உ

கடவுள் துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருக்குறள்.

இதற்கு
பரிமேலழகருரையைக் கொண்டியற்றிய
பதவுரையும், கருத்துரையும்,
விசேடவுரையும்,

[illegible]

மூலமும் உரையும் சரித்திரமும் ஆகிய

இவை

திருத்தணிகை-கந்தப்பையர் குமாரர்

[illegible]

அவர்களால்

முன் பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க

மதுரை புதுமண்டபம் புக்ஷாப்

[illegible]

சென்னை நிரஞ்சனவிலாசம் பிரஸில் பதிப்பித்தது.

[illegible]

1915

87/-

திருக்குறளதிகார வகராதி.

திருக்குறளதிகாரவகராதி முற்றிற்று.

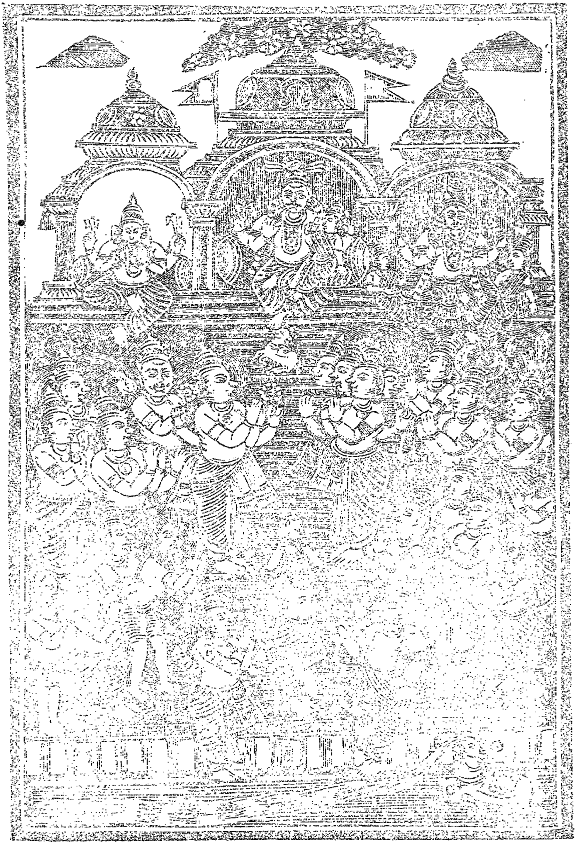
திருக்குறளதிகாரத்தொகை.

அறப்பாலில்	அதிகாரம்.	பொருள்	?
பாயிரம்	4		
இல்லறவியல்	20	படை	2
துறவறவியல்	18	நட்பு	11
ஞானம்	1	ஆக-வகை-௩-க்கு-குறள்	700
ஆக-வகை-௪-க்கு குறள்	380	காமத்துப்பாலில்	அதிகாரம்
பொருட்பாலில்.	அதிகாரம்	களவியல்	7
அரசியல்	25	கற்பியல்	18
அங்கவியல்	32	இவற்றினுட்பிரிவு.	
ஒழிபியல்	13	தலைவனுரைப்பது	7
இதனுட்பிரிவு.		தலைவியுரைப்பது	12
அமைச்சு	10	இவ்விருவருமுரைப்பது	6
நாடு.	1	ஆக-வகை-உ-க்கு-குறள்	250
அரண்.	1	ஆக-அதி-௱௩௩-க்கு-குறள்	1330

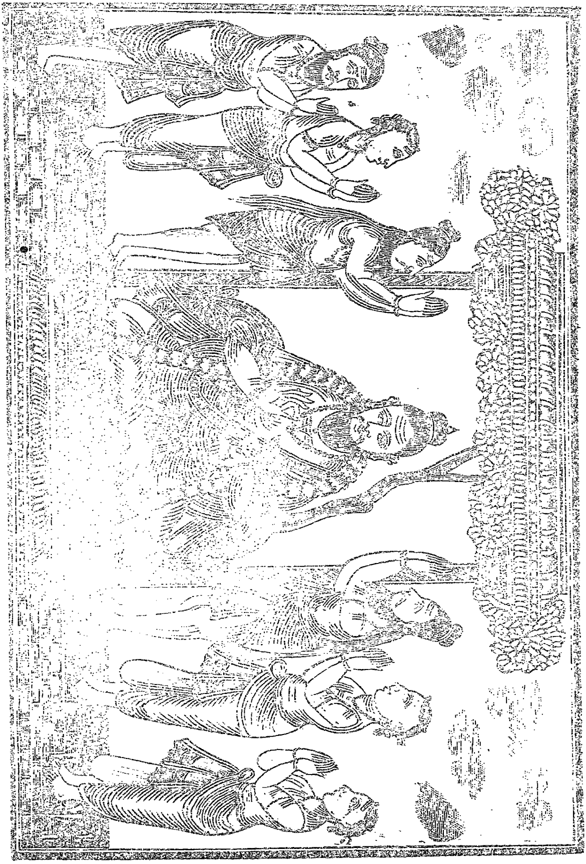
திருக்குறளதிகாரத்தொகை முற்றிற்று.

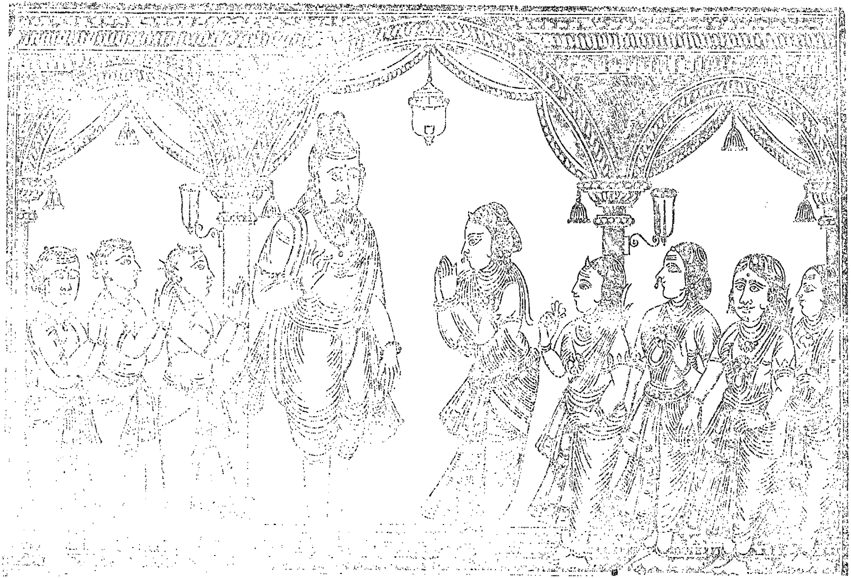
திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

திருக்குறள் செய்யுளகராதி முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

உலகத்துள் மகாசிறப்புப் பொருந்திய கைலாயகிரியிலே அரசிருக்கை மண்டபத்தில் பிர்மாதி முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணாயிர முனிவர்கள், கின்னரர், கிம்புருடர், கருடர், காந்தர்வர், சித்தர், வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் வணங்கிச் சூழும்படி பார்வதி சமேதராய்ப் பரமசிவன் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்தார்- அப்போது தேவியானவள் எழுந்து வணங்கி நின்று ஸ்வாமி திரிலோகத்திலே இல்லறம் வழுவாது நடந்து கதியடைந்தவருண்டோவென்று வினவ, ஸ்வாமி திருவுளம் பற்றுகிறார். உமையவளே ! தெய்வலோகத்தில் வசிஷ்டர், அகஸ்தியர், அயன், புயங்கன், சம்பு, என்றைவருளர். பூலோகத்தில் திருவள்ளுவரென் றொருவருளர். இவர்கள் தென் புலத்தார் கடன், தேவர்கடன், விருந்தோம்பல், சுற்றந்தழுவல், கபிலபூசைசெய்தல் முதலிய இல்லறத்தில்கற்பின்வழுவாத நற்குண நற்செய்கையுள்ள மனைவியரோடிருந்து இல்லறக்கடன் நடத்திக் கதியடைந்தாரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளப், பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவர் யாரென்றுகேட்க, பூர்வத்திலே ஒருபிரளயம் வந்தது. அது வருமென்று பிர்மா முன்னமேதெரிந்து அதிலே யிறவாது பிழைக்கும்படிவேற்றுவடிவமாய் ஒரு சுரைக் கூட்டைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு அதிற்புகுந்து அவ்வெள்ளத்தின்மேல் மிதந்துவந்தார். அதுகண்டு நாம் அறியாதவர்போல் இதற்குளிருப்பவன் யாரென்று கேட்டோம். தான் வருங்காலமறிந்து செய்தற்கேற்ப வள்ளுவரென்றார். இப்பிரளயத்தில் நீர் எப்படிப் பிழைத்திருந்தீரெனக்கேட்க, ஸ்வாமியென்று தெரிந்து மிகுந்தபேரானந்தத்தையடைந்து பரமசிவனே ! உமது திருவருளினால் பிழைத்திருந்தேன். ஆயினும், இந்தப் பிரளயத்தை நீக்கியருள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, நாம் அந்த அதிகாரம் உமக்கே கொடுத்தோமென்று அவராலே முன்புபோல் உலகத்தைச் செய்வித்தோம். அத்தன்மையுடைய அவர் பூமியிலே பிறந்த காரணமுஞ் சொல்லுகிறோம்.

ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டிநாட்டில் மதுரைமாநகரத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் நம்மை அவமதிப்புச் செய்ததின் பொருட்டு அவர்கள் கர்வபங்கமாகும்படி பிரமஸ்வரூபராகிய திருவள்ளுவரையும், மகாவிஷ்ணுவையும், சரஸ்வதியையும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம், அவருள்மகாவிஷ்ணு இடைக்காடராய்ப் பிறந்தார். சரஸ்வதியும், திருவள்ளுவரும், வந்தமரபுங் கேட்பாயாக.

ஆதியிலே பிரமபுத்தரர்களாகிய காசிபர் முதலிய நவ பிர்ம்மாக்களில் காசிபர் ஊர்வசியைச் சேர்ந்து வசிஷ்டரைப் பெற்றார். அவர் அருந்ததியைச் சேர்ந்து சத்தியரைப்பெற்றார். அவர் புங்கனூர்ப் புலைச்சியைச்சேர்ந்து பராசரரைப்பெற்றார். அவர் மச்சகந்தியைச் சேர்ந்து வியாசரைப் பெற்றார். இவர்கள் நால்வரும் வேதங்களுக் குரியவரானார்கள்.

பின்பு பிர்மாவானவர் இன்னுஞ் சில புத்திரரால் வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் விளங்கச்செய்யவேண்டுமென்றெண்ணிவேதவிதிப்படி ஒரு யாகஞ்செய்ய, அதன்கண்வைத்திருந்த கும்பத்திலிருந்து கலைமகளவதரித்தனள். அவளைப்பிரமன் விவாகஞ்செய்து கொண்டான். பின்பு அகஸ்தியர் குறியவடிவோடு அக்கும்பத் துதித்தனர். அவர் சமுத்திர கன்னிகையை மணந்து பெருஞ்சாகரனென்பவரைப் பெற்றார். அவர்திருவாரூர்ப்புலைச்சியைச் சேர்ந்து பகவனென்பவரைப் பெற்று அவர்க்குச்சகல சாஸ்திரங்களையுங் கற்பித்தார், அந்நாளில் பிர்ம வம்சத்தில் தவமுனியென்பவர் அருணமங்கை யென்னும் பிராமணமாதைச்சேர்ந்து ஒருபுத்திரியைப் பெற்று வைத்து விராலிமலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றனர். அக்குழந்தையை உறையூர்ப் பெரும்பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில் மேல் நடக்கப்போகிற காரணத்தினால் இந்தப்பெண்தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் இறக்கும்படி அந்தச்சேரியில் யாது காரணமோ மண்மாரிபெய்தது. பின்பு அந்தப்பெண் அதற்கடுத்தமேலூர் அகரத்திலே நீதியையன் வீட்டில் வளர்ந்திருந்தனள்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய்க் கண்டவர்யாவரும் மரியாதை பண்ணும்படி பிராமண கிர்த்தியத்தில் வழுவா தொழுகிவருகையில், யாத்திரைபண்ணும்படி பிச்சையெடுத்து காசிக்குப்போகும்போது இவ்வகரத்துக்கடுத்த ஒரு சத்திரத்திலிறங்கி நித்தியகருமங்களை முடித்துக் கொண்டு சமையல்செய்திருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண்வர அவளைக் கண்டு நீயார் புலைச்சியோ, வலைச்சியோ, இங்கேவந்தாயென்று அருகிலிருந்த கோபங்கொண்டு சட்டுவத்தால் அவளது தலையிலே அடித்துப்போக ஓட்டினர். அவள் அழுதுகொண்டு தன்னிடத்துக்குப்போய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போஜனம் பண்ணி அதிசீக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலநாளிற் காசிக்குப்போய்க் கங்கா ஸ்நானஞ் செய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்தக்காவடி கட்டிக் கொண்டு வரும்போது அந்தச்சத்திரத்தில் வந்திறங்கினார். மேற்சொல்லிய பெண்ணானவள் அப்போது மகாலட்சுமியைப் போலும் அழகும், கல்வியும் பருவமும் உடையவளாய் அங்கே வந்தாள்; பகவனென்பவர் இவளுடைய சௌந்தரிய முதலிய குணங்களைப் பார்த்துமோகங் கொண்டார். அந்த அகரத்துக்கு அதிபதியாகிய நீதியையனென்பவர் அக்குறிப்பினையறிந்து தன் பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு இங்கேயிருமென்று சொல்ல, அதற்கவர் நான் கொண்டுவந்த காவடியை இராமேச்சுவரத்தில் செலுத்தி வந்து

அப்படியே செய்கிறே னென்று அவரிடத்திலே செலவு பெற்றுக்கொண்டு போய் இராமலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் பண்ணித் திரும்பிவந்தார். அப்போது நீதியையர் விவாக எத்தனம் பண்ணிப் பந்துக்களோ டிருந்து விசேஷமாய் நாலு நாளைய சடங்குகளுஞ் செய்து, ஐந்தாநாள் மங்களஸ்நானஞ் செய்விக்கும்போது பகவனென்பவர் அந்தப் பெண்ணினுடைய தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும்படி மயிரைவகிந்தார். அப்போது தான் முன்பு சட்டுவத்தாலடித்த வடுவைக்கண்டு அநுமானித்து இந்தப் பெண்ணினது வரலாற்றையும் விசாரித்து விசனங்கொண்டு நீ ஆதியளல்லவா வென்று சொல்லிவிட்டு ஓடினார். அதுவே அவளுக்கு ஆதியென்று காரணப்பெயராயிற்று.

அப்படியோடிய பகவனென்பவர் பொழுது போகையாலெதிரேகண்ட பாணர்சேரியிலிருந்த ஒரு மண்டபத்திலே தங்கினார். ஆதி யென்பவளும் அவர் பின்னே தொடர்ந்து அவரைக்கண்டு தெய்வச்செயலால் உமக்கும் எனக்கும் இந்தக்காரியம் நடந்திருக்க, நீர் என்னைவிட்டுப்போகுதல்உமக்குத் தகுமோ அல்லது தருமமோவென்றும் உம்மைநீங்கினால் உயிர்வாழேனென்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன்சொல்லப், பிராரத்துவத்தால் இவர் புத்தியிலும் அது சரியென்றுபட்டுப் பெண்ணே, என்னிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமானால் யான் சொன்னபடி கேட்கவேண்டும்; அஃதென்னெனில், உனக்குப் பிள்ளைகள் எங்கே பிறக்கிறதோ அங்கங்கே அவைகளை அப்பொழுதே விட்டு வருவையானால் யான் உன்னைக்கூடச் சம்மதிப்பே னென்றுசொல்ல, அவளதற்கு உடன்பட்டபடியால் அன்றிரவில் அம்மண்டபத்தி லிருவருங் கூடினார்கள்.

ஔவை.

அப்போது பரமசிவன் உத்தரவின்படி சரஸ்வதி யாவராலும் புகழப்பட்ட ஔவையாகிப் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று விட்டுப்போகத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

இட்டமுட னென்றலையி லின்னபடி யென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ் செத்து விட்டானோ—முட்டமுட்டப்
பஞ்சமே யானாலும் பாரமவனுக் கன்றோ
நெஞ்சமே யஞ்சாதே நீ.

அதுகேட்டு மனந்தணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழந்தையை அச்சேரியிலுள்ள பாணர்களெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து சரஸ்வதியாகையால் இயல்பாகவே கலைமுழுதும் அறிந்து சிதக்களபவென்னுங் கணபதி அகவல்பாடி அவரை உபாசித்து லோகோபகாரமாக ஆத்திச்சூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி, ஞானக்குறள், அசதிக்கோவை, நன்னூர்க்கோவை, நான்மணிக்கோவை, பந்தனந்தாதி, அருந்தமிழ்மாலை, தரிசனப்பத்து முதலிய

வுஞ்செய்து ஒவ்வோர் காரியத்தின் பொருட்டுத் தனிக்கவிதைக ளனேக மும்பாடி அனேக அற்புதங்க ளெல்லாஞ்செய்து முடித்துவருநாளில் ஒரு நாள் கணபதிபூசை விரைவாகச் செய்தாள். அவர் வழக்கப்படியன்றி விரைந்து செய்வது ஏனென்று கேட்கச் சுவாமி, சுந்தரமூர்த்தியாரும் சேரமான் பெருமாளும் கைலாயத்துக்குப் போகின்றார்கள் என்னையும் அழைத்தார்க ளென்ன அவர்களுக்கு முன்னே உன்னை அங்கே விடுவேன் நீ பூசையை வழக்கப்படி முடியென்றார். தன்பூசையைக் கிரமப்படி முடித்தாள். உடனே கணபதி துதிக்கையா லெடுத்துவிடக் கைலாயமடைந்தாள். பின்புபோன அவ்விருவரும் ஔவையைக்கண்டு அதிசயப்பட்டார்கள்.

உப்பை

இதுநிற்க; முன்புபோன இருவர்களும் தொண்டைநாட்டில் ஊற்றுக் காடென்னும் ஊரிலுள்ளதோர் மடத்திற்சென்றுகூடினார்கள். அப்பொழுது உப்பையென்பவள் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவா ரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா,

> அத்திமுத லெறும்பீ றானவுயி ரத்தனைக்குஞ்
> சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்— முத்தமிழ
> கற்பித்தான் போனானோ காக்கக் கடனிலையோ
> வற்பமோ வன்னா யரன்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினள். அவ்வுப்பை முற்பிறப்பில் யாளெனில் பிருகுவின் பத்தினியாகிய நாகவல்லியென்பவள் திரிமூர்த்திகளும் அவள்அழகின் மிக்கவளென்று கேள்விப்பட்டுபார்க்க மாறுவேடங்கொண்டு போய் நிர்வாணப் பிச்சைகேட்டார்கள். அவள் மகாபதிவிரதை யாகையால் இவர்களைப் பாலராக்கி அப்படியே பால்கொடுத்துத் தன்னைப் பரிசோதித்ததற்குக் கோபங்கொண்டு அவர்களை மூன்று சனனம் எடுக்கும்படி சொன்னாள். அது கண்ட திரிமூர்த்திகளுந் தங்களை அவள்மதிக்காமல் பாலராக்கி மூன்று சனனம் பண்ணும்படி சொன்னதற்காகக் கோபங்கொண்டு நீ அழிவின்றி மாறுவடிவாகக் கடவையென்று சபித்துப்போயினர். பின்பு பிருகுவானவர் அவள் வேற்றுவடிவைக்கண்டு நீ பூமியில் பிறக்கக்கடவை யென்றனர், அவள் கணவனுத்திரவின்படி உப்பை யென வந்தவதரித்து வண்ணார் வளர்க்க வளர்ந்து மாரியம்மையாய் உலகமெல்லாந் தன்னைப்போற்ற இப்பொழுதும் அவ்வூரில் தெய்வமா யிருக்கின்றனள்.

அதிகமான்.

இதுநிற்க: முன்புபோன அவ்விருவருஞ்சோழதேசத்திற் கருவூரிலடைந்து ஒரு சோலையிற்கூட அதிகமா னென்பவர் பிறந்தார். இந்தக் குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும் போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

கருப்பைக்குண் முட்டைக்குங் கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்ய—னுருப்பெற்
றூட்டி வளர்க்கானோ வோகெடுவா யன்னாய் கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். அக்குழந்தையைச் சேரமானெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து வில்வேதம், மனுவிக்கியான முதலியவையயன் கற்று முடிசூட்டப் பெற்றுச் சொக்கநாதர் திருமுகமெழுதிக் கொடுக்கப் பாணபத்திரருக்கு வேண்டிய திரவியங்கள் கொடுத்துப் பொன் வண்ணத் தந்தாதியென்றோர் பிரபந்தம்பாடிச் சிதம்பரத்தி லரங்கேற்றி அரசு செலுத்திச் சுந்தரமூர்த்தியார் நட்புற்றிருந்து அவர்கயிலைக்குப் போகும்போது உடனேபோய் அங்கே தாம்பாடியருளிய ஆதியுலாவை அரங்கேற்றிச் சிவானுக்கிரகம்பெற்று வீற்றிருந்தார்.

உறுவை.

முன்புபோன அவ்விருவரும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை யடைந்தொரு மண்டபத்திற் கூடினார்கள். உறுவையென்பவள் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும் போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

சண்டைப்பைக் குள்ளுயிர்தன் றுயருந்தத் தானருந்தும்
அண்டத் துயிர்பிழைப்ப தாச்சரிய—மண்டி
யலைகின்ற வன்னா யரனுடைய வுண்மை
நிலைகண்டு நீ யறிந்து நில்.

அதுகேட்டுத் தாய்மனந்துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழந்தையைக் கள்விற்போரெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து தவஞ்செய்து பத்திரகாளியாய்த் தாருகனைக்கொன்று திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகருடனே நிருத்தஞ்செய்து அங்கேதோற்று, அகோரவீரபத்திரரை விவாகம் பண்ணிக்கொண்டவ்விடத்தி லிருந்தாள்.

கபிலர்.

இதுநிற்க: முன்பு அவ்விடம் விட்டுப்போன இருவரும் திருவாரூரை யடைந்து ஒரு மடத்திற்கூடக் கபிலரென்பவர் பிறந்தார். இந்தக் குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

கண்ணுழைமயாக் காட்டிற் கருங்கற் றவளைக்கு
முண்ணும் படியறிந் தூட்டுமவர்—நண்ணு

நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர்
தமக்குத் தொழிலென்ன தான்.

அதுகேட்டு மனந் துணிந்துபோயினள். அக்குழந்தையைத் தனக்குப் பிள்ளையில்லாத பாப்பைய னென்னும் ஒரு பிராமணனெடுத்து வளர்த்து ஏழுவயதில் உபநயனஞ் செய்யத் தொடங்குகையில் பிராமணர்கள் ஒத்துக் கொள்ளமாட்டோமென்றுசொல்ல, அதைக்கண்டகபிலர் அவர்களைப்பார்த்து நான்முகத்தோ னென்றோர் அகவல்சொல்லிக் கருமத்தினால் சாதியன்றிச் சென்மத்தால் இல்லையென்று சாதிக்க, அதற்குப் பிரதியுத்தரஞ் சொல்ல மாட்டாமல் இதுவே விதியென்று யாவரும் ஒத்துக்கொண்டு அச்சடங்கு முதலானவை முடித்தார்கள். அக்கபிலர் இன்னும் பாதாளவுலகத்தில் தவம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

வள்ளியம்மை.

இதுநிற்க: முன்புபோன அவ்விருவரும் வேடரின் மலைச்சாரலில் வந்து கூட அப்பொழுது வள்ளியம்மை பிறந்தனள். இந்தக் குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லி யது.

வெண்பா.

அன்னை வயிற்றி லருத்தி வளர்த்தவனு
மின்னும் வளர்க்கானோ வென்றுமே—பின்னைவந்
தாடும் பெருமான் சுடுகாட்டி னின்றவிலை
யாடும் பெருமா னவன்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். பின்பு அக்குழந்தையை மலைக் குறவர் வளர்த்தார்கள். அவள் முற்பிறப்பில் யாரென்னில் மகாவிஷ்ணுவி னால் மோகிக்கப்பட்ட விபுதையென்பவளிடத்தில் பிறந்த சுந்தரியென்பவள் குமாரக்கடவுளைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவர் அப்படியே தொண்டை மண்டலத்தில் வள்ளிமலையிலிருந்தக் கடவுளுக்கு நாயகியானள்.

திருவள்ளுவர்.

முன்புபோன அவ்விருவரும் மயிலாப்பூரில் இலுப்பைத்தோப்பிற்கூடி னார்கள். அப்பொழுது திருவள்ளுவர் பிறந்தனர். இந்தக் குழந்தையை யா வர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

எவ்வுயிருங் காக்கவொரு வீசனுண்டோ வில்லையோ
வவ்வுயிரில் யானொருவ னல்லவோ—வவ்வி
யருகுவது கொண்டிங் கலைவதே னன்னை
வருகுவது தானே வரும்.

அதுகண்டு மனந்துணிந்து அவ்விருவருந் தீர்த்தயாத்திரைக்குப்போயினர். பின்பு சிவாலயத்தின் அருகேயுள்ள இலுப்பைமரத்தின் கீழிருந்த குழந்தை அவ்விலுப்பை மலரிற்றுளிக்குந் தேனையுண்டு பூர்வம் பிர்ம்மாவாகதலால் சிகை எக்யோபவீதம் சதுர்வேத புஸ்தகமுங்கொண்டு வளர்கையில் கங்கா குலசிரேஷ்டனாகிய ஒரு வேளாளன் மனைவி புத்திரனைக்குறித்து அச்சிவாலய சந்நிதியில் தவஞ்செய்திருந்தாள். அப்பொழுது உமாதேவி அவளுடைய தவத்துக்கிரங்கி தெய்வச்செயலாலுண்டாகிய இக்குழந்தையை நீ எடுத்துக்கொள்ளென்றருள்செய்து, திருவள்ளுவரென்று பூர்வநாமகரணமுஞ்செய்தாள். அவளும் அந்தக் குழந்தையையெடுத்து மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டுபோய்த்தன் புருஷன்கையிற் கொடுத்தாள். அவனுந் தன்கையில் வாங்கிப் பேரானந்தம்பெற்று அது வந்த வரலாறுகேட்டு இப்படி யிருவரும் அந்தப்பிள்ளையை நாளொருமேனியாக வளர்க்குங்காலத்தில் அவர்கள் சுற்றத்தார்கள் ஏதோ ஒரு பிள்ளையை வளர்க்கிறார்களென்று இவர்களை இகழ்ச்சிபண்ண அதற்கு அவர்களஞ்சிப்புறத்திலுள்ளதோர் தொழுவத்திலே தொட்டிலிட்டு அதில்அக்குழந்தையைக் கிடத்திப் பண்ணைக்காரரைக் காவல் வைத்து வளர்த்தார்கள். பின்பு திருவள்ளுவரும் ஐந்து வயதானகாலத்துத் தன் பொருட்டுத் தாயும் தகப்பனும் சுற்றத்தார்களால் நிந்தைசெய்யப்படுகிறார்களென்று அவர்களைப்பார்த்து என்னால் உங்களுக்கு வருத்தம் வேண்டுவதில்லை. நான் வேறிடத்தி லிருக்கின்றேன். நீங்கள் வருந்தாதிருங்களென்று சொல்ல, அவர்கள் அப்பா உன்னைப் பிள்ளைக்கலி தீர்க்கவந்த பெருமானென் றெண்ணியிருந்தோமே, நீ இப்படிச் சொல்லலாமாவென்ன நாயனார் நீங்கள் என்னை நினைக்கும்போதுவந் துங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு அவ்வூர்க்கருகே ஒரு பனைமரத்தினிழலிலே யிருந்தார். அப்பனைமரம் தன்னடிவிட்டு நிழல்சாயாதிருக்கக் கண்டவர்கள் இப்பிள்ளை தேவனோ, முனிவனோ, கடவுளோ, இவ்வுருவோடு வந்ததென்று துதிக்க அவர்களைப் பார்த்து நாயனார் இங்கே தவமேது, மகிமையேது யாதொன்றும் என்னிடத்தி லில்லை போமென்று தாம் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கித் திருமூலர், போகர் முதலாகிய சித்தர்களும், மாதவர்களும் வாசஞ்செய்கின்ற மலைக்கெழுந்தருளித் தவஞ்செய்வார்களோடு, கூடியிருந்தார். அங்கிருந்த திருமூலரிவரைக்கண்டு வள்ளுவரே, பூர்வத்தில்நந்தியெனக்கனுக்கிரகம் பண்ணும்போதங்கே யிருந்தீரே, உலகத்தாருக்குஞ் சித்தி முத்தி யருளும்படிக்கும் அறம் பொருளின்பமென்னு முப்பாலையுந்தமிழில் அருளிச்செய்யும்படிக்கும், இங்குவந் தவதரித்தீரோவென்று துதிக்க, நாயனாரு மகிழ்ந்து, அங்கே தவஞ்செய்வோரில் ஒருவராயிருந்து சகலசாஸ்திர பண்டிதரானார். அக்காலத்தில், தொண்டைமண்டலத்திலொரு வேதாளமானது பயிர்களை யழித்தும், உயிர்களை வதைத்தும், அநேக துன்பஞ்செய்துவந்தது. அப்பொழுது காவேரிப் பாக்கமென்னும் ஊரில் ஆயிரம் ஏர்கொண்டுழுது பயிர்செய்கின்றமார்க்கசகாயனென்னும் ஒருவேளாளன் இந்தவேதாளத்தை அடக்கினவருக்கு அளவற்ற திரவியமும் ஊரும் வேண்டியவைகளையுந் தரு

கிறேனென்று பிரசித்தம் பண்ணினான். அது ஒருவராலும் ஆகாமலிருந்தது. பின்பு அவ்வேளாளன் திருமூலராதியர் வாசஞ்செய்யும் மலையிலேயிருக்கும் பெரியோர்களை அடுத்துச் சொல்ல, அவர்கள் திருவள்ளுவரோடு சொல்லென்றார்கள். அவரை வணங்கிச் சொன்னான். அப்போது சிவகாருண்ணியராகிய திருவள்ளுவர் அவ்வேளாளன் வேண்டிக் கொள்வதை நிறைவேற்றும் பொருட்டு அவ்வேதாளத்தை விபூதி பஞ்சாட்சரத்தால் வென்று யாவரையும் ரட்சித்தார். பின்பு அவ்வேளாளன் ஒரூரும் அளவற்ற திரவியமுமல்லாமலும் நாயனார் யோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து வாசுகியென்னும் தன் பெண்ணையும் கொடுக்கும்படி நிச்சயித்து நாயனாரிடத்து வந்து என்பெண்ணைத் தேவரீருக்குக் கொடுக்க நினைத்திருக்கிறேன். அப்படியே அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். நாயனார் உலகத்தாருக்கில்லற நடத்திக்காட்டவேண்டுங் காரணத்தை யோசித்து, அந்தப் பெண் நான் கொடுக்குமணலை அன்னமாக்கி எனக்கிடுமானால் விவாகஞ்செய்து கொள்வேனென்றார். அந்தப்பெண் அப்படியே சம்மதித்துச் சமைத்துப்படைத்தனள். நாயனாரும் அங்கீகரித்து விதிப்படி வாசுகியை விவாகஞ்செய்து சிலநாளங்கிருந்து பின்புமனைவியுடன் மயிலையில் வந்தோரில் லாக்கிக்கொண்டு இல்லறஞ்செய்து நெய்தற்றொழில் பாபமில்லாத தென்று ஏலேலசிங்கனென்னும் வர்த்தகனிடத்தில் நூல்வாங்கி ஆடைசெய்து அக்கூலியால் சீவனஞ் செய்திருந்தினர். பின் பொருகாலத்தில் திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகர் மடைசங்காரஞ் செய்துகெர்வித்திருந்த பத்திரகாளி கெர்வபங்கமாகப் பலவித நடனஞ்செய்ய, அவளுந் தோல்வியடையாமலாடிவந்தாள் பின்பு சுவாமி குண்டலங்கழன்றதைக் காதிலேதானே சேரும்படி ஊர்த்துவபாதமாக நடனஞ்செய்தார். அவளுமப்படியாட நாணித்தோற்றாள். அப்பொழுது தேவர்கள் சுவாமீ தேவரீரூர்த்துவதாண்டவம் பண்ணியதென்ன காரணமோ தெரியவில்லையென்று கேட்க, நீர் திருமயிலையி லிருக்குந் திருவள்ளுவரைக் கேட்டீர்களானால் தெரியுமென்று சொல்ல தேவர்களங்கேபோ யவரைக்கேட்க அவர் சொல்லியது.

வெண்பா.

பூவி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தோனுந் தாமிருக்க—நாவி
லிழைநக்கி நூனெருடு மேழை யறிவேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து.

அதிலேதெரிந்து தங்கள் சந்தேகந் தெளிந்தார்கள் ஒருநாள் நூல்வாங்கும்பொருட்டு ஏலேலசிங்கன் வீட்டுக்குப்போய் செட்டியார் எங்கே யென்று கேட்க, அவர் சிவபூஜை செய்கிறா ரென்றார்கள். அவர்சிவபூஜை இங்கு செய்கிறாரோ குப்பத்திற் செய்கிறாரோவென்ன, அதை அவர்பத்தினி உள்ளேபோய் அவருக்குச்சொல்ல அவர்கேட்டுச் சிவபூஜையை விட்டுத் திடுக்

கிட்டே வந்து நாயனாருடைய உபயபாதங்களில் வணங்கி ஸ்வாமி! என்னைப் பந்தசாகரத்தினின்று மெடுத்துக் கரையேற்ற வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாயனார் அவரது பக்குவத்தையும் இன்னுஞ் சிலமாணாக்கர் பக்குவத்தையும் சோதிக்கவெண்ணி ஒருநாள் அவர்களை யழைத்துக்கொண்டு ஒருவனத்திற் சென்று அங்கு வெள்ளம்பெருகிவரச் செய்தனர். அவர்கள் பயந்துமனோதிடமின்றி இக்கரையிலிருந்துடன்போக மாட்டாமல் விழிக்க ஏலேலசிங்கர் மாத்திரம் தம்மைத் தொடர்ந்துவர, அவ்வெள்ளம் வழிவிட்டது. பின்பு உயர்ந்த ஒரு மரத்தினுனியிலேறென்றுசொல்ல, ஏலேலசிங்கரேறினர். பின்பு பிடித்த கொம்பையும் நின்றகொம்பையும் விட்டுவிடென்றருள, யோசியாமல் விட்டனர். விட்டும் ஒரு அபாயமில்லாதிருக்க ஏலேலசிங்கரைத்தமது மடியின்மேல் வைத்து ஞானோபதேசம்பண்ணி எப்படிப்பட்ட சௌந்தரியமுள்ள மங்கையர்களின் மயக்கினும் மயங்காத திடச்சித்தத்தையும் அனுக்கிரகித்தார்.

பின்பு தம்மிடத்துக்கு வந்து விட்டார்கள். அப்படியிருக்குநாளில் அந்நாட்டுக்கரசனாகிய அச்சுதராஜன் ஒருநாள் ஏலேலசிங்கரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது உமக்குப் புத்திரப்பேறில்லையே உம்முடைய ஞானாசிரியரை அப்பேறுண்டாகக் கேட்கலாகாதாவென்ன; அவர் நல்லதென்றுபோய் மற்றொருநாள் நாயனாரைக்கண்டு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் சுவாமி கடாட்சிப்பாரென்று அனுக்கிரகம் பண்ணினார். பின்பு ஒருநாள் பரமசிவமே சிறுகுழவியாய் ஏலேலசிங்கரும் அவர்மனைவியும் நித்தியந்தரிசிக்கும் பசுவின்வாலின் புறத்திற் கிடந்தழுவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இக்குழந்தையை எடுத வெடுத்தார்கள், உடனே அந்த அம்மாள் ஸ்தனங்களிலே பால்சுரந்துபெருக, அக்குழந்தைக்குப் பால்கொடுத்து ஞானகுருவாகிய நாயனார் சந்நிதானத்திற் கொண்டு போனார்கள். அவர் அக்குழந்தைக்கு அழகானந்தரென நாமகரணம் பண்ணினார். உடனே ஏலேலசிங்கர் அச்சுதராசனென்னும் அரசனிடனிடத்திற் சென்று எனக்கு தெய்வீகத்தினால்குழந்தையுண்டாயிற் றென்று சொல்ல, அவன் அப்படித் தெய்வீகமானால் என்னிடத்திலும் அதுவரலாமேயென்றான். அவ்விருவரும் இப்படிப் பேசிக்கொண் டிருக்கும்போது அக்குழந்தை அரசனது மடியில் வந்திருந்தது.

அதை அவன் கண்டு இது அழகானந்தமோ வென்று ஆனந்தமடைந்து அணைத்துக்கொண்டு தன்மனைவிகையிற் கொடுக்க அவள் வாங்கினவுடனே ஸ்தனங்களினின்றும் பால்பெருக அந்தக்குழந்தைக்குப் புகட்டினாள். இப்படி யற்புதமாய் வளர்ந்து பின்பு அநேகருக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து மகிமையோடிருந்தனர். மற்றொருதினத்தில் ஏலேலசிங்கரது கப்பல் கரைதட்டிப்போக அதைக்கேள்விப்பட்டு அவர் தம்மரசனுடனே சொல்ல, அவன்நம்மாலாவதென்ன உம்முடைய ஆசாரியருடனே சொல்லுமென்ன, அவர்போய் விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொள்வதற்கு முன்னமே நாயனாரறிந்து ஏலேலசிங்கரை அழைப்பித்துக் கூட்டிக் கொண்டுபோய்க் கப்பலிற் கயிறுபூட்டி

௨

அனேகம் பாவகாரிழுத்திழுத்தங்களையும் அசையாமற் பதிந்திருப்பதனால் அவர்களெல்லாருஞ் சேர்ந்து இடப்பதைக்கண்டு நாயனார் அதனருகிற்சென்று தமது திருக்கையாற்றொட்டு ஏலேலாவென் றிழுங்களென்று கட்டளையிட அப்படியே யிழுத்தார்கள். உடனே சேரவேண்டியபடி கப்பல்சென்றது.

பின்பொருகாலம் மழையில்லாமையால் உலகத்திற் றுனியங்கொள்ளக் கிடையாமல் அனேகரிறந்து போவதைக்கண்டு நாயனார் தமக்கு அன்புள்ள மாணாக்கருளொரு ஏலேலசிங்கரைப் பார்த்து நீர் இந்தப்பஞ்சகால மாறுகிறவரைக்கும் வாங்கிக்கட்டிவைத்திருக்கிற நெல்லையெல்லாம் வாங்கின விலைக்குக் குறைவியேற்றாக விற்கக்கடவதென்றருள, அவரது சொல்லை ஆகமமாகக் கொண்டுவிற்றார்; பொருள் அதிவிர்த்தியாய் மலைபோலுயர்ந்துவிட்டன. அவர் கட்டிவைத்திருந்தநெல்லு ஏழைகளுக்குக் குறைந்ததில்லை. பின்புமழைபெய்து உலகம்க்ஷேமமடைந்தது. மறுபடியவரையழைத்துக் குறைவு குறைய விற்கவென்றார். அப்படியேவிற்க நெல்லெல்லாம் மறுநாள் அஸ்தமயத்துக்குள்ளே செலவாய்ப் போய்விட்டன. பின்புநாயனார் நீர் நெல்லுவிற்ற விர்த்தியான பொருளையெல்லாம் உருக்கித்திரட்டிக் கடலிற் போட்டுவிடுமென, அவர் அப்படியே செய்தார். அதையொரு பெருமீன் விழுங்கிற்று. சிலகாலத்துக்குப் பின்பு அம்மீன் வலைகாரர் கையிலகப்பட்டது. அதனை அவர்கள் சோதிக்கும்போது அதன் வயிற்றில் மண்ணும் பாசியும்படிந்தொரு பிரம்பமிருக்க அதனை ஏலேலசிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். அதுகல்லென்றெண்ணி ஸ்நானம் பண்ணுமிடத்திற் போடுவித்தார். அதன்மேல் நடந்தன்முதலிய பயிற்சியால் மலினம் நீங்கிப்பிரகாசித்தது. அதில் ஏலேலபேர் வெட்டியிருந்தமையால், தம்பொருளென்றறிந்து குருவருளென்று [illegible] பூசித்தார். இப்படியிருக்குங்காலத்தில் ஆசையில்லாத [illegible] வேசைப்பாசியுள்ள விருக்கிறவரும் ஏலேலசிங்கருடைய புத்திர பாக்கியமில்லாமைக்கின்னமுற்றவருமாகிய அழகர் [illegible] பெரியோர்களும் திருவள்ளுவரைப் பார்த்து [illegible] இம்மையாதி மும்மைக்கு முதலியாய் [illegible] பொருள் ஒருநூல்செய்ய வேண்டுமென்றுகேட்க, நாயனார் வேதாகமசாரங்களைத் திரட்டி அறம்,பொருள் இன்பமென முப்பாலாகச் [illegible] குறள்வெண்பாவாற் பாடியருளினார். பின்பு அழகர் முதலியோர் நாயனாரே இதைக் கொண்டு சங்கத்தாரைச் செயிக்கலாம்போமென்ன, அப்போதே நாயனார் புறப்பட்டு தமது மனைவியை இல்லின் [illegible] கொண்டு நடந்து இடைக்காடர் சகித்த இடைக்கழி நாட்டை அடைந்து சோலையில் [illegible] இடைக்காடரைக் கண்டு [illegible] கதையைச் சொல்ல இடைக்காடரும் நாயனாரைநோக்கி இடையாகுலங்கடையா [illegible] ஸ்வாமியிவ்வாறு [illegible] குத்திராதி சங்கத்தாரைச் செயித் திருக்கிறீர். ஆதலால் என்றுவும் நும்மால் மழிவுபடப் போகிறதாகையால் நானும் வருகின்றேன் வாருமென்று இடைக்காடரும் ஒளவையுங்கூட வரப்பெற்று மதுரை [illegible] யடைந்து சொக்கலிங்கசுவாமியினுடைய ஆலயத்

தைப் பிரதக்ஷணம் பண்ணி விநாயகரையும் முருகனையும் [illegible] ஸ்வாமி சந்நிதானத்தில் [illegible] துளவை இடைக்காடர் [illegible] ளிச்செய்ததிருக்குறள் முப்பாலையும் சங்கத்தார் [illegible] யர் [illegible] கள் யாவரும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தபாஷ்பம் [illegible] துதித்தனர்.

பின்புநாயனார் இடைக்காடரும் [illegible] பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின் கரையிலுள்ள சங்கப்பலகையின்கண் தமிழ்க்க[illegible] சாக வீற்றிருக்கின்றவர்களும் தவத்திலும் ஞானத்திலும் [illegible] லும் அமைந்த பெரியோராகிய [illegible] கள் அருளிச்செய்த திருக்கோவையார் [illegible] களும் சொக்கலிங்கஸ்வாமி [illegible] குப்பொற்கிழி கொடுத்தற்பொருட்டு அருளிச்செய்த கொங்குதேர் என்னும் பாடலைக்குற்றங்கூறக் [illegible] கண்காட்டுதலுக் [illegible] மற்றுமுள்ள புலவர்கள் பாடியபாடலெல்லாம் [illegible] தக்க விலக்கணவிலக்கிய [illegible] களுடைய தைரியமும் செருக்கும் [illegible] ஆட்டுக் கூட்டத்திற் புலிபுகுந்தாற்போலவும், [illegible] போலவும், யானைக்கூட்டத்திற் சிங்கம் சென்றாற்போலவும், [illegible] வனத்திற் தீப்பற்றியதுபோலவும், [illegible] தம் மைவிழுங்கின [illegible] த்தனர்.

பின்பு சங்கத்தார் நாயனாரைநோக்கி [illegible] ராங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு [illegible] களிருக்குமித்தப் பலகை [illegible] குமாதலால், அது ஒப்புக்கொள்ளுமாகில் [illegible] சொல்ல, அங்ஙனமே நாயனார் [illegible] திருக்குறள் முறையை அச்சங்கப் பலகைமீதுவைத்தார். உடனே அப்பலகை தன்னிடத்திருந்த சங்கத்தாரியாவரும் பொற்றாமரையில் [illegible] பொருந்திய திருக்குறட்புத்தகத்தினை [illegible] கொடுக்கக் கண்டவர்கள்யாவரும் [illegible] கமாகிய வேதமென்றும், சிலர் [illegible] றும் சிலர் ஆகமமென்றும், சிலர் புராணங்களென்றும், சிலர் [illegible] ஞகமமென்றும் [illegible] தோன்றியவாறே சொல்லித்துதித்தனர். அன்றியும் அனேகவிசேஷமான [illegible] சாஸ்திரங்களும் [illegible] பாஷைகளிலிருக்கின்ற பலநூல்களும் [illegible]

பாடலின்பொருளுக்கு மொவ்வாதென்றும், இதுவே வித்வான்களுடையபாக்கியமென்றும், இந்தப்பயன் அநேகமாயிரம் அகஸ்தியர்கள் ஒருருவாகி வந்து பாடப்பட்டதோவென்றும், பலவிதவிலக்கண விலக்கியங்கட்கும் இலஃ தங்கத்தை.யொக்குமென்றும் விஷ்ணுவானவ ரிவ்வுலகை யிரண்டடியாலளந்தார். இது யெல்லாருளத்தையு மீரடியாலளந்ததென்றும், இது சட்சமயத்துக்கும் பொதுநூலென்றும். உட்சமயத்துக்கே யுரியநூலென்றும், இப்படிக் கல்விமான்களும் அரசர்களும் மற்றவரும்கொண்டாடித் துதிக்கும்போது பொற்றாமரையில்விழுந்து தடுமாறிவருந்திய புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் மிகக்கலங்கிக்கரையேறி நாயனாரையும் திருக்குறளையும் புகழ்ந்து துதித்து நாற்பத்தொன்பதின்மரும் நாற்பத்தொன்பதுபாடல் அருளிச்செய்தனர். அஃது திருவள்ளுவமாலையெனப் பெயர்பெறும்.

அச்சங்கத்தாரும் உக்கிரப்பெருவழுதியென்னும் பாண்டியன்முதலானவர்களும் அத்யந்தம் ஆனந்தமடைந்து வெகுபூசிதம்பண்ணி இந்நூலை அகஸ்தியரும் ஒப்புக்கொளில் நல்லதென்ன விடைப்பெற்றுப் பொதியமலைக்குப் போய் அகஸ்தியர் முதலானவர்களைக்கண்டு தாஞ்செய்தநூலைக் காண்பிக்க அவர்கள் அடைந்த சந்தோஷத்தையும் புகழ்ந்தபாடலையும் அளந்தறைலுஞ் சொல்லமுடியாது. அவ்விடத்தில் கொங்கணசித்தர்வழிபட அவருக் கனுக்கிரகித்து நாயனார் அவர்களிடத்தில் உத்தரவுபெற்றுத் தாம் முன்பு போம்போது வழியினேர்படாத ஸ்தலங்களை யெல்லாந் தரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு திருமயிலைக்குச் சமீபமாக வருவதை அப்பதியாரும் ஏலேலசிங்கருங் கேள்விப்பட்டு எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்துவந்தார்கள். அவரும் வந்து தமதில்லறத்தில் வாசுகியாதியோடு மிருந்தார்.

இப்படி இருக்கையில் ஒருபெரியவர் அவரில்லின்கட் சென்று ஸ்வாமி இல்லறம் பெரிதோ துறவறம்பெரிதோ அடியேனுக் கனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பலநாள்பணிசெய்து காத்திருக்க, நாயனார் அவருத்தர மொன்றுஞ் சொல்லாமல் அவரே அறிந்து போம்படி ஒருநாள் தமது வாசுகியென்னும் மனையாள் கிணற்றில் சலந்தூக்கிக்கொண்டிருக்கையில் அழைக்க அந்தம்மாள் பாதிகிணற்றளவினில் தூக்கினகுடத்தை அப்படியே நிற்கவிட்டுவந்ததையும், மற்றொருநாள் அந்தம்மாள் நாயனாருக்குப் பழையது பரிமாறி நிற்கையில், நாயனாரெனக்கிச் சாதஞ் சுடுகின்றதென அந்தம்மாள் சீக்கிரம் விசிறிகொண்டு விசிறியதையும், மற்றொருநாள் நல்லமத்தியானத்தில் சிறிது மிருளணுகாவிடத்தில் தாம்நெய்யும்போது கையிலிருந்த குழல்தவறி வீழ்ந்ததையெடுக்க மனையாளை நோக்கித் தீபங்கொண்டுவா வெனக்கொண்டு வந்ததையும் வந்திருந்தவர் கண்டு இப்படிப்பட்ட மனையாள்வாய்க்கில் இல்லறமே பெரியதென்றும் இல்லையேல் துறவறமே பெரிதென்று மெண்ணிக் கொண்டு ஒன்றுங்கேளாமற் போய்விட்டார்.

இப்படி நாயனாருந் திருமனைவியும் இல்லறநடத்திவருங்காலத்தில் வாசுகியம்மாள் மோக்ஷமடையும்போது நாயனார் திருமுகத்தைப் பார்க்க நாட

ளுரும் ஏனென்றார், என்னைமணஞ்செய்தவன்று தேவரீருக்கு யானன்னம் பரிமாறும்போது ஒருசிறிய பாத்திரத்திற் சலமும் ஊசியும் வையெனக் கட்டளையிட்ட தின்னகாரணமெனத் தெரியவில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு நாயனார் அன்னம் புறத்தில் சிதறில்எடுத்துப் பரிசுத்தஞ்செய்வதற்கென்றுசொல்ல உடனே மோக்ஷமடைந்தனள்.

அப்போது நாயனார் சொல்லியது.

வெண்பா.

அடிசிற் கினியாளே யன்புடை யாளே
படிசொற் றவறாத பாவா—யடிவருடிப்
பின்றூங்கி முன்னெழுந்த பேதையே போதியோ
வென்றூங்கு மென்கண் ணிரா.

என்றருளி அந்தம்மாள் திருமேனியைச் சமாதிபண்ணினார். நாயனார் பின்னும் அனேகநாளிருந்து அநேகமகிமைகள்செய்து ஏலேலசிங்கர்முதலாகிய சிஷர்களுக்கும் பூரண அனுக்கிரகம் பண்ணிப் பின்பு ஏலேல சிங்கரை யழைத்து நமக்குப் பரிபூரணதிசை நேரிட்டிருக்கின்றதால் நாம் பரிபூரணமானபின்பு நமதுதேகத்தைப் புரிகட்டி இழுத்து ஊர்க்குப் புறத்தில் புதரிற் போட்டுவிடுமென் றனுக்கிரகஞ்செய்து நிஷ்டைகூடிப் பரிபூரண மானவர் போலிருக்கக்கண்டு ஏலேலசிங்கர் பொற் பெட்டியில்வைத் தடக்கம்பண்ண வெத்தனித்ததை அறிந் துடனே நாயனார் விழித்துப் பார்த்து அப்பா நான் சொன்ன சொல்லைக் கடவாதையென்று அனுக்கிரகித்து உடனே பரிபூரணமானார். ஏலேலசிங்கரும் நாயனார் கட்டளைப்படி செய்யுமளவில், திருமேனியிற் சிதறியதசைகளைக் காமுதலானதுகளருந்திப் பொன்மயமானதைக் கண்டு பெரிதான ஆச்சரியமடைந்து அவர் திருமேனி யிருந்தவிடத் தாலயமெடுப்பித்துப் பூசித்துவந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

மேற்படிசரித்திரத்தினுட்பட்ட பாட்டுகள் - சொக்கநாதர்,
தருமியென்னும் பிராமணனுக்கு அருளிச்செய்த.

திருமுகப்பாசுரம்.

அகவல்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇ இய்நட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற் றருவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோநீ யறியும்பூவே.

சொக்கநாதர் - நற்கீரரைப்பார்த்துச் சொல்லியது.

வெண்பா.

அங்கங் குலைய வரிவாளி னெய்பூசிப்
பங்கம் படவிரண்டு கால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்
கீர்கீ ரெனவறுக்குங்கீரனோ வென்கவியை
யாராயு முள்ளத் தவன்.

சொக்கநாதரைப்பார்த்து நற்கீரர்சொல்லியது.

வெண்பா.

சங்கறுப்ப தெங்கள்குலஞ் சங்கரனார்க் கேதுகுலம்
பங்கமறச் சொன்னார் பழுதாமோ—சங்கை
யரிந்துண்டு வாழ்வோமரனே யின்போல
இரந்துண்டு வாழ்வ தில்லை.

சங்கத்தாரை வெல்லவேண்டி ஔவைஞானக்குறியாற் கைச்சைகைகள் பண்ணி இவை யென்னென்றுகேட்கச் சங்கத்தார் சொல்லியது.

வெண்பா.

இவ்வளவு கண்ணினா ளிவ்வளவு சிற்றிடையா
ளிவ்வளவு போன்ற வினமுலையா—ளிவ்வளவாய்க்
காமத்தலைவனையுங் காணாது கன்றினா
ளேமத்தை காட்டுகுறி நன்று.

இஃது தகுதியான உத்தரவன்றென்று அக்குறிகளுக்கு ஔவைசொல்லியது.

வெண்பா.

ஐயம் பிமி னறநெறியைக் கைப்பிடிமி
னிவ்வளவே னும்மனத்தை யிட்டுண்மின் — றெய்வ
மொருவனே யென்ன வுணரவல் லீரே
லருவினைக ளோந்து மறும்.

இப்படியென்று ஔவைசொல்லச் சங்கத்தார் நாணமுற்றி இவளைவெல்லப் படாதென்று திருவள்ளுவரைப் பார்த்து நீ ரெந்தவூரென்றதற்கு அவர் சொல்லியது.

வெண்பா.

எந்தவூ ரென்றீ ரிருந்தவூர் நீர்கேளீ
ரந்தவூர்ச் செய்தி யறியீரோ — வந்தவூர்
முப்பாழூர் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமா
யப்பாலும் பாழா யறும்.

என்றிது முதலான ஞானார்த்தமான செய்யுட்களாலவர் வினவியவைகளுக்கெல்லா முத்தரவு சொல்ல, இவரையும் வெல்வ தரிதென்று இடைக்காடருடனே பேச, அவர் சொல்லியது;

வெண்பா.

ஆற்றங் கரையி லருகிருந்த மாமரத்திற்
காக்கை யிருந்து கலிகலியென் — றாக்கைதனை
யெய்யக்கோ லில்லாம லிச்சிச் செலவெய்த்தான்
வையக்கோ னாதன் மகன்.

இதுபோன்ற அனேகஞ் செய்யுட்களை அவர்களாலெழுதப் படாமலும் கற்றுக் கொள்ளப்படாமலுஞ் சொல்ல நாணித் தோற்படைந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

உ

கடவுள் துணை.

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவ மாலை.

அசரீரி.

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
வுத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

(இ-ள்.) திரு-அருட்செல்வத்தையும் தகுதெய்வம் (அதற்குத்) தக்கதெய்வத்தன்மையும் உடைய, திருவள்ளுவரோடு - திருவள்ளுவருடன், உருத்தகு நற்பலகை (அவரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்தினாலே தக்க நல்லசங்கப் பலகையிடத்து, உருத்திரசன்மர் - ஒக்கவிருக்க வெனவுரைத்து (சமானராயிருக்கக் கடவரென்று சொல்லி) வானில்-ஆகாயத்திலிருந்து, ஒருக்க (அவ்விடத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யும்படி, ஓர் சொல் ஒரு வாக்கியம், ஓ வென்றது-ஓ வென்று இரைந்தெழுந்தது, எ-று. * அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வமாதலின் திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குதலை தெய்வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரும்பயன் விளையாமையின் தகுதி சொல்லப்பட்டது, திருவள்ளுவரென்னும் பெயருள் திருவென்பது-உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது-வண்மையையுடையரென்பதையும், விளக்கிநின்றனவாதலின், அது வேதத்தில் இலை; மறை, காய்கள் போற் பலவிடங்களிலு மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள் செய்தவரென்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வள்-முதனிலை அர்-இறுதிநிலை. உ-சாரியை. அம்-முதனிலைக்குப் பொருள். ஈகை - உருத்திரசன்மர் உருத்திரனால் சன்மத்தை அடைந்தவரென விரியும். அவர் முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர் மரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி அருவமாயெங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத்தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பாயிருந்து கேட்டதற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரி வாக்கியம் பிறந்தது என்றதெனப் படர்க்கை வினையாகக்கூறலால், அவ்விடத்து நின்றுகேட்டபுலவர்களில் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக. (க)

நாமகள்.

நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைபாரதம் பகர்ந்தேன் — கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

(இ-ள்.) கூடாரை யெள்ளியவென்றி யிலங்கிலைவேன்மாற (பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்த வெற்றியையுண்டாக்கி விளங்காநின்ற, தகட்டுவடிவாயுள்ள வேற்படையையுடைய பாண்டியராஜனே. நாடா (உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி, முதல் படைப்புக்காலத்திலே, நான் முகனாவில்-பிரமனது நாவிலிருந்து, நான்மறை பாடா (இருக்குமுதலாகிய நான்கு வேதங்களையும்) பாடி, இடை (இதற்கும் அதற்கும், நடுவான காலத்திலே, பாரதம் பகர்ந்தேன்-பாரதமாகிய வேதத்தைச் சொல்லினேன், பின் (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே, என்வாக்கு-என்னுடையவாக்கு, வள்ளுவன்வாயது (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி; வள்ளுவன் வாயின் கண்ணதாயிற்று; எ-று. * வேதமும் சந்தோருபமாகையால், பாடாவென்றாள். தன் கணவனுடைய நான்முகனாவிலிருந்தென்றாள்; அவனவதாரமாதலின், வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கென்றுங் கூறினாள். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதனால் நான்மறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்தியவேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும் என்றதாயிற்று. பூர்வவேதம் பின் வியாசராலே நான்காக வகுக்கப் பட்டமைபற்றி நான்மறை யெனப்பட்டது அன்றி நானெனப்பிரித்து எழுவாயாக்கினுமாம். வேதம் ஆவதைத்தென்பது உம், இவற்றது தோற்றமுறையால், இஃது வாக்கிய பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத் தென்பதுவும் சொல்லியபடி.

இறையனார்.

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க் — குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

(இ-ள்.) மன்புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல்-புலவர்க் கரசனாகியவள்ளுவன் வாய்ப்பிறந்த திருக்குறளானது, என்றும் யாணர்புலராது - எக்காலத்துந் தன்னழகு கெடாமல், நாட்செல்லினு நின்றலர்ந்து - நெடுங்காலங் கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து, தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்-தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடைமைதாய் (விளங்குமாதலால்) குன்றாத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின்-குறைவுபடாத செய்ய தளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது, தெய்வத்திருமலர்போன்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய உயர்வாகியமலர்போலும், எ-று,* திருக்குறளுக்கு அழகுசொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும், அலர்

தல் - எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் - இருமை இன்பங்களும் விளைத்தலும் ஆம். சொல்-ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாதலின் - இனி இதிற் சிறப்புடையதொன்றுளதாவ தின்றென்னுந் துணைவுதோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனைவலியுறுத்தற்கு நாட்செல்கினு நின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்றுபெருகிப்பயன் படுமாறு சொல்லியபடி. (௩)

உக்கிரப் பெருவழுதியார்.

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
றான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

(இ-ள்.) வள்ளுவனாய் - திருவள்ளுவனாய், தான் மறைந்து-தனது திருமேனியை மறைத்து, நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்குவேதத்தினுண்மைப்பொருளை, தந்து (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து, முப்பொருளா (அறம்பொருளின்பமென்னும்) முப்பாற் பொருளதாக, நான்முகத்தோன்பிரமனால். உரைத்த - திருவாய்மலர்ந்த, நூல்-நூலினது. முறையை - பத்தகத்தை. சென்னிவந்திக்க - எனது தலையானது தொழக்கடவது, வாய்வாழ்த்துக - வாயானது வாழ்த்தக்கடவது, நன்னெஞ்சஞ்சிந்திக்க - நல்ல மனமானது நினைக்கக் கடவது, செவிகேட்க காதுகளானவை கேட்கக் கடவன, எ-று. *முப்பொருள் - ஆகுபெயர். அவ்வேதப் பொருள் ஆதியிலே வேதஞ் சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால், உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறாகக் கொள்ளப் பட்ட பொருள்கள்போல்வ தன்றென்பது தோன்றமெய்ப்பொருளென்றார். கலையுணர்புலமையிற் றலைமையோனாகி, விதிமுறைவழாது முதுநிலம் புரக்கும், பெருந்தகையுக்கிரப் பெருவழுதியென்னுந், தன்னிகரில்லா மன்னவர்பெருமான். தான் மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடு கூறினான். மன்னனெப்படி மன்னுயி ரப்படியாதலின் இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசித்த மெய்மொழி மனக்காய வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி. (௪)

கபிலர்.

தினையளவுபோதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவுகாட்டும் படித்தால்—மனையளகு
வள்ளைக்குறங்கும் வளநாடவள்ளுவனார்
வெள்ளைக்குறட்பா விரி.

(இ-ள்.) மனையளகு வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட மனையில் வளர்க்கப் படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலகத்தைப் பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்றவளம்பொரிந்திய நாட்டையுடைய அரசனே, வள்ளுவனூர் வெள்ளைக் குறட்பா விரி - திருவள்ளுவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட குறள் வெண்பா. (மிகப்பெரியபொருளைத்) தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல், தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர்-தினையரிசினளவுக்கும், போதாத சிறியபுல்லினது நுனியின்கணுள்ள பனிநீரானது, நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து - உயர்ந்த பனியினளவான அதன் சாயைத்தன்னுட்கொண்டு காட்டுங் குணம்போலுள்ள குணத்தை யுடைத்து, எ-று. * பனை - ஆகுபெயர்: ஆல். அசை. பறவை-கிளிமுதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு - மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்ற போது பாடும்பாட்டு. விரி - விரித்தல். எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப் பெரிய பனைமரத்தின் சாயை, அடங்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியேமிகச் சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப் பெரியபொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கி யிருந்தும் விரிவான பொருளை விளங்கு மாறு சொல்லியபடி இது முதலியன சங்கத்துப் புலவராலே பாடப்பட்டன. ()

பரணர்.

மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல்லா மளந்தா ரோர்ந்து.

(இ-ள்.) மாலும் - திருமாலுல், குறளாய் - குறளாய்ப் பிறந்து. வளர்ந்து, இரண்டு மாணடியால்-இரண்டுபெரிய அடிகளால், ஞாலமுழுதும்உலகமனைத்தையும், நயந்து - விரும்பி, அளந்தான்-அளவிட்டான், வாலறிவின் வள்ளுவரும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும், தங்குறள் வெண்பாவடியால் (தம்மினின்றுந் தோன்றி அந்நிலைநிற்கின்ற வெண்பாக்குறளின் இரண்டுசிறிய அடிகளால் வையத்தாருள்ளுவ வெல்லாம் - அவ்வுலக மனைத்திலுமுள்ளோரால், நினைக்க பட்டவற்றை யெல்லாம், தேர்ந்து-ஆராய்ந்து, அளந்தார் - அளந்தார், எ-று. * உம்மை யிரண்டும் முறையே வெளிற்பெரியோனுகிய வென்றும், மனிதனிற் சிறியனாகக் காணப்பட்ட வென்றும், பொருள் படநின்றன உபமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உபமேயத்திலே அவற்றிற்கு மாறுகிய நிலைநிற்றலும், சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத்தானே குறளாதலும்,பின்பு அந்நிலையில்லாது வளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தை யளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றுங் குறளை உண்டாக்குதலும். அது தன்னிலை நிற்றலும், அதன் சிற்றடிகளால் அளவுபடாதநினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும்சொல்லப்படுதலாலும், வேற்றுமையறிக, நினைக்கப்பட்டன வெல்லாம் இதனகத்து அளவு செய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (௬)

நக்கீரர்.

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானா வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

(இ-ள்.) தானே தானே, முழுதுணர்ந்து (வேதப்பொரு) ளனைத்தையு மறிந்து, தண்டமிழின்-தண்ணியதமிழின்கண், வெண்குறளால்-குறள்வெண் பாக்களால், ஆனாவறமுதலா வந்நான்கும் - விட்டு நீங்குதல் கூடாதஅறமுத லாகிய அந்நான்கு பொருள்களையும், ஏனோருக்கு - அவற்றை யறியாதவர் களுக்கு (அவர் எளிதினறிய) ஊழியன்முறையால் உரைத்தாற்கும்-சொல்லி யருளிய திருவள்ளுவருக்கும். ஒண்ணீர் முகிலுக்கும் - ஒள்ளிய நீரைத் தந்தமேகத்துக்கும், உலகு - இவ்வுலகமானது, மற்றென்னாற்றும் - எதிர் நன்றறியாது செய்யும் (செயக்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை) வாழி-அவரும் அதுவும் வாழ்க, எ-று. * ஆனாமை-நீங்காமை தானே முழுதுணர்ந்தெனவே ஆசாரியராயிருந்து பிறரறிவிக்க அறிந்திலரென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னு முற்றும்மைதொக்கது. ஒண்மை இனிமைமேல் நின்றது. முறைநூலின் முப்பொ ருள்களின் கிடக்கை யொழுங்கு நாயனார் கோடைச்சிறப்பு சொல்லியபடி. ()

மாமூலனார்.

அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதையவன் வாய்ச்சொற்
கொள்ளா தறிவுடை யார்.

(இ-ள்.) அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கும் அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப் பொருள்களாகிய நான்கினது திறம்-கூறுபாட் டையும் தெரிந்து அறிந்து. செப்பிய (உலகத்தாருக்குச்) சொல்லிய, தேவை தேவனை மறந்தேயும், மறந்தாயினும், வள்ளுவனென்பான் (ஒருமனிதனாக உட்கொண்டு) வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனாயின், அவன் அவன், பேதை அறிவில்லாதவனானவன், அவன் வாய்ச்சொல்-அவனதுவா யிற்பிறந்த அச்சொல்லை, அறிவுடையார் - விவேகமுடையார், கொள்ளார்- கொள்ளார்கள், எ-று. * அறமுதனான்கின் கூறுபாடு - அவற்றினது தொ கைவகைவிரிகள். மறந்தேயுமென்றதனால் நினைப்புடன் சொல்லுவோன்பே தையிற் பேதையா மென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுகளில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி நன்குமதித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதலால், ஒருமனிதனாக வுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட் டது. ‡ அன்றி ஒளிச்சிறப்பினாலே சாதி இழிவுதோன்ற வள்ளுவனென்பா

னெனினுமமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காகுசுரமென்பர் தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (௮)

கல்லாடர்.

ஒன்றேபொருளென்னின் வேறென்பவேறென்னி
னன்றென்பவாறு சமயத்தார்—நன்றென்ன
வெப்பாலவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

(இ-ள்.) ஆறுசமயத்தார் - அறுவகை மதத்தோரும் ஒன்றே பொருளென்னின் (ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவோராயின், வேறென்ப (மற்றொருமதத்தோர் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து இவை) வேறுமென்று நாட்டுவா, வேறென்னின் அப்படி வேறென்று நாட்டின், அன்றென்ப-பின்னொரு மதத்தோர், அதனை - அன்றென்று மறுப்பர் ஆதலால் சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன) வள்ளுவனார் முப்பான் மொழிந்த மொழி திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை, நன்றென்ன - நன்றென்றுகொள்ளுவதற்கு, எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும், இயைப-உடன்படுவார், எ-று. * மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன. வியாசமதம் சைமினிமதம், பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணாதமதம், அக்ஷபாதமதம் அன்றிச் சைவவைணவ முதலியவற்றைக்கூறினுமாம். எச்சமையத்தாருமென்னாது - எப்பாலவருமென்றதனால், வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம், சார்வாகம்முதலிய மதத்தாரும் பலவகைப்பட்ட சாதியாரும், தேயத்தாரும், காமத்தாரும், பிறரும் தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேத மென்றபடி. (௯)

சித்தலைச் சாத்தனார்.

மும்மலையு முந்நாடு முன்னதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவும்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றோ
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது, பாமுறைதேர் முப்பால் - பாக்களின் முன்பின், முறைதெரிதற் கிடனாகிய திருக்குறளானது, மும்மலையும் கொல்லிமலை நேரிமலை, பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்று மலைகளையும், முந்நாடும் (குடநாடு, புனநாடு, தென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்றுநாடுகளையும், முன்னதியும் (பொருனைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற) மூன்றுநதிகளையும், முப்பதியும்கருவூர், உறையூர், மதுரையெனப்படுகின்ற) மூன்றுபதிகளையும் மும்முரசும் (மங்கலமுரசு, வெற்றிமுரசு, கொடைமுரசு, என

ப்படுகின்ற) மூன்று முரசுகளையும், முத்தமிழும் இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்று தமிழ்களையும் முக்கொடியும் (விற்கொடி, புலிக்கொடி, மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்று கொடிகளையும் மும்மாவும் கனவட்டம், பாடலம், கோரம் எனப்படுகின்ற) மூன்று குதிரைகளையும் தாமுடைய மன்னர் - தாமுறைமையுடைய (சேர, சோழ, பாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடையவும், தடமுடிமேல்-பெரிய முடிகளின் மேலே கொள்ளப்பட்ட, தாரன்றோ - மாலையன்றோ. எ-று. * அன்றோ வென்றது - பலரறிதேற்றம். முப்பால் - ஆகுபெயர் மும்முரசும் முத்தமிழும் அம் மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும் மும்முறையுரிமை அவர் குடிமாபிற் கியைந்தனபோலும், அரசர் மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச் சொல்லியபடி. (௧௦)

மருத்துவன் றாமோதரனார்.

சீந்திநீர்க் கண்டந் தெரிசிக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்— சாந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப்பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

(இ-ள்) சாந்தி மலைக்குத்து மால்யானை தன்பகையென வெகுண்டுமலையைக் குத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள, வாசனே, சீந்திநீர்க்கண்டம்-சீந்திநீர்ச் சருக்கரையையும், தெரிசுக்கு -சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும் தேனளாய் தேனொடுகலந்து, மோந்தபின் - மோந்தபின்பு, அதனால் - யார்க்குந் (தலைக்குத்துடையோர்) யாவருக்கும், தலைக்குத்து - தலையிடி, இல் - இல்லையாகும், வள்ளுவர் முப்பாலால் - திருவள்ளுவர் குறளால், சாத்தற்கு - சீத்தலைச் சாத்தனார்க்கு, தலைக்குத்து - தலையிடி, தீர்வு - இல்லையாயிற்று எ-று. * யானைபோல்பவனை யானையெனலால் - ஆகுபெயர் முன் கேட்கப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பலசொற் குற்றங்களும் பொருட் குற்றங்களும் கண்டு பொறாமல் தலையில் அறைந்துகொண்டு வந்தமையால், புண்பட்டுக் குத்தல் உண்டாயிருந்தது. இதன் கண் ஓர் குற்றமுங் காணப்பெறாமையால், அது நீங்கிற்றென்க. எப்படி அம்மூன்று சரக்கும் அதற்கு மருந்தாமோ, அப்படியே யிதற்கு இம்மூன்று பாலும் மருந்தாயின வென்பதாம். தீர்வென்னுந் தொழிற்பெயர் - முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்று விளங்குகை சொல்லியபடி. (௧௧)

நாகன்றேவனார்.

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—தாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாய்ப்பவோ வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழி மூழ்குவார்.

(இ-ள்.) தாளார் மலர்பொய்கை - நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரை மலர்களையுடைய, ஒருகுளத்து - நீரின் கண்ணே, குடைவார் - மூழ்குவோர், தண்ணீரை, (வேறு) தண்ணீரை, வேளாதொழிதல் - விரும்பாதொழிதல், வியப்பன்று-வியப்பச் செய்வதன்று, வள்ளுவர் முப்பான்மொழி - திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய நூலின் கண்ணே, மூழ்குவார் - மூழ்குவோர் தாம்-தாம், வாளா - வீணாக, அப்பால் - அப்பால், ஒரு பாவை - ஒரு நூலை, ஆய்வரோ - விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதுவே வியப்பைச்செய்வதாம்) எ-று. * தாளார் மலரெனலால்-தாமரை மலரென்னப்பட்டது. வியப்பச்செய்வதை - வியப்பென்றார். மூழ்குதல் இங்கே கருத்து முழுதும்அழுந்தி நிற்றன்மேனின்றது. மொழி - ஆகுபெயர். ஓகாரம் - எதிர்மறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆய்வரோ வெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பன்றென்றமையாலே - இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவான பொருளையும் பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி, இன்சுவை, நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்தஒரு தாமரைக்குளத்துநீரைப்பெற்றோர்க்கு அதனாற்றானே அமைதிபெற்று வேறு தண்ணீரைப்பெற விரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று. ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக் கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமை யில்லாதிருக்க, இப்போது உளதாதலின் - இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது பலநூல்களையும் கற்க விரும்புவோர்க்கு இது வொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி. (௧௨)

அரிசிற்கிழார்

பறந்தபொருளெல்லாம் பாரறியவேறு
தெறிந்துதிறந்தோன்றுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால்விரித்தும் பொருள்விளங்கச்சொல்லுதலால்
வல்லாரார் வள்ளுவரல்லால்.

(இ-ள்.) பரந்த பொருளெல்லாம் (வேதத்திலே) ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நால்வகைப் பொருள்களையும், பாரறிய - இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு, வேறுதெரிந்து - வேறாகப்பிரித்து, திறந்தோறுஞ் சேர (அது அது தனது தனது) வகையோடு சேரும்படி, சுருங்கிய சொல்லால் - சுருக்கமான சொல்லாலே பொருள்விளங்க - பொருள்விளங்க, விரித்துச் சொல்லுதல் - விரியும்படிவைத்துச் சொல்லுதல், வல்லார் - வல்லவர்கள், வள்ளுவரல்லால் - திருவள்ளுவரல்லாமல். ஆர் - ஒருவரும் இல்லை, எ-று. * பார் - ஆகுபெயர். திறம் - அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தன் முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும் நாயனார்க்கும் தகுதி சொல்லியபடி. (௧௩)

பொன்முடியார்

காணின்றதொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூனின்றளந்த குறளென்ப — நூன்முறையான்
வானின்றுமண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்
தானின்றளந்த குறள்.

(இ-ள்.) காணின்ற தொங்கலாய்-மணக்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டியராசனே, முன் - முன், காசிபனார் தந்தது-காசிபனாராலே தரப்பட்ட குறளை, கூனின்று - மண்ணின்கண்ணே நின்று, அளந்த (உலகத்தை) அளந்த, குறளென்ப குறளென்று சொல்லுவர், தானின்று - தாம் (இங்கே) எழுந்தருளி, வள்ளுவனார் அளந்தகுறள் - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள் நூன்முறையான் - நூலின் முறைமையோடுகூடி, வானின்று - விண்ணின்கண்ணே நின்றும், மண்ணின்றும் மண்ணின்கண்ணே நின்றும், அளந்தது (உலகத்தை) அளந்தது, எ-று. * கு - கூ என நின்றது, ஆனுருபு - ஒடுருபின் பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வஞ்சித்துப் பெற்றளந்ததலால், நூன்முறையோடுகூடாதாயிற்று இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டுவடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வானாதலின் வானின்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணாதலின் மண்ணின்றென்றும் கூறினார். இக்குறளுக்கு நூன்முறையோடுகூடலும் வானின்றலும் மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமைசெய்யப்பட்டது. முன்மாலுமென் பாட்டிலே நாயனார்க்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை குறித்துச்சொல்லலால் வேறுபாடாம். உகத்துப் பொருளெல்லாமிதில் அளந்த சிறப்புச் சொல்லியபடி. (கரு)

கோதமனார்

ஆற்றலழியுமென் றந்தணர்நான்மறையைப்
போற்றியுரைத்தேட்டின் புறத்தெழுதார் — ஏட்டெழுதி
வல்லுநரும்வல்லாரும் வள்ளுவனார்முப்பாலைச்
சொல்லிடினுமாற்றல்சோர் வின்று.

(இ-ள்.) அந்தணர்கள் - அந்தணர்கள், நான்மறையும்-நான்குவேதங்களையும், உரைத்து - வாய்ப்பாடமாக, போற்றி-காப்பாற்றி, ஆற்றலழியுமென்று (எட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவாராதலின் இவற்றின்) வலிமை குறையுமென்று எட்டின புறத்து - எட்டின்கண் எழுதாரெழுதார்கள்' வள்ளுவனார் முப்பாலை திருவள்ளுவரது திருக்குறளை எட்டெழுதி-எட்டின்கண் எழுதிவைத்து, வல்லுநரும்-வலியுடையவரும், வல்லாரும் - வலியில்லாரும், சொல்லிடினும்-ஓதினாலும், ஆற்றல் சோர்வின்று - வலிமை குறைதலில்லை எ-று * அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அனுதாத்தம் எனப்பட்ட சுரங்களின் வழுவாமலோதல் வேண்டுமென்னும் விதியுளதாதலின் அதற்

குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாகினர். இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக. சொல்லினுமென்றதனுல்பொருளுணர்ச்சிக்கும் இதற்கும் வலிமைவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் - சொற்செறிவின்றிட்பம் இங்ஙனம் கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணேதலைமையுடைத்தென்பதுவும் இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணேதலைமையுடைத் தென்பதும் பெறப்பட்டன. ஓதப்படுதலில் அவ்வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லிய படி. (௧௫)

நத்தத்தனார்

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதருங்குறளும்
பாயிரத்தினோடு பகர்ந்ததற்பின் — போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

(இ-ள்.) பாயிரத்தினோடு - பாயிர நான்கதி காரங்களோடு சேர்ந்துதொகையாகிய ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதருங் குறளும்-௧௩௩௰ குறளும் பகர்ந்ததற்பின்-ஓதியுணர்ந்தபின்பு, போய் - போய், ஒருத்தர்வாய் - ஒருவரது வாயாலே, கேட்க-கேட்க, நூலுளவோ - இல்லை மன்னுதமிழ்ப் புலவராய்-நிலைபெற்றதமிழிலேபுலமை நிரம்பியோராகிக்கேட்க (பிறர்தம்மிடத்துவந்து) கேட்க வீற்றிருக்கலாம் - வீற்றிருக்கலாகும், எ-று. வீற்றிருத்தல் ஒரு சபை நடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளக்கிநிற்றலின், கேட்க, நூலுளவோ வென்முர் புலவராயெனவே புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. ஓதியோர்க்குவரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (௧௬)

முகையலூர்ச் சிறுகருந் தும்பியார்

உள்ளுதலுள்ளி யுரைத்தலுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால — வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண்டெ னப்பகர்வா
ரெப்பாவலரினு மில்.

(இ-ள்.) வள்ளுவனார் முப்பாலின்மிக்க-திருவள்ளுவரது திருக்குறளின் மேற்பட்ட மொழி - நூலொன்று உண்டெனப் பகர்வார்-உளதென்று சொல்ல வல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும், இல்-இல்லை, ஆதலால் செயற்பால (நாம் இந்நூலைக்குறித்துச்) செயக்கடவன, உள்ளுதல் நாம் இதன் பொருளைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், உள்ளியுரைத்தல் சிந்தித்துப் பிறர்க்கு அதனைச் சொல்லுதலும், உரைத்ததனைத்தெள்ளுதல் (பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும், அன்றே - அல்ல

வா. எ-று. * மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழிவேத மிருத்தலின்மிக்க மொழியென்றும், தமிழின் மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவரையுந்தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும் கூறினர். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுகலும் அடங்கின. இது பயிர்ச்சிசெய் தொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

சாற்றியபல்கலையுந் தப்பாவருமறையும்
போற்றியுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான்மொழிந்த முதற்பாவலரொப்பா
ரெப்பாவலரினு மில்.

(இ-ள்.) சாற்றியபல்கலையும் (அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்டபல நூல்களாலும், தப்பாவருமறையும் தப்பாத அரியவேதத்தினாலும், போற்றி காப்பாற்றி வைத்திருந்தது, உரைத்த (உலகத்தாருக்குச்) சொல்லப்பட்ட பொருளெல்லாம், விடயங்களெல்லாம். தோற்ற (தன்னிடத்தே) காட்டும் படி முப்பான்மொழிந்த திருக்குறளைச் சொல்லிய முதற்பாவல ரொப்பார்-திருவள்ளுவரை யொப்பவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்டபாவலருள்ளும். இல்-இல்லை. எ-று. * தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறாமையால் தப்பாவென்றும், பொருளுணர்தற்கே யன்றி ஓதுதற்கும் எளிதன்றாதலின் அருவென்றும் விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது எப்பாலவரினுமில்-இதற்கு முன்னுரைக்கப் பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர் - முதன்மையையுடையபாவலர் நால்வகைப்பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளுங்குறள் வெண்பாவும் தலைமைபெற்றுநிற்றலின் அக்குறள் வெண்பாவால் நூல்செய்தவல்லமையுடைய ரென்றுமாம் புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி. (கஅ)

கீரந்தையார்

தப்பாமுதற்பாவாற் றமாண்டபாடலினான்
முப்பாலினாற்பான் மொழிந்தவ—ரெப்பாலும்
வைவைத்தகூர்வேல் வழுதிமனமகிழத்
தெய்வத்திருவள் ளுவர்

(இ-ள்.) எப்பாலும் வைவைத்த கூர்வேல்வழுதி - எவ்விடத்திலுங்கூர்மைவைத்த சிறப்புப்பொரிந்திய வேலையுடைய பாண்டியராஜன், மனமகிழ-இருதயமகிழ, தப்பா சொல்லப்பட்டப் பொருள் வழுவாமல் முதற்பாவால்-முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள் வெண்பாக்களாலே தாமாண்ட பாடலினால் - தாம்மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே, முப்பாலின் - மூன்றுபால்களிலே, நாற்பால் அறமுதலியநான்குபகுதிப் பொருள்களையும், மொழிந்த

வர் - திருவாய்மலர்ந்தவர், தெய்வத்திருவள்ளுவர் - தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவர், எ-று. * கூர்-சிறப்பு, நான்கனுள் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுள் அடங்காமையின் வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும், அதனால் அரசனை மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி. (௧௧)

சிறுமேதாவியார்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றொன் றாஉ—கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் சொன்ன வகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை, பாயிரநான்கு - பாயிரம்-௪, அறம்முப்பத்துமூன்று-அறம்-௩௩, ஊழொன்று - ஊழ்-௧, பொருளெழுபது - பொருள் ௭௰, இன்பமிருபதிற்றைந்து - இன்பம்-௨௫, எ-று. *அறத்துப்பாலு ளடங்காது அதனைவிட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் நிற்றலின் வீடொன்றுபாயிரமென்றும், இம்மை, மறுமை, வீடுமூன்றும் பயத்திற் சிறப்பிற்றாய். மூன்றனுள் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறுபாடு இவையேயாதலின் நாடியமுப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் நிற்றலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொருளின்பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் - எள்ளி லெழுபதென்றும் கூறினார். எள்ளல்- இகழ்தல். பாயிரநான்கு-பாயிரமானது நான் கதிகாரங்களையுடைத்து எனப் பிறவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. சில பழையபாடங்களிலே சிலவற்றைசாதியாரும், சமயத்தாரும், மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால், அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இங்ஙனந் தொகைசெய்தார் பின் இவ்வாறு தொகை செய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (௨௰)

நல்கூர்வேள்வியார்.

உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—இப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

(இ-ள்.) உப்பக்க நோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோனாகிய, உபகேசி தோண்மணந்தான் - உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை, உத்தரமாமதுரைக்கு - வடமதுரைக்கு, அச்சென்ப - ஆதாரமென்று சொல்லுவர், இப்பக்கம்-இப்பக்கம், மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கி யெனப்படுகின்ற

மறுவில்புலம்-குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச்சொரிகின்ற, செந்நாப்போதார் - செவ்வியநாவாகிய மலரையுடையவர், பனுக்கூடற்கு - சீர்வனத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு, அச்சு-ஆதாரமானார், எ-று. * உட்பக்கம்-இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைபற்றி பிணங்கிச் சென்றபக்கம். உட்பக்கநோக்கி யென்றது - வினையா லணையும்பெயர், கேசி-திருமால் இது அக்கடவுள் சகஸ்திர நாமத்திற்கண்டது. கேசிக்குப்பின்னே பிறந்தவன்-உபகேசி யென்றாயது. உபேந்திர னென்பதுபோல், மாதா அனுபங்கி-மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுக்கினனெனப் பசுதலின் அவன் பிள்ளைமேலேபோல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போதென்றதற்கேக - புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது. அச்சுப்போற் றாங்குதலால், அச்சென்றார். நாயனாராலே திங்கட்குடையுடைச் சீர்சால்வழுதியுஞ் சங்கப்புலவருந் தளைத்தினிதோங்கிய, மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உக)

தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்.

அறநான் கறிபொருளே ழொன்றா காமத்
திலமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

(இ-ள்.) அறநான்கு (பாயிரம் இல்லறம் துறவறம் ஊழ்என) அறப்பாலினுட் பிரிவுகணான்கு. அறிபொருளேழ் (அரசு அமைச்சு அரண் கூழ்படை நட்பு ஒழிபு என அறியப்பட்ட பொருட்பாலி னுட்பிரிவுகளேழு) காமத்திற் மூன்று (ஆண்பால், பெண்பால், அவ்விருபால் எனத்) காமத்துப்பாலினுட் பிரிவுகண்மூன்று, எனப்பகுதி செய்து - என்றுபகுதி செய்து, பெறலரியநாலும் - பெறுதற்கரிய (அறம் பொருளின்பம் வீடு எனப்படுகின்ற) நான்கு பொருள்களையும், மொழிந்த - சொல்லிய, பெருநாவலரே-பெரியநாவலரே, ஒழிந்தபொருள் (அவற்றுள் அடங்காமல்) ஒழிந்தபொருள் உளதாயின் (அதனை) நன்குணர்வார் போலும் - நன்றாக அறியவல்லார் போலும், எ-று. * திறனென்றது - அறமுதலியவற்றோடெண் கூட்டப்பட்டது நான்கு, நான்கு பிரிவுடைத்தென் விரித்துரைத்துக்கொள்க. நாவலரேயென்றமையால் பிறரால் அறியப்படுவ தன்றென்பதாயிற்று. முப்பாலிற் பகுதிகளையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதுஞ் சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில்.

(இ-ள்.) செய்யா மொழிக்கும் (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளுவர் மொழிந்த - திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும் (தன்வழியி னொழுகுவோர்க்குப்பயன் விளைவிலே) பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும், பொருளொன்றே - பொருளொன்றும், ஆராயின்-ஆராயில், செய்யாதவர் குரியார் - செய்யப்படாத அவ்வேத மோதுதற்குரியவர், அந்தணரே - அந்தணரேயாம், எனை யிதற்குரியா ரல்லாதார் - பொய்படாத இத்திருக்குற ளோதுதற்குறிய வரல்லாதவர் இவ் (உலகத்தி) லில்லை, எ-று. * பூர்வவேதத்தை நித்திய மென்பார். மதம்பற்றி செய்யா மொழியென்றார். அது வடமொழியும், இது தென் மொழியுமாய் நின்று, சில வேறுபாடுடையன போற் றோன்றினும், நுண்ணுணர்வா ரோக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபடாமையின் - பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் கூறினார். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித் தொகைகள், இதற்குரியா ரல்லாதாரில்லென்றதனாலும், பொதுவேத மாதலறிக, அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறேயென்றும், இதனை யோதற் கதிகாரிகளாவர். யாவரோவென்றும். நிகழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உ௩)

மாங்குடிமருதனார்.

ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றோ
ருள்ளுந்தோ றுள்ளுந்தோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் வாய்மொழி-திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந்தோன்றியதிருக்குறளினது, மாண்பு-மாட்சிமையைசொல்லி (அது) ஓதுதற்கெளிதாய்-ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களை யுடையதாகியும், உணர்தற்கரிதாகி - அறியப்படுதற்கரிய பொருள்களை யுடையதாகியும், வேதப் பொருளாய்-வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும், மிகவிளங்கி (அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி, தீதற்றோர்-குற்றமற்றோர்கள், உள்ளுதோருள்ளுதோறு-நினைக்குந் தோறு நினைக்குந்தோறும், உள்ளம் (அவர்களுடைய) மனத்தை, உருக்கும் - கரைக்கும், எ-று, * ஓதற் கெளிதா யெனவே நவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்களும், உணர்தற் கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப் பொருளாயெனவே-விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று, தீதற்றோர் - பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர், உள்ளுதோறுள்ளுதோ றுள்ளமுருக்கு மெனவே முன் காணப்பட்டதினும் பின் காணப்படும் பொருள்சிறந்தும் விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உ௪)

எறிச்சலூர் மலாடனார்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—வாய
வறத்துப்பா னால்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

(இ-ள்.) வள்ளுவனார்-திருவள்ளுவனார், ஆய்ந்து (அவ்வேதத்தின் கருத்துகளை) யாராய்ந்து நூலின் றிறத்துப்பால் (தம்மாலே செய்யப்பட்ட) நூலினது திறத்திற்குத் தக்க தன்மை யுடைமைபால், தேர்ந்து (இவையே உரியவையென்று) தெரிந்து, பாயிரம் - பாயிரம், நான்கு - நான்கு, இல்லறம்-இல்லறம், இருபான் - இருபது, தூயதுறவறம்-தூய்மையை யுடைய துறவறம், பன்மூன்று-பதின் மூன்று, ஊழ்-ஊழ், ஒன்று-ஒன்று, ஆகவாய - ஆகக் கூடியாகிய, நால்வகையா (பாயிரமுதலிய) நால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப்பால் - அறப்பால், வாய்ந்து - பொருந்தி, உரைத்தார் - கூறினார், எ-று. * நான்குமுதலிய தொகைகளோடு அதிகார முறைக்கென்பது கூட்டுக. முப்பாற்பொருள்களினும் முத்திக்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைமையின்-தூயதுறவறமென்றார். தூய்பு-நன்மை, அது எல்லா வருணாச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை, அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (௨௩)

போக்கியார்.

அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துருவ லரணிரண் டொன்றொண்கூழ்—இருவிய
றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

(இ-ள்.) அரசியல்-அரசியல், ஐயைந்து - இருபத்தைந்து, அமைச்சியல் அமைச்சியல், ஈரைந்து பத்து, அரணிரண்டு - அரணிரண்டு, கூழொன்று-கூழொன்று, படையிருவியல் - படையிரண்டியல், நட்புப் பதினேழ் - நட்புப்பதினேழ், குடிபதின்மூன்று - குடிபதின் மூன்று, எண்பொருள் - எண்ணப்பட்ட பொருட் பாலுக்கு, இவை யேழாம் - இவ்வியல்க ளேழாம், எ-று. * இத்தொகைகளோடும் முன் சொல்லப்பட்ட படியே கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவலரணென்றும் பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாதலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின்கொடாத திண்மை யுரித்தாதலின், திண்படை யென்றும் கூறினார். பிற்காலத்தார் அமைச்சு முதலிய வைந்தனையும் அங்கவியலென வொருவியலாக்கியும்வழங்கும் பொருட்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (௨௪)

மோசிகீரனார்.

அன்பாலை மூன்றிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறாக—மாண்பாய

காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

(இ-ள்.) ஆண்பால் - ஆண்பால், ஏழ், - ஏழ்பெண்பால் - பெண்பால்-பெண்பால், ஆறிரண்டு - பன்னிரண்டு, அடுத்தன்பு பூண்பால் (ஒருவரையொருவர்) அடுத்து அன்பைப் பூணுதற் பகுதியுடைய, இருபால் - அவ்விரு பால், ஓராறாக - ஆறாக மாண்பாய காமத்தின் பக்கம் - மாட்சியான காமத்துப் பாலினியல்கள், ஒரு மூன்றாக - ஒரு மூன்றாக, நாமம் - பெயர்பெற்ற வள்ளுவர்- திருவள்ளுவர் கட்டுரைத்தார்-சொல்லினார் எ-று. *இவற்றையே, பொருளிலக்கணத்துக் களவியல் கற்பியலென விரண்டாக்கப் பட்டன, இத்தொகைகளுக்கும் முன் கூறப் பட்டதுகொள்க. காமத்துப் பாலிய லதிகாரத் தொகைசொல்லியபடி.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிகண்ணனார்.

ஐபாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேத பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள்ளுவராகி
யந்தா மரைமே லயன்.

(இ-ள்) அதிகாரம் - அதிகாரம், நூறுமையாறு, மூன்றுமா-நூற்று முப்பத்து மூன்றுமாம், மெய்யாய்-உண்மையான, வேதப்பொருள்-வேதப்பொருள், பொய்யாது விளங்க - மெய்யா விளங்க, அந்தாமரை மேலயன் - அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள், தான் வள்ளுவராகி - தான் வள்ளுவராகி உலகிற்குத்தந்தான், எ-று. * உலகு இங்கே மக்களை யுணர்த்திநின்றது. மெய்யாய் வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவெனவே இதற்குமுன் மெய்யாய பொருள் பொய்யாய் மறைந்தும் பொய்யாய பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும் கிடந்தமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று அதிகாரத் தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி. ௨அ)

மதுரைத்தமிழ் நாயகனார்.

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
லில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்—சொல்லாற்
பரந்த பாவலென் பயன் வள்ளுவனார்
சுரந்த பாவையைத் துணை.

(இ-ள்.) எல்லாப்பொருளும் (பலவகை நூல்களாலுஞ்சொல்லப்பட்ட) எல்லாப் பொருள்களும், இதன்பாலுள - இந்நூலகத்தடங்கி யிருக்கின்றன, இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளும் -இதனிடத்திலில்லாத யாதொரு பொருளும், இல்லை (எந்நூலகத்தும்) இல்லை ஆதலால்; சொல்லாற் பரந்த பாவால்-சொல்வனவினுலே விரிந்த நூல்களால், பயனென்-பயனென், வள்

ளுவனார் சரந்தபா - திருவள்ளுவமாலை தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே, வையத்துணை - மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலமையும், எ-று. எல்லாப்பொருள்களுமாவன முதல்வழிசார்பென மூவகைப்பட்டஅறநூல், பொருணூல், இன்பநூல், வீட்டுநூல் என்பவற்றில் செம்பொருள், ஆக்கப்பொருள்குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற்கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம்தொழிலும் பண்புமொரேவழிப் பொருளெனக்கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாற்றிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு-இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளு மில்லையென்றார், சொல்லாற் பறந்தவெனவே அவை பொருளாற் பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல் - பதினாயிரம் நூறாயிரமுதலிய கிரந்த வளவையால் விரித்தல். சொல்லாற் பறந்த நூல்களை ஆய்வோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல் மிகவருந்திச்சிறுபயன் கொள்ளுதலால், என்பயனென்றார், ஆல் - அசை-பா-வையம், ஆகுபெயர்கள், சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகண்முற்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் கண்டு தெளியுமாறுஉணர்த்தித்தமொற்றந் தீர்த்தலின் வையத்துணையென்றார் மற்றொருநூலாவிழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்றபடி. (௨௩)

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ் சீராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

(இ-ள்) பாரதஞ் சீராமகதை மனுப்பண்டை மறைநேர்வன - பாரதம் பழைய சீராமகதையும் மனுஸ்மிருதி பழைய வேதத்தையும் ஒப்பானவாகும், எப்பொருளும்-எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும், யாரும் - எவ்வகையோரும், இயல்பின் (அவற்றின்) தன்மையோடு, அறிவு - அறிய, செப்பிய (அவர்க்குச்) சொல்லும்படிக்கு, வள்ளுவர் செப்பவரு - திருவள்ளுவர்சொல்லால்வந்த, முப்பாற்கு-திருக்குறளுக்கு, நிகர்-உபமான மாகத்தக்கது, இல்லை - ஒன்றில்லை, எ-று. * மற்று - அசை. அரிதற்கரிய வேதாந்தப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளு மென்றும் உயர்குலத்தாரேயன்றி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும் ஐயந்திரிபின்றி யறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும் இதுவே சுருதி குருவிரண்டு மாமென்றற்கு செப்பிய வென்றும் கூறினார். பண்டையென்பது-சீராமகதைக்குங் கூட்டிக் கதாரூபமா யிருந்த பாரத ராமாயணமெனவும் விதிரூபமாயிருந்த சுருதிஸ்மிருதி யெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால். உபமான உபமேயங்களாதலறிக எப்பொருளும் யாருமியல்பி னறிவுறச்செப்புதல் வேதத்தற் கின்மையால், முன்மூப் பாலின்மிக்க மொழியென்றதனாற் பெறப்பட்ட வேதத்தி னொப்பமையை மறுத்தபடி.

உருத்திர சன்மகண்ணர்

மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணர்ச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

(இ-ள்.) மணற்கிளைக்க-மணலைத் தோண்டுந்தோறும், நீரூறும்-நீர்பெருகும், மைந்தர்கள் வாய்வைத்துண - புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும், தாய்முலை - தாயினது முலைக்கண், ஒண்பால் சுரக்கும்-நல்லபால் பெருகும் (அவைபோல்) பிணக்கிலா வாய்மொழி - பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச் சொல்லையுடைய, வள்ளுவர் முப்பால் - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை, ஆய்தொறும் - ஆராயுந்தோறும், மதிப்புலவோர்க்கு - அறிவுடைய புலவர்க்கு, அறிவூறும் - அறிவுவளரும், எ-று. கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும், இல்லதை உள்ளதாகவும் சிறிதைப் பெரிதாகவும், பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும், நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்ட தல்லாமையால், பிணக்கிலா வாய்மொழியென்றார் மதிப்புலவோர்க் கறிவூறுமெனவே அவர் அவ்வறிவைகொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குகளைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற் பயிறலின்மை யாது பலகாலும் பயிற்சிசெயல் வேண்டுமென்றபடி.

பெருஞ்சித்தனார்.

ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினா
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா—முரைத்ததனாற்
றாதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

(இ-ள்.) தாதவிழ் தார்மாற - பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டிய ராசனே, ஏதமில் வள்ளுவர் - குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர், இன்குறள் வெண்பாவினால் - இனியகுறள் வெண்பாக்களாலே, ஓதிய-நான்கு வேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட, ஒண்பொருளெல்லாம் - ஒள்ளிய பொருள்களெல்லாம், உரைத்ததனால்-சொல்லினமையால், மேதக்கன-மேம்பாட்டிற்குத் தக்கவை, தாமே - அக்குறள் வெண்பாக்களோ. தம்மைப் பயந்த வேதமே (முதனூலாய் நின்று) அவற்றைப்பயந்த வேதங்களோ நீ சொல்லுவாயாக எ-று. தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றையென்னும்பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரவர்களாலே மறுக்கப்பட்டு வருங் குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு ஏதமில் வள்ளுவரென்றும், தாங்குறியவாய்நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோ

ராலே விரும்பப்பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒன்பொருளென்றுங் கூறினர். நூலாசிரியருக்கும் நூலுக்கும் அந்நூற்பொருளுக்கும் தகுதி தோன்றச்சொல்லப்பட்ட விசேடகுணங்களாலே இவ்வேதம் அவ்வேதச் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (௩௨)

நரிவெருத்தலையார்.

இன்பப்பொருளறம் வீடென்னுமிந்நான்கு
முன்பறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல் — மன்பதைகட்
குள்ளவரிதன் றவைவள்ளுவருலகங்
கொள்மொழிந்தார் குறள்

(இ-ள்.) இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கும் இன்பமுதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும், மன்பதைகட்கு மக்கட்பரப்புக்கு, முன்பு அக்காலத்தில் அறியச்சொன்ன அறியும் வண்ணஞ்சொல்லப்பட்ட, முதுமொழி நூல் பழமொழி வேதமானது உள்ளவரிதென்று - இருப்பதரிதென்று, வள்ளுவர் - வர், அவை - அவற்றை, உலகங்கொள்ள - உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி, குறள் - திருக்குறளை, மொழிந்தார் சொல்லினார், எ-று. * முன்பறியவெனவே உற்சர்ப்பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம் அவசர்ப்பிணியாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவருத்தன் மூன்றும் பாட்டுரையிற்காண்க. தேயவழக்கிற் படாததும் வருத்திக் கற்போர்க்கு மாத்திரம் பயப்பதுமாய் எல்லாமொழிகட்கு முற்பட்டுக் கடவுள் மொழியாய் நிற்றலின் முதுமொழியென்றார்; அறமுதலிய நான்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்றாமையையுடைத்தாதலின் உள்ளவரிதாயிற்று பழையவேத நூலாகவும் வேறு சொல்லுதற்குக் காரணமுணர்த்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

புலவர் திருவள்ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர்புலவரெனச் செப்பல் — நிலவு
பிறங்கொளிமாலைக்கும் பெயர்மாலைமற்றுங்
கறங்கிருண்மாலைக்கும் பெயர்.

(இ-ள்.) பூமேல் - பூவுலகின் கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவரன்றி - புலவரெனத் திருவள்ளுவரையன்றி, சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - வேறு சிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல், மாலை - மாலையென்பது, நிலவுபிறங் கொளிமாலைக்கும் பெயர் - நிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும் பெயராக மற்றும் இவையன்றியும், கறங்கிருண் மாலைக்கும்பெயர் - சூழ்கின்ற விருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராகச் செப்பல் - சொல்லுதல்போலும், எ-று. * செப்பலென்றது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது - பலவேறு வகைப்

பட்ட அறநூன்முதலியன. இதன் புத்தகத்தில் மூன்னூல்களி லொன்றும் சேர்க்கப்படுதேற்குத் தகுவதன்றென்று சொல்லியபடி. (௩௮)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

தேவிற் சிறந்தவள்ளுவர் குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்—நாவிற்
குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை யென்னுந் திரு.

(இ-ள்.) தேவிற் சிறந்த திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவர்து, குறள்வெண்பாவிற் சிறந்திடு - குறள் வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றுகின்ற, முப்பால்-முப்பால்களையும், பகரார் - ஓதாரது. நாவிற்கு-வாக்கிற்கு, உயலில்லை (இனசொற்சொல்லி) வாழ்தலுண்டாகாது, சொற்சுவையோர்வில்லை (மனத்திற்குச்) சொற்களின் சுவையையறிதலுண்டாகாது, மற்றும்-இவையன்றியும், செயலில்லை (காயத்துக்கு) நல்ல செயலுண்டாகாது, என்னுந் திரு - என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள், எ-று. * சுவையோர்தற்கும் - செயலுக்கும், உரிய மனமும், காயமும் வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார் ஓதார்க்குள வாகாமை கூறவே-ஓதுவோர்க்கு இவையுளவாதலின், வாக்கிற்கு கடுஞ்சொல் - பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திற்கு-பிறனில் விழைதல், பிறன்பொருள் விழைதல்-பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல், பிறவுயிர்க்கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்கு-பிறன் மனையுணர்தல், உயிர்க்கொலை செய்தல், பழியூணுணல், பிறர்பொருள்வெளவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்கு மென்பதும் பெறப்பட்டது. அறலின்பங்கட்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலினுளதா மென்றபடி. (௩௯)

இழிகட் பெருங் கண்ணனார்

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னான்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடினா ரின்குறள் வெண்பா.

(இ-ள்.) இம்மை மறுமை (யிரண்டும் இகபரங்கட்காவன) விரண்டையும், எழுமைக்கும் (வினைப்பயன் றொடர்வதற்குரிய) எழ்பிறப்பிற்குமாக, செம்மைநெறியின்-செவ்வையானவழியால், தெளிவுபெற (யாவரும்) தெளிதல் பெறவும், மும்மையின் (அறம்பொருளின்பமென்னு) மூப்பால்களுல், அவற்றின் - அம் முப்பாற் பொருள்களோடு, வீடு - வீடுமாகிய, நான்கின்விதி-நாற்பொருள்களது விதிகளும், வழங்க - வழங்கவும், வள்ளுவனார்-திருவள்ளுவர், இன்குறள் வெண்பா இனியகுறள் வெண்பாவை, பாடினர் - பாடி

ணர், எ-று. * செவ்வையானவழி - விதியும். புத்தியும், ஞானமும், நோயா ளிக்குமருந்தும். அனுபானமும் பத்தியம்போல் ஒன்றற்கொன்று முரணாது கூடிநிற்கும்வழி, வீட்டுவிதி - துறவறத்திற்காண்க. இம்மை, மறுமை, வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (௪௦)

செயிர்க்காவிரியார் மகனார்சாத்தனார்

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்—தேவர்
திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம் பூண்டார்.

(இ-ள்.) (மக்களுக்கு) ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும், ஆகாதனவும்- ஆகாதவற்றையும், அறிவுடையார் யாவரும் - அறிவுடையவர் எவரும், எடுத் தியம்ப (இனி இதிலிருந்து) எடுத்துச் சொல்லுதற்கு, வல்லார் - வல்லவரா வார் (ஆதலால்) தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே செப்பியவே சொல்லப்பட்டவற்றையே, பொருவி லொழுக்கம் பூண்டார்- ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர், செய்வார் - செய்வார், எ-று. * இவ்வனங்கூறவே அவ்வேதத்திலிருந் துள்ளவாறெடுத்துச் சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம்- உம்-அசைகள். ஆவன - இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன - துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாத வொழுக்கம் - கொல்லாமை முதலியன. போதகா சிரியருக்கும் - கேட்டொழுகு வோர்க்கும், வரு நன்மை சொல்லியபடி.

செயலூர்க் கொடுஞ் செங்கண்ணனார்.

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுநர் ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

(இ-ள்.) வேதப்பொருளை - வேதப்பொருளை, உலகோரோத - உலகத் தோரோத, விரகால் - உபாயத்தால், விரித்துத் தமிழா லுரைசெய்தார் - விரித்துத் தமிழினாலே யுரைசெய்தார் (ஆதலால்) உள்ளுநருள்ளும் பொரு ளெல்லாம் - நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம்; வள்ளுவர் வாய் மொழி மாட்டு - திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின் கண்ணே உண்டென்ப-உண்டென்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ-று. * உபாய த்தால் விரித்தல் - சொற்சுருக்கத்தால் ஓதற்கெளிதெனமனவெழுச்சி யுண் டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்கப் பொருளளவு விரியவைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன் கண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றுகின்றனவென்று கூறியபடி. (௪௨)

வண்ணக்கஞ் சாத்தனார்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரியதென் றொன்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா
ரோது குறட்பா வுடைத்து.

(இ-ள்.) ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந்து - வடமொழியையுந் தென் மொழியையு மாராய்ந்து, இதனினிது சீரியதென்று - இதைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று, ஒன்றைச்செப்பரிது - ஒன்றைத்தெரிந்துசொல் லுதல் கூடாது, ஆரியம் - வடமொழி, வேதமுடைத்து - வேதமுடையது, தமிழ்-தமிழ், திருவள்ளுவனா ரோது - குறட்பாவுடைத்து (ஆதலால், எ-று. * ஆல்-அசை. வடமொழியும் - தென்மொழியும் - பிறமொழிகள் போலாது; பாணினியாரும்; அகத்தியனாரு முதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருத்தி நிற்றன்முதலிய குணங்களுடைமையா லும், அதுபிராகிருத முதலியவற்றுக்குப்போல் இதுஆந்திரமுதலியற்றுக்கு முதலாய்நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்றுகுறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேத முடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென் மொழிக் கண்ணே திருக்குறள் உண்டாதலின், இனி இல்லையென்றற்கு இதனினிது சீரியதென்றொன்றைச் செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழி யோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமை நிறைவு சொல்லியபடி. (௪௩)

களத்தூர்க்கிழார்.

ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்குஞ் சாலு—மருமறைக
ளைந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

(இ-ள்.) அருமறைகளைந்தும் (இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய) அரியவே தங்களைந்தும், சமயநூலாறும் (அவ்வேதத்தின்வழிப்பட்ட) சமயநூல்களா றும், நம்வள்ளுவர்-நம்முடைய திருவள்ளுவரால், புந்திமொழிந்த பொருள் (உலகத்தார்க்குப்) புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும் (ஆதலால்) ஒருவர் - ஒருவர், இருகுறளே (ஒரு விகற்பமும்இரு விகற்பமுமாகிய) இரு வகைக் குறள்களையுமே, முப்பாலின் - முப்பால்களில். ஓதும் - அத்தியய னஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற, தருமமுதனான்கும் - அறமுதலிய நாற்பொ ருள்களும், சாலும் (அவருக்குப்) போதும், எ-று. * ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஓதியுணர முடிவுபோகாது. வேறுவேறான அதிகாரிக ளுடைமைபற்றி அரு மறைகளைந்து மென்றார். சமயநூலாறும் - ஒன்றே பொருளென்னும் பாட் டுரையிற்காண்க. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங்கொளுத்தி நம்வழிப்படு

த்தவந்த பரமாசாரியார் இவரேயென்னுமுரிமை தோன்றதற்கு - நம் வள்ளுவனென்றார். மறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறு நம் வள்ளுவனார் புந்திமொழிந்த பொருளெனலால், அவை பலவற்றிலும் வேறுவேறு வகைப்பட்டுச் சிறந்துநின்ற கருத்துகளெல்லாம் இவ்வொரு நூற்கண்ணே அடங்கி நிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் - ஆகுபெயர். ஒருவரெனப் பொதுப்படக் கூறலால். இதனை யோதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொரு நூலோதி யுணர்ந்தோர் அருமறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறும் ஓதியுணர்ந்தோ ராவாரென்றபடி. (சச)

நச்சுமனார்.

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண—மிழுக்கின்றி
யென்றவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள்வெண் பா

(இ-ள்.) எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்புவழுக்கில் வனப்பணி வண்ணம் - எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள், இழுக்கின்றி - வழுவுதலில்லாமல், என்றெவர்செய்தன-எக்காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன, எல்லாம் (அவை) யெல்லாம், இன்றிவரின் குறள் வெண்பா - இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள் வெண்பாக்களில், இயம்பின - சொல்லப்பட்டன, எ-று. * வனப்பு, அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு, அணி, சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி, வண்ண குறிலகவற் றூங்கிசை, வண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொரு பாவலர் ஒவ்வொரு குணத்தினலே சிறந்து விளங்க நூல்செய்தனர் இவரோவெனின் எல்லாக் குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச் செய்தமையின் இவ்வாறு கூறினார். இதன்பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சரு)

அக்காரக்கினி நச்சுமனார்.

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெளினுந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண் டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ லயத்தின் பயன்.

(இ-ள்.) மதியமும் - முப்பானூலும், கலை - பதினாறுகலைகளாலும், அறுபத்துநாலுகலைகளாலும், நிரம்பி - நிறைந்து, காண்டற்கு - நோக்குதற்கு ஆராய்ச்சி செய்தற்கு, இனிதாகி-இனியதாகி கண்ணினிலை - முகக்கண்ணினிலையில் அகக் கண்ணினிலையில், நிரம்பு-நிரம்புகின்ற, நீர்மைத்தெனினும் தன்மையுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும், வள்ளுவர் முப்பானூல் -

திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது, நயத்து-நயத்தால் விளைவதாகிய, இன்பயன்-இனிய பயனானது, தொலைவிலாவானூர் மதியந்தனக்கு-ஒழிவின்றி ஆகாயத்தின் கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ - உண்டோ, எ-று. * மதியந்தனக் கென்றது-வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம் - எதிர்மறை ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத் தல்லாதவானை ஆதாரமாகக்கோடலினிழிவுதோன்ற, தொலை விலாவானூர் மதியுமென்றார். நயம்-மறுப்படாமை, மழுங்காமை, குறைவுறாமை, முதலியன-பயன். இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள். ஒப்புமை சொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், எனைப்பொருட் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப் புகின் அதுவும் இதனால் தகுவதன் றென்றபடி, (௪௬)

நப்பாலத்தனார்.

அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீ தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனா ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ளுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

(இ-ள்.) அறம்-தருமம், தகளி - அகலும், பொருள் - பொருள், திரி - திரியும், இன்பு-இன்பம், நெய் - நெய்யும், செஞ்சொல் - செவ்விய சொல், தீ-நெருப்பும், குறும்பா - குறட்பா, தண்டு-தண்டும், ஆ - ஆக, வள்ளுவனார்-திருவள்ளுவர், வையத்துவாழ்வார்கள் - பூமியின்கண்ணே வாழ்வோரது, உள்ளிருள் - அகத்திருளை, நீக்கும் - ஒழிப்பதாகிய, விளக்கு - விளக்கு, ஏற்றினார் - ஏற்றினார், எ-று. * ஆன்றல் - மேம்படுதல். அகத்திருள், அஞ்ஞானம், தீச்சுடர், தகளி முதலியவற்றோடுகூடிப் புறத்திருளை எப்படியோட்டுமோ அப்படி நாயனாரது திருவாயிற்பிறந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின் இங்ஙனம் உருவகஞ் செயலாயிற்று மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத் துள்ளார்க்கு மாத்திறமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்ல தன்மையாலும், இது உலகத்துவாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுதலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச் சிறந்து நிற்கின்றமை யுணர்த்தியபடி.

(௪௭)

குலபதிநாயனார்.

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

(இ-ள்.) உள்ள கமல மலர்த்தி - நெஞ்சமாகிய தாமரை மலரை மலர்த்தி, உளத்துள்ள - (மக்களது) அகத்திலுள்ள, தள்ளற்கரிய விருள்

பிறிதொன்றனுலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை, தள்ளுதலால் - நீக்குதலால், வள்ளுவனர் வெள்ளைக் குறட்பாவும் - திருவள்ளுவரது குறள் வெண்பாவும், வெங்கதிரும் (புறத்துத் தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளைநீக்குகின்ற) சூரியனும், குணத்தைக் கொண்டு - அச்செய்கையைக் கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகும்-ஒப்பெனக்கொள்ளத்தகும். எ-று. * செயலும் தொழிற் பண்பெனப்படுதலின் குணமெனப்பட்டது. அது மலர்த்தலும் தள்ளுதலும் ஆம். குணத்தைக் கொண்டெனவே செயப்படுபொருளைக் கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடை யொப்பாமென்றபடி. (௪அ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலிற்
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வைபத்து வாழ்வார் மனத்து.

(இ-ள்.) தெய்வத் திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையுடைய திருவள்ளுவர், முப்பாலின் - மூன்றுபால்களுடையதாக, செப்பியகுறளால் - சொல்லப்பட்ட குறணூலைக் கேட்டறிதலால், வையத்து வாழ்வார் மனத்து - பூமியில் வாழ்வார் மனதில், பொய்ப்பால-பொய்யின் பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம், பொய்யேயாய்ப் போயின - பொய்யாய்ப்போயின, பொய்யல்லாத - பொய்யல்லாத, மெய்ப்பால-மெய்யின் பகுதியிற் பட்டவையெல்லாம், மெய்யேயாய் விளங்கின-மெய்யாய் விளங்கின. எ-று. * குறளால் - பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின, மெய்ப்பால மெய்யேயாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பால போற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தன வென்றதாயிற்று. பொய்யேயாய்ப்போதல்-வாய்மையெனப் படுவதென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் மெய்யாய் விளங்கல் பொய்யாமையும், வாய்மையிடத்த வென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் அறிக. இதன் மெய்யுணர்வு பயத்தற் சிறப்பிச் சொல்லியபடி.

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

(இ-ள்.) மறனெறிந்த வாளார்நெடுமாற - பகைவரை யெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீரேங்கும் பாண்டியனே, வள்ளுவனார் தம்வாயால் - திருவள்

ளுவர் வாயால், கேளாதனவெல்லாம் (இதற்குமுன்) கேட்கப்பட்டில்லாதவையெல்லாம், கேட்டு - (இப்போது) கேட்டு, அறந்திறமறிந்தேம் - தருமமறிந்தோம், பொருட்டிறமறிந்தேம்-பொருளையறிந்தோம், இன்பின்றிறனறிந்தேம்-இன்பமறிந்தோம், வீட்டுத்திறன் றெளிந்தேம் - வீடுதெளிந்தோம். எ-று. * திறன் கூறுபாடு அது அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது, மறன்-ஆகுபெயர் கேளாதன - பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற் கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கள், இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணர்தற்குரிய உறுதிப் பொருணன்கு முணர்தலின் இனி யாதொன்றானுங் குறைவில்லை யென்றபடி. (௩௦)

கவுணியனார்.

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாம்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்வெண்பா.

(இ-ள்.) முந்தியநன்னெறி நாமறிய - முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறிய, நாப்புலமை வள்ளுவனார்-நாவால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவனாரால், பன்னிய - சொல்லப்பட்ட இன்குறள் வெண்பா-இனியகுறள் வெண்பாக்கள், சிந்தைக்கினிய (நினைத்தால் மனத்திற்கின்பஞ் செய்வன, செவிக்கினிய (கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ் செய்வன, வாய்க்கினிய (ஓதினால்) வாய்க்கின்பஞ் செய்வன, வந்த விருவினைக்கு - தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கு, மாமருந்து - பெரிய மருந்துகளாவன, எ-று. * குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்ப வினையை நோயென்றமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினை யென்றார். முற்பட்ட நல்வழி - நன் மக்களுக்கு அநாதியா யமைந்துள்ளது. அது சமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு நின்றமையின் நாமறியவென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன் முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொரு ணயனங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (௩௧)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

(இ-ள்) வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்-சுக்கிரன் சுரகுரு சூரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள்.புறவிருளை- புறத்திருளை பொள்ளென நீக்கும் - விரைவிலே நீக்கும் (ஆதலின் புறவிருணீக்குதற்கு

ண்டாகிய ஒளிகளாம்) தெள்ளிய-முற்றுணர்ந்த (வள்ளுவரின் குறள்வெண்
ா) அகிலத்தோர் - உலகத்தோரது, உள்ளிருணீக்கும் - உள்ளிருளை நீக்கு
ற்கு உண்டாகிய ஒளி, எ-று. * இங்ஙனங்கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை
லவுள அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே யுளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள்
ன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு எவ்வா
றானும் ஒப்பதொன்றின் றென்றபடி. (௫௨.)

ஆலங்குடிவங்கனார்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற்—றெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

(இ-ள்) வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்
வைமை, உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து, வாய்மடுக்குந் தெள்ளமுதின் -
ண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது, தீஞ்சுவையும் - இனியசுவையும்,
வ்வாது - ஒப்பாகாது, தெள்ளமுதமுண்டு - அத்தெளியவமுதை யுண்டு,
றிவார் (அதன்சுவையை) யறிபவர், தேவர் - தேவர், வண்டமிழின்-வளம்
பாருந்திய தமிழ்க்கண்ணதாகிய, முப்பால்-முப்பாலாகிய அதின் மும்மடி
றந்தபாலை, மகிழ்ந்து - களித்து, உலகடைய - எல்லாவுலகத்தாரும், உண்
ணும்-உண்டு, தீஞ்சுவை யறிவார் - தியசுவையறிவார், எ-று. * வளம் - ஆகு
பயர் ஆல்-அசை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்பட்ட சிறிது
பாழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது. இப்பாட்டு நெஞ்சின்க ணிலைபெற்று
ழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின் - ஒவ்வாதென்றார். முப்பால்கிவிட்டரு
கம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோன்றி
மெய்ப்பொருளுணர்ந்தன்றி வீட்டின்பம் பெறுதல் கூடாமையின் உலக
டைய வுண்ணுமென்றார். அன்றி அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேம்ப
ட்ட வறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கிய
ிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ்கூர்வ ரென்பதுபற்றி அங்ஙனங் கூறினாரெ
னினு மமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பல
ன்படுமாறு சொல்லியபடி. (௫௩)

திருவள்ளுவமாலை மூலமும் உரையும்.

முற்றிற்று.

இடைக்காடர் பாடல்

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

(இ-ள்.) குறள் (நாயனாரது நூலினாயிரத்து முந்நூற்று முப்பது (குறள் வெண்பாக்களும், கடுகை - கடுகை, துளைத்து (அதனடுவே) துளைசெய்து, ஏழ்கடலை-ஏழ்கடனீரையும், புகட்டி (அத்துளையுட்) பெய்து, குறுக (தன்னளவிற்) குறுகும்வண்ணம், தறித்த - தறித்துவைத்தால் அதுபோல்வனவாகும், எ-று. * மிக்க சிற்றளவிற்கு எடுத்துச் சொல்லப்படுவதொரு நுண்பொருளாதலின் - கடுகுசொல்லப்பட்டது. இரண்டனுருபு தறித்தவென் வினைகொண்டது துளைத்தல் - உள்ளீடுபோக்குதல் புகவிடென்பது - புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனிலையாய் நிற்றலின்புகட்டி யென்றாயது. துளையினிடை வெளிக்கும் அதன்புற மூடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்தபங்குபெரிதாகலின் குறுகவென்றார். தறித்தாலென்னவெனற்பாலது தறித்தவென இடைக்குறைந்துநின்றது. இல்லாதபொருளை உபமானமாகக்கூறலின்-இல்பொருளுவமை, குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும்அதுபோறலின் தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள்-பால்பகாவஃறிணைப் பெயராதலின் இங்கே பன்மைக்காயது. இங்ஙனங்கூறவே குறட்பாவின்சொற் சுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள்விரிவும் நோக்குமவழி அக்கடுகும் ஏழ்கடனீரும்போலு மென்றதாயிற்று. பொருள் விரிவினளவுபடாமை சொல்லியபடி. (௩௬)

இப்பாட்டிலே "அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப்புகட்டிக்குறுகத்தறித்த குறள்" என முதற்சொல்லைமாற்றி ஔவையாரால் புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டது.

நாயனார் சொரூபஸ்துதி.

திருமுடிமிசையார் மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபுண்டர நுதலழகும்
திரண்மணிபுயந்தை வருஞ்செவியழகுந் திகழ்நெடிந்தாடியினழகும்
அருமுடிசெபமாலிகையின்முத்திரைசே ரபயநேர்வலக்கையினழகும்
அமிழ்ந்துறழ்தமிழ்மாமறைமுறைவரத மமைதருமிடக்கையினழகும்
கருமுடியோகப் பட்டையினழகுங் கடிகொள்கீட்கோவணவழகும்
கழல்களுற்றிகிரி வளையரையழகுங் கமலநல் லாதனத்தழகும்
தருமுடிமுகிலேய் மயிலையினிடைமா தவர்கள் கண்டிரைஞ்சவீற்றிருக்குந்
தழைபுகழ்த்திருவள்ளுவரெனுநாமம்சற்குருசரணமேசரணம்.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்—௯.

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புலவர்.
நான்முகனார்.
மாதாநுபங்கி.
செந்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

நூலின் திருநாமங்கள்—௯.

திருக்குறள்.
முப்பானூல்.
உத்தரவேதம்.
தெய்வநூல்.
திருவள்ளுவர்.
பொய்யாமொழி.
வாயுறைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.

உ

கடவுள்துணை.

நூற்சிறப்புப் பாயிரம்.

இந்திரன்முதலிய விறையவர் பதங்களும், அந்தமிலின்பத் தழிவில்வீடு, நெறியறிந்தெய்துதற் குறியமாந்தர்க், குறுதியெனவுயர்ந்தோரா னெடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கு. அவை: அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன. அவற்றுள், வீடென்பது: சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லாநிலைமைத்தாதலிற் றுறவறமாகியகாரணவகையாற்படுவதல்லதிலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின்நூல்களாற் கூறப்படுவன, ஏனைய மூன்றுமேயாம். அவற்றுள், அறமாவது: மனுமுதலிய நூல்களின் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியனவொழிதலுமாம். அஃது, ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது: அந்தணர்முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்டபிரமசாரிமுதலிய நிலைகளினின்று அவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல். வழக்காவது: ஒருபொருளைத்தனித்தனியே எனதென்றிருப்பாரது காரணமாகத்தம்முண்மாறுபட்டுப் பொருள்மேற்சொல்வது. அதுகடன்கோடன்முதலிய பதினெட்டுப்பதார்த்தமாம். தண்டமாவது: அவ்வொழுக்கநெறியினும், வழக்கநெறியினும், வழீஇயாரை யந்நெறி நிறுத்தற்பொருட்டொப்பநாடி, அதற்குத்தக்கவொறுத்தல். இவற்றுள்வழக்குந் தண்டமு முலகநெறி நிறுத்தற் பயத்தவாயதல்லதொழுக்கம்போல் மக்களுயிருக் குறுதிபயத்தற் சிறப்பிலவாகலானு மவைதானூலானே யன்றி யுணர்வு மிகுதியானுந் தேயவியற்கையானும்அறியப்படுதலானும், அவற்றையொழித்தீண்டுத்தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவராற்சிறப்புடையவொழுக்கமே, அறமெனவெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அதுதா நால்வகைநிலைமைத்தாய வருணத்தோறும் வேறுபாடுடைமையிற் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்தெல்லார்க்குமொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென விருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது. அவற்றுள், இல்லறமாவதில் வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கணின்றதற்குத்துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடுஞ்செய்யப்படுவதாகலின் அதனைமுதற்கட் கூறுவான் றொடங்கியெடுத்துக்கொண்ட இலக்கியமினிது முடித்தற்பொருட்டுக்கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

கடவுள் துணை.

முதல்-அதிகாரம்-கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது: கவி தான் வழிபடு கடவுளையாயினும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாயினும் வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுளை யென்றறிக. எப்படியென்றால், சத்துவமுதலாகிய முக்குணங்களாலே அறமுதல்மூன்றாகிய உறுதிப்பொருளுக்கு அக்குணங்களாலே மூவராகிய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தம் உண்டாயிருக்கையால் அம்மூன்று பொருள்களையும் சொல்லத்தொடங்கிய இவர்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாதலின் இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படச் சொல்லினாரென்று அறிக.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(பதவுரை.) எழுத்தெல்லாம்-எழுத்துகளெல்லாம்
அகரமுதல்-அகரமாகிய முதலையுடையன (அதுபோல்)
உலகு - உலகம்
ஆதிபகவன்முதற்று-ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்து-எ-று.

(கருத்துரை.) எழுத்துகளெல்லாம் அகரத்தை முதலாகவுடையன: அதுபோல உலகங் கடவுளை முதலாகவுடையது என்பதாம்.

(விசேடவுரை.) † ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது. தமிழெழுத்துக்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல், வடவெழுத்துக்களுக்கும் முதலாதலை நோக்கி எழுத்தெல்லா மென்றார். ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, வடநூன்முடிபாதலின் இயல்பாயிற்று. உலகென்றது இங்கே, உயிர்களின்மேலே நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தைக்கொண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச் சொல்லவேண்டுதலின் ஆதிபகவன் முதற்றேயென்று உலகின்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். அப்படிச் சொல்லினாராயினும் உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நாதமாத்திரையான இயல்பாற் பிறத்தலால் அகரத்திற்குத் தலைமையும் செயர்க்கை யறிவாலன்றி இயற்கையறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையும் கொள்க. தலைமைபற்றிவந்த அகரத்திற்கும், ஆதிபகவனுக்கும் ‡ பிம்பப்பிராதி பிம்பபாவம் சொல்லுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி [இப்பாட்டால் முகற்கடவுளினிருப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

† நாதம் உயிர்முயற்சியால் எழுகிற உதானவாயுவால் ஆவது. ‡ பிம்பப்பிரதி பிம்பபாவம் ஒப்புமையால், பிம்பமும் பிரதிபிம்பமுமெனத்தோன்றல்

கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்ருள் டொழாஅ ரெனின்.

(ப - ரை.) வாலறிவன்-மெய்யறிவையுடையவனது
நற்ருள்-நல்ல வடிகளை
தொழா அரெனின்-வணங்காராயின்
கற்றதனல்-யாவுங்கற்ற அக்கல்வியறிவினல்
ஆய-உண்டாகிய, பயன்-பிரயோசனம்
என்-யாது-எ-று.

(க - ரை.) மெய்யறிவுடைய கடவுளை வணங்காராகில் கற்றதனுற் பய னில்லை என்பதாம்

(வி - ரை.) எவனென்னும் வினைப்பெயர் என்னென்ருய் இல்லையெ ன்னும் பொருளைக் குறிப்பித்து நின்றது கொல் அசைநிலை - பிறவிப்பிணி க்கு மருந்தாகலின் நற்ருளென்ருர். ஆகமவறிவுக்குப்பயன் அவனடிகளை வணங்கிப்பிறவியை அறுத்தலென்பது இதனுற் சொல்லப்பட்டது. (உ)

மலர்மிசை யேகினுன் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ்வார்.

(ப - ரை.) மலர்மிசை-(அன்பாது நெஞ்சமாகிய) தாமரை மலரிடத்து
ஏகினுன்-சென்றவனது
மாணடி-பெருமைபொருந்திய வடிகளை
சேர்ந்தார்-சேர்ந்தவர்
நிலமிசை-எல்லா உலகங்களுக்கு மேலாகிய உலகத்திலே
நீடுவாழ்வார்-அழிவில்லாமல் வாழ்வார்-எ-று.

(க - ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மோட்சத்தில் வாழ்வார்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மலர்போலு நெஞ்சை மலரென்றது உவமை யாகுபெயர். அன்பினலே நினைப்பவரது நெஞ்சில் அவர் நினைத்த வடிவோடு விரைந்து செல்லுதலினலே ஏகினனென இறந்தகாலத்தாற் சொல்லினுர். இதுவிரை வுபற்றிவந்த கால்வழுவமைதி சேர்தல், இடைவிடாது நினைத்தல். (ங)

வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.

(ப - ரை.) வேண்டுதல் - யாதொருபொருளையும் விரும்புதலும்
வேண்டாமை - வெறுத்தலும்
இலான்-இல்லாதவனது
அடி-அடிகளை
சேர்ந்தார்க்கு-சேர்ந்தவர்க்கு
யாண்டும்-எக்காலத்திலும்

இம்மை-பிறவித்துன்பங்கள்
இல-உண்டாவனவல்ல-எ-று.

(க - ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பிறவித் துன்பங்களில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிறவித்துன்பங்களாவன: தன்னைப்பற்றி வருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவதும், என மூவகையால் வருகிற துன்பங்களாம். அடிசேர்ந்தார்க்கு அவ்விருப்பு வெறுப்புகள் இல்லாமையால் அவை காரணமாக வருகிற மூவகைத்துன்பங்களும் இல்லையாயின (ரு)

இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு

(ப-ரை.) இறைவன் - தலைவனது
பொருள்சேர் - மெய்மைசேர்ந்த
புகழ் - கீர்த்தியை
புரிந்தார்மாட்டு - விரும்பினவரிடத்து
இருள்சேர் - மயக்கத்தைப்பற்றி வருகிற
இருவினையும் - நல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டு வினைகளும்
சேரா - உண்டாகாவாம் - எ-று.

(க - ரை.) கடவுளுடைய கீர்த்தியை விரும்பினவரிடத்து நல்வினை தீவினையென்னு மிருவினைகளு மடையாவாம்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவராலும் சொல்லப்படாமையால் அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாதலால் இருவினையும் சேராவென்றும் சொல்லினர். [தலைமைக்குணங்களில்லாதவரை உடையரென்று நினைத்து அறிவிலார் சொல்லுகிற புகழ்பொருள் சேராதாகலின் அவை முழுதுமுடைய தலைவனது புகழ்பொருள் சேர்புகழெனப்பட்டது.] புரிதல் எப்பொழுதும் சொல்லுதல். (கு)

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

(ப - ரை.) பொறிவாயில் - (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, யென்னும்) ஐம்பொறிகளை வழிகளாகவுடைய
ஐந்து - ஐந்தாசைகளையும்
அவித்தான் - அறுத்தவனது
பொய்தீர் - மெய்யான
ஒழுக்கநெறி - ஒழுக்கவழியிலே
நின்றார் - (வழுவாது) நின்றவர்
நீடுவாழ்வார் - பிறப்பில்லாமல் எக்காலத்திலும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார் - எ-று.

(க-ரை) கடவுள்வழியிலே நின்றவர்கள் நீடுழிவாழ்வார்களென்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை, எனப்புலன்கள் ஐந்தாகலின் அவற்றிலே செல்லுகிற ஆசையும் ஐந்தாயிற்று. ஐந்தவித்தான்-ஒழுக்கவழி அவனுற் சொல்லப்பட்ட வேதமார்க்கம். [இவை நான்குபாட்டாலும் கடவுளை நினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன் வழி நின்றோரும், மோட்சத்தைப் பெறுவரென்பது சொல்லப்பட்டது. (சு)

தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலே மாற்ற லரிது

(ப-ரை.) றனக்கு - தனக்கு
உவமை யில்லாதான் - (ஒருவிதத்திலும்) நிகரில்லாதவனது
தாள் - அடிகளை
சேர்ந்தார்க்கல்லால் - சேர்ந்தவர்க்கல்லது
மனக்கவலே - நெஞ்சிலேதோன்றுகின்ற துன்பங்களை
மாற்றல் - நீக்குதல்
அரிது - உண்டாகாது - எ-று.

(க-ரை.) கடவுளுடைய திருவடியைச் சேராதவர்களுக்கு மனக்கவலை நீக்குதலில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை) இங்கே அரிது, இல்லையென்னும் பொருளில்வந்தது. [அடிகளைச் சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையினுலே பிறந்தும், இறந்தும், அவற்றுல் வருகிற துன்பங்களுள் அழுந்துவா ரென்பதாம். (எ)

அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

(ப-ரை) அறவாழியந்தணன் - தருமக்கடலாகிய கடவுளது
தாள் - அடியாகிய (மரக்கலத்தை)
சேர்ந்தார்க்கல்லால் - சேர்ந்தவர்க்கல்லாமல்
பிறவாழி - (அதனின்) வேறுகிய கடல்களை
நீந்தல் - கடற்றல்
அரிது - கூடாது-எ-று.

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப் பொருளும் இன்பமுமாகிய கடல்களைக் கடத்தல் கூடாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறம், பொரு,ளின்பமென, உடனெண்ணப்பட்டமூன்றுள அறத்தை முன் பிரித்ததனுல் மற்றை பொருளும் இன்பமும் பிறவெனப்பட்டன. [பல வேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாம் கடவுளுக்கு வடிவாகலின் அறவாழி யந்தணனென்றுர். அம்மரக்கலத்தைச் சேராதவர் கரை

காணாது; அவற்றுள்ளே அழுந்துவாராகலின் நீந்தலரிதென்றார்; தாட்புணை யென்றமையால் ஏகதேசவுருவகம்.] (அ)

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை.

(ப - ரை.) கோளில் - (தத்தமக்கேற்ற புலன்களை) கொள்ளுகை யில்லாத
பொறியின் - பொறிகள்போல்
எண்குணத்தான் - எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையவனது
தாளை - அடிகளை
வணங்காத்தலை - தொழாததலைகள்
குணமிலவே - பயன்படுதலுடையன வல்லவேயாம்-எ-று.

(க - ரை.) கடவுள் பாதங்களை வணங்காத்தலைகள் பயன்படாவாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எண்குணங்களாவன; தன்வயத்ததனால், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்று முணர்தல். இயல்பாகவேபாசங்களி னீங்குதல். பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்ப முடைமை, என்பனவாம். இவைசைவாகமத்திற் சொல்லப்பட்டன, காணாதகண் முதலானவைபோல் வணங்காத்தலைகள் பயனில வெனத்தலைமேல் வைத்துச் சொல்லினும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அப்படியே பயனிலவா மென்பதுங்கொள்க. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவனை நினைத்தலும், வாழ்த்தலும், வணங்கலும், செய்யாவிடத்தே உண்டாகிற குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (க)

பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடி சேரா தார்.

(ப - ரை.) இறைவன்-தலை
அடி-பாதமாகிய மரக்கலத்தை (சேர்ந்தவர்)
பிறவிப்பெருங்கடல்-பிறவியாகிய பெரியகடலை
நீந்துவர்-கடப்பார்
சேராதார்-(அதனைச்) சேராதவர்
நீந்தார்-கடக்கமாட்டார்-எ-று.

(க - ரை.) கடவுள் பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடப்பார்கள், சேராதவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடக்க மாட்டார்கள்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) சேர்ந்தவரென்பது வருவிக்கப் படுதலாற் சொல்லெச்சம் பிறவி ஒன்றுக்கொன்று காரணகாரிய சம்பந்தப்பட்டுக் கரையில்லாமல் வருதலால்-பிறவிப்பெருங் கடலென்றார். (கடவுளடிகளையே நினைப்பவர்க்குப் பிறவி நீங்குதலும், உலகியல்பை நினைப்பவர்க்கு அது நீங்காமையும், ஆகிய விரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன.) (கo)

முதல் அதிகாரம் கடவுள்வாழ்த்து.

முற்றிற்று.

உ-ஆம் - அதி - வான்சிறப்பு.

அஃதாவது: கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம்பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்பைச் சொல்லுதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

(ப - ரை.) வான்-மழையானது
நின்று-(நடுவேநீங்காது) நிற்க
உலகம்-உயிர்களானவை
வழங்கி வருதலான்-நிலைபெற்று வருகையினாலே
தான்-(அம்மழை) தான்
* அமிழ்தம்மென்று-(உயிர்களுக்கு) அமிர்தமென்று
உணரற்பாற்று-அறியப்படுந் தன்மையை யுடைத்தாம்-எ-று.

(க - ரை.) மழை நீங்காமற்பெய்ய உயிர்கள் நிலைபெற்று வருகையால் அம்மழை யுயிர்களுக் கமிர்தம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நிற்கவென்பது நின்றெனத் திரிந்தது உயிர்கள் நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பு நடுவே நீங்காமையால் அவை எந்நாளும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல், அமிர்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின் உயிர்களை நிலைபெறச் செய்கிற மழையை அமிழ்தமென்றார். (க)

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉமழை.

(ப - ரை.) துப்பார்க்கு-உண்பவருக்கு
துப்பாய-நன்மையாகிய
துப்பாக்கி-உணவுகளை யுண்டாக்கி
துப்பார்க்கு-(அவ்வுணவுகளை) உண்பவருக்கு
துப்பாயதூஉம்-(தானும்) உணவாய் நிற்பதும்
மழை-மழை - எ-று.

(க - ரை.) உண்பவர்க்கு நன்மையாகிய உணவுகளை யுண்டாக்கி அவ்வுணவை உண்பவர்க்குத் தானும் உணவாக நிற்பது மழை யென்பதாம்.

---

* அமிழ்தமென்பதற்கு, மரணத்தை யொழிப்பதென்பது பொருள். அது அமிர்தமென்னும் வடமொழித் திரிந்தது.

(வி - ரை.) தானும் உணவாதலாவது, தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய மனிதர்மேல் வைத்துச் சொல்லுதலால் மற்றை யுயிர்களுக்கும் இஃது ஒக்கும்; இப்படி உயிர்களது பசிதாகங்களை நீக்குதலால் அவ்வுயிர்கள் வழங்கி வருதலும் உடையவாயின வென்பதாம். (உ)

விண்ணின் று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

(ப - ரை.) விண்-மழையானது
நின்று-(பெய்யவேண்டுங்காலத்தில்) பெய்யாமல்
பொய்ப்பின்-பொய்க்குமாயின்
விரிநீர்-கடலாலே சூழப்பட்ட
வியனுலகத்துள்-பரந்த வுலகத்தினுள்
பசி-பசியானது
நின்று-நிலைபெற்று
உடற்றும்-(உயிர்களை) வருத்தும்-எ-று.

(க - ரை.) மழை பெய்யாது பொய்க்குமாகில் உலகிற் பசியானது உயிர்களை வருத்தும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) கடலுடைத்தாயினும் அதனாலே பயனில்லை யென்றற்குவிரிநீர் வியனுலகத்தென்றார், உணவில்லாமையினாலே பசியால் உயிர்கள் இரக்குமென்பதாம். (ந)

ஏரினுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

(ப - ரை.) புயலென்னும்வாரி-மழையென்கிறவருவாய்
வளங்குன்றிக்கால்-(தன்) பயன்குறையின்
உழவர்-பயிரிடு மாந்தர்கள்
ஏரின்-ஏரினால்
உழாஅர்-உழமாட்டார்கள்-எ-று.

(க - ரை.) மழைவளங் குறைந்தால் பயிர்செய்மாக்கள் ஏருழார்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) குன்றியக்கால் என்பதுகுறைந்து நின்றதுஉணவில்லாமைக்கு காரணஞ்சொல்லியபடி. (ச)

கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(ப-ரை.) கெடுப்பதூஉம் (பூமியினிடத்து வாழ்வாரைப்) பொய்யாது நின்று கெடுப்பதும்.
கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு

சார்வாய் - துணையாய்ப் (பெய்து) மற்றாங்கே முன் கெடுத்தது போல்
எடுப்பதூஉம் - எடுப்பதும்
எல்லாம் (இவை) யெல்லாம் (வல்லது) மழை-மழையாய்-எ-று.

(க - ரை.) கெடுப்பதுங் கெட்டவரைக் காப்பதும், மழையென்பதாம்.

(வி - ரை.) மற்று வினைமாற்றில்வந்தது கேடும் பெருக்கமும்பெறுதற் குரியவர் மனிதராதலால் கெட்டார்க்கென்றார், எல்லாமென்றது - அம்மனிதர் முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்த லெடுத்தல்கள் பலவாகுகை நோக்கி வல்லதென்பது, † அவாய் நிலையால் வந்தது; மழையினது வல்லமையைச் சொல்லியபடி. (ரு)

விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

(ப-ரை.) விசும்பின் - மேகத்தினின்றும்
துளி - துளிகள்
வீழினல்லால் - விழிற்காண்பதல்லது
மற்றாங்கே - வீழாதாயின் அப்பொழுதே
பசும்புற்றலை - பசும்புல்லினது தலையையும்
காண்பு - காணுதல்
அரிது - அரிது-எ-று.

(க - ரை.) மழை பெய்யாவிடில் புல்லின் தலையைக் காணுதலரிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) விசும்பு ஆகுபெயர் மற்றுமீழாதாயினென்னும் வினைமாற்றில்வந்தது, தலையுமென்னும்இழிவு, சிறப்பும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது ஓரறிவுயிரும் இல்லாமற்போமென்பதாம். (சு)

நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின்.

(ப-ரை.) நெடுங்கடலும் - நெடியகடலும்
தன்னீர்மை குன்றும் - தன்னியல்பு குறையும்
எழிலிதான் - மேகந்தான்
தடிந்து - (அதனைக்) குறைத்து
நல்காதாகிவிடின் - (அதனிடத்துப்) பெய்யாதாகிவிடின்-எ-று.

(க - ரை.) மழை பொழியா விட்டால் நெடிய கடலும் வளங்குறையும்- என்பதாம்.

---

† அவாய்நிலை-ஒருசொல்-மற்றொரு சொல்லைக் கொள்ளுதற்கு அவாவி நிற்றல்.

(வி-ரை.) உம்மை, உயர்வு சிறப்பு, தன்னிபல்பு, குறைதலாவது, நீர்வாழு முயிர்கள், பிறவாமையும், மணிமுதலானவை உண்டாகாமையும், ஆம். இங்கே குறைத்தலென்றது, முகத்தலே, மழைக்கு முதலாகிய கடலுக்கும் மழை வேண்டுமென்பதாம். [இவை எழுபாட்டாலும்உலகம் நடத்தற்கு மழை ஏது வாதல் சொல்லப்பட்டது.]

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

(ப - ரை.) வானம் வறக்குமேல் - மழை பெய்யாதாயின்
வானோர்க்கும் - தேவர்களுக்கும்
ஈண்டு - இவ்வுலகத்திலே
சிறப்பொடு - (மக்களாலே செய்யப்படுகிற) திருவிழாவுடனே
பூசனை - பூசையானது
செல்லாது - நடவாது.

(க - ரை.) மழை பொய்யாவிட்டால் இவ்வுலகில் தேவர்களுக்கும் பூசை நடவாது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உம்மை, உயர்வு சிறப்பு. விழாவோடு கூடிய பூசையென லால் செல்லாதென்று ஒருமையாகச் சொன்னார், பூசையிலே தாழ்வுதீரச் செயப்படுவது விழாவாதலின் இதனை முன்வைத்தார். (அ)

தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம்-வழங்கா தெனின்.

(ப - ரை.) வானம்-மழை
வழங்காதெனின் - பெய்யாதாயின்
வியனுலகம் - விரிந்தவுலகத்திலே
தானந்தவமிரண்டும் - தானமும் தவமுமாகிய விரண்டறமும்
தங்கா - உளவாகாம்-எ-று.

(க - ரை.) மழை பொழியாவிடி னுலகத்தில் தருமமுந் தவமு முண்டா காவாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தானமாவது - தருமவழியால்வந்த பொருள்களைப் பெரி யோர்க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பது தவமாவது மனம் பொறிவழி போ காமனிற்கும்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டிசுருக்கல் முதலானவை மிகுதி பற்றி தானம் இல்லறத்தின் மேலும் தவம், துறவறத்தின்மேலும் நின் றன. (௯)

நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

(ப - ரை.) யார்யார்க்கும் - எவ்வகை மேம்பாட்டோர்க்கும்
நீர் - நீரை
இன்று - இல்லாமல்
உலகு - உலகியலானது
அமையாதெனின் - பொருந்தாதாயின்
ஒழுக்கு (அந்நீரினது நடுவே நீங்காதே) வொழுக்கமும்
வான் - மழையை
இன்று - இல்லாமல்
அமையாது - பொருந்ாது-எ-று.

(க - ரை) எவ்வகை மேன்மை யுடையோர்க்கும் நீரையல்லாமலுலகிய லானது நடவாது அதுபோல மழையல்லாமல் நீரொழுக்கங் கிடையாது - என்பதாம்.

(வி- ரை.) இம்மையிலே அநுபவிக்கப்படுவனவாதலிற் பொருளின் பங்களை யுலகிய லென்றார், நடுவே நீங்காத வொழுக்கமாவது,எக்காலங்களி லும் எவ்விடங்களிலும் நீருண்டாயிருத்தல், நீரினாலே பொருளின்பங்கள் பொருந்துதல்போல் மழையினாலே அந்நீரொழுக்கம் பொருந்துதல் எல்லா ராலும் தெளியப்படு மென்பதைக் காட்டுதற்கு நீரின்றமையா தாலெனி னென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அறம்பொருளின்பங்கள் நடத் தற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.] (௨௦)

இரண்டாவது அதிகாரம் வான்சிறப்பு
முற்றிற்று.

௩ - ஆம் - அதி - நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமையை சொல்லுத லாம்; அவ்வற முதலாகிய பொருள்களை உலகத்துக்கு உள்ளவாறு அறிவிப் பவர் அவராதலால் இது வான்சிறப்பின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

(ப - ரை.) பனுவல் - நூல்களது
துணிவு - நிச்சயமானது
ஒழுக்கத்து - (தமக்குரிய) வொழுக்கத்திலே நின்று
நீத்தார் - துறந்தாரது
பெருமை - மகிமையை
விழுப்பத்து - மேலான பலபொருள்களுள்ளும்
வேண்டும் - (இதுவே மேலானதென்று) விரும்பும் - எ-று.

(க - ரை.) நூல்களது நிச்சயமானது துறந்தவர் மகிமையை மேலான தென்று விரும்பும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தமக்குரிய வொழுக்கத்திலே நின்று துறத்தலாவது தங்கள் தங்கள் வருணாசிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்கள் தப்பாமல் நடக்கப் புண்ணியம் வளரும்; அது வளரப் பாவம் தேயும்; அதுதேய அறியாமை நீங்கும்; அது நீங்க இது நித்தியம், இது அநித்தியம் என்கிற பகுத்தறிவும், நிலையில்லாத இம்மை மறுமை யின்பங்களில் வெறுப்பும், பிறவித் துன்பங்களும் தோன்றும்; அவை தோன்ற மோட்சத்தில் ஆசை உண்டாம், அது உண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய வீண் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி மோட்சத்திற்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சி உண்டாம், அது உண்டாகத் தத்துவ ஞானம் பிறந்து எனதென்பதாகிய மமகாரமும், நானென்பதாகிய அகங்காரமும் விடும். ஆதலின் இவ்விரண்டு பற்றுகளையும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம், நூல்செய்தவரது துணிவு நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (க)

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.

(ப - ரை.) துறந்தார் - (அகங்கார மமகாரங்களை) விட்டவரது
பெருமை - மகிமையை
துணைக்கூறின் - எண்ணிக்கையினாலே சொல்லி
அறியப்புகுந்தால் (அளவுபடாமையால்)
வையத்து - இவ்வுலகத்திலே
இறந்தாரை - (பிறந்) திறந்தவரை [ப்புகுந்தாற்போலும்-எ-று.
எண்ணிக்கொண்டற்று-எண்ணி(இத்தனைபேர்களென்று) அறிய

(க - ரை.) துறந்தவர் பெருமையைச் சொல்லில் இறந்தவர்களை எண்ணிக்கொண்டாற்போலும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொண்டாலென்பது கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. (உ)

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

(ப - ரை. இருமை - (பிறப்புவீடென்னும்) இரண்டினது
வகை - (துன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளை
தெரிந்து (அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு) ஆராய்ந்து
ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே
அறம் - துறவறத்தை
பூண்டார் - கொண்டவரது
பெருமை - மகிமையே
உலகு - உலகத்தில்
பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது - எ-று.

(க - ரை.) துறவறத்தைக் கொண்டவரது பெருமையே யிவ்வுலகிலுய ர்ந்தது என்பதாம்.

(வி - ரை.) பெருமையே யென்பதி னேகாரம் விகாரத்தால் தொக் கது. அது உலகமுழுதாண்டவரசர் முதலானவருடைய பெருமையைப் பிரி த்தலாற் பிரிநிலை யேகாரம் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் துறந்தவரது பெரு மையே எல்லாப் பெருமைகளினும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.]()

> உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
> வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

(ப - ரை.) உரனென்னுந் தோட்டியான் - அறிவென்னு மங்குசத்தினாலே
ஓரைந்தும் - (பொறிகளாகிய யானைகள்) ஐந்தையும்
காப்பான்-(தன் தன் புலன்களின்மேல் செல்லாமற்) காப்பவன்
வரனென்னும் வைப்புக்கு - (எல்லா நிலங்களிலும்)மேலானதெ ன்று சொல்லப்படுகிற மோட்ச நிலத்துக்கு
ஓர் வித்து - ஒரு வித்தாவான் - எ-று.

(க - ரை.) ஐம்பொறிகளை ஐம்புலன்களிற் செல்லாமற் காப்பவன் மோ ட்ச நிலத்துக்கு வித்தாவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அந் நிலத்திலேபோய் முளைத்தலின் வித்தென்றார். இங்கே பிறந்தும்இறந்தும்வருகிறமனிதனல்லனென்பதாம். [ஏகதேசவுருவகவணி.]

> ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
> னிந்திரனே சாலுங் கரி.

(ப-ரை.) ஐந்தவித்தான் - (புலன்களிற் செல்லுகின்ற) வைந்தாசைகளையு மொழித்தவனது
ஆற்றல் - வல்லமைக்கு
அகல் விசும்புளார் - அகன்ற பொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு
கோமான் - தலைவனாகிய
இந்திரனே - தேவேந்திரனே
சாலுங்கரி - போதுமான சாட்சியாம் - ஒ-று.

(க - ரை.) கௌதமமுனி வல்லமைக்குத் தேவேந்திரனே சாட்சியாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஐந்தாசைகளையும் நீக்காமல் சாபத்தை அடைந்து நின்று அவ்வாசைகளை நீக்கினவனாகிய கௌதவ முனிவனது வல்லமையைத் தெரி வித்தானாதலின் இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (௫)

> செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
> செயற்கரிய செய்கலா தார்.

(ப-ரை). பெரியர்-(ஒத்த பிறப்பினராகிய மனிதர்களிலே) பெரியோர்
செயற்கரிய-செய்தற்கரியவைகளை
செய்வார்-செய்வார்கள்
சிறியர்-சிறியோர்
செயற்கரிய-அச்செய்தற்கரியவைகளை
செய்கலாதார்-செய்யமாட்டாதார் - எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் செய்தற்கரியவைகளைச் செய்வார்கள், சிறியோர் செய்தற்கரியவைகளைச் செய்யார்கள் என்பதாம்.

• (வி-ரை.) எனவே பெரியோர் செய்தற்கெளியவைகளைச் செய்யாரென்பதும், சிறியோர் அவைகளைச் செய்வாரென்பதும் தோன்றுதல் அறிக, செய்தற்கெளியவை மனத்தைவேண்டியபடியே போகவிடுதல், ஆசைகொள்ளுதல், கோபித்தல் இவை முதலானவையாம்; செய்தற்கரியவை - இயமம் நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எண்வகை யோகங்களாம். (௬)

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

ப-ரை) உலகு-உலகமானது
சுவையொளியூறோசைநாற்றம் - இரதமும், உருவமும், ஸ்பரிசமும், சத்தமும், கந்தமும்
என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட
ஐந்தின்-பஞ்சதன்மாத்திரைகளது
வகை-கூறுபாட்டை
தெரிவான்கட்டே-ஆராய்பவனறிவினிடத்தே-எ-று.

(க-ரை.) உலகமானது பஞ்சதன்மாத்திரைகளையறிபவனிடத்தேஎன்பதாம்.

(வி-ரை.) ஐந்தின் வகையான - அவையைந்தும், அவற்றிலே தோன்றிய பூதங்களைந்தும், அவற்றின் கூறாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கன்மேந்திரியங்களைந்தும், ஆக இருபதுமாம். வகைதெரிவானென்றதனால் தெரிகின்ற புருடனும், அவன் தெரிதற்குக் காரணமாகிய நான் - அகங்காரம்-மனம்-எனப்பட்டவையும் அவற்றுக்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் - கொள்ளப்படும். இவ்விருபத்தைந்து தத்துவக்கூட்டமல்லது உலகென வேறில்லையென்று உலகினது இருப்பை யறிதலால் அவ்வறிவினிடத்தாயிற்று, பூதமைந்து, நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான். ஞானேந்திரியமைந்து, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. கன்மேந்திரியமைந்து, வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபஸ்தம். மூலப்பகுதி - மாயை இவை நான்கு பாட்டாலும் பெருமைக்குக் காரணங்கள், ஐம்பொறி யடக்கலும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும் ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது.

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

(ப - ரை.) நிறைமொழி - (பய) னிறைந்த சொல்லையுடைய
மாந்தர் - முனிவரது
பெருமை-மகிமையை
நிலத்து-நிலவுலகத்தில்
மறைமொழி-அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே
காட்டிவிடும்-பிரத்தியட்சமாகக் காட்டிவிடும் எ-று.

(க-ரை.) முனிவரது மகிமையை அவர்கள் மந்திரங்களேகாட்டும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பயனிறைந்த மொழியாவது அவர் அருளினாலே சொன்னாலும், கோபத்தினாலே சொன்னாலும், அதனதன் பிரயோசனத்தைக் கொடுத்தே விடுகிறசொல், காட்டுதல் பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமையை அறிவித்தல். (அ)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

(ப - ரை.) குணமென்னுங்குன்று - (துறவுமெய்யறிவு ஆசை யில்லாமை முதலான) நற்குணங்களாகிய மலையின்மேல்
ஏறிநின்றார் - ஏறிநின்ற முனிவரது
வெகுளி - கோபமானது
கணமேயும் - (தானுள்ளவளவு) க்ஷணகாலமேயாயினும்
காத்தல் - கோபிக்கப்பட்டவராலேதடுத்தல்
அரிது - அரிதாம் - எ-று.

(க-ரை.) முனிவர்கள் கோபமானது கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுத்தல்கூடாது - என்பதாம்.

(விரை.) அசையாமையும் பெருமையும்பற்றிக் குணங்களை மலையாக உருவகம் செய்தார். அறுதியான பழக்கத்தினாலே ஒரே விடத்துக்கோபம் தோன்றியபோதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆதலால் கணமேயுமென்றும், நிறைமொழி மாந்தராதலால் காத்தலரிதென்றும் சொல்லினார், [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவராணை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

(ப - ரை) எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லாவுயிர்களின்மேலும்
செந்தண்மை - செவ்வையான வருளை
பூண்டு - விரதமாகக்கொண்டு
ஒழுகலான் - நடக்கையினாலே

அந்தணரென்போர் - அந்தணரென்றுசொல்லப்படுவோர்
அறவோர் - துறவறத்தினின்றவர் - எ-று.

(க - ரை.) அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர் முனிவர்களே - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்று அசைநிலை, அந்தணரென்பது, அழகிய தண்மையையுடையவரென்னுங் காரணப்பெயராகலின் அவ்வருளுடையார்க்கல்லதுமற்றவர்க்காகாதென்பது கருத்து. அப்படி ஆணையை யுடையவ ராயினும் உயிர்களிடத்தே அருளுடையரென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. (௩0)

மூன்றாவது அதிகாரம் நீத்தார்பெருமை
முற்றிற்று.

ச - ஆம் - அதி - அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது: அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றனுள் அறமானது மற்றைப் பொருளின்பங்கள்போ லாகாமல் இம்மை, மறுமை, வீடு, என்கிற மூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத் தென்பது சொல்லுதலாம், அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

(ப - ரை.) சிறப்பு - மோட்சத்தையும்
ஈனும் - கொடுக்கும்
செல்வமும் - (சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும்
ஈனும் - கொடுக்கும் (ஆதலால்)
உயிர்க்கு - மனிதருயிர்க்கு
அறத்தினூங்கு - தருமத்தின் மேற்பட்ட
ஆக்கம் - பெருக்கத்தைத் தருவது
எவன்யாது - எ-று.

(க-ரை.) மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்டதில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஓ-அசைநிலை. எல்லாப்பேறுகளினும் சிறந்ததாகலின் மோட்சத்தைச் சிறப்பென்றார், ஆக்கம். மேன்மேலுயர்தல். [இதனால் அறத்தினும் அதிகமாகிய உறுதி இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௧)

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு

(ப - ரை.) அறத்தினூஉங்கு-(ஒருவனுக்கு) தருமஞ் (செய்தலின்) மேற்பட்ட
ஆக்கமும் - பெருக்கத்தைத் (தருவதும்)
இல்லை - இல்லை
அதனை - அத்தருமத்தை
மறத்தலினூங்கு - (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலின் மேற்பட்ட
கேடு - கேட்டைத் (தருவதும்)
இல்லை - இல்லை - எ-று.

(க - ரை.) தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமுமில்லை அத்தருமத்தைமறத்தலைப்பார்க்கினும் கேடில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறத்தினூங்காக்கமு மில்லையென முன் சொல்லப்பட்டதையே *அநுவதித்தார் அதனாலே கேடுவருதலைச் சொல்லுதலாகிய பயனோக்கி. [இதனால் அது செய்யாதபோது கேடுவருதல் சொல்லப்பட்டது.]

ஒல்லும் வகையா லறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்

(ப - ரை.) ஒல்லும்வகையால் - தமக்குத்தமக்குக்கூடும்) வகையால்
அறவினை - தருமமாகிய நல்வினையை
ஓவாதே - இடைவிடாமல்
செல்லும் வாயெல்லாம் - (அது) செல்லுமிடங்களிலெல்லாம்
செயல் - செய்யக்கடவர் - எ-று.

(க - ரை.) மனம், வாக்கு, காயம், இம்மூன்றாலுந் தருமஞ் செய்யக்கடவர்கள் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கூடும் வகையாவது, இல்லறம் பொருளளவுக்கு ஏற்கவும், துறவறம் - சரீரநிலைக்கு ஏற்கவும் செய்தலாம். சொல்லுமிடங்களாவன,மனமும், வாக்கும், காயமும், ஆம். அவற்றினாலேசெய்யப்படுகிற அறங்களாவன நற்சிந்தையும், நற்சொல்லும், நற்செயலும், ஆம். [இதனால் அறம் செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (௩)

மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற

(ப - ரை.) மனத்துக்கண்-(அப்படி அறஞ்செய்பவன் தன்) நெஞ்சினிடத்து
மாசிலனாதல் - குற்றமில்லாதவனாகக் கடவன்
அறம் - தருமமாவது
அனைத்து - அவ்வளவே
பிற - அது ஒழிந்தசொல்லும் வேடமும்
ஆகுலநீர - (அறமெனப்படுவனல்ல) ஆரவார குணத்தை யுடையனவாம் - எ-று.

---

*அநுவாதமாவது, முன் சொல்லப்பட்டதையே மற்றொன்றை விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னுஞ் சொல்லுதல்.

(க - ரை.) தருமஞ்செய்பவன் மனமாசற்றிருக்கக்கடவன், அவ்வளவே யறம் என்பதாம்.

(வி - ரை. குற்றம் தீயவை நினைத்தல், பிறர் அறியவேண்டிச் செய்யப்படுதலால் ஆகுலநீர பிறவென்றார். [மனதிலே குற்றமுடையவனாகிய போது அதன் வழிப்பட்ட வாக்கினாலும் காயத்தினாலும் செய்யப்படுகிற அறங்களிலே பயன் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது.] (௪)

அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச் சொன்னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(ப - ரை.) அழுக்காறு - பிறருயர்ச்சி பொறாமையும்
அவா - ஐம்புலவாசையும்
வெகுளி-(அவை **காரணமாகப்** பிறர்மேல் உண்டாகிற கோபமும்
இன்னாச்சொல் - (அதுபற்றிவருகிற) கடுஞ்சொல்லும்
நான்கும் - ஆகிய விந்நான்கினையும்
இழுக்கா - கடிந்து
இயன்றது - ஒழிவில்லாமல்) நடந்தது
அறம் - தருமமாவது - எ-று.

(க - ரை.) பொறாமை, ஆசை, கோபம், கடுஞ்சொல், இந்நான்குங் கடிந்து நடந்ததே தருமம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனால் இந்நான்கோடு கலந்து நடந்தது அறமெனப்படாதென்பதுங் கொள்க. [இவை இரண்டுபொட்டாலும் அறத்தினியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.

(ப - ரை.) † அன்று - இறக்கு நாளில் (நாம் இப்போது இளையோமாகலின்)
அறிவாமென்னாது - செய்வோமென்று நினையாமல்
அறம் - தருமத்தை
செய்க - (தினந்தோறுஞ்) செய்யக்கடவர்
அது - அப்படிசெய்யப்பட்ட தருமமானது
பொன்றுங்கால் - உடம்பினின்று முயிர் போங்காலத்து
பொன்றாத்துணை - (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாததுணையாம்-எ-று.

(க - ரை.) இறக்கும்போது தருமஞ் செய்வோவென்னாது தினஞ் செய்க அவ்வறம் இறக்கும்போ துதவியாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மற்று, அசைநிலை, செய்தவுடம்பழியவும் உயிரோடுகூடி மற்றை யுடம்பிலும், செல்லுதலால். அழியாத துணையாயிற்று. [இதனால்

† அகத்தியம் "அன்று முன்னெதிர்மறை அசைநிலை."

அப்படிப்பட்ட தருமத்தை நிலையில்லாத வுடம்பு இருக்கிறபோதே செய்க வென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை.

(ப-ரை.) அறத்தாறு - தருமத்தின் பயன்
இதுவென - இதுவென்று (ஆகமவளவையால் அறிவிக்க)
வேண்டா - வேண்டியதில்லை
சிவிகை - தண்டிகையை
பொறுத்தானோடு - சுமப்பவனோடு
ஊர்ந்தானிடை - செலுத்துவோனிடத்துக் (காட்சியளவையி னாலேயே அறியப்படும் - எ-று.

(க - ரை.) தருமத்தின் பயன் சிவிகை யெடுப்பவனிடத்தும், ஏறு பவனிடத்துங் காணப்படும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) எனவென்றதனால், சொல்லளவையாகிய ஆகம பிரமாண மும் பொருத்தானோ டூர்ந்தானிடை யென்றதனால், காட்சி யளவையாகிய பிரத்தியட்ச பிரமாணமும் கொள்ளப்பட்டன. அறியப்படுமென்பது குறை ந்துநின்றதனால் சொல்லெச்சம். [இதனுலழியாத துணையாதல் தெளிவிக் கப்பட்டது.] (எ)

வீழ்நாள் படாமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

(ப-ரை.) ஒருவன் - ஒருவன்
வீழ்நாள் - (செய்யாமற்) கழியுநாள்
படாமை - உண்டாகாமல்
நன்று - தருமத்தை
ஆற்றின் - செய்வானாயின்
அஃது - அச்செய்கையானது
வாழ்நாள் - (அவன் சரீரத்தோடுகூடி) வாழுநாளது
வழி - (வரு) வழியை
அடைக்குங்கல் - (வராமல்) அடைக்குங்கல்லாம் - எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் அறத்தைச் செய்தால் அவ்வறமவன் பிறப்பை நீக் கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அஞ்ஞானம், அகங்காரம், அவா, விருப்பு, வெறுப்பு, என் கிற ஐவகைக் குற்றங்களால் வருகிற நல்வினை, தீவினை என்கிற இருவகை வினைகளும் உள்ளவரைக்கு முயிர் உடம்போடு கூடிநின்று அவற்றின் பயன் களாகிய சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கும், ஆதலால் அக்காலமுழுதும் வாழ்நா ளெனப்பட்டது. (அ)

அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

(ப-ரை.) அறத்தான் – இல்லறத்தோடு பொருந்தி
வருவதே - வருமின்பமே
இன்பம் – இன்பமாகும்
மற்றெல்லாம் - (அதனோடு பொருந்ாது) வருவனவெல்லாம் இன்பமாயினும்
புறத்த - துன்பத்துட் சேர்வனவாம் (அதுவுமல்லாமல்)
புகழும் - புகழையும்
இல - உடையனவல்ல-எ-று.

(க – ரை.) தன் மனைவியோடு கூடுமின்பமே யின்பமாகும் பிறன்மனைவியோடு கூடுமின்பந் துன்பமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இன்பம் காமத்தி னநுபவம், இன்பத்திற்புறமெனவேதுன்பமாயிற்று; பாவத்தால் வரும் பிறனில் விழைவுமுதலானவை அப்போது இன்பமாய்த்தோன் றுமாயினும், பின்பு துன்பமாய் விளைதலாற்புறத்தவென்றார் புகழுமிலவெனவே அறத்தோடுவருவதாகிய வின்பம் புகழுமுடைத்தாமென்பது பெற்றும். இதனுல் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும், புகழும் பெறுவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௯)

செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

(ப - ரை.) ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு
செயற்பாலது - செய்தற்றன்மையது
அறனே – நல்வினையே
உயற்பாலது - ஒழிதற்றன்மையது
பழியே - தீவினையே-எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கது நல்வினை, செய்யத்தகாதது தீவினை என்பதாம்.

(வி - ரை.) தேற்றேகாரம் பின்னுங்கூட்டப்பட்டது; ஒருமிரண்டும் அசைநிலைகள். பழிக்கப்படுவதாகிய தீவினையைப் பழியென்றார், [இதனுற் செய்வதும் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன.] (௰)

நான்காம்-அதிகாரம்-அறன்வலியுறுத்தல்.

பாயிரம்

முற்றிற்று.

இல்லறம்.

இல்லறமாவது:—இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச்சொல்லப்படுகிறவழியிலே நின்று அதற்கு துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடு கூடிச் செய்யப்படுவதாம். ஆதலின் அதனை முதலிலே சொல்லத்தொடங்கினர்.

௫-ஆம்-அதி-இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது: மனையாளோடுகூடி வாழ்தலினது சிறப்பாம். இல்வாழ்க்கை நிலையானது அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகை நிலைகளுள்ளே முதலாதலின் இது அறன்வலியுறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

(ப-ரை.) இல்வாழ்வா னென்பான் - இல்லறத்தோடுகூடிவாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன்
இயல்புடைய - (அறவறத்) தன்மையையுடைய
மூவர்க்கும் - (மற்றை) மூவர்க்கும்
நல்லாற்றில் - (அவரது) நல்லொழுக்க வழிகளில்
நின்ற - நிலைபெற்ற
துணை - துணையாவான் - எ-று.

(க-ரை.) இல்லறத்தில் வாழ்பவன் பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன்.சன்னியாசி, இம்மூவர்க்குந் துணையாவான் என்பதாம்,

(வி-ரை.) இல்லென்பது அதனறத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். மற்றை மூவராவார்; ஆசாரியனிடத்தே ஓதுகின்றவனும், விரதங்காக்கின்றவனும், ஆகிய பிரமசாரியும், காட்டினிடத்தேபோய் மனைவியோடு தவஞ்செய்கிறவனாகிய வானப்பிரஸ்தனும், எல்லாப் பற்றுகளையும் விட்டவனாகிய சன்னியாசியும் என்றறிக. இல்வாழ்வான் பசி, நோய், குளிர், முதலானவற்றால் அவரொழுக்கங்களுக்கு இடையூறு வாராமல் உண்டி மருந்துமுதலானவைகொடுத்து அவரவரொழுக்க வழிகளிலே தப்பாமல் நடத்துகையினாலே நல்லாற்றினின்ற துணையென்றார். (க)

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மிலவாழ்வா னென்பான் றுணை.

(ப-ரை.) துறந்தார்க்கும் - (ஆதாரமானவராலே) விடப்பட்டோர்க்கும்
துவ்வாதவர்க்கும் - வருமைப்பட்டவர்க்கும்

இறந்தார்க்கும் - (ஒருவருமில்லாமல்வந்து) இறந்தவர்க்கும்
இல்வாழ்வா னென்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படு வோனே
துணை - துணையாவான - எ - று

(க - ரை.) துறந்தவர்க்கும், வறியவர்க்கும், இறந்தவர்க்கும், இல்வாழ்வான் துணையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆதாரமானவராலே விடப்பட்டவர்க்குப் பாவமொழிய அவர்க்கு ஆதாரமாய் நின்று வேண்டுவன செய்தலாலும், வறுமைப்பட்டவர்க்கு உணவுமுதலானவை கொடுத்தலாலும், இறந்தவர்க்கு நீர்க்கடன் முதலானவை செய்து நல்லகதியை அடைவித்தலாலும், துணையென்றார். [இவையிரண்டுபொட்டாளும் இல்வாழ்க்கையெல்லா வுபகாரங்களுக்கும் உரித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை

(ப-ரை.) தென்புலத்தார் - பிதிரரும்
தெய்வம் - தேவரும்
விருந்து - அதிதியரும்
ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும்
தான் - தானும்
என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட
ஐம்புலத்து - ஐந்திடத்துஞ் சொல்லப்படுகின்ற
ஆறு - (அற) வழியை
ஓம்பல் - வழுவாமற் செய்தல்
தலை - (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறப்புடையவறமாம் - எ - று.

(க - ரை.) பிதிரர்க்குந், தெய்வத்திற்கும், விருந்திற்கும், இனத்திற்குந், தனக்குந், தருமஞ்செய்தல் தலைமையான தருமமாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆங்கு அசைநிலை. பிதிரர் ஓர் தேவசாதியார், அவர்க்கு இடம்தெற்காதலின் - தென்புலத்தா ரென்றார், தெய்வம், சாதியொருமை, விருந்து, புதுமை, அது இங்கே புதியவரால் வந்தவரை உணர்த்தலினாலே ஆகுபெயர். தான் செவ்வையா யிருந்துகொண்டு எல்லா வறங்களையும் செய்யவேண்டுதலின் தன்னைக் காப்பாற்றதலும் அறமாயிற்று. இவ்வைந்து வகையும் தருமஞ் செய்வதற்கு இடங்களாகையால் ஐம்புலமென்றார், இவ்வைந் திடங்களுக்கும் ஐந்துபங்கு வேண்டுதலால் அரசனுக்கு ஆறில் ஒரு பங்காயிற்று. (ங)

பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

(ப - ரை) பொருள் சம்பாதிக்கும்போது) பழி - பாவத்துக்கு
அஞ்சி - பயப்பட்டுச் சம்பாதித்து
பாத்து-(அப்பொருளை முன்சொல்லப்பட்ட பதின்மர்களுக்கும்) பங்கிட்டு
ஊண் - (தான்) உண்ணுதலை
வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இவ்வாழ்க்கையானது
உடைத்தாயின் - உடையதானால்
வழி - (அவனது) சந்ததியானது
எஞ்சல் - குறைதல்
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை) பாவத்திற்குப் பயந்து பொருளைத்தேடிப் பங்கிட்டுண்ணு மொருவன் சந்ததியானது குறைதலில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை) பாவத்தால்வந்த பிறன்பொருளைப் பங்கிட்டுண்டால் அறமாந்து, பொருளுடையானையும், பாவமானது தன்னையும், அடைந்து சந்ததி அழியுமாதலால் பழியஞ்சி யென்றார். [வாழ்பவனது உடைமை வாழ்க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது.] (௪)

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

(ப-ரை.) இல்வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது
அன்பும் - (தன்மனையாளிடத்துச் செய்யத்தகு) மன்பினையும்
அறனும் - (பிறர்க்குப்பகுத் துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும்
உடைத்தாயின் - உடைத்தானால்
அது - அவ்வுடைமையானது, அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு
பண்பும் - குணமும்
பயனும் - பிரயோசனமும் ஆம் - எ-று.

(க-ரை.) ஒருவ னில்வாழ்க்கை அன்பையு மறத்தையு முடைத்தானால் அவ்வுடைமையானது குணமும் பிரயோசனமுமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மனையாளுக்கும் கணவனுக்கும் மனவொருமை யில்லாத போது இல்லறம் முடிவுபெறாதாகையால் அன்புடைமை பண்பும், அறமுடைமை பயனும், ஆயின அன்பையும், அறனையும் முன்வைத்த ஒழுங்கின்படி அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள பண்பையும், பயனையும், வைத்தலால் நிரனிறையணி. [இவை மூன்று பாட்டாலும் இல்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்.

(ப-ரை.) இல்வாழ்க்கை - (ஒருவன்) இல்வாழ்க்கையை
அறத்தாற்றின் - தருமத்தின்வழியில்
ஆற்றின் - செலுத்தவானாயின்
புறத்தாற்றில் - (அவன் அதற்குப்) புறமாகிய வழியிலே
போஒய் - சென்று
பெறுவது - பெறும்பயன்
எவன் - யாது - எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் இல்வாழ்க்கையைத் தருமவழியாக நடத்துவனா கில்: துறவறத்திற்போய்ப் பெறும்பயன், என்ன என்பதாம்.

(வி-ரை.) தருமத்தின் வழி பழியஞ்சிப் பகுத்துண்ணுதலும் அன்புடைமையுமென முன் சொல்லப்பட்ட வழியாம். புறத்தாறு, மனையைவிட்டு வனத்திலே செல்லுநிலை. அந்நிலை தரும்பயனை இது தருமென்னும் பொருள் தோன்றற்குப்போய்ப் பெறுவதெவ னென்றார். (௬)

இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

(ப - ரை.) இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையிலே நின்று
இயல்பினான் - (அதற்குரிய, வியல்போடுகூடி
வாழ்பவ னென்பான் - வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன்
முயல்வாருளெல்லாம் - (ஐம்புலன்களைவிட) முயற்சிசெய்வாரெல்லாருள்ளும்
தலை - மேற்பட்டவனாவான் - எ-று.

(க - ரை,) அறிவியல்போடு இல்லறத்தில் வாழ்பவன் தவஞ் செய்வார்க்கெல்லாந் தலையாவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) முற்றத்துறந்தவராகிய சந்நியாசிகள் ஐம்புலன்களை விட்டமையால் முயல்வாரென்றது வனத்திலே தவஞ்செய்வோராகிய வானப்பிரஸ்தரை, இல்வாழ்வோன் அம்முயற்சி செய்யாமலே பயனைப்பெறுதலினாலே தலையென்றார். (எ)

ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

(ப-ரை.) ஆற்றி - (தமது) வழியிலே தவஞ்செய்வோரையும்
ஒழுக்கி - நடத்தி
அறன் - (தானுந்தன்) னறத்தினின்றும்
இழுக்கா - தவறாத
இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது
நோற்பாரின் - அத்தவஞ் செய்வாரது நிலையினும்

நோன்மை - பொறுமையை
உடைத்து - உடையதாம் - எ-று.

(க - ரை.) தவத்தோரைத் தவவழியி னடத்தி, தானும் இல்லறத்தினின்று தவறாத வாழ்க்கை தவஞ்செய்வோர் நிலையினும் பொறுமையுடையது என்பதாம்.

(வி - ரை.) பசிமுதலான இடையூறுதீர்த்தலால் ஆற்றினொழுக்கியென்றார். நோற்பாரென்றது அவரது நிலையை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். தவஞ்செய்வோரது நிலை அவருக்கு வந்த நோயை அல்லது இல்வாழ்வானது நிலைபோல் பிறருக்குவந்த நோயையும் பொறுத்த லில்லாமையால் நோற்பாரினோன்பை யுடைத்தென்றார். (அ)

அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

(ப - ரை.) அறனெனப்பட்டது - (இருவகையறங்களுள்) நூல்களால் அறனென்று சிறந்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்டது
இல்வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையே (மற்றத்துறவறமோவென்றால்)
அஃதும் - அதுவும்
பிறன்பழிப்பது - பிறனால் பழிக்கப்படுவதை
இல்லாயின் - இல்லாதிருந்தால்
நன்று-அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மையாக நன்றாம் - எ-று.

(க - ரை.) அறனென்று சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையாகும்; துறவறமும் பிறனாற் பழிக்கப்படுவ தில்லாதிருந்தால் நல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஏகாரத்தினாலே இல்லறத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்ட துறவறத்தை, அஃதென்பது சுட்டி நின்றது, பிறன்பழிப்ப தென்றது கூடாவொழுக்கத்தை துறவறத்தில் மனத்தையும் பொறிகளையும் அடக்கவேண்டிய வருத்தம் உண்டா யிருத்தலால், அது நிறைவேறுவது அரிது, இல்லறத்திலே அவ்வருத்தம் இல்லாமையால் இது நிறைவேறுவது எளிது. ஆதலால் அப்படிப்பட்ட துறவறம் பழுதுபடாமல் நடந்துவரும்போது இல்லறத்தோடுசேர்த்து எண்ணப்படுவதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும், இல்லறமே பயனுடையதென்று அதன் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

(ப-ரை.) வாழ்வாங்கு - இல்லறத்தோடு கூடி வாழு மியல்பினால்
வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள்
வாழ்பவன் - வாழ்பவன் (மண்ணுலகத்தானேயாயினும்)
வானுறையும் - விண்ணுலகத்தி லிருக்கின்ற
தெய்வத்துள் - தேவருள்
வைக்கப்படும் -(ஒருவனாக) வைத்துநன்றாகமதிக்கப்படுவோன்.

(க-ரை.) இல்லறத்து வழுவாது வாழ்பவன் தெய்வத்து ளொருவனாக மதிக்கப்படுவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பின்னே தேவனாய்ப்பிறந்து அவ்வறப்பயனை அனுபவித்தல் நிச்சயமா யிருக்கையால், தேவத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். [இதனால் இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] இம்மைப் பயன்புகழ் அதை இறுதியிலே சொல்லுகின்றார். (௰)

ஐந்தாம் அதிகாரம் இல்வாழ்க்கை
முற்றிற்று.

---

௫ - ஆம் - அதி - வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது - அவ்வில் வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன்மையாம், இதனாலேயே அதிகாரமுறைமையும் விளங்கும்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

(ப-ரை.) மனைத்தக்க - இல்லறத்துக்குத் தக்க
மாண்புடையாளாகி - (நற்குண நற்செய்கைகளை) யுடையவளாகி
தற்கொண்டான் - தன்னைக்கொண்ட கணவனது
வளத்தக்காள் வாழ்க்கை - வரவுக்குத் தகுந்த வாழ்க்கையை யுடையவள்
துணை - (அவ்வில்லறத்துக்குத்) துணையாவாள் - எ - று.

(க - ரை.) இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கையோடு தன்கணவன் வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவள் இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவாள் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நற்குணங்களாவன, துறந்தவரை யுபசரித்தலும், விருந்தோம்பலும், வறியவரிடத்தே யருளுடைமையும், முதலானவையாம். நற்செய்கைகளாவன, வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறிந்து காப்பாற்றி வைத்தலும், உண்டி சமைத்தல் வல்லமையும், உபகாரஞ் செய்தலும் முதலானவையாம். வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலுக்குத் தக்கபடி செலவு செய்தல். [இதனால் இவ்விரண்டு நன்மைகளும் சிறந்தன வென்பது சொல்லப்பட்டது (௧

மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

(ப-ரை.) மனைமாட்சி - இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கைகள்
இல்லாள்கண் - (ஒருவனது) மனையாளிடத்தே

இல்லாயின் - இல்லையாயின்
வாழ்க்கை - அவ்வில் வாழ்க்கையானது
எனைமாட்சித்தாயினும் - (செல்வத்தால்) எவ்வளவு பெருமையை உடைய தாயினும்
இல் - அப்பெருமையை உடையதன்று - எ-று.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கை மனையவளிடத் தில்லாதாயின் அவ்வில் வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறப்புடைத்தாயினும்பய னில்லை என்பதாம்.

(வி- ரை.) பயன்படாமையால் இல்லையென்றார். ௭ (உ)

இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானா லுள்ளதெ
னில்லவள் மாணாக் கடை.

(ப-ரை.) இல்லவள் - (ஒருவனுக்கு) மனையாள்
மாண்பானல் - நற்குண நற்செய்கைகளாயிருந்தால்
இல்லது - இல்லாதது
என் - யாது
இல்லவள் - அம்மனையாள்
மாணாக்கடை - அப்படிப்பட்டவ ளாகாதிருந்தால்
உள்ளது - உள்ளது
என் - யாது - எ-று.

(க - ரை.) மனையவள் நற்குண நற்செய்கை யுடையவளாகையால் இல்லாதது யாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) மாண்பென்னுங் குணப்பெயர் இங்கே அதனை உடையவளுக்கு ஆயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் இல் வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது மனையாளது நற்குண நற்செய்கையே மற்றவை யல்லவென்பது சொல்லப் பட்டது.]

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(ப-ரை.) கற்பென்னுந்திண்மை - கற்பென்னுங் கலங்காநிலைமை
உண்டாகப்பெறின் - (ஒருவன் பெறுதற்குரிய பொருள்களுள்) உண்டாயிருக்கப் பெற்றால்
பெண்ணின் - மனையாளினும்
பெருந்தக்க - உயர்வாகிய பொருள்கள்
யா - எவை
உள - இருக்கின்றன - எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் பெறும் பேறுகளுக்குள் கற்புடைய மனைவியைப் பார்க்கிலும் எவை யிருக்கின்றன என்பதாம்.

(வி - ரை.) கற்புடையாள்போல் அறமுதலாகிய மூன்றுக்கும் ஏதுவாம் பொருள்கள் வேறில்லாமையால் யாவுளவென்றார். [இதனால் கற்பு நலத்தது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை

(ப-ரை.) தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை
தொழாஅள் - வணங்காளாகி
கொழுநன் - (தனது தெய்வமாகிய) கணவனை
தொழுது - வணங்கா நின்று
எழுவாள் - நித்திரைவிட்டெழுந்திருப்பவள்
பெய்யென - பெய்யென்று சொல்ல
மழை - மழையானது
பெய்யும் - பொழியும் - எ - று.

(க - ரை.) பிறதெய்வத்தை வணங்காது கணவனை தொழுதெழுபவள், பெய்யென்று சொல்ல மழைபெய்யும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தெய்வந் தொழுதற்கு மனம் தெளிவது துயிலெழுங் காலத்தாகலின் தொழுதெழுவாளென்றார். தொழாஅ நின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்து நின்றது தெய்வமும் ஏவல்செய்யு மென்பதாம். [இதனால் கற்புடையவளது வல்லமை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(ப-ரை.) தற்காத்து - (கற்பினின்று வழுவாமல்) தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு
தற்கொண்டாற்பேணி - தன்னைக் கொண்டவனையும் (உண்டி முதலானவற்றால் உபசரித்து)
தகைசான்ற - (தம்மிருவரிடத்தும்) நன்மை யமைந்த
சொற்காத்து - புகழை நீங்காமற் காப்பாற்றி
சோர்விலாள் - (முன் சொல்லப்பட்ட நற்குண நற்செய்கைகளிலும்) மறவியில்லாதவளே
பெண் - பெண்ணாவாள் - எ - று.

(க - ரை.) கற்பையும் கணவனையும் நற்குண நற்செய்கைகளையும் காப்பாற்றுபவளே மனையாள் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னிடத்துப் புகழாவது - ஊரார் கற்பினாலே தன்னைப் புகழ்வது. [இதனால் தன்னைப்புகழ்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை

(ப-ரை.) மகளிர் - பெண்டிரை
சிறை - சிறையினாலே
காக்கும் - (தலைவர்) காக்கும்
காப்பு - காவலானது
எவன் - என்ன பிரயோசனத்தை
செய்யும் - செய்யும்
நிறை - (தமது) நிறையால்
காக்கும் - (அவர்) காக்கும்
காப்பே - காவலே
தலை - முதன்மையான காவல் - எ - று.

(க - ரை.) பெண்கள் கற்பால் தங்களைக் காத்து கொள்ளுதலே தலைமையான காவல்) என்பதாம்.

(வி - ரை.) சிறை, மதிற்காவல், வாயிற்காவல், முதலானவை நிறை மனதைக்கற்பின் வழியிலே நிறுத்தல். காவலிரண்டிலும் நிறைக்காவல் இல்லாத விடத்துச் சிறைக்காவலாலே பயன் இல்லையென்றற்கு நிறைகாக்குங் காப்பே தலையென்றார். [இதனால் தன்னைக் காத்தலினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(ப-ரை.) பெண்டிர் - மகளிர்
பெற்றார் - (தம்மைக்) கொண்டகணவனை
பெறின் - (பூசித்தல்) பெறுவாராயின்
புத்தேளிர் - தேவர்
வாழும் - வாழ்தற்கிடமாகிய
உலகு - உலகத்தில்
பெருஞ்சிறப்பு - (அவராற் செய்யப்படும்) பெரிய சிறப்பினை
பெறுவர் - அடைவர் - எ - று.

(க - ரை.) தன்கணவரை வணங்கும் பெண்களைத் தேவர்கள்தொழுவார் -என்பதாம்.

(வி - ரை.) பூசித்தல் வருவிக்கப் படுதலால் சொல்லெச்சம். [இதனால் தன்னைக் கொண்டவனைப் பூசித்த பெண்டீர் தேவர்களாலே பூசிக்கப்படுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை.

(ப - ரை.) புகழ் - கீர்த்தியை
புரிந்த - விரும்பிய

இல் - மனையாளை
இல்லோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு
இகழ்வார் - முன் (தம்மை) யிகழ்ந்து பேசும் பகைவர்முன்
ஏறுபோல் - ஆண்சிங்கம்போலும்
பீடுநடை - பெருமித நடை
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) கற்பாகியகீர்த்தியையுடைய மனையாளில்லாதவர்க்குப்பகைவர்முன் சிங்கம்போன்ற நடையில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) புரிந்த வென்பதனீறு விகாரத்தால் தொக்கது. பெருமித நடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையினுல், உபமானமாதலால் ஏறுபோலென்றார். [இதனுல் புகழைக் காப்பாற்றாத விடத்தே உண்டாகும் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது. (கூ)

மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கல னன்மக்கட் பேறு.

(ப-ரை.) (அறிந்தோர்) மனை - மனையாளது
மாட்சி - நற்குண நற்செய்கைகளை
மங்கலம் - (ஒருவனுக்கு) நன்மையாம்
என்ப - என்று சொல்லுவார்
நன்மக்கட்பேறு - நல்லப் புதல்வரைப் பெறுதலை
அதன் - அவற்றுக்கு
நன்கலன் - நல்ல வாபரணம் (என்ப) என்றுசொல்லுவார்-எ-று.

(க - ரை.) மனையாளதுநற்குண நற்செய்கைகளொருவனுக்கு நன்மையென்றும், நற்புதல்வரைப்பெறுதல் அந்நன்மைக் காபரணமென்றும் சொல்லுவார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிந்தோரென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. மற்று-அசை. [இதனுல் வாழ்க்கைத் துணைக்காவதோ ரணுகலஞ்சொல்லி அதனுல் பின்வருவதாகிய அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (௧௦)

ஆறும் அதிகாரம் வாழ்க்கைத்துணை நலம்
முற்றிற்று.

எ - ஆம் - அதி - புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது: முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும், அல்லது செலுத்தக்கூடாமையால் அக்கடன் செலுத்தற் பொருட்டு நல்ல மக்களைப் பெறுதலாம். அதிகார முறைமை முன்பெறப்பட்டது.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற

எ - ஆம் அதி - புதல்வரைப்பெறுதல்.

(ப-ரை.) பெருமவற்றுள் - (ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள்
அறிவறிந்த - அறியவேண்டுமவைகளை அறிதற்குரிய
மக்கட்பேறல்ல - புதல்வரைப் பெறுதலையல்லது
பிற - மற்றைப்பேறுகளை
யாம் - நாம்
அறிவதில்லை - மதிப்பதில்லை - எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் பெறும் பேறுகளுக்குள் அறியவேண்டியவைகளை யறிந்த மக்கட்பேற்றை மதிக்கவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை) அறிதற்குக் காரணமாகிய வுரிமை தவ்வறிதலை உண்டாக்கியே விடுமாதலின் அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார் அறிவறிந்த வென்றதனால் மக்களென்னும் பெயர் பெண்பாலை யொழித்து நின்றது. (இதனாலே புதல்வரைப்பெறுதலினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.)

எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(ப-ரை) பழிபிறங்கா - (பிறரால்) பழிக்கப்படாத
பண்புடை - நற்குணங்களையுடைய
மக்கட்பெறின் - புதல்வரைப் பெறுவானாயின்
எழுபிறப்பும் - வினைவசத்தினாலேயுண்டாகிற) எழுவகைப்பட்ட பிறப்பிலும்
தீயவை- துன்பங்கள்
தீண்டா - (சென்று ஒருவனை) யடையாவாம் - எ-று.

(க - ரை.) பழிக்கப்படாத நற்புதல்வரைப் பெறுவானாயின் எழுபிறப்பிலும் துன்பங்க ளணுகா என்பதாம்.

(வி - ரை.) தந்தை தாய்களது தீவினை செய்தற் பொருட்டு அவரைக் குறித்துப் புதல்வராலே செய்யப்படும் தான தருமங்களுக்கு அவரது நற்குணம் காரணமாகலின் பண்புடை மக்களென்றார். எழுபிறப்பு - எழுதலை மூறையுமாம். எழுபிறப்பாவன. தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், என்பனவாம். (உ)

தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும்.

(ப-ரை) தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை
தம்பொருள் - தம்முடையபொருள்கள்
என்ப - என்று சொல்லுவார் அறிந்தோர்
அவர்பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள்கள்
தந்தம் வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர்செய்யும் நல்வினையி
வரும் - (தம்மிடத்து) வரும், (ஆதலால்) எ - று. [னாலே

(க - ரை.) பிள்ளைதேடியபொருள் பிதாவிற்கு வருகையால் புதல்வரத் தம் பொருளென்று சொல்லுவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருள் சம்பாதித்த புதல்வரைப் பொருளென வுபசரித்தார். (இவை இரண்டு பாட்டாலும். நல்ல புதல்வரைப் பெற்றோர் அடையும் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.) (௪)

அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

ப-ரை.) தம்மக்கள் - தம்முடைய மக்களது
சிறுகை - சிறியகைகளால்
அளாவிய - அளையப்பட்ட
கூழ் - சோறானது
அமிழ்திலும் - (சுவையினாலே மிகுந்த) அமிர்தத்திலும்
ஆற்றவினிது - மிகவு மினிமையை யுடைத்தா யிருக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தம்மக்கள் சிறுகையாலளாவிய சோறானது அமிர்தத்தினும் மிகவினியது என்பதாம்.

(வி - ரை.) சிறுகையளாவல் தாய் தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும்போது சோற்றைத் துழாவுகை முதலாயின. (௫)

மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

ப-ரை.) உடற்கு - (ஒருவனது) உடம்புக்கு
இன்பம் - இன்பமாவது
மக்கள் - மக்களது
மெய் - உடம்பை
தீண்டல் - தொடுதல்
செவிக்கு - (அவனது) காதுக்கு
இன்பம் - இன்பமாவது
அவர் - அவரது
சொல் - சொற்களை
கேட்டல் - கேட்குதல் - எ - று.

(க - ரை.) மக்களுடலைத் தொடுதல் உடற்கின்பம். அவர் சொற்களைக் கேட்டல் செவிக்கின்பம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மற்று - அசைநிலை. பிள்ளைகளது மழலைச் சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிந்து பேசுஞ் சொல்லும் இன்பமாகலின் அவை யிரண்டுக்கும், பொதுப்படச் சொல்லென்றார். தீண்டல் - கேட்டல்களினால் உண்டாகும், இன்பங்களைத் தீண்டல் கேட்டலெனலால் ஆகுபெயர்கள்.

குழலினி தியாழினி தென்பர்தம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

(ப-ரை.) தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரது
மழலைச்சொல் - குதலைச் சொற்களை
கேளாதவர் - கேட்காதவர்
குழல் - குழலினிசை
இனிது - இனியது
யாழ் - வீணையினிசை
இனிது - இனியது
என்ப - என்று சொல்லுவார் - எ - று.

(க - ரை.) தம்மக்கள் மழலைச் சொற்களை கேளாதவர்கள் புள்ளாங் குழலிசை யினிதென்றும், வீணையினிசை யினிதென்றுஞ் சொல்லுவர்என்பதாம்.

(வி - ரை.) குழல், யாழ், அவற்றினிசையைக் காட்டுதலால் ஆகு பெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்று சொல்லுவாரென்றதாயிற்று. இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச் சொல்லைச் சிறப்புவகையாற்சொல்லினர். [இவை மூன்று பாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.]

தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

(ப-ரை.) தந்தை - தகப்பனானவன்
மகற்கு - புதல்வனுக்கு
ஆற்றும் - செய்யத்தகும்
நன்றி - நன்மையாவது
அவையத்து - (கற்றவரது) சபையினிடத்து
முந்தியிருப்ப - (அவரினும்) மேற்பட்டிருக்க
செயல் - கல்வியை யுடையவனாக்குதலாம் - எ - று.

(க-ரை.) பிதா பிள்ளைக்குச்செய்யும் உதவியானது சபையில் கல்வியில் வல்லவனென முற்பட்டிருக்கச்செயல் என்பதாம்

(வி - ரை.) பொருளுடையவனுக்கல் முதலானவை பின்னே துன்பத்தைத் தரினுந்தரும். ஆதலால் அவை நன்மையாகா வென்பது கருத்து. [இதனால் தந்தைகடன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது

(ப-ரை.) தம்மக்கள் - தம்மக்களது
அறிவுடைமை - அறிவுடையராயிருக்கையானது

மாநிலத்து - பெரியநிலத்தில்
மன் - நிலைபெற்ற
உயிர்க்கெல்லாம் - உயிர்களுக்கெல்லாம்
தம்மின் - தமக்கு (இனியதாவதிலும்)
இனிது - இனிதாயிருக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தம்மக்க ளறிவுடைமையானது தம்மைவிட உலகத்துயிர்களுக்கெல்லா மினிதாயிருக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இங்கே அறிவென்றது இயற்கை யறிவோடுகூடிய கல்வி யறிவை. அறிவுடைமை என்றது மகிழ்தற்குரிய அறிவுடையோ ராதலால் இங்கே மன்னுயிரென்றது அவர்மேல் நின்றது. [இதனால் தந்தையினும் உலகத்தார் மகிழ்வரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

(ப-ரை.) தன்மகனை - தன்புத்திரனை
சான்றோனெனா - (கல்வி கேள்விகளினாலே நிறைந்தோனென்று அறிவுடையோர் சொல்ல)
கேட்டதாய் - கேட்டதாயானவள்
ஈன்றபொழுதின் - பெற்றகாலத்திலும்
பெரிதுவக்கும் - மிகமகிழ்வாள் - எ - று.

(க - ரை.) தன்மகனைக் கல்வியில் வல்லவனெனக்கேட்ட தாயானவள் பெற்றகாலத்திலும் பெருமகிழ்ச்சி யடைவாள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மகவின்மேலே காதலுண்டாகிய பொதுவான மகிழ்ச்சியினும் நிறைந்த கல்வி கேள்விகளை யுடையவனெனக் கேட்டதனால் உண்டாகிற சிறப்பான மகிழ்ச்சி பெரிதாதலின் பெரிதுவக்கு மென்றும், பெண்மைக் குணத்தினால் தானறிய மாட்டாமையால் கேட்ட தாயெனவும் சொல்லினர். அறிவுடையோ ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சான்றோரென்று அறிந்து சொல்லுதற்கு உரியவர் அவராதலால். [தாய் மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் அது இதனால் வேறுபிரித்துச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
என்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

(ப-ரை.) தந்தைக்கு - (தன்னைக் கல்வியுடையவனாக்கிய) தகப்பனுக்கு
மகன் - புத்திரன்
ஆற்றும் - செய்யும்
உதவி - எதிர் நன்றியானது (தன்னறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர்)

இவன் - இவனது
தந்தை - தகப்பன் (இவனைப்பெறுதற்கு)
என் - என்ன தவத்தை
நோற்ருன் கொல் - செய்தாஞே
என்னும் - என்கிற
சொல் - சொல்லை உண்டாக்குதலாம் - எ - று.

(க - ரை.) பிள்ளை பிதாவுக்குச் செய்யும் உதவியானது இவன் பிதா இவனைப்பெறுதற் கென்ன தவஞ் செய்தாஞேவென்று பிறர் சொல்லுஞ் சொல்லையுண்டாக்கல் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சொல்லென்பது உண்டாக்குதலாகிய தன் காரணத்தைக் குறிப்பித்து நின்றது, உண்டாக்குதல் அப்படிச்சொல்ல நடத்தல். [இதனுல் புதல்வனது கடன் சொல்லப்பட்டது.] (கO)

ஏழாம் அதிகாரம் புதல்வரைப் பெறுதல்.

முற்றிற்று.

அ - ஆம் - அதி - அன்புடைமை.

அஃதாவது: அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்த முடையவரிடத்து ஆசையுடையவஞயிருக்கை, அதிகாரமுறைமையும் இதனுல் விளங்கும், இல்லறமினிது நடத்தலும் பிறவுயிர்களின்மேல் அருள் பிறத்தலும் அன்பின் பயஞதலால் இது வேண்டப்பட்டது.

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும்.

(ப-ரை.) அன்பிற்கும் - அன்பினுக்கும்
அடைக்கும் - (பிறரறியாமல்) அடைத்துவைக்கும்
தாழ் - தாழும்
உண்டோ - உளதோ (தம்மால்) அன்புசெயப்பெற்றவரது துன்பங்கண்ட விடத்தே (பொழிகின்ற)
ஆர்வலர் - அன்புடையாரது
புன்கணீர் - புல்லியகண்ணீரே
பூசறரும் - (உள்ளே இருக்கிற) அன்பினை எல்லாரும் அறியத் (தூற்றும்) ஆதலால் - எ - று.

(க - ரை.) அன்பு கொள்ளப்பட்டவரது துன்பங் கண்டபோதே, அன்புடையவர் கண்ணீரே உள்ளிருந்த வன்பைக் காட்டும் என்பதாம்,

(வி - ரை.) உம்மை அன்பைச் சிறப்பித்து நின்றது. காட்சியளவை பால் அறியப்படாதாயினும் அநுமான வளவையால் வெளிப்படுமென்பதாம். இதனால் அன்பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது. (௧)

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(ப-ரை.) அன்பிலார் - அன்பிலாதவர் (பிறருக்குப் பயன்படாமையால்)
எல்லாம் - எல்லாப் பொருள்களாலும்
தமக்கு - தமக்கே
உரியர் - உரியவராவார்
அன்புடையார் - அன்புடையவர் அவைகளாலேமாத்திரமல்லாமல்
என்பும் - (தம்) முடம்மாலும்
பிறர்க்கு - பிறருக்கு
உரியர் - உரியவராவார் - எ - று.

(க - ரை.) அன்பிலார் எல்லாப் பொருளேயுந் தமக்கே யுரியவராவார், அன்புடையவர் பிறர்க்கு எலும்பையுங் கொடுக்க வுரியவராவார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தமக்கே யென்ற பிரிநிலை யேகாரம், வருவிக்கப்பட்டது. என்பு - உடம்பிற்காதலால் ஆகுபெயர். [என்புமுரியராகுகை புறவுக்காகத் துலையேறிய சிபியும் தன் முதுகெலும்பை இந்திரனுக்கு கொடுத்த ததீசியு முதலாயினோரிடத்தே காண்க.] (௨)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(ப-ரை.) ஆருயிர்க்கு - பெறுதற்கரிய மனிதருயிர்க்கு
என்போடு - உடம்போடு
இயைந்த - உண்டாகிய
தொடர்பு - சம்பந்தத்தை
அன்போடு - அன்போடு
இயைந்த - பொருந்துதற்குவந்த
வழக்கு - வழியின் பயனாகும்
என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார் - எ - று.

(க - ரை.) மக்களுயிருக் குடலோ டுண்டாகியசம்பந்தத்தைஅன்போடு பொருந்தவந்த பயனென்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மனிதப்பிறப்பி னருமை அதனையடைந்த உயிர்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. வழக்கென்பது அதன்பயனை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர் உடம்போடு கூடியல்லாமல் அன்பு செய்யக் கூடாமையால், அதுசெய்தற் பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுண்டாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, [இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமை யென்றாயிற்று.] (௩)

அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(ப-ரை.) அன்பு - (சம்மந்த முடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட) அன்பானது (அத்தன்மையினாலே)
ஆர்வமுடைமை - (பிறரிடத்தே) ஆசையையுடையவனாயிருக்கையை
ஈனும் - (ஒருவனுக்குத்) தரும்
அது - அவ்விருக்கையானது
நண்பென்னும் - (இவனுக்கு யாவரும்) நட்பினரென்று சொல்லப்படுகிற
நாடாச்சிறப்பு - அளவிறந்த சிறப்பை
ஈனும் - தரும் - எ - று.

(க - ரை.) அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது சினேகத்தையும் தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எல்லாரும் நட்பினராதல் எல்லாப் பொருளையும் அடைதற்குக் காரணமாதலின் அதனை நாடாச் சிறப்பென்றார். (௪)

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு.

(ப-ரை.) வையகத்து - இவ்வுலகத்தில்
இன்புற்றார் - (இல்வாழ்க்கையிலேநின்று) இன்பத்தை யனுபவித்தவராகி
எய்தும் - (அதன்பின்னே விண்ணுலகத்திற்சென்று) அடையும்
சிறப்பு - பேரின்பத்தினை
அன்பு - அன்பை
உற்று - உடையவராகி
அமர்ந்த - (இல்லறத்தோடு) பொருந்திய
வழக்கு - வழியின்பயனாகும்
என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார் - எ - று.

(க - ரை.) விண்ணுலகிலடையும் பேரின்பத்தை மண்ணுலகில் இல்வாழ்க்கையில் பொருந்தியவன் பின்படைவனென்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இல்வாழ்க்கையிலே நின்று மனைவியோடும், மக்களோடும், சுற்றத்தோடும். கூடி இன்பமுற்றவர் தம்மாலே செய்யப்பட்ட வேள்வித் தொழிலினாலே தேவராய்ப் பிறந்து அங்கேயும் இன்பத்தை அநுபவிப்பாராகலின் இன்புற்றாரெய்துஞ் சிறப்பென்றார். தவத்தினாலே துன்பமுற்று அடையப்படுவதாகிய விண்ணுலக வின்பத்தை இங்கேயும் இன்பமுற்று அடைதல் அன்பாலன்றி இல்லையென்பதாம். (௫)

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(ப-ரை.) அறியார் - அறியாதவர் (சிலர்)
அன்பு - அன்பானது
சார்பு - துணையாவது
அறத்திற்கே - தருமத்துக்கே
என்ப - என்றுசொல்லுவார்
மறத்திற்கும் - மறத்தை நீக்குதற்கும்
அஃதே - அவ்வன்பே
துணை - துணையாவது - எ - று.

(க - ரை.) அறியாதவர்கள் அறத்திற்கே யன்புதுணையென்பர் மறத்தை நீக்குதற்கும் அவ்வன்பே துணையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒருவனாலே செய்யப்பட்ட பகைமையைப்பற்றி உள்ளத்திலே [illegible]றந்தோன்றியவிடத்தே அவனை நட்பாகநினைத்து அவன்மேல் அன்புசெய்ய [illegible]துநீங்குமாதலின் மறத்தை நீக்குதற்குத் துணையாமென்றதற்கு மறத்திற்கு[illegible]ஃதே துணையென்றார், மறத்திற்கு மஃதே துணையென்றதற்குப் பெண்[illegible]ர் புதல்வர் முதலாயினோரை நல்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு அவரைக்குறித்[illegible]ச் செய்யப்படும் கோபத்துக்கும் அன்பே துணையாமெனப் பொருளுரைப்[illegible]ளும்ஆம். இவை ஐந்துபாட்டாலும் அன்பினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்[illegible]டது.

என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

(ப-ரை.) என்பிலதனை - எலும்பில்லாத உடம்பை
வெயிற்போல - வெயிலானது சுடுதல்போல
அன்பிலதனை - அன்பில்லாதவுயிரை
அறம் - அறக்கடவுள்
காயும் - சுடுவான் - எ - று.

(க - ரை.) என்பில்லாப் புழுக்களைச் சூரியன் சுடுதல்போல அன்பில் [illegible] வுயிர்களை யறக்கடவுள் சுடும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏ - அசைநிலை. என்பிலதென்றதற்கு உடம்பென்றும், [illegible]ன்பிலதென்றதனால் உயிரென்றும், கொள்ளப்பட்டன. எலும்பில்லா[illegible] எங்கும் ஒரு தன்மைத்தாயாகிய வெயிலின்முன்னே [illegible] [illegible]வெதுக்கல்போல், அப்படிப்பட்ட அற[illegible]தின்முன்னே அன்பில்லாத உயிர்தன் [illegible] யல்பாற்சென்றுக்கெடுமென்பதாம்.

அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று.

(ப-ரை.) அன்பகத்தில்லாவுயிர் - மனதிலன்பில்லாத வுயிரானது
வாழ்க்கை - (இல்லறத்தோடுகூடி) வாழ்தலானது

வன்பாற்கண் - வன்பாவென்னு நிலத்திலே
வற்றன்மரம் - உலர்ந்த மரமானது
தளிர்த்தற்று - தளிர்த்தாற்போலும் -எ-று.

(க - ரை.) அன்பில்லா வுயிர்வாழ்க்கையானது வன்னிலத்திற்பட்ட மரந் தளிர்த்தாற்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கூடாதென்பதாம். வன்பால், கடினநிலம். (அ)

புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

(ப-ரை.) யாக்கையகத்து - உடம்பினகத்திலே நின்று
உறுப்பு - (இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய
அன்பிலவர்க்கு - அன்பில்லாதவற்கு
புறத்து - மற்றைப்புறத்திலே நின்று
உறுப்பெல்லாம் - அங்கமாவன வெல்லாம்
எவன் - (அவ்வறஞ் செய்தவிலே) என்னவுதவியை
செய்யும் - செய்யும்-எ - று.

(க - ரை.) உள்ளன்பில்லாதார்க்குப் பிறவுறுப்புகளிருந்தும் பயனில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) புறத்துறுப்பாவன, இடம்பொருளேவ லாதிகளாம். அன்பாகிய துணையோடு கூடாதவிடத்தே அவைகளாற் பயனில்லாமையால் எவன் செய்யுமென்முர். [உறுப்புப்போலுதலால் உறுப்பெனப்பட்டது.] (கூ)

அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(ப-ரை.) அன்பின் வழியது - அன்பு முதலாக அதன்வழிநின்ற உடம்பே
உயிர்நிலை - உயிர்நின்ற உடம்பாகும்
அஃதிலார்க்கு - அவ்வன்பில்லாதார்க்குள்ள
உடம்பு - உடம்புகளானவை
என்பு - எலும்பை
தோல் - தோலினாலே
போர்த்த - போர்க்கப்பட்டனவாம் உயிர்நின்ற உடம்பாகா-எ-று.

(க - ரை.) அன்போடு பொருந்திய வுடலே யுயிருள்ள வுடலாகும்; அவ்வன்பில்லாவுடலே யுயிரற்ற வுடலாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இல்லறம் பயன்படாமையால் அப்படிப்பட்ட வுடம்புகளாயின. [இவை நான்குபாட்டாலும் அன்பிலாதவிடத்தே உண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

எட்டாம் அதிகாரம் அன்புடைமை.

முற்றிற்று.

க0-ஆம்-அதி-விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது : விருந்தினரை யுபசரித்தல், தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான் என்கிற ஐவகையோரை உபசரித்தல்களி லே முன்னவை யிரண்டும் கண்ணுற் காணப்படாதவரை நினைத்துச் செயப் படுவன வாதலாலும், பின்னவை இரண்டும் பிறர்க்குக் கொடுத்தலல்லாமை யாலும், நடுநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்பை யுடையதாகி அவ்வில்லறங்களு க்கு முதலாயிற்று. வேறுபாடில்லாத அன்பையுடைய கணவனும் மனையாளும் கூடியல்லது செய்யக்கூடாமையால் இது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(ப-ரை.) (மனைவியோடும் காட்டினிடத்தே செல்லாமல்) இல் - இல்வி னிடத்தே
இருந்து - இருந்து
ஓம்பி - (பொருள்களைக்) காப்பாற்றி
வாழ்வதெல்லாம் - வாழுஞ்செய்கையெல்லாம்
விருந்து - விருந்தினரை
ஓம்பி உபசரித்து
வேளாண்மை - உபகாரத்தை
செய்தற்பொருட்டு - (அவருக்குச்) செய்தற்பொருட்டாம்- எ-று.

(க - ரை.) இல்வாழ்க்கையில் வாழ்வதெல்லாம் விருந்தினரைக் காப் பாற்றும்பொருட்டு என்பதாம்.

(வி - ரை.) எனவே-உபகாரஞ் செய்யாத விடத்தே இல்லிலிருத்தலா லும், பொருள் காப்பாற்றலாலும், உண்டாகிற துன்பச் செயல்களுக்கெல் லாம் பயனில்லை என்பதாம். (க)

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(ப-ரை.) (உண்ணப்படும் பொருள்) சாவாமருந்தெனினும் - அமிர்தமாயி னும்
விருந்து - தன்னைநோக்கிவந்த) விருந்தினர்
புறத்ததா (தன்வீட்டின்) புறத்திருக்க
தானுண்டல்-தானேயுண்ணுதல்
வேண்டற்பாற்றன்று - விரும்பப்படு முறைமையை யுடையதன் றாம் - எ-று.

௯ - ஆம் - அதி - விருந்தோம்பல்.

(க - ரை.) வந்தவிருந்தினரைப் புறம்வைத்துத் தேவாமிர்தமாகினு முண்ணப்படாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) சாவாமருந்துசாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. (இவை இரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உ)

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

ப ரை.) வருவிருந்து - தன்னைநோக்கி வந்தவிருந்தை
வைகலும் - நாளுநாளும்
ஓம்புவான் - உபசரித்து வருபவனது
வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது
பருவந்து - (வறுமையால்) வருந்தி
பாழ்படுதலின்று - கெடுதலில்லை - எ-று.

(க - ரை.) வந்தவிருந்தினரைக் காப்பாற்றுபவன் வாழ்க்கை கெடுதலில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) தினந்தோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாலே பொருள் குறையாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம். (௩)

அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில்

(ப-ரை.) செய்யாள் - திருமாதானவள்
முகனமர்ந்து - முகமினியனாய்
நல்விருந்து - தகுந்தவிருந்தினரை
ஓம்புவான்-காப்பவனது
இல்-வீட்டினிடத்தே
அகனமர்ந்து-மனமகிழ்ந்து
உறையும்-வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள்-எ-று.

(க - ரை.) விருந்தினரைக் காப்பவன் வீட்டில், இலக்குமி வாசம்பண்ணுவாள் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனமகிழ்தற்குக்காரணம், தன்செல்வம் நல்வழிப்படுதலாம் [தகுதியாவது-ஞானத்தினாலும், ஆசாரத்தினாலும், உயர்தல், பொருள் வளர்தற்குக் காரணம் சொல்லியபடி.] (௪)

வித்துமிடல் வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

(ப-ரை.) விருந்தோம்பி-(முன்னே) விருந்தினரையுண்பித்து
மிச்சில்-மிகுதியை

மிசைவான்-(பின்) னுண்பவனது
புலம்-விளைநிலத்துற்கு
வித்தும்-விதையும்
இடல் - இடுதலும்
வேண்டுங்கொல் - வேண்டுமோ? வேண்டுவதில்லை - எ - று.

(க - ரை) விருந்தினரைக் காப்பவன் விளைநிலந்தானே விளையுமென்பதாம்.

(வி-ரை.) ஓ-அசைநிலை.எனவேதானே விளையுமென்பதாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலே அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(ப-ரை.) செல்விருந்து - (தன்னிடத்திலே) வந்தவிருந்தை
ஓம்பி - உபசரித்து
வருவிருந்து - (பின்) வரும்விருந்தை
பார்த்து - எதிர்நோக்கி
இருப்பான் - (தான் அதனோடுண்ண) விருப்பவன் மறுபிறப்பிலே தேவனாய்
வானத்தவற்கு - வானிலுள்ளவருக்கு
நல்விருந்து - நல்லவிருந்தாவான் - எ-று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றி வரும் விருந்தாளிகளுக் கெதிர்பார்ப்பவன் தேவர்களுக்கு விருந்தாளியாவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நல்விருந்து - கிடைத்தற்கரியவிருந்து. [இதனாலே மறுமையில் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

(ப-ரை.) வேள்விப்பயன் - (விருந்தினரை யுபசரித்தலாகிய) வேள்வியினது பயன்
இனைத்துணைத்தென்பது - இன்னவளவின தென்பதாகிய
ஒன்றில்லை - ஓரளவினை யுடையதன்று
விருந்தின் - அவ்விருந்தினரது
துணை - (தகுதி) யளவே
துணை - (அதற்கு) அளவாம் - எ-று.

(க - ரை.) விருந்தினரைக் காக்குமுதவி யிவ்வளவென்பதொன்றில்லை விருந்தினர்க்குத் தகுதியளவேயாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தேவயாகம், பிதிருயாகம், மனிதயாகம், பூதயாகம், பிரமயாகம், என்கிற ஐம்பெருவேள்வியில் மனிதயாகம் என்னப்பட்டவிருந்தோம்பலொன்ருகலின் வேள்வியென்றும். பொருளளவு சிறிதாயினும் சற்பாத்திரத்திலே சேர்ந்ததாயின் மிகப்பெரிதாமாதலின் இனைத்துணைத் தென்பதொன்றில்லை யென்றும் சொல்லினர். [இதனல் இருமையும் பயத்தற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

(ப-ரை.) விருந்து - விருந்தினரை
ஓம்பி - (நினையாப் பொருளைக்கொண்டு) உபசரித்து
வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனை
தலைப்படாதார் - அடையும் அறிவிலாதவர்
பரிந்தோம்பி - (அப்பொருளை) வருந்திக்காத்து பின்பு அதனையிழந்து
பற்றற்றேம் - (இப்போது) பற்றுக்கோடில மாயினேம்
என்பர் - என்றிரங்குவார் - எ-று.

(க - ரை.) விருந்தாளிகளைக் காப்பாற்ருதார் பொருளைக் காப்பாற்றியிழந்தோமென்பார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளைக் காத்தலும் கடுந்துன்பமாதலால் பரிந்தோம்பி யென்ருர். வேள்வி அதன்பயனை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (அ)

உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு.

(ப-ரை.) உடைமையுள் - (பொரு) ளுடையரா யிருக்குங்காலத்து
இன்மை - வறுமையாவது
விருந்தோம்பல் - விருந்தினரை யுபசரித்தலை
ஓம்பா - இகழும்
மடமை - பேதமையாகும் (அது அறிந்தோரிடத்திராது)
மடவார்கண் - அறிவிலாதவரிடத்து
உண்டு - உண்டு - எ - று.

(க - ரை.) செல்வத்துள் வறுமையாவது விருந்தினரை யுபசரியாமை, அது அறிவில்லாரிடத்துண்டு என்பதாம்.

(வி - ரை.) மடமையானது பொருளாலே கொள்ளும்பயனை இழப்பித்து உடைமையை இல்லாமையாக்கலால் அதை வறுமையாக உபசரித்தார்) பேதைமையால் விருந்தோம்பலை இகழ்ந்தால் பொருளிருந்த விடத்தும் அதனல் பயனில்லை யென்பதாம். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பாவிடத்து உண்டாம் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௯)

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

(ப-ரை.) அனிச்சம் - அனிச்சப் பூவானது
மோப்ப - மோந்தவிடத்தே
குழையும் - வாடும்
விருந்து - விருந்தினர்
முகந்திரிந்து - முகம் வேறுபட்டு
நோக்க - பார்க்க
குழையும் - வாடுவர் - எ - று.

(க - ரை.) அனிச்சப்பூ மோந்தவிடத்து வாடும், விருந்து முகம் வேறு பட்டுப் பார்க்க வாடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தூரத்திலே கண்டவிடத்து முகமலர்ச்சி காட்டலும், அது கண்டு சமீபித்து வந்தவிடத்து இன்சொற் சொல்லுதலும், அதுகேட்டு உடன்பட்டபோது உபசாரஞ் செய்தலும், ஆகிய விருந்தோம்புவார்க்கு அவசிய மிருக்கவேண்டிய மூன்றினுள் முதலாகிய முகமலர்ச்சி யில்லாதபோது தூரத்திலிருந்தே வாடி நீங்குதலால் தீண்டியவிடத் தல்லது வாடாத அனிச்சப் பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியரா யிருப்பரென்பதாம். [இதனால் விருந் தோம்புவார்க்கு முதலிலே முகமலர்ச்சி வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

ஒன்பதாம் அதிகாரம் விருந்தோம்பல்.

முற்றிற்று.

௧0-ஆம்-அதி-இனியவைகூறல்.

அஃதாவது: மனத்திலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிற இனிய சொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம். இதுவும் விருந்தோம்புவார்க்கு அவசியம்வேண்டியதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்

(ப-ரை.) இன்சொல் - இனியசொற்களாவன
ஈரமளைஇ - அன்போடு கலந்து
படிறிலவாம் - வஞ்சனையில்லனவா யிருக்கின்ற
செம்பொருள் - அறத்தினை
கண்டார் - அறிந்தவரது
வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும் - எ-று.

கO - ஆம் - அதி - இனியவைகூறல்.

(கரை.) அறத்தின்வழியை யறிந்தவர் வாய்ச்சொற்களே இனியசொற்களென்பதாம்.

(க - ரை.) அறத்தின்வழியையறிந்தவர் வாய்ச்சொற்களே இனியசொற்களென்பதாம்.

(வி - ரை) ஆல் - அசை. அன்போடுகலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல், வஞ்சனை யில்லாமை, மெய்மை, மெய்யுணர்த்தவர், கருத்துக கெல்லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலாலே செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ் சொல்லெனக் கூட்டுக. [இதனால் இனியசொல்லுக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

(க)

அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின்.

(ப-ரை.) முகனமர்ந்து - (கண்டபொழுதே முகமலர்ந்து)
இன்சொலனாக - (அதனோடு) இன்சொல்லையு முடையவனாக
பெறின் - பெற்றால் (அது)
அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து
ஈதலின் - ஒருவருக்கு வேண்டியபொருளைக் கொடுத்தலினும்
நன்றே - நல்லதாம் - எ-று.

(க - ரை.) முகமலர்ந்தினிய சொற்களைச் சொல்லுவானாகில் அகமலர்ந்து கொடுத்தலினு நல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை.) முகமலர்ச்சியோடு கூடிய வின்சொல் கொடுத்தல்போல் பொருள்வசத்ததாகாமல் தன்வசத்ததாயிருந்தாலும் தருமசிந்தையுடையவர்க்கல்லது சுபாவமாக இராதாகையால் அதனினும் அறிதென்னுங் கருத்தால் இன்சொலனாகப் பெறினென்றார்.

முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம்.

(ப-ரை.) அறம் - தருமமானது
முகத்தானமர்ந்து - (கண்டபோதே) முகத்தால் விரும்பி
இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து (பின்சேர்ந்தவிடத்து)
அகத்தானாம் - மனத்துடனாகிய
இன்சொலினதே - இனியசொற்களைச் சொல்லுதலினிடத்தே.

(கரை.) தருமமானது இன்சொல்லினிடத்தே என்பதாம்.

(வி-ரை) அறமானது, ஈகையினிடத்தே உள்ளதல்ல வென்பதாம். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் முகமலர்ச்சியோடு கூடிய இன்சொல் முன்னாக வேபற்றிக் கொள்ளுதலால் விருந்தோம்பலிலே சிறந்த தென்பது சொல்லப்பட்டது.]

(உ)

துன்புறாஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
பின்புறாஉ மின்சொ லவர்க்கு.

(ப-ரை) யார்மாட்டும் - எல்லாரிடத்தும்
இன்புறாஉம் - இன்பத்தைமிகுவிக்கும்
இன்சொல்வர்க்கு - இனியசொற்களையுடையவர்க்கு
துன்புறாஉம் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும்
துவ்வாமை - வறுமையானது
இல்லாகும் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) இன்சொற்களை யுடையவர்க்குத் துன்பமில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) அப்படிப்பட்ட இன்சொல்லை யுடையவர்க்கு யாவரும் நட்பினராதலால் எல்லாச் செல்வமும் பெறுவரென்பது கருத்து. (௪)

பணிவுடைய னின்சொல னாதலொருவற்
கணியல்ல மற்றுப்பிற.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
அணி - ஆபரணமாவது
பணிவுடையன் - (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனாகி
இன்சொலனாதல் - (எல்லாரிடத்திலும்) இனியசொல்லையுடைய வனா யிருக்கையாம்
பிற-இவ்விரண்டு மல்லாமல்உடம்பில் அணியுமற்றை யாபரணங் அல்ல - ஆபரணங்களாகாவாம் - எ - று. [கள்

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு இன்சொல்லே ஆபரணமென்பதாம்.

(வி-ரை.) வணக்கமும் இன்சொல்லுக்கு இனமாதலால் உடன்கூறினார். மற்று - அசை. தன்னின்வேறா யிருக்கையால் அணியும் ஆபரணங்களைப் பிறவென்றும், இவைபோல் பேரழகு செய்யாமையால் அல்லவென்றும், சொல்லினார். [இவைஇரண்டுபாட்டாலும் இன்சொல்லுகளைச் சொல்வார்களுக்கு இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

(ப-ரை) நல்லவை-(பொருளினாலேபிறர்க்கு)நன்மையைத்தருஞ்சொற்களை
நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்ந்து
இனிய - இனிமையுள்ளனவாக
சொலின் - (ஒருவன்) சொல்லுவானாயின் (அவனுக்கு)
அல்லவை - பாவங்கள்
தேய - தேய
அறம் - தருமமானது
பெருகும் வளரும் - எ - று.

௧0 - ஆம் - அதி - இனியவைகூறல்.

(க-ரை.) ஒருவன் இன்சொற் சொல்லுவானுகில் பாவந்தேயப் புண்ணியம்வளரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தேய்தலாவது - பாவம் தன் பகையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்கு இடமில்லாமல் குறைதல், நல்ல சொற்களை ஒருவன் நாடச் சொல்லுமிடத்தும் கடினமாகச்சொல்லின் அறமாகாதென்பதாம். [இதனுல் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.]

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.

(ப-ரை.) பயனீன்று - பொருளினுலே பிறர்க்கு) நன்மையைக்கொடுத்து
மண்பின் - (இனிமைக்) குணத்தினின்றும்
தலைப்பிரியா - நீங்காத
சொல் - சொற்களானவை (ஒருவனுக்கு)
நயனீன்று - (இம்மைக்கு) நீதியையுமுண்டாக்கி
நன்றிபயக்கும் - (மறுமைக்கு) அறத்தையுந்தரும் - எ - று.

(க - ரை.) இனியசொற்களானவை நீதியையும், தருமத்தையும்; தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல்.

சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

(ப-ரை.) சிறுமையுணீங்கிய-(பொருளினுலே பிறர்க்கு) வருத்தஞ்செய்யாத
இன்சொல் - இனியசொற்களானவை (ஒருவனுக்கு)
மறுமையும் மிம்மையும் - வருபிறப்பிலு மிப்பிறப்பிலும்
இன்பம் - இன்பத்தை
தரும் - கொடுக்கும் - எ-று.

(க-ரை.) இன்சொற்களானவை இருபிறப்பிலு மின்பத்தைத் தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மறுமையின்பம் பெரிதாகலின் முன் சொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பவாவது; உலகம் தனக்கு வசப்படுதலால் நற்பொருள்களை அடைந்து இன்புறுதல். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் இருமைப்பயன்களும் ஒருசேர அடைதல் உறுதி செய்யப்பட்டது.]

(அ)

இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது

(ப-ரை.) இன்சொல் - (பிறருடைய) இனிய சொற்களானவை
இனிதீன்றல் - (தனக்கு) இன்பந்தருதலை

காண்பான் - அநுபவித்தறிபவன் (அநுபவிக்க)
வன்சொல் - கடுஞ்சொற்களை
வழங்குவது - (பிறரிடத்தே) சொல்வது
எவன் - என்னபயனைக்குறித்து - எ - று.

(க - ரை.) இன்சொலின்பந் தருதலைக் காண்பவன் வன்சொற் சொல்லுவதென்ன என்பதாம்.

(வி - ரை.) கடுஞ்சொல் பிறருக்கும் இனிதன்றாகையால், அது சொல்லலாகாதென்பது கருத்து.

இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

(ப-ரை.) இனிய-(அறமுண்டாகும்) இன்சொற்களும்
உளவாக-(தன்னிடத்தே யுண்டாயிருக்க) அவற்றைச் சொல்லாமல்
இன்னாத-(பாவமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை
கூறல்-(ஒருவன்) சொல்லுதல்
கனி-(இனிய) கனிகளும்
இருப்ப-(தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க (அவற்றைத்தின்னாமல்)
காய்-(இனிமையில்லாத) காய்களை
கவர்ந்தற்று-தின்பதனோடொக்கும்-எ-று.

(க - ரை.) இன்சொலிருக்க வன்சொற் சொல்லுதல் கனியிருக்கக்காயைத் தின்றாற்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உபமேயத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட இனிமையும், இன்னாமையும், உபமானத்துக்கும் கொள்ளப்பட்டன. இனியகனிகள் ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல் அமிர்தானவை. இன்னாதகாய்கள் எட்டிக்காய்போல் நஞ்சானவை. கடுஞ்சொற் சொல்லுதல் முடிவிலே தனக்கே இனிதாகா தென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கடுஞ்சொற் சொல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க0)

பத்தாம் அதிகாரம் இனியவை கூறல்
முற்றிற்று.

கக - ஆம் - அதி - செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது: தனக்கு பிறர் செய்த நன்றியை மறவாமை, இனியசொற்களைச்சொல்லி இல்லறத்தின் வழுவாதவர்க்கு நன்றிமறத்தல் தீராக் குற்றமாதலின் இதனை நீக்குதற்பொருட்டு அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

(ப-ரை.) செய்யாமல்-(தனக்கு முன்னொருதவியும்) செய்யாதிருக்க
செய்த-(ஒருவன் பிறனுக்குச்) செய்த
உதவிக்கு-உதவிக்கு
வையகமும்-மண்ணுலகத்தையும்
வானகமும்-விண்ணுலகத்தையும்
மாற்றல்-ஈடாகக்கொடுத்தலும் (ஒத்தல்)
அரிது-அருமை-எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் பிறருதவி வேண்டாது செய்த வுதவிக்கு மண்ணுலகத்தையும், விண்ணுலகத்தையுந் தந்தாலு மொத்தலரிது என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிரதியுபகாரங்களுக் கெல்லாம், காரணமிருக்கையால்காரணமில்லாத இவ்வுபகாரத்திற்கு அவை போதாவாயின. (க)

காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

(ப-ரை.) காலத்தினால்-(ஒருவனுக்கு) முடிவுவந்த வளவிலே
செய்த-ஒருவன் செய்த
நன்றி-உபகாரமானது
சிறிதெனினும்-(தன்னைநோக்கச்) சிறிதாயிருந்ததாயினும் (அக்காலத்தை நோக்க)
ஞாலத்தின்-நிலவுலகத்தினும்
மாணப்பெரிது-மிகப்பெரிதாயிருக்கும்-எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் காலத்திற்செய்த வுதவி சிறிதாயினும், அது உலகினும்பெரிது என்பதாம்.

(வி - ரை.) அக்காலத்தை நோக்கவேண்டுமே யல்லாமல், பொருட்சிறுமை நோக்கலாகா தென்பதாம், காலத்தினா லென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது.

(ப-ரை.) பயன்-(தாம்செய்யும் உதவியைப் பெறுவோராலே தமக்குப்பின் வரும்) பயனை
தூக்கார்-ஆராய்தலிலராய்
செய்த-செய்த
உதவி-உதவியாகிய
நயன்-நயத்தை

தூக்கின்-ஆராயின்
நன்மை-அதனன்மையானது
கடலின்-கடலினும்
பெரிது-பெரிது-எ-று.

(க - ரை.) பின்வரும்பலனை யெண்ணாது செய்தவுதவியி னன்மை கடலினும்பெரிது என்பதாம்.

(வி - ரை.) [இவை மூன்று பாட்டாலும் முறையே செய்யாமற் செய்ததும், ஆபத்துவேளையிற்செய்ததும், பிரயோசனத்தை ஆராயாமற் செய்ததும், அளவில்லாதவையாகுதல் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

> தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
> கொள்வர் பயன் றெரிவார்.

(ப-ரை.) தினைத்துணைநன்றி-(தமக்குத்) தினையளவதாகிய உபகாரத்தை
செயினும்-(ஒருவன்) செய்தானாயினும்
அதனை-அவ்வளவதாக நினையாமல்
பனைத்துணையா-பனியளவதாக
கொள்வர்-நினைப்பார்
பயன்-அந்நினைப்பின்பயனை
தெரிவார்-அறிபவர்-எ-று.

(க - ரை.) தினையளவு நன்றி செய்தாலும் பனையளவு நன்றியாகக் கொள்வர் பெரியோர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தினைபனையென்பன சிறுமை பெருமைகளுக்குக் காட்டும் அளவைகள், அந்நினைப்பின் பயனாவது அப்படி நினைப்போர்க்கு வரும்பிரயோசனம். (௪)

> உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
> செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

(ப-ரை.) உதவி - (எதிர்செய்யும்) உதவியானது
உதவிவரைத்தன்று - (காரணமும் பொருளுங் காலமுமாக மூவகையாலு முன்செய்த) உதவியளவினதன்று
உதவி செய்யப்பட்டார் - அவ்வுதவி செயப் பெற்றுக்கொண்டவரது
சால்பின்வரைத்து - தகுதியளவினதாம் - எ - று.

(க - ரை.) உதவிக்களவில்லை உதவிசெய்யப் பெற்றுக்கொண்டவர்தகுதியளவே யளவாம் என்பதாம்

(வி - ரை.) சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயுள்ளது உதவியும் அவ்வளவுபெரிதா மென்றற்குச் சால்பின்வரைத்தென்றார். [இவையிரண்டு பட்டாலும்

கக - ஆம் - அதி - செய்ந்நன்றியறிதல்.

[செய்யாமற் செய்வது முதலான மூன்றுமல்லாத உதவியும் அறிவோர்க்குச் செய்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கு)

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

(ப-ரை.) துன்பத்துள் - துக்ககாலத்தில்
துப்பாயார் - (தனக்கு) உதவியானவரது
நட்பு - சிநேகத்தை
துறவற்க - விடாதிருக்கக் கடவன்
மாசற்றார் - (அறிவொழுக்கங்களிற்) குற்றமற்றவரது
கேண்மை - உறவாந்தன்மையை
மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன் - எ-று

(க-ரை.) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தை மறவா திருக்கக்கடவன், துன்ப காலத் துதவியானவர் சிநேகத்தை விடாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இம்மைக்கு உறுதி சொல்லவந்தவர் மறுமைக்கும் உறுதிஉடன் சொல்லினார். (சு)

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

(ப-ரை.) தங்கண் - தம்மிடத்து உண்டாகிய
விழுமம் - துன்பத்தை
துடைத்தவர் - நீங்கினவரது
நட்பு - நட்பினை
எழுமை - (வினைப்பயன்றொடரு) மெழுமையினையுடைய
எழுபிறப்பும் - (தம்மெழுவகைப்) பிறப்பிலும்
உள்ளுவர் - (நல்லோர்) நினைப்பார் - எ-று.

(க-ரை.) துன்பத்தை நீக்கினவர் சிநேகத்தை யெழுபிறப்பினுநினைப்பர் பெரியோர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) விரைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். எழுமை யெழுபிறப்பு மென்றதற்கு ஏழேழு தலைமுறையு மெனினுமாம். [இவை இரண்டுபாடாலும் நன்றிசெய்தவரது நட்பை விடலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று

(ப-ரை.) நன்றி - (ஒருவன்முன்செய்த) நன்மையை
மறப்பது மறந்துவிடுவது
நன்றன்று - (ஒருவனுக்கு) அறனல்ல
நன்றல்லது (அவன்செய்த) தீமையை

அன்றே - செய்தபொழுதே
மறப்பது - மறந்துவிடுவது
நன்று - அறமாம் - எ-று.

(க - ரை.) பிறற்செய்த நன்றியை மறப்பது தருமமல்ல, தீமையைமறப்பது தருமம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனால் நன்மையுந் தீமையும் ஒருவனாலே செய்யப்பட்டவிடத்து அவ்விரண்டிலேமறப்பதும்மறவாததும் வகுத்துச்சொல்லியவாறு.

கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

(ப-ரை.) (தமக்கு முன்னொரு நன்மைசெய்தவர்) கொன்றன்ன - (பின்) கொன்றார் போலும்
இன்னா - வெறுக்கப்படு மவைகளை
செயினும் - செய்தாராயினும்
அவர்செய்த - அவர்செய்த
ஒன்று நன்று - அந்நன்மையொன்றையும்.
உள்ள - நினைக்க கெடும் (அவையெல்லாம்) இல்லையாம்-எ-று.

(க - ரை.) நன்மைசெய்தவர் கொன்றாற்போலுந் தீமைசெய்யினுநன்மையொன்றை நினைக்கத் தீமையெல்லாங் கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தினையளவு பனையளவாகக் கொள்ளப்படுதலினாலே அவ்வொன்றுமே அவைகளை யெல்லாம் கெடுக்கு மென்பதாம். [இதனால் நன்றல்லதை அன்றே மறக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.]

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு

(ப-ரை.) எந்நன்றி - எந்த வறங்களை (பெரியவறங்களை யென்றபடி)
கொன்றார்க்கும் - கெடுத்தவர்க்கும்
உய்வு - பாவத்தினீங்கும்வழி
உண்டாம் - உண்டாகும்
செய்நன்றி - (ஒருவன்) செய்தஉபகாரத்தை
கொன்றமகற்கு - கெடுத்த மனிதனுக்கு
உய்வு - அப்பாவத்தினீங்கும்வழி
இல்லை - இல்லை - எ-று.

(க - ரை.) எவ்வகைத் தருமங்களை யழித்தவர்களுக்கு மீடேறும் வழியுண்டாம், செய்ந்நன்றியைக் கெடுத்தவர்களுக்கீடேறும்வழியில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது மகளிர் கருவையழிக்கை முதலாகிய பாதகங்களைச் செய்தல். [இதனாலே செய்த நன்றியைக் கெடுத்தலின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது] (க0)

பதினொரும் அதிகாரம்-செய்ந்நன்றியறிதல் முற்றிற்று.

கஉ-ஆம்-அதி-நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது: பகைவர் அயலோர் நட்பினர் இம் மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின் வழுவாமல் ஒப்பநிற்ற நிலைமை, இது நன்றிசெய்தவரிடத்து அந் நன்றியை நினைத்தவிடத்தே கெடுமன்றே அவ்விடத்தும் கெடலாகாதென் றற்குச் செய்ந்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

> தகுதியெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
> பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

(ப-ரை.) தகுதியெனவொன்றே-நடுவு நிலைமையென்று சொல்லப்படும்
ஓரறமுமே
நன்று-நன்றாகும்
பகுதியால்-பகைவர்
அயலோர்-(நட்பினரென்னும்) பிரிவுதோன்றும்
பாற்பட்டு-(தன்) முறைமையை விடாது
ஒழுகப்பெறின்-நடக்கப் பெறின்-எ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையென்று சொல்லும் அறமே நல்லது என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏகாரம் ஒன்று என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தினருமை தோன்ற நின்றது. [இதனால் நடுவுநிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

> செப்பமுடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
> யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) செப்பமுடையவன்-நடுவுநிலைமையை யுடையவனது
ஆக்கம்-செல்வமானது
சிதைவின்றி-(பிறர் செல்வம்போல்) அழிதலின்றி
எச்சத்திற்கும்-அவன் சந்ததியார்க்கும்
ஏமாப்பு-உறுதியாதலை
உடைத்து-உடையதாம் எ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை யுடையவன் செல்வமானது அவன் சந்ததிக் குறுதியுடைத்து என்பதாம்.

(வி-ரை.) விகாரத்தினாலே தொக்கு நின்று வருவிக்கப்பட்ட வெச்சவும்மையால் சாமளவும் அவனுக்கும் உறுதியாதல் பெறப்படும் அறத்தோடு வருவதால் அப்படிப்பட்டதாயிற்று. (உ)

> நன்றே தரினு நடுவிகந் தா மாக்கத்தை
> யன்றே யொழிய விடல்.

(ப-ரை.) நன்றே தரினும்-(தீங்கன்றி) நன்மையே தரினும்
நடுவிகந்து-நடுவுநிலை நீங்கலால்
ஆம்-உண்டாகின்ற
ஆக்கத்தை-செல்வத்தை
அன்றே-அப்போதே
ஒழிய-நீங்க
விடல்-விடக்கடவன்-எ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையில்லாதுவருஞ் செல்வநன்மையைத் தரினு மப்பொழுதே விடக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நன்மை தாராமையால் நன்றேதரினு வென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் முறையே நடுவுநிலைமையால் வந்த செல்வம் நன்மையைத் தருதலும், மற்றைச் செல்வம் - தீமையைத் தருதலும் சொல்லப்பட்டன.] (ங)

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத் தாற் காணப்படும்.

(ப-ரை.) தக்கார்-(இவர்) நடுவுநிலைமையை யுடையவர்
தகவிலர்-(இவர்) நடுவுநிலைமையை யில்லாதவர்
என்பது-என்னும் விசேஷம்
அவரவர்-அவரவருடைய
எச்சத்தால்-நல்ல புதல்வரது
இருப்பினாலும்-இல்லாமையாலும்
காணப்படும்-அறியப்படும்-எ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை யுடையவர், நடுவுநிலைமை யில்லாதவர், என்பதைச் சந்ததியாற் காணலாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நடுவுநிலைமையை யுடையவருக்குச் சந்ததி உண்டாதலும், இல்லாதவர்க்கு அது இல்லாமற் போதலும், நிச்சயமாதலின் அவ்விருவகையோர்களையும் அறிதற்கு அவை அடையாளங்களாயின. [இதனால் நடுவுநிலையோரையும், அல்லாதோரையும், அறியுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(ப-ரை.) கேடும் - (தீவினையினாலே) கேடும்
பெருக்கமும் - (நல்வினையினாலே) பெருக்கமும்
இல்லல்ல - (யாவருக்கும்) இல்லாதவையல்ல (முன்னமே அமைந்து கிடந்தன வென்றபடி) (அவ்வழியை) அறிந்து
நெஞ்சத்து - மனதிலே
கோடாமை - (அவை காரணமாகச்) சாய்தலில்லாமையே

சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு
அணி - அழகாம் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோர்க்கு நடுவுநிலைமையே யழகாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவை காரணமாகச் சாய்தலாவது கேடும் பெருக்கமும் பழவினையினாலே வந்துகொண்டிருக்க இப்போதை முயர்ச்சியால் வருமவை யாக நினைத்துக் கேடுவராமையைக் குறித்தும் பெருக்கம் வருகுதலைக் குறித்தும் ஒருபக்கத்திலே சாய்தலாம் அவற்றுக்குக் காரணம் பழவினையே இச்சாய்தலல்ல என உண்மை யுணர்ந்து நடுவுநிலையராயிருக்கை அறிவுடைமைக்கு அழகுசெய்தலாலே சான்றோர்க் கணியென்றார். (ங)

கெடுவல் யானென்ப தறிகதன் னெஞ்சம்
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) தன்னெஞ்சம் - தனதுமனம்
நடுவு - நடுவுநிலைமையிலிருந்து
ஒரீஇ - நீங்கி
அல்ல - பட்சபாதங்களை
செயின் - செய்யநினைக்குமாயின் (அந்நினைவை)
யான் - நான்
கெடுவல் - கெடக்கடவேன்
என்பது - என்றுணரு முற்பாதமாக
அறிக - அறியக்கடவன் - எ-று.

(க - ரை.) தன்மனம் நடுவுநிலைமை நீங்கின் கெடுவனென் றறியக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உற்பாதம் பின்வரும் நன்மைதீமைகளை முன்னறிவிக்குங் குறி. நினைத்தலும் செய்தலோ டொக்குமாதலின் செயினென்றார். (ரு)

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக் கட்டங்கியான் றாழ்வு

(ப-ரை.) உலகம் - உயர்ந்தோர்
நடுவாக - நடுவாக (நின்று)
நன்றிக்கண் - அறத்தின்கண்ணே
தங்கியான் - தங்கினவனது
தாழ்வு - வறுமையை
கெடுவாக - வறுமையாக
வையாது - வையார் (நினையாரென்றபடி) எ-று.

(க - ரை.) நடுவுநிலைமையி னின்றவன் வறுமையைப் பெரியோர்தாழ்வாக நினையார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கெடுதலென்பது விருத்திகெட்டுவந்ததுசெல்வமென்றுகொள்ளுவாரென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டாலும் முறையேகேடும்பெருக்கமும் பட்சபாதத்தால் வருவனவல்லவென்பதும், இதனாலே கேடுண்டாமென்பதும், இதுசெய்யாதவனது தாழ்வு கேடாகாதென்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(ப-ரை.) சமன்செய்து - (முன்னே தன்னைச்) சமனாகச்செய்து
சீர்தூக்கும் - (பின்னே தன்னிடத்துவைக்கப்பட்ட பாரத்தை) அளவுசெய்வதாகிய
கோல்போல் - துலாம்போல்
அமைந்து - (இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து
ஒருபால் - ஒருபக்கத்திலே
கோடாமை - சாயாமையானது
சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு
அணி - அழகாம் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவர் பக்கமுஞ் சாயாமையே பெரியோர்க்கழகென்பதாம்

(வி - ரை.) கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சமன்செய்தலும், சீர்தூக்கலும் சான்றோருக்கும், சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட, அமைதலும், ஒருபாற்கோடாமையும், கோலுக்கும் கூட்டுக. சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது-வாதி பிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றை முறையா லுள்ளபடி யறிதல், ஒருபாற் கோடாமையாவது-அவ்வுள்ளவற்றை மறைக்காமல் பகைவர், அயலோர், நட்பினர், இம் மூவகையோருக்கும், ஒப்பச்சொல்லுதல். (அ)

சொற்கோட்ட மில்லது செப்பமொரு தலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(ப-ரை.) செப்பம் - நடுவு நிலைமையாவது
சொல் - சொல்லினிடத்தே
கோட்டமில்லது - கோணுதலில்லாததாகும் (அது அறமாவது)
உள் - மனத்தினிடத்தே
கோட்டமின்மை - கோணுதலில்லாமையை
ஒருதலையா - உறுதியாக
பெறின் - பெற்றால் - எ - று.

(க - ரை.) மனக்கோணலும். சொற்கோணலு மில்லாமையே, நடுவு நிலைமை என்பதாம்.

(வி - ரை.) [சபையாரைநோக்கி இவையிரண்டோட்டாலும்வாயினாலே தருமத்தின்படியே சொல்லினும் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின் அச்சொல் நடுவுநிலைமையாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது] (௯)

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தம்போற் செயின்.

(ப-ரை.) பிறவும் - பிறர்பொருள்களையும்
தம்போல் - தம்பொருள்களைப்போல்
பேணி - காத்து
செயின் - செய்தால் (அச்செய்கையானது)
வாணிகஞ் செய்வார்க்கு - வியாபாரஞ் செய்வார்க்கு
வாணிகம் - நல்லவியாபாரமாம் - எ - று.

(க - ரை.) பிறர்பொருளையுந் தம்பொருளைப்போல் வியாபாரஞ்செய்தல் நல்ல வியாபாரம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிறவுந் தம்போற் செய்தலாவது கொள்வது அதிகமும் கொடுப்பது குறைவும், ஆகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல் [வணிகரை நோக்கி இதனால் பிறர்பொருள்களையும் தம்பொருள்களைப்போற்செய்யும் நடுவுநிலைமையுடைவர்க்கு வாணிகம் நன்றுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கO)

பனிரண்டாம் அதிதாரம் நடுவுநிலைமை
முற்றிற்று.

கங-ஆம்-அதி-அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது; காயமும் வாக்கும், மனமும், தீயவழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையனா யிருத்தலாம் - இது பிறர் குற்றம்போலத் தன்குற்றம் காணும் நடுவுநிலைமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அந்நடுவுநிலைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனை) அடக்கம் - அடக்கமாகிய அறமானது
அமரருள் - தேவருலகத்தில்
உய்க்கும் - கொண்டுபோய்விடும்
அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது
ஆரிருள் - பொறுத்தற்கரிய நரகத்தில்
உய்த்துவிடும் - செலுத்திவிடும் -எ-று.

(க - ரை.) அடக்கம் ஒருவனைத் தேவருலகத்திலும் அடங்காமை நரகத்திலும் செலுத்தும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இருளென்பது நரகவகையிலொன்று (க)

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூஉங் கில்லையுயிர்க்கு.

(ப-ரை.) அடக்கத்தை – அடக்கத்தை
பொருளா - (உறுதிப்) பொருளாக
காக்க - காக்கக்கடவன்
உயிர்க்கு - மக்களுயிர்க்கு
அதனினூஉங்கு – அதனின்மேற்பட்ட
ஆக்கம் – செல்வமானது
இல்லை – இல்லை (ஆதலால்) எ – று.

(க - ரை.) மக்களுயிர்க்கு அடக்கத்தினுஞ் சிறந்த செல்வமில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிர் இங்கே மனிதருயிரைக்காட்டிநின்றது, அறிந்துஅடங்கிப்பயன் கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

(ப-ரை.) அறிவறிந்து – (அடங்குதலே நமக்கு) அறிவாவதென்று அறிந்து
ஆற்றின்–நல்வழியால் (ஒருவன்)
அடங்கப்பெறின் - அடங்கப்பெற்றால்
செறிவு - அவ்வடக்கமானது
அறிந்து - (நல்லோரால்) அறியப்பட்டு
சீர்மை - மேம்பாட்டை
பயக்கும் - (அவனுக்குத்) தரும் - எ – று.

(க - ரை.) ஒருவனடங்கி நடப்பானாகில் அவ்வடக்க மேன்மையைத் தரும் என்பதாம்.

(வி – ரை.) இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழியாவது – காயமும், வாக்கும், மனமும், அவன் வசப்படுதல். (ந.)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

(ப-ரை.) நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில்
திரியாது - வேறுபடாது (நின்று)
அடங்கியான் – அடங்கினவனது
தோற்றம் - உயர்ச்சியானது
மலையினும் - மலையுயர்ச்சியினும்
மாணப்பெரிது – மிகப்பெரிதாம் – எ – று.

(க - ரை) அடக்க முடையவன் உயர்ச்சிமலையினு மிகப்பெரிது என்பதாம்.

(வி - ரை.) வேறுபடாது நின்று அடங்குதல் ஐம்பொறிகளாலும், ஐம்புலன்களையும் அநுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை அதனுயர்ச்சியை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (ச)

எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

(ப-ரை.) பணிதல் - (பெருமைப்பாடில்லா) தடங்குதல்
எல்லார்க்கும் - யாவருக்கும்
நன்றாம் - (ஒப்ப)நன்றாகும் ஆயினும்
அவருள்ளும் - அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே - செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்து வேறொரு செல்வமாய்த் தோன்றுஞ் சிறப்பினையுடையதாம் - எ - று.

(க - ரை.) அடக்கம் யாவர்க்கும் சிறந்ததாயினும் செல்வர்க்கு மேலான செல்வம் என்பதாம்

(வி - ரை.) பெருமைப்பாட்டை யுண்டாக்கும் கல்வியும் குடிப்பிறப்பும் உடையவர் அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியவிடத்து அவ்வடக்கம் சிறந்து தோன்றுதாதலின் செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வந் தகைத்தென்றதுவிகாரப்பட்டு நின்றது] [இவை யைந்துபாட்டாலும் பொதுவகையால் அடக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) ஒருமையுள் - ஒரு பிறப்பின்கண்ணே
ஆமைபோல் - ஆமையைப்போல்
ஐந்து - ஐந்தை
அடக்கலாற்றின் - அடக்கவல்லவனாகில் (அவ்வல்லமை அவனுக்கு)
எழுமையும் - எழுபிறப்பின் கண்ணும்
ஏமாப்புடைத்து - காவலாதலை யுடையதாம் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் ஐம்பொறியடக்க வல்லவனாகில் எழுபிறப்பிற்கு முறுதியுடைத்து என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆமை அடக்குமைந்து. கால்கள் நான்கும் தலையொன்றும் ஆகிய வுறுப்புகள், அவ்வடக்கம் துன்பம் சேராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்க வேண்டு மைந்து மெய், வாய், கண், மூக்கு. செவி, யென்னும் பொறிகள். இவ்வடக்கம் பாவம் சேராதிருத்தற்கு ஒரு பிறப்பிலே செய்யப்பட்டவினைப் பயன் எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது இதனாலறிக. [இதனாலே காயத்தி னடக்கம் சொல்லப்பட்டது.
(சு)

யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(ப-ரை.) யா - (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும்
சாவாராயினும் - காக்கமாட்டாராயினும்
நா - நாவொன்றையும்
காக்க - காக்கக்கடவன்

காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின்
சொல்லிழுக்கப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு
சோகாப்பர் - (தாமே) துன்பப்படுவார் - எ-று.

(க - ரை.) எதைக்காக்காவிடினும் நாவைக்காக்கவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை) யாவென்பது எவையென்னும் பொருளைத் தருகிற அஃறிணைப்பன்மை வினாப்பெயர். சொற்குற்றம் சொல்லிடத்தே தோன்றுங் குற்றம். சோகாப்பரென்பது ஒருசொல். (௭)

ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும்.

(ப-ரை.) தீச்சொல் - தீயசொற்களது
பொருட்பயன் - பொருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனானது
ஒன்றானும் - ஒன்றாயினும்
உண்டாயினா - (ஒருவனிடத்தே) உண்டாவதாயின்
நன்று - அவனுக்குப் பிறவறங்களா லுண்டாகிய நன்மையானது
ஆகாதாகிவிடும் - தீதாய்விடும் - எ-று.

(க - ரை.) கொடுஞ்சொல் லொன்றுண்டாயின் அவனுக்கு நன்மையுண்டாகாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) தீயசொல், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், ஆம் பயன் துன்பம்.

தீயினாற் சுட்டபுண் ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

(ப-ரை.) (ஒருவனை யொருவன்) தீயினால் - நெருப்பால்
சுட்ட - சுட்ட
புண் - புண்ணானது (உடம்பினிடத்தே யிருந்தாலும்)
உள் - மனதினிடத்தே
ஆறும் - (அப்பொழுதே) ஆறும் (அப்படியல்லாமல்)
நாவினால் - தீயசொற்களையுடைய நாவினாலே
சுட்ட - சுட்ட
வடு - வடுவானது (அதனிடத்து எப்பொழுதும்)
ஆறாது - ஆறாது - எ-று.

(க - ரை.) தீயாற்சுட்ட புண்ணாறும், நாவாற்சுட்டப் புண்ணாறாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆறிப்போதலால் தீயினாற் சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறாமையால் நாவினாலே சுட்டதனை வடுவென்றும், சொல்லினர். தீயாகிய உபமானத்தினும் தீயசொல்லாகிய உபமேயத்திலே ஆறாமையை அதிகமாகச் சொல்லுதலாலே வேற்றுமை யணியாகும். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் வாக்கி னடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (௯)

கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

(ப-ரை.) கதம் - கோபத்தை
காத்து - (மனதிலே தோன்றாமல்) காத்து
கற்று - கல்வியுடையவனாகி
அடங்கல் - அடங்குதலில்
ஆற்றுவான் - வல்லவனாயிருப்பவனது
செவ்வி - சமயத்தை
அறம் - அறக்கடவுளானவன்
பார்க்கும் - பாராநிற்பான்
ஆற்றில் - (அவனைச்சேரும்) வழியிலே
நுழைந்து - நுழைந்து - எ - று.

(க - ரை.) கற்றடங்க வல்லவனா யிருப்பவன் சமயத்தைத் தருமக்கடவுள் பார்க்கும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) அடங்குதல் மனம் புறத்திலே பரவாமல் அறத்திலே, நிற்றல், செவ்வி, தன்குறை சொல்லுதற் கேற்றகாலம் இப்படிப்பட்டவனை அறக்கடவுள் தானேசென்று-அடைவானென்பதாம். [இதனாலே மனவடக்கம் சொல்லப்பட்டது. (கO)

பதின்மூன்றாம் அதிகாரம் அடக்கமுடைமை.
முற்றிற்று.

கச - ஆம் - அதி - ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது: தங்கள் தங்கள் வருணாச்சிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தை யுடையவனா யிருக்கையாம். இதுகாயமுதலானவை யடங்கினவர்க்கல்லது முடியாதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.

(ப-ரை.) ஒழுக்கம் - ஆசாரமானது
விழுப்பம் - சிறப்பை
தரலான் - (எல்லாருக்கும்) கொடுத்தலால்
ஒழுக்கம் - அவ்வாசாரமானது
உயிரினும் - உயிரைப்பார்க்கினும்
ஓம்பப்படும் - காப்பாற்றப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒழுக்கம், சிறப்பைத்தரலாலவ்வொழுக்க - முயிரினுமேலானது, என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயர்ந்தோர்க்கும், இழிந்தோர்க்கும், சமமாகச்சிறப்பினைத் தருதலால் விழுப்பந்தாலாமெனைப்பொதுப்பட சொல்லினர்-சுட்டுப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது, உயிர்- எல்லாப்பொருளினுஞ்,சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம் போற் - சிறப்பைத் தாராமையால் - உயிரினுமோம்பப் படுமென்றார் (௧)

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை

(ப-ரை.) ஒழுக்கம் – ஆசாரத்தை
ஓம்பி - ஒன்றாலும் அழிவுபடாமற் பேணி
பரிந்து - வருந்தியும்
காக்கக்கடவன் - தெரிந்து (பலவறங்களையும்) ஆராய்ந்து (இவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது எதுவென்று)
ஓம்பி - (மனத்தை) அடக்கி
தேரினும் – அரிந்தாலும்
துணை – துணையாய் முடிவது
அஃதே - அவ்வாசாரமே (ஆதலால்) எ-று.

(க - ரை.) ஒழுக்கத்தைக்காக்கி னவ்வொழுக்கமே துணை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பரிந்து மென்னுமும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௨)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

(ப-ரை.) (எல்லார்க்கும்) ஒழுக்கமுடைமை (தத்தம்வருணத்துக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடைமையானது
குடிமை - குலமுடைமையாம்
இழுக்கம் - அவ்வாசாரத்தினின்றுந் தவறுதலானது
இழிந்தபிறப்பாய்விடும் - தாழ்ந்தவருணமாய் விடும் - எ - று.

(க - ரை) ஒழுக்கமே உயர்குலமென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுதல் இழிந்தபிறப்பாய் விடுமெனவே ஒழுக்கத்தினுயர்தல் உயர்ந்தபிறப்பாய் விடுமென்பதும் கொள்ளப்படும். குலம் - குடிச்சிறப்பு. (௩)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

(ப-ரை.) ஓத்து - (கற்ற) வேதத்தை
மறப்பினும் - மறந்தாலும்
கொளலாகும் - (வருணங் கெடாமையினாலே பின்னும்) ஓதிக் கொள்ளலாம்
பார்ப்பான் – பிராமணனது
பிறப்பு - உயர்ந்த வருணமானது

ஒழுக்கங்குன்ற - ஆசாரங் குறைய
கெடும் - அழியும் - எ - று.

(க - ரை.) பார்ப்பான் வேத மறந்தாலுங் கற்கலாம், ஒழுக்கங்குறைந்தாலிழிகுலனவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மறந்தவிடத்தே இழிகுலத்தானும். ஆதலால் மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தால் மறப்பினு மென்றார். சிறப்பையுடைய முதல்வருணத்துக்குச்சொல்லுதலினாலே இது மற்றை வருணங்களுக்கும் கொள்ளப்படும்.

அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

(ப-ரை.) அழுக்காறுடையான்கண் - பொறாமை யுடையவனிடத்தே
ஆக்கம்போன்று - செல்வமானது போன்று
ஒழுக்கமிலான்கண் - ஆசாரமில்லாதவனிடத்தே
உயர்வு - உயர்ச்சியானது
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) பொறாமை யுள்ளவனிடத்துச் செல்வ மில்லாமைபோல, ஆசாரமில்லாதவனிடத்து மேன்மை யில்லை என்பதாம்

(வி - ரை.) கொடுப்ப தழுக்கறுப்பானென்னுங் குறளிற் சொன்னபடியே இவ்வுபமானத்தினால் ஒழுக்கமில்லாதவனது சுற்றத்தாருக்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது கொள்ளப்படும் உயர்வு உயர்குலமாதல். (ரு)

ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(ப-ரை.) உரவோர்-மனவலிமையை யுடையோர் (செய்தற்கருமைநோக்கி)
ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தில்
ஒல்கார் - சுருங்தார்
இழுக்கத்தின் - அத்தவறுதலால்
ஏதம் - (இழிகுலமாதலாகிய) குற்றம்
படுபாக்கு - உண்டாதலை
அறிந்து - தெரிந்து - எ - று.

(க- ரை.) பெரியோர் இழுக்கத்தால் இழிகுலமாதலை அறிந்து ஒழுக்கத்தில் குறையார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒழுக்கத்தின் சுருக்கம் அதனை உடையார்மேலேற்றப்பட்டது கொண்ட விரதம் விடாமைப்பற்றி உரவோரென்றார். (கூ)

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(ப-ரை.) (எல்லாரும்) ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தினாலே
மேன்மை - மேம்பாட்டை
எய்துவர் - அடைவர்

இழுக்கத்தின் - (அதிலிருந்து) தவறுதலாலே
எய்தாப்பழி - (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாத பழியை
எய்துவர் - அடைவார் - எ - று.

(க - ரை.) ஆசாரத்தான் மேன்மை யடைவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பகைமையால் அடாதபழியைச் சொல்லியவிடத்து அதனை யும் அத்தவறுபற்றி அடுக்குமென்று உலகங்கொள்ளுமாகலின் எய்தாப்பழி எய்துவரென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் ஒழுக்கமுள்ள விடத்துஉண்டா கும் குணமும், இல்லாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன.

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) நல்லொழுக்கம் - நல்ல வாசாரமானது
நன்றிக்கு - அறத்துக்கு
வித்தாகும் - காரணமாகும்
தீயொழுக்கம் - தீயவாசாரமானது
என்றும் - இருமைகளிலும்
இடும்பை - துன்பத்தை
தரும் - கொடுக்கும் - எ - று.

(க-ரை.) ஆசாரம் தருமத்திற்குக் காரணமாகும், என்பதாம்

(வி - ரை.) நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமா மென்றதனால், தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், தீயொழுக்கம் - இருமை களிலும் துன்பந் தருமென்றதனால், நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன் பம் தருமென்பதும் கொள்ளப்படும் [இதனாலே பின்விளைவு சொல்லப்பட் டது.] (அ)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்

(ப-ரை.) வழுக்கியும் - மறந்தும்
தீய - தீயசொற்களை
வாயாற் சொலல் - வாயினாற்சொல்லல்
ஒழுக்கமுடையவர்க்கு - நல்லொழுக்க முள்ளவர்க்கு
ஒல்லா - முடியாவாம் - எ - று.

(க - ரை.) நல்லொழுக்கமுள்ளவர் தீயசொற்களைச் சொல்லாரென்ப தாம்.

(வி - ரை.) தீயசொல்லுகளாவன: பிறருக்குத் தீங்கைத்தரும் பொய் முதலானவையும், வருணத்துக்கு உரியனவல்லாதவையுமாம். நல்லசொற்க ளிலே பழகியதென்னும் பொருள்படுதற்குச்சொல்லென்னுதுவாயாற்சொல் லென்றார்.

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

(ப-ரை.) உலகத்தோடு - உலகத்தாரோடு
ஒட்ட - பொருந்த
ஒழுகல் - நடத்தலை
கல்லார் - கற்றிலாதவர்
பல - பல நூல்களையும்
கற்றும் - கற்றாராயினும்
அறிவிலாதார் - விவேகமில்லாதவராவர் - எ - று.

(க - ரை.) உலக நடை கல்லாதவர்கள் பல நூலைக் கற்றும், கல்லாதவர்களே என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயர்ந்தாரோடு பொருந்த நடத்தலாவது. அவரெப்படிநடந்தாரோடு அப்படி நடத்தல் அறநூலிலே சொல்லப்பட்டவைகளில் இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளைவிட்டு அதிலே சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்குமவைகளைத் தழுவிவருதலால், அவையும் அடங்குதற்கு உலகத்தோடொட்டவொழுகலென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமும், ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அறிவிலாதாரென்றும் சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் வரும் ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவிதத்தினாலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.] (கo)

பதினாலாம் அதிகாரம் ஒழுக்கமுடைமை.

முற்றிற்று.

கரு-ஆம்-அதி-பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது: காமமயக்கத்தினாலே பிறனது மனையாளை விரும்பாமையாம். இது ஒழுக்கமுடையவரிடத்தே உண்டாவதாகலின் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

> பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
> தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

(ப-ரை.) பிறன் - பிறனுக்கு
பொருளால் - உடைமையாந் தன்மையவளை
பெட்டு - இச்சித்து
ஒழுகும் - நடக்கின்ற
பேதைமை - அறியாமையானது
ஞாலத்து - பூமியின்கண்
அறம் - அறநூலையும்
பொருள் - பொருணூலையும்
கண்டார்கண் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே
இல்லை-இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சிக்குந்தன்மை பெரியோரிடத்தில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறமும் பொருளும் அவற்றினூல்களைக் காட்டாலால் ஆகுபெயர்கள். இன்பமொன்றையே நோக்கும் காமநூலுடையார் இப்பொல்லாத வொழுக்கத்தையும் சொல்லுவாராதலின் அறம்பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார். எனவே இப்பேதைமை யுடையவரிடத்தே அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (௧)

அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்

(ப-ரை.) (காமங்காரணமாக) அறன் கடை - பாவத்திலே
நின்றாரு ளெல்லாம் - நின்றவரெல்லாருள்ளும்
பிறன்கடை - பிறனதுவாயிலினிடத்தே
நின்றாரின் - (அவன் மனையாளை யிச்சித்து)நின்றவர்போல்
பேதையார் - மூடர்
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) பிரன்மனைவியை யிச்சிக்கும் மூடரைப்போல் பவரில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) பாவச்செயலிலே நின்றபெண்வழி நடப்பவரும், பரத்தையரையும்,இழிகுலமகளிரையும்,அனுபவிப்பவரும்போல். அறம்பொருள்களை மாத்திரம், இழத்தல் அல்லாமல் பிறன்மனையாளிடத்துச் செல்வோர் அச்சத்தினாலே இன்பத்தையு மிழப்பாராதலின் பேதையாரில்லென்றார். எனவே யின்பமுமில்லை யென்பது பெறப்பட்டது.

விளிந்தாரின் வேறல்லார் மன்ற தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார்.

(ப-ரை.) மன்ற - ஐயமில்லாமல்
தெளிந்தார் - (தம்மை நல்லவரென்று) தெளிந்தவருடைய
இல் - மனையாளிடத்தே
தீமை - பாவஞ்செய்தலை
புரிந்து - விரும்பி
ஒழுகுவார் - நடப்பவர்
(உயிருடையவரா யிருந்தாலும்) விளிந்தாரின் - செத்தவரின்
வேறல்லார் - வேறாகார் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவரிடத்திற் சந்தேகமற்றவரது மனைவியை விரும்பி நடப்பவருயிரோடிருந்து மிறந்தவரே, என்பதாம்.

(வி - ரை) உயிரிருப்பினும் அவ்வுயிர் அறம்பொரு ளின்பங்களாகிய பயன்களை அடையாமையால் விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் அப்பாவஞ்செய்வது மனையாளை யுடையவரது தெளிவுபற்றி யாதலின், தெளிந்தாரில்லென்றும் சொல்லினார். (௩)

எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

(ப-ரை.) (காமமயக்கத்தினாலே) தினைத்துணையும் - தினையளவும் (சிறிதாயினு மென்றபடி)
தேரான் - (தம்பிழையை) நினையாமல்
பிறனில் - பிறனுடைய மனையாளிடத்தே
புகல் - செல்லுதல்
எனைத்துணையராயினும் - எவ்வளவு பெருமையுடையவராயிருக்கினும்
என்னாம் - (ஒருவருக்கு) யாதாய் முடியும் - எ - று.

(க - ரை.) மிகச் சிறப்புடையோர் தினையளவு மெண்ணாது பிறன்மனைவியை விரும்பின் அச்சிறப்பழியும், என்பதாம்

(வி - ரை.) இந்திரன்போல் எல்லாப்பெருமைகளையும் இழந்து சிறுமையை அடைவாரென்பது குறித்து என்னாமென்றார். இழிவுசெய்தலில் எனைத் துணையரென்னும் பன்மைதேரானென்னும் ஒருமையோடு மயங்கிற்று. (௪)

எளிதென வில்லிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

(ப-ரை.) எளிதென - (இவளைச்சேர்தல்) எளிதென்றுநினைத்து (பின்விளைவை நினையாமல்
இல் - (பிறன் மனைவியிடத்தே
இறப்பான் - செல்லுவோன்
விளியாது - அழியாமல்
எஞ்ஞான்றும் - எக்காலமும்
நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய
பழி - (குடிப்) பழியை
எய்தும் - அடைவான் - எ-று.

(க - ரை.) பிறன்மனைவியிடத்துச் செல்பவன் பழிப்பை யடைவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இல்லிறத்தல் இல்லாளிடத்து வரம்புகடந்து செல்லுதல்.

பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

(ப-ரை.) இல் - (பிறன்) மனைவியினிடத்தே
இறப்பான்கண் - செல்லுவோனிடத்து
பகை பாவ மச்சம் பழி யென நான்கும்-பகையும், பாவமும், அச்சமும், குடிப்பழியும். என்னு மிந்நான்கு குற்றங்களும்.
இகவாவாம் - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம் - எ - று.

(க - ரை.) பிறன் மனைவியைச் சேர்பவனிடத்திற் பகை, பாவ, மச்சம் பழி, யிந்நான்கும் நீங்கா, என்பதாம்.

(வி - ரை.) எனவே இருமைப்பயன்களையும் இழப்பானென்றதாயிற்று [இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்புவோனிடத்துக் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (௬)

அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான்பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்

(ப-ரை.) பிறனியலாள் - பிறனுடைய வியல்பிலே (அவனுக்கு உரிமை பூண்டு நிற்பவளது)
பெண்மை - பெண்தன்மையை
• நயவாதவன் - விரும்பாதவன்
அறனியலான் - அறமாகிய வியல்போடுகூடி
இல்வாழ்வா னென்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் - எ - று.

(க - ரை.) பிறன் மனைவியை விரும்பாதவனே இல்வாழ்வானெனப் படுவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இல்லறம் செய்வானெனப்படுவான் அவனே யாவன் என்பதாம்.

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனென்றோ வான்ற வொழுக்கு.

(ப-ரை.) பிறன்மனை - பிறனது மனையாளை
நோக்காத - உட்கொள்ளாத
பேராண்மை - பெரிய ஆண்தன்மையானது
சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு
அறனென்றோ - தருமமாவதொன்றோ
ஆன்றவொழுக்கு - நிறைந்த வொழுக்கமுமாம் - எ - று.

(க - ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சியாமையே பெரியோர்க்குத்தருமம், என்பதாம்.

(வி-ரை.) புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடை யோர்க்கும்உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்குதல் அருமையாதலால் அதனை அடக்கியஆண்மையைப் பேராண்மை யென்றார். செய்தற்கரிய அறமும், ஒழுக்கமும்; இதனைச் செய்யாமையாலேயே. உண்டாகு மென்பதாம். (அ)

நலக்குரியார் யாரெனி னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார்.

(ப-ரை.) நாமநீர் - அச்சத்தக்குங் கடலாற் சூழப்பட்ட
வைப்பில் - பூமியினிடத்தே
நலக்கு - (எல்லா) நன்மைகளையும் பெறுதற்கு
உரியார் - உரியவர்
யாரெனின் - யாரென்றால்
பிறர்க்கு - பிறனுக்கு

உரியாள் - உரிமையானவளது
தோள் - தோள்களை
தோயாதார் - சேராதவர் - எ-று.

(க - ரை.) பிறன் மனைவியைச்சேராதவர்களே நன்மைக்குரியவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நலத்துக்கென்பது நலக்கெனவிகாரப்பட்டது. இம்மையிலும் நன்மை அடைவாரென்பதாம்.

அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அறம் - அறத்தை
வரையான் - (தனக்கு உரியதாகக்) கொள்ளாதவனாகி
அல்ல - பாவங்களை
செயினும் - செய்வானாயினும் அவனுக்கு
பிறன்வரையாள்-பிறனெல்லையிலே நிற்பவளது
பெண்மை - பெண் தன்மையை
நயவாமை-விரும்பாமை உண்டாயின்நன்று (அதுநன்று) எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் அறஞ்செய்யாது பாவமே செய்யினும் பிறன்மனைவியை விரும்பாமையே நன்மை-என்பதாம்.

(வி - ரை.) அக்குற்றங்களினும் இக்குணமேமேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம் [இவை நான்குபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்பாதவனிடத்துக் குணம் சொல்லப்பட்டது. (கo)

பதினைந்தாம் அதிகாரம் பிறனில் விழையாமை
முற்றிற்று.

கசு-ஆம்-அதி-பொறையுடைமை.

அஃதாவது: காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன்தனமிடத்துத் தீங்குசெய்த விடத்துத் தாமும் அதனை அவனிடத்துச்செய்யாது பொறுத்த லுடையாராதல் இது பிறனில் விழையாமைபோல் அவசியம் வேண்டுவதாயிருக்கையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.

(ப-ரை.) அகழ்வாரை-(தன்னை) வெட்டுவோரை
தாங்கும் - (வீழாமற்(சுமப்பதாகிய

நிலம்போல - நிலத்தைப்போல
தம்மை - தம்மை
இகழ்வார் - நிந்திப்பவரை
பொறுத்தல் - பொறுத்தல்
தலை - முதலான அறமாம் - எ - று.

(க - ரை.) வெட்டுவோரைத் தாங்கு நிலம்போல இகழ்வாரைப்பொறுத்தலே தலையாய அறம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இகழ்தல் தீங்குசெய்தலும் சொல்லுமாம்.

பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.

(ப-ரை.) இறப்பினை - (ஒருவன்செய்த) மிகையை
என்றும் - தன்னுலொறுத்தற்குக் கூடிய காலத்திலேயும்
பொறுத்தல் - பொறுக்கக்கடவன்
மறத்தல் - அதனை நினையாமல் அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின்
அதனினும் - அப்பொறுமையினும்
நன்று - மிகநல்லது - எ - று.

(க - ரை.) பிறர்குற்றத்தைப் பொறுத்தலினும் மறத்தல் நன்மை-என்பதாம்.

(வி - ரை.) மிகை முன்சொல்லப்பட்ட விரண்டு குற்றங்களும், பொறுக்கும்போதும் அக்குற்றம் உட்கொள்ளப்படுதலால் மறத்தலை அதனினும் நன்றென்றார். (உ)

இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) இன்மையு ளின்மை-வறுமையுள் வறுமையாவது ;
விருந்தொரால்-விருந்தினரை (ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம்
(அதுபோல்)
வன்மையுள் வன்மை - வல்லமையுள் வல்லமையாவது
மடவார் - அறியாமையினலே தீங்குசெய்தவரை
பொறை - பொறுத்தல் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு வல்லமையில் வல்லமை மூடர்செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தல்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) உடைமையு ளின்மையென்னுங் குறளின்படி எப்படிவிருந்தினரை யுபசரியாமை பொருளுடைமை ஆகாதோ அப்படியே அறிவிலாரைப் பொறுத்தல் இளைத்தலாகாதென்பது கருத்து. [எடுத்துக்காட்டுவமையணி.] (ங)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப்படும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நிறையுடைமை - நிறைவை யுடையவனாயிருக்கை
நீங்காமை - தன்னைவிட்டு நீங்காமையை
வேண்டின் - வேண்டுவானாயின் (அவனால்)
பொறையுடைமை - பொறுமை யுடையவனாயிருக்கை
போற்றி - (அழியாமற்) காத்து
ஒழுகப்படும் - நடக்கப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) நிறைவை வேண்டுவானாகிற் பொறுமையைக் காக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொறுமையிலார்க்கு நிறைவில்லை யென்பதாயிற்று [இவை நான்குபாட்டாலும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

(ப-ரை.) (பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) ஒறுத்தாரை - (பொறாமல் அவனை) வருத்தினவரை (அறிவுடையோர்)
ஒன்றாக - ஒருபொருளாக
வையார் - மனத்துட்கொள்ளார்
பொறுத்தாரை - (அதனைப்) பொறுத்தவரை
பொன்போல் - பொன்னைப்போல்
பொதிந்து - இடைவிடாது
வைப்பர் - மனத்துட்கொள்வார் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோர்கள் பொறுமையுள்ளோரைப் பொருளாக நினைப்பார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒறுத்தவர் அத்தீங்கு செய்தவர்க்குச் சமானமாதலின் ஒன்றாக வையாரென்றார். (ரு)

ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(ப-ரை.) ஒறுத்தார்க்கு - (தமக்கு தீங்குசெய்தவனை) ஒறுத்தவர்க்கு (உண்டாவது)
ஒருநாளையின்பம் - அவ்வொரு நாளையின்பமே
பொறுத்தார்க்கு - (அதனைப்) பொறுத்தவர்க்கு
பொன்றுந்துணையும் - (உலக) மழியுமளவும்
புகழ் - கீர்த்தி
உண்டாம் - உண்டாகும் - எ - று.

(க - ரை.) பிறர் குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க் கொருநாளையின்பம் பொறுத்தவர்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழ் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒரு நாளை யின்பம் அந்நாளொன்றிலும் நினைத்தது முடித்தேமேயென்று செருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பமாம் [தனக்கிடமாகிய உலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலின் ஏற்புடைய உலகமென்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (சு)

திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

(ப-ரை.) திறனல் - செய்யத்தகாத கொடியவைகளை
தன் - தன்னிடத்து
பிறர் - அயலார்
செய்யினும் - செய்தாலும்
நோ - (அவருக்கு அதனால் வருவதாகிய) துன்பத்துக்காக
நொந்து - வருந்தி
அறனல்ல - அறமல்லாத செயல்களை
செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல்
நன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லதாம் - எ - று.

(க - ரை.) பிறர் செய்யத்தகாத கொடியவைகளைச் செய்தாலுந்தான் வருந்தி அறமல்லாதவைகளைச் செய்யாமை நன்று - என்பதாம்.

(வி - ரை.) துன்பத்துக்காக வருந்துதலாவது இப்பாவத்தினாலே, இவர் வருபிறப்பிலே எரிவாய் நரகத்தில் வீழ்வாரோவென்று பரிதல். (எ)

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்றுவிடல்.

(ப-ரை.) மிகுதியால் - மனச்செருக்கினாலே (தம்மிடத்து)
மிக்கவை - தீயவைகளை
செய்தாரை - செய்தவரை
தாம் - தாம்
தந்தகுதியால் - தமது பொறுமையினாலே
வென்றுவிடல் - வென்றுவிடக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) மனச்செருக்காற் பிறர் தீமைசெய்தாலு மவர்க்கு நன்மை செய்து பொறுமையால் வெல்க - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தாமும் அவரிடத்தே தீயவைகளைச்செய்துதோற்றுப்போகாமல் பொறுமையால் அவரின் மேற்பட்டு வெல்லுகவென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் பிறர்செய்த குற்றங்களைப்பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது. (அ)

துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்.

(ப-ரை.) இறந்தார் - (நல்வழியைக்) கடந்தவரது
வாய் - வாயிலுண்டாகும்
இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை
நோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர் (இல்வாழ்க்கையிலே யிருந்தும்)
துறந்தாரின்-துறந்தார்போல்
தூய்மை - பரிசுத்தகுணத்தை
உடையர் - உடையவராவார் - எ - று.

(க - ரை.) தீயவழியினடப்பவரது கொடுஞ்சொற்களைப்பொறுப்பவர் துறவிகள் போலப் பரிசுத்தகுணமுடையவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தூய்மை - மனவழுக்கில்லாமை, வாயென்பதை அதிகமாகச் சொல்லினர் அதனிழிவு தோன்றுதற்கு. (௯)

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

(ப-ரை.) உண்ணாது - (விரதங்களினாலே) உணவைவிட்டு
நோற்பார் - (தம்மை அடைந்த நோயைப்) பொறுப்பவர்
பெரியர் - (எல்லாரினும்) பெரியவராவார் (அவர்பெரியவராவது)
பிறர் - அயலார்
சொல்லும் - (தம்மைச்) சொல்லும்
இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை
நோற்பாரின் - பொறுப்பவரின்
பின் - பின்னவர் - எ - று.

(க - ரை.) பிறர்கொடுஞ் சொற்களைப் பொறுப்பவர்க்குத்தவத்தர்பின்னவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிறர் இங்கே அறிவில்லாதவர் பொறுக்கக் கூடாமைக்கு ஏதுவாகிய இறவகை பற்றுக்களோ டிருந்தே பொறுத்தலால் தவஞ்செய்வாரினும் பெரியராகச் சொல்லலாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பிறர் சொல்லிய குற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

பதினாறும் அதிகாரம்பொறையுடைமை.

முற்றிற்று.

கள-ஆம்-அதி-அழுக்காறாமை.

அஃதாவது: பிறர்செல்வ முதலானவை கண்டவிடத்துப் பொறாமைப் படாமை. இப்பொறாமையும் பொறுமைக்கு எதிரியதாதலின் இதனை விலக்குதற்கு இதுபொறை யுடைமையின்பின்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

(ப-ரை) ஒருவன் - ஒருவன்
தன்னெஞ்சத்து - தனது மனதின்கண்ணே
அழுக்காறு - பொறாமையாகிய குற்றம்
இலாத - இல்லாத
இயல்பு - தன்மையை

ஒழுக்கு - (தனக்கு சொல்லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தினது
ஆறு - வழியாக
கொள்க - கொள்கக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் பொறாமை யில்லாமையே நல்லவழியாகக் கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மையைத் தருதலால். ஒழுக்கம் விழுப்பமென்னுங் குறளிலே சொல்லப்பட்டபடியே ஒழுக்கவழிபோல உயிரினும் சிறந்ததாகக் காப்பாற்றுகவென்பதாம்.

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

(ப-ரை.) யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்
அழுக்காற்றின் - பொறாமையினின்றும்
அன்மை - வேறுதலை
பெறின் - (ஒருவன்) பெறுவானாயின்
விழுப்பேற்றின் - மற்றவன்பெறும் மேலானபேறுகளுள்
அஃது - அப்பேற்றினை
ஒப்பது - ஒப்பானது
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் யாவரிடத்தும் பொறாமை யில்லாமையைப் பெறுவானாகி லதைவிட வேறுபேறில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொறாமை பகைவரிடத்தும் ஆகாதென்றற்கு (யார்) மாட்டுமென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பொறாமை யில்லாமையினது குணம்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான்.

(ப-ரை.) அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும்
ஆக்கம் - இம்மைக்குச் செல்வத்தையும்
வேண்டாதா னென்பான் - (தனக்கு) வேண்டாதவனென்று சொல்லப்படுவோன்
பிறன் - பிறனது
ஆக்கம்- செல்வத்தை
பேணாது - (கண்டவிடத்து) மகிழாமல்
அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப்படுவான் - எ - று.

(க - ரை.) மறுமைக்குத் தருமமு மிம்மைக்குச் செல்வமும் வேண்டாதவன் பிறன் செல்வங்கண்டு பொறாமைகொள்வோன் மறுமைக்கு தர்மமு மிம்மைக்குச் செல்வம் வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொறாமைப்படின் தனக்கே துன்பமாம் என்றபடி. (ந)

அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து

(ப-ரை.) (அறிவுடையோர்) அழுக்காற்றின் - பொறாமையினாலே
அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை
செய்யார் - செய்யார்
அழுக்காற்றின் - அத்தீயவழியால்
ஏதம் - துன்பமானது
படுபாக்கு - (தமக்கு இருமையிலும்) உண்டாதலை
அறிந்து - தெரிந்து - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோர் பொறாமையாற் பாவங்களைச் செய்யார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறமல்லாதவை யாவன: செல்வம், கல்வி, முதலானவையுடையாரிடத்தே தீங்கை நினைத்தலும் சொல்லலும், செய்தலும் ஆம். (௪)

அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது.

(ப-ரை.) அழுக்காறு - பொறாமையானது
ஒன்னார் - பகைவரின்
வழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும்
கேடீன்பது - கேட்டைத்தருவது (ஆதலால்)
உடையார்க்கு - (அப்பொறாமையை) உடையவர்க்கு (கேட்டைத் தருதற்குப் பகைவர் வேண்டாம்)
அது - அதுவே
சாலும் - போதும் - எ - று.

(க - ரை.) பொறாமை பகைவரினும் கொடிது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அதுவே யென்னும், ஏகாரம் வருவிக்கப்பட்டது. (௫)

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(ப-ரை.) கொடுப்பது - (ஒருவனாற்) பிறர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பொருளைக் குறித்து
அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப் படுமவனது
சுற்றம் - உறவானது
உடுப்பதூஉம் - உடுக்கப்படுவதும்
உண்பதூஉம் - உண்ணப்படுவதும்
இன்றி - இல்லாமல்
கெடும் - அழியும் - எ - று.

(க - ரை.) கொடுப்பதைக் குறித்துப் பொறாமைகொள்பவன் சுற்றம் உடுக்கவாடையு முண்ணச் சோறுமில்லாமற் கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சுற்றம் கெடுமெனவே [illegible] யின்மைய தில்லையாயிற்று. பிறர்பேறு கண்டு பொறாமைப்படுதல் தன் பேறுமாத்திரமே யல்லாமல் தன் சுற்றத்தின் பேறுகளையும் இழக்கச் செய்யுமென்பதாம்.

அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

(ப-ரை.) அழுக்கா றுடையானை - (பிறர் செல்வங்கண்ட விடத்தே) பொறாமை யுடையவனை
செய்யவள் - திருவானவள்
அவ்வித்து - (தானும்) பொறாமைப்பட்டு
தவ்வையை - (தனது தமக்கைக்கு
காட்டி - காண்பித்து
விடும் - நீங்குவாள் - எ - று.

(க - ரை.) பொறாமையுடையவனை யிலக்குமி பொறாமைப்பட்டு நீங்குவாள் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தவ்வையை யென்பது உருபுமயக்கும், தவ்வை - மூதேவி.

அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

(ப-ரை.) அழுக்காறென வொருபாவி-பொறாமையென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன்
(தன்னையுடையவனை) திருச்செற்று - (இம்மையிலே அவனது) செல்வத்தைக்கெடுத்து
தீயுழியுய்த்து விடும் - (மறுமையிலே நரகத்தினிடத்துச்செலுத்தி விடுவான் - எ - று. (எ)

(க - ரை.) பொறாமையென்னும் பாவி தன்னைச் சேர்ந்தவன் செல்வத்தைக் கெடுத்தவனை நரகத்திற்றள்ளுவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இருமைப்பயன்களையும் கெடுக்கின்றகொடுமைபற்றிபொறாமையைப் பாவியென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொறாமை யுடைமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும்.

(ப-ரை.) அவ்விய நெஞ்சத்தான்-பொறாமையுள்ள மனத்தையுடையவனது
ஆக்கமும் - செல்வமும்
செவ்வியான் - பொறாமை யில்லாதமனத்தை யுடையவனது
கேடும் - வறுமையும் (உண்டானால்)
நினைக்கப்படும் - (அவை) ஆராயப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) பொறாமை யுள்ளவன் செல்வமும் பொறாமை யில்லாதவன் வறுமையும், பழைய வினையென் றெண்ணப்படும், என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொறாமையினாலே செல்வமும், பொறாமை யில்லாமையி னாலே கேடும் உண்டாகுதல், கூடாமையால் அறிவுடையார் இவை உண்டா தற்கு ஏதுவாகிய பழவினையாதென்று ஆராய்வாராதலின் நினைக்கப்படுமென் றார்.

அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லை யஃதிலார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

(ப-ரை.) அழுக்கற்று - பொறாமைப்பட்டு
அகன்றாரும் - பெருகினவரும்
இல்லை - இல்லை
அஃதிலார் - அச்செயலில்லாதவருள்
பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து
தீர்ந்தாரும் - நீங்கினவரும்
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) பொறாமை யுடையோர் வருமையையும், பொறாமை விட் டோர் செல்வத்தையும் அடைவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கேடும் பெருக்கமும் வருதற்கு ஏதுசொல்லியது, [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அக்குற்றமும் குணமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

பதினேழாவது அதிகாரம் அழுக்காறாமை.

முற்றிற்று.

கஅ-ஆம்-அதி-வெஃகாமை.

அஃதாவது: பிறர்பொருளை வெளவுதற்கு, நினையாமையாம். பிறரு டைமை கண்டவிடத்தே பொறாமைப்படுதலே யல்லாமல் அதனைத்தான் வெளவுதற்கு நினைத்தலும் குற்றமென்றற்கு இது அதன்பின்னே வைக்கப் பட்டது.

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

(ப-ரை.) நடுவின்றி - (பிறர்க்குரிய பொருளைக் கொள்ளுதல் நமக்கு அற மல்லவென்னும்) நடுவுநிலைமை யில்லாமல்
நன்பொருள் - (அவரது) நல்லபொருளை
வெஃகின் - (அபகரித்தற்கு) விரும்பினால் (அவ்விருப்பு)
குடிபொன்றி - அவன் குடியைக்கெடுத்து
குற்றமும் - பல குற்றங்களையும்
ஆங்கே - அப்போதே
தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) பிறர்பொருளை யிச்சிக்கும் இச்சை குடியைக்கெடுத்து பழி ப்பையுங் கொடுக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) குடியை வளரச்செய்து பல நன்மைகளையும் உண்டாக்குந் தன்மையால் நன்பொருளென்றார். பொன்றியென்னுந் தன் வினைபொன்றுவித்தென்னும் பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. (க)

படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.

(ப-ரை.) நடுவன்மை - (ஒருவன் பொருளுக்குப் பிறன் உரியவனல்லவென்னும் நடுவுநிலையல்லாமைக்கு
நாணுபவர் - (அஞ்சுவோர்) பிறர்பொருளை வெளவுதலினாலே
படுபயன் - (தமக்கு) வரும்பயனை
வெஃகி - விரும்பி
பழிப்படுவ - பழியினிடத்தே பொருந்துஞ் செயல்களை
செய்யார் - செய்யார் - எ - று.

(க - ரை.) பாவத்துக் கஞ்சுபவர்பொருளை விரும்பித் தீயசெயல்களைச் செய்யார் என்பதாம். (உ)

சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(ப-ரை.) மற்றின்பம் - நிலையுடைய வின்பத்தை
வேண்டுபவர் - இச்சிப்பவர்
சிற்றின்பம் - பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்ட பொருளினாலே தாம் அடைவதாகிய நிலையில்லாத வின்பத்தை
வெஃகி - விரும்பி
அறனல்ல - அறமல்லாத செயல்களை
செய்யார் - அவரிடத்தே செய்யார் - எ - று.

(க - ரை.) பேரின்பத்தை யிச்சிப்பவர் சிற்றின்பத்திற்குரியவைகளைச் செய்யார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பாவத்தால் வருதலால் அப்பொழுதே அழியுமென்றதற்குச் சிற்றின்பமென்றார். (ந)

இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

(ப-ரை.) புலம்வென்ற - ஐம்புலன்களையும் வென்ற
புன்மையில் - குற்றமில்லாத
காட்சியவர் - அறிவுடையவர்
இலமென்று - வறியேமென்று நினைத்து
வெஃகுதல்செய்யார் - (அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை) விரும்புதல் செய்யார் - எ - று.

(க - ரை.) ஐம்புலன்களை வென்றவர் வறியோமென்று பிறர்பொருளை விரும்பார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஐம்புலன்களை வெல்லுதல் பாவவழிகளிலே செல்லவிடாமை. குற்றமில்லாதவறிவு, பொருளை உள்ளபடி யறிந்த வறிவாம். அப்படிப் பட்டவர்க்கு வறுமை உண்டாகாமையால் பிறர்பொருளை விரும்புதலும் இல்லதாயிற்று. (ச)

அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்

(ப-ரை.) அஃகி - நுட்பமானதாகி
அகன்ற - எல்லா நூல்களிலும் சென்ற
அறிவு - அறிவானது
என்னும் - என்னபயனை யுடையதாம
வெஃகி - பொருளை விரும்பி
யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்
வெறிய - அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களை
செயின் - அறிவுடையோர் செய்வாராயின்

(க - ரை.) யாவரிடத்தும் பொருளை யிச்சித்துத் தீமைசெய்தால் மிகுந்த வறிவின் பயனென்ன என்பதாம்.

(வி - ரை.) யாவரிடத்தும் அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களைச்செய்தலாவது, யோக்கியரிடத்தும், அயோக்கியரிடத்தும், இழிந்தவையும், கடியவையும், முதலானவை செய்தல், அறிவுக்குப் பயன் அவன் செய்யாமையாகலின் அறிவென்னுமென்றார். (ரு)

அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.

(ப-ரை.) அருள்வெஃகி - அருளாகிய அறத்தை விரும்பி
ஆற்றின்கண் - (இல்லறமாகிய) அதன் வழியிலே
நின்றான் - தங்கினவன்
பொருள்வெஃகி - (பிறர்) பொருளை விரும்பி
பொல்லாத - (அதனைவருவிக்கும்) குற்றவழிகளை
சூழ - எண்ண
கெடும் - கெடுவான் - எ-று.

(க - ரை.) அருளை யிச்சித்து நின்றவன்பொருளை யிச்சிக்கக்கெடுவான் என்பதாம்

(வி - ரை.) இல்லறவழியால் அறிவு முதிர்ந்தவிடத்தே யல்லதுதுறக்கக்கூடாமையால் அதுதுறவறத்துக்குவழியெனப்பட்டது. கெடுதல் இரண்டறங்களையும் ஒரு சேரவிழத்தல் எண்ணிய வளவிலே கெடுமெனவே அபகரித்தாற் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. (சு)

வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

(ப-ரை.) வெஃகி - (பிறர்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு
ஆம் -(அதனா) லுண்டாகின்ற
ஆக்கம் - பெருக்கத்தை
வேண்டற்க -வேண்டாதிருக்கக்கடவன்
விளைவயின் - (பின்) அநுபவிக்கப்படும்போது
பயன் - (அப்பெருக்கத்தின்) பயன்
மாண்டற்கரிதாம் - நன்றுகுதலில்லை ஆதலால் - எ - று.

(க - ரை.) பிறர்பொருளை யனுபவிக்கும்போது அது பயன்படாமையா லப்பொருளை விரும்பாதிருக்கக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) விளை - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். [இவ்வேழுபாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்

(ப-ரை.) செல்வத்திற்கு - (குறைந்துபோந் தன்மையையுடை) செல்வத்
அஃகாமை - குறையாதிருத்தற்காரணம் [துக்கு
யாதெனின் - எதுவென் (றொருவ) னாராயின் (அது)
பிறன் - பிறன்
வேண்டும் - விரும்புகின்ற
கைப்பொருள் - கைப்பொருளை
வெஃகாமை - தான் வேண்டாமையாம் - எ - று.

(க - ரை) குறையாத செல்வத்திற்குக்காரணம் பிறன்பொருளைவிரும்பாமை என்பதாம்.

(வி - ரை.) அஃகாமை அதன் காரணத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர் பிறன்பொருளை விரும்பாதவனது செல்வம் குறையாதென்பதாயிற்று. (அ)

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு.

(ப-ரை.) அறனறிந்து - (இது) அறனென்றறிந்து
வெஃகா - (பிறர் பொருளை) விரும்பாத
அறிவுடையார் - அறிவுடையாரை
திரு - திருவானவள்
திறனறிந்து - (தானசேர்தற்காந்) திறத்தை அறிந்து
ஆங்கே - அத்திறத்தினால்
சேரும் - சேருவாள் - எ - று.

(க - ரை.) பிறன்பொருளை யிச்சியாத அறிவுடையவரை யிலக்குமி சேருவாள் - என்பதாம்.

(வி - ரை) அடைதற்காந்திறம், காலமும், இடமும், செவியும், முதலாயின. [இவையிரண்டு பாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்பாமையின்] குணம் சொல்லப்பட்டது

இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) எண்ணாது - (பின் விளைவதை) யெண்ணமல்
வெஃகின் - (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின் (அவ்விருப்பம்)
இறல் - அழிவை
ஈனும் (அவனுக்குத்) தரும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு - (அப்பொருளை) விரும்பாமையென்னுஞ் செல்வமானது
விறல் - வெற்றியை
ஈனும் - தரும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் பிறன்பொருளை இச்சிப்பதா லழிவைத் தரும் இச்சியாமையால் வெற்றியும், வரும் என்பதாம்.

(வி - ரை) பகையும் பாவமும் வளர்த்தலால், இறலீனுமென்றும்பொருளாசை கொண்டலேவோர்கள் யாவரையும் கீழ்ப்படுத்தலால், விரலினுமென்றுஞ் சொல்லினர். செருக்கு அதைத்தருஞ் செல்வத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். [இதனல் அக்குணமும்குற்றமும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.]

பதினெட்டாம் - அதிகாரம் - வெஃகாமை.

முற்றிற்று.

கக - ஆம் - அதி - புறங்கூறாமை.

அஃதாவது: காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்து பேசாமையாம். வாக்கின் குற்றம் மனக்குற்றத்தின் வழியாகத் தோன்றலால், இது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது

அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது.

(ப-ரை.) ஒருவன் - ஒருவன்
அறங்கூறான் - அறனென்று சொல்வதுஞ் செய்யானகி
அல்ல - பாவங்களை
செயினும் - செய்தலும்
புறங்கூறான்-(பிறனைக்) காணாதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசான்
என்றல் - என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல்
இனிது - நல்லது - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் பாவங்களைச்செய்யினும், புறங்கூறாமையோனன்மை என்பதாம்.

(வி - ரை.) புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களால் தாழ்த்தப்படாமல் மேற்பட்டுத் தோன்று மென்பதாம். [இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

(ப-ரை.) அறனழீஇ - அறனென்ப தொன்றில்லையென அழித்துச் சொல்லி
அல்லவை செய்தலின்-(அதன்மேற்) பாவங்களைச் செய்தலினும்)
தீதே - தீமையுடையதேயாம்
புறனழீஇ - ஒருவனைக் காணாதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசி
பொய்த்துநகை - (கண்டவிடத்தே அவனோடு) பொய்த்து மகிழ்தல் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் காணாவிடத்திகழ்ந்து கண்டவிடத்துப் புகழ்ந்து பேசுதல், பாவத்தைச் செய்தலினுங் கொடிது என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறத்தை யழித்தலினும், புறங் கூறுதலும், பாவங்களைச் செய்தலினும் பொய்த்து நகுதலும் தீயனவாம் என்றறிக புறனழித்தல் புறங்கூறி ஒளியைக் கெடுத்தல். (உ)

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

(ப-ரை.) புறங்கூறி - பிறனைக் காணாதவிடத்தே இகழ்ந்து
பொய்த்து - கண்டவிடத்தே அவனைப் புகழ்ந்து
உயிர்வாழ்தலின் - (ஒருவன்) உயிர் வாழ்தலினும்
சாதல் - (அது செய்யாமல்) உயிர்விடுதல் (அவனுக்கு)
அறங்கூறும் - தருமநூல்களினாலே சொல்லப்பட்ட
ஆக்கம் - பயனை
தரும் - கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் பிறனை முன்புகழ்ந்தும் பின்னிகழ்ந்தும் பேசியுயிர்வாழ்தலினு மிறத்தலேநலம் - என்பதாம்.

(வி - ரை) உயிர்விட்டபின் புறங் கூறிப்பொய்த்தலாகிய பாவம் நீங்கலால், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அப்பாவஞ்செய்யாதவராலே மறுமையில் அடையப்படும் பயன் அறம், அதைச்சொல்லு நூலையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (ங)

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

(ப-ரை.) (ஒருவனை) கண்ணின்று - எதிரே நின்று
கண்ணற - கண்ணோட்டமற
சொல்லினும் - சொன்னாலும்

முன்னின்று - (அவன்) எதிரில்லாமல்
பின்னோக்காச்சொல்-பின்வரும் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லை
சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனை முன்னிகழினும், பின்னிகழா திருக்கக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பின் அதில் வருங் குற்றத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். சொல்லானது நோக்குதற் றொழில், சொல்லின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. கண்ணோட்டம், தாட்சிணியம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் புறங் கூறலின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.]

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.

(ப-ரை.) புறங்கூறுவோ னொருவன் அறம் நன்றென்று வாயினாலே சொல்லினும்) அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படிச் சொல்லுதற்கு ஏற்ற
நெஞ்சத்தானன்மை - மனத்தையுடையவ னல்லாதவனா யிருக்கையானது
புறஞ்சொல்லும் - அப்புறங் கூறுதற்குக் காரணமாகிய
புன்மையால் - (மனப்) புன்மையாலே
காணப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) தரும நன்றென்பவன் மனதிலே தருமமில்லாமை புறங் கூறுதலா லறியப்படும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மனம் தீதாயிருக்கையால், அறம்நன்றென்று சொல்லுகிற சொல் அங்கீகரிக்கப் படாதென்பதாம். (௫)

பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

(ப-ரை.) பிறன்பழி - பிறனொருவனது பழியை
கூறுவான் - (அவனைக் காணாதவிடத்தே) சொல்லுவோன்
தன்பழியுள்ளும் - தனது (பல) பழிகளுள்ளும்
திறன் - (வருத்தும்) விதமுடையவைகளை
தெரிந்து - ஆராய்ந்து
கூறப்படும் - (அவனாலே) சொல்லப்படுவான் - எ - று.

(க - ரை.) பிறன் குற்றத்தைச் சொல்லுவோன் தன் குற்றம்பிறனாற் சொல்லப்படுவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) திறமுடையவைகளைத் திறனென்றலால் ஆகுபெயர். காணாதவிடத்துத் தன்னைக் குறித்துப் பிறனாலே சொல்லப்பட்ட பழியைக் கேட்டவன் அவன் மிகவும் வருந்தும்படி - அதிகமாகிய பழிகளை ஆராய்ந்து எதிரே சொல்லுவானாதலால் திறன், றெரிந்துக் கூறப்படுமென்றார். (௬)

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர்.

(ப-ரை.) நகச்சொல்லி - (கூடி) மகிழும்படி (இனிய சொற்களைச்) சொல்லி
நட்பாடல் - (அயலாரோடு) சினேகஞ்செய்தலை
தேற்றாதவர் - (தமக்கு உறுதியென்று) அறியாதவர்
பகச்சொல்லி (தம்மைவிட்டு) நீங்கும்படி புறக்கூறி
கேளிர்-(தமது) சுற்றத்தாரையும்
பிரிப்பர் - பிரியப்பண்ணுவர் - எ - று.

(க - ரை.) மகிழும்படி சொல்லிச் சினேகஞ் செய்தலை யறியாதவர் புறங்கூறி யுறவினரைப் பிரிப்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது கேளிரையும் பிரிப்பரென்ற கருத்தால் அயலாரோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தேற்றாதவரென்னும் பிறவினை, தேறாதவரென்னுந் தன் வினைப்பொருளில் வந்தது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவ ரென்பது கருத்து. (எ)

துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு.

(ப-ரை.) துன்னியர் - (தம்மோடு) நெருங்கினவரது
குற்றமும் - குற்றத்தையும்
தூற்றும் - (அவரைக் காணாதவிடத்தே) தூற்றும்
மரபினார் - இயல்பையுடையவர்
ஏதிலார்மாட்டு - அயலாரிடத்துச் செய்வது)
என்னைகொல் யாதோ - எ - று.

(க - ரை.) உறவினர் குற்றத்தையுந் தூற்றுவோர் அயலார் குற்றத்தை யெப்படித் தூற்றார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தூற்றுதல் பலரும் அறியப் பறப்புதல். அத்தூற்றுதலினுங் கொடிய செயல் வேறொன்றுங் காணாமையால் என்னைகொலென்றார், செய்வதென்பது - சொல்லெச்சம். (அ)

அறநோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறநோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை

(ப-ரை.) புறநோக்கி - பிறர் நீங்கின வளவுபார்த்து
புன்சொல் - (அவரது) பழிப்புச் சொல்லை
உரைப்பான் - சொல்லுவோனது
பொறை - (உடற்) பாரத்தை
வையம் - பூமியானது
அறநோக்கி - (இக்கொடியதைச் சுமத்தலே எனக்கு) அறமாவதென்று நினைத்து
ஆற்றுங்கொல் - சுமக்கின்றது போலும் - எ - று.

(க - ரை.) பூமியானது பொறுமை கூறுவோனுடலைத் தருமத்தைக் குறித்துச் சுமப்பதுபோலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பூமிக்கு எல்லாப் பொருள்களையும் சுமத்தல் சுபாவமாயி னும், புறங்கூறுவாரனைச் சுமப்பது தகாதென்னுங் கருத்தால், அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையமென்றார். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் புறங்கூறுவாரு க்கு உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௯)

ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(ப-ரை.) (புறங்கூறுவோர் அது செய்தற்கு) ஏதிலார் குற்றம்போல் - அய லோரது குற்றத்தைப்போல்
தங்குற்றம் - (அப்புறங் கூறுதலாகிய) தமது குற்றத்தையும்
காண்கிற்பின் - காணமாட்டுவாராயின்
மன்னுமுயிர்க்கு - அவரது நிலைபெற்ற உயிர்க்கு
தீது - (வருவது) ஒரு துன்பம்
உண்டோ - உண்டாகுமோ - எ - று.

(க - ரை.) அயலார் குற்றத்தைப்போலத் தங்குற்றத்தை யாராயின் உயிர்க்குத் துன்பமில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) நடுவுநிலையாயிருந்து - ஒப்பக்காணுத லருமையாகலின் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறாமையால் வருபிறவிகளி னும் துன்பப் படாரென்பதைக் குறித்து உயிர்க்குத் தீதுண்டோ வென்றும் சொல்லினர். [இதனால் புறங்கூறுதலை விடுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட் டது.] (௧௦)

பத்தொன்பதாம் அதிகாரம் - புறங்கூறாமை
முற்றிற்று.

௨௦-ஆம்-அதி-பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது:தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொரு ளின்பங்களுள் ஒன்றை யுந் தாராத சொற்களைச் சொல்லாமையாம், பொய் குறளை கடுஞ்சொல் பய னில் சொல் என வாக்கினிடத்தே உண்டாம் பாவம் நான்கினுள், பொய் துறந்தோர்க்கு அல்லது பற்றற விடக் கூடாமையால், அதனை ஒழித்துஇல் வாழ்வாரால் விடக்கூடுமவையாகிய மற்றை மூன்றினுள், கடுஞ்சொல் இனி யவை கூறலாலும், குறளை புறங்கூறாமையாலும், விலக்கி நின்ற பயனில் சொல்லை இதனால் விலக்குகின்றாராகலால், இது புறங்கூறாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(ப-ரை.) பல்லார் - (அறிவுடையோர்) பலரும்
முனிய - (கேட்டு) வெறுக்க
பயனில - பயனில்லாத சொற்களை
சொல்லுவான் - சொல்பவன்
எல்லாரும் - எல்லாராலும்
எள்ளப்படும் - இகழப்படுவான் - எ - று.

(க - ரை.) பயனில்லாச் சொற்களைச் சொல்பவன் யாவராலு மிகழப் படுவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிவுடையோர் பலரும் வெறுக்கவே மற்றோரும் இகழ் வாராகலால் எல்லாரு மெள்ளப்படுமென்றார். (௯)

பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது.

(ப-ரை.) பல்லார்முன் - (அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே
பயனில - ப ல்லாதசொற்களை
சொல்லல்-(வன்) சொல்லுதலானது
நட்டார்கண்-(ர்) னட்பாளரிடத்தே
நயனில-விருப் ல்லாத செயல்களை
செய்தலின்-செய்தலினும்
தீது - குற்றமாம் - எ - று

(க - ரை.) பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்லுதல் சிநேகரிடத்துச்செய் யும் தீமையுனுந் தீது என்பதாம்.

(வி - ரை.) விருப்பமில்லாத செயல்கள் வெறுக்கப்படு செயலாம், இச் சொல் அச்செயலைக் காட்டிலும் மிகவும் இகழப் படுதலை உண்டாக்கு மென்பதாம். (உ)

நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை

(ப-ரை.) பயனில - பயனில்லாத பொருள்களை
பாரித்து - விரித்து
உரைக்குமுரை-(ஒருவன்) உரைக்கும் உரையானது
நயனிலனென்பது-(இவன்) நீதியில்லாதவ னென்பதனை
சொல்லும் - அறிவிக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) பயனில்லாச்சொல் சொல்லுவோனை நீதியில்லாதவனென் பதை அறிவிக்கும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இப்படிப்பட்ட உரையினாலே இவன் நீதியில்லாதவனென் பதை அறியலாமென்றற்கு அதனைஉரைமேலேற்றிஉரைசொல்லுமென்றான்.

நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும்பயன் சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா த்

கஙஈ ௨0 - ஆம் - அதி - பயனிலசொல்லாமை.

(ப-ரை.) பயன்சாரா - பயனோடு பொருந்தாத
பண்பில்சொல் - குணமில்லாதசொற்களை
பல்லாரகத்து-பலரிடத்தே (ஒருவன் சொல்லுவானாயின் அவை அவரிடத்தே)
நயன்சாரா - நீதியோடு பொருந்தாதவையாகி
நன்மையின் - நற்குணங்களி லிருந்து
நீக்கும் - (அவனை) நீக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) பயனில்லாச் சொல்வழங்குவோனை நற்குணங்களி லிருந்து நீக்கும் - என்பதாம்

(வி - ரை) பண்பு இனிமை மெய்மை முதலாகிய சொற்குணங்கள், சொல்லுவானாயின் அவரிடத்தே என்பவை - சொல்லெச்சங்கள் (ச)

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.

(ப-ரை.) பயனில் - பயனில்லாத சொற்களை
நீர்மையுடையார் - குணத்தன்மையையுடையவர்
சொலின் - சொல்லுவாராயின்
சீர்மை-(அவரது) மேன்பாடானது
சிறப்பொடு-(அதனால்வரும்) நன்குமதிக்கப் படுதலுடனே
நீங்கும்-(அவரிடத்திருந்து) நீங்கும் - எ - று.

(க - ரை.) நற்குணமுடையார் பயனில்லாதவைகளைப்பகரிலவர்மேன்மையும் மதிப்பும் குறையும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) சொலி னென்பது. அவரது சொல்லாமையைக் காட்டி நின்றது.

பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(ப-ரை.) பயனில்சொல் - பயனில்லாத சொற்களை
பாராட்டுவோனை - (பலதரமும்) சொல்லுவோனை
மகனெனல் - மனிதனென்று சொல்லாதே
மக்கட்பதடியெனல் - மனிதருக்குள்ளே பதரென்று சொல்லக் கடவாய் - எ - று.

(க - ரை.) பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்பவனை மக்களுள் பதரென்றுசொல் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எப்படி பதருக்கு அரிசியாகிய உள்ளீடு இல்லையோ, அப்படி அவருக்கு அறிவாகியஉள்ளீடு இல்லாமையால் மக்கட்பதடியென்றார்.[இவை ஆறுபாட்டாலும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று.

(ப-ரை.) சான்றோர் - அறிவுடையோர்
நயனில - நீதியோடுபொருந்தாத சொற்களை
சொல்லினும் - சொன்னாலும்
சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்
பயனில - பயனில்லாத சொற்களை
சொல்லாமை - சொல்லாமை (பெறின்)
நன்று - (அது) நன்று - எ - று.

(க - ரை.) அறிவுடையோர் நீதியில்லாச் சொற்களைச் சொன்னாலும் பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்லாமை நல்லது, என்பதாம்.

(வி - ரை.) சொல்லினு மெனவே சொல்லாமை பெறப்பட்டது, நய னில்லாத சொல்தீ தென்பதாம். (எ)

அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல்.

(ப-ரை.) அரும்பயன் - அரிதற்கரியபயன்களை
ஆயும் - ஆராயவல்ல
அறிவினர் - அறிவை யுடையார்
பெரும்பயனில்லாத சொல் - மிகுந்த பயனில்லாத சொற்களை
சொல்லார் - சொல்லார்கள் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவுடையார் - பயன்படாச் சொற்களைச் சொல்லார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிதற்கரியபயன்களாவன-முத்திப்பேறு, மேற்கதியடைவு முதலானவை பெரும்பயனில்லாத சொல்லென்றதனால் சிறிது பயனுடைய சொல்லும் தள்ளப்பட்டது. (அ)

பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.

(ப-ரை.) மருடீர்ந்த - மயக்கத்தினீங்கிய
மாசறு - மாசற்ற (பரிசுத்தமாகிய வென்றபடி)
காட்சியவர் - அறிவினையுடையோர்
பொருடீர்ந்த - பயனினீங்கிய சொற்களை
பொச்சாந்தும் - மறந்தும்
சொல்லார் - சொல்லார்கள் - எ - று.

(க - ரை.) குற்றமற்ற வறிவுடையோர் பயனில்லாத சொற்களை மறந்துஞ் சொல்லார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பரிசுத்தமாகிய வறிவு - மெய்யறிவு [இவை மூன்று பாட்டாலும் பயனில்லாதவை சொல்லாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது.] ()

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

(ப-ரை.) சொல்லில் - சொற்களிலே
பயனுடைய - பிரயோசன முடைய சொற்களை
சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்
சொல்லில் - சொற்களிலே
பயனிலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாத சொற்களை
சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக் கடவர் - எ-று.

(க - ரை.) பயனிலாச் சொற்களைநீக்கி பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனாலே சொல்லத்தகுவனவும் தகாதனவும் நியமிக்கப் பட்டன. (கo)

இருபதாம் அதிகாரம் பயனிலசொல்லாமை

முற்றிற்று.

உக-ஆம்-அதி-தீவினையச்சம்.

அஃதாவது; பாவங்களா யுள்ளவைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சுதலாம். இதனால் காயத்தினிடத்தே விளைகின்ற பாவங்களை யெல்லாம் தொகுத்துவிலக்குகின்றாராகலின், இதுபயனில்சொல்லாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தீவினை யாரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு:

(ப-ரை.) தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்லப்படு மயக்கத்திற்கு
தீவினையாற் - (முன்செய்த) தீவினையுடையோர்
அஞ்சார் - பயப்படார்
விழுமியார் - (அது யில்லாத) மேலோர்
அஞ்சுவர் - பயப்படுவார் - எ-று.

(க - ரை.) பாவத்துக்குத் தீவினையார் பயப்படார் நல்வினையார்பயப்படுவார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தீவினையாகிய காரியம் அதன் காரணமாகிய செருக்கென உபசரிக்கப்பட்டது. முன்னே தொடங்கிச்செய்து பழகிவந்தமையால் அஞ்சாரென்றும் செய்தறியாமையால் அஞ்சுவாரென்றும் சொல்லினர். (க)

தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

(ப-ரை.) தீயவை - (இன்பத்தின் பொருட்டுச் செய்யுந்) தீவினைகள் (பின்னே)
தீய - துன்பங்களை

பயத்தலால் - தருதலால்
தீயவை - (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள்
தீயினும் - தீயினும் அதிகமாக
அஞ்சப்படும் - (ஒருவனால்) அஞ்சப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) பாவமானவை துன்பங்களைக் கொடுத்தலால் அப்பாவங்கள் தீயினுங் கொடியன என்பதாம்.

(வி - ரை.) வேறொருகாலத்திலும் வேறோரிடத்திலும் வேறோருடம்பிலும் போய்ச்சுடுதல் தீவினைக்கே அல்லாமல் நெருப்புக்கு இல்லாமையால் தீயினும் அஞ்சப்படுமென்றார். (உ)

அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

(ப-ரை.) செறுவார்க்கும் - (தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும்
தீய - தீவினைகளை
செய்யாவிடல் - செய்யாமல் விடுதலை
அறிவினு ளெல்லாம் - (தமக்கு உறுதிநாடும்) அறிவுக ளெல்லாவற்றிலும்
தலை - முதலானவறிவாகும்
என்ப - (என்றுநல்லோர்) சொல்லுவர் - எ - று.

(க - ரை.) தம்மை வருத்துவோரிடத்துந் துன்பங்களைச் செய்யாமல் விடுதல் எல்லாவறிவினுள்ளுந் தலைமை என்பதாம்.

(வி - ரை.) விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடலென்றும் செய்யத்தக்கவிடத்தும் செய்யாதிருந்தால் தமக்குத் துன்பம் வாராதென்று ஆலோசித்தறிதலால் அதனை அறிவினுளெல்லாந் தலையென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும், தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ந)

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) பிறன் - பிறனுக்கு
கேடு - கேட்டைத்தரும்வினையை
மறந்தும் - மறவியைப் பொருந்தியும்
சூழற்க - எண்ணுதிருக்கக்கடவன்
சூழின் - எண்ணுவானாயின்
சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு
கேடு - கேட்டைத் தரும்வினையை
அறம் - அறக்கடவுள்
சூழும் - எண்ணுவான் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் மறந்தும் பிறனுக்குக் கேட்டை நினைப்பானாகில் அவனுக்குத் தருமக்கடவுள் கேட்டை நினைக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கேடிரண்டும் அவற்றைத் தரும் வினைகளை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர்கள். எண்ணுகிறபொழுதே தானும்உடனே எண்ணுதலால் இவன்

பிற்பட்டாலும், அறக்கடவுள் முற்படுவா னென்பது கொள்ளப்பட்டது. [அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன் கெடத்தான் நீங்க நினைத்தல், தீவினையை எண்ணுதலு மகாதென்பதாம். (௪)

இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(ப-ரை.) இலனென்றி - வறுமையை யுடையேனென்று நினைத்து (அது தீர்தற்பொருட்டு
தீயவை - தீவினைகளை
செய்யற்க - (ஒருவன் பிறர்க்குச்) செய்யாதிருக்கக் கடவன்
செய்யின் - செய்தால்
பெயர்த்து - பின்னும்
இலனாகும் - வறுமையையுடையவனாவான் எ - று.

(க - ரை.) வறுமையாலே தீமைசெய்வானாகில் மிக வறுமையையுடையவனாவான் என்பதாம்

(வி - ரை.) மற்றும் - அசைநிலை. அத்தீவினையினாலே பிறவிதோறும் வறியவனாவ னென்பதாம். (௫)

தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

(ப-ரை.) நோய்ப்பால - துன்பஞ்செய்யுங் கூறுடைப்பாவங்கள்
தன்னை - தன்னை
அடல்வேண்டாதான் - (பின்வந்து) வருத்துதலை வேண்டாதவன்
தீப்பால் - தீமைக்கூறுடைய வினைகளை
தான் - தான்
பிறர்கண் - பிறரிடத்தே
செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) பாவங்கள் பின்பு தன்னை வருத்துதலையிச்சியாதவன் பாவங்களைப் பிறரிடத்துச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் - எ - று.

(வி - ரை.) செய்வானாயின் அப்பாவங்கள் அவனை வருத்துவதற்கு ஐயமில்லை யென்பதாம். (௬)

எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்.

(ப-ரை.) எனைப்பகையுற்றாரும் - யெவ்வளவு பெரியபகையை யுடையவரும்
உய்வர் - (அதனை ஒருவழியினாலே) தப்புவார் (அப்படியல்லாமல்)
வினைப்பகை - தீவினையாகிய பகையானது
வீயாது - நீங்காமல்
பின்சென்று - போனவிடத்துக்குப்போய்
அடும் - கொல்லும் - எ - று.

(க -ரை.) எவ்வகைப் பகைக்கும் ஒருவிதத்தால் தப்பலாம்.

(வி - ரை.) தீவினைப்பகைதொடர்ந்து தப்பாதுகொல்லும், என்பதாம்.

தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.

(ப-ரை.) தீயவை - தீவினைகளை
செய்தார் - (பிறருக்குச்) செய்தவர்
கெடுதல் - தாம் கெடுதல் (எத்தன்மைத்தென்றால்)
நிழல் - (ஒருவனது) நிழலானது (கெடுந்தூரம் போயினும்)
தன்னை - அவனை
வீயாது - விடாதுவந்து
அடி - அடியினிடத்தே
உறைந்தற்று - தங்கிய தன்மைத்து - எ - று.

(க - ரை.) தான்செய்த தீவினை தன்னிழல்போலத் தங்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முன் பாட்டில் வினைப்பகை வீயாது, பின்சென்றடுமென்றுசொல்லப்பட்டதை இங்கே உபமானத்தினால் விளக்கினார். (அ)

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) தன்னை - தன்னை
தான் - தான்
காதலனாயின் - விரும்புதலுடையவனாயிருந்தால்
தீவினைப்பால் - தீவினையாகிய பிரிவினை
எனைத்தொன்றும் எவ்வளவு சிறியதொன்றையாயினும்
துன்னற்க - (பிறரிடத்தே செய்யாதிருக்கக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) தன்னைக் காக்கவிரும்பினால் பிறனிடத்தில் எவ்வளவு சிறிய தீவினையையுஞ் செய்யாதிருக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) நல்வினை தீவினையென வினைப்பிரிவு இரண்டாகலின் தீவினைப்பாலென்றார். பிறரிடத்தே செய்ததீவினை தன்னிடத்தே துன்பந்தருதலை விளக்கினாராதலால், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறருக்குத் தீவினைசெய்தால் தாம் கெடுவரென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

(ப-ரை.) (ஒருவன் செவ்வையானவழியைவிட்டு) மருங்கோடி - கொடிய வழியிலேசென்று
தீவினை - தீவினைகளை
செய்யானெனின் - (பிறரிடத்தே) செய்யானாயின்
அருங்கேடனென்பது - (அவன்) இல்லாத கேட்டையுடையவனென்பதை
அறிக - அறியக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் பாவஞ்செய்யாதிருப்பானாகிற் கேடில்லாதவனென்றறி - என்பதாம்.

(வி - ரை) [இதனாலே தீவினைசெய்யாதவன் கேடில்லாதவனாவனென்பது சொல்லப்பட்டது. (கo)

இருபத்தோராம் - அதிகாரம் - தீவினையச்சம்.

முற்றிற்று.

உஉ - ஆம் - அதி - ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது: உலகநடையை அறிந்துசெய்தல் மனோவாக்குக் காயங்களாலே செய்யத்தகாதவை சொல்லினார். இனிச் செய்யத்தகுமவைகளில் முன் சொல்லப்பட்டவற்றுள் அடங்காதவைகளைச் சொல்லுகின்றாராகையால், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கைம்மாறு வேண்டா கடம்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

(ப-ரை.) உலகு - உயிர்களானவை
மாரிமாட்டு - (தமக்கு நீருதவுகின்ற) மேகங்களிடத்து
என் - என்ன பிரதியுபகாரத்தை
ஆற்றும் - செய்துவருகின்றன (ஒன்றும் செய்கின்றன வில்லையென்றபடி (ஆதலால்)
கடப்பாடு - (அம்மேகங்கள் போல்வார்செய்யும்) உபகாரங்களும்
கைம்மாறு - பிரதியுபகாரங்களை
வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல - எ - று.

(க - ரை.) மேகங்களுக் கொப்பானவர் செய்யு முபகாரங்கள் பிரதியுபகாரங்களை வேண்டுவனவல்ல - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கொல் - ஓ-அசைகள் கடப்பாடென்னும் பெயரினாலேயே அவசியம் செய்யவேண்டுவதென்பது பெறப்பட்டது. உபகாரஞ் செய்வாரது வேண்டாமையை உபகாரத்தின்மேல் ஏற்றினார். (க)

தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(ப-ரை.) தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்காயின்
தாளாற்றி - முயற்சி செய்து
தந்த - சம்பாதிக்கப்பட்ட
பொருளெல்லாம் - பொருளனைத்தும்
வேளாண்மை - உபகாரத்தை
செய்தற்பொருட்டு - செய்தற்பயனுடையனவாம் - எ - று.

(க - ரை.) முயற்சிசெய்து சம்பாதித்தபொருளெல்லா முபகாரஞ்செய்யும்பொருட்டு - என்பதாம்.

(வி - ரை) தகுதியில்லாத பிறருக்குப்போல் தாம் அனுபவித்தற்பொருட்டும்; வைத்து இழத்தற்பொருட்டும், அல்லவென்பதாயிற்று. (௨)

புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

(ப-ரை.) புத்தே ளுலகத்து - தேவருலகத்திலும்
ஈண்டும் - இவ்வுலகத்திலும்
ஒப்புரவின் - உபகாரம்போல்
நல்ல - நல்லவையாகிய
பிற - வேறுசெயல்களை
பெறல் - பெறுதல்
அரிது - அரிதாம் - எ - று.

(க - ரை.) விண்ணுலகத்தும் மண்ணுலகத்தும், உபகாரத்தைப்போல வேறொன்றில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கொடுப்பாரும், கொள்வாரும், இல்லாமல் எல்லாரும், ஒருதன்மையரா யிருக்கையால் தேவருலகத்தில் அரிதாயிற்று யாவருக்கும் ஒப்பதுபோல் வேறொன்று இல்லாமையால், இவ்வுலகத்தில் அரிதாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒப்புரவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

(ப-ரை.) ஒத்ததறிவான் - உலகநடையை அறிந்துசெய்பவன்
உயிர்வாழ்வான் - உயிரோடிருந்து வாழ்பவனாவான்
மற்றையான் - அதனை அறிந்துசெய்யாதவன் (உயிருடையவனா யிருந்தாலும்)
செத்தாருள் - இறந்தவர்களுள்
வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வைக்கப்படுவான் (நினைக்கப்படுவானென்றபடி) எ-று.

(க - ரை.) உலக வியல்பையறிந்து நடப்பவ னுயிரோடு வாழ்பவன், அவ்வியல்பை யறியாதவன் செத்தவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை) உயிருக்குரிய அறிவும், செயலும், அவனிடத்தே காணப்படாமையால் செத்தாருள் வைக்கப்படுமென்றார். [இதனால் உலகநடையிலே தவறுதல் வேதநடையிலே தவறுதல்போல் நிந்தையை உடையதல்ல வென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௪)

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.

(ப-ரை.) உலகு - உலகநடையை
அவாம் - விரும்பிச்செய்யும்
பேரறிவாளன் - பெரியவறிவினை யுடையவனானவன்
திரு - செல்வத்தினாலே (நிறைதல்)

ஊருணி - ஊரில்வாழ்வார் (நீருண்ணுங்குளமானது)
நீர் நிறைந்தற்று - நீரினாலே நிறைந்ததுபோலும் (எ - று.

(க - ரை.) அறிவாளர் செல்வம் ஊராருண்ணுங் குளநிறைந்தாற்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அச்செல்வம் பாழ்படாமல் நெடுங்காலம் எல்லாருக்கும்வேண்டுமளவில் உதவுமென்பதாம். (ரு)

பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின்.

(ப-ரை.) செல்வம் - செல்வமானது
நயனுடையான்கண் - உபகாரஞ் செய்பவனிடத்தே
படின் - உண்டாகுமானால் (அவ்வுண்டாதல்)
உள்ளூர் - ஊர்நடுவே
மரம் - மரத்தினிடத்தே
பயன் - பழமானது
பழுத்தற்று - பழுத்தல்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) உபகாரஞ் செய்பவன் செல்வம் ஊர்நடுவில் மரம்பழுத்தாற்போலும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆல் - அசை உலகநீதி பலவகையிலும் ஒப்புரவு சிறந்தமையால் அதனை நயனென்றார், அவன் அம்மரம்போல் எல்லார்க்கும் எளிதிலே பயன் கொடுப்பானென்பதாம். (சு)

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்.

(ப-ரை.) செல்வம் - செல்வமானது
பெருந்தகையான்கண் - (உபகாரஞ் செய்யும்) பெரியதகைமையை யுடையவனிடத்தே
படின் - உண்டாகுமானால் (அச்செல்வமானது)
மருந்தாகி - எல்லாவுறுப்பும் (பிணிகளுக்கு) மருந்தாய்
தப்பா - தப்பாத
மரத்தற்று - மரத்தை ஒக்கும் - எ - று.

(க - ரை) பெரியோரிடத் துண்டாகிய செல்வம் மருந்தாகிய மரத்துக் கொப்பாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆல் - அசை. எல்லாவுறுப்பு மென்றது மரத்துக்கு - இலை, பூ, காய், கனி, முதலானவைகளை செல்வத்துக்கு அநுபவித்தற்குரிய பல பொருள்களை தப்பாமையாவது, கொள்ளுதற்கரிய விடங்களிலேநின்றுவது, மறைந்துநின்றுவது, காலத்தால்வேறுபட்டாவது, பயன்படாமைதன்குறைவை நோக்காமல் எல்லாவருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் உபகாரஞ்செய்பவனது பொருள்பயன்படுமாறு சொல்லப்பட்டது.]

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

(ப-ரை.) கடனறி - (தாம்) செய்யத்தகுமவைகளை அறிந்த
காட்சியவர் - இயற்கையறிவையுடையவர்
இடனில்பருவத்தும் - செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்திலும்
ஒப்புரவிற்கு - உபகாரஞ் செய்தற்கு
ஒல்கார் - தளரார் - எ-று.

(க - ரை.) அறிவுடையோர் வறுமையிலு முதவிசெய்வர்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) மற்றவைகளையெல்லாம் விட்டாலும் இதனைவிடாரென்பதாம். (அ)

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர்மை
செய்யா தமைகலா வாறு.

(ப-ரை.) நயனுடையான் - உபகாரஞ்செய்தலையுடையவன்
நல்கூர்ந்தானாதல் - வறுமைப்பட்டவனாகுதலாவது
செய்யும் - (ஒழியாமற்) செய்யும்
நீர்மை - குணத்தையுடைய அவ்வுபகாரங்களை
செய்யாது - செய்யப்பெறாமல்
அமைகலாவாறு - வருந்துகின்ற வியல்பாம் - எ - று.

(க - ரை.) உபகாரி வறியவனாகுதல் செய்யு முதவி செய்யாமையால் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தான் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்களைப் பெறாமை அவனுக்கு வறுமையல்லவென்பதாம் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வறுமையால் ஒப்புரவு செய்யாது விடத்தக்கதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து.

(ப-ரை.) ஒப்புரவினால் - உபகாரஞ் செய்தலினாலே
வருங்கேடெனின் - (ஒருவனுக்குப் பொருட்) கேடுவருமென்பவருண்டாயின்
அஃது - அக்கேடானது
ஒருவன் விற்று - (தன்னை) விற்றாயினும்
கோட்டக்கதுடைத்து - வாங்குந் தகுதியை யுடையதாகும் - எ-று.

(க - ரை.) உதவிசெய்தலாற் கேடுவருமெனி லவ்வுதவியைத் தன்னை விற்றாகினுஞ் செய்யக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தன்னைவிற்று வாங்கப்படுவ தொருபொருள் இல்லையாயினும் இக்கேடு புகழை உண்டாக்கலால், அதுவும் செய்யப்படு மென்றது. [இதனாலே ஒப்புரவினாலேகெடுவது கேடல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.]

இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம் ஒப்புரவறிதல்

முற்றிற்று.

உங - ஆம் - அதி - ஈகை.

அஃதாவது: வறியவராய் இறந்தவர்க்கு இல்லையென்னுமல் கொடுத்தல் இது மறுமையைக் குறித்ததாகலின், இம்மையைக்குறித்த ஒப்புரவறிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து

(ப-ரை.) வறியார்க்கு - ஒருபொருளு மில்லாதவர்க்கு
ஒன்று - (அவர்வேண்டிய) தொன்றை
ஈவதே - கொடுத்தலே
ஈகை - (பிறர்க்குக்) கொடுத்தலாகும்
மற்றெல்லாம்-(அது நீங்கலாகிய) எல்லாக் கொடையும்
குறியெதிர்ப்பை - குறிக்கப்பட்டபின் வரும் பயனேடுகூடிய
நீரது - குணத்தை
உடைத்து - உடையதாகும் - எ-று.

(க - ரை.) தரித்திரருக்குக் கொடுத்தலே கொடையாகும், மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தல் பின்வாங்கிக்கொள்ளும் பயனுகும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அது நீங்கலாகிய கொடை, வறியவரல்லாதவர்க்கு ஒருபயனை நோக்கிக் கொடுத்தல், நீரது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி பின்னும் தம்மிடத்தே வருதலால் குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்தென்ருர். [இதனுல் ஈகையினது இலக்கணம் அறிவிக்கப்பட்டது.] (க)

நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று.

(ப-ரை.) கொளல் - இரத்தல்
நல்லாறெனினும் - (மேலுலகத்துக்கு) நல்லவழியென்பவர் உண்டாயினும் (அது)
தீது - குற்றமாம் (கொடுத்தவர்க்கு
மேலுலகம் - அந்த மேலுலகத்தை யடைதல்
இல்லெனினும் - இல்லையென்பவர் உண்டாயினும்
ஈதலே - கொடுத்தலே
நன்று - நல்லதாம் - எ - று.

(க - ரை.) யாசித்தல் நல்வழி யென்ருலும் வாங்குதல் குற்றமே, கொடுத்தலாலே முத்தியில்லை யென்ருலுங் கொடுத்தலே நல்லது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) எனினுமென்பன, இரண்டும் அப்படிச் சொல்வாரில்லாமையைக்காட்டி நின்றது, ஏகாரத்தால் பிறவறங்களில் ஈகை சிறந்ததென்பதுபெறப்பட்டது நல்லது, சொல்லவந்தவர் தீயதும் உடன்சொல்லிஞர்.

இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(ப-ரை.) இலனென்னும் - வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும்
எவ்வம் - இழிவை
உரையாமை - (பிறரிடத்தே) சொல்லாமையும் (அதனைத் தன்னிடத்தே சொன்னவர்க்கு)
ஈதல் (இல்லையென்னுமற் கொடுத்தலும் (ஆகிய விரண்டும்)
குலனுடையான் கண்ணே - நல்ல குடியிற் பிறந்தவனிடத்தே
உள - உண்டாயிருக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) இல்லையென்னாது கொடுத்தல் நற்குடியிற் பிறந்தவரிடத்து உண்டு என்பதாம்.

(வி - ரை.) முன்பாட்டிலே தீதெனப்பட்டதைச் செய்யாமைக்கும் நன்றெனப்பட்டதைச் செய்தற்கும் உரியவனை அறிவித்தபடி. (௩)

இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு.

(ப-ரை.) (இரத்திலேயல்லாமல்) இரக்கப்படுதல் - இரக்கப்படுதலும்
இன்னாது - இன்பஞ் செய்வதன்று
இரந்தவர் - (ஒருபொருளை) இரந்தவரது
இன் - (அது பெற்றதனால்) இனிதாகிய
முகம் - முகத்தை
காணுமளவு - பார்க்குமளவும் - எ - று.

(க - ரை.) இரத்தல் அவரினிய முகத்தைக் காணுமளவுந் துன்பம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உம்மை இரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. இரக்கப்படுதல் இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பேனென்றிருத்தல். எல்லா மிரப்பவர்க்கு ஒன்று கொடுக்கக்கூடாமை நேரிடுமோவென்னும் அச்சத்தைக் குறித்து அதனை இன்னாதென்றார். எனவே எல்லாப்பொருளும் கொடுக்க வேண்டுமென்றதாயிற்று.

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

(ப-ரை.) ஆற்றுவார் - (தவத்தால்) வல்லவரானோருக்கு
ஆற்றல் - வல்லமையாவது
பசியாற்றல் - (தம்மை அடைந்த) பசியைப் பொறுத்தலாம் (அவ வல்லமைதான்)
அப்பசியை - அப்படிப் பொறுத்தற்கரிய பசியை
மாற்றுவார் - (கொடையிலே) நீக்குவோரது
ஆற்றலிற்பின் - வல்லமைக்குப் பின் - எ-று.

(க - ரை.) தவத்தோர் பசியைப் பொறுக்கும், வல்லமையிலும் பசியை யாற்றுவோர் வல்லமைபெரிது என்பதாம்.

(வி - ரை.) தாமும் பசித்துப் பிறருக்கும் அது தீர்க்கமாட்டாதவராது வல்லமையைக் காட்டிலும் தாமும் பசியாது பிறருக்கும் அது தீர்ப்பவராது வல்லமை நன்றென்பதாம். (௫)

அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

(ப-ரை.) அற்றார் - வறியவராது
அழிபசி - மிகுந்தபசியை
தீர்த்தல் - அறனெக்கித்) தீர்க்கக்கடவன்
அஃது - அவ்வறம்
பொருள் பெற்றானொருவன் - பொருள் படைத்தவனாகிய வொருவன்
வைப்புழி - அப்பொருளைத் தனக்குதவ) வைக்குமிடம் (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை.) பொருள் பெற்றவன் வறியவர் பசியைத் தீர்த்தலே யவன் பொருள் வைக்குமிடம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) எல்லா நன்மைகளும் அழியவருதலால் அழி பசியென்றார் அற்றாரழிபசிதீர்த்த பொருள் பின் தனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம். (௬)

பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

(ப-ரை.) பாத்து - (எந்நாளும்) பகுத்து
ஊண் - உண்ணுதல்
மரீஇயவனை - பழகியவனை
பசியென்னும் - பசியெனப்படும்
தீப்பிணி - தீயநோய்
தீண்டலரிது - தீண்டுதலில்லை - எ - று.

(க - ரை.) பிறர்க்கிட்டுண்ணுவோனைப் பசிநோய் தீண்டாதுஎன்பதாம்

(வி - ரை.) இவ்வுடம்பிலே நின்று ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையும் கெடுத்து அதனால் பின்வரும் உடம்புகளுக்கும் துன்பஞ் செய்தலால் தீப்பிணி யெனப்பட்டது. தனக்கு மருத்துவன் தானேயாகையால் பசிப்பிணி சேராதென்பதாம். [இவை ஆறுபாட்டாலும் ஈதலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

(ப-ரை.) தாமுடைமை - தாமுடைய பொருளை
வைத்து (கொடாது) வைத்து (பின்னே)
இழக்கும் - இழந்துவிடும்
வன்கணவர் - அருளிலாதவர்
ஈத்து - (வறியவர்க்கு வேண்டிய பொருளைக்) கொடுத்து

உவக்கும் - (அவர்) மகிழ்தலினால் (அருளுடையாரடையும்)
இன்பம் - மகிழ்ச்சியை
அறியார்கொல் - கண்டறியாரோ - எ - று.

(க - ரை.) பொருளை தேடிவைத் திழப்பவர் கொடுத்து மகிழு மின்பத் தை யறியார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஈந்தென்பது எதுகைநோக்கி ஈத்தென்றாயிற்று. அறிந்தா ராயின் தாமும் அவ்வின்பத்தை அனுபவிப்பாரே யல்லாமல் வைத்திழவா ரென்பது கருத்து. (அ)

இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்.

(ப-ரை.) நிரப்பிய - (பொருளின் குறைவை) நிறைக்கவேண்டி (இரந்தவ ர்க்குக் கொடாமல்)
தாமே - தாமே
தமியர்-தனித்தவராகி
உணல் - உண்ணுதலானது ஒருவருக்கு)
மன்ற - நிச்சயமாக
இரத்தலின் - (பிறரிடத்தேபோய்) இரத்தலினும்
இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாம் - எ - று.

(க - ரை.) பிறர்க்குக் கொடாமல் தாமே புண்ணுதல் யாசிப்பதினுந் துன்பம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருளின் குறையை நிறைத்தலாவது. ஒவ்வொரு தொ கையைக்குறித்து இவ்வளவு சம்பாதிப்போமென்று அத்தொழிலையே மேற் கொண்டு உலோபஞ்செய்து சேர்த்தல், தனித்தல், பிறரைச் சேராமை. இர த்தலுக்கு உள்ளது அப்போதை யிழிவே, பின்னே வறுமையில்லை. தனித் துண்ணுதலுக்கு அவ்விரண்டும் உண்டாகுமாதலால் இரத்தலினின்னாதெ ன்றார். (கூ)

சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை.

(ப ரை.) (ஒருவனுக்கு) சாதலின் - இறத்தல்போல்
இன்னாதது - துன்பஞ் செய்வதொன்று
இல்லை - இல்லை
அதூஉம் - அப்படிப்பட்ட இறத்தலும்
ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தல்
இயையாக்கடை - முடியாதவிடத்து
இனிது - இன்பஞ் செய்வதாகும் - எ - று.

(க - ரை.) இறத்தலே துன்பமாயினும் இரந்தவர்க்குக்கொடாத விடத் திறத்தலே யின்பம் என்பதாம்.

(வி - ரை) பிறருக்குப் பயன்படாத உடற்சுமை நீங்குதலால் இனிதென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஈயாமையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

இருபத்திமூன்றும் அதிகாரம் - ஈகை

முற்றிற்று.

உசு - ஆம் - அதி - புகழ்.

அஃதாவது: இல்வாழ்க்கை முதல் ஈகை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தில் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகத்திலே செய்தபடியே நிற்பதாகிய கீர்த்தியாம். இது பெரும்பாலும் ஈகைபற்றி வருதலால் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

(ப-ரை.) ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலினாலே
இசைபட - புகழுண்டாக
வாழ்தல் - வாழக்கடவர்
அதுவல்லது - அப்புகழல்லாமல்
உயிர்க்கு - (மக்க) ளுயிர்க்கு
ஊதியம் - வேறுபயன்
இல்லை - இல்லை (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை.) வறியார்க்குக் கொடுத்துப் புகழுண்டாக வாழ்தலே மக்களுயிர்க்கு இலாபம் என்பதாம்.

(வி - ரை) [இசைபடவாழுதற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலாகிய வேறு காரணங்களும் இருக்கினும் ஈகை சிறந்ததாதலால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

(ப-ரை.) உரைப்பார் - (உலகத்திலே ஒன்றை) உரைப்பவரால்
உரைப்பவையெல்லாம் - உரைக்கப்படு மவைகளெல்லாம்
இரப்பார்க்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு
ஒன்று - (அவர் வேண்டிய)தொன்றை
ஈவார்மேல் - கொடுப்பவரிடத்தே
நிற்கும் - நிற்கும்
புகழ் - கீர்த்திகளாம் - எ-று.

(க - ரை.) கொடுப்பவனிடத்தே கீர்த்தி நிற்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) புகழ்தான் உரையும், பாட்டும், என இருவகைப்படும், அவற்றுள் உரைப்பாருரைப்பவையென எல்லார்க்கும் உரியவழக்கத்தையே எடுத்தாராகினும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே உரியபாட்டும் கொள்ளப் படும்படவே பாடுவார் பாடுவவெல்லா மிரப்பார்க்கொன் றீவார்மேனிற்கும் புகழ் என்பதும் பெற்றாம், புகழின் காரணங்களினீதல் சிறந்தமை இதனுன்ளுங் காண்க. (௨)

> ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
> பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

(ப-ரை.) ஒன்றா - தனக்கு இணையில்லையாக
உயர்ந்த - ஓங்கிய
புகழல்லால் - கீர்த்தியல்லாமல்
உலகத்து - உலகத்திலே
பொன்றாது - அழியாமல்
நிற்பது - நிலைபெறுவது
ஒன்று - வேறொன்று
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) உலகத்தில் அழியாது நிற்பது புகழ் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தனக்கு இணையில்லாக வோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிரையும், உறுப்பையும், பொருளையும், கொடுத்தமைபற்றி வருதலால், தன்னோடு ஒப்பது இல்லாமல் தானே உயர்தல். அப்படிப்பட்ட புகழையே மனிதனாய்ப்பிறந்தவன் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் புகழது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

> நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
> போற்றாது புத்தே ளுலகு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நிலவரை - பூமியினெல்லையில்
நீள்புகழ் - அழியாது நிற்கும் புகழை
ஆற்றின் - செய்வானாயின்
புத்தேளுலகு - தெய்வலோகமானது (அவனையல்லாமல்)
புலவரை - (தன்னை யடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை
போற்றாது - பேணாது - எ - று.

(க - ரை.) உலகில் அழியாப் புகழைச் செய்வானாகில் தேவலோகம் தேவர்களைத் துதியாது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இவன்போல் அவர்புகழ்வடிவால் இவ்வுலகத்தையும், தேவவடிவால் அவ்வுலகத்தையும், ஒருசேர அடையாமையால் புலவரைப் போற்றாது புத்தேளுல கென்றார். (௪)

> நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
> வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

(ப-ரை.) வித்தகர்க்கல்லால் - திறமையையுடையவர்க்கு அல்லாமல் (மற்றவர்க்கு)
நத்தமாகும் - (புகழுடம்பிற்கு) பெருக்கமாகும்
கேடும் - வறுமையும்
அரிது - இல்லை
உளதாகும் - (அப்புகழுடம்பு) நிலைபெறுவதாகும்
சாக்காடும் - மரணமும்
அரிது - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) புகழுடம்பை வளர்த்தலும் நிலைபெறச் செய்தலும் அறிவிலார்க்கு அரிது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) நந்துஎன்னு முதனிலைத்தொழிற்பெயர் நத்து என்விகாரப்பட்டு அம்விகுதிபெற்று வந்தது - போல் - உரையசை - ஆகும் - அரிது - இவற்றை முன்னுங் கூட்டப்பட்டன. பெருக்கமாகும் கேடாவது - புகழுடம்புசெல்வதை அடைவதற்குப் பூதவுடம்பு வறுமைப்படல். நிலைபெறுவதாகு மரணமாவது; புகழுடம்புநிலைபெறற்குப் பூதவுடம்பு இறத்தல்நிலையில்லாத வுடம்பை வருத்தியும் விட்டும் நிலையான புகழை வளர்த்தலும் நிறுத்தலும் பிறர்க்கு முடியாமையால் வித்தகர்க்கல்லா லரிதென்றார். இவை இரண்டுபோட்டாலும் புகழுடையாரது மேன்மை சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

(ப-ரை.) தோன்றின் - (மனிதராய்) பிறந்தால்
புகழொடு - புகழுக்கு ஏதுவாகிய குணத்தோடு
தோன்றுக - பிறக்கக்கடவர்
அஃதிலார் - அக்குணமில்லாதவர்
தோன்றலின் - (மனிதராய்ப்) பிறத்தலினும்
தோன்றாமை-பிறவாமையானது (விலங்குகளாய்ப்பிறத்தலென்ற
நன்று - நல்லது - எ - று. [படி)

(க - ரை.) பிறந்தார் புகழோடு பிறக்கக்கடவர், அவ்வாறில்லாதவர்கள் பிறவாமையே நல்லது - என்பதாம்

(வி - ரை.) புகழுக்குஏது வைப்புகழென்றதால்ஆகுபெயர், இலாரென்றதனால் மனிதராயென்பதுவும், மனிதராய்க் பிறவாமையென்ற † அருத்தாபத்தியினாலே விலங்காய்ப்பிறத்தலென்பதும், கொள்ளப்பட்டன. இகழ்வாரில்லாமையால் நன்றென்றார். (சு)

புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்.

(ப-ரை.) புகழ்பட - (தமக்குப் புகழுண்டாக
வாழாதார் - வாழமாட்டாதவர் அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவிடத்தே

---

† அருத்தாபத்தியாவது: பகலுண்ணான் பருத்திருக்கை நோக்கி இரவிலுண்பானென வறிவதுபோல்வன.

தந்நோவார் - (இவ்விகழ்ச்சிகமது மாட்டாமையால் வந்ததென்று
தம்மை நோவாதவராகி
தம்மை - தம்மை
இகழ்வாரை - நிந்திப்பவரை
நோவது-நொந்துகொள்வது
எவன் - என்ன நினைத்து - எ - று.

(க - ரை.) புகழுண்டாக வாழாதவர் தம்மை யிகழ்ந்தவரை நொந்து கொள்ளதென்ன - என்பதாம்.

(வி - ரை.) புகழ்பட வாழவேண்டியதாயிருக்க அப்படி வாழமாட்டாத குற்றம் பற்றிப் பிறர்,இகழ்வது ஒரு பக்ஷமாகலால்-இகழ்வாரை நோவதெவனென்றார். (எ)

வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாஅ விடின்.

(ப-ரை.) இசையென்னுமெச்சம் - புகழென்னும் எச்சத்தை (பெறவேண்டி யிருக்க)
பெறாவிடின் - (அதனைப்) பெறாது விடுவாராயின்
வையத்தார்க்கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம்
வசை - (அதுதானே) வசையாகும்
என்ப - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் கீர்த்தியென்னும் பிள்ளையைப்பெறாமலிருப்பானாகி லுலகிற்கு வசை என்பதாம்.

(வி - ரை.) செய்தவர் இறந்துபோகத் தாமிறவாமல் நிற்கையால் புகழை எச்சமென்றார். இகழப்படுதற்கு மற்றொரு குற்றம் வேண்டாமென் பது கருத்து. (அ)

வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்

(ப-ரை.) இசையிலா - புகழில்லாத
யாக்கை - உடம்பை
பொறுத்த - சுமந்த
நிலம் - நிலத்தில்
வசையிலா - பழிப்பில்லாத
வண்பயன் - வளப்பத்தை யுடைய விளைவு
குன்றும் - குறையும் - எ - று.

(க - ரை.) கீர்த்தியில்லாவுடலைச் சுமந்த நிலத்தில் விளைவுகுறையும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிருண்டாயினும் அதனாலே பயன் கொள்ளாமையால், யாக்கையென்றும், அது நிலத்திற்குப் பாரமாதலின் பொறுத்தவென்றும், சொல்லினர். விளைவு குறைதற்கு ஏதுபாபசரீரத்தைச் சுமக்கின்ற வெறுப்பு [இவை நான்குபாட்டாலும் புகழில்லோரது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.]

வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.

(ப-ரை.) வசையொழிய - (தம்மிடத்து) வசையுண்டாகாமல் (புகழுண்டாக வென்றபடி)
வாழ்வாரே - வாழ்பவரே
வாழ்வார் - (உயிர்) வாழ்வோராவார்
இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல் (வசையுண்டாக வென்றபடி)
வாழ்வாரே - வாழ்பவரே
வாழாதவர் - இறந்தோராவார் - எ - று.

(க - ரை.) கீர்த்தியுடன் வாழ்பவரே உயிரோடுவாழ்பவர், என்பதாம்.

(வி - ரை.) வசையென்பவென்னும் பாட்டில், வசையொழிதல் புகழ் பெறுதலானதால், இங்கே இசையொழிதல் வசைபெறுதலாயிற்று. முன் பாட்டிலே புகழில்லாத வுடம்பென்றதனை விளக்கியவாறு இதனால் அம்மென்மை யுந்தாழ்வும் (உடன் சொல்லப்பட்டன) மறுமைப்பயன் வானுறையுந் தெய்வத்துள்வைக்கப்படுமெனமுன்னே சொல்லப்பட்டமையால்இல்லறத்துக்கு இவ்வுலகத்திலே புகழும் தேவருலகத்திலே போகமும் பயனென்பதுகொள்ளப்பட்டது.

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களால் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும். அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க.

௰ன்காம் அதிகாரம் புகழ்.

முற்றிற்று.

இல்லறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் ௨௪-க்கு திருக்குறள் ௨௪0

துறவறவியல்.

..ரி, முறைப்படித்துறவறம் சொல்லத்தொடங்கினர். துறவறமாவது முன் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாது நடந்து அறிவுடையாராய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி முத்திபெறுதற் பொருட்டுத் துறந்தவர்க்கு உரித்தாகிய அறமாம். அது விரதமும், ஞானமும் என விருவகைப்படும்.

விரதம்.

அஃதாவது: வினைமாசுதீர்ந்து, அந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமாதற்பொருட்டு இன்ன அறங்களைச் செய்வேனென்றும், இன்ன பாவங்களைவிடுவேனென்றும், தமது வல்லமைக்கு ஏற்ற அளவு செய்துகொண்டு துறந்தோரா

லே காப்பற்றப்படுவது, அவ்விரதங்கள் அளவில்லாதவையா யிருக்கினும் அவை பலவற்றையும் தம்முள்ளே அடக்கி நிற்குஞ்சிறப்புடைய சிலவற்றை இங்கேசொல்லத்தொடங்கிமுதலிலே அருளுடைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

உரு - ஆம் - அதி - அருளுடைமை.

அஃதாவது: தொடர்பு பற்றாமல் இயல்பாக எல்லா வுயிர்களின்மேலும் செல்வதாகி கருணையையுடையராதலாம். இல்லறத்துக்கு அன்புடைமை போல் இது துறவறத்துக்குச் சிறத்தலால் முன் சொல்லப்பட்டது.

> அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்
> பூரியார் கண்ணு முள. [வம்

(ப-ரை.) பொருட்செல்வம் - பொருளால் வருஞ்செல்வங்கள்
பூரியார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும்
உள - இருக்கின்றன (ஆதலால்)
செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட)
செல்வம் - செல்வமாவது
அருட்செல்வம் - அருளால் வருஞ் செல்வமாம் - எ - று.

(க - ரை.) கிருபையாகிய செல்வமேசெல்வம், பொருளாகிய செல்வங் கீழோரிடத்துமுண்டு - என்பதாம்

(வி - ரை.) அருளால்வருஞ் செல்வமானது - உயிர்களைக் காப்பாற்றி அவ்வறத்தால் மேம்படுதலாம். இழிந்தோரிடத்து இல்லாமல் உயர்ந்தோரிடத்துமாத்திரம் உள்ள அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வமென்றும், இழிந்தோரிடத்தும் உள்ள மற்றைப் பொருட் செல்வங்கள் சிறப்புடையன அல்லவென்றும் சொல்லியதாம்.

> நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
> றேரினு மஃதே துணை.

(ப-ரை,) நல்லாற்றால் - நல்வழியிலே நின்று
நாடி - (அளவைகளாலும் யுத்தியாலும் நமக்குத் துணையாகும் அறம் யாதென்று) ஆராய்ந்து
அருளாள்க - அருளுடையராகக்கடவர்
பல்லாற்றால் - (ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராத) பலசமையவழிகளால்
தேரினும் - ஆராய்ந்தாலும்
துணை - துணையாவது
அஃதே - அவ்வருளே (வேறொன்றில்லை யென்றபடி) எ - று.

(க - ரை.) நல்வழியில் நின்று கிருபையை யாளுவாராயின் அக்கிருபையே துணை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவைகளாவன பொறிகளாலே காணும்காட்சியும் குறிகளாலே ஆலோசித்து அறியும் † அனுமானமும் கருத்தா மொழியாகிய - ஆகமமும் - என மூன்றுவகைப்படும் ஒப்புமைபற்றி அறிகிற உவமானமும், இப்படி யல்லாமற்போனால், இது கூடாதென்று அறியும் அருத்தாபத்தியும்உண்மைக்கு எதிராகிய இல்லாமையும் - என விவையுங் கூட்டி ஆறென் பாரும் உண்டு. இவையும் அம்மூன்றுள் அடக்கிக்கொள்ளப்படும் யுத்தியாவது இது கூடும் இதுகூடாது எனத்தன்னிடத்தே தோன்றுவது ஒருநூக்கு ஒன்று ஒத்திராமையாவது மதவேறுபாட்டால் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முள்ளே மாறுகொள்ளுதலாம். அப்படி யிருந்தாலும், அருள் துணையென்பது எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்கு மென்பதாம் உயிரைவிட்டுநீங்காமல் இருமையிலும் உதவலால் துணையென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அருளது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
இன்னா வுலகம் புகல்.

(ப-ரை.) இருள்சேர்ந்த - அந்தகாரந்தங்கிய
இன்னாவுலகம் - துன்பவுலகத்திலே
புகல்-(போய்ப்) புகுதல்
அருள்சேர்ந்த-அருளைச்சேர்ந்த
நெஞ்சினார்க்கு - நெஞ்சையுடையவர்க்கு
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) கிருபைபொருந்திய மனமுடையோர் நரகிற்புகார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இருள்சேர்ந்த வின்னாவுலகமென்றது நெருங்கிய விருளையுடையதாய்த் தன்னை அடைந்தவர்க்குத் துன்பஞ் செய்வதொரு நரகத்தை அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின் உலகமெனப்பட்டது. (ந.)

மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

(ப-ரை.) மன்னுயிர்-நிலைபேறுடைய உயிர்களை
ஓம்பி-காப்பாற்றி
அருளாள்வாற்கு-(அவைகளிடத்தே) அருளுடையவனா யிருப்பவனுக்கு
தன்னுயிர் - தன்னுடைய வுயிர்
அஞ்சும்-அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய
வினை-பாவங்களானவை
இல்- உண்டாகா
என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர் - எ - று.

† அனுமானமாவது: புகையினாலே நெருப்பை அறிவது முதலானவை.

(க - ரை.) பிற வுயிர்களிடத்துக் கிருபை யுடையவனுக்குத் தன்னுயிர் பயப்படும் பாவமில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிர்களெல்லாம் நித்தியமாதலின் மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பநோக்கி அஞ்சுதல் அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலை முதலாகிய பாவங்களைச் செய்யானெனவே, வறுமையிலே நரகத்தை அடையாமைக்கு ஏது சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (௪)

அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(ப-ரை.) அருளாள்வார்க்கு - அருளுடையவர்க்கு (இம்மையிலும்)
அல்லல் - ஒரு துன்பமாவது
இல்லை - உண்டாகாது (அதற்கு)
வளிவழங்கும்-காற்றுலாவுகின்ற
மல்லல்-வளப்பத்தையுடைய
மா - பெரிய
ஞாலம் - பூமியில் வாழ்வோர்
கரி - சாக்ஷியாவார்-எ-று.

(க - ரை.) கிருபை யுடையவர்களுக்குத் துன்பமில்லை-என்பதாம்.

(வி - ரை.) சாக்ஷியாவார், தாம்கண்டு தெளிந்தபொருளைக் காணாதார்க்குத் தெளிவித்தற்கு உரியவர் அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்திலும் ஓரிடத்திலும் ஒருவரும் கண்டறிவா ரில்லாமையால், உலகத்தாரனைவரும் சாட்சியாவரென்றற்கு ஞாலங்கரியென்றார் எனவே இம்மையிலென்பது பெற்றாம். ஞாலத்தாரை ஞாலமென்றது ஆகுபெயர். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அருளுடையவர்க்கு இம்மையிலும் துன்பமில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகு வார்.

(ப-ரை.) அருணீங்கி - (உயிர்களிடத்துச் செய்யவேண்டும் அருளைவிட்டு
அல்லவை - விடவேண்டுங் கொடுமைகளை செய்து
ஒழுகுவார் - நடப்பாரை
பொருணீங்கி-(முன்பிறப்பிலேயும்) உறுதிப்பொருளைத்தேடாமல்
பொச்சாந்தார்-(தாம் துன்பப்படுகின்றமையை) மறந்தவர்
என்ப - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர் - எ - று.

(க - ரை.) அருளை விட்டுப் பாவஞ்செய்பவரை மறுமைப் பொருளை மறந்தவரென்பர்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) உறுதிப்பொருள் - அறம். துன்பப்படுதல் - தன்னைப்பற்றி வருவது முதலாகிய பிறவித்துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தலாம், மறவாதிருந்தாராயின் அப்படி நடவாரென்பது கருத்து. (௬)

அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லா தியாங்கு.

(ப-ரை.) பொருளில்லார்க்கு - பொருளில்லாதவர்க்கு
இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தினின்பம்
இல்லாதியாங்கு - இல்லாதமைபோல்
அருளில்லார்க்கு - (உயிர்களின்மேல்) அருளில்லாதவர்க்கு
அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தி னின்பம்
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) பொருளில்லாதவர்க்கிவ்வுலகத்தின்பமில்லாமைபோல்அருளில்லாதவர்க் கவ்வுலகத் தின்பமில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) உலகமிரண்டும் அவற்றி னின்பங்களுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள். எப்படி இந்தவுலக வின்பத்துக்குப் பொருளோ அப்படியே அந்தவுலகவின்பத்துக்கு அருள்காரண மென்பதாயிற்று. (எ)

பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றா
ரற்றமற் றாத லரிது.

(ப-ரை.) பொருளற்றார்- (ஊழினாலே) வருமை அடைந்தவர் (அதுநீங்கி)
ஒருகால் - (பின்) னொருகாலத்தில்
பூப்பர்-(செல்வத்தினால்) பொலிவார் (அப்படியல்லாமல்)
அருளற்றார்-அருளில்லாதவர் (பாவம் நீங்காமையால்)
அற்றார் - அழிந்தவரே
மற்று - பின்னொருகாலத்திலும்
ஆதலரிது - ஆகுதலில்லை - எ - று.

(க -ரை.) பொருளற்றவர் ஒருகாலத்திற் செல்வம்பெறுவர். அருளற்றவர் அழிந்தவரே - என்பதாம்.

(வி - ரை.) முன் பாட்டில்ஒருவிதத்தால் பொருளில்லாமையோடுஅருளில்லாமையை ஒப்பாக்கிச்சொன்னாராதலால், இப்பாட்டில் மற்றொருவிதத்தினாலே அதனை மறுத்து அதிலும் கொடிதென்பது சொல்லியபடி.

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற் றேறி
னருளாதான் செய்யு மறம்.

(ப-ரை.)அருளாதான் - (உயிர்களிடத்தே) அருள்செய்யாதவன்
செய்யும் - செய்யும்
அறம் - அறத்தை
தேறின் - ஆராயின்
தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவன்
மெய்ப்பொருள் - மெய்ந்நூலிற் சொல்லப்பட்டபொருளை
கண்டற்று - (ஒருகால்) கண்டதுபோலும் - எ - று.

(க - ரை.) அருளில்லாதவன் செய்யுந் தருமத்தை யாராயின் மெய்ஞ்ஞானமில்லாதவ ண்மைப் பொருளைக் கண்டாற்போலும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆல்-அசை. எப்படி நிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவன் நடுவே மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால் அதனைத் தனது ஞானமில்லாமையாற்றானே அழித்து விடுவானோ அப்படியே அருளில்லாதவன் நடுவே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளில்லாமையாற்றானே அழித்து விடுவானென்பதாயிற்று ஆகவே மற்றெல்லா வறங்களுக்கும் அருளுடைமை மூலமென்பது பெறப் பட்டது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அருளில்லாதவர்க்கு வருங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (க)

வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து.

(ப-ரை.) (அருளில்லாதவன்) தன்னின் மெலியார்மேல் - தன்னினு மெலியவர்கள்மேல்
தான் - தான்
செல்லுமிடத்து - (வருத்துதற்குச்) செல்லுமிடத்து
வலியார் - (தன்னின்) வலியவர்
தன்னை வருத்துதற்கு வரும்போது - முன் (அவர்) முன்
தன்னை - (அஞ்சிநிற்கும்) தனது நிலையை
நினைக்க - நினைக்கக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) வலியவன் மெலியவனை வருத்தச் செல்லும்போது தன்னி லும் வலியவன் தன்னை வருத்தியதை - நினைக்கக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மெலியாரெனினும்-அஃறிணைக்குங் கொள்க அதனை நினைக்கவே இந்த வுயிருக்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகுமென்று அறிந்து அதன்மேல் அருளுடையவனாவானென்பது கருத்து [இதனாலே அருள்பிறத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.]

இருபத்தைந்தாம் - அதிகாரம் - அருளுடைமை.

முற்றிற்று.

உசு-ஆம்-அதி-புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது: ஊனுண்ணுதலை ஒழித்தலாம், கொலைப்பாவத்தைப் பின் உண்டாக்கலால், அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனால் வருதலால் அதன் காரியமாதலையும் ஒருசேர உடைத்தாகிய ஊனுண்ணுதல் அருளுடையார்க்குஇயைவது அன்றாகலினதனை விலக்குதற்கு இது அருளுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்.

உகூ - ஆம் - அதி - புலான்மறுத்தல்.

(ப-ரை.) தன்னூன் - தன்னுடம்பை
பெருக்கற்கு - வளர்த்தற்பொருட்டு
தான் - தான்
பிறிதூண் - மற்றொன்றினுடம்பை
உண்பானை - தின்பவன்
எங்ஙனம் - எவ்வகையால்
அருள் - அருளை
ஆளும் - ஆளுவான் - எ - று.

(க - ரை.) தன்னுடல்பெருக்கற்குப் பிறவுடலைத்தின்பவ னெவ்வகை யாற் கிருபை யுடையவனுவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பயனில்லாத தன்னூன் வளர்த்தலைப் பயனென நினைத்து இக்கொடுமை செய்வோனே அறிவிலாத கொடியோ னென்றதாயிற்று. எங் ஙனமாளு மருளென்பது ஆளானென்பது படநின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (க)

பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு.

(ப-ரை.) பொருளாட்சி - பொருளினாலே பயன் கொள்ளுதல்
போற்றாதார்க்கு - அதனைக் காப்பாற்றாதவருக்கு
இல்லை - இல்லையாம்
ஆங்கு - அதுபோல்
அருளாட்சி - அருளினாலே பயன்கொள்ளுதல்
ஊன்றின்பவர்க்கு - புலாலுண்பவருக்கு
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) அருளைக் காப்பாற்றாதார்க் கருளில்வரும் இன்பமில்லை-என் பதாம்.

(வி - ரை.) எப்படி பொருட்பயனை இழத்தற்கு அதனைக் காப்பாற்றா மையோ அப்படியே அருட்பயனை இழத்தற்கு, ஊன்றினல் காரணமென்ற தாயிற்று. ஊண்டிற்றாயினும் உயிர்களுக்கு ஒரு தீங்கு நினையாராயின் அரு ளாளுதற்குக்குறைவில்லை யென்பாரை மறுத்து அது உண்டென்பது[இவை இரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] எடுத்துக்காட்டுவமையணி (உ)

படைகொண்டார் னெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

(ப-ரை.) ஒன்றன் - பிறிதோருயிரினது
உடல் - உடலை
சுவையுண்டார் - சுவைபடவுண்டவரது
மனம் - மனமானது
படைகொண்டார் - கொலைக்கருவியைத் (தன்கையிலே) கொண் டவரது
நெஞ்சம்போல் - மனம்போல்
நன்றூக்காது-(கொலையைநோக்குவதல்லது) அருளைநோக்காது

(க - ரை.) ஊன் தின்பவர்கள் மனம் அருளை நினையாது-என்பதாம்.

(வி - ரை.) சுவை படவுண்டல் காயங்களால் இனிய சுவைபடச்சமைத்து உண்டல், படை - வாள் முதலானவை [இதனால் ஊன்றின்பாரது மனம் தீங்குநினைத்தல் உபமானப் பிரமாணத்தினாலே சாதித்து முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது.] (௩)

அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

(ப-ரை.) அருள் - அருளானது
யாதெனின் - எதுவென்றால்
கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை
அல்லது - அவ்வருளல்லாத தானது
யாதெனின் - எதுவென்றால்
கோறல் - கொல்லுதல் (ஆதலால்)
அவ்வூன் - அக்கொல்லுதலால் வந்தவூனை
தினல் - தின்னுதல்

பொருளல்லது - அறனல்லாததாம் (பாவமாம்) எ - று.

(க - ரை) கொல்லாமையே அருளாம் கொல்லுதலே பாவமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கொல்லாமையை அருளென்றும், கொல்லுதலை அல்லதென்றும், காரியங்களைக் காரணங்களாகவும், ஊன்றின்கையாகிய காரணத்தைப்பாவமாகிய காரியமாகவும் உபசரித்தார். அருளல்லது, கொடுமை சிறப்புப் பற்றி அறம் பொருளெனப்படுதலால் பாவம் பொருளல்லது எனப்பட்டது.

உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு.

(ப-ரை.) உயிர்-(சிலவகை) யுயிர்கள்
நிலை-(உடம்புகளிலே) நிற்கை
ஊண் - ஊனை
உண்ணாமையுள்ளது - உண்ணாமையென்னும் அறத்தினிடத்தது
(ஆதலால்)
உண்ண-(அந்நிலைகுலைய ஒருவன் அதனை) உண்பானாயின்
அளறு - அவனை (விழுங்கிய) நரகமானது
அண்ணாத்தல் செய்யாது-(பின்உமிழ்தற்கு) வாய்திறவாது எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனூனுண்பானாயி னவனை நரகம் விழுங்கிவிடும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) உண்ணப்படுகிற விலங்குகள் அதனாலே குறைந்துபோக மற்றவை பல்குதலால் உண்ணாமையுள்ள துயிர் நிலையென்றார். உண்ண வென்பது உண்ணினென்னும் பொருளில்வந்தது. [ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தினாலே நெடுங்காலம் நரகத்துள் அழுந்துவானென்பதாம். கொலைப்பா

வம் கொன்றவர்மேல் சிற்றலால் பின் ஊனுண்பார்க்குப் பாவமில்லை யென் பாரை மறுத்து அது உண்டென்பது. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

தினற்பொருட்டாற் கொள்ளா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில்.

(ப-ரை.) தினற்பொருட்டால் - தின்னுதல் காரணமாக
உலகு - உலகத்தார்
கொள்ளாதெனின்-(ஊனைக்) கொள்ளாராயின்
விலைப்பொருட்டால் - விலைப்பொருள் காரணமாக
ஊன்றருவார் - ஊனைவிற்பவர்
யாரும்-எவரும்
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) ஊனை வாங்குவா ரில்லாயினதை விற்பாரில்லை-என்பதாம்.

(வி - ரை.) [பின்னே உண்டாவதாகிய ஊனைத்தின்னுதல், அதற்கு முன்னே உண்டாவதாகிய கொலைக்குக் காரணமாகாமையால் தின்பார்க்குக் காரணத்தால் வரும்பாவம் இல்லையென்ற வாதியைநோக்கி அருத்தாபத்தி பிரமாணத்தினலே காரணமாகுதல் சாதித்தலின் இதனால் முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது.] (சு)

உண்ணாமை வேண்டும் புலா அல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின்.

(ப-ரை.) புலால் - புலாலானது
பிறிதொன்றன் - வேறோருடம்பினது
புண் - புண்ணாகும்
அது - அப்புலால்அசுத்தமாயிருக்கையை
உணர்வா - அறிவோரை
பெறின் - பெற்றால்
உண்ணாமைவேண்டும்-(அப்புலாலை) உண்ணாதொழிய வேண்டும்.

(க - ரை.) பிறவுடலின் புண்ணென்றறிந்தவர்களைப் பெற்றால் ஊனை யுண்ணா திருக்கவேண்டும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அந்த மெய்ம்மையை அறியாமையால் அதனை உண்கின்றாரென்பதாம். [இதனால் யுத்தியினாலும் ஊனுண்ணல் இழிந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன்.

(ப-ரை.) செயிரின்-(மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்றும்
தலைப்பிரிந்த - நீங்கிய
காட்சியார் - அறிவினையுடையவர்

உயிரின் - உயிரினின்றும்
தலைப்பிரிந்த - நீக்கப்பட்ட
ஊன் - ஊனை
உண்ணார் - [illegible]

(க - ரை.) [illegible] என்பதாம்.

(வி - ரை.) தலைப்பிரிந்த [illegible] பிணமென்று ஊனின் மெய்மைதா மே அறிதலால் உண்ணார் [illegible]. (அ)

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

(ப-ரை.) அவி - [illegible] அவிசினை
சொரிந்து [illegible] பெய்து
ஆயிரம் வேட்டலின் - ஆயிரம்யாகஞ் செய்தலினும்
ஒன்றன் - ஒரு [illegible]
உயிர் - உயிரை
செகுத்து - [illegible]
உண்ணாமை - [illegible] உண்ணாமை
நன்று - [illegible].

(க - ரை.) [illegible] பாவத்தின்றுமை நல்லது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) [illegible] பயனினும் இத்தவிரதத்தால்வரு ம்பயன் பெரிதென்பதாம்.

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிருந் தொழும்.

(ப-ரை.) கொல்லான் - [illegible] கொல்லாதவனாய்
புலாலை மறுத்தானை - புலாலைய முன்னுண்ணாதவனை
எல்லா உயிரும் - எல்லா உயிர்களும்
கைகூப்பி - கைகுவித்து
தொழும் - [illegible].

(க - ரை.) [illegible] எல்லா உயிரும் வணங்கும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) [illegible] ஒருதிக்க உடையவர்க்கு அல்லா மல் ஒன்னா [illegible] பயனிலையாகலின் கொல் லாமையும் [illegible] ஒருமையிலே தேவ ரினும் உயர்ந்த [illegible] சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டா [illegible] சொல்லப்பட்டது.] (௰)

இருபத்தாறாம் அதிகாரம் - புலான்மறுத்தல்.

முற்றிற்று.

உஎ - ஆம் - அதி - தவம்.

அஃதாவது: மனம்பொறிவழி போகாமல் நிற்கையின்பொருட்டு விரதங்களினாலே உண்டிசுருக்குதல் முதலான செயல்களை மேற்கொண்டு அவைகளால் தம்முயிர்க்குவருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிறவுயிர்களைக் காப்பாற்றலாம் புலாலைமறுத்து உயிர்களின்மேல் அருள்முதிர்ந்தவிடத்தே செய்யப்படுவதாகலின் இதுபுலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு.

(ப-ரை.) தவத்திற்கு - தவத்தினுக்கு
உரு (வடிவமானது
உற்றநோய் - உண்டிசுருக்குதல் (முதலானவைகளால்) தம்முயிர்க்குவரும் துன்பங்களை
நோன்றல் - பொறுத்தலும்
உயிர்க்கு - பிறவுயிர்க்கு
உறுகண்செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ்செய்யாமையும் ஆகிய
அற்றே - அவ்வளவினதேயாகும் - எ - று.

(க-ரை.) பசிபொறுத்தலும் உயிர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்யாமையும் தவத்திற்கு வடிவம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்றைய விரதங்களெல்லாம் இவ்விரண்டிலே அடங்குமாதலின் அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். [இதனால் தவத்தினது இலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.] (க)

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

(ப-ரை.) தவமும் - (பயனேயல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும்
தவமுடையார்க்கு - (முன்னைத்) தவத்தையுடையவர்க்கே
ஆகும் - உண்டாகும் (ஆதலால்)
அதனை - அத்தவத்தை
அஃதிலார் - அம்முன்னைத் தவமில்லாதவர்
மேற்கொள்வது - செயத்தொடங்குவது
அவம் - வீணும் - எ - று.

(க-ரை.) முப்பிறப்பிற் றவஞ்செய்தவர்க்குத் தவம்பலிக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்பழக்கத்தால் அறிவும் வல்லமையும் உடையராய்முடித்தலால் தவமுடையார்க் காகுமென்றும் பழக்க மில்லாதவர்க்கு அவ்விரண்டும் இல்லாமையினாலே முடியாமையால் அவமென்றுங்கூறினர். (உ)

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம்.

(ப-ரை.) மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையேபற்றியே நிற்பவர்கள்
துறந்தார்க்கு - (இருவகைப்பற்றையுந் துறந்தவர்களுக்கு
துப்புரவு - உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும்
வேண்டி - (உதவுதலை) வேண்டி
தவம் - (தாம்) தவஞ்செய்தலை
மறந்தார்கொல் - மறந்தார்போலும் - எ - று.

(கு - ரை.) இல்வாழ்வோர் துறவிகளுக்கு உண்டி மருந்து இடம் உதவ வேண்டித் தவத்தை மறந்தார்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) துப்புரவு அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள். தவமானது வேண்டியவைகளை வேண்டியபடியே பெறத் தருவதாதலால் யாவராலும் செய்யத்தகுவாகிய அதைத் தம்மாலே செய்யப்படுகிற தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியால், மறந்தார்போலுமெனவே தானத்திலும் தவம் உயர்ந்தது என்றதாயிற்று.

ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

(ப-ரை.) ஒன்னார் - (தமது அறத்துக்கு இடையூறுசெய்த) பகைவரை
தெறலும் - கெடச்செய்தலையும்
உவந்தாரை - (அதனை) விரும்பினவரை
ஆக்கலும் - உயரச்செய்தலையும்
எண்ணின் - (தவஞ்செய்வோர்) நினைப்பாராயின்
தவத்தான் - (அவரது) தவவலிமையினால்
வரும் - (அவை அவருக்கு) உண்டாகும் - எ-று.

(கு - ரை.) சாபம், அநுக்கிரகம், தவத்தால் வரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முழுதுந் துறந்தவர்க்குபகைவரும், நட்பினரும்இருப்பது கூடாமையால் தவத்திற்கு ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டது, எண்ணி னென்றதனால் அவர்க்கு அவை எண்ணுமையே இயல்பென்பது தோன்றுகின்றது. பகைவர் பெரியாராயினும் அவருக்குக்கேடும் விரும்பினவர் சிறியாராயினும் அவருக்கு உயர்வும் நினைத்தவளவில்வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேல்வைத்துத் தவத்தின் வல்லமை சொல்லியபடி. (௪)

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

(ப-ரை.) வேண்டிய - (முயன்றால்) பெறவேண்டிய பயன்களை
வேண்டியாங்கும் - வேண்டியபடியே
எய்தலால் - (மறுமையிலே தாம்) பெறலாமாதலால்
செய்தவம் - செய்யத் தருவதாகிய தவமானது
ஈண்டு - இம்மையில்
முயலப்படும் - (அறிவுடையோராலே) முயலப்படும் - எ-று.

(க - ரை.) மறுமை யின்பங்களை யடையத் தவமுயற்சி செய்யப்படும் என்பதாம்.

(வி - ரை) ஈண்டென்றதனால் மறுமை வருவிக்கப்பட்டது. மேலே கதியும், மோக்ஷமும், தவத்தாலல்லாமல் அடைதல் கூடாதென்பதாம் [இவை நான்குபாட்டாலும் தவத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது] (ரு)

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு

(ப-ரை.) தவஞ்செய்வார் - தவத்தைச்செய்வார்
தங்கருமஞ் செய்வார் - தமது கருமத்தைச செய்பவராவார்
மற்றல்லார் - மற்றைப் பொருளின்பங்களைச் செய்வார்
ஆசையுட்பட்டு - (அவைகளி) ஆசையாகிய வலையில் அகப்பட்டு
அவஞ்செய்வார் - தமக்குக் கேடுசெய்பவராவார் - எ-று.

(க - ரை.) தவஞ் செய்பவர் நித்தியப்பொருளை அடைவர்-என்பதாம்.

(வி - ரை) அநித்தியமாய் மூவகைத் துன்பத்துக்கு இடமாய் உயிரின் வேறாய் உள்ள உடம்புக்கு வருத்தம் வருமென்று விடாமல் தவத்தைச் செய்தால், பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, இறப்பு, இவைகளால்அநாதியாகத் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு வருகிற உயிரானது ஞானம்பெற்று மோக்ஷத்தை அடையும். ஆதலால் தவஞ் செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வாரென்றும், க்ஷணத்தில் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிறவிகளிலும் துன்பப்படத் தக்க பாவஞ் செய்துகொள்ளுதலால் அல்லாதாரை அவஞ் செய்வாரென்றும், சொல்லினர். நித்தியமின்மை = அநித்தியம். (சு)

சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

(ப-ரை.) சுடச்சுடரும் (புடத்தீயானது) சுடச்சுடரும்
பொன்போல் பொன்னுக்குக் குற்றம் நீங்கல்போல்
நோற்கிற்பவர்க்கு-தவம்செய்யவல்லவர்க்கு
துன்பம்-(அதனால் வருகிற) துன்பம்
சுடச்சுட - சுடச்சுட
ஒளிவிடும் - ஒளிமிகும் - எ-று.

(க - ரை.) புடத்தால் பொன்பிரகாசிப்பதுபோல் தவத்தால் ஞானம் பிரகாசிக்கும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒளிபொன்னுக்கு காந்தியும் தவம் செய்வோர்க்கு ஞானமும் ஆம். காந்தி மிகுந்தோறும் பொன்னுக்கு குற்றம் நீங்கல் போல் ஞான் மிகுந்தோறும் அவர்க்குப் பாவம நீங்கல் கொள்க ஒளிபோற்பொருளை விளக்கலால் ஞானம் ஒளியெனப்பட்டது.

தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்.

(ப-ரை.) தன்னுயிர் - [illegible]
தானே - [illegible]
பெற்றான் - [illegible]
ஏனைய - [illegible]
மன்னுயிரெல்லாம் [illegible]
தொழும் - [illegible]

(க - ரை.) தவத்தால் [illegible] உணர்த்தும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) [illegible] செய்தல் ஆகாத் காட்டிலும் பெறுதற்கு [illegible] யென்றார். அது பெறுதலை யென்றது. [illegible], காமாதிக் கிரக வல்லமையைப் [illegible] கின்றார்

கூற்றம் [illegible]
நோற்றல் [illegible]

(ப-ரை.) கூற்றம் - [illegible]
குதித்தலும் - [illegible]
கைகூடும் - [illegible]
நோற்றலின் - [illegible]
ஆற்றல் - [illegible]
தலைப்பட்டவர்க்கு - [illegible]

(க - ரை.) [illegible] என்பதாம்.

(வி - ரை.) [illegible] யது. ஆற்றல்-[illegible] ரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்ட [illegible]

[illegible]
[illegible]

(ப-ரை.) (உலகத்தில் [illegible]
பலராகிய [illegible] - [illegible] தென்றால்)
(அது)
நோற்பார் - [illegible]
இலர் - [illegible]
நோலாதவர் - [illegible]
பலர் - பலராவர் - [illegible]

(க - ரை.) தவஞ் [illegible] பலர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இங்கே செல்வம் [illegible] வறுமை-அஞ்ஞானத்தையும், குறிக்கும் [illegible] நோற்பார் [illegible] சொல்ல

லால் அதன் காரியமாகிய செல்வர் சிலராதல் வருவிக்கப்பட்டது. [இதனால் தவஞ் செய்யார்க்கு இம்மையின்பமும் இல்லையென்று இதனால் அதனது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.] (கo)

இருபத்தேழாம் அதிகாரம் தவம்

முற்றிற்று.

உ அ - ஆம் - அதி - கூடா வொழுக்கம்.

அஃதாவது: தாம் விட்ட காமவின்பத்தை உறுதி யில்லாமையினாலே பின்னும் விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழியே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும்.

(ப-ரை.) வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சம்பொருந்திய மனத்தை யுடையவனது
படிற்றொழுக்கம் - மறைந்த ஒழுக்கத்தை
பூதங்களைந்தும் - (உடம்பாய் அவனோடு கலந்துநிற்கின்ற) பஞ்ச பூதங்களும் (கண்டு)
அகத்தே - (தம்) முன்னே
நகும் - சிரிக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) வஞ்சகன் ஒழுக்கத்தைக்கண்டு அவன்பஞ்சபூதங்களுஞ் சிரிக்கும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) காமம் தன்னுள்ளே வருத்திக்கொண் டிருக்கவும் காமமில்லாமையைச் சொல்லிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலால், வஞ்சமனமென்றும், அவ்வருத்தம் பொறுக்கமாட்டாமற் செய்யும் கள்ளச் செய்கையைப் படிற்றொழுக்க மென்றும், உலகத்திலே களவுடையவர் பிறர் அறியாமற் செய்யுங் காரியங்களுக்கும் ஐம்பெரும் பூதங்களே சாட்சியாகலின் அச்செய்கையையும், அவன் மறைக்கின்ற விதத்தையும், அறிந்து அவன் அறியாமல் தம்முள்ளே சிரித்தலால் அகத்தே நகுமென்றும், சொல்லினார். செய்த குற்றமறையாதாகலின் தவஞ்செய்வோனுக்கு அவ்வொழுக்கம்,ஆகாதென்பதுகருத்து.

வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின்.

(ப-ரை.) தான் - தான்
அறி - அறிந்த
குற்றம் - குற்றத்திலே

தன்னெஞ்சம் - தனதுமனம்
படின் - தாழுமாயின் (ஒருவனுக்கு)
வானுயர் - வான்போலுயர்ந்த
தோற்றம் - தவவேடமானது
எவன் - என்னபயனை
செய்யும் - செய்யும் - எ - று.

(க - ரை.) தன்மனம் தானறிந்த குற்றத்திற்படில் உயர்ந்த தவவேடம் என்னபயன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறியாது செய்தகுற்றத்துக்கு அல்லாமல் அறிந்துசெய்த குற்றத்துக்குப் பிராயச்சித்தம் இல்லாமையால் நெஞ்சு குற்றமுடைய தாகி விடும் விடவே நின்ற வேஷமாத்திரத்துக்குப் பார்த்தாரை வெருட்டுதலே அல்லது வேறுபயன் இல்லை யென்பதாம். (உ)

வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

(ப - ரை.) வலி - (மனத்தை அடக்கும்) வல்லமையை
இல் - இல்லாத
நிலைமையான் - இயல்புடையவன்
வல்லுருவம் - அவ்வல்லமையுடையவரது வேடத்தைக்கொண்டு (மனம்போனவழி போகுதல்)
பெற்றம் - பசுவானது காவற்காரர் தூரத்திருக்கும்படி
புலியின்றோல் - புலியுனது தோலை
போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு
மேய்ந்தற்று - பயிரைமேய்ந்தால் அச்செய்கைபோலும் - எ - று.

(க - ரை.) மனமடக்காதவன் தவவேடம் பசு புலித்தோல் போர்த்து மேய்ந்தாற்போலும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மேய்தலுக்கு ஏற்க மனம்போனவழி போகுதல் வருவிக்கப்பட்டது. காவற்காரர் தூரத்தாமை "புலி பசித்தாற் புல்லைத்தின்னாது" என்பதனாலும், அச்சத்தாலும், ஆம் - ஆகவே, அவ்வல்லுருவங் கொள்ளுதற்குப் பயன் அப்படிப்பட்ட காரணங்களால், உலகத்தார் சந்தேகப்படாமையாயிற்று. பசு தனக்கு உரியபுல்லைவிட்டுப் புலித்தோல் போர்த்துப் பிறர்க்கு உரியபயிரை மேய்தல்போல் அக்கூடா வொழுக்கத்தான் தனக்கு உரிய மனைவியைவிட்டுத் தவவேடங்கொண்டு பிறருக்கு உரிய பெண்டிரை அநுபவித்த லென்க. [அப்படி செல்கிற பசு இல்லாமையால் இல்பொருளுவமையணி.] (ங)

தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(ப-ரை.) (அவ்வல்லமையில்லாத நிலைமையான்) தவ - தடவேடத்திலே
மறைந்து - மறைந்து
அல்லவை - த மல்லாதவைகளை

செய்தல் - செய்தல்
வேட்டுவன் - வேடன்
புதல் - புதரிலே
மறைந்து - மறைந்து
புள் - பறவையை
சிமிழ்த்தற்று - பிடித்தல்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) தவவேடத்தில் மறைந்தொழுகுவோன் வேடனை ஒப்பான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தவம் என்றது வேடத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்வோனது [illegible] மகளிரைத் தன் வசத்தாராக்குதல், இப்படி செய்தலென்பது, இத்தொழில் உவமையினாலே தோன்றுதல் அறிக.

பற்றற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும்

(ப-ரை.) (பிறர் தம்மை நன்கு மதித்தற்பொருட்டு) பற்றற்றேமென்பார் -
பற்றற்றேமென்று சொல்லுவாரது
படிற்றொழுக்கம் - மறைந்தவொழுக்கமானது; (அப்பொழுது இனிதாய்த் [illegible])
எற்றெற்றென்று - [illegible] என்செய்தோமென்று
(தாமே [illegible])
ஏதம்பலவும் - பல துன்பங்களையும்
தரும் - (அவருக்குத்) [illegible] - எ - று.

(க - ரை.) பற்றற்றேமென்பவரது பொய்யொழுக்கம் பின்பு துன்பந் தரும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) [illegible] நீங்காமையால் பற்றற்றேமென்பாரென்றும், [illegible] அழிவதாகிய இன்பத்தின் பொருட்டு [illegible] பாவத்தைச் செய்வோர் அது துன்பத்தை [illegible] பாவமேயென்று அழுவாராதலின் எற்றெற்றென்றும் [illegible] கூடாவொழுக்கத்தினது இழுக்கம் [illegible] (௫)

நெஞ்சின் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்

(ப-ரை.) நெஞ்சின் - மனத்தினால்
துறவார் [illegible]
[illegible]
வஞ்சித்து - [illegible]
வாழ்வாரின் - வாழ்பவரைப்போல்
வன்கணார் - இரக்கமில்லாதவர்
இல் - இல்லை-எ-று.

(க - ரை.) துறந்தவர்போல் வஞ்சித்து வாழ்பவரினுங்கொடியவரில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) தானஞ் செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமையிலே நற்கதி அடைதற்பொருட்டு இந்த அரிய தவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போமென்று அறியாமற் கொடுத்தவரை அதைவாங்கிக்கொண்டு தாழ்ந்த கதியை அடைவித்தலாம். தமக்கு ஆமவைகளைச் செய்தார்க்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தலால் வன்கணாரில் லென்றார். (சு)

புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

(ப-ரை.) புறம் - மேலே
குன்றி - குன்றிமணியானது
கண்டனையரேனும் - காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செம்மையை யுடையவராயினும்
அகம் - உள்ளே
குன்றிமூக்கின் - அக்குன்றிமணியின் மூக்குப்போல்
கரியார் - கறுத்திருப்பவரையும்
உடைத்து - (உலகமானது) உடையதாயிருக்கின்றது - எ - று.

(க - ரை.) குன்றிமணிபோற் புறத்திற் சுத்தமும் அகத்திற் குற்றமும் உடையவரை உலகமுடைத்து என்பதாம்.

(வி - ரை.) குன்றியாகிய உபமானத்திலே நிறத்தைக் காட்டுகிற செம்மை கருமைகள் உபமேயத்திலே செவ்வையாயிருக்கையையும் அறிவில்லாமையையும் காட்டுகின்றன. (எ)

மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்

(ப-ரை.) மாசு - அழுக்கானது
மனத்தாக - (தம்) மனத்திலுள்ளதாக
மாண்டால் - பிறர்க்குத் தவத்தால்; மாட்சிமையுடையவராக
நீராடி - நீரிலே முழுக்காட்டி
மறைந்து - (தாம் அதனிடத்தே) மறைந்து
ஒழுகும் - நடக்கும்
மாந்தர் - மனிதர்
பலர் - (உலகத்திலே) பலர் - எ - று.

(க - ரை.) உள்ளத் தழுக்கிருக்க உடலழுக்கைக் கழுவுவார் பலர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மாசு காமவெகுளி மயக்கங்கள் அவைபோதற்காக வல்லாமல் மாட்சிமை பட்டவரென்று பிறர் நினைத்தற்காக நீராடுதலால் அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கு இடமாக்கினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தாரது குற்றமும் அவரை அறிந்து நீக்கவேண்டு மென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கணைகொடி தியாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல்.

(ப-ரை.) கணை - அம்பானது (வடிவினாலே செவ்விதா யிருந்தாலும்)
கொடிது - (செயலினாலே) கொடியதா யிருக்கின்றது
யாழ் - வீணையானது
கோடு - (வடிவினாலே) வளைவினதா யிருந்தாலும்
செவ்விது - (செயலினாலே) செவ்விதா யிருக்கின்றது
ஆங்கு - அவ்வகையே
அன்ன - தவஞ்செய்வார்
கொடியார் - செவ்வியரா யிருக்கைகளை (அவரது வடிவினாலே கொள்ளாமல்)
வினைபடுபாலால் - (அவரது) செயல்பட்ட பகுப்பினாலே
கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர் - எ-று.

(க - ரை.) தவத்தோர் என்பதை நடக்கையா லறியப் படும்என்பதாம்

(வி - ரை.) அம்புக்குச்செயல் - கொல்லுதல், வீணைக்குச்செயல்-இசையினாலே இன்பத்தைத் தருதல். அவ்வகையே அவர்பாவத்தைச் செய்தால் கொடியரென்றும், அறத்தைச் செய்தால்-செவ்வியரென்றும். கொள்ளவேண்டு மென்பதாம். [இதனால் அவரை அறியும்வழி சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மழித்தலு நீட்டலு வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்.

(ப-ரை.) (தவஞ் செய்வோர்க்கு) மழித்தலும் - தலைமயிரை மழித்தலும்
நீண்டலும் - (அதனைச்) சடையாக்கலும் அல்லது வளர்த்தலும்
வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல
உலகம் - உயர்ந்தோரால்
பழித்தது - (தவத்திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை
ஒழித்துவிடின் - நீக்கிவிடுவாராயின் - எ-று.

(க - ரை.) உயர்ந்தோர் குற்றமென்றுசொன்னவைகளை நீக்கவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மழித்தலென்பதே தலைமயிரைக்காட்டலால் அதைச்சொல்லினரில்லை. இதனாலே கூடா வொழுக்கத்தை விட்டுத் தவஞ்செய்வோர்க்கு வேஷமும் வேண்டாமென அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (க0)

இருபத்தெட்டாம் அதிகாரம் கூடாவொழுக்கம்.

முற்றிற்று.

௨௯-ஆம்-அதி-கள்ளாமை.

அஃதாவது: பிறருடைமையாயுள்ளவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம். நினைத்தலும் செய்தற்குச் சமானமாதலால் கள்ளாமை யென்றார்.

இல்லறத்தாருக்குத் தம்மவரோடு விளையாட்டாகலாவது, செய்யக்கூடும் துறவறத்தாருக்கு நினைத்தவிடத்தும் பெரியதவறாம், ஆதலின் இது துறவறமாயிற்று. புறத்திலே போகாமல் மடங்கி ஓரிடத்தை யுற்று உயிரை நோக்கவேண்டியதாகிய அவரது மனம் அதைவிட்டுப் புறத்திலே போய்ப் பலவிடத்தை யுற்று உடம்பின் பொருட்டுப்பொருளை நோக்குதல்லாமலும் அப்பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல் அவருக்குப் பெரிய குற்றமாதல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மை முதற்கொல்லாமை முடிவாகிய நான் கதிகாரத்துக்கும் ஒக்கும். இது பொருளைப்பற்றியுண்டாங் குற்றத்தை விலக்குவதாகலின் காமம்பற்றி யுண்டாங் கூடாவொழுக்கத்தின் பின்வைக்கப் பட்டது.

எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத் தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கத்தன் னெஞ்சு.

(ப-ரை.) எள்ளாமை - (முத்தியை) இகழாமல்
வேண்டுவானென்பான் - விரும்புவோன்
இவனென்று - (தவத்தோராலே) நன்றாக மதிக்கப்படுவோன்
எனைத்தொன்றும் - யாதொரு பொருளையும்
கள்ளாமை - பிறரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாதபடி
தன்னெஞ்சு - தனது நெஞ்சை
காக்க - காக்கக்கடவன்-எ-று.

(க-ரை.) முத்தியை வேண்டுபவன் களவை நினையாதபடி தன் மனதைக் காக்கக்கடவன், என்பதாம்.

(வி-ரை.) முத்தியை இகழ்தலாவது காட்சியே பிரமாணமென்றும், நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, எனப் பூதம், நான்கேயென்றும், அவைகள்கூடுதலின் சிறப்பினாலே தோன்றிப் பிரிவினாலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும், இறந்த வுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் முயற்சியால் வருவதென்றும், சொல்லும். உலோகாயுத மதமுதலாகிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து அவற்றுக்கு ஏற்கநடத்தலாம். ஞான நூற்பொருளை யாயினும் ஆசாரியனுக்கு வழிபாடு செய்யாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ளின் அதுவும் களவாமாகலின் எனைத்தொன்று மென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமை காக்கவென்றலால் துறந்தோர்க்கு விளக்கப்பட்ட கள்ளுதலாவது, களவுசெய்ய நினைத்தலென்பது பெற்றாம். (௧)

உள்ளத்தா லுள்ள லுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கொள்வே மெனல்.

(ப-ரை.) (குற்றங்களை) உள்ளத்தால் - (தமது) நெஞ்சினாலே
உள்ளலும் - நினைத்தலும்
தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவமேயாகும் (ஆதலால்)
பிறன் - பிறனது பொருளை
கள்ளத்தால் - அவனறியாத வகையினாலே
கொள்வேம் - வஞ்சித்துக்கொள்வோம்
எனல் - என்று நினையாதிருக்கக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) தீமைகளை நினைத்தலுங் குற்றமாதலால் பிறன்பொருளைக் களவுசெய்ய நினையாதிருக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவருள்ளம் சிறந்த தென்பது தோன்றுதற்கு உள்ளத்தா லென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. இவை யிரண்டு பாட்டாலும் துறந்தோர்க்குக் களவாவது இது வென்பதும் அதை நீக்கவேண்டு மென்பதும் சொல்லப்பட்டன. (உ)

களவினாலாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

(ப-ரை.) களவினால் - களவுசெய்தலினால்
ஆகிய - உண்டாகிய
ஆக்கம் - பொருளானது
ஆவதுபோல் - வளர்வதுபோல் (தோன்றி)
அளவிறந்து - (தனது) எல்லையைக்கடந்து
கெடும் - அழியும் - எ-று.

(க - ரை.) களவால்வந்தசெல்வம் வளர்வதுபோலக்கெடும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆக்கத்துக்கு ஏதுவாகலால் ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக் கடந்து கெடுதலாவது போங்கால் பாவத்தையும், பழியையும், நிறுத்திச் செய்த அறத்தையும் உடன் கொண்டுபோகுதல். (௩)

களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

(ப-ரை.) களவின்கண் - பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளுதலிலே
கன்றிய - மிகுந்த
காதல் - ஆசையானது (அப்போது இனிதுபோல் தோன்றி)
விளைவின்கண் - தான் பயனைக்கொடுக்கும்போது
வீயாவிழுமம் - தொலையாத துன்பத்தை
தரும் - கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) களவை யிச்சிக்கு மிச்சைகெடாத துன்பத்தைத்தரும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) மிகுதலால் எந்நாளும் அக்களவையே கற்பித்துப் பாவமும் பழியும் கொடுத்தேவருதலால் வீயாவிழுமந் தருமென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதை நீக்குதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்

(ப-ரை.) அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை
கருதி - அறிந்து
• அன்புடையராதல் - (அதன்மேல்) அன்புடையராய் நடத்தல்
பொருள்-(பிறர்) பொருளை
கருதி - (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைத்து
பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை
பார்ப்பார்கண்-பார்ப்போரிடத்து
இல் - உண்டாகாது - எ - று.

(க - ரை.) பிறர்பொருளைக் களவுசெய்ய நினைப்பவர்களுக்கு அருளும் அன்புமில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தமக்கு உரியபொருளையும் தீதென்று வெறுத்துத் துறந்தவர் பின்னே பிறர்க்கு உரியபொருளை நன்றென்று விரும்பி அதனை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்கு அவரது சோர்வைப் பார்ப்பாராயின் அவரிடத்தே பிறவுயிர்களின்மேலே செய்தற்கு உரிய அருளிலே தவறாது நடத்தல் கூடாதென்பதாம். (சு)

அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர்.

(ப-ரை.) களவின்கண் - களவினிடத்தே
கன்றிய - மிகுந்த
காதலவர் - ஆசையையுடையவர்
அளவின்கண் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளவு செய்தலாகிய வழியிலே
நின்று - நிலைபெற்று
ஒழுகலாற்றார் - (அதற்கு ஏற்ப) நடக்கமாட்டார் - எ - று.

(க - ரை.) களவிவிச்சையுடையவர்கள் நிறைவழியிலேநடவாரென்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிர் முதலானவைகளை யளவுசெய்தலாவது, காட்சிமுதலாகிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகிற குற்றவினை விளைவுகளையும், அவற்றால் அவ்வுயிர் * நாற்கதியிலே பிறந்திறந்து வருதலையும், அதனை ஒழித்தற்கு உபாயமான யோகஞானங்களையும், அவற்றால் அவ்வுயிர் அடையு முத்தியையும், அளவுசெய்துஉள்ள

* நாற்கதி, தேவகதி, மக்கட்கதி, நரகதி, விலங்கு கதி.

வாறு அறிதல். அதற்கு ஏற்பாடத்தலாவது, அளவு செய்யப்பட்டவைகளிலே தீயவைகளினீங்கி நல்லவைகளின் வழிநிற்கை. (சு)

களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

(ப-ரை.) களவென்னும் - களவென்று சொல்லப்படும்
கார் - இருண்ட
அறிவாண்மை - அறிவினை யுடையராயிருக்கையானது
அளவென்னும்-(உயிர் முதலானவைகளை) அளத்தலென்று சொல்லப்படும்
ஆற்றல் - பெருமையை
புரிந்தார்கண் - விரும்பினவரிடத்து
இல் - இல்லை-எ-று.

(க - ரை.) களவு செய்வோமென்னு மறியாமை பெருமை யுடையோரிடத்தில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) இருள்மயக்கம் களவென்னுங் காரறிவாண்மை எனக்காரியத்தைக் காரணமாகவும், அளவென்னு மாற்றல் எனக் காரணத்தைக் காரியமாகவும் உபசரித்தார். [களவும், துறவறமும், இருளும், ஒளியும்போல் ஒன்றுக்கொன்று பகையாகலின் கூடிநிற்பன வல்லவென்பது இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.]

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.

(ப-ரை.) களவறிந்தார் - களவை அறிந்தவரது
நெஞ்சில் - மனதில்
கரவு - வஞ்சனையானது
அளவறிந்தார் - அவ்வளத்தலை அறிந்தவரது
நெஞ்சத்து - நெஞ்சில்
அறம்போல - அறமானதுபோல
நிற்கும்-நிலைபெறும்-எ-று.

(க - ரை.) களவுசெய்வோரிடத்து வஞ்சனைவளரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிர் முதலானவைகளை அளந்து அறிந்தவர்களுக்குத் துறவறமானது அசையாது நிற்குமென்பது இவ்வுபமானத்தினலே கொள்ளப்பட்டது. [களவோடு நீங்காது நிற்பது இதனுற் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்ரு தவர்.

(ப-ரை.) களவல்ல - களவல்லாத
மற்றைய - மற்றவைகளை
தேற்ருதவர் - அறியாதவர் (களவொன்றையே அறிந்தவரென்றபடி)

அளவல்ல - அவ்வளவல்லாத தீயநினைவுகளை
செய்து - நினைத்து
ஆங்கே - அப்போதே
வீவர் - கெடுவார்-எ-று.

(க - ரை.) களவை அறிந்தோர் பாவங்களைச்செய்து அழிவரென்பதாம்

(வி - ரை.) தீய நினைவுகளாவன: பொருளுடையாரை வஞ்சிக்கும் விதமும், அவ்வஞ்சனையால் அதைக்கொள்ளும் விதமும், கொள்ளப்பட்ட அப்பொருளினாலே தாம் போகங்களை அனுபவிக்கும் விதமும், முதலானவை நினைத்தலுஞ் செய்தலோடொக்கு மாகலின் செய்தென்று அந்நினைப்புடன்ள அறங்களைப்போக்கி, மறைப்பான சொல்லையும் செயலையும் புகுவித்து, அப்போதே கெடுக்குமாதலால் ஆங்கேவீவரென்றும், சொல்லினார். மற்றவையாவன துறந்தார்க்கு உணவாகச் சொல்லப்பட்ட காய். கனி. கிழங்கு. சருகு, முதலானவையும், இல்லறத்தோரால் தானஞ் செய்யப்பட்டவையும் ஆம். அறியாமையாவது அவைகளையே உண்டு போதுமென்றிருக்க அறியாமை. [இதனால் களவினாலே கெடுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (௯)

கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

(ப-ரை.) கள்வார்க்கு - களவிலே பழகுவோர்க்கு
உயிர்நிலை - (தம்மின் வேறல்லாத) உடம்பும்
தள்ளும் - தவறும்
கள்ளார்க்கு - களவிலே பழகாதவர்க்கு
புத்தேளுலகு - (கெடுந்தூரமாகிய) தேவருலகமும்
தள்ளாது - தவறாது-எ-று

(க - ரை.) களவுசெய்வோர் நரகம் அடைவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தொக்குநின்ற சிறப்பும்மை இரண்டும் விருவிக்கப்பட்டன, இம்மையிலும் அரசனால் ஒறுக்கப்படுதலால். உடம்பும் தள்ளுமென்றும் மறுமையிலும் தேவராகுதல் கூடுமாதலால், தேவருலகம் தள்ளாதென்றும் சொல்லப்பட்டன. [இதனால் இருவர் பயன்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.]

இருபத்தொன்பதாம் அதிகாரம் கள்ளாமை.

முற்றிற்று.

---

௩0 - ஆம் - அதி - வாய்மை.

அஃதாவது: மெய்யினது தன்மையாம். பெரும்பாலும் காமமும் பொருளும்பற்றி உண்டாவதாகிய பொய்மையை விலக்கலால், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல்.

(ப-ரை.) வாய்மை யெனப்படுவது - மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுவது
யாதெனின் - யாதென்று வினவினால் அது (பிறிதோருயிர்க்கு)
யாதொன்றும் - சிறிதாயினும்
தீமையில்லாத - தீமையைத் தராத சொற்களைச் சொல்லுதல்
சொலல் - சொல்லுதல் - எ - று.

(க - ரை.) பிறருக்குத் தீமையைத் தராத சொற்களைச் சொல்லுதல் சத்தியம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனால் நடந்ததைச் சொல்லுதல் வாய்மை அல்லவென்று நீக்கப்பட்டது. அந்நடந்ததைச் சொல்லுதலும் தீங்கைத் தராதிருக்குமாயின் மெய்ம்மையாம், தருமாயின் பொய்ம்மையா மென்பது கருத்து, (க)

பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

(ப-ரை.) பொய்ம்மையும் - பொய்ம்மைச் சொற்களும்
புரைதீர்ந்த - குற்றத்தினின்று நீங்கிய
நன்மை - நன்மையை
பயக்குமெனின் - (பிறருக்குத் தருமாயின்
வாய்மையிடத்த - மெய்ம்மைச்சொற்களி னிடத்தனவாம் - எ - று.

(க - ரை.) குற்றமற்ற நன்மையைத்தரின் பொய்ம்மையும் வாய்மையை ஒக்கும் - என்பதாம்,

(வி - ரை.) குற்றந்தீர்த்த நன்மை - அறம், அதனைத்தருதலாவதுகேட்டையாவது மரணத்தையாவது அடைய நின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையினாலே அதுநீங்கி இன்புறுதல் நடவாததைச் சொல்லுதலும் நன்மையைத் தாராதாயின் பொய்ம்மையாம் - தருமாயின் மெய்ம்மையா மென்பது கருத்து. [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் தீங்கைத்தாராத நடந்ததைச்சொல்லுதலும், நன்மையைத்தரும் நடவாததைச்சொல்லுதலும்மெய்ம்மையாம் எனவும், தீங்கைத்தரும், நடந்ததைச்சொல்லுதலும், நன்மையைத் தாராத நடவாததைச் சொல்லுதலும் பொய்ம்மையாம் எனவும், அவைகளினிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) தன்னெஞ்சு - தனது நெஞ்சினாலே
அறிவது - அறியப்படுவதொன்றை
பொய்யற்க - (பிறர் அறிந்திலரென்று) பொய்யா தொழியக்கடவன்

பொய்த்தபின் - பொய்த்தானாயின்
தன்னெஞ்சே - (அதனை அறிந்த) தனது மனம் (அப்பாவத்துக்குச் சாக்ஷியாய் நின்று)
தன்னை - தன்னை
சுடும் -தபிக்கும் அதன்பயனாகிய துன்பத்தை அடைவிக்கும்-எ-று.

(க - ரை.) தானறிந்த பொய்யைச் சொன்னால் தன்மனமே தன்னைக் கெடுக்கும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) [பொய்மறையாததா யிருக்கையால் அதைச்சொல்லலாகா தென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது. (௩)

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா ௪
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) உள்ளத்தால் - தன் மனதுக்கேற்ப
பொய்யாது - பொய்பேசாமல்
ஒழுகின் - நடப்பானாயின் (அவன்)
உலகத்தார் - உயர்ந்தோரது
உள்ளத்துளெல்லாம் - மனங்களிலெல்லாம்
உளன் - இருப்பான் - எ - று.

(க - ரை.) பொய்யாத உள்ளமுடையோன் உயர்ந்தோர் உள்ளத்திலிருப்பான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தாலென வருதலால், வேற்றுமை மயக்கம். பொய்பேசாமல் நடத்தலாவது, மெய்பேசி நடத்தல். அவனது அவ்வறத்தி னருமையைநோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பாரென்பதாம். [இதனால் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.]

மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) மனத்தொடு - (தன்)மனத்தோடு பொருந்த
வாய்மை - உண்மையை
மொழியின் - சொல்லுவானாயின் (அவன்)
தவத்தொடு - தவத்துடனே
தானம் - தானத்தை
செய்வாரின் - ஒருமிக்கச்) செய்வாரினும்
தலை - சிறப்புடையவனாவான் - எ - று.

(க - ரை.) உண்மை சொல்லுவோன் தவம், தானம், செய்பவரினும் மேலாவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) புறமாகிய மெய்யினாலே செய்யப்படும் அவைகளினும் அவமாகிய மனோவாக்குகளாலே செய்யப்படும். இது மிகப்பயனுடைய தென்பதாம். (௫)

பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) பொய்யாமை யன்ன - பொய் பேசாமைக்கு ஒப்பாகிய
புகழ் - புகழ்க்காரணம்
இல்லை - (இம்மைக்கு) இல்லை (அது அவனுக்கு)
எய்யாமை - (உடம்பு) வருந்தாமல்
எல்லாமறமும் - எல்லா வறங்களையும்
தரும் - (மறுமைக்குந்தானே) தரும் - எ - று.

(க - ரை.) பொய் சொல்லாமையே புகழ் - அது எல்லாத் தருமமுங் கொடுக்கும் என்பதாம்

(வி - ரை.) புகழ் அதன் காரணத்தைக் காட்டலா லாகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும் - துறவறத்துக்கு உண்ணாமை முதலானவைகளாலும், வருத்தப் படவேண்டுமல்லவா அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் அவ்விருவகை அறங்களும் கொடுக்கும் பயன்களைப் பொய்யாமைதானே கொடுக்குமென்றற்கு-எய்யாமையெல்லா வறமுந் தருமென்றார். (௬)

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று

(ப-ரை.) (ஒருவன்) பொய்யாமை பொய்யாமை - பொய் பேசாமையையே, பொய் பேசாமையையே
ஆற்றின் - செய்யவல்லவனாயின் (அவன்)
அறம்பிற - பிறவறங்களை
செய்யாமை செய்யாமை - செய்யமையே செய்யாமையே
நன்று - நல்லது - எ-று.

(க - ரை.) பொய்சொல்லாது நடக்கில் வேறு தருமஞ் செய்யாமையே நல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொய்யாமை பொய்யாமையென்னும் அடுக்கு இடைவிடாமைபற்றி வந்தது, செய்யாமை செய்யாமை என்னும் அடுக்கு துணிவுபற்றி வந்தது, பல வறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாகலால் சில தவறினால் குற்றப்படுதலின் அவ்வெல்லா வறங்களின் பயன்களையும் தானே தர வல்லதாகிய இப்பொய் பேசாமை யொன்றையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நல்லதென்றற்கு செய்யாமை செய்யாமை. நன்றென்றார்,[பிறவறங்களெல்லாம் தரும்பயனைத் தானே தரவல்லதென்று மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) புறம் - உடம்பு
தூய்மை - பரிசுத்தமாந்தன்மை
நீரான் - நீரினாலே

அமையும் - உண்டாகும் அதுபோல்)
அகம் - மனது
தூய்மை - பரிசுத்தமாந் தன்மை
வாய்மையான் - உண்மையால்
காணப்படும் - உண்டாகும் - எ-று.

(க - ரை) உடம்பு நீரால் சுத்தமாகும் உள்ளஞ் சத்தியத்தால் சுத்தமாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) புறந்தூயதாதல், அழுக்கு நீங்குதல், அகந்தூயதாதல், மெய்யுணர்தல், எப்படி புறஞ் சுத்தமாதற்கு நீரல்லாமல் காரணம் இல்லையோ அப்படியே அகம் சுத்தமாதற்கு வாய்மையல்லாமற் காரண மில்லையென்றதாயிற்று. (௮)

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

(ப-ரை.) சான்றோர்க்கு - (துறவிறுலே) நிறைந்தோருக்கு
எல்லாவிளக்கும் - (புறத்திருளை நீக்குகிற உலகத்தோராது) விளக்குகளெல்லாம்
விளக்கல்ல - விளக்குகளாவனவல்ல
பொய்யாவிளக்கே - (அகத்திருளை நீக்குகிற) (பொய்மையாகிய விளக்கே)
விளக்கு - விளக்காம் - எ-று.

(க - ரை.) பெரியோர்க்குப் பொய்சொல்லாமையே விளக்கு என்பதாம்.

(வி - ரை.) உலகத்தோராது விளக்குகளாவன, சந்திரன், சூரியன், அக்கினி, அகத்திருள் அஞ்ஞானம், இவ்விளக்குகளுக்குப் போகாத அகத்திருள் போகலால் பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். (௯)

யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லையெனத் தோன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற.

(ப-ரை.) யாம் - எம்மால்
மெய்யா - மெய்ந்நூல்களாக
கண்டவற்றுள் - காணப்பட்ட நூல்களுள்
எனைத்தொன்றும் - யாதொரு தன்மையாலும்
வாய்மையின் - உண்மையினும்
நல்ல - மேற்பட்டவையாகிய
பிற - பிறவறங்கள்
இல்லை - கண்டதில்லை எ-று.

(க - ரை.) மெய்போன்ற பிறதருமங்களை யாங் கண்டதில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) மெய்யை அறிவிக்கிற நூல்களை மெய்யென்றதால் ஆகுபெயர். அந்நூல்களாவன, கடவுளாலும் அவனருள் வழிப்பட்டு பொருள்

கலை உள்ள வண்ணம் அறிந்து அறிந்த வண்ணம் சொல்ல வல்லவராலும் உலகத்தார் பிழைக்கும் பொருட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள், அவையெல்லாவற்றிலும் இது ஒப்ப முடிந்ததென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் இவ்வறத்தினது தலைமை சொல்லப்பட்டது.] (க0)

முப்பதாம் அதிகாரம் வாய்மை.

முற்றிற்று.

---

௩௧ - ஆம் - அதி - வெகுளாமை.

அஃதாவது: கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகிய விடத்தும் கோபஞ் செய்யாமையாம். இதுபொய்மைபற்றி உண்டாம் கோபத்தை விலக்கலால் வாய்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

> செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
> காக்கினென் காவாக்கா லென்.

(ப-ரை.) சினம் - (தன்) கோபத்தை
செல்லிடத்து-(அது) பலிக்குமிடத்து
காப்பான் - (எழும்பாமல்) தடுப்பவனே
காப்பான் - (அருளினாலே) தடுப்பவனாவான்
அவ்விடத்து - மற்றைப் பலியாதவிடத்து
காக்கின் - (அதனைத்) தடுத்தால்
என் - என்ன
காவாக்கால் - தடுக்காவிட்டால்
என் - என்ன-எ-று.

(க-ரை.) கோபஞ் செல்லுமிடத்துக் காப்பவனே கோபத்தைக் காப்பவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தவத்தினாலே தன்னின் மெலியவரைச்செல்லிடமென்றும் வலியவரை அல்லிடமென்றும் சொல்லினர் வலியவர்மேலே கோபஞ்செய்தவிடத்தும் அதனால் அவருக்கு ஒரு தீங்கு உண்டாகாமையால், அடக்கியவிடத்தும் அறம் இல்லையென்றதற்குக் காக்கினென் காவாக்கா லென்னென்றார். இதனால் சேறியாமைக்கு இடம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

> செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
> மில்லதனிற் றீய பிற.

(ப-ரை.) சினம் - (ஒருவனது) கோபமானது
சொல்லாவிடத்து - தன்னின் வலியவர்மேல் (உண்டாயின்)
தீது - (தனக்கே) தீதாம்
செல்லிடத்தும் - தன்னினெளியவர்மேல் (உண்டாயினும்)

அதனின் - அக்கோபத்தினும்
தீயபிற - தீமையுடையனவைவேறே
இல் - இல்லை - எ - று

(க - ரை.) கோபத்தை வலியார்மேற் செலுத்தினதனைக்கே குற்றம் மெலியார்மேற் செலுத்தி லதனினுங் குற்றம்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) வலியவர்மேலே செய்யுங் கோபத்தால் உண்டாவது இம்மையிலே அவரால் வருந்துன்பமொன்றே எளியவர்மேலே செய்யுங்கோபம் இம்மையிலே பழியையும், மறுமையிலே பாவத்தையும் தருதலால், இல்லதனிற் றீயபிறவென்றார். கோபம் வலியவர்எளியவர்யாரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம்.

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும்.

(ப-ரை.) யார்மாட்டும் - யாவரிடத்திலும்
வெகுளியை - கோபத்தை
மறத்தல் - மறக்கக்கடவர் (ஒருவருக்கு)
தீய - தீமையுடையவையெல்லாம்
பிறத்தல் - உண்டாகுதல்
அதனால் - அக்கோபத்தினாலே
வரும் - ஆதலால் - எ - று.

(க - ரை.) கோபத்தாற் பாவம் வருதலா லதை மறக்கக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) வலியவர், ஒப்பானவர், எளியவர், என்று மூவரிடத்தும் ஆகாமையால் யார்மாட்டுமென்றும் மனத்தினாலே நினைத்தவர்க்கு ஆகாதவையாகிய தீய சிந்தைகளையெல்லாம் உண்டாக்கலாற் றீயபிறத்த லதனான்வருமென்றுஞ் சொல்லினார்.

நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற

(ப-ரை.) (துறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகின்ற) நகையும் - (முகத்தினிடத்து) மலர்ச்சியையும்
உவகையும் - (மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும்
கொல்லும் - கெடுத்துவிடுகின்ற
சினத்தின் - கோபத்தின்
பிற - வேறாகிய
பகையும் - பகைகளும்
உளவோ - உண்டோ - (இல்லை) எ - று.

(க - ரை.) முகமலர்ச்சியையு மனமகிழ்ச்சியையுங் கோபம் கெடுக்கும் அக்கோபத்தினும் பகையில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) துறந்தோர்க்குப் புறப்பகைஇல்லையாயினும்உட் பகையாய் நின்று அவருக்கு கட்பாகிய அருள் முதலானவைகளையும் நீக்கிப் பிறவித்து ன்பத்தை அடைவித்தலால் அவர்க்குக் கோபத்தின் மிகுந்த பகையில்லையா யிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபத்தினது தீங்குசொல்லப்பட்டது.

> தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
> றன்னையே சொல்லுஞ் சினம்

(ப-ரை.) தன்னை - தன்னை
தான் - தான்
காக்கின் - (துன்பம் அடையாமல்) காக்கநினைத்தானாகில்
சினம் - (தன்மனத்திலே) கோபம்வராமல்
காக்க - காக்கக்கடவன்
காவக்கால் - காவானாயின்
சினம் - அக்கோபமானது
தன்னையே - தன்னையே
கொல்லும் - கெடுக்குங் கடுந்துன்பங்களை அடைவிக்கும் -எ -று.

(க - ரை.) கோபத்தைக் காக்காவிடி லது தன்னையே கொல்லும் என் பதாம்.

(வி - ரை.) வேண்டிய நன்மையைத் தருவதாகிய தவத்தை பிறர்மே லே சாபமிடுதற்காக இழந்த துன்பத்தோடு பழைய பிறவித் துன்பமும் ஒரு மிக்க அடைதலால் தன்னையே கொல்லுமென்றார். (௯)

> சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
> மேமப் புணையைச் சுடும்.

(ப-ரை.) சினமென்னும் - கோபமாகிய
சேர்ந்தாரைக்கொல்லி - நெருப்பானது (தனக்கு இடமானவரை மாத்திரமல்லாமல்)
இனமென்னும் (அவருக்கு) இனமாகிய
ஏமம் - இதோபதேசஞ்செய்கிற
புணையை - மரக்கலத்தையும்
சுடும் - சுடும் - எ - று.

(க - ரை.) கோபத்தீயானது தன்னையுந் தன்னினத்தையுஞ்சுடும் - என் பதாம்.

(வி - ரை.) இனம் உறுதிமொழி போதிப்பவர், இனத்தைப் புணையாக உருவகஞ் செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக்கரையைச் சேர்க் கின்றவெனவருவித்து அப்புணைக்குமுன் கூட்டுக. புணையையு மென்னுமெ ச்ச வும்மை, தொக்கு நிற்கையால் வருவிக்கப்பட்டது. சுடுமென்றதற்குத் தனக்கு இடமானவரை விட்டு நீங்கச்செய்யு மென்பது, கருத்து. தன்னை யும் பிறவிக்கடலில் வீழ்வித்து எடுப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். [நெருப் பிற்குச் சேராதவிடத்தையும் சுடுதலையும் மரக்கலத்திற்கு இதோபதேசஞ் செய்தலையும் அதிகமாகச் சொல்லுதலால் மிகையொற்றுமை யுருவகவணி.]

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(ப-ரை.) சினத்தை - கோபத்தை
பொருளென்று - (தனது வல்லமையைக் காட்டுகிற) ஒருகுணமென்று
கொண்டவன் - (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது
கேடு - அவ்வல்லமை பிழைப்பு
நிலத்து - பூமியினிடத்து
அறைந்தான் - அறைந்தவனது
கை - கையானது
பிழையாதற்று - (அந்நிலத்திலே படுதல்) தப்பாத விதம்போல்
தப்பாது - எ - று.

(க - ரை.) நிலத்தறைந்தவன் கைப்பயன்போல் கோபமாகிய பொருளைக் கொண்டோன் வருந்துவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை) தர்க்க நூலினது நடைபற்றி, குணம்பொருளெனப்பட்டது. பிழையாத வற்றென்பது குறைந்து நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபஞ் செய்தோர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(ப-ரை.) இணர் - பல சுடர்களையுடைய
எரி - பெருநெருப்பானது
தோய்வன்ன - (வந்து) தழுவினாற்போலும்
இன்னா - துன்பந் தருமவைகளை
செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயினும்
வெகுளாமை - (அவன்மேலே) கோபஞ் செய்யாமை
புணரின் - கூடுமாயின்
நன்று - (அது) நன்று - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் தீயொத்த துன்பஞ் செய்பினு மவன்மேற் கோபியாமை நல்லது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இன்னாமையின் மிகுதிதோன்ற இணரெரியென்றும் அதனை மேலுமேலுஞ் செய்தல்தோன்ற இன்னாவென்றும், அச்செய்கை முனிவரையும் கோபிக்கச் செய்யுமென்பது தோன்ற புணரினென்றுஞ் சொல்லினர். [இதனால் கோபஞ் செய்யாமையினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(ப-ரை.) (தவஞ்செய்வோன்) உள்ளத்தால் - (தன்) மனத்தால்
வெகுளி - கோபத்தை
உள்ளானெனின் - (ஒருபோதும்) நினையானாயின்
உள்ளியவெல்லாம் - நினைக்கப்பட்ட பேறெல்லாம்
உடன் - ஒருமிக்க
எய்தும் - பெறுவான் - எ - று.

(க - ரை.) கோபத்தை நிலையாகுகி லவன் நினைத்தவெல்லா மடைவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அருளுடை யுள்ளமென்பது தோன்றற்கு உள்ளத்தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. இம்மை, மறுமை வீடு இவையெல்லாம் இவ்வொன்றினாலேயே கிடைக்குமென்றற்கு உள்ளியவெல்லா முடனெய்துமென்றார். [இதனால்கோபஞ்செய்யாதவரக்கு வருநன்மைசொல்லப்பட்டது.]

இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை

(ப-ரை.) இறந்தார் - (கோபத்திலே) மிகுந்தவர் (உயிருடையவராயிருக்கினும்
இறந்தாரனையர் - செத்தாரோ டொப்பாவார்
சினத்தை - அக்கோபத்தை
துறந்தார் - நீக்கினவர் (சாந்தன்மையையுடையவராயிருக்கினும்)
துறந்தார்துணை - அதனை யொழித்தவரோ டொப்பாவார் - எ-று.

(க - ரை.) கோபங்கொண்டவர் இறந்தாரையும் விட்டவர் இறவாதவரையும் ஒப்பர் - என்பதாம்.

(வி - ரை) அதிக கோபமுடையவர்க்கு ஞானம் பெறுதற்கு உரிய உயிர் இருக்கினும், கலக்கத்திலே அதனை அடையாமை நிச்சயமாதலால் இறந்தாரனையரென்றும், கோபத்தை விட்டவர்க்கு நிலையில்லாத வுடம்பு இருந்தாலும், ஞானத்தினால் முத்தியை அடைவது நிச்சயமாதலால், முத்தி பெற்றாரோ டொப்பரென்றும் சொல்லினர். [இதனால் அவ்விருவர் பயன்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

முப்பத்தோரும் அதிகாரம் வெகுளாமை.

முற்றிற்று.

---

௩௨ - ஆம் - அதி - இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது: தனக்கு ஒருபயனைக் குறித்தாவது வைரம் பற்றியாவது சோர்வினாலாவது ஓருயிர்க்குத் துன்பந்தருமவைகளைச் செய்யாமை அவைகளைச் செய்த வெகுளி ஒழியவும் உண்டாமென்பதை அறிவித்தற்கு இது வெகுளாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(ப-ரை.) சிறப்பு - யோகமாகிய சிறப்பினாலே
ஈனும் - தரப்படுவனவாகிய
செல்வம் - அணிமாமுதலாகிய செல்வங்களை

பெறினும் - பெறலாமாயினும்
பிறர்க்கு - அயலாருக்கு
இன்னா - துன்பந் தருமவைகளை
செய்யாமை - செய்யாமை
மாசற்றார் - (ஆகமவழியினாலே) குற்றமற்றோர்யாவருக்கும்)
கோள் - துணிவாம் எ-று.

(க - ரை.) சிறந்த செல்வம் பெறினும் தீமைசெய்யாமை பெரியோர் துணிவு என்பதாம்

(வி - ரை.) சிறப்புடைய யோகத்தைச் சிறப்பென்றும் அதனாற்பெறப் படுதலால், எண்சித்திகளையும் சிறப்பீனுஞ் செல்வமென்றும் காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னு மூக்குற்றங்கள் அற்றமையால் மாசற்றாரென்றும் சொல்லினர். [இதனாலே தமக்கு ஒருபயனைக்குறித்துச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.]

கறுத்தின்னா செய்தவக்கண்ணும் மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) - கறுத்து (தம்மேல்) வைரங்கொண்டு
இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை
செய்தவக்கண்ணும் - செய்தவிடத்தும்
மறுத்து - மீண்டு
இன்னா - அத்துன்பந்தருமவைகளை
செய்யாமை - (தாம்) செய்யாமையும்
மாசற்றார் - அக்குற்றமற்றவரது
கோள் - துணிவு - எ-று

(க - ரை.) ஒருவன் துன்பங்களைச்செய்தாலும் அவனுக்குத் துன்பங்களைச் செய்யாமையே பெரியோர் கொள்கை என்பதாம்.

(வி - ரை.) தொக்குநின்ற செய்யாமையுமென்னும் மூன்பாட்டின்பொருளைத் தழுவிய எச்சவும்மை வருவிக்கப்பட்டது. அவன் செய்தவைகளை மனதிலே வையாமல் விடுவது செயத்தக்கதென்பதாம் (௨)

செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும்.

(ப-ரை.) செய்யாமல் - (தான் முன்பு துன்பந்தருவதொன்றைச்) செய்யாதிருக்க
செற்றார்க்கும் - (தன்மேலே) வைரங்கொண்டவர்க்கும்
இன்னாத - துன்பந்தருமவைகளை
செய்தபின் - (துறந்தவன்) செய்தானாயின் பின்பு (அச்செயலானது
உய்யா - கடக்கமுடியாத
விழுமம் - இடும்பையை
தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும் - எ - று.

கஅகூ நூஉ - ஆம் - அதி - இன்னாசெய்யாமை.

(க - ரை.) தனக்குத் துன்பஞ் செய்தவர்க்குத் தான் துன்பஞ்செய்தல் கேட்டைத் தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இம்மையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமும் அடைதல்.

இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

(ப-ரை.) (தமக்கு) இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை
செய்தாரை - செய்தவரை
ஒறுத்தல் - (துறந்தோர்) தண்டித்தலாவது
அவர்நாண - (தாமே) நாணும்படி (அவருக்கு)
நன்னயம் - இனிமையான மகிழ்ச்சிகளை
செய்துவிடல் - (அவ்விரண்டையும்) மறத்தலாம் - எ - று.

(க - ரை.) துன்பஞ் செய்தவரைத் தண்டித்தலாவது அவருக் கின்பஞ் செய்தல் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மறவாதவிடத்துப் பின்னும்வந்து கிளைக்குமாதலின் மறக்கவேண்டியவையாயின. அவரை வெல்லுமுபாயஞ் சொல்லியபடி [இவை மூன்று பாட்டாலும் வைரங்கொண்டு செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (ச)

அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை.

(ப-ரை.) (துறந்தார்க்கு) அறிவினான் - (உயிர் முதலானவைகளை உள்ள வண்ணம் அறிந்த) அறிவினால்
ஆகுவது - ஆகுமொருபயன் உண்டோ இல்லை)
பிறிதின் - வேறோருயிருக்குவந்த
நோய் - துன்பந்தருமவையை
தந்நோய்போல் - தமக்குவந்த துன்பந் தருமவைபோல்
போற்றாக்கடை - (குறிக்கொண்டு) காப்பாற்றாதவிடத்து - எ - று.

(க - ரை.) பிற உயிர்க்குவந்த துன்பத்தைத் தன்னுயிர்க்கு வந்தாற் போல நினையாத அறிவினாற் பயனென்ன என்பதாம்.

(வி - ரை.) குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது, நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல், முதலாகிய தமது தொழில்களாலும் மற்றை வழிகளாலும் உயிர்களுக்கு வரும் துன்பங்களை முன்னே அறிந்து அவைவாராமற் காத்தல் இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃறிணையிலே எறும்பு முதலாகிய சிறியவுடம்புடைய பிராணிகளைப்பற்றிவருதலாலே பொதுப்பட பிறிதினோயென்றும், மறப்பினாலே அவைதுன்பத்தை அடையினும் நமக்குப் பாவமென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாகலின் அது செய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பயனில்லையென்றும் சொல்லினார். [இதனால் சோர்வினாலே செய்தல் விலக்கப்பட்டது.]

இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.

(ப-ரை.) இன்னாவென - (இவை மனிதருக்குத்) துன்பந்தருமவை யென்று
தானுணர்ந்தவை - (அனுமானப் பிரமாணத்தினாலே) தன்னால்
அறியப்பட்டவைகளை
பிறன்கண் - பிறனிடத்தே
செயல் - செய்தலை
துன்னாமை - பொருந்தாமை
வேண்டும் - துறந்தவனுக்கு வேண்டும் - எ - று.

(க - ரை.) துன்பமென் றறிந்தவற்றைப் பிறனிடத்துச் செய்யாமை வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை) இன்பத் துன்பங்கள் உயிர்க்குண மாகலால், அவை பிரத்தியக்ஷ பிரமாணத்தினாலே அறியக்கூடாமை அறிக. அறமும் பாவமும் உண்டாவது மனமறிந்து செய்த விடத்தே ஆகலின் உணர்ந்தவை யென்றார். (௬)

எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானா
மாணா செய்யாமை தலை.

(ப-ரை.) மனத்தானாம் - மனத்தோடு உண்டாகின்ற
மாணா - துன்பந் தருமவைகளை
எஞ்ஞான்றும் - யாதொருகாலத்திலும்
யார்க்கும் - யாவரொருவர்க்கும்
எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும்
செய்யாமை - செய்யாமை
தலை - முதன்மையான அறம்-எ-று.

(க - ரை.) யாருக்கும் சிறியதுன்பந் தருமவைகளையும் செய்யாமையே தலைமையான தருமம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மனமறிந்து செய்யாதவிடத்தே பாவம் இல்லையென்பது பெற்றும் வல்லமையுடைய காலத்திலும் செய்யலாகாமையால், எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியவருக்கும் ஆகாமையால் யார்க்குமென்றும் செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலால், எனைத்தானுமென்றுஞ் சொல்லினார். (௭)

தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்

(ப-ரை.) (பிறர் செய்யும் துன்பந்தருமவை) தன்னுயிர்க்கு - தனதுயிருக்கு
இன்னாமை - துன்பந்தருமவையாந் தன்மையை
அறிவான் - (அனுபவித்து) அறிபவன்
மன்னுயிர்க்கு - நிலையுள்ள பிற வுயிர்களுக்கு
இன்னா - அத்துன்பந் தருமவைகளை
தான் - தான்
செயல் - செய்தல்
என் - என்னகாரணத்தால் - எ-று.

௧௮௮ ௩௨ - ஆம் - அதி - இன்னாசெய்யாமை.

(க - ரை.) தன்னுயிர்க்குத் துன்பந்தருவதை அறிபவன் பிற உயிருக்குச் செய்வதென்ன என்பதாம்.

(வி - ரை.) கொல் - ஓ - அசைகள். இப்படியே இவை பிறவுயிர்க்கு துன்பந் தருமவைகளென்பது அனுமானத்தால் அறிந்திருந்தும் செய்கின்ற பாவம் பரிகரிக்கக் கூடாமையால் துன்பந் தருமவைகள் பின்னே வந்து தன்னை வருத்துமென்பது ஆகமத்தாலும் அறிந்துவிடக் கடவனென்பது தோன்ற, தானென்றும் அத்தன்மையால் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற, என்னென்றும் சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொதுவகையால் இன்னாசெயல் விலக்கப்பட்டது.] (௮)

பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும்.

(ப-ரை.) (துறந்தவர்) பிறர்க்கு - பிறர்களுக்கு
இன்னா - துன்பத்தரு மவைகளை
முற்பகல் - ஒரு முகூர்த்தத்தினது முன்பங்கிலே
செய்யின் - செய்தால்
தமக்கு - தமக்கு
இன்னா - துன்பந்தருமவைகள்
பிற்பகல் - அம்முகூர்த்தத்தினது பின்பங்கிலே (அவர் செய்யாதிருக்க)
தாமேவரும் - தாமேவரும் - எ - று.

(க - ரை.) முன்பு ஒருவருக்குத் தீமைசெய்தால் பின்பு அத்தீமைதனக்கேவரும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தவமிழத்தல் இப்படிக் கடிதிலும் எளிதிலும்வரும் அதனால் அவை செய்யாதிருக்கக் கடவரென்பதாம். * முகூர்த்தம் மூன்றேமுக்கால் நாழிகை. (௯)

நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

(ப-ரை.) நோயெல்லாம் - துன்பந் தருமவையெல்லாம்
நோய் செய்தார்மேலவாம் - (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவைகளைச் செய்தவர் மேலனவாம் (அதனால்)
நோயின்மை வேண்டுபவர் - (தம்முயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவையில்லாமையை வேண்டுவோர்
நோய்-(ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவைகளை
செய்யார் - செய்யார் - எ-று.

(க - ரை.) தன்னுயிர்க்குத் துன்பமில்லாமையை விரும்புவோர் துன்பஞ் செய்யார் - என்பதாம்.

---

* முகூர்த்தம் இரண்டு நாழிகை யென்பாரு முளர்.

(வி - ரை.) உலகிலத்திலே விளைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே யாகலால் நோயெல்லாம் நோய், செய்தார் மேலவாமென்றார். [சொற்பொருட் பின் வருநிலையணி] [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அது செய்தவர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (௰)

முப்பத்திரண்டாம் அதிகாரம் இன்னாசெய்யாமை.

முற்றிற்று.

௩௩-ஆம்-அதி-கொல்லாமை.

அஃதாவது: ஐயறிவுடையவை முதல் ஓரறிவுடையவை † கடையாகிய உயிர்களைச் சோர்விலும் கொல்லுதல் செய்யாமை இது முன் சொல்லப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும் சிறப்புடைத்தாய் சொல்லாதொழிந்த மற்றையவறங்களை யெல்லாந் தன்னுள் அடக்கி நிற்கையால் இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்.

(ப-ரை.) அறவினை - அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை
யாதெனின் - எதுவென்றால் (அது)
கொல்லாமை - (ஓருயிரையும்) கொல்லாமையாம்
கோறல் - (அவற்றைக்) கொல்லுதல்
பிறவினையெல்லாம் - பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையும்
தரும் - (தானே) தரும் (ஆதலால்) எ-று.

(க - ரை.) கொலைசெய்யாமையே தருமச்செய்கை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) விலக்கப்பட்டதைச் செய்யாமையும் அறஞ்செய்தலாம். ஆதலால், கொல்லாமையை அறவினை யென்றார். இங்கே பிறவினை யென்றது அவ்வினைகளின் விளைவை, கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பத்தைமற்றைப் பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டா வென்பதாம். கொல்லாமைதானே பிறவறங்களின் பயனெல்லாந் தருமென்று மேற்கோள் சொல்லி அதற்கு ஏது எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடி யாயிற்று. (க)

† புல், மரம் முதலியன பரிசத்தை அறிகிற ஓரறிவுயிர்கள். சிப்பி, சங்கு முதலியன அதனோடு ரசத்தையும் அறிகிற ஈரறிவுயிர்கள். கறையான், எறும்பு முதலியன அவ்விரண்டோடு கந்தத்தையும் அறிகிற மூவறிவுயிர்கள். தும்பி, வண்டு முதலியன அம் மூன்றோடு ரூபத்தையும் அறிகிற நாலறிவுயிர்கள். வானவர், மக்கள், நரகர், விலங்கு, புள் முதலியன அந்நான்கோடு சத்தத்தையும் அறிகிற ஐயறிவுயிர்கள்.

பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்த வற்றுளெல்லாந் தலை.

(ப-ரை.) பகுத்து - (உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப்) பங்கிட்டுக் கொடுத்து
உண்டு - உண்டு
பல்லுயிர் - பலவகை யுயிர்களையும்
ஓம்புதல் - காப்பாற்றல்
நூலோர் - அறநூ லுடையோரால்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாம் - (துறந்தவர்க்குத்) தொகுத்து வைக்கப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும்
தலை - முதன்மையான அறமாம் - எ-று.

(க - ரை.) கிடைத்தவற்றைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பங்கிட்டு உண்டல் தலைமையான அறம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பல்லுயிரும் என்கிற முற்றும்மை வருவிக்கப்பட்டது. ஓம்புதல் மறந்தும் கொலைவராமற் குறிக்கொண் டு காத்தல், அதற்குப்பகுத்துண்ணுதல் அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாதலால், அச்சிறப்புதோன்ற பகுத்துண்டு என்றார். எல்லா அறநூல்களிலும் நல்லவைகளை எடுத்து எல்லாருக்கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல் இந்நூலாசிரியருக்கு இயல்பாதலால், இங்கேயும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவரெல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால் தலையென்றும் சொல்லினர். (௨)

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

(ப-ரை.) (நூலோராலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) ஒன்றாக - (தன்னோடு இணைப்பது இல்லாமல்) தானேயாக
கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை
நல்லது - நல்லது (அது நீங்கினல்)
பொய்யாமை - பொய் சொல்லாமை
பின்சார - (அதன்) பின்னே நிற்க
நன்று - நல்லது - எ-று.

(க - ரை.) கொல்லாமை நல்லது, அதிலும் பொய் சொல்லாமை நல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை.) அதிகாரங் கொல்லாமையாயினும் முன்பொய்யாமை பொய்யாமையாற்றினென்றும், யாமெய்யாக்கண்டவற்று ளில்லையென்றும் சொல்லுதலால், பொய்யாமை கொல்லாமைகளிலே சிறந்தது எதுவென்றுசந்தேகம் உண்டாமென்றே அது உண்டாகாமற்பொருட்டு இங்கேபின்சாரப் பொய்யாமை நன்றென்றார். முன்சொன்னதினும் பின்சொன்னது உறுதியுடையதா மாகலால் [இவை மூன்று பாட்டாலும் கொல்லாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி.

(ப-ரை.) (மேற்கதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு) நல்லா றெனப்படுவது - நல்ல வழியென்று சொல்லப்படுவது
யாதெனின் - எதுவென்றால் (அது)
யாதொன்றும் - யாதோருயிரையும்
கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தினை
சூழும் - (காக்க) நினைக்கும்
நெறி - வழியாம் - எ-று

(க-ரை.) யாதோருயிரைநீங் கொல்லாமையே நல்லவழி என்பதாம்

(வி-ரை) புல்லுமுதலாகிய ஓரறிவுயிரையும் உள்ளாக்குதற்கு யாதொன்றுமென்றார். காத்தல் தவறாமற் காத்தல், [இதனால் கொல்லாமையையுடையதே நல்வழியென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௪)

நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.

(ப-ரை.) நிலை - (பிறப்புநின்ற) நிலையை
அஞ்சி - பயந்து (பிறவாமைப்பொருட்டு)
நீத்தாருளெல்லாம் - (மனைவாழ்க்கையைத்) துறந்தவரெல்லாரு ள்ளும்
கொலை - கொலைப்பாவத்தை
அஞ்சி - பயந்து
கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தை
சூழ்வான் - மறவாதவன்
தலை - உயர்ந்தோன் - எ-று.

(க-ரை) கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் துறவிகளுள் தலையாவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறப்புநின்ற நிலையாவது, மனிதர் முதலாகிய சரமும், மர முதலாகிய அசரமும் ஆகிய இருவகைப் பிறப்புக்களிலும் இன்பமென்பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவையெல்லாம் துன்பமேயாகிய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும் சமய வேறுபாட்டால் பலவாமாதலால், நீத்தாரெல்லாமென்றார். [இதனால் கொல்லாமையை மறவாதவனது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்
சொல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. [மேற்

(ப-ரை.) உயிருண்ணுங்கூற்று - உயிரைக்கொண்டுபோம் இயமனானவன்
கொல்லாமை - கொலை செய்யாமையாகிய விரதத்தை
மேற்கொண்டு - மேலாகக்கொண்டு

ஒழுகுவான் - நடப்பவனது
வாழ்நாண்மேல் - ஆயுளின்மேல்
செல்லாது - செல்லான்-எ-று.

(க - ரை.) கொலை செய்யாதவன் வாழ்நாளின்மேல் இமயன் செல்லான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மிகவும் பெரிய அறஞ்செய்தவரும், மிகவும் பெரிய பாவஞ் செய்தவரும், இம்மையிலேதானே அவைகளின் பயன்களை அனுபவிப்பாரென்னும் அறநூலினது துணிவுபற்றி, இப்பெரிய அறஞ்செய்தவன் தானும் கொல்லப்படானாகவே அவன்கருவுறும்போது நியமிக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம் குறைவு படாதென்றற்கு, வாழ்நாண்மேல் கூற்றுச் சொல்லாதென்றார். செல்லாதாகவே கால நீடித்திருந்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்து மோட்சத்தை அடைவானென்பது கருத்து. [இதனால் கொல்லா விரதத்தோர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

(ப-ரை.) தான் - தான்
பிறிது - வேறொன்றனது
இன்னுயிர் - இனிதாகிய வுயிரை
நீக்கும் - (அதனுடம்பிலிருந்து) நீக்குதலாகிய
வினை - தொழிலை (அது செய்யாவிடத்து)
தன்னுயிர்-தனது உயிரானது
நீப்பினும் - (உடம்பைவிட்டு) நீங்கிப்போமாயினும்
செய்யற்க - செய்யாதிருக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) தன்னுயிர்போனாலும்பிறஉயிரைக்கொல்லாதே-என்பதாம்.

(வி - ரை.) பாவம் தான் கொலையுண்டவிடத்தே தேய்தலும்ஒன்றைக் கொன்றைவிடத்தே வளர்த்தலும்நோக்கி: தன்னை வொன்றுகொன்றாலும் தான் அதனைக் கொல்லலாகாதென்ற தென்க. (எ)

நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை.

(ப-ரை.) (யாகத்திலே கொன்றால்) நன்றாகும் - இன்பமிகுவதாகிய
ஆக்கம் - செல்வமானது
பெரிது - பெரிதாகும்
எனினும் - என்று சொல்லப்பட்டதாயினும்
சான்றோர்க்கு - (துறவிலுலே) நிறைந்தோர்க்கு
கொன்று - (ஓருயிரைக்) கொன்று
ஆகும் - (அதனால்) லுண்டாவதாகிய
ஆக்கம் - செல்வமானது
கடை - இழிந்ததாம் - எ-று.

(க - ரை.) பெரியோர்க்குக் கொலையால் வருஞ் செல்வம் இழிந்தது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இன்பமிகுஞ் செல்வமானது: தாமும் தேவராய்ச்சுவர்க்கத்திலே சென்று அடையுஞ் செல்வம் அது சிந்தாமையாலும், பின்னும் பிறத்தற்கு ஏதுவாகலாலும், மோட்சமாகிய அழிவில்லாத சுகத்தை அடைவோருக்கு கடையெனப்பட்டது. சுவர்க்கபோகத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகுமாயினும் மோட்சத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகாதென்றதனால் விதிவிலக்குகள் தங்களிலே விரோதப்படாமல் விளக்கியவாறாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கொலையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது] (அ)

> கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
> புன்மை தெரிவா ரகத்து

(ப-ரை.) கொலைவினையாகிய - கொலைத்தொழிலை யுடையவராகிய
மாக்கள் - மனிதர் (அத்தொழிலினது இழிவை அறியாத நெஞ்சினராயிருந்தாலும்)
புன்மை தெரிவாரகத்து - அவ்விழிவை அறிவோரது நெஞ்சிலே
புலைவினையர் - புலைத்தொழிலராய்த் தோன்றுவர்-எ-று.

(க - ரை.) கொலை இழிந்ததென அறிந்தோர் அது செய்வோரைப்புலைத்தொழிலர் என்று எண்ணுவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கொலைவினையரென்றபடியினாலேயாகக் கொலையல்லாமையறிக. புலைவினையரென்றது தொழிலினாலே புலையராவரென்றபடி அவர் இம்மையிலே தாழ்வை அடைவரென்பதாம். (௰)

> உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
> செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

(ப-ரை.) செயிருடம்பின் - பார்க்கக்கூடாத நோயுடம்புடனே
சொல்லாத் தீவாழ்க்கையவர் - வறுமையோடுகூடியதீத் தொழில் வாழ்க்கையுடையவரை (இவர்முற்பிறப்பிலே,
உயிர் - உயிர்களை
உடம்பின் - (அவைநின்ற) உடம்புகளிலிருந்து
நீக்கியார் - நீக்கினவர்
என்ப - என்று (வினைவிளைவுகளை அறிந்தோர்) சொல்லுவார்.

(க - ரை.) வறுமையும் பிணியுமுடையவரை முற்பிறப்பிற்கொலைசெய்தவரென்று பெரியோர் சொல்லுவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) செல்லாவாழ்க்கைதீவாழ்க்கையெனக்கூட்டுக. நோயுடம்பு பெருவியாதி முதலானவை கொண்ட உடம்பு மறுமையிலே இவையும் அடைவரென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கொல்வோர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது] அருளுடைமை முதல் கொல்லாமைஈறாகிய இவைகளிலே சொல்லப்படாத விரதங்களும் அடங்கும் அஃது அறிந்து அடங்கிக்கொள்க.

முப்பத்திமூன்றும் அதிகாரம் கொல்லாமை

முற்றிற்று.

ஞானம்.

இனி அவ்விரதங்களினாலே கரணங்கள் பரிசுத்தமானவிடத்து உண்டாவதும், மோட்சத்தைத் தருவதும், ஆகிய அறிவு அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தல் இறுதியாக நான்கதிகாரத்துள் அடக்கிச் சொல்லப்படுகிறது.

௩௪ - ஆம் - அதி - நிலையாமை.

அஃதாவது: தோற்றமுடையவை யெல்லாம் நிலைபெறாததன்மையாம் இதனை, அறிந்தவிடத்தே யல்லாமல் பொருள்களிலே பற்றுவிடாதாகலின் முன் வைக்கப்பட்டது.

நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(ப-ரை.) நில்லாதவற்றை - நிலையில்லாதவைகளை
நிலையினவென்று - நிலையுடையவையென்று
உணரும் - நினைக்கின்ற
புல்லறிவாண்மை - அற்பபுத்தியையுடையவராயிருக்கை
கடை (துறந்தார்க்கு) இழிவு - எ - று.

(க - ரை.) அழிவதை அழியாததாக நினைக்கும் அறியாமை அறிவோர்க்கு இழிவு - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தோற்றமுடையவைகளை அழிவில்லாதவையென்று நினைக்கும் அற்ப புத்தியால் அவைகளின்மேலே பற்றுச்செய்தல் பிறவித் துன்பத்திற்கு ஏதுவாகலால் அது மோட்சத்தை அடைவோர்க்குத் தவறுமென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பாலும் பற்றுச் செய்வது சிற்றின்பத்துக்கு ஏதுவாகிய செல்வத்தினிடத்திலும் அதனை அனுபவிக்கும் உடம்பினிடத்திலும் ஆகலின், வருகிற பாட்டுகளால் அவைகளினது நிலையாமையை வேறெடுத்துச் சொல்லுவார். (க)

கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

(ப-ரை.) (ஒருவனிடத்தே) பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம் வருதல்
கூத்தாட்டு - கூத்தாடுதல் செய்கின்ற
அவை - சபையினிடத்தே
குழாத்தற்று - (காண்போர்) கூட்டம்வருதல்போலும்
போக்கும் - (அச்செல்வம்) போகுதலும்

அது - அக்கூட்டமானது
விளிந்தற்று - (அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவிடத்தே) போகுதல்போ
லும் - எ - று.

(க - ரை.) செல்வம் கூத்தாடும் கூட்டம்போற் சேருமக்கூட்டங் கெடு
தல்போற் செல்வங்கெடும் - என்பதாம்.

(வி - ரை) பெருஞ்செல்வமெனவே சுவர்க்கச்செல்வம் அடங்கிற்று. போக்குமென்ற வும்மையால் வருதலென்பது கொள்ளப்பட்டது. எப்படி அக்கூட்டமானது கூத்தாட்டுக்காரணமாகச் சபையினிடத்தே பலவிதத் தால் தானேவந்து அதுபோனவிடத்தே தானும்போகுமோ அப்படியே செல்வமானது ஒருவனது நல்வினைகாரணமாக அவனிடத்தேபலவிதத்தால் தானேவந்து அதுபோனவிடத்தே தானும்போ மென்பதாயிற்று. (உ)

அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா
லற்குப வாங்கே செயல்.

(ப-ரை.) செல்வம் - செல்வமானது
அற்கா - நிலையாத
இயல்பிற்று - இயல்பையுடையதாகும்
அதுபெற்றால் - அச்செல்வத்தைப்பெற்றால்
அதற்கு - (அதனாலே செய்யப்படும்) அறங்களை
ஆங்கே பெற்றபொழுதே
செயல் - செய்யக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) செல்வம்பெற்றபொழுதேதருமஞ்செய்யக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) அல்காவென்பது, விகாரப்பட்டுநின்றது. ஊழ் உள்ள விடத்தே யல்லது பெறக்கூடாமையால் அது பெற்றாலென்றும் அவ்வூழ் இல்லாதவிடத்தே நில்லாமையால் ஆங்கேயென்றும் சொல்லினார் அதனாலே செய்யப்படும் அறங்களாவன; பயனைக் குறியாது செய்யும் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலானவை அவைஞானத்துக்குஏதுவாய் மோட்சத்தைக்கொடு த்தலால் அவற்றை அற்குபவென்றும், செயலென்றும் சொல்லினார். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் செல்வ நிலையாமை சொல்லப்பட்டது.] (ந)

நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின்.

(ப-ரை.) உயிர் - உயிரானது
நாளென - நாளென்று அளவுசெய்யப்படுவதாகிய
ஒன்றுபோல் - ஒருகாலஎவுபோல்
காட்டி - (தன்னைக்) காட்டி
ஈரும் - அறுத்துச்செல்லுகின்ற
வாளது - வாளினது வாயினிடத்தது
உணர்வார்ப்பெறின் - (அது) அறிவாரைப்பெற்றால்-எ-று.

(க - ரை.) நாளாகிய வாளின் வாயினிடத்தது உடல் என்பதைஅறிவாரில்லை-என்பதாம்.

(வி - ரை.) காலமென்னும் அருவப்பொருள்-உலகியல் நடத்தற்பொருட்டுச் சூரியன் முதலாகிய அளவைகளால் கூறுபட்டதாக்கி வழங்கப்படுவதல்லாமல் தானாகக் கூறுபடாமையால், நாளெனவொன்று போலொன்றம், அது தன்னைவாளென்று அறியமாட்டாதவரை, நமக்குப் பொழுதுபோகாநின்றதென்று மகிழும்படி மயக்கலால், காட்டியென்றும், இடைவிடாமல் அறுத்தலால் வாளதென்றும், அது அறுக்கின்றபடியை அறியவல்லவர் இவ்வுலகத்திலே அரியராயிருக்கையால் உணர்வார்ப்பெறினென்றுஞ் சொல்லினார். அறுக்கப்படுவது உடம்பாகலால் உயிரென்பது இங்கே உடம்பைக்காட்டி நின்றது வாளினதுவாயை வாயென்கையால் ஆகுபெயர். [இதனால் உடம்புகளுக்கு அளவு செய்யப்பட்டநாள் கழிகிறவிதம் சொல்லப்பட்டது.]

நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

(ப-ரை,) நாச்சென்று - (பேசாதிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி
விக்குள் - விக்கலானது
மேல்வாராமுன் - எழுவதற்கு முன்னே
நல்வினை - (மோக்ஷத்துக்கு ஏதுவாகிய) அறமானது
மேற்சென்று - விரைந்து
செய்யப்படும் - செய்யப்படும் - எ-று.

(க - ரை.) நாவடக்கிச் சேத்துமமெழுமுன் அறத்தைவிரைந்து செய்யப்படும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) நாவை அடக்கி விக்கல்மேலெழுதலுக்கு ஐயமில்லாமையாலும் அது நேரிட்டபோது நல்வினையைச் செய்தலே அல்லாமல், சொல்லலும் ஆகாமையாலும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்னகாலத்திலேவருமென்று அறியக் கூடாமையால் மேற்சென்றென்னும் சொல்லினார். நல்வினைசெய்யும் வழியின் மேல்வைத்து நிலையாமை சொல்லியபடி [இதனால் அந்நாள் கழிந்தால் உண்டாகு நிலையாமை சொல்லப்பட்டது.] ௫

நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(ப-ரை.) இவ்வுலகு - இந்தவுலகம்
ஒருவன் - ஒருவன்
நெருநல் - நேற்றைக்கு
உளன் - உளனாயினான் பிறந்தவனென்றபடி அவனே
இன்று - இன்றைக்கு
இல்லை - இலனாயினான் இறந்தானென்றபடி
என்னும் - பெருமையென்று சொல்லும் (நிலையாமையின்) மிகுதி
உடைத்து - உடையதாயிருக்கின்றது-எ-று.

[யை

(க - ரை.) இவ்வுலகம் நேற்றிருந்தவனின்றில்லை என்னும்பெருமை யுடையது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பெண்பாலுக்கும் உண்டாயினும் சிறப்புப் பற்றி ஆண்பாலைச்சொல்லினர். இந்த நிலையாமையே உலகத்திலே மிகுந்ததென்றபடி. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் ஒரோவிடத்துப் பிறந்தவளவிலே இறத்தல்சொல்லப்பட்டது.

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.

(ப-ரை.) அறிவில்லாதவர் ஒருபொழுதும்-ஒருபொழுதளவும்
வாழ்வது-தம்முடம்பும் உயிரும் கூடியிருக்கையை
அறியார்-அறியமாட்டார் மாட்டாதிருந்தும்
கோடியுமல்ல-கோடியளவுமன்றி
பல-அதனிலும் பலவாகிய நினைவுகளை
கருதுப-நினையா நிற்பார்-எ-று.

(க - ரை.) ஒரு நாளளவும் வாழ்வதறியாதவர்கள் அளவிலா எண்ணங்களை எண்ணுகிறார்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒருபொழுதும் என்ற இழிவுசிறப்பும்மையாக் இங்கேபொழுதென்பது கணத்தைக்காட்டி நின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும் அளவாகலால், அது அறியப்படாததாயிற்று. பலவாகிய நினைவுகளாவன, அனுபவிக்கப்படும் இன்பங்களுக்குரியவை ஆகும் விதமும், அதற்குப் பொருள்வேண்டிய விதமும், அது தம் முயற்சிகளால வரும் விதமும், அம் முயற்சிகளைத் தாம் செய்யும் விதமும், அவைகளுக்கு வரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும் விதமும், நீக்கிய பின் அப்பொருளைச் சேர்க்கும் விதமும், அதைப் பிறர் கொண்டுபோகாமற் காப்பாற்றும் விதமும், அதனாற் சிநேகித்தவரை ஆக்கும் விதமும், பகைத்தவரை அழிக்கும் விதமும், தாம் அவ்வின்பங்களை அநுபவிக்கும் விதமும் முதலானவையாம். அறிவில்லாதவரியல்பின்மேல்வைத்து நிலையாமை சொல்லியபடி. [அவ்வுடம்புகள்ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது நம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு.

(ப-ரை.) உடம்போடு - சரீரத்தோடு
உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய
நட்பு - சிநேகமானது
குடம்பை -(முன்னே தனியாதிருந்த) முட்டையானது
தனித்தொழிய - தனித்துக்கிடக்க
புள் - (அதனுளிருந்த) பறவை
பறந்தற்று-(பருவம் வந்தவிடத்தே) பறந்துபோந் தன்மையை
யுடையதாகும்-எ-று.

(க - ரை.) முட்டைக்கும் பறவைக்கும் சம்பந்த மில்லாமைபோல், உடலுக்கும் உயிருக்கும் சம்பந்தமில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) முன்னே தனியாமையாவது, கருவும், தானும் ஒன்றாய்ப் பிறந்து வேறாகுமளவும் அதற்கு இடமாயிருத்தல். அதனால் அம்முட்டை உடம்புக்கு உவமானமாயிற்று. அதனுள்ளே வேறுபாடில்லாம லிருந்தே பின்பு திரும்பி நுழையாமற்போகலால், புள் உயிர்க்கு உவமானமாயிற்று. நட்பு-நட்பில்லாமற் போகுகையைக் குறிப்பினாலே காட்டி நின்றது. அறிவாகியும், அருவாகியும், நித்தியமாகியும், உள்ள உயிரும் அறியாமையாகியும், உருவாகியும், அநித்தியமாகியும், உள்ள உடம்பும் தம்முள்ளே மாறுகலால் வினைவசத்தினாலே கூடியதல்லாமல் சிநேகமில்லையென்பது அறிக. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிர்நீங்கியவிடத்துக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.]

உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) சாக்காடு - மரணம்வருதல்
உறங்குவதுபோலும்-தூக்கம் வருதல்போலும்
பிறப்பு - (அதன்பின்னே) பிறப்புவருதல்
உறங்கி விழிப்பதுபோலும்-தூங்கிவிழித்தல் வருதல்போலும்.

(க - ரை.) மரணம் நித்திரையையும் பிறப்பு விழித்தலையும் ஒக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிர்களுக்கு உறக்கலும் விழித்தலும்போம் இறத்தலும், பிறத்தலும் இயல்பாகக் கடிதிலே மாறிமாறி வருமென்பது கருத்து நிலையாமையே நிலைபெற்ற விதத்தை அறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன் சொல்லப்பட்டது. [இதனால் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும், பிறப்பும், மாறி வருமாறு சொல்லப்பட்டது.] (௯)

புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு.

(ப-ரை.) உடம்பினுள் - (வாதமுதலானவைகளது வீடுகளாகிய) உடம்புகளுள்
துச்சிலிருந்த - ஒதுக்குக் குடியிருந்துவந்த
உயிர்க்கு - உயிருக்கு
புக்கில்-என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீடானது
அமைந்தின்றுகொல் - (இதுவரையில்) அமைந்ததில்லைபோலும்.

(க - ரை.) உடலுள்ளே யொதுக்குக் குடியிருந்த உயிருக்கு என்றுமிருக்க வீடமைந்ததில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிரானது-அவ்வாதமுதலான நோய்கள் அமைந்தகாலத்திலே இருந்தும், கோபித்தகாலத்திலே விட்டுப் போகியும், ஒருடம்பிலும் நிலைபெறாமல் வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றார். பின்னே புறப்படாமல்

புகுந்தேவிடுகிற இல், அமைந்ததாயின் பிறர் இற்களிலே ஒதுக்குக்குடியிரா தென்பதாம். ஆகவே உயிரோடுகூடி நிற்பது, ஒருடம்பும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவென் பது சொல்லப்பட்டது.] நாளெனவென்பது முதலாகிய எழுபாட்டுகளா லும் யாக்கை நிலையாமை சொல்லப்பட்டது என்றறிக. (௧௦)

முப்பத்திநான்காம் அதிகாரம் நிலையாமை.

முற்றிற்று.

௩௫ - ஆம் - அதி - துறவு.

அஃதாவது: புறமாகிய செல்வத்திலும், அகமாகிய உடம்பிலும், உண் டாகியவற்றை அவைகளது நிலைமையைப்பார்த்து விடுதலாம். அதிகாரம் வைத்த முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல்
லதனி னதனி னிலன்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) யாதனின் யாதனின்-யாதொருபொருளின் யாதொரு பொருளின்
நீங்கியான் - நீங்கினன் (அவன்)
அதனினதனின் - அப்பொருளினாலே அப்பொருளினாலே
நோதல் - துன்பத்தை அநுபவித்தலை
இலன் - உடையவனல்லன் - எ-று.

(க-ரை.) ஐம்பொறி விடயங்களை ஒவ்வொன்றாகவிட்டவன் விட்டவை யால் துன்பமடையான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே துன்பமென்றது இப்பிறப்பிலே அவைகளைத் தே டுதலாலும், காப்பாற்றலாலும், இழத்தலாலும், உறுவதையும், மறுமையிலே பாவத்தால் வருவதையும், ஆகிய இருவகைத்துன்பங்களையும். எல்லாப் பொருள்களையும் ஒருமிக்க விடுதலே, தலைமையான துறவாகும். அப்படிச் கல்லாமல் ஒவ்வொன்றாகவிட்டாலும் அவைகளால் வருந்துன்பம் அவனுக்கு இல்லையென்பது கருத்து. (௧)

வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

(ப-ரை.) துறந்தபின்-(எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தபின் ஒருவனுக்கு
ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே இயற்பால உண்டாகு முறைமையு டைய இன்பங்கள்
பல - பலவாம்

வேண்டின்-(அவ்வின்பங்களை) வேண்டினால்
உண்டாக - (காலம்) உண்டாக
துறக்க-அப்பொருள்களைத் துறக்கக்கடவன் - எ-று.

(க - ரை.) துறந்தபின் உண்டாகும் பல இன்பத்தைவேண்டினால்துறக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி - ரை) அவ்வின்பங்களாவன; அப்பொருள்களுக்காக, மனமும், வாக்கும், காயமும், அலையாது நிற்கையாலும், அவை நல்லவழியிலே செல்லுதலாலும், வருவன இளமையிலே துறந்தவன் அவ்வின்பங்களை நெடுங்காலம் அநுபவிப்பானாகலால், உண்டாகத் துறக்கவென்றபடி இன்பமும், காலமும், வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பிலே துன்பங்கள் இல்லாமற்போதலே அல்லாமல் இன்பங்களும் உண்டாமென்பதாம்.

அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தைவிடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

(ப-ரை.) (முத்தியை அடைவோர்க்கு) ஐந்தன் - செவி முதலாகிய ஐம்பொறிகளுக்கு உரிய
புலத்தை-ஓசை முதலாகிய ஐம்புலன்களையும்
அடல்வேண்டும் - கெடுத்தல்வேண்டும் (கெடுக்கும்போது)
வேண்டியவெல்லாம் - (அப்புலன்களை அநுபவித்தற் பொருட்டுத் தாம்படைத்த பொருள்களை யெல்லாம்
ஒருங்கு - ஒருமிக்க
விடல்வேண்டும் - விடுத்தல்வேண்டும் - எ - று.

(க - ரை.) முத்தியை விரும்புவோர் ஐம்பொறிகளுக்குரிய புலன்களைக் கெடுத்தல்வேண்டும் - என்பதாம்.

(வி - ரை) புலன்களை அநுபவித்தலைப் புலமென்றார். அவ்வநுபவிப்பு மனத்தைத் துன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டு வரும் பொருள்களின்மேல் அல்லாமல் முத்திவழியாகிய யோக ஞானங்களிலே செல்லவொட்டாமையால் அடல் வேண்டுமென்றும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் அவ்வநுபவிப்பு வளர்வதல்லதுகெடுக்கப்படாமையால் வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு விடல்வேண்டு மென்றும், சொல்லினார். (௩)

இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(ப-ரை.) நோன்பிற்கு - தவஞ்செய்வோர்க்கு
ஒன்று - பற்றப்படுவது ஒரு பொருளும்
இன்மை - இல்லாதிருக்கை
இயல்பாகும் - சுபாவமாகும்
உடைமை - (ஒன்றாயினும்) உடைமை
பெயர்த்து - (அத்தவத்தைப்) போக்குதலால்
மற்றும் - மீண்டும்
மயலாகும் - மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும் - எ - று.

(க - ரை.) தவத்தோர்க்குப் பற்றற்றிருப்பது இயல்பாகும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) நோற்பவரை நோன்பென்றும், மயலுக்கு ஏதுவை மயலென்றும், சொல்லுதலால் ஆகுபெயர்கள். எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாதவிடத்தும் அதுசார்வாக விடப்பட்டவை யெல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் மனக்கலக்கம் செய்யுமென்பது கருத்து. [இவை நான்குபாட்டாலும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் சொல்லப்பட்டது. (ச)

> மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
> லுற்றார்க் குடம்பு மிகை.

(ப-ரை.) பிறப்பறுக்க லுற்றார்க்கு - பிறவியைநீக்கு முயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு
உடம்பும் - (அதற்கு) உதவியாகிய உடம்பும்
மிகை - அதிகமாம் (ஆனபின்)
மற்றும் - அதற்குமேலும்
தொடர்ப்பாடு - சம்பந்தமில்லாதவையுஞ் சிலபொருள்கள்) பற்றப்படுதல்
எவன் - என்னாகும் - எ - று.

(க - ரை.) பிறவியை நீக்க முயல்வோர்க்கு உடல்பாரமாம், மற்றவை யாலென்னபயன் - என்பதாம்.

(வி - ரை) கொல் - அசை. பொதுப்பட உடம்பென்றதனால் - உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் கொள்ளப்படும். அருவுடம்பு-இந்திரிய உணர்வுகளோடும் பிராணவாயுக்களோடும் காமவினை விளைவுகளோடும் கூடியமனம், இது சூட்சும சரீரமெனவும் படும்.

> யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
> குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

(ப-ரை.) யானெனதென்னும் (யானல்லாதவுடம்பை யானென்றும் (தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதென்றும் நினைத்து அவைகளிலே பற்றுச்செய்தற்கு ஏதுவாகிய
செருக்கு - மயக்கத்தை
அறுப்பான் - கெடுப்பவன்
வானோர்க்கு - தேவர்க்கும்
உயர்ந்த - அடைதற்கரிதாகிய
உலகம் - முத்தியுலகத்தில்
புகும் - செல்லுவான் - எ - று.

(க - ரை.) நான், எனது, என்னு மயக்கமற்றவன் முத்தி அடைவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மயக்கம் அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது, குருஉபதேசத்தாலும், யோகாப்பியாசத்தாலும், அவ்வுடம்பை யானல்லவென்றும், அப்

பொருளை என தல்லவென்றும், தெளிந்து அவைகளிலே பற்றைவிடுதல், வானோர்க்குமென்னும் சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது. [இதனால் இருவகை பற்றையும் விட்டவர்க்கே மோக்ஷமுண்டென்பது சொல்லப்பட்டது. (கூ)

பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

(ப-ரை.) பற்றினை - (இருவகைப்) பற்றுக்களையும்
பற்றி - இறுகப்பற்றி
விடாதவர்க்கு - விடாதவரை
இடும்பைகள் - துன்பங்கள்
பற்றி - இறுகப்பற்றி
விடா - விட்டுநீங்காவாம் - எ - று.

(க - ரை.) இருவகைப்பற்றையும் விடாதவர்களைத் துன்பங்கள் விடா என்பதாம்.

(வி - ரை.) இறுகப்பற்றல், ஆசைமிகுதல் விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். [இதனால் பற்றுகளை விடாதவர்க்கு மோக்ஷம் இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது.]

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(ப-ரை.) தீரத்துறந்தார் - முழுதுந் துறந்தவர்
தலைப்பட்டார் (முத்தியை) அடைந்தவராவார்
மற்றையவர் - அப்படி துறவாதவர்
மயங்கி - மயக்கமுற்று
வலைப்பட்டார் - (பிறப்பாகிய) வலையிலே அகப்பட்டவராவார்.

(க - ரை.) முற்றத் துறந்தவர்கள் முத்திபெறுவர், துறவாதவர் பிறப்பிலழுந்துவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) முழுதுந் துறத்தலாவது-பொருள்களையும், இருவகை உடல்புகளையும் வெறுத்துப் பற்றறவிடுதல். அப்படித்துறவாமையாவது, அவைகளிலே ஒன்றனிடத்தே சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றி, தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்வழிகண்டே பிறப்புவலையுள் அகப்படுதலால் மயங்கியென்றும் சொல்லினார்.

(அ)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) - பற்றற்ற கண்ணே (இருவகைப்) பற்றுகளையும் அற்றபொழுதே அப்பற்றறுதியானது)
பிறப்பு - (அவனது) பிறவியை
அறுக்கும் - ஒழிக்கும்

மற்று - அவை அறுதபொழுது
நிலையாமை - அவற்றால் பிறந்த இறந்தும் (வருகிற) நிலையாமை யானது
காணப்படும் - அறியப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) பற்றற்ற பொழுதே பிறப்பறும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) காரணம் அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாகு முறைமை பற்றி பற்றற்ற கண்ணே என்றார் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவை இரண்டும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

> பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
> பற்றுக பற்று விடற்கு.

(ப-ரை.) பற்றற்றான் - (எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிநின்றே) பற்றில்லாத கடவுளாலே சொல்லப்பட்ட
பற்றினை - முத்திவழியை
பற்றுக - (இதுவே நல்வழியென்று) மனத்திற் கொள்ளக்கடவர் (கொண்டு)
அப்பற்றை - அதனிடத்து உபாயத்தை
பற்றுக - மனத்திலே செய்யக்கடவர்
பற்று (விடாதுவந்த) பற்று.
விடற்கு - விடுதற்கு - எ - று.

(க - ரை.) பற்றற்றான் சொல்லிய முத்திவழியைப் பற்றக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) கடவுள் வாழ்த்துக்கேற்க இங்கும் பொதுவகையினாலே பற்றற்றானென்றார். அதனிடத்து உபாயமும், தியானமும், சமாதியும் ஆம் விடாதுவந்த பற்று அநாதியாய்வரு முடற்பற்று. [இதனுள் அப்பற்று விடுதற்கு உபாயஞ் சொல்லப்பட்டது.]

முப்பத்தைந்தாம் அதிகாரம் துறவு

முற்றிற்று.

௩௬-ஆம்-அதி-மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது: பிறப்புவீடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும் *விபரீத †சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால் அறிதல், இதை வடநூலார் தத்துவஞான மென்பர். இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிய விடத்தே உண்டாவதாகையால், அக்காரண மொற்றுமையைப்பற்றி துறவின் பின்வைக்கப் பட்டது

---

* விபரீத ஞானமாவது கயிற்றைப் பாம்பென்று அறிதல்போல்வன.
† சந்தேகஞானமாவது கயிறோ பாம்போவெனத் துணியாததுபோல்வன.

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு.

(ப-ரை.) பொருளல்லவற்றை-மெய்ப்பொருள்களல்லாதவைகளை
பொருளென்று - மெய்ப்பொருள்களென்று
உணரும் - அறிகின்ற
மருளான் - விபரீத ஞானத்தினாலே
மாணாப் பிறப்பு - மாட்சிமைப்படாத பிறவி (இன்பமில்லாத பிறவியென்றபடி
ஆம் - உண்டாகும் - எ-று.

(க - ரை.) பொய்ப்பொருள்களை மெய்ப்பொருளென்றெண்ணு மயக்கத்தாற் பிறப்புண்டாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இங்கே பொருளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணர்தலாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயன்களும், கடவுளும் இல்லையென்றும், மற்றும் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிற மயக்கநூல் வழக்கத்தை மெய்ந்நூல் வழக்கமென்று துணிதல், நரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவர் என்கிறநால் வகைப் பிறப்புகளிலும் உள்ளது துன்பமே யாகலால் மாணாப்பிறப்பென்றார் [இதனால் பிறப்புத் துன்ப மென்பதும், அதற்கு முதற்காரணம் விபரீத ஞானமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.] (க)

இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(ப-ரை.) மருள் - அவ்விபரீத ஞானத்திலிருந்து
நீங்கி - நீங்கி
மாசறு - குற்றமற்ற
காட்சியவர்க்கு - மெய்யறிவை யுடையவராயினவர்க்கு (அம்மெய்யறிவானது
இருள் - பிறவியை
நீங்கி - நீங்கச்செய்து
இன்பம் - முத்தியை
பயக்கும் - கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) விபரீத ஞானத்தை விட்டோர்க்கு முத்தி இன்பம் உண்டு என்பதாம்

(வி - ரை.) இருள் நகரம் அது தன் காரணமாகிய பிறவிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்னுந் தன்வினை-நீக்கியென்னும் பிறவினைப் பொருளில்வந்தது. மாசறுகாட்சி-கேவலஞானம். [இதனால் வீடாவது உயர்வொப்பில்லாத இன்பமென்பதும் அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப்பொருளாகிய பிரமமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து.

(ப-ரை.) ஐயத்தின் - சந்தேகத்திலிருந்து
நீங்கி - நீங்கி
தெளிந்தார்க்கு - மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு
வையத்தின் - (அடைகின்ற) நிலவுலகத்திலும்
வானம் - (அடையக்கடவதாகிய) வீட்டுலகம்
நணியது - அடைந்ததாகவே
உடைத்து - உடையதாம் - எ-று.

(க - ரை.) சந்தேக ஞானத்தை விட்டோர்க்கு முத்தியுலகம் மிக்கச்சமீபமாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இங்கே ஐயமாவது: மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயன்களும் கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவு பிறவாமல் நிற்றல். ஒரு விதத்தினாலே பிறர்மதத்தைக் களைந்து தமது மதத்தை நிறுத்துதல் சமயநூல்களுக்கெல்லாம் இயல்பாகலால், அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள்களிலே மெய் யெதுவோவென்று உண்டாகிற சந்தேகத்தை யோகிகள் தமது அநுபவ ஞானத்தினாலே நீக்கி மெய்யை அறிவாராகலால், அவரை ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தாரென்றும் அவ்வநுபவ ஞானம் மேலிடுந்தோறும் பழைய லோகாசாரஞானம் மறைபட்டுக்கொண்டே வருமாதலால் அதனைப் பயன் மேல்வைத்து வையத்தின்வான நணியதுடைத்தென்றும் சொல்லினார். சொல்லவே சந்தேக ஞானமும் பிறவிக்குக் காரணமாகுதல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (௫)

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(ப-ரை.) மெய்யுணர் வில்லாதவர்க்கு-மெய்யையறியாதவர்க்கு
ஐயுணர்வு-(ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் இவ்வைந்து புலன்களிலும் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு
எய்தியக்கண்ணும் - (அப்புலன்களை விட்டுத் தமக்கு வசப்பட்ட விடத்தும் (அதனாலே)
பயன் - பிரயோசனம்
இன்று - இல்லை-எ-று.

(க - ரை.) மெய்யை யறியாதவர்க்கு ஐம்புலன் அடக்கப்பட்டாலும் பிரயோசனமில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஐந்தாகிய உணர்வு அடங்குதலாவது: அடங்கி யோகக் குறிப்பிடத்தே நிற்கை. அப்படி நின்ற விடத்தும் அது முத்தியைத் தாராமையால் பயனின்றேயென்றார். [இதனால் [illegible] மெய்யை யுணர்ந்தவர்க்கே முத்தி உண்டென்று மெய்யுணர்வின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(ப-ரை.) எப்பொருள் - யாதொரு பொருள்
எத்தன்மைத்தாயினும்-யாதோ ரியல்புடையதாய்த் தோன்றினும்
(அத்தோன்றிய விதத்தைக்கண்டுவிடாமல்)
அப்பொருள் - (தோன்றிய) அப்பொருளிடத் திருந்தும்
மெய்ப்பொருள்-மெய்யாகிய பொருளை
காண்பது - காண்பது
அறிவு - மெய்யுணர்வு - எ-று.

(க - ரை.) எந்தப் பொருளிடத்தும் உண்மைப் பொருளை அறிவதே யறிவு என்பதாம்.

(வி - ரை.) சராசரமாகிய பொருள்களிலெல்லாம் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து நின்ற உண்மையைக் காண்பதே மெய்யுணர்வு என்றபடி யாயிற்று. அதாவது: அரசன் சேரமான் என்ற விடத்தே அரசனென்பதோர் சாதியும், சேரமானென்பதோர் குடியும் ஒருவனிடத்தே கற்பனையாதலால், அக்கற்பனையை விட்டு அவனை நிலமுதல் உயிரீறாகியதத்துவங்களின் கூட்டமென்று அறிந்து அத்தத்துவங்களை நிலமுதலாக அதனதன் காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டுபோய் முடிவிலே காரணகாரிய மிரண்டும் இல்லாமல் நிற்பதனை அறிதலாம். [இதனால் மெய்யுணர்வினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

(ப-ரை) ஈண்டு - இம்மையிலே பிறப்பினிடத்து
கற்று (உபதேசத்தை ஞானாசாரியரிடத்தே) கேட்டு (அதனால்)
மெய்ப்பொருள் - உண்மைப் பொருளை
கண்டார் - உணர்ந்தவர்
மற்றீண்டு - திரும்பி இப்பிறப்பினிடத்து
வாராநெறி - வாராத வழியை
தலைப்படுவர் - அடைவார் - எ-று.

(க - ரை.) இப்பிறப்பி லுபதேசத்தைக்கேட்டு உண்மைப் பொருளை யறிந்தவர் பிறவார்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) கற்றென்றதனால் - பலரிடத்தும் பலகாலும் பழகுதலும் ஈண்டென்றதனால் - மோக்ஷத்தை அடைதற்கு உரிய மனிதப்பிறப்பு பெறுதற்கு அரிய தென்பதும் கொள்ளப்பட்டன. ஈண்டு வாராநெறி - மோக்ஷமார்க்கம். மோக்ஷத்திற்கு நிமித்தகாரணமாகிய முதற்பொருளை அறிதற்கு உபாயம் மூன்று. அவை கேட்குதல், சிந்தித்தல், தெளிதல் என்பன. [அவற்றுள் கேட்குதல் இதனுலே சொல்லப்பட்டது. (௬)

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

(ப-ரை.) (அப்படிக்கேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை) உள்ளம் (ஒருவனது உள்ளமானது
ஒருதலையா - நிச்சயப்பட
ஓர்த்து - (பிரமாணங்களாலும் யுத்தியினாலும்) ஆராய்ந்து (அதனால்)
உள்ளது - முதற்பொருளை
உணரின் - அறியுமாயின்
பிறப்பு - (அவனுக்குப்) பிறவியுள்ளதாக
பேர்த்து - மாறி
உள்ளவேண்டா - நினைக்கவேண்டுவதில்லை - எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் மனம்உபதேசத்தால் உண்மைப்பொருளையறியின் அவனுக்குப் பிறவி இல்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) [இதனால் சிந்தித்தல் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(ப-ரை) பிறப்பென்னும் - பிறவிக்கு முதற்காரண மெனப்படுகிற
பேதைமை - அஞ்ஞானமானது
நீங்க - கெட
சிறப்பென்னும் - மோக்ஷத்துக்கு நிமித்த காரணமெனப்படுகிற
செம்பொருள் - செவ்விய பொருளை
காண்பது - அறிவதே
அறிவு - (ஒருவனுக்கு) மெய்யுணர்வாம்-எ-று.

(க - ரை. பிறவிக்குக் காரணமாகியஅஞ்ஞானங்கெட உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே யறிவாகும்-என்பதாம்

(வி - ரை.) பிறப்பென்னும் பேதைமையென்றும், சிறப்பென்னுஞ்செம்பொருளென்றும், காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்தார். ஐவகைக் குற்றங்களுள்-அஞ்ஞானம் மற்றை நான்குக்கும் காரணமாதலால், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்புக்குக் காரணமாக்கிச் சொல்லினார். எல்லாப்பொருள்களினும் சிறந்ததாகலால் மோக்ஷம் சிறப்பெனப்பட்டது. நித்தியமாகியும், பரிசுத்தமாகியும், எங்கு நிறைந்துள்ள பிரமமென்னப்பட்ட முதற்பொருள் விகாரமில்லாமல் எக்காலமும்ஒரு தன்மையதாயிருத்தல்பற்றி அதனைச் செம்பொருளென்றார். முன்னே மெய்ப்பொருளென்றும், உள்ளதென்றும் சொல்லியதும் இது பற்றியென்றறிக. அதனைக்காண்கையாவது உயிர் தனது அஞ்ஞானங்கெட்டு அப்பொருளோடு ஒற்றுமைப்பட இடை விடாமல் நினைத்தல். இதனைச்சமாதியென்பர். மரணகாலத்தில் நினைக்கிறபடிபிறவி வருமென்றிருத்தலால் மோக்ஷமுடையோர்க்கு அக்காலத்திலே தத்துவப்பொருளைப் பாவிக்கும்படி முன்னே பழகுதலாகிய இதனின் மிகுந்த உபாயம் இல்லை யென்பதறிக. [இதனாலே தெளிதல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) - சார்பு (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்) சார்பாகிய அச் செம்பொருளை
உணர்ந்து - அறிந்து
சார்பு - இருவைப்பற்றுக்களும்
கெட - நீக்க
ஒழுகின் - நடக்கவல்லவனாயின்
சார்தரும் - முன் (அவனைச்) சேர்தற்குரியவையாய்நின்ற
நோய் - துன்பங்கள்
அழித்து (அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்கத்தையும்) அழித்து
மற்றுச்சார்தரா - பின்சேர மாட்டாவாம்-எ-று.

(க - ரை) மெய்ப்பொருளையறிந்து இருவகைப்பற்றுகளுங்கெடநடப்பவனைத் துன்பங்களணுகா-என்பதாம்

(வி - ரை) இங்கே ஒழுக்கமென்றது யோகவழிநடத்தலேஅது இமயம் நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம். தாரணை, தியானம் சமாதி எனவெண்வகைப்படும் அத்துன்பங்களாவன பிறவி அநாதியாய், வருதலாய் உயிரினாலே அளவில்லாமல் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளால் அனுபவிக்கப்பட்டவையும், பிறந்த வுடம்பால் மொண்டுகொள்ளப்பட்டவையும், நீங்கலாக பின்னே அநுபவிக்கும்படி கிடந்தவையாம், அவை விளக்கின்முன் இருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னே கெடுதலால் அழித்துச் சார்தராவென்றார், பிரவிக்குக்காரணமாதலால் நல்வினைப்பயனுர நோயெனப்பட்டது. [முன் மூன்றுபாயங்களாலும் பரம்பொருளை அறியப்பிறப்பறுமென்றார், அதுஅறுமிடத்தேபின் வரக்கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் எப்படி போமென்னும்வினாவை எழுப்பிக்கொண்டு ஞானயோக முதிர்ச்சியுடைய உயிரைச் சேரமாட்டாமையாற் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றன்
நாமங் கெடக்கெடு நோய்

(ப-ரை.) ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவர்க்கு காமம், வெகுளி மயக்கம் - விருப்பம், வெறுப்பு, அஞ்ஞானம், எனப்படுகிற
இவை மூன்றன் - இக்குற்றம் மூன்றனது
நாமம் - பெயரும்
கெட - கெடுதலால்
நோய் - [அவைகளின் காரியங்களாகிய] வினைப்பயன்கள்
கெடும் - உண்டாதலில்லை-எ-று.

(க - ரை.) ஞானவான்களுக்கு முக்குற்றங்களால் வருந் துன்பங்களில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) அநாதியாகிய அவித்தையென்னும் அஞ்ஞானமும் அது பற்றியானெனமதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கு இதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருளிடத்தே செல்லும் ஆசையும், அது பற்றி அதனது மறுதலையிடத்தே செல்லும் கோபமும் என வடநூலார் குற்றம் ஐந்தென்பார், இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவித்தையிலும், அவாவுதல் ஆசையிலும், அடங்குதலால் மூன்றென்றார். இவை பரஞானயோகங்களுக்கு முன்னே இக்குற்ற மூன்றுங் காட்டித்தீர முன்னே பற்றுபோதுமாம். ஆதலால் அம்மிருதி தோன்ற இவை மூன்றனுங் கெடவென்றார். விகாரத்தலே தொக்ககாமமும் என்றும்மை சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது. [காரணமாகிய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தோர் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையால் அவர்க்கு வருதற்குரிய துன்பங்களும் இல்லையென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] முன் கிடந்த துன்பங்களும் மேல்வருந் துன்பங்களும் இல்லாமற்போதலை மெய்யுணர்வின் பயனாதலால் இவை இரண்டும் இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டன. இவ்விருத்தால் மெய்யுணர்ந்தார்க்கு உள்ளவை எடுத்த வுடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயனுமே யென்பது பெற்றும். (௬௰)

முப்பத்தாறும் அதிகாரம் புகழ்.

முற்றிற்று.

௩௭ - ஆம் - அதி - அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது: முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறுத்தார்க்கு நிற்கின்ற உடம்பும். அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும். நின்றமையால் அது பற்றி ஒரோவிடத்துத் தோற்றப்பட்ட புலன்களின்மேலே பழைய பழக்க வசத்தினாலே நினைவுசெல்லுமன்றே அந்நினைவும் பிறவிக்கு வித்தாமாதலால் அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.

(ப-ரை.) எல்லாவுயிர்க்கும் - சகலவுயிர்களுக்கும்
எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும்
தவா - கெடாதுவருகின்ற
பிறப்பு - பிறவியை
ஈனும் - விளைப்பதாகிய
வித்து - விதை
அவா - அவாவாகும்
என்ப-என்று (நூலோர்) சொல்லுவார் - ஏ - ஞ.

(க - ரை.) எவ்வுயிர்களின் பிறவிக்கு விதை ஆசை-என்பதாம்.

(வி - ரை.) உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்திலே அடுத்தவினையும், அதுகாட்டுங்கதி நிமித்தங்களும், அக்கதியி லவாவும், உயிரினிடத்தே முறையே வந்துஉதிக்க, அறிவை மோகமானது மறைக்க, அவ்வுயிரை அவ்வவாவானது கதியினிடத்தே கொண்டுசெல்லுமாகலால், அதனைப்பிறப்பினும் வித்தென்றும், அதிவசத்தால் உளதாகிய அவ்வுயிரின் வேறுபாட்டிலும் * உற்சர்ப்பிணி † அவசர்ப்பிணியென்னுங் காலவேறுபாட்டிலும் அது வித்தாகுகை வேறுபடாமையால் எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் என்றும் இதுஎல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஒத்தலால் என்பவென்றும் கூறினர். [இதனால் பிறப்புக்கு அவா வித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(ப-ரை.) (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையை அறிந்தவன்) வேண்டுங்கால் - ஒன்றைவேண்டினால்
பிறவாமை - பிறவாதிருக்கையையே
வேண்டும் - இச்சிக்கவேண்டும்
அது - அப்பிறவாமையானது
வேண்டாமை - (தான் ஒருபொருளையும்) அவாவாமையை
வேண்ட - இச்சிக்க
வரும் (அவனுக்குத்) தானே உண்டாம் - எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் பிறவாமையே யிச்சிக்கவேண்டும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அநாதியாகத் தான் பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, இறப்பு, இவைகளினாலே துன்பப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றமையை அறிந்தவனுக்கு இன்பத்தில் ஆசையுண்டாமாதலால் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும் இவ்வுலகத்துச் சிற்றின்பத்தைக்குறித்து ஒருபொருளை அவாவினால் அது பிறவியைத்தரும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலாலே அதுவேண்டாமை வேண்டவருமென்றுஞ் சொல்லினர். (உ)

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

(ப-ரை.) வேண்டாமையன்ன - (ஒருபொருளையும்) அவாவாமைபோலும்
விழுச்செல்வம்-மேலாகிய செல்வமானது
ஈண்டு - காணப்படுகிற இவ்வுலகத்திலே
இல்லை - இல்லை (அவ்வாவேயன்றி)
ஆண்டும் - கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும்
அஃதொப்பது - அதுபோல்வது
இல் - இல்லை - எ-று.

---

* உற்சர்ப்பிணி - உலகம் வாழ்நாள் போகம் இவை முதலானவைகளாலே வளர்பிறைபோல் பெருகுங்காலம்.

† அவசர்ப்பிணி-அது அவைகளாலே தேய்பிறைபோல்சுருங்குங்காலம்

(க - ரை.) இச்சியாமைக் கொப்பானசெல்வம் இவ்வுலகத்திலும் மோக்ஷத்திலும் இல்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மக்களது செல்வமும், தேவரது செல்வமும், மேலுமேலு நோக்கச் சிறுகுதலால் தனக்கு மேலில்லாத அவாவின்மையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டுலகங்களிலும் ஒப்பில்லை யென்றும் சொல்லினர். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் பிறவாமைக்கு ஏதுவாமெனவும், மேலாகிய செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

தூஉய்மை யென்பது அவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

(ப-ரை.) தூஉய்மையென்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படுவது
அவாவின்மை - அவாவில்லாமையாம்
அது - அவ்வவாவில்லாமை
வாஅய்மை - மெய்ம்மையை
வேண்ட - இச்சிக்க
வரும் - தானேயுண்டாம் - எ - று.

(க - ரை.) மெய்ம்மையை இச்சிக்கவருவது ஆசையில்லாமை அதே முத்தி என்பதாம்.

(வி - ரை.) வீடாவது - உயிர் அஞ்ஞான முதலாகிய அழுக்கறுதலாகலால் அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பது அவாவின்மை யென்றும், வாய்மையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரால் வாய்மையென்றும். சொல்லினர். மற்று-அசை. வேண்டுதல்-இடைவிடாது பாவித்தல். [அவாவறுத்தல் முத்திக்கு நேரே காரணமென்பதும் அதுவருவழியும் இதனாலே சொல்லப்பட்டன.] (௬)

அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர்.

(ப-ரை.) அற்றவரென்பார் - (பிறவி யற்றவரென்று சொல்லப்படுபவர்
அவாவற்றார் - (அதற்கு நேரே ஏதுவாகிய) அவ்வாசையற்றவர்
மற்றையார் - பிறவேதுக்கள்
அற்று - (அதுவொன்றும்) அறுதவர் (அவ்வேதுக்களாலே சில துன்பங்கள் அற்றவரல்லாமல்)
அற்றாகவற்றதிலர் - அவர்போற் பிறவியற்றிலர் - எ - று.

(க - ரை.) பிறவியற்றவரென்று சொல்லப்படுபவர் ஆசையற்றவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) [இதனால் அவாவற்றவரது சிறப்பு விதியினாலும் எதிர்மறையினாலுஞ் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

(ப-ரை.) ஒருவனை - மெய்புணர்தல் முடிவாகிய காரணங்களெல்லாம் பெற்று அவைகளால் முத்தியை அடைதற் குரியவனாகிய) ஒருத்தனை
வஞ்சிப்பது - மறவிவழியினாலே நுழைந்து பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக்கெடுக்க வல்லது
அவா - அவாவாம் (ஆகலால்)
அஞ்சுவது - (அவ்வவாவை) அஞ்சிக்காப்பதே
அறன் - துறவறமாம் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனைக் கெடுக்கவல்லதாகிய ஆசையை நீக்குவதே துறவறம் - என்பதாம்.

(வி - ரை. ஒரும் - இரண்டும் - அசைகள். அநாதியாய் வந்த அவ்வவாவை விட்டு வாய்மையை வேண்டுதலையொழிந்து பராக்கினாலே காத்திடானாயின் அது இடமாக அவன் அறியாமல் புகுந்து பழைய வியற்கையாய் நின்று பிறப்பினை உண்டாக்குதலால் அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலாவது, வாய்மை வேண்டலிலே இடைவிடமற் பழகிப்பரிகரித்தல். [இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக்காப்பதே அறமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.]

அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்.

(ப-ரை) (ஒருவன்) அவாவினை - ஆசையின்
ஆற்றவறுப்பின் - முழுது மறுத்தால் (வஞ்சித்தும் வாராமற் கெடுக்க வல்லவனாயினென்றபடி (அவனுக்கு)
தவாவினை - கெடாமைக்கு ஏதுவாகிய செயல்
தான் வேண்டுமாற்றால் - தான் விரும்பும் வழியினாலே
வரும் - உண்டாகும்-எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனிச்சையை நீக்கினாலவன் கெடாமைக்கேதுவுண்டு-என்பதாம்.

(வி - ரை) கெடாமை பிறவித்துன்பங்களால் அழியாமைஅதற்குஏதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை தான் விரும்பும்வழி மெய் வருந்தாதவழி, அவாவை முழுவதும் அறுத்தவனுக்கு மேலே தவஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை,அவனால் செய்யப்பட்டவை யெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. (எ)

அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவா அது மேன்மேல் வரும்.

(ப-ரை.) அவாவில்லார்க்கு - ஆசையில்லாதவர்க்கு
துன்பம் - (வரக்கடவ) தொருதுன்பம்
இல்லாகும்-இல்லையாகும்(ஒருவனுக்குப் பிறகாரணங்களெல்லாம்) (இல்லாதிருந்தும்)
அஃதுண்டேல்-அவ்வொன்றுமாத்திரம் உண்டாயின் (அதனால் எல்லாத் துன்பங்களும்)

தவாஅது - முடிவில்லாமல்
மேன்மேல் - மேலுமேலும்
வரும் - வரும் - எ - று.

(க - ரை.) ஆசையற்றவர்களுக்குத் துன்பமில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை) உடம்பு மெடுத்துக்கொண்ட துன்பம் முன்பே செய்து கொள்ளப் பட்டதாகலின் இங்கே துன்பமென்றது, இப்போது அவாவாலே செய்துகொள்ளப் படுகின்றவைகளை மேன்மேல் வருமென்றதனால் தன்னைப்பற்றி வருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவதும், ஆகிய மூவகைத் துன்பங்க ளென்பது பெற்றாம். [இதனால் அவாவே அத்துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்

(ப-ரை.) அவாவென்னும் - அவாவென்று சொல்லப்படுகிற
துன்பத்துட்டுன்பம் - துன்பங்களுக்கெல்லாம் மிகுந்த துன்பமானது
கெடின் - (ஒருவனுக்குக் கெடுமாயின் (அவன் முத்திபெற்ற விடத்தே யல்லாமல்)
ஈண்டும்-இங்கேயும் (உடம்போடுகூடி நின்றவிடத்துமென்றபடி)
இன்பம் - ஆனந்தமானது
இடையறாது - நடுவே நீங்காது - எ - று.

(க - ரை.) மிகத் துன்பந்தருவதாகிய ஆசைகெடின் இவ்வுலகத்திலும் இன்பம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) துன்பத்துட்டுன்பமாவது - மற்றைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பங்களாய்த் தோன்றும்படியாக வருத்துங்கொடியதன்மையாம். அவாவானது பயனைக்கொடுக்கும்போதே யல்லாமல் தோன்றும்போதும் துன்பமாகலால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டது. அவாவென்றும் துன்பத்துட்டுன்பமென்று காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். அவ்வவாக்கெட்டவர்க்கு மனத்தடுமாற்றமின்றி நிரம்பியிருக்கு மாகையால் ஈண்டும் இன்பம் இடையறாதென்றார். [இதனால் அவாவறுத்தவர் முத்தியின்பத்தை உடம்போடு நின்றே அடைவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.]

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.

(ப ரை.) ஆராவியர்க்கை - (ஒருபோதும் நிரம்பாத) இயல்பையுடைய
அவா - அவாவை
நீப்பின் - (ஒருவன்) விடுவானாயின் (அவ்விடுகை அவனுக்கு
அந்நிலையே - அப்போதே
பேராவியற்கை - (எப்போதும்) ஒரு நிலைமையாந்தன்மையை
தரும் - கொடுக்கும்-எ-று.

(க - ரை.) நிரம்பாத ஆசையைவிடில் அது பிறவாமையைத்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நிரம்பாமையாவது - தாமேயல்லாமல் தம்பயனும் நிலையாமையால் வேண்டத்தகாத பொருள்களைவேண்டி மேலுமேலும் வளர்த்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் விடுதலே தக்கதென்பதுகருத்து. களிப்புக்கவலைகளும், பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புகளும். முதலானவை இல்லாமல் உயிர் ஒப்புயர் வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து நிற்கையால் வீட்டினைப்பேராவியற்கையென்றும், அதை அவாவை விட்டவிடத்துப்பெறுதற்கு ஐயமில்லாமையால் அந்நிலையே தருமென்றும் சொல்லினர். அந்நிலைமையையுடைய வனைச் சீவன் முத்தனென்பர். [இதனால் வீடாவது இதுவென்பதும் அது அவாவறுத்தவர்க்கு அப்போதே உண்டாமென்பதும் சொல்லப்பட்டன]

முப்பத்தேழாம் அதிகாரம் அவாவறுத்தல்முற்றிற்று.

துறவறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம்-௩௭-க்கு திருக்குறள்-௩௭௦.

இவ்விதத்தால் இம்மை, மறுமை, வீடு என்கிற மூன்றையும் உண்டாக்குஞ்சிறப்புடைத்தாகிய அறத்தை அருளிச்செய்தார். இனி முறையே பொருளும், இன்பமும், அருளிச்செய்யத் தொடங்கியவர் அவைகளுக்கு முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லுகிறார்.

௩அ - ஆம் - அதி - ஊழ்.

அஃதாவது: நல்வினைப் பயனாகிய இன்பமும், தீவினைப்பயனாகியதுன்பமும், அவ்வினைகளைச் செய்தவனையே சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகியநியதியாம். ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பவைஒருபொருட்சொற்கள். இது பொருளின்பங்களிரண்டிக்கும்பொதுவாய்ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையாலும், முன்சொல்லப்பட்ட அறத்தோடு சம்பந்த முடைமையாலும் அதனிறுதியிலே சொல்லப்பட்டது.

> ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
> போகூழாற் றோன்று மடி.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) கைப்பொருள்-கையிலிருக்கும்பொருள்
ஆகூழால்-ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினாலே
அசைவின்மை - முயற்சியானது
தோன்றும் - உண்டாகும்
போகூழால் - போகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினாலே

மடி - சோம்பலானது
தோன்றும் - உண்டாகும்-எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்குப் பொருள்தரும் விதியால் முயற்சியும் பொருளழியும் விதியால் சோம்பலும் உண்டாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஊழானது ஒருபொருளினதாக்கத்தழிவுகளுக்குந் துணைக்காரணமாகிய முயற்சி சோம்பல்களையுந் தானே தோன்றச்செய்யு மென்பது கருத்து,

பேதைப் படுக்கும் இழவூழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூ ழுற்றக் கடை.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) அறிவு - எல்லாவறிவும் உண்டாயிருந்தாலும்
இழவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக் காரணமாகிய
ஊழ் - (உற்றக்கடை) பொருந்திய விடத்து
பேதைப்படுக்கும் - (அதனை) அறியாமையாக்கும் (அவனறிவுகுன்றி யிருந்தாலும்)
ஆகல் - (கைப்பொருள்) ஆகுதற்குக்காரணமாகிய
ஊழ் - ஊழ்
உற்றக்கடை - பொருந்தியவிடத்து
அகற்றும் - (அதனை) விரிக்கும் எ-று.

(க - ரை.) போகும் ஊழ் அறிவில்லாமையையும் ஆகும் ஊழ் அறிவையும் தரும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. ஊழ் இயற்கையலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்து மென்பதாம். (௨)

நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்.

(ப-ரை.) (அறியாமை யாக்குவதாகிய ஊழுடையவனொருவன்) நுண்ணிய - நுட்பமான பொருள்களையுடைய
நூல்பல - பல நூல்களையும்
கற்பினும் - கற்றானாயினும் (அவனுக்கு)
மற்றும் - பின்னும்
தன்னுண்மை - தனது ஊழினாகிய
அறிவே - அறிவே
மிகும் - மேற்படும் - எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் நுட்பமாகிய நூல்களைக் கற்றாலும் அவனுக்கு ஊழினாலாகிய அறிவே மிகும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருளினுண்மை - நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் கல்வியறிவைப் பின்னே நிற்கச் செய்து தன்பயப்படுத்தாக்கிச் செயலுக்குத்தான் முற்படுதல், இயற்கையாகிய அறிவையும் கீழ்ப்படுத்து மென்பதாம். (௩)

கூஅ - ஆம் - அதி - ஊழ்.

இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

(ப-ரை) உலகத்து - உலகத்தில்
இயற்கை - (ஊழினாலாகிய) இயற்கையானது
இருவேறு - இரண்டுகூறு யிருக்கின்றது (ஆதலால்)
திரு - செல்வமுடையவராதலும்
வேறு - வேறு
தெள்ளியராதலும் - அறிவுடையராகலும்
வேறு - வேறு - எ - று.

(க - ரை.) உலகில் ஊழின் இயல்பு செல்வமுடைமை, அறிவுடைமை என இரண்டுவகை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) செல்வத்தைப் படைத்தலும், காப்பாற்றலும், பயன் கொள்ளுதலும் அறிவுடையவர்க்கல்லது கூடாவென்ற அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையவர் வறியவராகவும், மற்றவர் செல்வராகவும் காணுதலால், அறிவினராதற்கு ஆகிறவூழ் செல்வராதற்கும் செல்வராதற்கு ஆகிறவூழ் அறிவினராதற்கும் ஆகாவென்றதாயிற்று: ஆகவே செல்வத்தைத் தேடும்போது அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாமென்பது பெற்றும். (ச)

நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.

(ப-ரை.) செல்வம் - செல்வத்தை
செயற்கு - உண்டாக்குதக்கு
நல்லவையெல்லாம் - நன்மை யுள்ளவை யெல்லாம்
தீயவாம் - தீயவையாய் அழிக்கும் அதுமாத்திரமல்லாமல்)
தீயவும - தீயவைதாமும்
நல்லவாம் - நல்லவையா யாக்கும் (ஊழ்வசத்தால்) எ - று.

(க - ரை.) விதிவசத்தால் நல்லவை யெல்லாந் தீயவாந் தீயவையெல்லாம் நல்லவாம்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) நல்லவை தீயவை என்றது, காலமும், இடமும், கருவியும், தொழிலும் ஆகிய இவை முதலானவைகளை ஊழாலென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. அழிக்குமூழ் உற்றவிடத்துக் காலமுதலானவைகள் நல்லவையாயிருந்தாலும் அழியும், ஆக்குமூழ் உற்றவிடத்து அவை தீயவையாயிருந்தாலும் ஆகுமென்றதாயிற்று ஆகவே ஊழ்காலமுதலான துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுத்துமென்பது பெற்றும். (ரு)

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம

(ப-ரை.) பால் - ஊழினாலே
அல்ல - தம்முடையவை யாகாதபொருள்கள்

பரியினும் - வருந்திக் காப்பாற்றினாலும்
ஆகாவாம் - (தமக்குத்) நில்லாமற்போகும்
தம - தம்முடையவையாகிய பொருள்களை
உய்த்து - (புறத்தே) கொண்டுபோய்
சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும்
போகா - (தம்மைவிட்டுப்) போகாவாம் - எ - று.

(க - ரை.) ஊழினால் தமக்குரித்தாகாப் பொருள்களைக் காப்பாற்றினாலும் நில்லா உரித்தாகும் பொருள்களைப் புறத்திற் போக்கினாலும் போகா என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருள்களது நிலையும், போக்கும் ஊழால் ஆவதல்லது காப்பினாலும், இகழ்ச்சியினாலும் ஆகாதென்பதாம். [இவை இருபாட்டாலும் பொருள்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது] (௬)

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.

(ப-ரை.) கோடி - (அநுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்) கோடியை
தொகுத்தார்க்கும் - வருந்திச் சேர்த்தவர்க்கும்
வகுத்தான் - தெய்வத்தினால்
வகுத்த - வகுக்கப்பட்ட
வகையல்லால் - வகையாலல்லது
துய்த்தல் - அநுபவித்தல்
அரிது - உண்டாகாது - எ - று.

(க - ரை.) கோடி பொருளைச் சம்பாதித்தவர்க்கும் ஊழ்வகுத்தவகைமையன்றி யநுபவித்தலரிது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) எந்தவினை எந்த உயிரினாலே செய்யப்பட்டதோ அந்த வினையின்பயனை அந்த உயிர்க்கே வகுத்தலால் வகுத்தானென்றார். தொகுத்தார்க்கு மென்னுமும்மை தொகுக்காதவர்க்கு மாத்திரமல்லாமல் என்னும் பொருளைத் தருதலால் எச்சவும்மை. வேறு முயற்சியாலே பொருள்களைச் சேர்க்கலாமேயல்லாமல் அநுபவித்தல்கூடாது அதற்கு ஊழ்வேண்டுமென்பதாயிற்று.

துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார் உறற்பால
ஊட்டா கழியு மெனின்.

(ப-ரை.) துப்புரவில்லார் - வறுமையினாலே அநுபவிக்கப் பெறாதவர்
துறப்பார் - (இல்வாழ்க்கையைத்) துறக்கும் கருத்துடையவராவார் (ஊழ்கள்)
உறற்பால - அடையும் பகுதியையுடைய துன்பங்களை
ஊட்டா - அடைவிக்காமல்
கழியுமெனின் - நீங்குமாயின் - எ - று.

(க - ரை.) ஊழ்வினைகள் துன்பங்களை யடைவிக்காமல் நீங்கின் வறுமை யநுபவமில்லார் துறப்பார் - என்பதாம்

(வி - ரை.) தம்மால்விடப்படும் பற்றுக ளெல்லாம் தாமே விடப்பெற் றிருந்தும் கருத்து வேறுபாட்டால் துன்பப்படுவது ஊழ்வலியாலென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளைக்காட்டலால் - மன் - ஒழியிசை. (அ)

நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லல்லற் படுவ தெவன்.

(ப-ரை.) நன்று - நல்வினை
ஆங்கால் - இன்பங்களைக் கொடுக்கும்போது (அவ்வின்பங்களை நீக்கும் விதந்தேடாமல்)
நல்லவா - இவைநல்லவையென்றிசைந்து
காண்பவர் - அநுபவிப்பவர்
அன்று - மற்றைத்தீவினை
ஆங்கால் - துன்பங்களைக்கொடுக்கும்போது (அத்துன்பங்களையும் அப்படி அநுபவியாமல்)
அல்லற்படுவது - (நீக்கும் விதந்தேடித்) துன்பப்படுவது
எவன் - என்ன நினைத்து - எ - று.

(க - ரை.) நன்மையை யநுபவிப்பதுபோலத் தீமையையும் அநுபவிக்க வேண்டும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) தாமே முன் செய்துகொண்டமையாலும் பயனைக் கொடாமல் கழியாமையாலும் இரண்டும் இசைந்து அநுபவித்தற்கு உரியவையாம் அவைகளிலெ ஒன்றற்கு இசைந்து அநுபவித்து மற்றதற்கு அது செய்யாமல் வருந்துதல் அறிவு அன்று - என்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின் வலிசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

(ப-ரை.) மற்றொன்று - (தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத்) தனக்குப் பகையாகிய ஓருபாயத்தை
சூழினும் - ஆராய்ந்தாலும்
தான் - தான்
முந்துறும் - (அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றொன்றையாவது - வழியாகக்கொண்டுவந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு) முற்பட்டுநிற்கும் அதனால்)
ஊழின் - ஊழ்போல்
பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடையவை
யா - எவை
உள - இருக்கின்றன - எ - று.

(க - ரை.) ஊழை விலக்க நினைக்கின் அதுவே முன்னிற்கும் ஆதலால் அவ்வூழினும் வலியவை இல்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பெருவலி அதனையுடைய ஊழுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல், ஊழானது அவ்வுபாயத்தைச்

செய்தற்கேயல்லாமல் ஆராய்தற்கும் சமயங்கொடாதென்கிற பொருளைக்குறித்து நிற்கையால் உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையால் ஊழே வலியையுடையதென்பதாம். [இதனால் அவ்விருவகை ஊழ்களின் வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

இனி இல்லறத்தின் வழிப்பயனாகிய பொருளின்பங்களுள் இம்மை மறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளைச் சொல்லும்படி எடுத்துக் கொண்டார்.

முப்பத்தெட்டாம் அதிகாரம் ஊழ் முற்றிற்று.

முதலாவது அறத்துப்பால்

முற்றிற்று.

ஆக அதிகாரம் ௩௮-க்கு திருக்குறள்-௩௮௦

இரண்டாவது.

பொருட்பால்.

பொருளாவது: அறவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பொன்மணி முதலானவையாம். அது, தனக்குக் காரணமாகிய அரசநீதி சொல்லவே அடங்கும். அவ்வரசநீதியாவது, காவலை நடத்தும் முறைமையாம். அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல், என மூன்றியல்களால் கூறுகின்றார்.

அரசியல்.

அரசாவது: உலகத்திற்கு உயிரெனச் சிறந்த அரசனது தன்மையாம். அவ்வரசியலை இருபத்தைந்ததிகாரங்களினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

௩௯ - ஆம் - அதி - இறைமாட்சி.

அஃதாவது: அரசனது நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரச ருளேறு.

(ப-ரை.) படை - சேனையும்
குடி - நாடும்
கூழ் - பொருளும்
அமைச்சு - அமைச்சும்

நட்பு - நட்பும்
அரண் - அரணும் (என்றுசொல்லப்படுகிற ஆறங்கங்களையும்)
உடையான் - உடையவன்
அரசருளேறு - மன்னருள் ஆண்சிங்கம்போல்வா னவான் - எ-று.

(க - ரை.) சேனை, நாடு, பொருள், அமைச்சு, நட்பு, அரண் இவ்வாறங் கங்களையு முடையவ) னரசரு ளாண்சிங்கம் போன்றவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) குடியையுடைய நாடு - குடியென்றும், கூழுக்கு ஏதுவாகிய பொருள்-கூழென்றும், சொல்லப்பட்டன. அமைச்சு, நட்பு, பொருள்,நாடு. அரண், படை, என்பதே முறையாயினும் இங்கே செய்யுளுக்கிப் பிறழ வைத்தார். ஆறுமுடையா னென்றதனால் இவைகளிலே ஒன்று குறையினும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றாம். [இதனால் அரசனுக்கு அங்கமாவன இவையென்பதும் இவைமுழுது முடைமையே அவன்வெற்றிக்கு ஏதுவென் பதும் சொல்லப்பட்டன. (க)

அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

(ப-ரை.) வேந்தற்கு - அரசர்க்கு
இயல்பு - இயல்பாவது
அஞ்சாமை - திண்மையும்
ஈகை - கொடையும்
அறிவு - விவேகமும்
ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும்
இந்நான்கும் - இந்த நான்கு குணங்களும்
எஞ்சாமை-நடுவே நீங்காது நிற்கை - எ-று.

(க - ரை.) அரசனுக் கியல்பாவது: வல்லமை, ஈகை, யறிவு, மனவெ ழுச்சியாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஊக்கம் தொழில்செய்தலில் மனவெழுச்சி இவற்றுள் அறி வு ஆறங்கங்களுக்கும் உரித்து. ஈகை-படைக்குரித்து. மற்றவை தொழிலுக் குரியன. உயிர்குணங்களுள் ஒன்றுதோன்ற மற்றவை அடங்கிவரும் அவற் றுள் இவை அடங்கினால் அரசனுக்குக் கெடுவன பலவாம். ஆதலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்றிநிற்றல் இயல்பாக வேண்டு மென்பது தோன்றற்கு எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பென்றார். (உ)

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.

(ப-ரை.) நிலனாள்பவர்க்கு-நிலத்தினையாளுந் திருவினையுடையவனுக்கு
தூங்காமை- யுடைமை) அக்காரியங்களிலே விரைவுடைமையும்
கல்வி- யுடைமை) அவைகளை அறிதற்கு ஏற்ற) கல்வியுடைமை யும்
துணிவுடைமை-ஆண்மையுடைமையும் (ஆகிய)

இம்மூன்றும்-இம்மூன்று குணங்களும் நீங்கா (ஒருபோதும் நீங்)காவாம் - எ-று.

(க - ரை.) விரைவுடைமை, கல்வியுடைமை, வலியுடைமை, இம்மூன்று மரசனைவிட்டு நீங்கா என்பதாம்.

(வி - ரை.) கல்வியது கூறுபாடு பின்னே சொல்லப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றையும் பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் அது இங்கே துணிவென்று உபசரிக்கப் பட்டது. இவற்றுள்-கல்வி ஆக்கத்துக்கும் உரித்து, மற்றவை தொழிலுக்குரியன. நீங்காமை யென்பதற்கு முன்னே அஞ்சாமைக்கு உரைத்தபடி உரைத்துக் கொள்க. (௩)

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

(ப-ரை.) அறன் - (தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) அறத்திலிருந்து
இழுக்காது - தவறாது நடந்து
அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை
நீக்கி - (தனது நாட்டிடத்தும்) உண்டாகாமற் கடிந்து
மறன் - வீரத்திலிருந்து
இழுக்கா - தவறாத
மானம் - மானத்தை
உடையது - உடையவன்
அரசு - அரசனாவான் - எ-று.

(க - ரை.) தன்னறத்தினின்று தவறாது பாவங்களை நீக்கி வலிமையினின்று தவறாத மானமுடையவன் அரசன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்வறமாவது: ஓதல், வேட்டல், ஈதல், என்னும் பொதுத் தொழில்களிலும், படைக்கலம் பயிறல், குடியோம்பல், பகைத்திற மழித்தல், என்னுஞ் சிறப்புத்தொழில்களினும் தவறாமல் நிற்றலை. அல்லவை, கொலை, களவு, முதலானவை. [illegible] மறனிழுக்கா மானமென்றார். அரசு - அரசனது தன்மையுடையானைக் குறித்த உபசாரவழக்கால் அவன் மேனின்றது. (௪)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(ப-ரை.) இயற்றலும் - (தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேன்மேலும்) உண்டாக்கலும்
ஈட்டலும் - (அப்படி வந்தவைகளை ஒன்றாகத் தொகுத்தலும்
காத்தலும் - (தொகுக்கப்பட்டவைகளைப் பிறர் கொள்ளாமல் காத்)தலும்
காத்த - காக்கப்பட்டவைகளை
வகுத்தலும் - (அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டுச்) செலவு செய்தலும்

வல்லது - வல்லவன்
அரசு - அரசனானவன் - எ-று.

(க - ரை) பொருள் வரவு தேடலிலும், சேர்த்தலிலும், காத்தலிலும், அறவழியில் செலவு செய்தலிலும், வல்லவன் அரசனாவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருள்களாவன: மணி, பொன், நெல், முதலானவை, அவை வரும் வழிகளாவன: பகைவரை யழித்தலும், திறை கொள்ளலும், தன்னாடு காத்தலும், முதலானவை. பிறரென்றவர், பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில் செய்வோர், முதலானவர், கடவுளர், அந்தணர், வறியோர் என்கிற இவர்க்கும் புகழுக்கும், கொடுத்தலை - அறத்தின்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரண் என்கிற இவற்றுக்கும் பகையோடுகூடும்போது பிரிக்கப்படுவோர்க்கும், தன்னை விட்டுப் பிரியும்போது கூட்டப்படுவோர்க்கும், கொடுத்தலைபொருட்-பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா, முதலானவைகளைச்செய்தற்கும், ஐம்பொறிகளால் அநுபவிக்கப்படு மவைகளுக்கும் கொடுத்தலை - இன்பம் பொருட்டாகவும், கொள்க. இயற்றுதல் முதலானவைகளைத் தவறாமல்செய்தல் அரிதாகலால்-வல்லதாசென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியே சொல்லப்பட்டது.] (௫)

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(ப-ரை.) மன்னன் - அரசன்
காட்சிக்கெளியன் - (வழக்கறி விப்பவர்க்கும் குறையிரப்பவர்க்கும் காணுதற்கு எளியவனாகி
கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல் - யாவரிடத்தும்) கடியசொல்லினன் அல்லாதவனுமா யிருந்தால்
நிலம் - (அவனது) நிலத்தை உலகம்
மீக்கூறும் - (எல்லாநிலங்களினும்) உயர்த்திச் சொல்லும் - எ-று.

(க - ரை.) காண்கைக்கு எளியவனும் இன்சொற்சொல்பவனும் ஆகிய அரசன் நிலத்தை உலகம் உயர்த்திச் சொல்லுமென்பதாம்.

(வி - ரை. காணுதற்கு எளிமையாவது பெரிய அரசாட்சி மண்டபத்திலே அந்தணர், சான்றோர், உள்ளிட்டவரோடு சமயமுடையவனா யிருத்தல் கடுஞ்சொல் - கேள்வியிலும் தொழிலிலும் கடுமையாகியசொல், நிலத்தை உயர்த்திச் சொல்லுமெனவே மன்னனை உயர்த்திச் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுவதில்லை யாயிற்று. உயர்த்திச் செல்லுதல்-இவன்காக்கின்ற நாடு பசி, பிணி, பகை, முதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்குமிருந்த வின்பந்தருவதென்று புகழ்ந்து சொல்லல்.

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

(ப-ரை.) இன்சொலால் - இனியசொல்லுடனே
ஈத்து - கொடுத்து
அளிக்க - காப்பாற்ற
வல்லார்க்கு - வல்ல அரசனுக்கு
இவ்வுலகு - இந்தவுலகம்
தன்சொலால் - தன்புகழோடு பொருந்தி
தான்கண்டனைத்து - தான் நினைத்த அளவினதாகும்-எ-று.

(க-ரை.) இனியசொல்லுடன் கொடுத்துக் காக்குமரசனுக்கு தான் நினைத்தவை உண்டாகும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்சொல் - கேள்வியிலும் கொடுத்தலினும். இனிமையாகிய சொல் ஈதல் வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல், அளித்தல் தன்பரிவாரத்தினாலும், பகைவராலும், நலிவுபடாமற் காத்தல் இவைசெய்தல் அருமையாகலால் வல்லார்க்கென்றும், அவன்மண் முழுவதும் ஆளுமாகலால் இவ்வுலகென்றும், சொல்லினர். கருதியவை யீற்றல் - நினைத்தபொருளெல்லாம் சுரத்தல்

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(ப-ரை.) முறைசெய்து - (தான்) முறைசெய்து
காப்பாற்றும் - பிறர் வருத்தாமற் காப்பாற்றுஞ் செய்கையுடைய
மன்னவன் - அரசனானவன் (பிறப்பினால் மனிதனே யாயினும்)
மக்கட்கு - மனிதர்களுக்கு
இறையென்று - செயலினால் கடவுளென்று
வைக்கப்படும் - வேறுவைக்கப் படுவன்-எ-று.

(க-ரை.) மநுமுறைப்படி குடிகளைக்காக்கும் அரசன் மக்களுக்குத் தெய்வம் என்பதாம்.

(வி-ரை) முறை - அறநூலிலும் நீதிநூலிலும், சொல்லும்வழி பிறர் மேலே சொல்லப்பட்டவர். வேறுவைத்தல் மனிதரிற் பிரித்து உயர்த்தி வைத்தல்.

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(ப-ரை.) சொல் - (கண்டித்துப் புத்திசொல்லும் குரவர்களாலுரைக்கும்) சொற்
செவிகைப்ப - (தன்) செவி பொறுக்காதவண்ணம் கைக்க
பொறுக்கும் - (அவைகளின் பயனைக்கருதித்துப்) பொறுக்கும்
பண்புடைய - குணமுடைய
வேந்தன் - அரசனது
கவிகைக்கீழ் - குடைநிழலின் கீழ்
உலகு - உலகம்
தங்கும் - பொருந்தும்-எ-று.

(க-ரை.) மந்திரி முதலானோர் கடிந்துசொல்லுஞ் சொற்களைப் பொறுக்கு மரசன் உலகமுழுதும் ஆள்வான்-என்பதாம்

(வி - ரை.) நாவின்கைப்பு - செவியிலேற்றப்பட்டது. பண்புடைமை சிறப்பறிவுடையவனுகை. அறநூல்கள் நீதிநூல்களிலே தவறுமையாய்ப்பூமி முழுதும் தானே ஆள்வா னென்பதாம். (௯)

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னன்கு
முடைமையானும் வேந்தர்க் கொளி

(ப-ரை.) கொடை - வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுமவைகளைக்) கொடுத்தலும்
அளி - (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன்சொற் சொல்லுதலும்
செங்கோல் - முறைசெய்தலும்
குடியோம்பல் - (தளர்ந்த) குடிகளைப் பேணலும் ஆகிய
நான்கும்-இந்நான்கு செயல்களையும்
உடையான் - உடையவன்
வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கெல்லாம்
ஒளியாம் - விளக்காம்-எ-று.

(க - ரை.) ஈகை, கிருபை, செங்கோல், குடிகளைக்காத்தல்,இவைகளை யுடையோன் அரசர்களுக்கு என்பதாம்.

(வி - ரை.) செவ்விய கோல்போலுதலால்முறையைச்செங்கோலென் ருர், குடியோம்பல் வறுமையுற்றவிடத்தே ஆறிலொன்ருகிய பொருளையும் வாங்காமை முதலானவை செய்தல் தன் சாதிமுழுதும் விளக்கலால்விளக் கென்ருர், [இவை ஐந்துபாட்டாலும் மாட்சியும், பயனும் உடன் சொல்லப் பட்டன. (க0)

முப்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம் இறைமாட்சி
முற்றிற்று.

௪0-ஆம்-அதி-கல்வி.

அஃதாவது: அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல், அவை யாவன: அறநூலும், நீதிநூலும், தேர், யானை, குதிரை, படைக்கலம் எனப் பட்ட இவற்றி நூல்களும், முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனயிரு ந்தால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் குறித்து இது அர சியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும் யாவர்க்கும் உறுதியைத் தருவதாகிய சிறப் புடைமையினுலே பொதுப்படச் சொல்லுகின்ருர். முன்னதிகாரத்திலே தூங்காமை யென்னும் பாட்டிலே தோற்றுவாய் செயப்பட்ட மாட்சியை விரித்துச் சொல்லுதலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) கற்பவை - கற்கப்படு நூல்களை
கசடற - பழுதற
கற்க - கற்கக்கடவன்
கற்றபின் - (அப்படி) கற்றபின்னே
அதற்கு - அக்கல்விக்கு
தக - தகுதியாக
நிற்க - (அவைகளாலே சொல்லப்பட்ட வழியிலே) நிற்கக்கடவன்.

(க - ரை.) (ஒருவன்) கற்கப்படுநூல்களைக் குற்றமறக்கற்று அக்கல்வியறிவிற்குத் தக்கபடி நிற்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கற்பவையென்றதனால் அறம், பொருள், இன்பம்,வீடென்கிற உறுதிப் பொருள்களை உணர்த்துகின்ற நூல்களென்பது பெற்றாம். கசடறக்கற்றலாவது விபரீத சந்தேகங்களை, நீக்கிமெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனேயும் பலதரமும் பழகுதல். நிற்றலாவது, இல்வாழ்க்கையிலேகருமங்களைச்செய்து யோக்கியருக்குக்கொடுத்துத்தானநுபவித்தலிலும், துறவிலே தவத்தால் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலிலும், தவறாமை. இதனும் சிறப்புடையவனுக்குக் கற்கவேண்டுமென்பதும் கற்கத்தகு நூல்களும்அவைகளைக் கற்கும் விதமும் கற்றதனாற் பயனும் சொல்லப்பட்டன.] (க)

எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(ப-ரை.) (அறியாதவரானே) எண்ணென்ப - எண்ணென்று சொல்லப்படுமவைகளையும்
ஏனை யெழுத்தென்ப - மற்றை யெழுத்தென்று சொல்லப்படுமவையும் ஆகிய
இவ்விரண்டும் - இக்கலைகளிரண்டையும் (அறிந்தோர்)
வாழுமுயிர்க்கு - வாழ்தற்குரிய மனிதர்க்கு
கண் - கண்களாகும்
என்ப - என்று சொல்லுவார் - எ - று.

(க - ரை.) கணித நூல்களு, மிலக்கணநூல்களு, மனிதர்களுக்குக்கண்களாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எண் - கணிதம், எழுத்து - இலக்கணம், இவ்விருவிதநூல்களும், அறமுதலாகிய பொருள்களைக் காணுதற்குக் கருவியாகலால், கண்ணெனப்பட்டன. [இதனால் கற்கப்படு நூல்களுக்குக் கருவியாவனவும் அவைகள் அவசியம் வேண்டியவை யென்பதும், சொல்லப்பட்டன,] (உ)

கண்ணுடையரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.

(ப-ரை.) கற்றோர் - கற்றவரே
கண்ணுடையர் - கண்களுடையவர்
என்பவர் - என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுபவர்

கல்லாதவர் - கற்றிலாதவர்
முகத்து - முகத்தினிடத்து
இரண்டு புண்ணுடையர் - இரண்டு புண்களையுடையவர் (கண்ணி லார்) எ - று.

(க - ரை.) கற்றோர் முகத்திலுள்ளது கண், மற்றோர் முகத்திலுள்ளது புண் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவைகளையும் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையால் கற்றோரை கண்ணுடைய ரென்றும், அஃது இல்லாமல் நோய் முதலானவைகளாலே, துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணை யுடைமையால் கல்லாதவரை புண்ணுடையரென்றும் சொல்லினார். [முன் பாட்டிலே கண்ணல்லாமை குறிப்பிக்கப்பட்ட ஊனக்கண்ணினது மெய் மையாகிய சொரூபத்தைச் சொல்லிய விதத்தினாலே பொருணூல்களையுங் கருவிநூல்களையுங்கற்றோரது உயர்வும், கல்லாரது இழிவும், இதனாலேசொல் லப்பட்டன.]
(௫)

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்.

(ப-ரை.) புலவர் - கற்றறிந்தவரது
தொழில் - தொழில்
உவப்ப - (யாவரும்) மகிழும்படி
தலைக்கூடி - (அவரைச்) சேர்ந்து
உள்ள - இனி யிவரை நாம் எப்போது காண்போமென்று) நினை க்கும்படி
பிரிதல் - நீங்குதலாகிய
அனைத்து - அத்தன்மையை யுடையதாம் - எ - று.

(க - ரை.) கற்றோரோடு பழகிய மற்றோர் அவர் பிரிய வருந்துவர்- என்பதாம்.

(வி - ரை.) தாம் நல்வழி நடத்தலும், பிறருக்கு உறுதி சொல்லுதலும், தொழிலென ஒன்றாய் அடங்குதலால் அத்தன்மைத் தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந் தன்மை. காணுதலாலே நல்லொழுக்கமும், மதுரமான வுறுதிச்சொற்களைக் கேட்கையால் இன்பமும், உண்டாதலால் கற்றவரிடத் தே எல்லாரும் அன்புடையவராவ ரென்பதாம். [இதனால் கற்றோரது உயர்வு வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.]
(௬)

உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

(ப-ரை.) உடையார்முன் - செல்வர்முன்னே
இல்லார்போல் - வறியவர்போல்
ஏக்கற்றும் - (தம்மாசிரியர்முன்) ஏக்கற்று நின்றும்
கற்றார் - (உயர்ந்தவராவார்)

கல்லாதவர் - (அந்நிலைக்கு நாணிக்) கல்லாதவர்
கடையரே - (எப்போதும்) இழிந்தவரேயாவர் - எ - று.

(க - ரை.) கற்றோ ருயர்ந்தோரு மற்றோரிழிந்தோருமாவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எக்கறுதல்-ஆசையினாலே தாழ்தல். கடையரென்றதனால் அதற்கு எதிராகிய உயர்ந்தோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மானத்தை நோக்கி மெய்யாகிய கல்வியை யிழந்தவர் பின்னொருநாளும் அறிவுடையவராகாமையால், கடையரே யென்றார். [இதனாலே கல்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (௬)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

(ப-ரை.) மணல் - மணலினிடத்தே
கேணி - கேணியானது
தொட்டனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக
ஊறும் - சுரக்கும் (அதுபோல்)
அறிவு - (மனிதருக்கு) அறிவானது
கற்றனைத்து - கற்ற அளவினதாக
ஊறும் - சுரக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) மணற்கேணி தோண்டியவளவு சுரப்பதுபோல மனிதருக்கறிவு கற்றவளவாகும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இங்கே கேணியென்றது-அதனிலை சிறிது கற்றவளவினாலே போதுமென்று விடாமல் மேன்மேலும் கற்றல் வேண்டுமென்பதாம். இக்கல்வி யறிவுமிகுதல் ஊழ்மாறு கொள்ளாவிடத்தே யாகலால் முன்னே உண்மையறிவே மிகுமென்றதனோடு இப்பாடல் விரோதப்படாமை அறிக.

யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாதவாறு.

(ப-ரை.) (கற்றவனுக்குத் தன்னாடும் ஊருமே யல்லாமல்) யாதானும் - யாதாயினு மொருநாடும்
நாடாம் - தன்னாடாம் (யாதானும்) யாதாயினு மோரூரும்
ஊராம் - தன்னூராம் (அப்படியிருக்க) ஒருவன்
சாந்துணையும் - இறக்குமளவும்
கல்லாதவாறு - கல்லாமற் கழிகின்றது
என் - என்னை நினைத்து - எ - று.

(க - ரை.) கற்றவர்க்கு எந்நாடும் எவ்வூரும் தன்னதாயிருக்க ஒருவன் கற்காமலிருப்பதென்ன -என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆல்-அசை, பின்னும் உயிரோடு செல்லுதலால், சாந்துணையுமென்றார், பிறநாடுகளும் ஊர்களும் தம்முடையவைபோலிருந்து மகிழ்ந்து பொருள் கொடுத்துப் பூசைசெய்தற்கு ஏதுவாகலால், கல்விபோற்சிறந்தது வேறொன்று இல்லையாகலின் அதனை எப்போதும் கற்கவேண்டுமென்பதாம்.

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(ப ரை.) ஒருவர்க்கு - ஒருவனுக்கு
தான் - தான்
ஒருமைக்கண் - ஒருபிறப்பினிடத்து
கற்றகல்வி - கற்றவித்தையானது
எழுமையும் - எழுபிறப்புகளிலும்
ஏமாப்பு - போய் உதவுதலை
உடைத்து - உடையதாகும் - எ - று.

(க-ரை.) ஒருபிறவியில்கற்றகல்வி எழுபிறப்பிலும் உதவும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) வினைகள்போல் உயிரிடத்தே தங்கி அதுசென்ற விடத்தே செல்லு மாகலால் எழுமையு மேமாப்புடைத் தென்றார். உதவுதல் நல்வழியிலே சேர்த்தல். (அ)

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(ப-ரை.) தாம் - தாங்கள்
இன்புறுவது - இன்பமடைதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு
உலகு - உலகமானது
இன்புற - இன்பமடைய
கண்டு - (அச்சிறப்பு) நோக்கி
கற்றறிந்தார் - கற்றறிந்தவர்கள்
காமுறுவர் - பின்னும் அதனையே விரும்புவார் - எ - று.

(க - ரை.) கற்றவர் கல்விக்கு உலகத்தா ரின்புறுதல் கண்டு மேன்மேலுங் கற்பார்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) தாமின்புறுதலாவது: கற்கிறபோது சொற்பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்தலாலும். புகழும், பொருளும், பூசையும், பெறுதலாலும்; பின்னே அறத்தையும், வீட்டையும், அடைதலாலும், அதனால் இடையறாத இன்பத்தை அனுபவித்தல் உலகின்புறுவதாகிய இப் பெரியவரைச் சேர்ந்து அறியாதவைகளை யெல்லாம் அறிந்தோமென்று மகிழ்தல், சம்பாதித்தல், காப்பாற்றல், இழத்தல், இவைகளாலே துன்பஞ்செய்து பலரையும் பகையாக்கல்பற்றி செல்வத்தை விரும்பாமையால் கற்றறிந்தா ரென்று கரும்பு தின்னுதற்குக் கூலிபோல் தாமின்புறுதற்கு உலக மின்புறுவது மற்றொரு வழியால் இல்லாமையால் அதனையே காமுறுவ ரென்றும் சொல்லினர். (க)

கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
கேடில் - அழிவில்லாத

விழு - சீராகிய
செல்வம் - செல்வமானது
கல்வி - வித்தையாகும்
மற்றையவை - அது நீங்கலாகிய மணியும் பொன்னும் முதலான
செல்வம்
மாடல்ல-செல்வமல்ல - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்குக் கல்வி அழிவில்லாத செல்வம்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) அழிவில்லாமையாவன பங்காளிகள், கள்வர், வலியவர் அரசர், இவர்களாலே, கொள்ளப் படாமையும், வழிப்பட்டவர்க்குக் கொடுத்தவிடத்தே குறையாமையும்ஆம். சீர்மை - யோக்கியஸ்தானத்தே நிற்கை மணி, பொன், முதலானவைகளுக்கு இவ்விரண்டும் இல்லாமையால் அவற்றை மாடல்ல வென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் கல்வியதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௪0)

நாற்பதாம் அதிகாரம் கல்வி.

முற்றிற்று.

சக - ஆம் - அதி - கல்லாமை.

அஃதாவது; கற்றலைச் செய்யாமையி னிழிவாம். கல்வியது சிறப்பை முன்னே சொல்லிய வளவால் முடிவு பெறாமை நோக்கி எதிர்மறையினாலேயும் சொல்லுதலால் இது அதன் பின்வைக்கப் பட்டது.

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

(ப-ரை.) நிரம்பிய - (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய
நூல் - நூல்களை
இன்றி - இல்லாமல் (ஒருவன்)
கோட்டிகொளல் - (சபையினிடத்தே (தான் ஒன்றைச்சொல்லுதல்)
அரங்கு - வகுப்பிடத்தை
இன்றி - இல்லாமல்
வட்டாடியற்று - உண்டை உருட்டியதுபோலும்-எ-று.

(க - ரை.) கல்வி கல்லாதவன் சபையிலொன்றைச் சொல்லல்வகுப்பறையில்லாமல் சூதாடியதுபோலும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) நிரம்புதல்-அறியவேண்டு மவைகளை யெல்லாம் அறிதல் அப்படி செய்தலால், சொல்லும், பொருளும், வழிப்படாமற்போ மென்பதாம்.

கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்கா முற்றற்று.

(ப-ரை.) கல்லாதான் - கல்வி யில்லாதவ னொருவன்
சொல் - (சபையினிடத்தே ஒன்று சொல்லுதலை)
காமுறுதல் - வேண்டுதல்
முலையிரண்டும் - இரண்டுமுலைகளும்
இல்லாதாள் - இல்லாதவளொருத்தி
பெண் - பெண்மையை
காமுற்றற்று - வேண்டுவதுபோலும் எ-று.

(க - ரை.) கல்லாதவன் சபையிற்பேச விரும்பின் இருகுஜங்களுமில்லாள் பெண்டன்மையை யிச்சித்தல்போலும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) முலையிரண்டு மில்லாதாள் - முலைசிறிதுமில்லாதவ ளென்பதாம். அவாவியவிடத்து முடிவுபெறாது முடிவுபெற்றாலும் நகைவிளைக்குமென்பதாம். (உ)

கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(ப-ரை.) கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும்
நனிநல்லர் - மிகவும் நல்லவராவர் (தாமேதம்மையறிந்து,
கற்றார்முன் - கற்றோர் சபையிடத்து
சொல்லாதிருக்கப்பெறின் - (யாதொன்றையும்) சொல்லாதிருக்கப் பெறுவாராயின் - எ-று,

(க - ரை.) கற்றார்முன் யாதொன்றையுஞ் சொல்லாதிருப்பின்கல்லாதவர் மிகநல்லர்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) தம்மைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென்று பெறினென்றும், பெற்றால். அங்கே தம்மை வெளிப் படுத்தாமையாலும், பின்கல்வியை விரும்புவா ராகலாலும் நனி நல்லரென்றும், சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கலலாதவர் சபையிலே பேசுதற்கு உரியரல்லரென்பது சொல்லப்பட்டது.]

கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(ப-ரை.) கல்லாதான் - கல்லாதவனது
ஒட்பம் - அறிவுடைமையானது
கழியநன்றாயினும் - ஒரேவிடத்தே மிகநன்றாயிருப்பினும்
அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள்
கொள்ளார் - (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார்-எ-று.

(க - ரை.) கல்லாதானறிவுஒருவேளைநன்றாயிருப்பினுங்கற்றோர் கொள்ளார்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) கல்லாதவனது அறிவுடைமை நன்றாகாது நன்றாயிற்றாயி னும் நீர்மேலெழுத்துப்போல் நிலைபெறாதாகலால் நிலைபெற்றநூலறிவினையு டைவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியாரென்பதாம்.

> கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
> சொல்லாடச் சோர்வு படும்

(ப-ரை.) கல்லாவொருவன் - (நூல்களைக்) கல்லாதவொருவன்
தகைமை - (அறிவுடையேனென்று தன்னைமதிக்கும்) மதிப்பானது
தலைப்பெய்து - (அவைகளைக்கற்றவன்) கண்டு
சொல்லாட - பேச
சோர்வுபடும்-கெடும்-எ-று.

(க - ரை.) கல்லாதவன் மதிப்பு கற்றவன் முன்பேசக்கெடும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதாயினும்ஒருவா ர்த்தை சொல்லுமட்டுமே நிற்பது சொல்லியவிடத்து எதிருத்தரம் தரும் போதே வழுப்படுதலால் தன்னை மதித்த மதிப்பு அழிந்து விடுமென்பதாம் [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கல்லாதவரது இயற்கை யறிவின்குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (௫)

> உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
> களரனையர் கல்லா தவர்.

(ப-ரை.) கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள் (காணப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையால்)
உளரென்று மாத்திரையல்லால் - உளரென்று சிலராலே சொல்லப்படும் அளவினராதலன்றி (தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படாமையால்)
பயவாக்களரனையர்-விளையாத களர்நிலத்தையொப்பாவார்-எ-று.

(க - ரை.) கல்லாதவர் விளைவில்லாக்களர்நிலத்தை யொப்பாவர்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) எப்படி களர்நிலம் தானும் விரும்பப்படுதலை இழந்து உயிர் களுக்கும் உணவுமுதலானவைகளை உதவுகிறதில்லையோ அப்படியே கல்லா தவர் தாமும் நன்குமதிக்கப்படுதலை இழந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலானவை களை உதவாரென்பதாம். [இதனாலே கல்லாதவரது பயன்படாமை சொல் லப்பட்டது. (௬)

> நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
> மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

(ப-ரை.) நுண் - நுட்பமாகி
மாண் - மாட்சிமைப்பட்டு
நுழை - (பலநூல்களிலும்) சென்ற

புலம் - அறிவை
இல்லான் - இல்லாதவனது
எழில் - எழுச்சியும்
நலம் - அழகும்
மண் - சுண்ணச்சாந்திஞலே
மாண் - மாட்சிமைப்பட
புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட
பாவையற்று - பாவையினது எழுச்சியும் அழகும்போலும்-எ-று.

(க - ரை.) நூலறிவில்லான் எழுச்சியும் அழகும்மண்பாவையை ஒக்கும் என்பதாம்,

(வி - ரை.) அறிவுக்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக்கடிதிலேகாணலும், மறவாமையும், முதலானவை. பாவை அதன் எழுச்சி யழகுகளைக்காட்டலால் ஆகுபெயர். உருவின் மிகுந்ததோ ருடம்பு கிடைத்தலும் அரிதாகலால் எழினலங்களும் ஒருபயனேயாயினும் நூலறிவில்லாவிடத்தே சிறப்பில்லனவாம் - என்பதாம். [இதஞல் அவர்வடிவழகிஞலே பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது. (எ)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்ஞதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(ப-ரை.) கல்லார்கண் - கல்லாதவரிடத்து
பட்ட - உண்டாகிய
திரு - செல்வமானது
நல்லார்க்கண் - கற்றவரிடத்து
பட்ட - உண்டாகிய
வறுமையின் - வறுமையினும்
இன்ஞதே - துன்பஞ்செய்வதேயாகும் - எ - று.

(க - ரை.) கல்லாதவரிடத் துண்டாகிய செல்வம் கற்றவரிடத் துண்டாகிய வறுமையினுந் துன்பஞ்செய்யும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) செல்வம் தனக்குரிய கற்றவரையும், வறுமை தனக்குரிய கல்லாதவரையும், விட்டு மாறிநிற்கையால் அவ்விரண்டும்தாம் இடுக்கப்பட்டு உலகிற்கும் துன்பஞ்செய்தலால் ஒக்குமாயினும் செல்வம் கல்லாதவரைக் கெடுக்கும். வறுமை - கற்ரேரைக்கெடுக்காது. ஆதலால் அவ்வறுமையினும் இச்செல்வம் இன்ஞதென்ருர். [இதஞல் அவர் செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்ருர னைத்திலர் பாடு.

(ப-ரை.) கல்லாதார் - கல்லாதவர்கள்
மேற்பிறந்தாராயினும்-உயர்ந்தசாதியிலே பிறந்தாராயினும்
கீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்தசாதியிலே பிறந்திருந்தும்

கற்றாரனைத்து - கற்றவரது பெருமை யளவினதாகிய
பாடு - பெருமையை
இலர் - இல்லாதவர்க ளாவார்கள்-எ-று.

(க - ரை.) மேற்குலத்திற் பிறந்துங் கல்லாராயின் கீழ்குலத்திற்பிறந்த கற்றாரோடொப்பாகார்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) உடம்போடு அழியும் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல் லும் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைய தென்பதாம். இதனாற் கல்லாதவரது சாதி யுயர்ச்சியால் பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

(ப-ரை.) இலங்குநூல் - விளங்கிய நூலை
கற்றாரோடு - கற்றவருடன்
ஏனையவர் - கல்லாதவர்
விலங்கொடு - மிருகங்களொடு
மக்களனையர் - மனிதர் எவ்வளவு நன்மையுடையவரோ அவ்வ ளவு தீமையுடையவராவர் - எ - று.

(க - ரை) கற்றவர் மக்களையுங் கல்லாதவர்மிருகங்களையுமொப்பாவார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) விளங்கள்-மேம்படுதல். விலங்கைக் காட்டிலும் மனிதர்க்கு மேலான அறிவுமிகுதி, கற்றவரிடத்தே காணப்படுதலால் கல்லாதவரும் அவரும் சமானமான பிறப்பினரல்ல ரென்பதாம். [இதனால் கல்லாதவர்மனி தப் பிறப்பினாலே பயனடையாமை சொல்லப்பட்டது.] (சO)

நாற்பத்தோராம் அதிகாரம் கல்லாமை
முற்றிற்று.

சஉ-ஆம்-அதி-கேள்வி.

அஃதாவது: கேட்கத்தகுநூலின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர் சொல லக்கேட்குதல், கற்றவிடத்தே அதனாலாகிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாலும் கல்லாதவிடத்தும் அதனை உண்டாக்கலாலும் இது கல்வி கல்லாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) செல்வத்துட்செல்வம் - சிறப்புடையசெல்வமாவது
செவிச்செல்வம் - அந்தச்செல்வம்

செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றினும்
தலை - தலைமையாம் (ஆதலால்) - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு எல்லாச் செல்வங்களினும் கேள்விச் செல்வம் தலைமையானது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) செவியால்வருஞ் செல்வம் - கேள்வியால் எல்லாப்பொருளையும் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் - பொருளால் வருவன அவை நிலைபெறுமையாலும், துன்பந்தருதலாலும் இது தலையாயிற்று. அவற்றைவிட்டுஇவற்றையே தேடுகவென்பது கருத்து. (க)

செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(ப-ரை.) செவிக்கு - காதுக்கு
உணவு - உணவாகிய கேள்வியானது
இல்லாதபோழ்து - இல்லாதகாலத்தே
வயிற்றுக்கும் - வயிற்றினுக்கும்
சிறிது - சிறிதுணவு
ஈயப்படும் - கொடுக்கப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) காதுக்கு கேள்வியுண வில்லாதகாலத்து வயிற்றுக்குணவு கொடுக்கவேண்டும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கேட்கிறபோது மிகுந்த சுவையையும் பின்னேபயனையும் தருவதாகிய கேள்விஉள்ளபோது வயிற்றுணவு வெறுக்கப்படுதலால்இல்லாதபோழ்தென்றும் அதிகமான விடத்தே சம்பாதிக்குந் துன்பமாத்திரம் அல்லாமல் நோயும் காமமும் பெருகுதலால் சிறிதென்றும் அச்சிறிது கொடுத்தலும் பின்னே பிழைத்திருந்து கேட்குதற் பொருட்டாகலால் ஈயப்படுமென்றும் சொல்லினர். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேள்வியது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

(ப-ரை.) செவியுணவின் - செவியுணவாகிய
கேள்வி - கேள்வியை
உடையார் - உடையவர்
நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும்
அவியுணவின் - அவியாகிய வுணவினையுடைய
ஆன்றாரோடு - தேவரோடு
ஒப்பர் - ஒப்பாவார் - எ - று.

(க - ரை.) கல்வி கேள்வியை யுடையவர் பூமியிலிருப்பினுந் தேவரை யொப்பாவார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) செவியுணவி னென்பதன் இன்சாரியை னகரம்-வலித்தல் விகாரம்பெற்றது. அவியுணவு தேவர்க்கு யாகத்திலே கொடுக்கப்படுவது.

அறிவால் நிறைந்தமையால் ஆன்றாரென்றும், துன்பமறியாமையால் தேவரோடொப்பரென்றும் சொல்லினார். [இதனாலே கேள்வியை யுடையவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (௩)

கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

(ப-ரை.) கற்றிலனாயினும் - (உறுதிநூல்களைத்தான்) கற்றிலனாயினும்கேட்க
அவைகளின் - பொருள்களைக் கற்றார்சொல்லக் கேட்கக்கடவன்
அஃது - அக்கேள்வியினது
ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து
ஊற்றாந்துணை - பற்றுக்கோடாந் துணையாம் (ஆதலால்) - எ - று.

(க - ரை.) கல்லாதவனாலும் கேள்வியுடையவனாயின் அக்கேள்வி அவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்தவிடத்துத் துணையாகும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உம்மை கற்கவேண்டுமென்பதுதோன்றநின்றது. தளர்ச்சி வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்கணுற்று மனந்தளர்தல். அத்தளர்ச்சியை கேள்வியாலாகிய அறிவு நீக்குமாதலால் ஊற்றாந்துணையென்றார். (௪)

இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

(ப-ரை.) (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே) ஒழுக்கமுடையார் - நல்ல நடையுடையவரது
வாய்ச்சொல் - வாயிற் பிறக்கின்றசொல்
இழுக்கலுடையுழி - வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே
ஊற்றுக்கோலற்றே - ஊன்றுகோல்போலுதவும் - எ - று.

(க - ரை.) சேற்றுநிலத்திற்கு ஊன்றுகோல்போல் நல்லவர்கள் சொல்லுஞ்சொல் கேள்வியுடையானுக்கு - உதவும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஊன்றுகோல்போ லுதவுதல் - தளர்ந்தவிடத்து அதனை நீக்குதல், ஒழுக்கமில்லாதவர் கல்வியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொலென்றார். தீச்சொலறியாமையாகிய சிறப்புத் தோன்றற்கு வாயென்பது அதிகமாகச்சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லைக்கேட்கக்கடவரென்பது கருத்து. (௫)

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நல்லவை - உறுதிப்பொருள்களிலே
எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும்
கேட்க - கேட்கக்கடவன் (அக்கேள்வியானது)

அனைத்தானும் - அவ்வளவினாலும்
ஆன்றபெருமை - நிறைந்த பெருமையை
தரும் - கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவ னல்லவைகளைக் கேட்கின் அவை மிகுந்த பெருமையைத்தரும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அச்சிறியகேள்விகளும் மழைத்துளிகள்போல்வந்துஉள்ளே நிறைந்து எல்லா வறிவுகளையும் உண்டாக்கலால் சிறிதென்று இகழலாகா தென்பதாம். (சு)

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(ப-ரை.) இழைத்துணர்ந்து - (பொருள்களை) நுட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்து
ஈண்டிய - (அதன்மேலும்) நிறைந்த
கேள்வியர் - கேள்வியையுடையவர்
பிழைத்துணர்ந்தும் - பிறழ அறிந்தவிடத்தும்
பேதைமை - (தமக்குப்) பேதைமையை உண்டாக்குஞ்சொற்களை
சொல்லார் - சொல்லார் - எ - று.

(க - ரை.) கற்றவர்கள் அறிவீனமான சொற்களைச் சொல்லார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிழைப்பவென்பது - பிழைத்து எனத்திரிந்தது. பேதைமை அதை உண்டாக்குஞ் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் - பலவழிகளாலும் வந்து நிறைதல், பொருள்களின் மெய்ம்மையைத் தாமும் அறிந்து அறிந்தவரிடத்தேயும் அவர் சொல்லைக்கேட்டு ஒப்பப்பார்த்து இருப்பவர் தமோகுணத்தால் மயங்கினாராயினும் அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் கேள்வியினாலே திடப்பட்டவர்க்குவரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி.

(ப-ரை.) கேள்வியால் - கேள்வியினாலே
தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத
செவி - காதுகள்
கேட்பினும் - தமக்குரிய (ஓசையை) கேட்குமாயினும்
கேளாத்தகையவே - செவிடாந் தன்மையினவேயாம்-எ-று.

(க - ரை.) கேள்வியாலே துளைக்கப்படாத செவிகள் செவிடு உடையன - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஓசைமாத்திரத்தால் உறுதி அடையாமையால் கேளாத் தகையவென்றும் மனத்திலே நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாகலால் தே

ள்வியைக் காரணமாக்கியும் சொல்லினர். பழையதுளை துளையன்றென்ப தாம். (அ)

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

(ப-ரை.) நுணங்கிய - நுட்பமாகிய
கேள்வியரல்லார் - கேள்வியையுடையவரல்லாதவர்
வணங்கிய - வணக்கத்தைக் காட்டுகிற
வாயினராதல் - சொல்லையுடையவராகுதல்
அரிது - கூடாது - எ - று.

(க - ரை) நுட்பமான கல்விகேள்வி யில்லார் வணக்கமுள்ள சொல்லையுடையராகார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுட்பம் கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது. வாய், அதன் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். கேளாதார் அறிவில்லாமையால் தம்மைத்தாமே வியந்து சொல்லுவாரென்பதாம். (க)

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென்.

(ப-ரை.) செவியிற்சுவை - காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைகளை
உணரா - அறியாத
வாயுணர்வின் - வாயால் உண்ணப்பட்ட சுவையை
அறியும் - அறிவினையுடைய
மாக்கள் - மனிதர்
அவியினும் - இறந்தாலும்
வாழினும் - வாழ்ந்தாலும்
என் - (உலகத்துக்கு வருவது) யாது - எ - று.

(க - ரை.) கேள்விச்சுவை யறியாத மனிதர் இறந்தும் இருந்தும் பயனில்லை --என்பதாம்.

(வி - ரை) செவியா லுணரப்படுஞ் சுவைகள் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் ஆம். இவைகளிலே சொற்சுவை, குணாலங்காரங்கள். பொருட்சுவை, சிங்காரமுதலாகிய நவரசங்கள் வாய்ச்சுவை, தித்திப்பு முதல் அறுவகைப்படும். அவர் செத்தால் இழப்பதும், வாழ்ந்தால் பெறுவதும் இல்லாமையால் இரண்டும் சமானந்தானென்பதாம் [இவை மூன்று பாட்டாலும் கேளாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கO)

நாற்பத்திரண்டாம் அதிகாரம் கேள்வி.

முற்றிற்று.

சுரு - ஆம் - அதி - அறிவுடைமை.

அஃதாவது: கல்விகேள்விகளினாலாகிய அறிவோடு உண்மை யறிவுடை யதனால் அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண்

(ப-ரை.) அறிவு - (அரசர்க்கு) அறிவென்பது
அற்றம் - முடிவுவாராமல்
காக்கும் - காக்குகின்ற
கருவி - படையாம் (அதுவல்லாமல்)
செறுவார்க்கும் - பகைவர்க்கும்
அழிக்கலாகா - அழிக்கக்கூடாத
உள் - உள்ளாகிய
அரண் - காவலிடமுமாம். -எ-று.

(க - ரை.) அரசர்க்குத் தன்னைக் காக்கும் படையாயும் பகைவரால் அழிக்கக்கூடாத அரணும் உள்ளது அறிவு என்பதாம்.

(வி - ரை.) காத்தல் - முன்னுகவறிந்து பரிகரித்தல். [இதனால் அறிவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(ப-ரை.) (மனத்தை) சென்றவிடத்தால் - அதுபோனவிஷயத்திலே
செலவிடா - போகவிடாமல் (அவ்விஷயங்களினன்மைதீமைகளை ஆராய்ந்து)
தீது - தீயதிலிருந்து
ஒரீஇ - நீக்கி
நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து
உய்ப்பது - போகவிடுவது
அறிவு - விவேகம் எ-று.

(க - ரை.) மனம்போனவழியிற் போகவிடாமல்நன்மையிற் செலுத்துவதே யறிவு - என்பதாம்.

(வி - ரை.) குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல் வேருக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றூர் அது உயிர்க்குணமாகலால்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினுமப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(ப-ரை.) எப்பொருள் - யாதொருபொருளை
யார்யார்வாய் - எவரெவர்வாயில்

கேட்பினும் - கேட்டாலும்
அப்பொருள் - அப்பொருளினது
மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகியபயனை
காண்பது - காணவல்லது
அறிவு - விவேகம் எ-று.

(க - ரை.) எவரெவர் வாயினால் எந்தெந்தபொருளைக்கேட்டாலும்அத னுள் மெய்ப்பொருளை அறிவதே அறிவு என்பதாம்.

(வி - ரை.) முக்குணங்களும் மாறிமாறிவருதல் யாவர்க்கும் உண்டாத லால் உயர்ந்தபொருளை இழிந்தார் வாயிலும், இழிந்தபொருளை உயர்ந்தார் வாயிலும், உறுதிப்பொருளை பகைவர் வாயிலும், கெடுபொருளைச் சிநேகர் வாயிலும், ஒரேவிடத்தே கேட்கப்படுதலால் எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினுமென்றார். சொல்லுவாரியல்பு நோக்காமல் அப்பொருளின் பய னைநோக்கி நல்லதைக்கொண்டு தீயதை விடுவது அறிவென்பதாம். (ரு)

எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

(ப-ரை.) தன்னாலே சொல்லப்படும் சொற்கள் அரியபொருளின வாயிரு ந்தாலும்) எண்பொருள்வாக - (கேட்பவருக்கு) எளியபொரு ளினவாம்படி
செல - மனங்கொள்ள
சொல்லி - சொல்லி
தான் - தான்
பிறர்வாய் - பிறர்வாயிற் (கேட்கப்படுஞ் சொற்களில்)
நுண்பொருள் - (காணுதற்கரிய) நுட்பப் பொருளையும்
காண்பது - காணவல்லது
அறிவு - விவேகம் எ-று.

(க - ரை.) பிறர்க்கு அரியவைகளையும் எளியனவாகவிளங்கும்படிசொ ல்லி பின் அவர்வாயினால் அறிவதே அரசனுக்கு அறிவு என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிவுடையவனது தொழில் அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது தான் சொல்பவைகளை வழுவில்லாமல் நன்றாகவிளங்கச் சொல்லவேண்டு மென்பதற்குச் சொல்லின்மேல்வைத்தும் பிறற்சொலலக்கேட்கப்படுமவை கள்வழுவினாலும் நன்றாக விளங்காமற்போனாலும்அவைகளின்பயனைக்கொ ண்டு விடவேண்டு மென்பதற்குப் பொருளின்மேல் வைத்துஞ் சொல்லினார்

உலகந் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) உக்கம் - உயர்ந்தோரை
தழீஇயது - நட்பாக்குவது
ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம்
மலர்தலும் - (பின்னே) விரிதலும்

கூம்பலும் - பின்னே குவிதலும்
இல்லது - (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது
அறிவு - அறிவு எ-று.

(க - ரை.) விருப்பால் முகமலர்தலும், வெறுப்பால் முகங்குவிதலும், இல்லாத அறிவு உயர்ந்தோரை நட்பாக்கும்என்பதாம்

(வி - ரை.) உயர்ந்தோரோடு நீர்ப்பூப்போல்வேறுபடாமல் கோட்டுப்பூப்போல் ஒருநிலையே நட்பாயினல் எல்லா வின்பங்களும் உண்டாகலால்அதனை அறிவென்முர். (௫)

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(ப-ரை.) உலகம் - உலகமானது
எவ்வது - எவ்விதத்தினல்
உரைவது - நடப்பதாயிருக்கின்றது
உலகத்தோடு அவ்வுலகத்துடன் பொருந்தி
அவ்வது - அவ்விதத்தால்
உறைவது - (தானும்) நடப்பது
அறிவு - அரசனுக்கு அறிவாம் - எ - று.

(க - ரை.) உலகம் எவ்வகையில் நடக்கின்றதோ அவ்வகையில் நடப்பது அரசனுக்கு அறிவு - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை நியமிப்பார் இல்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடி நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆம். ஆதலால் அப்படி நடத்தல் அரசனுககு அறிவன்றென்று விலக்கியபடி யாயிற்று. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அறிவுடைமையி னிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

(ப-ரை.) ஆவது - வரக்கடவதை
அறிவார் - (முன்னே) அறியவல்லவர்
அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார்
அஃது - அவ்வரக்கடவதை
அறிகல்லாதவர் - முன்னே அறியமாட்டாதவர்
அறிவிலார் - அறிவில்லாதவராவார் - எ - று.

(க - ரை.) முன்வரக்கடவதை அறியவல்லவர் அறுவுடையவர் என்பதாம்,

(வி - ரை.) முன்னறிதலாவது - முன்னே எண்ணியறிதல். (எ)

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(ப-ரை.) அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை
அஞ்சாமை - பயப்படாமை
பேதைமை - அறிவில்லாமைஆம்
அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை
அஞ்சல் - பயப்படுதல்
அறிவார்தொழில் - விவேகிளது தொழில் ஆம் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவுடையவர் அஞ்சத்தகுவதற்கு அஞ்சுவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அஞ்சத்தகுவன: பாவம் பழிகேடுமுதலாகியபலவாயினும் சாதிப்பற்றி அஞ்சுவதென்று ஒருமையாகக்கூறினர். அஞ்சாமை - எண்ணுது செய்து நிற்றல். அஞ்சுதல் - எண்ணிச்செய்யாதுவிடுதல். அஞ்சாமையை இறைமாட்சியாக முன்னே சொல்லுதலால் இங்கே அஞ்சவேண்டுமிடம்சொல்லியபடி. [இவைஇரண்டு பாட்டாலும் அறிவுடையவாது இலக்கணம்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

(ப-ரை.) (வரக்கடவதாகிய அதனை) எதிரதாக்காக்கும் - முன்னே அறிந்து காக்கவல்ல
அறிவினார்க்கு - விவேகமுள்ளவர்க்கு
அதிர - (அவர்) நடுங்கும்படி
வருவதோர்நோய் - வருவதாகிய ஒருதுன்பமும்
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) வருந்துன்பங்களை முன் அறிந்துகாக்கும் அறிவுடையார்க்குத் துன்பம் இல்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனாலே வரக்கடவதாகிய துன்பத்தைக் காத்தற்குரிய காலம் அறிவிக்கப்பட்டது காத்தல் - அத்துன்பத்தின் காரணத்தைவிலக்குதல். [அவர்க்குத் துன்பமில்லாமை இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

(ப-ரை.) அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள்
எல்லாமுடையார் - (வேறொன்றும் இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார்
அறிவிலார் - விவேக மில்லாதவர்கள்
என்னுடையரேனும் - எல்லாமுடை யவராயிருந்தாலும்
இலர் - (ஒன்றும்) இல்லாதவராவார் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவு இல்லார் எல்லாம்வுடையவராயினும் ஒன்றுமில்லாதவராவார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) செல்வங்களெல்லாம் அறிவினாலே சம்பாதிக்கவும் காக்கவும்படுதலால் அதனையுடையவரை - எல்லாமுடையாரென்றும், அவையெல்

லாம் முன்னாகவே அமைந்துகிடந்தாலும் அழியாமற் காத்தற்கும் அழிந்த விடத்தே சம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய அறிவில்லாமையால் அறிவில்லாதவரை - என்னுடையரேனு மிலரென்றும் சொல்லினர். [இசனால் அறிவுடையவராது உடைமையும், மற்றவராது இல்லாமையும், சொல்லப்பட்டன (க0)

நாற்பத்திமூன்றும் அதிகாரம் அறிவுடைமை.

முற்றிற்று.

சச - ஆம் - அதி - குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது: காமம், குரோதம், உலோபம், மனம், உவகை, மதம் எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும், அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றுமற் கடிதல். இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும், கடிதலும், அறிவுடையார்க் கல்லது மற்றவர்க்குக் கூடாமையால் அதன்பின் வைக்கம்பட்டது.

> செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
> பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(ப-ரை,) செருக்கும் - மதமும்
சினமும் - குரோதமும்
சிறுமையும் - காமமும் ஆகிய (குற்றங்களை)
இல்லார் - இல்லாத அரசரது
பெருக்கம் - செல்வமானது
பெருமிதநீர்த்து - மேம்பாட்டுக் குணத்தை யுடையதாம் - எ - று.

(க - ரை.) மதமுங் கோபமுங் காமமுமில்லாத வரசர் செல்வம் மேலானது-என்பதாம்.

(வி - ரை.) மதம் - செல்வக்களிப்பு சிறியவராது செயலாதலால்-அளவிறந்தகாமம சிறுமையெனப்பட்டது. இக்குற்றங்கள் அநீதிகளைச் செய்வித்தலால் இவைகளை நீக்கினவராது செல்வம் நல்வழிப்படுதலும் நிலைபெறுதலுமுடைமையால், மதிப்புடைத்தாகு மென்பதாம். மிகுதிபற்றி இக்குற்றங்கள் முன் சொல்லப்பட்டன.

> இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
> வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(ப-ரை.) இவறலும் - வேண்டுமிடத்துப் பொருள்கொடாமையும்
மாண்பிறந்த மானமும் - நன்மையினீங்கிய மானமும்
மாணாவுவகையும் - அளவிறந்தமகிழ்ச்சியும்
இறைக்கு - அரசனுக்கு
ஏதம் - குற்றங்களாம் - எ - று.

(க - ரை.) கொடாமையும் நன்மைநீங்கிய மானமும் அளவிலா மகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குக் குற்றங்களாகும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மாட்சிமையான மானத்தை நீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார். அம்மானமாவது அந்தணர், சான்றோர், அருந்தவர், தன்முன்னோர், தந்தை, தாய் என்றிவரை, வணங்காமையும் முடிக்கத் தகாததாயினும் நினைத்தது முடித்தேவிடுதலும் முதலானவை. அளவிறந்த வுவகைமிகுந்த மகிழ்ச்சி. [இவை இரண்டுபோட்டாலும் குற்றங்கள் இவையெனச் சொல்லப்பட்டன.]

(உ)

தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

(ப-ரை.) பழிநாணுவார் - பழியை அஞ்சுவோர்
தினைத்துணையாங்குற்றம் - தினையளவு சிறியகுற்றமானது
வரினும்-(தம்மிடத்து) வந்தாயினும் (அதனை அவ்வளவாகவல்லா
பனைத்துணையா - பனையினளவு பெரிதாக [மல்
கொள்வர் - கொள்வார்கள்-எ-று.

(க - ரை.) பாவத்துக்கு அஞ்சுவோர் தினையளவு குற்றத்தைப் பனையளவாக எண்ணுவார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) குற்றம் - சாதியொருமைப்பெயர். சிறுகுற்றமும் தமக்கு ஏற்காமையால் சிறிதென்று பொறார் பெரிதாகக்கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அதுவாராமல் காப்பரென்பதாம்.

(ங)

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரூஉம் பகை.

(ப-ரை.) அற்றம் - முடிவை
தரூஉம்பகை - (தனக்குத்) தரும்பகை
குற்றமே - குற்றமேயாம் (ஆதலால்)
குற்றமே - அக்குற்றம் (தன்னிடத்து வாராமையையே)
பொருளாக - பயனாகக்கொண்டு
காக்க - காக்கவேண்டும்-எ - று.

(க - ரை.) தனக்கு முடிவைத்தரும் பகையாகிய குற்றத்தைக் காக்கக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இக்குற்றங்களிலே ஒன்றைப்பற்றியல்லாமல் பகைவர் தனக்கு முடிவைச் செய்யாமையால் இவையே அரசனுக்குப் பகையாவனவென்றும் இவைகளினில்லாமையையே குணங்களினிருப்பாகக்கொண்டென்றற்குபொருளாகவென்றும், சொல்லினார்.

(ச)

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(ப-ரை.) வருமுன்னர் - (குற்றம்) வருவதன்முன்னே
காவாதான் - (அதனைவராமல்) காவாத அரசனது
வாழ்க்கை - வாழ்வானது (அதுவந்தால்)
எரிமுன்னர் - தீமுகத்துநின்ற
வைத்தூறுபோல - வைக்கோலின் கூட்டம்போல
கெடும் - அழிந்துவிடும்-எ-று.

(க - ரை.) குற்றம்வருமுன்னே காத்துக்கொள்ளாவரசன் வாழ்வு அக்கினி முன்னின்ற வைக்கோல்போலக்கெடும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) குற்றமென்பது-அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. முன்னரென்றதனால்-காத்தலாங்காலம் பெறப்பட்டது. குற்றம் சிறிதாயினும் அதனாலே பெரியசெல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது உபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது: (ரு)

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்க்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(ப-ரை.) தன்குற்றம் - தனதுகுற்றத்தை
நீக்கி - (முன்னேகண்டு) கடிந்து
பிறர்குற்றம் - பிறரதுகுற்றத்தை
காண்கிற்பின் - (பின்னே) காணவல்லவனாயின்
இறைக்கு - அரசனுக்கு
ஆகும் - ஆகக்கடவதாகிய
குற்றம் - குற்றம்
என் - யாது-எ-று.

(க - ரை.) தன் குற்றத்தை முன்நீக்கி பிறர்குற்றத்தைப் பின்நீக்குமரசனுக்குக் குற்றமில்லை-என்பதாம்.

(வி - ரை.) அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாத விடத்தே பிறர்குற்றங் கடிதல் குற்றமாம். அது கடிந்தவிடத்தே முறைசெய்தலாம் என்றற்கு என் குற்றமாகுமென்றார். எனவே தன்குற்றங் கடிந்தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவனென்றதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும் குற்றங்கடிதல்பொது வகையினாலே சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகிறார். (சு)

செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

(ப-ரை.) செயற்பால - (பொருளினாலே தனக்குச்) செய்துகொள்ளப் படுமவைகளை
செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல்
இவறியான் - (அசனிடத்து) லோபஞ் செய்தவனது
செல்வம் - செல்வமானது
உயற்பாலதன்றி - பின்னுள்ளதாகும் பகுப்பினதன்றி
கெடும் - வீணாகக்கெடும் எ-று.

(க - ரை.) செய்யப்படு மவற்றைச்செய்துகொள்ளாமல் உலோபஞ்செய்யுமரசன் செல்வங்கெடும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) செய்துகொள்ளப்படு மவை, அறம்பொருளின்பங்கள்பொருளால் இம்மூன்றிலேஒன்றாகியபொருள்செய்தலாவது, அதனைப்பெருக்குதல். செல்வமானது அறஞ் செய்யாமையாலும், பொருள் பெருக்காமையாலும். பின்னுள தாகாதென்றும் இன்பப் பயன் கொள்ளாமையால் கெடுமென்றும் அறிக. (எ)

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று

(ப-ரை.) பற்றுள்ளமென்னும் - (பொருளைவிடத் தகுமிடத்து விடாது) பற்றுகின்ற உள்ளமாகிய,
இவறன்மை - உலோபத் தன்மையானது
எற்றுள்ளும் - எல்லாக் குற்றத்தன்மைகளுள்ளும்
எண்ணப்படுவது - (வைத்து) நினைக்கப்படுவது
ஒன்றன்று - ஒன்றல்ல (மிகுந்ததாம்) எ-து.

(க - ரை.) பொருளைப்பற்று முலோபத் தன்மையானது எல்லாக் குற்றத்திலு மிகுந்தது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இவறன்மை - குணங்களெல்லாம்சேர்ந்திருந்தாலும்அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்திற் றான்மேற்படவல்ல வியல்பு மற்றவைஅதுசெய்யமாட்டாமையால் எற்றுள்ளுமெண்ணப்படுவ தொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைவிகாரம். [இவைஇரண்டுபாட்டாலும்உலோபத்தின் தீமைசொல்லப்பட்டது. (அ)

வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

(ப-ரை.) எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும் (தான் மிகவும் உயர்ந்தகாலத்திலுமென்றபடி)
தன்னை - தன்னை
வியவற்க (மதத்தினாலே) நன்கு மதியாதிருக்கக்கடவன்
நன்றி - நன்மையை
பயவா - (தனக்குத்) தாராத
வினை - தொழில்களை
நயவற்க - (மானத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன் எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் எக்காலத்தும் தன்னை மதியாலும் நன்மையைத் தாராததொழிலை யிச்சியாமலும் இருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை) தன்னை நன்குமதித்தவிடத்தே இடமும்,காலமும் வலியும் அறியப் படாமையாலும், அறமும், பொருளும், இகழப்படுதலாலும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், வினைத்தது முடிந்தே விடுமேயென்றுஅறம் பொருளின்பங்களைத் தாராத தொழில்களை விரும்பினால் அவைகளால் பாவமும் பழியும் கேடும் வருமாகலால் அவற்றை நயவற்கவென்றும் சொல்லினார். [இகலை மதமானங்களினது தீமைசொல்லப்பட்டது. (கூ)

காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதியார் நூல்.

(ப-ரை.) காதல - (தன்னாலே) விரும்பப்பட்டபொருள்களை
காதல் - அவ்விருப்பத்தை
அறியாமற் - (அவர் அரியாதிருக்கும்படி
உய்க்கிற்பின் - அனுபவிக்க வல்லவனாயின்
எதிலார் - பகைவர்
நூல்தன்னை (தன்னைவஞ்சித்தற்கு எண்ணும்) எண்ணமானது
இல்-பழுதாம் - எ-று.

(க - ரை.) தன்னாலிச்சிக்கப்பட்டபொருள்களையுந்தன்னிச்சையையும் பகைவரறியாம லனிபவிக்க வல்லவனானா யப்பகைவரெண்ணம் பழுதாம்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிந்தவிடத்தே அவைவழியாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பாராதலால் அறியாமல் அனுபவிக்க வேண்டுமென்பதாம். [இதனாலே முழுதும் விடலாகாத கர்மத்தை அனுபவிக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது. (க0)

நாற்பத்திநான்காம் அதிகாரம் குற்றங்கடிதல்

முற்றிற்று.

சரு - ஆம் - அதி - பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது அவ்வறுகைக் குற்றங்களையும் கடிந்த அரசன் தன்னைத் தீய வழியில் விலக்கி நல்லவழியிலே செலுத்தும்பேரறிவுடையவரைத்தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதல். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும் பேரறிவுடையவராவார், அரசாட்சிக்குக் குற்றம் வராமற் காத்தற் குரிய அமைச்சர் புரோகிதர்.

அறனறிந்து மூத்தவ வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்துகொளல்

(ப-ரை.) அறனறிந்து - அறத்தினது நுட்பத்தை அறிந்து
மூத்த - (தன்னின்) மூத்த
அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது
கேண்மை - நட்பை
தேர்ந்து - (அதனது அருமையைத்) தெரிந்து
திறனறிந்து - (கொள்ளுந் திறமறிந்து
கொளல் - (அரசன்) கொள்ளக்கடவன் - எ - று:

(க - ரை.) அரச னறிவுடையோர் சினேகத்தைக் கொள்ளக் கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை) மூத்தல் அறிவாலும், சீலத்தாலும்காலத்தாலும், முதிர்தல், அறிவுடையார். நீதியையும், உலகியலையும், அறிதலை யுடையவர், திறனறிதலாவது - நன்குமதித்தல் உயரச்செய்தல், அவர் சொல்வழி நடத்தல் இவை முதலாக, அவர் தனக்கு உள்ளாந்திறமறிந்து செய்தல். (க)

உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(ப-ரை.) உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு) வந்த
நோய் - துன்பங்களை
நீக்கி - நீக்கும் விதம் அறிந்து)
நீக்கி உறாமை (பின் அப்படிப்பட்டவை) வாராதபடி
முற்காக்கும் - முன் (னறிந்து) காக்கவல்ல
பெற்றியார் - தன்மையுடையவரை
பேணி - அவர் * மகிழத் தக்கவைகளைச் செய்து
கொளல் - (அரசன் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) வந்த துன்பங்களைநீக்கி அத்துன்பங்கள் வாராமற்காக்கவல்லவரை யரசன் சிநேகிக்கக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தெய்வத்தால்வருந் துன்பங்களாவன. மழையில்லாமையாலும், அதிகமழையாலும். காற்றுத்தீப்பிணி இவைகளாலும்வருவன அவை கடவுளரையும், தக்கோரையும் நோக்கிச் செயப்படுஞ் சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மக்களால் வருந்துன்பங்களாவன பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில்செய்வார். இவர்களால் வருவன. அவைசாமபேத தானதண்டங்களாகிய நால்வகை யுபாயங்களுள் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது-தெய்வத்தால் வருமவைகளை உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும், மனிதரால் வருமவைகளை அவரது குணம் † இங்கிதம் ‡ ஆசாரம், செயல், என்பவைகளால் அறிந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றாலேகாத்தலும் ஆம். ஆகவேபுரோகிதரையும், மந்திரிகளையும், சொல்லியபடியாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பெரியோரது இலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டு மென்பதும், கொள்ளும் விதமும், சொல்லப்பட்டன. (உ)

அரியவற் றுளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

(ப-ரை.) பெரியாரை - பேரறிவுடையவர்களை
பேணி - அவர்மகிழத்தக்கவைகளைச் செய்து
தமரா - தமக்குச் சிறந்தவராக
கொளல் - கொள்ளுதல் (அரசர்க்கு)
அரியவற்றுளெல்லாம் - அரியபேறுகள் பலவினும்
அரிதே - அரிது-எ-று

---

* மகிழத்தக்கவை-நன்கு மதிக்கை முதலானவை.

† இங்கிதம் - குறிப்பால் நிகழும் - உறுப்பினது தொழில்.

‡ ஆசாரம்-குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு.

உசு அ சாரு-ஆம்-அதி-பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

(க - ரை.) பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் பெறும் பேறுகளுள் மிகச்சிறந்தபேறு-என்பதாம்.

(வி - ரை.) உலகத்திலே அரியவையெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது இதனால் அவையெல்லாம் உண்டாதலைக் குறித்தென்க. (ரு)

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை

(ப-ரை.) தம்மிற்பெரியார் - (அறிவு முதலானவைகளாலே) தம்மின் மிகுந்தவர்
தமரா - தமக்குசிறந்தவராக
ஒழுகுதல் - தாம் அவர் வழியிலேநின்று நடத்தல் (அரசர்க்கு)
வன்மையுளெல்லாம் - வலியுடைமைபலவினும்
தலை - முதன்மையாம் - எ - று.

(க - ரை.) தம்மினும் பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் வல்லமையுள்தலைமையான வல்லமை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இப்பெரியார் பொருள்படை யரண்களால் நீக்கக்கூடாதவையாகிய தெய்வத்தால் வருந் துன்பமுதலான வைகளையும் நீக்குதற்கு உரியவராகலால் அவைகளாலாகிய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததெனப் பட்டது.

சூழ்வார் கண்ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்

(ப-ரை.) சூழ்வார் - மந்திரிகளை
கண்ணாக - கண்ணாகக்கொண்டு
ஒழுகலால் - (தன் பாரம்) நடத்தலால்
மன்னவன் - அரசன்
சூழ்வாரை - அப்படிப்பட்ட மந்திரிகளை
சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து
கொளல் - (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன்-எ-று.

(க - ரை.) அரசன் மந்திரிகளைக்கொண்டு பூமிபார நடத்தலால் அவர்களைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தானே ஆராயவல்லவனாயிருந்தாலும் அளவில்லாத தொழில்களால் வருத்தமடையு மரசனது பாரம் அவ்வாராய்தலொன்றே தொழிலாகிய மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிது நடவாமைபற்றி அவரைக் கண்ணாக்கிச் சொல்லினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலிலே சொல்லப்படுகிற இலக்கண முள்ளவரென்பதனை ஆராய்தல். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (சு)

தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

(ப-ரை.) தக்காரினத்தனாய் - யோக்கியராகிய இனத்தினை யுடையவனாகி
தானொழுக - தானும் (அறிந்து) நடக்க
வல்லானை - வல்லவரசனை
செற்றார் - பகைவர்
செயக்கிடந்தது - செய்யகிடந்த ஒரு துன்பமும்
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோரினத்தை யுடையவனாகி அறவழிப்பட்ட அரசன் பகைவரால் வெல்லப்படான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தக்கார் - அறிவொழுக்கங்களாலே தகுதியுடையவர் ஒழுகுதல் - அறநீதிகளின் வழிதவறாது நடத்தல். வஞ்சித்தல் - கூடினவரைப் பிரித்தல். வேறு பகைவிளைத்தல் என்கிற இவைகளாலும், வலிமையாலும்பகைவர் செய்யுந் துன்பங்கள் பலவகைப் பட்டிருப்பினும் தானும் அறிந்து அறிந்தோரது சொல்லையும் கேட்டு நடக்கையால் - அத்துன்பங்களிலே ஒன்றும் வாராதென்றற்கு - செற்றார் செயக்கிடந்த தில்லென்றார். (சு)

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

(ப-ரை.) (தீயவைகளைக்கண்டால்) இடிக்கும் - கோபித்துப் புத்திசொல்லும்
துணையாரை - துணையாந்தன்மையை யுடையவரை
ஆள்வாரை - இவர் நமக்குச் சிறந்தவரென்றுகொண்டு ஆளுகிற அரசரை
கெடுக்குந்தகைமையவர் கெடுக்கும் பெருமையையுடைய பகைவர்
யார் - (உலகத்தில்) யாவர் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவுறுத்திச் சொல்லும் மந்திரிகளைக்கொண்டு அரசாளு மரசருக்குப் பகைவரில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தீயவை - பாவங்களும், நீதியல்லாதவையும் துணையாந்தன்மையாவது - தமக்கு அவை யில்லாமையும், அரசனிடத்து அன்புடையவராயிருக்கையும் ஆம். அப்படிப்பட்டவர் நல்வழியி னீங்கவிடாமையால் அவரையாளுமரசர் ஒருவராலும் கொடுக்கப்படாரென்பதாம். ஏ-அசை. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதன்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

(ப-ரை.) இடிப்பாரை - கண்டித்துப் புத்தி சொல்வாரை
இல்லாத - (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளாமையால்
ஏமரா - காவலற்ற
மன்னன் - இராசன்
கெடுப்பாரிலானும் - (பகையாய்க்) கெடுப்பவர்
இல்லாதிருந்தாலும் - கெடும் (தானே) கெடுவான் - எ - று.

(க-ரை.) புத்திசொல்லு மந்திரிகளைப் பெற்றிலாவரசன் கெடுக்கும் பகைவரில்லாமற் கெடுவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கெடுப்பார் உண்டாயிருப்ப ரென்பது தோன்ற இலானு மென்றார். தானே கெடுதலாவது - பாகனில்லாத யானைபோல் வழியல்லாத வழியிலே சென்று கெடுதல். (௮)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

(ப-ரை.) முதலிலார்க்கு - முதற்பொருளில்லாத செட்டிகளுக்கு
ஊதியம் - (அதனால் வருகிற) லாபமானது
இல்லை - இல்லை (அதுபோல்)
மதலையாம் (தம்மைத்) தாங்குவதாகிய
சார்பிலார்க்கு - துணையில்லாத அரசர்க்கு
நிலை (அதனால் வருகிற) நிலையானது
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) முதற்பொரு ளில்லாதவர்க்கு இலாபமில்லை அதுபோலமந் திரிகளில்லாத வரசனுக்குத் துணையில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) எப்படி முதலைக் கொண்டே இலாபம் பெறவேண்டுமோ அப்படியே தாங்குவாரைக்கொண்டே நிலைபெறவேண்டு மென்பதாம். நிலை அரசர் தமது அரசாட்சியின் பாரத்தோடு அசையாது நிற்கை. (௯)

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

(ப-ரை) (அரசன்) நல்லார் - பெரியவரோடு
தொடர்கைவிடல் - நட்புக்கொள்ளாது விடுதல் (தான் தனியனு யிருந்துகொண்டு
பல்லார் - பலரோடும்
பகைகொளலின் - விரோதங் கொள்ளுதலினும்
பத்தடுத்த - பத்துப்பங்கு அடுத்த
தீமைத்தே - தீமையையுடையதேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் பெரியோர் சினேகத்தை விடுதல் பலபேர் பகை கொள்ளுதலினும் பத்துப்பங்கு தீமையுடையதாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பலர்பகையா ஒருமுகமாய் யெதிர்த்த காலத்து ஒருவிதத் தாலே பிழைத்தல் கூடினுங் கூடும்பெரியோர் நட்பை விட்டால் ஒருவிதத் தாலும் பிழைத்தல் கூடாமையால் இதுசெய்தல் அதனினும் தீதென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அது செய்யாதவிடத்து உண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

நாற்பத்தைந்தாம் அதிகாரம்

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்,

முற்றிற்று.

சசு - ஆம் - அதி - சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது: சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய வினமாவது, நல்லதிலே நன்மையும், தீயதிலே தீமையும், இல்லை யென்போரும், விடரும், தூர்த்தரும் முதலாயின கூட்டம் அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும் கெடுக்கு மியல்பினதாகிய இதனைப் பொருந்தினால், பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனில்லை யென்பது அறிவித்தற்கு இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

(ப - ரை.) பெருமை - பெரியோரியல்பு
சிற்றினம் - சிறியவினத்தை
அஞ்சும் - அஞ்சுதல்செய்யும்
சிறுமைதான் - மற்றைச்சிறியோரியல்பு (அதுசேர்ந்தபொழுதே)
சுற்றமா - (தனக்கு) உறவாக
சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித்துணியும்-எ - று.

(க - ரை.) பெரியோ ரியல்பு சிறியவினத்திற் கஞ்சும், சிறியோ ரியல்பு சிறிய வினத்தைச் சுற்றமாகக்கொள்ளும் - என்பதாம்.

(வி - ரை) தம்மறிவு வேறுபடும் விதமும் அதனால் தமக்கு வரும்துன்பமும் நோக்கலால், அறிவுடையார் அஞ்சுவரென்றும், அறிவு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கையால், வேறுநோக்காமையால் அறிவில்லாதவர் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றும் சொல்லினர். பெரியோரும் சிறியோரும் ஆனகுணத்தோராது அஞ்சுதலும் அஞ்சாமையுமாகிய தொழில்கள் பெருமையுஞ் சிறுமையும் ஆகிய குணங்களின்மேல் ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டன. [இதனால் சிற்றினம் பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(ப-ரை.) நீர் - நீரானது
நிலத்து - (தான் சேர்ந்த) நிலத்தினது
இயல்பான் - இயல்பினாலே
திரிந்து - (தனது தன்மை) வேறுபட்டு
அற்றாகும் - அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும் (அதுபோல்)
மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு
அறிவு - அறிவானது
இனத்து - (தாம்சேர்ந்த) இனத்தினது
இயல்பு - இயல்பினாலே (திரிந்து) தனது தன்மை வேறுபட்டு
அதாகும் - அவ்வினத்தினதுதன்மையாகும் - எ - று.

(க - ரை.) நிலத்தி னியல்பினாலே நீர் திரிந்தாற்போலும் அவரவர்சேர்ந்த வினத்தினாலே அறிவுதிரியும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆகாசத்திலே தன்றன்மையதாயிருந்த நீருக்கு நிலத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிறஞ்சுவை முதலாகிய குணங்கள்போல் தனித்திருக்கையிலே தன் றன்மையதாயிருந்த அறிவுக்குப் பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சி முதலாகிய தொழில்கள் வேறுபடுமென்று இதனால் அதனது காரணம் சொல்லப்பட்டது. (உ)

மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானா
மின்னா னெனப்படுஞ் சொல்.

(ப-ரை.) மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு
உணர்ச்சி - பொதுவறிவானது
மனத்தான் - (தம்) மனத்தினாலே
ஆம் - உண்டாகும்
இன்னா னெனப்படும் - (இவன்) இப்படிப்பட்டவனென்று (உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுகிற
சொல் - சொல்லானது
இனத்தான் - இனத்தினாலே
ஆம் - உண்டாகும் - எ - று.

(க - ரை.) மனத்தினாலே யறிவுண்டாம் அதுபோல ஒருவன் சேர்ந்த வினத்தினாலே யின்னானென் றெண்ணப்படுவான்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவு மாத்திரத்துக்கு இனம்வேண்டாமையால் அதனை மனத்தானாமென்றும் செயற்கையாகிய சிறப்பறிவு பற்றி நல்லவனென்றுவது தீயவனென்றுவது உண்டாகுஞ் சொல்லுக்கு இனம் வேண்டுதலால் அதனை இனத்தானாமென்றும் சொல்லினார். [உபமான பிரமாணத்தை அங்கீகரியாமல் அவ்வறிவு வேறுபாடும் மனத்தாலா மென்பாரை நோக்கி இதனால் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது.] (ங)

மனத்துள து போலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

(ப-ரை.) அறிவு - அச்சிறப்பறிவு
ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
மனத்து - மனத்தினிடத்து
உளதுபோல - (அப்போதே) உண்டாவதுபோல்
காட்டி - (தன்னைக்) காட்டி
இனத்து - (அவன் சேர்ந்த) இனத்தினிடத்தே
உளதாகும் - உண்டாகும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கறிவான தவன்சேர்ந்த வினத்தினாலாகும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மெய்மை நோக்குதற்கு முன்னே மனத்துள்ளது போலக் காட்டியும் பின்னோக்கிய விடத்தே பழகிய இனத்துள்ளதாகியும் இருக்கையால் காட்டி என விறந்தகாலத்தினாலே சொல்லினார். [சிறப்பறிவும் மனத்

தினிடத்து அப்போதே உண்டாவ தென்பவரை நோக்கி அங்கே வெளிப் படுமளவே யுள்ளது அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட் டது.] (ச)

மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

(ப-ரை.) மனம் - (அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படுதற்கு இடமாகிய) மனம்
தூய்மை - பரிசுத்தனாகத் தன்மையும்
செய்வினை - செய்தொழில்
தூய்மை - பரிசுத்தனாகத் தன்மையும் ஆகிய
இரண்டும் - இவ்விரண்டும்
இனம் - (சேர்ந்த) வினம்
தூய்மை - பரிசுத்தனாகத்தன்மை
தூவா - பற்றுக்கோடாக
வரும் - உண்டாகும் - எ - று.

(க - ரை.) மனப்பரிசுத்தமும் செய்வினைப் பரிசுத்தமும் சேர்ந்த வின த்தாலாகும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) மனந்தூயனாதலாவது-சிறப்பறிவு வெளிப்படும்படி இயற் கையாகிய அறியாமையினீங்குதல் செய்வினை தூயனாதலாவது; மனோவாக் குகளாலே செய்யப்படுகிற நல்ல தொழிலை யுடையவனாகுதல். [ஒருவன்பரி சுத்தவினத்தனாகவே அவ்வினத்தோடு பழக்கவசத்தால் பரிசுத்தமனத்தனாகி அம்மனதினிடத்தே சிறப்பறிவு தோன்ற அதனால்பரிசுத்தமான சொல்லும் செயலும் உடையவனாவனென்று இதனால் இனத்தில் உள்ளதாம் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை.

(ப-ரை.) மனந்தூவார்க்கு - மனது பரிசுத்தமானவர்க்கு
எச்சம் - மக்கட்பேறு
நன்றாகும் - நன்றாக விளங்கும்
இனந்தூயார்க்கு - இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு
நன்றாகாவினை - நன்றாகாதசெயல்
இல்லை - (யாதும்) இல்லை - எ - று.

(க - ரை) மனஞ் சுத்தமுள்ளவர்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும். இனம் பரிசுத்தமுள்ளவர்க்கு நன்மையில்லாச் செயலில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) காரணத்திலே எந்த குணம் உள்ளது அது காரியத்தினிட த்தும் உண்டாமாதலால் தந்தைகுணம் மைந்தனிடத்திலும் உண்டாமென் பது பற்றி எச்சநன்றாகுமென்றும் நல்வினத்தோடு எண்ணிச் செயப்படுத லால் இல்லை நன்றாகா வினையென்றும் சொல்லினார். (சு)

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாம் புகழுந் தரும்.

(ப-ரை.) மன்னுயிர்க்கு நிலைபெற்ற வுயிர்களுக்கு
மனநலம் - மனத்தினது நன்மையானது
ஆக்கம் - செல்வத்தை (தரும்)
இனநலம் - இனத்தினது நன்மையானது
எல்லாப்புகழும் - (அதனோடு) எல்லாப்புகள்களையும்
தரும் - கொடுக்கும் எ - று.

(க - ரை.) மனத்தினன்மை செல்வத்தைத்தரும். இனத்தின் நன்மை புகழைத்தரும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) மனது நன்றாகுகை தானே அறமாகலால் அதனை ஆக்கந் தருமென்றும் புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோர் தாமே இனமாகலால் இனநலமெல்லாப்புகழுந் தருமென்றும் சொல்லினர். [முன்னே மனநன்மை இனநன்மை பற்றிவருமென்பதனை உட்கொண்டு அதைஇயல்பாகவேயுடையார்க்கு இவ்வின நன்மை வேண்டாமென்பாரை நோக்கி அதுவே யல்லாமல் அப்படிப்பட்ட பலவும் தருமென்று அவர்க்கும் இதுவேண்டுமென்பது இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது] (எ)

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) மனநலம் - மனநன்மையை
நன்கு - (முன்னை) நல்வினையினாலே
உடையராயினும் - (தாமே) உடையவரா யிருந்தாலும்
சான்றோர்க்கு - நிறைந்தோர்க்கு
இன நலம் - இனநன்மையானது
ஏமாப்பு - அதற்கு) வலிமையாதலை
உடைத்து-உடையது உடையது எ - று.

(க - ரை.) மனநன்மையுடையவரானாலும் பெரியோர்க்குஇன நன்மை யுறுதி யுடையதாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அந்நல்வினை உள்ளவிடத்தும் மனநலத்தை வளர்த்து வருதலால் அதற்கு வலியால் லுடைத்தாயிற்று. (அ)

மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு மனநலத்தின் மனநன்மையால்
மறுமை - வருபிறப்பின்பம்
ஆகும் - உண்டாம்
மற்றஃதும் - அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும்
இனநலத்தின் - இனநன்மையால்
ஏமாப்பு - வலிமை பெறுதலை
உடைத்து - உடையது எ - று

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு மனநன்மையால் வருபிறப் பின்பமுண்டாம் இனநன்மையால் வலிமையுண்டாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மனநலத்தினுகு மறுமை யென்பது மறுமையைத்தருவது மனநன்மையே வேறொன்று அன்று என்கிற மதத்தை உடன்பட்டுச் சொல்லியபடி [சிலவேளைகளிலே தமோகுணத்தினுலே மனநலம் வேறுபட்டாலும் நல்லினம் திருத்தி மறுமையினின்பத்தைத் தருவிக்குமென்றுஅது நிலைபெறச் செய்யுமாறு இதனுலே சொல்லப்பட்டது.] இவை ஐந்து பாட்டாலும் சிற்றினஞ் சேராமையினது சிறப்பு நல்லினம் சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தினுலே சொல்லியபடி அறிக. (கூ)

நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) நல்லினத்தினூங்கு - நல்லவினத்தின் மிகுந்த
துணையும் - சகாயமும்
இல்லை - இல்லை
தீயினத்தி - (னூங்கு) தீயவினத்தின் மிகுந்த
அல்லற்படுப்பதூஉம் - துன்பந்தரும்கையும்
இல் - இல்லை எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு நல்ல வினத்தின் மிகுந்த துணையில்லை தீயவினத்தின் மிகுந்த கேடில்லை என்பதாம்

(வி - ரை.) ஊங்கு பின்னும் கூட்டப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையை நீக்கித் துயரப்படாமல் காத்தலால் அவனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவை நீக்கித் துயரப்படச்செய்தலால் அதனைப்பகையென்றும்சொல்லினர். [இதனுல் விதியும் எதிர்மறையும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன,] (கo)

நாற்பத்தாறும் அதிகாரஞ் சிற்றினஞ்சேராமை.

முற்றிற்று.

சஎ - ஆம் - அதி - தெரிந்துசெயல்வகை

அஃதாவது, அரசன் தான்செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யுந் திறம் அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கொள்ளுதல்பயனுடைத்தாயவிடத்து அவருடன் செய்யப்படுவதாகலால் இது சிற்றினஞ் சேராமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்யுமிடத்து) அழிவதூஉம் - (அப்போது) அதனுல்
அழிவதையும்
ஆவதூஉம் (அழிந்தால் பின்னே) ஆவதையும்
ஆகி - ஆய்நின்று

வழிபயக்கும் - பிற்காலத்துத்தரும்
ஊதியமும் - இலாபத்தையும்
சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து (உறுவதாயின்)
செயல் - செய்யக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனழிவதையு மாவதையு மிலாபத்தையு மாராய்ந்து தொழில் செய்யக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உறுதலாவது - செய்கிறபோது அழிவதின் ஆவது மிகுந்து பிற்காலத்தும் வளர்ந்து வருதல். அழிவதில்லாமையால் பின்வரும் ஆக்கத்தை ஊதியமென்றார். எனவே அவ்வூதியம் பெற்றால் செய்யும்போது அழிவதும் ஆவதும் ஒத்திருந்தாலும் விடலாகா தென்றதாயிற்று. இரண்டுகாலத்திலும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்யவேண்டு மென்பதாம். (க)

தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

(ப-ரை.) தெரிந்த (தம்மாலே) தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட
இனத்தொடு - இனத்துடனே
தேர்ந்து - (செய்யத்தகுந்தொழிலை) ஆராய்ந்து
எண்ணி - பின்னேதாமேயும்) எண்ணி
செய்வார்க்கு - செய்து முடிக்கவல்ல அரசருக்கு
அரும்பொருள் - பெறுதற்கரிய பொருள்
யாதொன்றும் - யாதொன்றும்
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) நல்லினத்தோடாராய்ந்து செய்யு மரசர்க்குப் பெறுதற்கரியபொருளொன்று மில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தொழிலாவது - போர்க்குச் செல்லுகைமுதல்வெல்லுகை முடிவாகிய தொழில், பொருள்களுக்கு ஏதுவாகிய வதனில் தவறாமையால் அரிய பொருள்களெல்லாம் எளிதிலே பெறுவாரென்பதாம். [இவையிரண்டு பாட்டாலும் செய்யத்தகுந் தொழிலும் அதுசெய்யும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடையார்.

(ப-ரை.) ஆக்கங்கருதி - (பின்பெறக்கடவதாகிய) லாபத்தை நோக்கி
முதல் - (முன்பெற்றுள்ள) முதலையும்
இழக்கும் - இழத்தற்கு ஏதுவாகிய
செய்வினை - தொழிலை
அறிவுடையார் - விவேகமுள்ளவர்
ஊக்கார் மேற்கொள்ளார் (எ - று)

(க - ரை.) அறிவுடையோர் இலாபத்தை நினைத்து முதலிழக்குந் தொழிலைச் செய்யார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆக்கமேயன்றி முதலிழக்குந் தொழில்களாவன, வலியும், காலமும், இடமும், அறியாமல் பிறர் தேசத்தைப் பிடிக்கப்போய்த் தந்தேசத்தையும் இழத்தல் போல்வன உம்மை வருவிக்கப்பட்டது. முன்செய்து வந்த வினையாயினு மென்றற்குச் செய்வினையென்றார். (௩)

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(ப-ரை.) இளிவென்னும் - (தமக்கு) இளிவரவென்னும்
ஏதப்பாடு - குற்றமுண்டாதலை
அஞ்சுபவர் - அஞ்சுவோர்
தெளிவிலதனை - (இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) துணியப்படாத தொழிலை
தொடங்கார் - தொடங்கமாட்டார் - எ - று.

(க - ரை.) குற்றத்திற் கஞ்சும் பெரியோர் துணியப்படாத தொழிலைச்செய்யார்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) தொடங்கினல் நடுவிலேயும் மடங்குதல் கூடாமையால் தொடங்காரென்றார். இளிவரவு - அத்தொழிலால் பின்னே அழிவை அடைந்தவிடத்து அதன்மேலும் அறிவும் மானமும் இலரென்று உலகத்தார் இகழுமிகழ்ச்சியாம். அது நிச்சயமாக உண்டாமாதலால் தெளிவுள்ள விடத்துத் தொடங்குக வென்பதாம். (௪)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

(ப-ரை.) வகை - (சென்றால் நடக்கும்) விதங்களையெல்லாம்
அறச்சூழாது - முற்றவெண்ணாமல் சிலவெண்ணிய வளவிலென்றபடி)
எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேலே) செல்லுதல்
பகைவரை - அப்பகைவரை
பாத்தி - வளரு நிலத்திலே
படுப்பது - நிலைபெறச்செய்வது
ஓராறு - ஒருவழியாம் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் யோசியாமற் பகைவர்மேற் செல்வப் பகைவரை நிலைபெறச் செய்தலாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) வகையாவன; வலி, காலம், இடம் என்கிற இவைகளால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உண்டாகிய நிலைமைகளும், தொழிலைத்தொடங்கும் விதமும், அதற்குவரும் இடையூறுகளும்; அவைகளை நீக்கும் விதமும், அவரை வெல்லும் விதமும், அதனாலே பெறும் பயனும் முதலானவை. சில குறைந்தாலும் பகைவர்க்கு இடமாம். ஆதலால் முற்றப்பெற எண்ணவேண்டு மென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் விடத்தகுந் தொழிலும் விடாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டன.]

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

(ப-ரை.) (அரசன் தனது தொழில்களிலே) செய்தக்கவல்ல - செய்யத்
தகாதவைகளை
செய - செய்தலால்
கெடும் - கெடுவான் (இனி அதனாலேமாத்திரமல்லாமல்
செய்யத்தக்க-செய்யத் தக்கவைகளை
செய்யாமையானும் - செய்யாமையினாலும்
கெடும் - கெடுவான் எ - று.

(க - ரை.) அரசன் செய்யத் தகாதவற்றைச்செய்தாலும் செய்யத்தக்க வற்றைச் செய்யாமையாலுங் கெடுவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) செய்யத் தகாதவை-பெருமுயற்சியையுடையவையும்செய்தாற் பயனில்லாதவையும், பயன் சிறிதானவையும், ஐயமானவையும், பின்னே துயரம் விளைப்பவையும் ஆம். செய்யத்தக்கவை-முன் சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு எதிரானவை இனிச்செய்தல்செய்யாமைகளால்அறிவு ஆண்மை பெருமை,என்கிற மூவகைப்பட்ட ஆற்றல்களிலே பொருளும் படையும்என விருவகைப்பட்ட பெருமையானது சுருங்கிப்பகைவர்க்கு எளியவனாவான் ஆகலால் இரண்டும் கேட்டிற்கு ஏதுவாயின. [இதனால் செய்யத் தக்கவைகளைச் செய்து விடத்தக்கவைகளை விடுகவென்று இருவகையும் உடன் சொல்லப்பட்டன.] (௬)

எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(ப-ரை.) கருமம் - (செய்யத்தக்க) தொழிலும்
எண்ணி - முடிக்கும்உபாயத்தை எண்ணி
துணிக - தொடங்கக் கடவன்
துணிந்தபின் - தொடங்கியபின்
எண்ணுவம் - எண்ணக்கடவோமென்பது
இழுக்கு - குற்றமாகலால் எ - று.

(க - ரை.) இராசன் செய்தொழிலை முடிக்கு முபாயமாக வெண்ணிச் செய்யக்கடவன், தொடங்கியபின் எண்ணுதல் குற்றம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உபாயமாவது - கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல், என்பன. இவற்றை வடநூலார்-தானம், சாமம், பேதம் தண்டம், என்பர், இவை எண்ணாது தொடங்கின் அத்தொழில் பகைவரால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையாலும், எடுத்த விடுதல் கூடாமையாலும், அரசன் பின் துயரப்படுவானாகலால் இழுக்கென்றார். செயத்தக்கவையும் உபாயம் அறிந்து தொடங்கவேண்டுமென்பதாம். (எ)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

(ப-ரை.) ஆற்றின் - முடியு முபாயத்தால்
வருந்தா - வருத்தம் கருமத்தைக்குறித்து வருந்தாத முயற்சியா

பலர்நின்று - (துணைவர்) பலர்நின்று
போற்றினும் - (புரைபடாமல்) காப்பினும்
பொத்துப்படும் - புரைபடும் - எ - று.

(க-ரை.) முடியு முபாயத்தால் வருந்தா முயற்சியானது பலர்காத்த லுங்குற்றம் படும் - என்பதாம்

(வி-ரை.) முடியு முபாயத்தாலே முயலாவது : பொருளாசைக் காரனிடத்தே கொடுத்தலையும், நடுநிலையாளன், சோம்பலாளன், பிறரோடுபோர்செய்து நொந்தவன், இவரிடத்தே இன் சொல்லையும், துணைப்படையாளன் தன் பகுதியோடு பொருந்தாதவன், இவரிடத்தே வேறுபடுத் தலையும், இவைகளின் வழிவாராதவிடத்து இவரிடத்தேயும், நம்பக்கூடாத கீழ்மக்களிடத்தேயும், ஒறுத்தலையும், செய்துவெல்லும்வழியால்முயற்சி செய்தலாம். புரைபடுதல் - நன்மையைத் தாராது தீமையைத் தருதல். உபாயத்தின்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (௮)

நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

(ப-ரை.) (வேற்றரசரிடத்து) நன்று - நல்ல வுபாயத்தை
ஆற்றலுள்ளும் - செய்தலுள்ளும்
தவறு - குற்றம்
உண்டு - உண்டாம்
அவரவர் - அவரவருடைய
பண்பு - குணங்களை
அறிந்து - (ஆராய்ந்) தறிந்து
ஆற்றாக்கடை - (அக்குணங்களுக்கு இசையச்) செய்யாவிடத்து

(க-ரை.) அவரவர் குணங்களை யறிந்திசையச்செய்யாவிடில் நன்மை செய்தலுள்ளும் குற்றமுண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நல்லவுபாயம் கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லலும் ஆம் அவரவர் குணங்களை அறிந்துசெய்யாமையாவது - அவைகளுக்கு உரியவரல்லாரிடத்தே செய்தல். தவறுதொழின் முடியாமை. (௯)

எல்லாதவெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(ப-ரை.) தம்மொடு - தமது நிலைமையோடு
கொள்ளாத - பொருந்தாத உபாயங்களை (அரசர்தொழில் முடித்தற் பொருட்டுச் செய்வாராயின்)
உலகு - உலகமானது
கொள்ளாது - அங்கீகரியாது இகழுமென்றபடி. ஆதலால்

என்ளாத - (அவ்வுலகத்தால்) இகழப்படாத உபாயங்களை
எண்ணி-நாடி
செயல்வேண்டும்-செய்யவேண்டும் எ - று.

(க - ரை.) அரசர் பொருந்தாத வுபாயங்களைச் செய்வாராகு முலக மேற்றுக்கொள்ளாது-என்பதாம்

(வி - ரை.) தமது நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்த லாவது - தாம் வலியரா யிருந்துகொண்டு மெலியார் செய்தற் குரியதான சாமபேதங்களைச் செய்தலும், மெலியரா யிருந்து கொண்டு வலியார் செய் தற்குரிய தண்டம் செய்தலும் ஆம், இவை அறிவிலார் செயல்களாதலால்-உலகங் கொள்ளா தென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் செய்யப்படுந் தொழில்களுக்கு உபாயமும் அதனுரிமையும் சொல்லப்பட்டன. (சo)

நாற்பத்தேழாம் அதிகாரம் தெரிந்துசெயல்வகை.

முற்றிற்று.

சஅ - ஆம் - அதி - வலியறிதல்.

அஃதாவது: அவ்வுபாயங்களுள் தண்டஞ்செயக்குறித்த அரசனானவன் நால்வகை வலிமைகளையும் அளந்து அறிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

> வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
> துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(ப-ரை.) வினைவலியும் - (தான் செயக்கருதிய) தொழிலது வலிமையையும்
தன்வலியும் - (அதனைச் செய்துமுடிக்கும்) தனது வலிமையையும்
மாற்றான்வலியும் - (அதனை விலக்கும்) பகைவனது வலிமையை யும்
துணைவலியும் - (இருவர்க்கும்) துணையாவோரது வலிமைகளையும்
தூக்கி - ஆராய்ந்து (தனதுவலிமை மிகுமாயின்)
செயல் - (அத்தொழிலைச்) செய்யக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) தொழில் வலிமையையும், தன் வலிமையையும், பகைவன் வலிமையையும். துணைவலிமையையும், ஆராய்ந்து தன்வலி மிகுமாகி லரசன த்தொழிலைச் செய்யக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இந்நால்வகை வலிகளுள், தொழில்வலி - கோட்டையை வளைத்தலும், பிடித்தலும் முதலாகிய தொழில்களாலும், மற்றவை மூவகை யாற்றல்களாலும், கூறுபடுத்தி ஆராயப்படும் தன் வலிமை மிகுந்த விடத்து ச்செய்கவென்றதனால் தோற்றல் நிச்சயமாகிய தன் வலிமைக் குறைவினிட த்தும், வெல்லுதல் ஐயமாகிய தன்வலிமையும் அவன் வலிமையும் ஒத்தவிட த்தும் ஒழிகவென்றதாயிற்று. (க)

ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

(ப-ரை.) ஒல்வது - (தமக்குச்) செய்யக்கூடுந் தொழிலையும்
அறிவது (அதற்கு) அறியவேண்டும் வலியையும்
அறிந்து - தெரிந்து
அதன்கண் - அதனிடத்து
தங்கி - (மனமொழிகளை எப்போதும்) வைத்து
செல்வார்க்கு - (பகையின்மேலே) செல்வார்க்கு
செல்லாதது - முடியாதபொருள்
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) செய்யக்கூடுந் தொழிலையு மறியவேண்டும்வலியையுமறிந்து செய்யு மரசர்க்கு முடியாத பொருளில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இங்கே அறிவது துணைவலியாம். எல்லாப் பொருள்களையும் எளிதிலே அடைவ ரென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வலியின் பகுப்பும், அதனை அறிந்து பகைமேற் செல்வோர் பெறும் பயனும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(ப-ரை.) உடை (தலைவனுதலை) யுடைய
தம்வலி - தமது வலிமையினளவை
அறியார் - தெரிந்துகொள்ளாதவராகி
ஊக்கத்தின் - மனவெழுச்சியால்
ஊக்கி - (தம்மின் வலியவரோடு) போர்செய்யத் தொடங்கி (அவர் வருத்தலால்) அது செய்து முடிக்கப்பெறுமல்
இடைக்கண் - நடுவிலே
முரிந்தார் - கெட்டவரசர்
பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர் - எ - று.

(க - ரை.) தமது வலிமையைத் தெரிந்து கொள்ளாது வலியவரோடு போர்செய்து இடையில் புறங்கொடுத்த வரசர் பலர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மூவகை யாற்றல்களுள்ளும் சிறப்பினதாகிய அறிவையுடையவர் சிலராதலால் முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலிமை அறிந்தே தொடங்குக வென்பது குறைந்து நின்றது. (௩)

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

(ப-ரை.) ஆங்கு - அயல்வேந்த ரிடத்து
அமைந்து - பொருந்தி
ஒழுகான் - நடவாதவனாகியும்
அளவு - (தன்வலி) யளவை

அறியான் - அறியாதவனாகியும்
தன்னை - தன்னை
வியந்தான் - மெச்சிக்கொண்டு (அவரோடு பகைத்த) அரசன்
விரைந்து - விரைவாக
கெடும் - கெடுவான் - எ - று.

(க - ரை.) தன் வலியினளவை யறியாது தன்னைப் புகழ்ந்த வரசன் கெடுவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பகைத்தல் வியத்தலாதலின் வியந்தானென உபசரித்தார். நட்பாய் நடத்தலாவது: வலிமையறிந்து பகைத்தலாவது: அயல் வேந்தரோடு செய்யத்தக்கதாயிருக்க, இவை இல்லாமல் தான் மெலியவனாயிருந்து கொண்டு அவரோடு பகைப்பவனுக்கு ஒருபோதும் நிலை யில்லாமையால் விரைந்து கெடுமென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் தன்வலிமை யறியாதவிடத்து உண்டாகும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(ப-ரை.) பீலி - மயிலிறகை
பெய் - ஏற்றப்பெற்ற
சாகாடும் - பண்டியும்
அச்சிறும் - அச்சுமுறியும்
அப்பண்டம் - அம்மயிலிறகை (அது சுமக்குமளவினல்லாமல்)
சாலமிகுத்து - மிகவும் அதிகப்படுத்தி
பெயின் - ஏற்றினால் - எ - று.

(க - ரை.) மயிலிறகை யேற்றப்பட்ட பண்டியு மச்சுமுறியும், அவ்விறகை யதிகமாகவேற்றினால் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பண்ட மென்மையினானது எளிமையையும், மயிலிறகினது மெலிமையையும் காட்டின்றது: எளிய ரென்று பலரோடும், பகைகொள்வோன் தான் வலியனாயிருந்தாலும், அவர் கூடியவிடத்தே வலியழிவா னென்னும் பொருள்பட நிற்றலையால் இது பிறிதுமொழிதலணி. [அது செயலாகாதென் றமையின், இதனால் பகைவர் வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியாதவிடத்துப் படுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

(ப-ரை.) கொம்பர் - (ஒருமரக் கொம்பினது)
நுனி - நுனியிலே
ஏறினார் - ஏறினவர்
அஃது - அவ்வளவினை
இறந்து - கடந்து
ஊக்கின் - (மேலும் ஏற) மனவெழுச்சி கொள்ளின் (அவ்வெழுச்சி; உயிர்க்கு (அவ)ருயிர்க்கு
இறுதியாகி விடும் - முடிவாகிவிடும் - எ - று.

(க - ரை.) நுனிக்கொம்பி லேறினவர் அவ்வளவைக்கடந் தேறுவராகி லவருயிர்க்கு முடிவுவரும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இறுதிக்கு ஏதுவாமதனை இறுதியென்றார். பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லத்தொடங்கித் தன்னாலே கூடியமட்டுஞ்சென்று நின்றவன்பின் அவ்வளவிலே நில்லாமல் மனவெழுச்சியினாலே மேலுஞ் செல்லுவானாயின் அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்கு ஏதுவாகாமல் அவனுயிர் முடிதற்கு ஏதுவாகும் என்கிற பொருள்பட நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி. [அளவறிந்து நிற்கவேண்டுமென்றமையின் இதனால் தொழில்வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி

(ப-ரை.) ஆற்றின் - (கொடுக்கும்) வழியினாலே
அளவு - (தனக்குள்ளபொருளி னளவை
அறிந்து - தெரிந்து
ஈக - (அதற்கு ஏற்கக்) கொடுக்கக்கடவன்
அது - அக்கொடுத்தலானது
பொருள் - பொருளை
போற்றி வழங்குநெறி - காப்பாற்றிக்கொண்டு நடக்கும் வழியாம் - எ - று.

(க - ரை.) தனக்குள்ள அளவறிந்து கொடுக்கக்கடவன் அக்கொடை பொருளைக் காப்பாற்றும் வழியாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கொடுக்கும்வழி - இயற்றலுமென்னுங் குறளுரையிற்சொல்லப்பட்டது. அளவுக்கேற்பக் கொடுத்தலாவது, ஒன்றானவளவை நாலுபங்கிட்டு. அவற்றுள் இரண்டைத்தன் செலவுக்காக்கி, ஒன்றைப்பின்னை ஆபத்து வந்தவிடத்து அதை நீக்குதற்கு வைப்பாக்கி, மற்றொன்றைக் கொடுத்தல். காப்பாற்றிக்கொண்டு நடத்தலாவது. ஒருவரோடு நட்பில்லாதவரைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு நடத்தல். முதலின்மை செலவு சுருங்கினால் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம்.

ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை

(ப-ரை.) ஆகாறு - (அரசனுக்குப் பொருள்) வருகின்ற வழியானது
அளவு - அளவினாலே
இட்டிதாயினும் - சிறிதாயிருந்தாலும்
கேடு - (அதனாலே) கெடுதல்
இல்லை - இல்லை
போகாறு - போகின்றவழி (அதை) அளவினாலே
அகலாக்கடை - (அதிலும்) விரியாதாயின் - எ - று.

(க - ரை.) அரசனுக்குப் பொருட்செலவுமிகாவிடில் அப்பொருள்வரவு சிறிதாகிலுங் கெடுதியில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருளென்பது - அதிகாரத்தினாலே வருவிக்கப்பட்டது வரவும் செலவும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்லை யென்பதாம். (அ)

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

(ப-ரை.) அளவு - (தனக்குள்ளபொருளி) னளவை
அறிந்து - தெரிந்து (அதற்கேற்க)
வாழாதான் - வாழமாட்டாதவனது
வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகளானவை
உளபோல - உள்ளவைபோலத் (தோன்றி)
இல்லாகி - (மெய்ம்மையால்) இல்லையாகி
தோன்றா - (பின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல்
கெடும் - அழியும் - எ - று.

(க - ரை.) தனக்குள்ள பொருளளவை யறிந்துவாழாதவன் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத் தோன்றியழியும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்வளவிற்கேற்க வாழ்தலாவது: முதலிலே சுருக்கக்கூடாமலிருந்தால் அதற்குச் சமமாகவாவது கொடுத்தும், அனுபவித்தும், வாழ்தல். ஆரம்பத்திலே கேடு வெளிப்படாமையால் உளபோலத் தோன்றி எனப்பட்டது. முதலினும் செல்வு மிகுந்தால் வரும் குற்றம் சொல்லியபடி. (௯)

உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக்கெடும்.

(ப-ரை.) உளவரை - (தனக்கு) உள்ளவளவை
தூக்காத - ஆராயாமைக் கேதுவாகிய
ஒப்புரவாண்மை - உபகாரமுடைமையால்
வளவரை - (ஒருவனது) செல்வத்தினளவு
வல்லைக்கெடும் - விரைவாகக்கெடும் - எ - று.

(க - ரை.) தனக்குள்ளவற்றை யாராயாத உதவியாலே செல்வத்தளவு கெடும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உபகாரமே யாயினும் மிகலாகா தெனலால் இதுவுமது. [இவை நான்கு பாட்டாலும் மூவகை ஆற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாகிய பொருள் வலியறிதல் சிறப்புநோக்கி வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

நாற்பத்தெட்டாம் அதிகாரம் வலியறிதல்.

முற்றிற்று.

சகூ - ஆம் - அதி - காலமறிதல்.

அஃதாவது: வலிமையினாலே மிகுதியுடையவனாய்ப் பகைவன்மேல் போர்க்குச் செல்லுமரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்ற காலத்தினை அறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனாற்றானே விளங்கும்.

> பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
> வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

(ப-ரை.) காக்கை - காகமானது
கூகையை - (தன்னின் வலிதாகிய) கோட்டானை
பகல் - பகற்பொழுதில்
வெல்லும்-வெல்லும் (அதுபோல்)
இகல்-பகைவரை
வெல்லும் - வெல்லக் கருதுகின்ற
வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு
பொழுது - (அதற்கேத்த) காலம்
வேண்டும் - வேண்டும - எ - று.

(க - ரை.) காகங் கோட்டானைப் பகலில் வெல்லும் - அதுபோல அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம்வேண்டும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) காலமல்லாத விடத்தே வலிமையினாலே பயனில்லையென்பது விளங்க நின்றது இனிக்காலமாவது வெம்மையும் குளிர்ச்சியுஞ்சமமாய் நோய் செய்யாமல் நீரும் உணவு முதலானவை யுடைத்தாய்ச் சேனைவருந்தாமல்செல்லுந் தன்மையதாம். (இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.) இதனால் காலத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (க)

> பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
> தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

(ப-ரை.) (அரசன்) பருவத்தோடொட்ட - காலத்தோடு பொருந்த
ஒழுகல் - (தொழில்செய்து) நடத்தல்
திருவினை - (ஒருவரிடத்தும் நில்லாது நீக்குஞ்) செல்வத்தை
தீராமை - (தன்னிடத்து) நீங்காமல்
ஆர்க்கும் - கட்டுவதாகிய
கயிறு - கயிறாகும் - எ - று.

(க - ரை.) காலமறிந்து தொழிலை நடத்தல், செல்வத்தைக் கட்டுங்கயிறாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) காலத்தோடு பொருந்துதல்-காலந்தப்பாமற் செய்தலாம். தொழில் கைகூடிவருதலால் அதனால் உண்டாகும் செல்வம் எந்நாளும் நீங்காதென்பதாம். (உ)

> அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
> கால மறிந்து செயின்.

(ப-ரை.) அருவினை யென்ப - (அரசரால்) செய்தற்கரிய தொழில்களென்ற சொல்லப்படுமவை
உளவோ - உண்டோ
கருவியால் - (அவைகளை முடித்தற்காகும்) சாதனங்களுடனே
காலம் - செய்தற்காகும் காலத்தை
அறிந்து - தெரிந்து
செயின் - செய்தால் - எ - று.

(க - ரை.) காலமறிந்துசெய்தால் அரியதொழில்களுளவோ-என்பதாம்.

(வி - ரை.) கருவிகள்-மூவகை யாற்றல்களும், நால்வகை உபாயங்களும், ஆம். அவை உண்டாகிய விடத்தும், காலம் வேண்டுமென்பது அறிவித்தற்குக் கருவியாலென்றார். இப்படி செய்வார்க்கு எல்லாத் தொழில்களும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (௩)

ஞாலங் கருதினுங் கைகூடும் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) ஞாலம் - பூமிமுழுதையும்
கருதினும் - (தானேஆள) நினைத்தலும் (அது)
கைகூடும் - கைக்குள்வரும்
காலம் - காலத்தை
கருதி - அறிந்து
இடத்தால் - இடத்தோடு பொருந்த
செயின் - அதற்குச் செய்யும் தொழிலைச் செய்வானாயின் - எ-று.

(க - ரை.) அரசன் காலமறிந்து தொழில் செய்தால் உலகெல்லாமாள நினைந்தாலும் கைவசப்படும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இடமுண்டாகிய விடத்தும் காலம்வேண்டு மென்பதற்கு இடத்தாலென்றார். இப்படிசெய்வார்க்குக் கைகூடாதவையும் கைகூடுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் காலமறிதலின் பயன்சொல்லப்பட்டது.

காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

(ப-ரை.) ஞாலம் - பூமியெல்லாம்
கலங்காது - தப்பாமல்
கருதுபவர் - (கொள்ள) நினைக்குமரசர் (தம்வலி மிகுமாயினும் அதனை நினையாமல்)
காலம் - அதற்கு (ஏற்ற)காலத்தையே
கருதி - நினைத்து
இருப்பர்-(அதுவருமளவும்) இருப்பர் பகைமேற்செல்வார் - எ-று.

(க - ரை.) பூமிமுற்றுமான நினைக்குமரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம் பார்த்திருப்பார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அதை நினையாமற் சென்றால் பொருளும் படையும் ஆகிய இருவகைப் பெருமைகளும் தேய்ந்து வருந்துவராகலால் இருப்பரென்றார்,

இருத்தலாவது - நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்செல்லுதல், இருத்தல் பிரித்தல், கூட்டல், என்கிற அறுவகைக் குணங்களுள்மேற் செல்லுதலுக்கு, எதிராகியதொழில். இதனாற் காலம் வாராதவிடத்தே செய்யவேண்டியது சொல்லப்பட்டது.]

ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(ப-ரை.) ஊக்கமுடையான் - மிகுந்த வலிமையுடையவரசன்
ஒடுக்கம் - (பகைமேற்செல்லாது) காலம் பார்த்திருக்கின்ற விருப்பு
பொருதகர் - போர் செய்கின்ற ஆட்டுக்கடா
தாக்கற்கு - (தன் பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டு
பேருந்தகைத்து - பின்னே கால்வாங்குந் தன்மைத்து - எ - று.

(க - ரை.) வலிமையுள்ள வரசன் பின்வாங்குதல் வெல்லும் பொருட்டாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உபமானத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப்பட்டிருக்கையினாலே உபமேயத்திலேவெற்றிபெறுதற் கென்பதுகொள்க. [இதனால் அவ்விருத்தலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௬)

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம் பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(ப-ரை.) ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய வரசர்
ஆங்கே - (பகைவர் தீங்குசெய்த) அப்பொழுதே (அவறிய)
பொள்ளென - விரைவாக
புறம்வேரார் - புறத்திலே கோபஞ்செய்யார்
காலம் - (தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை
பார்த்து - அறிந்து (அது வருமளவும்)
உள்வேப்பர் - உள் ள கோபஞ்செய்வார் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவுடைய வரசர் கோபத்தைப் புறங்காட்டார் காலம்வருமளவு மக்கோபத்தை யுள்வைத்திருப்பார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பகைவரறியக் கோபஞ்செய்தவிடத்தே அவர் தம்மைக்காத்துக் கொள்வாராகலால் புறம் வேராரென்றும் கோபஞ்செய்யாமல் அடக்குதல் கூடாமையால் உள்வேர்ப்ப ரொள்ளியரென்றும் சொல்லினர். (௭)

செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

(ப-ரை.) (வெல்லக்கருதிய அரசர்) செறுநரை - பகைவரை
காணின் - கண்டால்
சுமக்க - (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும்) பணியக்கடவர்
இறுவரைகாணின் - அக்காலம்வந்து முடியுமிடத்து

தலை - (அவரது) தலை
கிழக்காம் - கீழ்விழும் - எ - று.

(க - ரை) அரசர் பகைவரைக்கண்டா லவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும் பணியக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பகைமை தீரும்படி மிகவும் வணங்குகவென்றற்கு சுமக்கவென்றும் அப்படி வணங்கவே அவர் தம்மைக்காத்துக் கொள்ளாமையினாலே தப்பாமல் கெடுவாரென்றற்குகிழக்காந்தலையென்றும் சொல்லினார் [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் காலம் பார்த்திருக்கு மிடத்துப் பகைமை தோன்றாமல் இருக்கவேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது. (௨)

எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்

(ப-ரை.) பகையைவெல்ல நினைக்கின்ற அரசர்) எய்தற்கரியது - (தம்மாலே) பெறுதற்கரியகாலம்
இயைந்தக்கால் - வந்து கூடுயக்கால்
அந்நிலையே - அதுநிற்குமளவிலே
செய்தற்கரிய - அதன்முன்னே) செய்தற்கு அரியவையாயிருந்த தொழில்களை
செயல் - செய்யக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) அரசர் பகையைவெல்லக் காலம் வாய்த்தா லப்பொழுதேயத்தொழிலைச் செய்யக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை) ஆற்றல் முதலானவைகளாலே செய்துகொள்ளக் கூடாததா யிருக்கையால் எய்தற்கரியதென்றும் அது தானேவந்துகூடுதல் அரிதாகலால் இயைந்தக்காலென்றும் கூடிய விடத்துப் பின்னில்லா தோடிப்போமாதலால் அந்நிலையே யென்றும், அது பெறுதவிடத்தே செய்யக் கூடாமையால் செய்தற்கரியவென்றும் சொல்லினார். [இதனால் காலம்வந்தவிடத்து விரைந்து செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது. (௩)

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(ப-ரை.) கூம்பும் பருவத்து - தொழிலின்மேலே செல்லாதிருக்கவேண்டுங் காலத்திலே
கொக்கொக்க - கொக்கு இருக்குமாறுபோல் இருக்கக்கடவன்
மற்றுச் சீர்த்தவிடத்து - மற்றைக் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து
அதன் குத்தொக்க - அது தப்பாமற் செய்துமுடிக்கு மாறுபோல் தப்பாது செய்துமுடிக்கக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் பகையை வெல்லக் காலம்வாய்க்காவிடத்துக் கொக்கடங்கல்போ லிருக்கக் கடவன் வாய்த்தவிடத்து அதன் குத்தைப் போல் வெல்லக் கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மீன் கொள்ளுதற்கு இருக்குமிடத்து அதுவருமளவும் அது தன் முயற்சியை முன்னறிந்து தப்பிப்போகாமற் பொருட்டு உயிரில்லது போல் இருக்கு மாகலாலும் வந்தவிடத்துத் தப்பிப்போதற்கு முன்னுகவே விரைந்துகுத்து மாதலாலும் இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்கும் கொக்கு உபமானமாயிற்று. கொக்கொக்க வென்றாராயினும் அதுகூம்புமாறுபோற் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்க வென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோற் குத்துக வென்றும் உரைக்கப்படும். [இதனுல் இருத்தலுக்கும், தொழில் செய்தலுக்கும், இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௧O)

நாற்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம் காலமறிதல்.

முற்றிற்று.

ருO - ஆம் - அதி - இடனறிதல்.

அஃதாவது: வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற்செல்லுவோன்தான் சொல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதலாம், அதிகார முறைமையும்இதனுற்றுனே விளங்கும்.

> தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்கமுற்று
> மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

(ப-ரை.) முற்றும் - (பகைவரை) வளைத்துக் கொள்வதற்காகும்
இடம் - ஓரிடத்தை
கண்டபின்னல்லது - பெற்றபின்னல்லாமல்
எவ்வினையும் - யாதொருதொழிலேயும்
தொடங்கற்க (அவரிடத்துத்) தொடங்கா திருக்கக்கடவர்
எள்ளற்க - (அவரைச் சிறிவரென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர்-எ-று

(க - ரை.) அரசர் பகைவரைவெல்லஇடங்கண்டாலல்லது எத்தொழிலேயுஞ் செய்யாதிருக்கக்கடவர் அவரை யிகழாதிருக்கக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அதற்காமிடமாவது - வாயில்களாலும், சிழறைகளாலும் அப்பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியும் வகைஅரணைச்சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தமக்குள்ளே நலிவில்லாது பலபடைகள் இருப்பிற்கும் மதிலும் அகழும் முதலாகியஅரண்செய்யப்பட்ட அர்சிருப்பிற்கும் ஏற்ற நிலக்கிடக்கையையும் உடையது அவ்விடத்தைப் பெற்றால் தொடங்குதலும் இகழ்தலும் செய்க வென்பதாம். (க)

> முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா
> மாக்கம் பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) முரண் - மாறுபாட்டை
சேர்ந்த - சேர்ந்த

மொய்ம்பினவர்க்கும் - வலிமையையுடையவருக்கும்
அரண் - அரணை
சேர்ந்து - சேர்ந்து
ஆம் - ஆகின்ற
ஆக்கம் - பொருக்கமானது
பலவும் - பலபயன்களையும்
தரும் - கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) வலியவரசருக்கும் அரணைச் சேர்ந்தாகின்றபெருக்கமானது பலபயன்களையுந்தரும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மாறுபாடாவது - பூமிபலவரசர்ஆளுதற்குப் பொதுவாயுள்ளதென்பது பொருத அரசரது மனதிலே தோன்றுவதாதலாலும், வலியுடைமை சொன்னவதனாலும்; இதுபகைவர் மேலே சென்ற அரசருக்கு ஆயிற்று, அரண்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கமும் இருக்கையால் இங்கே ஆக்கம்விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது - அதற்கு ஏதுவாகிய விளைத்தலை அதுகொடுக்கும் பயன்கள். பகைவராலே தமக்கு நலிவில்லாமையும் தாம் நிலைபெற்று நின்று அவருக்கு நலிவுசெய்தலும் முதலானவை. (உ)

ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

(ப-ரை.) ஆற்றாரும் - வலிமை யில்லாதவரும்
ஆற்றி - வலிமையுடையவராய்
அடுப - வெல்வார்
இடன் - (அதற்கேற்ற) இடத்தை
அறிந்து - தெரிந்து
போற்றி - (தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு
போற்றார்கண் - பகைவரிடத்து
செயின் - தொழிலைச் செய்வாராயின். எ - று.

(க - ரை.) வல்லமையில்லா வேந்தரு மிடமறிந்து போர் செய்வாராயில் வெற்றி பெறுவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) காத்துக்கொள்ளுதலாவது: பகைவரால் நலிவு வாராதிருக்கும்படி அரணாலும், படையாலும் காத்தல். இப்படி தொழில்செய்வாராயின் முன்சொல்லப்பட்ட வலிமை யில்லாதிருந்தாலும் வெல்வரென்பதாம். (௩)

எண்ணியாரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(ப-ரை.) இடன் - (தாம் தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை
அறிந்து - தெரிந்து
துன்னியர் - சென்றவரசர்
துன்னி - அரணைப் பொருந்தி நின்று
செயின் - (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின்
எண்ணியார் - முன்பு அவரை வெல்ல எண்ணியிருந்தபகைவர்
எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை
இழப்பர் - இழந்துவிடுவார் எ - று,

(க - ரை.) அரசர் இடமறிந்து போர் செய்வாராகில் பகைவ ரெண்ண முடியாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) எண்ணப்பட்ட வெற்றியை எண்ணமென்றார் பகைவர் போர்செய்யாமல் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதலால் எண்ணமிழப்பரென்றார். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. [இவைநான்கு பாட்டாலும்பகைவரது அரணின் புறத்து இறங்கற்கு ஆமிடமறிதல் சொல்லப் பட்டது.] (௪)

> நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
> னீங்கி னதனைப் பிற.

(ப-ரை.) முதலை - முதலையானது
நெடும்புனலுள் - ஆழமுள்ள நீரிலானால்
பிற - பிறவுயிர்களை யெல்லாம்
வெல்லும் - வென்றுவிடும்
புனலின் - அந்நீரினின்றும்
நீங்கின் - நீங்கினால்
அதனை - அதை
பிற - பிறவுயிர்களெல்லாம்
அடும் - வெல்லும் - எ - று.

(க - ரை.) முதலை நீரிலிருந்தால் எல்லாவுயிரையும் வெல்லும், அது அந் நீரைவிட்டால் மற்ற வுயிர்களாலே தோல்வி யடையும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) எல்லாரும் தமது இடத்திலே வலியரா யிருப்பாரென்பது சொல்லப்பட்டது. [நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டாமையால், அவையெல்லாம் முதலைக்கு எளியனவாகும். அவை சஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலைச் சஞ்சரிக்க மாட்டாமையால், அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்பது மேற்செல்லுமரசன் பகைவர் நிற்கமாட்டாதவிடமறிந்துசென்றால் அவர் அவனுக்கு எளியவராவார். தான்நிற்கமாட்டாதவிடத்தே சென்றால் அவருக்கு அவன் எளியவனாவான் என்கிற பொருள்தோன்ற நின்றமையால் பிறிதுமொழிதலணி.] (௫)

> கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
> நாவாயு மோடா நிலத்து.

(ப-ரை.) கால்வல - (நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிமை பொருந்திய உருளைகளையுடைய
நெடுந்தேர் - பெரிய தேர்களானவை
கடல் - கடலில்
ஓடா - ஓடமாட்டாவாம்
கடலோடும்-கடலில் ஓடுகின்ற
நாவாயும் - மரக்கலங்களும்
நிலத்து - நிலத்தில்
ஓடா - ஓடமாட்டாவாம் - எ - று.

(க - ரை.) நிலத்திலோடுந் தேர்கள் கடலிலோடாவாம், கடலிலோடும் மரக்கலங்கள் நிலத்திலோடாவாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமையும் உடையதா யிருக்கினு மென்பது தோன்ற கால்வ னெடுந்தேரென்றார். [இப்பாட்டு போர்க்குச்சென்றவன் பகைவரிடங்களை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்ற சாதனங்களால் தொழில் செய்யவேண்டு மென்னும் பொருள் தோன்ற நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி] (சு)

> அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
> யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(ப-ரை.) (அரசர்) எஞ்சாமை - (பகைவரிடத்துத் தொழில் செய்யும் விதங்களை யெல்லாம்) குறையாமல்
எண்ணி - ஆலோசித்து
இடத்தால் - இடத்தோடு பொருந்த
செயின் - செய்வாராயின் (அச்செயலுக்கு) அஞ்சாமையல்லால் (தமது) தைரியமல்லாமல்
துணை - (வேறொரு) துணை
வேண்டா - வேண்டுவதில்லை - எ - று.

(க - ரை.) குறைவில்லாதெண்ணி யிடமறிந்து போர் செய்தால் தைரியமின்றி வேறு துணைகள் வேண்டாவாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அத்தொழில் தவறுதலுக்கு ஏது இல்லாமையால், தைரியமுடையராய் நின்று முடிக்கவல்லது துணைவேண்டா வென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் போர்செய்தற்கு ஆமிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.] ()

> சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
> னூக்க மழிந்து விடும்.

(ப-ரை.) உறுபடையான் - பெருஞ் சேனையை யுடைய அரசன்
சிறுபடையான் - சிறிய சேனையை யுடையவனது
செல்லிடம் - செல்லிடத்தை
சேரின் - (அவனை அழிக்க நினைத்துச்) சேர்வனாயின் (அவனால்)
ஊக்கம் - (தன்) பெருமை
அழிந்துவிடும் - அழிவான் - எ - று.

(க - ரை.) நிறை சேனையுடைய அரசன் குறை சேனையையுடைய அரசனிடத்தைச் சேர்ந்தழிக்க நினைக்கிலவனுற்பெருமையை யிழந்துவிடுவான்- என்பதாம்.

(வி - ரை.) செல்லிடம் - செல்லுடம் என விரியும் ஊக்கத்தினழிவு உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன் சேனையின் பெருமை நோக்கி இடம் நோக்காமல் செல்வானாயின் அச்செலவு அச்சேனைக்கு ஒருசேரச் சென்று தொழில் செய்யக்கூடாமையாலாவது பழக்கமில்லாமையாலாவது, அப்பெருமையாற் பயனில்லாமல் அழிவானென்பதாம். (அ)

சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(ப-ரை.) சிறைநலனும் - அரணழித்தற் கருமையையும்
சீரும் - பெருமையாகிய ஆற்றலையும்
இலரெனினும் - உடையரல்லராயினும்
மாந்தர் - (தொழில் செய்தற்குரிய) மனிதரை
உறை நிலத்தோடு - (அவரது) இருப்பிடத்திற்சென்று
ஒட்டல் - தாக்குதல்
அரிது - அரிது - எ - று.

(க - ரை.) அரண்வலியும் பலமுமில்லா ராஒலும் பகைவர் இருப்பிடஞ்சென்று வெல்லலரிது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆண்மை யுடையவரைச் சிறுமை நோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்று தாக்கினல் அதைவிட்டுப் போவதற்குத் துனியாமல் சாவதற்குத் துணிவுகொண்டவராய்ப் போர்செய்வா ராதலால் அவருக்குப் பெரிய சேனையும் தோற்றோடிப் போமென்பதாம். (௯)

காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு.

(ப-ரை.) கண்ணஞ்சா - பாகர்க்கு அடங்காதவையும்
வேலாண் முகத்த - வேலையுடைய ஆள்களைக்கோத்த கொம்பை யுடையவையும் (ஆகிய)
களிறு - களிறுகளை
காலாழ் - கால்புதைக்கிற இயல்பினதாகிய
களரில் - சேற்றுநிலத்தே (அகப்பட்டவிடத்து)
நரி - நரிகளானவை
அடும் - கொல்லும் - எ - று.

(க - ரை.) நரிகள் யானைகளைச் சேற்று நிலத்தேவெல்லும்-என்பதாம்.]

(வி - ரை.) முகம் கொம்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையும் உடையராயினும் தகாத இடத்திலே சென்றால் அவைகளாற் பயனின்றி மிகவும் எளியரால் அழிவரென்பது தோன்ற நிற்கையால் இதுவும் அவ்வணி, [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பகைவரைச் சார்தலாகாத இடமும், சார்ந்தவிடத்து உண்டாகும் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டன.] (௧0)

ஐம்பதாம் அதிகாரம் இடனறிதல்.

முற்றிற்று.

௫௧ - ஆம் - அதி - தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது: மந்திரி முதலானவர்களைப், பிறப்பு, குணம், அறிவு,எனப் படுகின்றவைகளையும், செய்கையையும், காட்சி, கருத்து, ஆகமம் என்கிற பிரமாணங்களினாலே ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதலாகியமூன்றையும்அறிந்து பகைமேற் செல்வானுக்குச் சேனை கருத்தோடு தொழில் செய்தற்கும், எதிரிடாமைக்கும், இத்தெளிவு வேண்டுதலால் அவைகளின் பின்வைக்கப் பட்டது.

அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்சி நான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப்படும்

(ப-ரை.) அரசனாலே தெளியப்படுவோ னொருவன்) அறம் - அறமும்
பொருள் - பொருளும்
இன்பம் - இன்பமும்
உயிரச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டுவரும் அச்சமும்
நான்கின் - (என்கின்ற) உபதை நான்கினது
திறம் - திறத்தினால்
தெரிந்து - (மனவியல்பு) ஆராய்ந்து
தேறப்படும் - (பின்) தெளியப்படுவான் எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச மென்கிற நான்கின் றிறத்நாற் றேர்ந்துகொள்ளப் படுவோன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவற்றுள் அறவுபதையாவது: புரோகிதரையும், அறவோரையும்விட்டு அவரால் இவ்வரசன் அறமில்லாதவனா யிருக்கையால்இவனை நீக்கி அறமும் உரிமையும் உடையவ ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம் இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொலுவித்தல் பொருளுபதையாவது: சேனைத் தலைவரையும், அவரோடு சம்பந்தமானவரையும் விட்டுஅவரால் இவ்வரசன்உலுத்தனா யிருக்கையால்இவனைநீக்கி ஈகையும். உரிமையும் உடையவ வொருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம். இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது: ஆதிதொட்டு உரிமையோடு பழகிய ஒருதவமுதுமகளைவிட்டு அவளால் உரிமையுள இன்னாள் உன்னைக் கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டவேண்டுமென்று என்னைவிடுத்தாள் அவளைக் கூடுவையானால் உனக்கு அதிக சுகமாத்திர மல்லாமல் அதிக திரவியமும் கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். உயிரச்ச வுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தின் மேன்மைவைத்துஒரு மந்திரியினாலே மற்றவரைஅவன்வீட்டில் அழைப்பித்து இவர் எதிரிடும்படி எண்ணற்குக் கூடினாரென்று தான் காவல்செய்து ஒருவனால் இவ்வரசன்நம்மைக்கொல்ல எண்ணுகின்றமையால் முந்திநாம் அவனைக்கொன்று நமக்கு இனிய ஒருவனை வைத்தல் இங்கேயாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்

தல் இந்நான்கினும் வேறுபடாதவனு யிருந்தவிடத்துப் பிற்காலத்திலும் வேறுபடா னென்று கருத்தளவையால் தெளியப்படுவா னென்பதாம். (௧)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு

(ப-ரை.) தெளிவு - (அரசனது) தெளிவானது
குடிப்பிறந்து - (உயர்ந்த) குடியிலே பிறந்து
குற்றத்தின் - குற்றங்களி னின்றும்
நீங்கி - நீங்கி
வடு - (நமக்குப் பழுது வருமோவென்று)
பரியும் - அஞ்சுகிற்கும்
நாணுடையான்கட்டே - நாணமுடையவனிடத்தே - எ - று.

(க - ரை.) நற்குடியிற்பிறந்து குற்றத்தி லிருந்து நீங்கி நிற்கு நாணமுடையவனை யரசன் தெளிந்து கொள்வான் - என்பதாம்

(வி - ரை.) குற்றங்களாவன (குற்றங்கடிதலதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகளாம், நாணம் - இழிதொழில்களிலே மனஞ்செல்லாமை. இவை மிகுதியாக யோக்கியர்வாயிற் கேட்டலாகிய ஆகம பிரமாணத்தினுலே தெரிவன. இந்நான்கு முடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு.

(ப-ரை.) அரிய -(கற்றற்கு) அருமையாகிய நூல்களை
கற்று - கற்று
ஆசு - (முன் சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள்
அற்றார்கண்ணும் - அற்றவ ரிடத்தும்
தெரியுங்கால் - (நுட்பமாக) ஆராயுமிடத்து
வெளிறு - அறியாமையானது
இன்மை - இல்லாதிருக்கை
அரிதே-அருமையே எ - று.

(க - ரை.) அரியநூல்களைக் கற்றுக் குற்றமற்றவரிடத்தும் அறியாமை யில்லாதிருக்கையரிது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறியாமை - இவரிடத்து மனநிலையாமைபற்றி ஒரோவிடத்து உண்டாமாதலால் தெரியுங்கா லென்றார், காட்சிப் பிரமாணத்தினுல்தெளிந்தால் அக்குற்றமும் இல்லாதாரே தெளியப்படுவரென்பதாம். [இப்பிரமாணங்களாலே குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையவரைத் தெளிகவென்பது இம்மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (௩

குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

(ப-ரை.) (குணகுற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இல்லாமையால்)
குணன் - குணங்களை
நாடி - ஆராய்து
குற்றமும் - மற்றைக் குற்றங்களையும்
நாடி - ஆராய்ந்து
அவற்றுள் . பின்பு அவ்விருவகை யுள்ளும்
மிகை - மிகுந்தவைகளை
நாடி - ஆராய்ந்து
மிக்க - மிகுந்தவைகளால்
கொளல் - அவரை அறியக்கடவன் -எ-று

(க - ரை.) அரசன் ஒருவன் குணங்களையுங்குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மிகுதல் தலைமையினலாவது பன்மையிலாவது உயர்தல் மிகுந்தவைகளால் அறிதலாவது - குணமிகுநதிருந்தால் தொழிலுக்கு உரிய வரென்றும், குற்றமிகுந்திருந்தால் அல்லரென்றும் அறிதல். குணமாத்திர முடையவர் உலகத்தில் அரியராகலால் இவ்வகையாரையு தெளிகவென்பது இதனுற் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைச்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

(ப-ரை.) (குடிப்பிறப்பு குணம் அறிவு என்பவைகளால் மனிதரடையும்)
பெருமைக்கும் - மற்றைச்சிறுமையாகிய பொன்னின் மாற்றறிதற்கும்)
ஏனைச்சிறுமைக்கும் - மற்றைச் சிறுமையாகிய (பொன்னின் மாற்றறிதற்கும்)
கட்டளைக்கல் - உரைக்கல்லாவது
தத்தங்கருமமே - தங்கள் தங்கள் செயல்களே - எ - று.

(க - ரை.) மனிதர் பெருமையுஞ் சிறுமையுமறியுமுரைகல்லாவது அவ ரவர் தொழில்களாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மனிதருடைய பெருமை சிறுமைகளைத் தப்பாமல் அறிய வேண்டியவர்களுக்கு முடிவான சாதனம் அவர் செயலே என்றற் கருமமே எனத் தேற்றேகாரத்தோடு சொல்லினர். பெருமை சிறுமைகளைப் பொன் னெனுமல் கருமம் ஒன்றைக் கட்டளைக் கல்லெனலால்ஏகதேசவுருவகவணி [இதனுற் குண குற்றங்களை அறிதற்குக் கருவி சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அற்றாரைத் தேறுக வோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி.

(ப-ரை.) அற்றாரை - சுற்றமில்லாதவரை
தேறுதலோம்புக - தெளிதலொழியக்கடவன் அவர்
மற்றுப்பற்றிலர் - உலகத்தோடு சம்பந்தமில ராதலால்

பழி - பழியை
நாணுர் - அஞ்சார் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் சுற்றமற்றவரைத் தெளித லொழியக்கடவன் அவருலகத்தோ டொட்டாதவ ராதலாற் பழிக்கஞ்சார் என்பதாம்

(வி - ரை.) உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுவன எவை அவை விடுதற்கும் புகழப்படுவன எவை அவை செய்தற்கும், காரணமாகிய உலக நடையி னியல்பு சுற்றமில்லாதவர்க்கு இல்லாமையால் அவரை நம்பலாகாதென்பதாம்.

காதன்மை கந்தா வறியார்த் தேறுதல்
பேதமை யெல்லாந் தரும்.

(ப-ரை.) காதன்மை - அன்புடைமையானது
கந்தா - பற்றுக்கோடாக
அறிய - (தமக்கு) அறியவேண்டு மவைகளை
அறியார் - அறியாதவரை
தேறுதல் - தெளிதலானது
பேதைமையெல்லாம் - அறிவில்லாமையை யெல்லாம்
தரும் - (அரசனுக்குத்) தரும் எ - று.

(க - ரை.) அறியவேண்டியவைகளை யறியாதவர்களை யரசன்தெரிந்து கொள்ளுத லவனுக் கறிவின்மை யெல்லாந் தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தன்னோடு அவரிடத்துள்ள அன்புபற்றி அரசன் அறிவில்லாதவரைத் தொழில் செய்யவைத்தால் அத்தொழில் அவரறிவில்லாமையினாலே கெடும் கேட்டால் அவர்க்குள்ளது மாத்திரமல்லாமல் தொழிலுக்குரியவரை அறியாமையும், மேல்விளைவை அறியாமையும் முதலாக அவனுக்கு அறியாமைகள் பலவும் உண்டாகும் - என்பதாம். (எ)

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) பிறனை - தன்னோடு சம்பந்தமில்லாதவனை
தேரான் - (பிறப்பு முதலானவைகளாலும்செய்கையாலும்) ஆராய்ந்திலனுகி
தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு (அத்தெளிவு)
வழிமுறை - (அவன்) சந்ததி முறையினும்
தீரா - நீங்காத
இடும்பை - துன்பத்தை
தரும் - கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தன்னோடு சம்பந்த மில்லாதவனைத்தெரிந்துகொண்ட அரசனுக்கு அத்தெளிவு துன்பந்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சம்பந்தம் - தன்குடியோடு தொடர்ந்த மரபுதெளிதல் அவனிடத்தே தொழிலை வைத்தல், அத்தொழில் கெடுதலால் அவன் குலத்திற் பிறந்தவரும் பகைவர் கைப்பட்டுக் கீழாவரென்பதாம். (அ)

 ௫௧-ஆம் - அதி - தெரிந்து தெளிதல்.

தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும் பொருள்.

(ப-ரை.) யாரையும் - யாரையும்
தேராது - ஆராயாமல்
தேறற்க - தெளியாதிருக்கக்கடவன்
தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்தபின்
தேறும் - பொருள் தெளியப்படுபொருள்களை
தேறுக - தெளியக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் யாரையு மாராயாமல் கொள்ளாதிருக்கக் கடவன் ஆராய்ந்தபின் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை) தேறற்கவென்றுபொதுப்படச் சொன்னமையால்-யாதொரு தொழிலிலும் தெளியலாகா தென்பது பெறப்பட்டது. இங்கே தேறுகவென்றதற்கு ஐயுறாதிருக்கக்கடவ னென்பது கருத்து. தேறும் பொருள்-அவரவர் வல்லமைக்கு ஏற்றதொழில்கள். பொருள்-ஆகுபெயர். (௯)

தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) (அரசன்) தேரான் - (ஒருவனை) ஆராய்ந்திலனாகி
தெளிவும் - தெளிதலும்
தெளிந்தான்கண் - ஆராய்ந்து தெளியப் பட்டவ னிடத்தே
ஐயுறவும் - சந்தேகப்படுதலும்
தீராவிடும்பை - நீங்காத துன்பத்தை
தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் ஒருவனை யாராய்ந்திலனாகித் தெளிதலும், ஆராயப் பட்டவ னிடத்தி லையங் கொள்ளுதலும், அவனுக்குத் துன்பந்தரும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அரசன் ஒருவனிடத்து ஒருதொழிலை வைத்தபின் ஒருதவறும் காணாமல் சந்தேகப்படுவானாயின் அதனை அவன் அறிந்து இனி நில்லாதென்னுங் கருத்தால் அத்தொழிலைத் தளரவிடுவான் அதுவல்லாமல் பகைவராலே எளிதிலே பிரிக்கவும் படுவான் ஆகலால் தெளியப்பட்டவ னிடத்தே சந்தேகப்படுதலும் ஆகாதாயிற்று தெளிவுக்கு அளவு சொல்லியபடி. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தெளியப்படாதவர் இவரென்பதும், அவரைத்தெளிந்தால் உண்டாகும் இழுக்கும், தெளிவுக்கு அளவும் சொல்லப்பட்டன.]

ஐம்பத்தோராம் அதிகாரம் தெரிந்துதெளிதல

முற்றிற்று.

ருஉ - ஆம் - அதி - தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது: அத்தெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல தொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஆளுந்திறம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும்.

(ப-ரை.) (அரசன்) முதலிலேஒருதொழிலைக்கொடுத்தால்) நன்மையுந்தீமையும் - (அத்தொழிலிலே) ஆமவையும் ஆகாதவையும்ஆகிய செயல்களை
நாடி - ஆராய்ந்தறிந்து
நலம் - (அவைகளுள்) ஆமவைகளையே
புரிந்தே - விரும்பிய
தன்மையான் - இயல்பையுடையவன் (பின்னே அவ்வரசனாலே)
ஆளப்படும்-(சிறந்த தொழில்களிலே) ஆளப்படுவான் - எ - று.

(க - ரை.) நன்மை தின்மைக ளறிந்து ஆமவைகளைச் செய்பவன் அரசனாலாளப்படுவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தன்னை உரிமை அறிதற்பொருட்டு உள்ளுக்கும் புறம்புக்கும் நடுவாகிய ஒருதொழிலை அரசன் தன் னிடத்தே வைத்த விடத்து அதிலே ஆகுஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அத் தன்மைய னாகுதல்பற்றி உள்ளாகிய தொழிலிலே ஆளப்படுவா னென்பதாயிற்று. [புரிந்தவென்று இறந்த காலத்தினாலே சொல்லுதலால் முன்னே உரிமையை அறிதற்பொருட்டு வைத்த தொழிலென்பது பெறப்பட்டது.] (க)

வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.

(ப-ரை.) வாரி - (பொருள்கள்) வரும்வழிகளை
பெருக்கி - விரியச் செய்து
வளம்படுத்து - (அப்பொருள்களாலே) செல்வங்களை வளர்த்து
உற்றவை - (அவ்வரும் வழிகளுக்கும்பொருள்களுக்கும் செல்வங்களுக்கும்) வந்த இடையூறுகளை
ஆராய்வான் - தினந்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன்
வினை - தொழிலை
செய்க - (அரசனுக்குச்) செய்யக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) பொருள் வரும்வழியை விருத்திசெய்து பொருளைவளர்த்து இடையூறுகளை யாராய்பவன் அரசனுக்குத் தொழில் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வரும் வழிகளாவன முன் இறைமாட்சி அதிகாரத்தில்இயற்றலு மென்றவிடத்து உரைக்கப்பட்டவையும், உழவு, பசுக்காவல் வாணி

கம் என்பவையும் ஆம் - செல்வங்களாவன - அங்கே பொருளும், இன்பமும், ஆகச் சொல்லப்பட்டவைகள். இடையூறுகளாவன - அரசன் தொழில் செய் வோர், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வர் என்கிற இவர்களால் வரும் நலிவுகள்.

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(ப-ரை.) அன்பு - (அரசனிடத்தே) அன்பும்
அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவும்
தேற்றம் - (அவைகளைச் செய்யுமிடத்துக்) கலங்காமையும்
அவாவின்மை - (அவைகளாலே பொருள் கைகூடியவழி அதன் மேல்) அவாவில்லாமையும் ஆகிய
இந்நான்கும் - இந்நான்கு குணங்களையும்
நன்குடையான் கட்டே - நன்றாக உடையவனிடத்தே
தெளிவு - (தொழிலைவிட்டிருக்கும்) தெளிவு - எ - று.

(க - ரை.) அன்பு, அறிவு, தெளிவு, ஆசையில்லாமை இந்நான்கு முடை யவனிடத்தே யரசனுக்குத் தெளிவுண்டாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இந்நான்கையு முடைமை அவன் செய்கின்ற தொழிலிலே சிறிதும் ஆராயவேண்டுவ தில்லையென்று அரசன் தெளிதற்கு ஏதுவாகலால் அவனை அதன் பிறப்பிட மாக்கினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஆளுதற்கு உரியவனது இலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர்.

(ப-ரை.) எனைவகையால் - எல்லாவகைகளாலும்
தேறியக்கண்ணும் - (ஆராய்ந்து) தெளிந்து (தொழிலைவைத்த) பின்னும்
வினைவகையான் - அத்தொழிலியல்பினாலே
வேறாகும் - வேறுபடுகின்ற
மாந்தர் - மனிதர்
பலர் - (உலகத்திலே) பலர் - எ - று.

(க - ரை.) எவ்வகையாலறிந்தவிடத்தும் தொழில்வகையால் வேறுபடு மனிதர் பலர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அரசவின்பத்தை விரும்பி வேறு படுவோரே யல்லாமல் அதனைக் குற்றமென்று விட்டுத் தம்மியல்பிலே நிற்பவர் அரியவராதலால்- வேறாகு மாந்தர்பலரென்றார். தொழில் வைப்பதற்கு முன்னே எல்லாக்குண ங்களு முடையவராகிவைத்தபின் வேறுபடுவோரை நடுவானதோர் தொழிலை வைத்து அறிந்து நீக்கவேண்டு மென்பதாம். [இதனால் ஒரு வகையால் ஒழிக் கப்படுவோர் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(ப-ரை.) வினைதான் - தொழில்தான்
அறிந்து - (செய்யும் உபாயங்களை) அறிந்து
ஆற்றி - (செயலாலும் இடையூறுகளாலும் வருந்துன்பங்களைப்) பொறுத்து
செய்கிற்பாற்கல்லால் - (முடிவு) செய்ய வல்லவனையல்லது
சிறந்தானென்று - (இவனிடத்து) அன்புடையவனென்று
ஏவற் பாற்றன்று-(வேறொருவனை) ஏவுதற்றன்மையை உடைய தன்று - எ - று.

(க - ரை.) தொழில்செய்யு முபாயங்களை யறிந்து முடிப்பவனுக்கல்லது தொழிலை மற்றவனுக்குக் கொடுக்கலாகாது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிவாற்றல்களாலல்லது அன்பினாலே முடியாதென இதனால் தொழிலினது இயல்புசொல்லப்பட்டது. (ரு)

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

(ப-ரை.) செய்வானை - செய்பவ னிலக்கணத்தை
நாடி - (முன்னே) ஆராய்ந்து
வினை - (செய்யப்படுந்) தொழிலினியல்பை
நாடி - (பின்னே) ஆராய்ந்து (அதன்பின்பு) அவனையும்அதனையும்
காலத்தோடு - காலத்துடனே (சேர்த்து)
எய்த - பொருந்த
உணர்ந்து - அறிந்து
செயல்-(அவனை அத்தொழிலினிடத்துஆளுதல்) செய்யக்கடவன்.

(க - ரை) அரசன் தொழில்செய்பவனை யறிந்து பின்னைத் தொழிலை யறிந்து அவனைத்தொழிலில் வைத் தாளக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) செய்பவ னிலக்கணமும், தொழிலினியல்பும், முன்னே சொல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அறிதலாவது - இக்காலத்தில் இவ் விலக்கணமுடையவன் செய்தால், இவ் வியல்புடைத்தாகிய தொழில் முடியுமென்று கூட்டி அறிதல். (சு)

இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல்.

(ப-ரை.) இதனை - இத்தொழிலை
இதனால் - இச்சாதனத்தால்
இவன்முடிக்குமென்று - இவன் முடிக்க வல்லவனென்று
ஆராய்ந்து - கூறுபடுத்தி (ஆராய்ந்து இம்மூன்றும் தம்முள் ஒத்திருந்தவிடத்து
அதனை - அத்தொழிலை
விடல் - விடக்கடவன் - எ - று,

(க - ரை.) அரசன் இத்தொழிலை யிச்சாதனத்தா லிவன் முடிக்க வல்லவனென்றறிந்து அத்தொழிலை யவனிடத்து விடக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) சாதனம் - துணைவரும், பொருளும் முதலானவை செய்ப வனும், சாதனமும், தொழிலும், தம்முள் ஒத்திருத்தலாவது - ஒவ்வொன் ரோடு மற்றவையிரண்டுக்கும் பொருத்தம்உண்டாகுதல் விடுதல்-அதனை அத் தொழில் செய்தற்கு உரியவனுக்குதல். (எ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல்.

(ப-ரை.) (ஒருவனை அரசன்) உரிமை - (தனது) தொழில் செய்தற்கு உரி யனுயிருக்கையை
நாடியபின்றை - ஆராய்ந்து துணிந்தபின்பு
அவனை - அவனை
அதற்கு - அத்தொழில் செய்தற்கு
உரியனாக - உரியவனாக
செயல் - (உயரச்) செய்யக்கடவன் - எ- று.

(க - ரை.) அரசன் ஒருவனைத்தொழிற்குரியவனு யிருக்கையையறிந்து அவனை யத்தொழிற்குரியவனுகச் செய்யக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயரச்செய்தல் - அதனைத்தானே செய்துமுடிக்க வல்லவ னுக்கல், அதுசெய்யாதவிடத்தும் கெடுமென்பது கருத்து. (அ)

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.

(ப-ரை.) வினைக்கண் - (தனது) தொழிலினிடத்தே
வினையுடையான் - (எப்போதும்) முயற்சியை யுடையவன் (அவ் வுரிமையால்)
கேண்மை - (தனக்குச்) சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையை (அது பொறுதவாது சொல்லைக்கேட்டு
வேறாக - மாறுபட
நினைப்பானை - நினைக்கும் அரசனை
திரு - சீதேவி
நீங்கும் - நீங்குவாள் - எ - று.

(க - ரை.) தனது தொழிலிலே முயற்சியுடையவனை வேறாக நினைக்கு மரசனைச் சீதேவி நீங்குவாள் - என்பதாம்.

(வி - ரை) சுற்றமாய்நடக்கின்ற தன்மையாவது-தான் பிறனுய்நில்லா மல் சுற்றத்தார் செய்யும் உரிமையை யெல்லாம் செய்து நடத்தல். அவனை அவமதித்துக் கோபிக்க நினைப்பானுயின் பின்ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வா ரில்லாமல் செல்வங் கெடுமென்பது கருத்து. [இந்நான்குபாட்டாலும் ஆளு தற்கு உரியவனை ஆளும் திறம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

நாடோறு நாடுகமன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

(ப ரை.) வினைசெய்வான் - தொழில் செய்பவன்
கோடாமை - கோணாதிருக்க
உலகு - உலகமானது
கோடாது - கோணாது (ஆதலால்)
நாடோறும் - தினந்தோறும்
மன்னன் - அரசன்
நாடுக - (அவன் செயலை) ஆராயக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) தொழில் செய்பவன் கோணாதிருக்க வுலகங் கோணாது ஆகையா லரச னவனை நாள்தோறு மாராயக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்வொன்றனையும் ஆராயவே அதன் வழிப்பட்டஉலகெல்லாம் ஆராய்தவனாவன் அதனால் அவனுரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்து கொண்டு வரக்கடவ னென்பதாம். [இதனால் ஆண்ட விடத்துச் செய்வது சொல்லப்பட்டது. (௰)

ஐம்பத்திரண்டாம் அதிகாரம் தெரிந்து வினையாடல்.

முற்றிற்று.

ருக - ஆம் - அதி - சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது: அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டு நீங்கா திருக்கும்படி தழுவுதல் தொழில் செய்வோரைச் சொல்லி மற்றைச் சுற்றத்தாரைச் சொல்லுதலால், இது தெரிந்து வினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது

> பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
> சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(ப-ரை.) பற்றற்ற - கண்ணும் (ஒருவன்) செல்வந் தொலைந்து வறுமைப் பட்ட விடத்தும்
பழமை - (தம்மோடு அவனிடத்து உண்டாகிய) பழமையை
பாராட்டுதல் - (எடுத்துக்கொண்டாடு) மியல்புகள்
சுற்றத்தார் கண்ணே - உறவினரிடத்தே
உள - உளவாகும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் செல்வப் பற்றற்ற விடத்தும், பழமை கொண்டாடுதல் சுற்றத்தாரிடத்தே யுண்டாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பற்றற்ற கண்ணும் என்பதி னும்மை வறியனானவிடத்துப் பாராட்டாமையை விளக்கினின்றது பழமை-செல்வத்தோ டிருந்தகாலத்திலே தமக்குசெய்த உபகாரம் சுற்றத்தார் பாராட்டுதலைத் தெளிவித்தலால் ஏகாரம் தேற்றேகாரம். [இதனாலே சுற்றத்தினது சிறப்பு சொல்லப்பட்டது.] (க)

விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) விருப்பறா - அன்பு நீங்காத
சுற்றம் - சுற்றமானது
இயையின் - (ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின் (அது)
அருப்பறா - கிளைத்தல் நீங்காத
ஆக்கம்பலவும் - பல செல்வங்களையும்
தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றங் கிடைத்தாலது பல செல்வங் கொடுக்கும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உட்பகை யாயினோரை நீக்குதற்கு விருப்பறாச் சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்கும் செல்வத்தை நீக்குதற்கு அருப்பறா வாக்கமென்றும் அடைகொடுத்துச் சொல்லினர். இயையினென்பது - அது கிடைத்தலினது அருமையைக் காட்டி நின்றது. பலவுமென்றது அங்கங்கள் ஆறனையும் பலர் கூடிவளர்த்தவால் அவை மேலுமேலுங் கிளைக்குமென்பது கருத்து. (உ)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

(ப-ரை.) அளவளாவில்லாதான் - (அச்சுற்றத்தோடு) நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவனது
வாழ்க்கை - வாழ்வானது
குளவளா - குளப்பறப்பானது
கோடின்றி - கரையில்லாமல்
நீர்நிறைந்தற்று - நீர் நிறைந்தாற்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) சுற்றத்தாரோடு கலவாதவன் வாழ்வானது கரையில்லாங் குளநீர் நிறைந்தாற்போலும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) சுற்றம்அதிகாரத்திலே வருவிக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைக்கு ஏதுவான செல்வங்களை வாழ்க்கை யென்றார். சுற்றமில்லாதவனது செல்வங்கள் தாங்குவா ரில்லாமையாற் புறத்திலே போமென்பதாம். (௩)

சுற்றத்தார் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(ப-ரை.) செல்வம் - செல்வத்தை
பெற்றத்தால் - பெற்ற அதனால்
பெற்றபயன் - (ஒருவன்) பெற்ற பயனாவது (தன்)
சுற்றத்தால் - உறவினால்
தான் சுற்றப்பட - தான் சூழப்படும்வகை
ஒழுகல் - (அச்சுற்றத்தைத்) தழுவி நடத்தலாம் - எ - று.

(க - ரை.) செல்வம் பெற்றத்தினால் வரும் பயனாவது சுற்றத்தைக்காத்தலா ம்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) இந்நடக்கை பகையில்லாமல் அரசாளுதற்கு ஏதுவாகலால், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் சுற்றத்தைத் தழுவுதல் செல்வத்துக்கு ஏதுவும், அரணும், பயனும் ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

(ப-ரை.) (சுற்றத்துக்கு) கொடுத்தலும் - (வேண்டுமவைகளைக்) கொடுத்தலையும்
இன்சொலும் - இனியசொற் சொல்லுதலையும்
ஆற்றின் - (ஒருவன் செய்ய) வல்லவனாயின்
அடுக்கிய - (தம்மிலே) தொடர்ந்த
சுற்றத்தால் - (பலவகைச்) சுற்றத்தாலும்
சுற்றப்படும் - சூழப்படுவோன் - எ - று.

(க - ரை.) கொடுத்தலும் இனியசொற் சொல்லுதலும் ஒருவன்செய்தாலவன் சுற்றத்தாற் சூழப்பட வாழ்வான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்விரண்டும் அளவறிந்து செய்தல் - அரிதென்பது தோன்ற ஆற்றினென்றார். தம்பிலே தொடர்தலாவது, உறவினது உறவும், அதனது உறவும், ஆகச் சம்பந்தப் பட்டுவருதல். (இ)

பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்தில்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) பெருங்கொடையான் - மிகுந்த கொடையை யுடையவனும்
வெகுளி - கோபத்தை
பேணான் - விரும்பாதவனும் (ஆனால்)
அவனின் - அவன்போல்
மருங்குடையார் - சுற்றமுடையவர்
மாநிலத்து - இப்பெரிய உலகத்தில்
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) மிகுந்த கொடையும் கோபமில்லாமையு முடையவனாகில் அவன்போற் சுற்றமுடையவரில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மிகுந்தகொடை ஒன்றினாலும் வறுமைப்படாதிருக்கக்கொடுத்தல். விரும்பாமை இது அரசர்க்கு வேண்டுவதென்று அளவுகடந்துசெய்யாமை. (சு)

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ராக்கே யுள.

(ப-ரை.) காக்கை - காகங்கள் (தமக்கு இரையைக்கண்டவிடத்து)
கரவா - மறைக்காமல்

கரைந்து - (இனத்தை) அழைத்து
உண்ணும் - (அதனோடுகூடி) உண்ணும்
ஆக்கமும் - (சுற்றத்தினாலாகிய) பெருக்கங்களும்
அன்ன நீராக்கே - அப்படிப்பட்ட இயல்பை யுடையவர்க்கே
உள - உளவாகும் - எ - று.

(க - ரை.) காகமிரைகிடைத்தா லினத்தை யழைத் துண்ணுதல்போல இச்செய்கை நல்லினத்தார்க் குளவாம்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) அப்பெருக்கங்களாவன-பகையில்லாமை பெருஞ் செல்வ முடைமை முதலானவை எச்ச உம்மையால் அறமும் இன்பமும் அன்றிபொருளும் பெறுவரென்பதாயிற்று. அப்படிப்பட்ட வியல்பு தம்மால் அனுபவிக்கப்பட்டவைகளை யெல்லாம் அவரும் அனுபவிக்கும்படி வைத்தல். (எ)

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(ப-ரை.) வேந்தன் - அரசனானவன்
பொதுநோக்கான் - எல்லாரையும் ஒருத்தன்மையாக நோக்காமல்
வரிசையா - அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்க
நோக்கின் - நோக்குவானாயின்
அதுநோக்கி - அச்சிறப்பு நோக்கி
வாழ்வார் - (அவனைவிடாது) வாழுஞ் சுற்றத்தார்
பலர் - அநேகர் - எ - று.

(க - ரை.) அரசனவரவர்க்குத் தகுதியறிந்து நடப்பானாகி லதனை விடாதுவாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயர்ந்தார் நீங்குதல் குறித்து பொது நோக்கை விலக்கி எல்லாரும் விடாதொழுகுதல் குறித்து வரிசைநோக்கை விதித்தார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் சுற்றந் தழுவுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது. (அ)

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்

(ப-ரை.) தமராகி - (முன்னே) சுற்றத்தாராயிருந்து
தற்றுறத்தார் - (தன்னோடு பொருந்தாமல் யாதாயினும் ஒரு காரணத்தினாலே) தன்னைபிரிந்துபோனவர்
சுற்றம் - (பின்னும்வந்து) சுற்றத்தாராகுதல்
அமராமைக்காரணம் - அப்பொருந்தாமையின் காரணம்
இன்றி - (தன்னிடத்தே) இல்லையாக
வரும்-(தானே) உண்டாகும் எ - று.

(க - ரை.) முன் சுற்றத்தாராகிப் பின் பிரிந்தவர் மற்றுஞ் சுற்றத்தாராகுதல் காரணமில்லாதுண்டாம் என்பதாம்

(வி - ரை.) பொருந்தாமையின்காரணமாவது - தான்வழிதப்பி நடத்தல், வெறுப்பவைசெய்தல், இவை முதலியவைகளால்வருவது இபற்கையா

கவே அன்புடையாராகிய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையால் வந்தபிரிவு. அச்செயற்கையை ஒழிக்க ஒழிதலால் அவர்க்கு அன்பு பழைய இயல்பாகவேநிற்குமென்றதற்கு வருமென்றார்.

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

(ப-ரை.) உழை - (தன்) னிடத்தினின்றும்
பிரிந்து - (காரணமில்லாமற்) பிரிந்துபோய்
காரணத்தின் - பின்பு காரணத்தினாலே
வந்தானை - வந்தசுற்றத்தானை
வேந்தன் - இராஜனானவன்
இழைத்திருந்து - அந்தக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து
எண்ணி - ஆராய்ந்து
கொளல் - (தழுவிக்) கொள்ளக்கடவன் எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் காரணமில்லாமற் பிரிந்துபோய்ப் பின்பொருகாரணத்தால் வந்தவனை அரசன் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சும்மா உழைப்பிரிந் தென்றமையால், பிரிதற்குக் காரணமில்லாமை கொள்ளப்பட்டது. வருதற்காரணத்தைச் செய்யாத விடத்துப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகைவரோடு கூடுவானாதலால் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பில்லாமற்போய்ப் பின்னுங் காரணத்தால் வந்தமையால் எண்ணிக்கொளலென்றும், சொல்லினர். பிரிந்துபோனசுற்றத்தாருள் தீமைசெய்யப்போய் அதனைவிடவருவானும், அதுசெய்யாமற்போய்ப் பின்புநன்மைசெய்ய வருவானும், தழுவப்படுதலால் தழுவுமாறு முறையே [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

ஐம்பத்திமூன்றாம் அதிகாரம் சுற்றந்தழால்

முற்றிற்று.

௫௪ - ஆம் - அதி - பொச்சாவாமை.

அஃதாவது; அழகும்,செல்வமும், ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக்காத்துக் கொள்ளுதலிலும் பகையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும், மறதிசெய்யாமையும். முன்சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தாரால் பயனுள்ளது. இம்மறதி யில்லாவிடத்தாகலால். இது சுற்றந்தழாலின் பின்வைக்கப் பட்டது.]

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு

(ப-ரை.) சிறந்தவுவகை - மிகுத்த அக மலர்ச்சியினது
மகிழ்ச்சியின் - களிப்பால் வருவதாகிய
சோர்வு - மறதியானது
இறந்தவெகுளியின்-அளவுகடந்தகோபத்தினும்
தீதே - (அரசனுக்குத்) தீதேயாம் எ -று.

(க - ரை.) மிகு மகிழ்ச்சியால் வருமறதியானது அளவுகடந்த கோபத்தைப் பார்க்கிலும் அரசனுக்குக் குற்றந்தரும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) மிகுந்தவுவகையாவது பெருஞ்செல்வம்பேரின்பம் பெருமிதம், என்கிற இவைகளால் வருவது அளவு. பகைவரை வெல்லுதலுக்கும், கொடியோரை ஒருத்தலுக்கும். வேண்டுவது அக்கோபம் ஒரேவிடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும். இது அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தன்னையேகொல்லலால் அதனினும் தீதாயிற்று. (க)

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்சந் நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

(ப-ரை.) பொச்சாப்பு-மறதியானது
புகழை - (ஒருவனது) கீர்த்தியை
கொல்லும் - கெடுக்கும்
நிச்ச நிரப்பு - நித்தியவழிமையானது
அறிவினை-புத்தியை
கொன்றாங்கு - கெடுக்கும் விதம்போல் எ - று

(க - ரை.) தரித்திரமறிவைக் கெடுக்கும் அதுபோல மறதி புகழைக் கெடுக்கும் என்பதாம்

(வி - ரை.) நித்தியவறுமை - தினந்தோறும் யாசகத்தால் வருந்தித் தன்வயிறு நிறைத்தல். எப்படி அந்நித்திவறுமை அறிவுடையானிடத்தே உண்டானல் அவனுக்கு இனி வரவாலும், பாவத்தாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன் கனத்தை அழிக்குமோ அப்படி மறதியும் புகழுடையவனிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்குத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளாமையாலும் காரியக்கெடுதியாலும்' இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன் கனத்தை அழிக்குமென்பதாயிற்று. [இவ் விரண்டு பாட்டாலும் மறவியினது குற்றம் சொல்லப் பட்டது. (உ)

பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு.

(ப-ரை.) புகழ்மை - புகளுடையாராயிருக்கையானது
பொய்ச்சாப்பார்க்கு - மறந்து நடப்பவர்க்கு
இல்லை - இல்லை
அது - அவ்வில்லாமையானது (இந்நீதிநூலுடையவர்க்கு மாத்திரமல்லாமல்)

உலகத்து - உலகத்தில்
எப்பானூலோர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையவர்க்கும்
துணிவு - ஒப்பமுடிந்தது - எ - று.

(க -ரை.) புகழ்ச்சி மறதியுடையோர்க்கில்லை. இது எல்லா நூலார்க்குந் துணிவுதான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அரசருக்கே யல்லாமல் அறமுதலாகிய நான்கிலும் முயல்பவர்யாவர்க்கும் அவைக்கூடாமையினாலேபுகழ்இல்லை யென்பது தோன்ற எப்பா நூலோர்க்குந் துணிவு என்றார் (ரு)

அச்ச முடையார்க் கரணில்லையாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு

(ப-ரை.) அச்சமுடையார்க்கு - பயமுடையவர்க்கு
அரண் - (காடுமலை முதலாகிய) அரணங்களில் (இருந்தாலும்)
இல்லை - (அவைகளாலே பயன்) இல்லை
ஆங்கு - அதுபோல்
பொச்சாப்புடையார்க்கு - மறதியுடையவர்க்கு
நன்கு - செல்வமெல்லாம் (உடையரா யிருந்தாலும்)
இல்லை - (அவைகளாலேபயன்) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) பயமுடையவர்க்கு நால்வகை யரணங்களிருந்தும் பயனில்லை. அதுபோல மறதியுடையவர்க்குச் செல்வங்களிருந்தும் பயனில்லை- என்பதாம்.

(வி - ரை.) செல்வம்-நன்குக்கு ஏதுவாகலால், அதனை நன்கென்றனர் எப்படி அச்சமுடையவரது அரணம் அழியுமோ அப்படி மறதியுடையவர் செல்வமும் அழியுமென்பதாயிற்று. (சு)

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும்.

(ப-ரை.) (வாராமற் காக்கப்படுந் துன்பங்களை) முன்னுற - (அவைவருதற்கு) முற்பட
காவாது-(அறிந்து) காவாமல்
இழுக்கியான் - மறந்திருந்தவன்
பின் - பின்பு
ஊறு - உற்றகாலத்து (காக்கக்கூடாமையால்)
தன்பிழை - தன்னுடைய அத்தவறு (நினைத்து)
இறங்கிவிடும் - இறங்கிவிடுவான் - எ - று.

(க - ரை.) துன்பம் வருமுன் காக்காமல் மறந்திருந்தவன் தன்குற்றத்தைக் குறித்தும் பின் விசனப்படுவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அத்துன்பங்களாவன - மறதியார்த்துப்பகைவராலே செய்யப்படுவன. துன்பம் உற்ற காலத்திலே காக்கக்கூடாமையால் இரங்கிவிடுமென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும மறதியுடையவர்க்கு வரும் துன்பம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில்.

(ப-ரை.) (அரசர்க்கு) இழுக்காமை - மறவாமையானது
யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்
என்றும் - எக்காலத்திலும்
வழுக்காமை - ஒழிவில்லாமல்
வாயின் - நேர்படுமாயின்
அது - அதனை
ஒப்பது - ஒக்கு நன்மையானது
இல் - இல்லை - எ - று,

(க - ரை.) யாவரிடத்து மறவியில்லாமை வாய்க்குமாறு லதற் கொப்பொன்று மில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தொழில் செய்வோர், சுற்றத்தார் என்கிறதம்மவரிடத்தும் சமமாகவேண்டுதலால், யார்மாட்டுமென்றும், தன்பெருக்கக் காலத்திலும் சுருக்கக் காலத்திலும் சமமாக வேண்டுதலால் என்று மென்றும், எல்லாக்காரியங்களிலும் சமமாக வேண்டுதலால் - வழுக்காமை யென்றும்சொல்லினர்.

அரியவென் றாகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(ப-ரை.) அரியவென்று - (இவை) அரியவையென்று சொல்லப்பட்டு
ஆகாத - (ஒருவனுக்கு) முடியாத காரியங்கள்
இல்லை - இல்லையாகும்
பொச்சாவா - மறவாத
கருவியால் - மனத்தினாலே
போற்றி - எண்ணி
செயின் - செய்தால் - எ - று.

(க - ரை.) மறவாத மனத்தா லாலோசித்துச் செய்தால் அரசனுக்கரியவை யொன்றுமில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அந்தக்கரணமாதலால், மனத்தைக் கருவியென்றார். இடைவிடாத நினைவும் தப்பாத எண்ணமும் உடையவர்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் மறவாமையினது சிறப்புச் சொல்லப் பட்டது] கரணம் - காரணம். (எ)

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

(ப-ரை.) புகழ்ந்தவை - நீதிநூலுடையாரால் இவை அரசர்க்கு உரியவை யென்று (உயர்த்திச் சொல்லப்பட்ட செயல்களை)
போற்றி - முடிவுபற்றி
செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர்
செய்யாது - (அப்படி) செய்யாமல்

இகழ்ந்தார்க்கு - மறந்தவர்க்கு
எழுமையும் - ஏழு பிறப்பிலும் வரும் நன்மை
இல் - இல்லை (ஆதலால்) - எ - று.

(க - ரை.) மேலானவற்றை யரசரெண்ணிச் செய்யக்கடவர்செய்யாது மறந்தவர்க் கெழுபிறப்பிலும் நன்மையில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அச்செயல்களாவன; மூவகை ஆற்றலும், நால்வகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும், முதலானசெயல்கள். சாதிதருமமாகிய இவைகளில் வழுவிய அரசர்க்கு நரகதுக்கமே உள்ளதாகலால், எழுமையுமில்லை யென்றார். எழுமை-ஆகுபெயர். [இதனால் மறவாதுசெய்ய வேண்டுமவைகள் சொல்லப்பட்டன. (அ)

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

(ப-ரை.) (அரசர்) தம்மகிழ்ச்சியின் - தமது மகிழ்ச்சியினிடத்து
தாமைந்துறும்போழ்து - தாம் செறுக்கும்பொழுது
இகழ்ச்சியின் - (முற்காலத்திலே அதனால் ஆகிய) மறதியினாலே
கெட்டாரை - கெட்டவர்களை
உள்ளுக - நினைக்கக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) அரசர் செல்வத்திலே மகிழ்ச்சி யடையும்போதுமுற்காலத்திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதியடைந்தவர்களை நினைக்கக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாயுள்ளவைகளோடு அவர்க்கு உண்டாகிய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றி தம்மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன்தோன்று மாகலால் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும், போழ்தென்றும் சொல்லினார். கெட்டாரை நினைக்கவே நாமும் அப்படியே கெடுவோமென்று அதனிடத்தே செருக்குறு ரென்பது கருத்து. (க)

உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(ப-ரை.) (அரசனுக்கு) உள்ளியது - (தான்பெற) நினைத்தபொருளை
எய்தல் - (அந்நினைத்தபடியே) அடைதல்
எளிதுமன் - எளிதாகும்
மற்றும் - பின்னும்
தான் - தான்
உள்ளியது - அந்நினைத்தபொருளையே
உள்ளப்பெறின் - நினைக்கக்கூடுமானால் - எ - று.

(க - ரை.) அரச நினைத்தபொருளை நினைக்கக்கூடுமாகு லப்பொருளை யடைதலெளிதாகும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) அது கூடாதென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளைக் காட்டலால் மன், ஒழிபிசையிலே வந்தது, இசை யென்பது சொல். அதனையே

நினைத்தலாவது மறதியில்லாமல், அதனிடத்திலே முயற்சி செய்தல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மறவாமைக்கு உபாயஞ் சொல்லப்பட்டது. (௧௦)

ஐம்பத்திநாலாம் அதிகாரம் பொச்சாவாமை.

முற்றிற்று.

ருரு - ஆம் - அதி - செங்கோன்மை.

அஃதாவது: அரசனாலே செய்யப்படு முறையினது தன்மை. அந்த முறையானது ஒருபக்கத்திலே சாயாமற்செவ்வையாகிய கோல்போலுதலாலே செங்கோலெனப்பட்டது. அது மறதியில்லாத அரசனாலே செய்யத்தக்க தாகலால் இது பொச்சாவாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

(ப-ரை.) (தன்கீழ் வாழ்வோராலே செய்யப்பட்ட குற்றத்தை) ஓர்ந்து - நாடி
யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்
கண்ணோடாது - முகங்கொடாமல்
இறைபுரிந்து - நடுவு நிலைமையைப் பொருந்தி
தேர்ந்து - (அக்குற்றத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து
செய்வஃதே - அவ்வளவினதாகச் செய்தலே
முறை - செங்கோலாம் - எ - று.

(க - ரை) அரசன் குற்றத்தையாராய்ந்து எல்லாரிடத்துநடுவுநிலைமை பொருந்தி யரசாள்வதே செங்கோலாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை) நடுவாய் நிற்கை இறைஎன்கிற அரசனுக்குஇயல்பாகலால் அதனை இறை யென்றும் உயிரினும் சிறந்தவரிடத்தும் என்றற்குயார்மாட்டு மென்றும், சொல்லினர். இறைமை-இறை - எ - ம். செய்வது-செய்வஃது- எ - ம். விகாரப்பட்டன. [இதனாலே செங்கோன்மையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. (க)

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி.

(ப-ரை.) உலகெல்லாம் - உயிர்களெல்லாம்
வானோக்கி - மழையை நோக்கி
வாழும் - வாழும் (என்றாலும்)
குடி - குடிகளானவை

மன்னவன் - அரசனது
கோனோக்கி - செங்கோலைநோக்கி
வாழும் - வாழும் - எ - று.

(க - ரை.) உயிரனைத்து மழையைநோக்கிவாழும், குடிகளனைத்து அரசன் செங்கோலைநோக்கி வாழும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) வானலாகிய உணவை வானென்றும் கோலாலாகிய ஏமத்தைக் கோலென்றும், சொல்லினர். அவ்வேமம் இல்லாத விடத்தே உணவு உளதாயிருந்தாலும் குடிகளுக்கு அதனாலே பயன் இல்லை என்பதாம். (௨)

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(ப-ரை.) மன்னவன்கோல் - அரசன் செங்கோலானது
அந்தணர்நூற்கும் - அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும்
அறத்திற்கும் - (அதனாலே சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும்
ஆதியாய் - காரணமாகி
நின்றது - நிலைபெற்றது எ - று.

(க - ரை.) வேதத்திற்குந் தருமத்திற்குங் காரணமாகிநின்றது அரசன் செங்கோலாம் என்பதாம்.

(வி - ரை). வேதமும், அறமும், அநாதியாயினும் செங்கோல் இல்லாவிடத்து நடவாதாகலால் அதனை அவைகளுக்கு ஆதியென்றும், அப்பற்றியே தனக்கு ஆதியாவது வேறொன்றும் இல்லையென்றும் நின்றதென்றும், சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் செங்கோலது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(ப-ரை.) உலகு - உலகத்தார்
குடிதழீஇ - (தன்) குடிகளையும் அணைத்து
கோலோச்சும் செங்கோலையுஞ்செலுத்தும்
மாநிலமன்னன் - பெருநிலவேந்தனது
அடிதழீஇ - அடியைப் பொருந்தி
நிற்கும் - நிற்பார் எ - று.

(க - ரை.) உலகத்தார் குடிகளைத்தழுவி அரசனடியைப் பொருந்திநிற்பார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அணைத்தல்-இன் சொற்சொல்லுதலும், தளர்ந்தவிடத்து வேண்டுமவை கொடுத்தலும், முதலானவை. இவ்விரண்டும் தப்பாமற் செய்பவன் நிலமுழுதும், ஆள்வானாகையால்அவனை மாநில மன்னனென்றும்அவனிடத்தில் யாவரும் நீங்காத அன்புடையவ ராகலால். அடிதழீஇ நிற்குமுலகென்றும், சொல்லினர்.
(௪)

இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.

(ப-ரை.) பெயலும் - பருவமழையும்
விளையுளும் - (குறையாத) விளைவும்
தொக்கு - கூடி
இயல்புளி - (நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட) இயல்பால்
கோலோச்சும் - செங்கோலைச் செலுத்தும்
மன்னவன் - அரசனது
நாட்ட - நாட்டிலுள்ளனவாம் - எ - று.

(க - ரை.) நீதிமன்ன நாட்டிலே மழையும் விளைவு நிறைந்திருப்பன வாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவனது நாட்டிலே வானமும் நிலமும் சேரத்தொழிற் பட்டு வளஞ்சுரக்கு மென்பதாம். (ரு)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

(ப-ரை.) மன்னவன் - அரசனுக்கு
வென்றிவருவது - போரில் வெற்றியைத்தருவது
வேலன்று - (அவனெறியும்) வேற்படை யன்றாகும்
கோல் - (அவனது) செங்கோலாகும்
அதூஉம் - அக்கோலும் (அப்படிப்பட்டதாவது)
கோடாதெனின் - (தான்) கோணாதிருக்குமாயின் - எ - று,

(க - ரை.) அரசனுக்கு வேல் வெற்றியைத்தராது செங்கோல் வெற்றி யைத்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கோல் செம்மையா யிருக்கின்ற விடத்தேவேல் பயன்படு மென்றற்கு வேலன்று வெற்றி தருவது கோலென்றார். (சு)

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச்செயின்.

(ப-ரை.) இறை - அரசனானவன்
வையகமெல்லாம் - பூமிமுழுதையும்
காக்கும் - காப்பாற்றுவான்
முறை - (அவனது) செங்கோலானது அவனை
காக்கும் - காப்பாற்றுவதாகும்
முட்டாச்செயின் - முட்டாமற் செலுத்துவானாயின் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் பூமியைக் காப்பான், செங்கோல் அவனைக்காக்கும். என்பதாம்.

(வி - ரை) முட்டாமற் செங்கோல் செலுத்திய விதத்தை மகனைத் தேர்க்காலில் வைத்தூர்ந்த, சோழனிடத்தும், அயலார் வீட்டுக்கதவைத்தட்

டிய தன்மையக்குறைத்த பாண்டியனிடத்தும், காண்க. [இந்நான்குபாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தியவன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.

எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும்.

(ப-ரை.) (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு) எண்பதத்தான் - எளிதான சமயத்தை யுடையவனாகி
ஓரா - (அவரால் அறிவிக்கப்பட்டவைகளை நூலோர் பலரோடும்) ஆராய்ந்து
முறைசெய்யா - (நின்ற உண்மைக்கு ஒப்பாக) முறைசெய்யாத
மன்னவன் - அரசன்
தண்பதத்தால் - தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று
தானே கெடும் - தானே கெடுவான் - எ று.

(க - ரை.) எளிய சமயமுடையவனாகி யாராய்ந்துமுறை செய்யாதமன்னன் தானேகெடுவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தாழ்ந்தபதம் பாவமும், பழியும். அடைந்து நிற்கும் நிலை அல்லவை செய்தார்க்கு அறங்கூற்றமாகலால் பகைவரில்லா திருந்தாலும் தானே கெடுமென்றார். [இக்குறள் முறை செலுத்தாதவனது கேடுசொல்லப்பட்டது.]

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

(ப-ரை.) குடி - குடிகளை
புறங்காத்து - பிறர் வருத்தாமற்காத்து
ஓம்பி - தானும்வருத்தாமல் ஆதரவுசெய்து
குற்றம் - (அவரிடத்திலே) குற்றம் உண்டானால்
கடிதல் - (அதனைத்தீர்க்கும்படி) தண்டித்தல்
வேந்தன்றொழில் - அரசனது தொழிலாம் (ஆதலால்)
வடுவன்று - பழியாகாது - எ - று.

(க - ரை.) குடிகளைக்காத்துக் குற்றங்கடிதல் அரசனது தொழிலாம்- என்பதாம்.

(வி - ரை.) துன்பஞ்செய்தல், பொருள் வாங்கல், கொல்லுதல், என ஒறுப்பு என்கிற தண்டம் மூன்றும் அவைகளுள் இங்கே சொல்லப்பட்டவை, குற்றங் கடிதலென்றதனால் முன்னைய விரண்டுமாம். தன்கீழ் வாழ்வாரை ஒறுத்தல், அறனல்லாமையால் வடுவாமென்பதனை ஆக்ஷேப மாக்கிக் கொண்டு அது அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினீங்கிப் பரிசுத்தராக்குதலால்சாதி தருமமென்றார். (கூ)

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

(ப-ரை.) வேந்து - அரசனானவன்
கொடியாரை - கொடியவரை
கொலையின் - கொலையினாலே
ஒறுத்தல் - தண்டித்து (நல்லோரைக் காப்பாற்றல்) (உழவனானவன்;
பைங்கூழ் - பயிரை
களைகட்டதனொடு - களையைக்களைந்து காப்பாற்றலோடு
நேர் - ஒக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் கொடியவரைத் தண்டித்து நல்லவரைக் காத்தல் உழவன் பயிர்க்குக் களையெடுத்தல் போலாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கொடியோர் - தீக்கொளுவுவோர், நஞ்சிடுவோர், படையிற் கொல்வோர், கள்வர், வழியலைப்போர், கொள்ளை யிடுவோர், பிறனில்லாளை விரும்புவோர் இவர் முதலாயினோர்கள். இப்படிப்பட்டவரை அரசன் கொல்லாத விடத்துப் புல்லுக்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பயிர்போன்று பலவருத்தங்களை அடைந்து உலகத்தார் துன்பப்படுவார். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தும். அரசனுக்குத் தீயாரிடத்து மூவகைத் தண்டமும் செய்யவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

ஐம்பத்தைந்தாம் அதிகாரம் செங்கோன்மை

முற்றிற்று.

௫௬ - ஆம் - அதி - கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது: அம்முறையினது கோணுதற் றன்மையாம், செங்கோன்மைக்கு மாறாகலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

(ப-ரை.) அலை - (பொருளை விரும்பிக் குடிகளை) அலைத்தற் றொழிலை
மேற்கொண்டு - (தன்) மேற்கொண்டு
அல்லவை - முறையல்லாதவைகளை
செய்து - செய்து
ஒழுகும் - நடக்கும்
வேந்து - அரசனானவன்
கொலை - (பகைமைபற்றிக்) கொல்லுதற்றொழிலை
மேற்கொண்டாரின் - (தம்) மேற்கொண்டு நடப்பவரினும்
கொடிதே - கொடியவனாவான் - எ - று.

(க - ரை.) அநியாயஞ்செய்யு மரசன் - கொலை செய்பவரிலுங் கொடியன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவர் செய்வது ஒருநாளைத்துன்பம் - இவன்செய்வதுஎந் நாளும் துன்பமா மென்பதுபற்றி அவரினும் கொடியனென்றார், அலைத்தல்- கொலையினும் கொடியதென்பதாயிற்று. (க)

வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு.

(ப-ரை.) கோலொடு - ஒறுத்தற்றொழிலோடு
நின்றான் - நின்ற வரசன்
இரவு - (குடிகளைப்பொருள்) வேண்டுதலானது
வேலோடு - வேலாயுதத்தோடு
நின்றான் - (வழியில் அலைத்துப்பறிக்கு மிடத்துத் தனியே)நின்ற கள்வன்
இடுவென்றது போலும் - (வழிப்போக்கனை நோக்கி உன்கைப் பொருளைத்) தாவென்று வேண்டுதல் போலும் - எ - று.

(க - ரை.) கொடுங்கோலரசன் குடிகளைவருத்திப் பொருள் வேண்டு தல் வழிப்போக்கனைக் கள்வன் வருத்திப் பொருள் கொடு வென்றல்போல்- என்பதாம்.

(வி - ரை.) வேலொடு நின்றா னென்றதனாலே - பிறரொடு நில்லாமை யும். இரவென்றதனாலே - குடியிறையல்லாமையும், கொள்ளப்பட்டன. தா ராக்கால் - தண்டிப்பேனென்னுங் குறிப்பினனாகலால் இரந்து வாங்குதலும் கொடுங்கோன்மை யாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலுங் கொடுங்கோன்மை யினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும்.

(ப-ரை.) நாடொறும் - நாள்தோறும்
நாடி - (தன்னாட்டிலே தோன்றும் தீமைகளை) ஆராய்ந்து
முறை - முறைமையை
செய்யா - (அதற்கு ஒக்கச்) செய்யாத
மன்னவன் - அரசன்
நாடொறும் - நாள்தோறும்
நாடுகெடும் - நாடிழப்பான் - எ - று.

(க - ரை.) தன்னாட்டிற் குற்றங்களை யாராய்ந்து நீதி செலுத்தாத மன் னன் - தன்னாட்டை யிழப்பான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) நாடு உறுப்பாகலால் அதன் கெடுதல் அவன்மேல் நின்றது. இழத்தல் - பயன் அடையாமை. (ங)

கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு.

(ப-ரை.) சூழாது - (மேல்விளைவை) எண்ணாமல்
கோல்கோடி - முறைதப்பி

செய்யும் - செய்யும்
அரசு - அரசனானவன் (அச்செயலால்)
கூழும் - (முன்னே சம்பாதிக்கப்பட்ட) பொருளையும்
குடியும் - பின் (அது சம்பாதிக்கைக்கு ஏதுவாகிய) குடிகளையும்
ஒருங்கு - ஒருன்றுசேர
இழக்கும் - இழப்பான் - எ - று.

(க - ரை.) மநுநீதி தப்ப வரசாளு மரசன் பொருளையுங் குடிகளையு மிழப்பான்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) கோடியென்னும் வினையெச்சம் கோடவென்னும் வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. முன் சம்பாதிக்கப்பட்டபொருளை இழத்தற்கு ஏதுவருகிற பாட்டாற் சொல்லுகிறார். (ரு)

அல்லற்பட் டாற்று தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(ப-ரை) செல்வத்தை - (அரசன்) செல்வமாகிய (மரத்தை)
தேய்க்கும் - குறைக்கும்
படை - வாளாவது (அவன்) முறைசெய்யாமையினாலே
அல்லற்பட்டு - (குடிகள்) துன்பப்பட்டு
ஆற்றாது - (அதனைப்) பொறுக்கமாட்டாமல்
அழுதகண்ணீரன்றே - அழுதகண்ணீரல்லவோ - எ - று.

(க - ரை.) குடிகளழுத கண்ணீரல்லவோ கொடுங்கோல்வேந்தன்செல்வத்தை யறுக்கும் வாளென்பதும்.

(வி - ரை.) அல்லற் படுத்திய பாவத்தினது தேய்த்தல் அதற்கு யேதுவாகிய கண்ணீர்மேல் நின்றது. அக்கண்ணீரைக் காட்டிலும் கொடியது வேறில்லாமையால் செல்வங் கடிதிலே தேயுமென்பது கருத்து. (ஏகதேச வுருவகவணி.) (சு)

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேல்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி.

(ப-ரை.) மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு
மன்னுதல் - (புகழ்களாலே) நிலைபெறுதல்
செங்கோன்மை - செங்கோன்மையினால் (ஆகும்)
அஃது - அச்செங்கோன்மை
இன்றேல் - இல்லையாயின்
மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு
ஒளி - அப்புகழ்களானவை
மன்னுவாம் - உண்டாகாவாம் - எ - று.

(க - ரை.) அரசர்க்குச் செங்கோன்மையே புகழ்களாம். அஃதில்லாவிடலப்புகழ்களுண்டாகாவாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மன்னுமை ஒருபோதும் நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால்புகழ் நிலையாமையால் தாமும் நிலையாரென்பதாயிற்று. வெற்றிக்கொடை முத

லாகிய ஏதுக்களால், புகழ் பலவகைப்படுதலால்மன்று எனப்பன்மையாற் சொல்லினர். அப்புகழ்களெல்லாம் செங்கோன்மை யில்லாதவிடத்து இல்லையா மென்பதாம். [இவைநான்கு பாட்டாலும் கொடுங்கோன்மையான் அடையும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

> துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
> னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

(ப-ரை) வேந்தன் - அரசனது
அளியின்மை - அருளில்லாமையானது
வாழும் - (அவனுட்டிலே) வாழும்
உயிர்க்கு - குடிகளுக்கு
துளி - மழையினது
இன்மை - இல்லாமையானது
ஞாலத்திற்கு - பூமியில் வாழு முயிர்களுக்கு
எற்று - எவ்வகைத் துன்பந்தருமோ
அற்றே - அவ்வகைத் துன்பமே தரும் - எ - று.

(க - ரை.) மழையில்லாமை துன்பந்தரும், அதுபோல் அரசனருளில்லாமை குடிகளுக்குத் துன்பந்தரும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிரென்றது குடிகளைமுன்வாளுேக்கி வாழுமென்றதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் சொல்லியபடி (எ)

> இன்மையி னின்னா துடைமை முறைச்செய்யா
> மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

(ப ரை.) முறைசெய்யா - முறையைச் செய்யாத
மன்னவன் - அரசனது
கோற்கீழ் - கொடுங்கோலின்கீழ்
படின் - வாழின் - (யாவர்க்கும்)
உடமை - (பொருு) ளுடைமையானது
இன்மையின் - இல்லாமையினும்
இன்னாது - அதிக துக்கத்தைச் செய்வதாகும் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் கொடுங்கோலின்கீழ் வாழ்ந்தால் வறுமையிலுங் கொடிய துன்பந்தரும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது. மேலும் விரும்புவானது நாட்டிலே அடிகுத்து முதலானவை பொருளுடையார்க்கே ஆதலால் அவ்வுடைமை யில்லாமையினும் இன்னாதாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவனுட்டு வாழ்வார்க்கு வரும் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது. (அ)

> முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
> யொல்லாது வானம் பெயல்.

(ப-ரை.) மன்னவன் - அரசன்
முறைகோடி - முறைதப்ப
செய்யின் - (பொருளைச்) சம்பாதிப்பானாயின் (அவனது நாட்டிலே)
உறை - பருவமழையானது
கோடி - இல்லாமற்போக
வானம் - மேகமானது
பெயல் - பொழிதலை
ஒல்லாது - பொருந்தாது எ - று.

(க - ரை.) அரசன் மநுமுறைதப்ப வரசாளிலவனாட்டிலே மழைபெய்யாது-என்பதாம்.

(வி - ரை.) பருவமழை யில்லாமைக்குஏதுவருகின்ற பாட்டாற்சொல்லுகிறார். கோடி எனவந்த இரண்டு சொற்களும் கோட என்னுஞ்சொற்பொருளில் வந்தன. (௯)

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்.

(ப-ரை.) காவலன் - காப்பாற்றற்கு உரியஅரசன்
காவானெனின் - (உயிர்களைக்) காப்யாற்றானாயின் (அவனது நாட்டிலே
ஆ - பசுக்களும்
பயன்குன்றும் - பால்சுருங்கும்
அறுதொழிலோர் - அந்தணரும்
நூல் - நூல்களை
மறப்பர் - மறந்துவிடுவர் எ - று,

(க - ரை.) அரசன் உயிர்களைக் காவாவிடி. லவனாட்டிற் பசுக்கள்பால் சுருங்கும். வேதியர் வேதமறப்பர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆபயன் - ஆவினின்றுங் கொள்ளப்படும் பயன் அறுதொழிலாவன: வேதமோதல் ஓதுவித்தல், யாகஞ்செய்தல், செய்வித்தல், ஈதல் ஏற்றல் - என்பவை. பால் குறைதலாலும், நூலைமறைத்தலாலும்,தேவர்க்கு யாகம் நடவாமையால் மழைபெய்யா தென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவனாட்டில் உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (௧0)

ஐம்பத்தாறும் அதிகாரம் கொடுங்கோன்மை

முற்றிற்று.

௫௭-ஆம்-அதி-வெருவந்த செய்யாமை.

அஃதாவது: குடிகள் அஞ்சுவதும், பதியென்று சொல்லப்படுகிற மந்திரிமுதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவதும், ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மையிலே சேர்தலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

(ப-ரை.) (ஒருவன் மெலியவனுக்குத்தீங்கு செய்தவிடத்து) தக்காங்கு - நடுவாய்நின்று
நாடி - (அதனை) ஆராய்ந்து
தலைச் செல்லாவண்ணத்தால் - (பின்னும்) அப்படிப்பட்ட காரியத்திலே செல்லாமற்பொருட்டு
ஒத்தாங்கு - (அக்குற்றத்துக்கு) ஏற்க
ஒறுப்பது - (அவனைத் தண்டிப்பவனே
வேந்து - அரசனாவான் - எ - று.

(க - ரை.) நடுவாய் நின்று ஒருவன் குற்றத்தை யாராய்ந்து தக்கபடி தண்டிப்பவனே யரசன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இதனாலே தகுந்ததண்டம் நாடாமையும், வேறொருகாரணம்பற்றி அதிகமாத் தண்டித்தலும், குடிகள் அஞ்சுந்தொழிலாதல் பெற்றாம். (௧)

கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர்.

(ப-ரை.) ஆக்கம் - செல்வமானது
நெடிது - நெடுங்காலம்
நீங்காமை - நீங்காமையை
வேண்டுபவர் - விரும்புவோர்
கடிதோச்சி - அத்தகுந்த தண்டம்செய்யத் தொடங்கும்போது) அளவுகடக்கச் செய்பவர்போலே தொடங்கி
மெல்ல-வெறிக(செய்யும்போது அளவுகடவாமற் செய்யக்கடவர்

(க - ரை.) செல்வம் வேண்டுவோர் வலியதண்டனைசெய்பவர் போலத் தொடங்கி மெலிய தண்டனை செய்யக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி - ரை) கடிதோச்சல் - குற்றஞ்செய்வார் அதனை அஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்லவெறிதல் யாவரும்அஞ்சாமைப்பொருட்டும், ஆம்தொடங்கினவளவுக்குக் குறைதல்பற்றி, தகுந்த தண்டஞ் செய்தலைமெல்லவென்றார் ஓச்சுதல்-எறிதல். இவ்விரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. [இவைஇரண்டு பாட்டாலும் குடிகள் அஞ்சுவன செய்யாமையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

௫0உ ருள - ஆம் - அதி - வெருவந்த செய்யாமை.

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(ப-ரை.) அரசன் வெருமந்த - (குடிகள்) அஞ்சப்பட்ட செயல்களை
செய்து - செய்து
ஒழுகும் - நடக்கும்
வெங்கோலனாயின் - கொடுங்கோலனா யிருந்தால்
ஒருவந்தம் - நிச்சயமாகவே
ஒல்லை - கடிதில்
கெடும் - (அவன்) கெடுவான் - எ - று.

(க - ரை) குடிகளஞ்சத்தக்கவற்றைச் செய்யுங் கொடுங்கோ லரசன் விரைவிற் கெடுவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அச்செயல்களும் கேடும் பின்னே சொல்லப்படும். (௫)

இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

(ப-ரை.) இறை - (நம்) மரசனானவன்
கடியனென்று - பொல்லாதவனென்று
உறைக்கும் - (குடிகளாலே சொல்லப்படுகிற)
இன்னாச்சொல் - துன்பந்தருஞ் சொல்லையுடைய
வேந்தன் - அரசன
உறைக்குறுகி - ஆயுளுங்குறைந்து
ஒல்லைகெடும் - (செல்வமும்) கடிதினிழப்பான் - எ - று.

(க - ரை.) கொடியனென்று சொல்லப்பட்ட கொடுங்கோ லரசன் ஆயுள் குறைந்து செல்வ மிழப்பான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆயுள் குறைதலாவது - அச்சொல் வில்லாதவர்க்கு உள்ளத்திலே குறைதல். (௬)

அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.

(ப-ரை.) அருஞ்செவ்வி - (தன்னைக் காணவேண்டுவோர்க்கு) அரிதாகிய சமயத்தையும்
இன்னா முகத்தான் - (கண்டால்) இனிமையில்லாத முகத்தையும் உடையவனது
பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம்
பேஎய் - பேயால்
கண்டதன்னது - காணப்பட்டது போல்வதொரு குற்றத்தை
உடைத்து - உடையதாகும் - எ - று.

(க - ரை.) அரிய சமயத்தையும் கடிய முகத்தையுமுடைய அரசன் செல்வமானது பேய்கண்ட செல்வம் போலாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) எனவே இவை இரண்டும் அஞ்சுவன செய்தலாயிற்று இவை செய்வானை ஒருவரும் சேராமையால் அவன்செல்வம் தனக்கும்பிறரு

க்கும் பயன்படாதென்பது பற்றிப் பேய்கண்டன்ன துடைத்தென்றார். காணுதல் தன் வசமாக்கல் (௫)

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(ப-ரை.) (அரசன்) கடுஞ்சொல்லன் - கடிய சொல்லையுடையவனும்
கண்ணிலன - கண்ணோட்ட மில்லாதவனும்
ஆயின் - ஆனல்
நெடுஞ்செல்வம் - (அவனது) பெரியசெல்வமானது
நீடின்றி - நீடிதலில்லாமல்
ஆங்கே - அப்பொழுதே
கெடும் - அழியும் - எ - று.

(க - ரை) அரசன் வன்சொல்லுடையவனு மிரக்க மில்லாதவனுமானல் அவன் செல்வங் கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வேட்டங் கடுஞ்சொல் மிகுதண்டஞ் சூது பொருளீட்டங்கள் காமமோ டேழு எனப்பட்ட வினைகளுள், கடுஞ்சொல்லையும், மிகு தண்டத்தையும் இவர் அச்சஞ் செய்தலுள் அடக்கினர். இவை செய்த பொழுதே கெடுஞ் சிறுமையதல்லதாயினு மென்றற்கு நெடுஞ்செல்வமென்றார். (௬)

கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.

(ப-ரை.) கடுமொழியும் - கடியசொல்லும்
கையிகந்த தண்டமும் (குற்றத்தின்) மிகுந்த தண்டமும்
வேந்தன் - அரசனது
அடும் - (பகை) வெல்லுதற்கு ஏற்ற
முரண் - மாறுபாடாகிய (இரும்பை)
தேய்க்கும் - தேய்க்கின்ற
அரம் - அரங்களாம் - எ - று.

(க - ரை.) வன்சொல்லும் அதிக தண்டமும் அரசன் பலன்களையழிக்கும் அரங்களாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கடியசொல்லாற் சேனையும் அதிக தண்டத்தினாலே தேசமும் கெட்டு மாறுபாடு சுருங்கி வருதலால் அவைகளை அரமாக்கினர். (ஏகதேசவுருவகம்) [இவை ஐந்து பாட்டாலும் சமயமில்லாமை இன்னா முகமுடைமை கண்ணோட்ட மில்லாமை கடுஞ்சொற் சொல்லல். அதிகதண்டம் இவைகள்குடிகள் அஞ்சுந்தொழில்களென்பதும்-இவை செய்தவன் ஆயுளும் பகைவெல்லு முரணும் செல்வமும்இழக்குமென்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(ப-ரை.) (காரியவெண்ணத்தை) இனத்தாற்றி-மந்திரிகளிடத்தேவைத்து
எண்ணாத - (அவரோடு தானும்) எண்ணிச்செய்யாத

வேந்தன் - அரசன் (தன்காரியந்தப்பியவிடத்து)
சினத்தாற்றி - (தன்னைக்) கோபத்திலேசெலுத்தி
சீறின் - (அவரைக்) கோபிப்பானாயின்
திரு - (அவனது) செல்வமானது
சிறுகும் - (நாடோறும்) சுருங்கும் - எ - று.

(க - ரை.) காரியங்களை மந்திரிகளுக் கொப்பித்து அவரோ டெண்ணிச்செய்யாத அரசன் அம்மந்திரிகளைக் கோபிக்கி லவன் செல்வங்கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இராச்சிய பாரத்தைத் தாங்கிச் செலுத்துத லொப்புமையால் மந்திரிகளை இனமென்றும், அத்தவறு தன்னதென் றிராமல் அவர் மேல் ஏற்றிக் கோபித்தால் அவர் அஞ்சி நீங்குவாராதலால் அத்தவறுதீரும் விதமும், அப்பாரம் இனிது செலுத்தும் விதமும், இலனாமென்பது நோக்கித்திருசிறுகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் மந்திரிமுதலாகியபகுதி அஞ்சும் தொழிலும், அதுசெய்தால் அடைவதும். சொல்லப்பட்டது.] (௮)

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.

(ப-ரை.) சிறைசெய்ய - (முன்னே தனக்கொரு காப்பிடமாக) அரண் செய்து கொள்ளாத
வேந்தன் - அரசன்
செருவந்த போழ்தில் - போர்வந்த காலத்திலே
வெருவந்து - (காப்பு இல்லாமையால்) அஞ்சி
வெய்து - விரைவிலே
கெடும் - கெடுவான் - எ - று.

(க - ரை.) அரண் கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் விரைவிற் கெடுவான்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) பகையை அஞ்சிச் சேர்ந்தவர் நீங்குதலால் தனியனாகித் தானும் அஞ்சிப்பகை வசத்தனாவனென்பதாம் இதனால் தான் அஞ்சும்செயலும் அது செய்தால் அடைவதும் சொல்லப்பட்டன. ஏமம், காப்பு ஒரு பொருட் சொற்கள்.

கல்லார்ப் பிணிக்கு கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்கு பொறை

(ப-ரை.) கடுங்கோல் - கடுங்கோலனாகிய அரசன்
கல்லார் - (நீதிநூலாதிகளைக்) கல்லாதவரை
பிணிக்கும் - (தனக்கு பகுதியாகக்) கூட்டாநிற்பான்
அதுவல்லது - அக்கூட்டமல்லாமல்
நிலக்கு - பூமிக்கு
பொறை - (அதிகமான) பாரம்
இல்லை - (வேறே) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) கொடுங்கோலரசன் கல்வி கல்லாதவர்களை மந்திரிகளாகிக் கொள்வான். அதுவே பூமிக்குப்பாரம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கடுங்கோல் - இங்கே அநீக தண்டஞ்செல்வானுக்கு ஆயிற்று. அவன் அதுசெய்தற்கு உடன்படுவாரை யல்லது கூட்டாமையால் கல்லார்ப்பிணிக்குமென்றும், மற்றவையெல்லாம் சுமக்கிறதுஇயல்பாகலால்நிலத்துக்குப் பாரம் அது வல்லதில்லையென்றும், சொல்லினர். [இதனால் அஞ்சுவன செய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

ஐம்பத்தியேழாம் அதிகாரம் வெருவந்தசெய்யாமை.

முற்றிற்று.

௫அ - ஆம்-அதி-கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது: தன்னோடு பழகினவரைக் கண்டால்அவராலேசொல்லப்பட்டதனை மறக்கமாட்டாமை, இது அவர்மேலே கண் ஓடியவிடத்து நிகழ்வதாகலால் அப்பெயர் பெற்றது இது தாட்சிணியமென்றும் முகங்கொடுத்த லென்றும், சொல்லப்படுகின்றது. முன்னதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டதையே சிறப்புப்பற்றி இதிலே விரித்துச் சொல்லுதலால் அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(ப-ரை.) கண்ணோட்ட மென்னும் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப் படுகிற
கழிபெருங்காரிகை - மிகவும் பெரிய அழகானது
உண்மையால் - (அரசரிடத்தே) உண்டாயிருக்கையால்
இவ்வுலகு - இவ்வுலகமானது
உண்டு - உண்டாகின்றது - எ - று.

(க - ரை.) அரசனுக்குத் தாட்சிண்ணியமென்னுமழகுண்டாயிருக்கையால் இவ்வுலக முண்டாயிருக்கின்றது-என்பதாம்

(வி - ரை.) கண்ணோட்ட மில்லாமை வெருவந்தசெய்தலென்கிற அஞ்சுவன செய்தலாகலால், அவர்நாட்டு வாழ்வார் புலியைச்சேர்ந்த மானினம் போற் காப்பிடம் பெறுமைபற்றி இவ்வுலகு உண்டென்றார். (௧)

கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

(ப-ரை.) உலகியல் - உலக நடையானது
கண்ணோட்டத்து - கண்ணோட்டத்தினிடத்தே

உள்ளது - நிகழ்வதாகும் (ஆதலால்)
அஃதிலார் - அக்கண்ணோட்டமில்லாதவர்
உண்மை - உளராதல்
நிலக்கு - பூமிக்கு
பொறை - பாரமாவதற்கே (வேறொன்றுக்கு அன்று) - எ - று.

(க - ரை.) உலகத் தாக்ஷிணியத்திலே நடப்பதாம், இஃதில்லாதவர் பூமிக்குப் பாரமாவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உலக நடையாவது - உபகாரஞ்செய்தல், காப்பற்றல், பிழை பொறுத்தல் இவை முதலானவை அவை உண்டாகாமையால், கண்ணோட்டமில்லாதவர் தமக்கும்பிறர்க்கும்பயன்படாரென்பதுபற்றி நிலத்துக்குப்பொறையென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கண்ணோட்டத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(ப-ரை.) பண் - இசையானது
பாடற்கு - பாடற் றொழிலோடு
இயைபின்றேல் - பொருத்த மில்லையாயின்
என்னும் - என்ன பயனுடைத்தாகும் (அதுபோல்)
கண் - கண்ணானது
கண்ணோட்டமில்லாதகண் - கண்ணோட்ட மில்லாதவிடத்து
என்னும் - என்னபய னுடைத்தாகும் - எ - று.

(க - ரை.) பாடற் கிசையில்லாவிடிற் பயனில்லை, அதுபோலக் கண்ணிற்குத் தாட்சிணிய மில்லாவிடிற் பயனில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) எப்படி பாடற் றொழிலோடு பொருந்தாத விடத்து இசையினாலே பயனில்லையோ அப்படியே கண்ணோட்டத்தோடு பொருந்தாத விடத்துக் கண்ணினாலே பயனில்லை யென்பதாம். (௩)

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்

(ப-ரை.) அளவினால் - தகுமளவினால்
கண்ணோட்டமில்லாத - தாக்ஷிணியமில்லாத
கண் - கண்களானவை
முகத்து - முகத்தினிடத்து
உளபோல் - உள்ளவைபோல் (கண்டோற்குத் தோன்றுதலையல்லாமல்)
எவன் - (வேறே) என்னபயனை
செய்யும் - செய்யும் - எ - று.

(க - ரை.) கண்ணோட்ட மில்லாத கண்க ளென்ன பயனைத்தரும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தோன்றுதலை யல்லாம லென்னுஞ் சொற்கள் வருவிக்கப் பட்டன. அதிகமான கண்ணோட்டத்தை விலக்குதற்கு அளவினாலென்றார். அக்கண்கள் ஒருபயனையும் செய்யாவென்பது - கருத்து. (௪)

கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும்.

(ப-ரை.) கண்ணிற்கு - (ஒருவனது) கண்ணிற்கு
அணிகலம் - அணியும் அணியாவது
கண்ணோட்டம் - தாட்சிணியமாகும்
அஃதின்றேல்-அவ்வணி இல்லையாயின் (அக்கண்) புண்ணென்று
உணரப்படும் - (அறிவுடையவரால்) அறியப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) கண்ணிற்கு ஆபரணந் தாட்சிணியமாம். அஃதில்லாவிடி லக்கண் புண் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கண்ணிற்கு வேறே அணியில்லாமையால், கண்ணிற் கணிகலமென்றும், கண்ணாய்த் தோன்றினாலும், நோய்களாலும், நீர் பற்றலாலும் துயர்விளைத்தலை நோக்கி. புண்ணென் றுணரப்படு மென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதுசெய்யாத கண்ணின் குற்றம் சொல்லப் பட்டது.] (௫)

மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.

(ப-ரை.) கண்ணோடு - (ஓடுதற்கு உரிய) கண்ணோடு
இயைந்து - பொருந்தியிருந்தும்
கண்ணோடாதவர் - அக்கண்ணோத லில்லாதவர் (சஞ்சரிக்கின்றவரா யிருக்கினும்)
மண்ணோடு - மண்ணுடன்
இயைந்த - பொருந்திநின்ற
மரத்தனையர் - மரத்தினை யொப்பர் - எ - று.

(க - ரை.) தாக்ஷிணிய மில்லாதவர் மரத்திற் கொப்பாவார்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) கண்ணினது தொழிலாகிய ஓடுதல் கண்ணை யுடையவன் மேல் நின்றது. மரம் கண்ணோடு பொருந்தியும் கண்ணோடாமையால் உப மானமாயிற்று. (௬)

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில்.

(ப-ரை.) கண்ணோட்ட மில்லவர் - கண்ணோட்ட மில்லாதவர்
கண்ணிலர் - கண்ணுடையவரு மல்லர்
கண்ணுடையார் - கண்ணுளார்
கண்ணோட்ட மின்மையும - கண்ணோட்ட மில்லாதவராதலாலும்
இல் - இல்லை - எ - று.

௩0அ   ௱அ - ஆம் - அதி - கண்ணோட்டம்.

(க - ரை.) கண்ணோட்ட மில்லாதவர், குருடர் கண்ணோட்ட முள்ள வர் கண்ணுளார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) நெருப்பு எங்கே இல்லையோ அங்கே புகையும் இல்லை புகை எங்கே இருக்கின்றதோ அங்கே நெருப்பும் இருக்கும் என்பதுபோல், கண்ணோட்டம் எவரிடத்து இல்லையோ அவரிடத்தே கண்ணும் இல்லை. கண் எவரிடத்து இருக்கின்றதோ அவரிடத்தே கண்ணோட்டமும் இருக்கும். என அனுமானப் பிரமாணம் பற்றிச் சொல்லியது. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோடாதா ரிழிவு சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(ப-ரை.) (இவ்வுலகு) - இந்தவுலகம்
கருமம் - (முறைசெய்தலாகிய தமது) தொழில்
சிதையாமல் - அழியாமல்
கண்ணோடவல்லார்க்கு - கண்ணோட்டஞ்செய்யவல்ல அரசர்க்கு
உரிமை - உரியதாந் தன்மையை
உடைத்து - உடையதாகும் - எ - று.

(க - ரை.) கண்ணோட்டமுடையவரசருக்கிவ்வுலக முரிமையுடையது-என்பதாம்.

(வி - ரை.) தம்மோடு பழகினவர் பிறருக்குஇடுக்கண் செய்தவிடத்து-அவரைக் கண்ணோட்டத்தினாலே தண்டிக்காதவர்க்கு முறைகெடுதல் முன்னே ஓர்ந்து கண்ணோடாதென்ற குறளிலே சொல்லப்பட்ட முறை யிலக்கணத்தாலும் பெற்றாம். முறைகெட வருமிடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்யாமையும், அது வாராதவிடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்தலும், ஒருவனுக்குச் சுபாவமாகுதல் அருமை யாகலால், கண்ணோட வல்லாற்கென்றும், அச்சுபாவ முடையவர்க்கு உலக முழுதும் நெடுங்காலம் வசப்படுதலால், உரிமை யுடைத்தென்றும். சொல்லினார். [இதனால் கண்ணோட்டஞ் செய்யும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(ப-ரை.) ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் - கண்ணும் (தம்மை) ஒறுக்குமியல் புடையவரிடத்தும்
கண்ணோடி - கண்ணோட்ட முடையவராகி
பொறுத்தாற்றும் பண்பே - (அக்குற்றத்தைப்) பொறுக்குமியல்பே
தலை - (அரசர்க்குத்) தலைமையான வியல்பு - எ - று.

(க - ரை.) தம்மை வருத்துவோரிடத்துங் கண்ணோட்ட முடையவரசரே தலையாவார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பண்பினுரென்றதனுல் - அவர் பழக்கம் பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றும் - ஒருசொல். (௯)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(ப-ரை.) நயத்தக்க - (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க
நாகரிகம் - கண்ணோட்டத்தை
வேண்டுபவர் - வேண்டுவோர்
நஞ்சு - நஞ்சை
பெயக்கண்டும் - (பழகினவர்) இடக்கண்டும்
உண்டு - (கண்மறுக்கமாட்டாமையால் (அதனை) உண்டு
அமைவர் - (பின்னும் அவரோடு) பொருந்துவார் - எ - று.

(க - ரை.) தாட்சிணியம் வேண்டுவோர் சினேகர் நஞ்சிடக் கண்டு முண்டு சினேகிப்பார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அவரைத் தண்டிக்காமல் கண்ணோட்டஞ் செய்யவேண்டுவது பிறருக்குக் குற்றஞ்செய்த விடத்தன்றுதமக்குக் குற்றம் செய்தவிடத்தே யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

ஐம்பத்தி எட்டாம் - அதிகாரம் - கண்ணோட்டம்.

முற்றிற்று.

ருக - ஆம் - அதி - ஒற்றாடல்.

அஃதாவது: பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்னு மூன்று திறத்தாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்கு ஒற்றரை ஆளுதலால். முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கண முடைய அரசனுக்குத் தன்னுடு காக்கும்போதும் பிறர்நாடு பிடிக்கும்போதும் வேண்டு மவைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினு ராதலால் அவ்விரண்டு காரியங்களுக்கும் அவசியம் வேண்டுவதாகிய இது முன்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒற்று முறைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

(ப-ரை.) மன்னவன் - அரசனுனவன்
ற்றும் - ஒற்றனும்
றைசான்ற - புகழ்நிறைந்த
நூலும் - நீதிநூலும் (ஆகிய)
இவை இரண்டும் - இவ்விரண்(
கண் - (தன்னிரு) கண்களுமாக
தெற்றென்க - தெளியக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) அரசனானவன் ஒற்றனையும் நீதிநூலையுந் தன்னிருகண்களாகத் தெளியக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒற்றனானவன் தன் கண்ணுக்கு எட்டாத தூரமெல்லாம் போய்க்கண்டு, அங்கே நடந்தவையெல்லாம் அறிவித்தலாலும், நூலானது அந்நடந்தவைகளுக்குத் தன்னறிவுக்கு எட்டாத தொழில்களை யெல்லாஞ் சொல்லி அறிவித்தலாலும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கு ஊனக்கண்ணும் ஞானக் கண்ணுமாக நிச்சயித்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவனென்பதாம் [இதனால் ஒற்றினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(ப-ரை.) எல்லார்க்கும் - எல்லாரிடத்தும்
நிகழ்பவையெல்லாம் - நடப்பவைகளை யெல்லாம்
எஞ்ஞான்றும் - நாடோறும்
வல்லறிதல் - (ஒற்றனாலே) விரைந்தறிதல்
வேந்தன்றொழில் - அரசனுக்கு உரியதொழில் - எ - று.

(க - ரை.) யாவரிடத்து நடப்பவைகளை யொற்றதனாலறித லரசனது தொழிலாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) எல்லார்க்கு மென்றது பகைவர், அயலோர், நட்பினர், என்னு மூவகையாரையும், நிகழ்பவை யெல்லாமென்றது. நல்லவையும், தீயவையும், ஆகிய சொற்களையும், செயல்களையும், அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவைகளுக்குத் தக்கவழியாகவாவது தேறுதலாகவாவது செய்யவேண்டுதலால் வல்லறிகவென்றார். அவ்விரு தொழில்களுக்கும் அறிதல் காரணமாகலால் அதனைத் தொழிலென்று உபசரித்தார். ஒற்று அதிகாரத்தால் வந்தது [இதனால் ஒற்றினாலாகிய பயன் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒற்றினா னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

(ப-ரை.) ஒற்றினால் - ஒற்றனைக்கொண்டு
ஒற்றி - எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவைகளை) அறிந்து வரச்செய்து
பொருள் - (அவைகளால் அடையும்) பயனை
தெரியா - ஆராய்ந்தறியாத
மன்னவன் - அரசனானவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்தது - வெற்றியடையக் கிடந்தது
இல் - ([illegible]ழி) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) ஒற்றனைக்கொண்டு பகைவர் காரியங்களை யறியாத வரசன் வெற்றியுடையான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அந்நிகழ்ந்தவையும் பயனும் அறியாமல் பகைக்கு எளியனாதல்ஒற்றதனாலே நீங்குவதன்றி வேறொன்றினாலே நீங்காமையால், கொற்றங்

கொளக்கிடந்த தில்லென்றார். [இதனால் அத்தொழில் செய்யாத விடத்து வருங் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது] (௩)

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வதொற்று.

(ப-ரை.) தம் - தம்முடைய
வினை செய்வார் - காரியஞ் செய்பவர்
சுற்றம் - சுற்றத்தார்
வேண்டாதார் - பகைவர்
என்று - என்று சொல்லப்பட்ட
அனைவரையும் - எல்லாரையும்
ஆராய்வது - (சொல்லாலும் செயலாலும்) ஆராய்பவனே
ஒற்று - ஒற்றனாவான் - எ - று.

(க - ரை.) தொழிலாளரையும், உறவினரையும், பகைவரையும், ஆராய்பவனே ஒற்றனாவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அரகனுக்குக் காரியஞ் செய்வோராலே செய்யப்படு மவையுஞ், சுற்றத்தாராலே தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்தும் செயப்படு மவையும். பகைவராலே தன்சோர்வு பார்த்தாலும் மேலே தேறப்படுதலும், முன்னிட்டுச் செய்யப்படுமவையும், அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்பனவைகளைச்செய்யவேண்டுதலால் இம்மூவகையாரையும் குறையாமல் ஆராயவேண்டு மென்றற்கு அனைவரையுமாராய்வ தொற்றென்றார்.

கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(ப-ரை.) (எவரதுசெய்தியை அறிதற்கு சென்றானோ அவராலே) கடாஅ - சந்தேகிக்கப்படாத
உருவொடு - வடிவோடு (பொருந்தி) (அவர் சந்தேகித்து அறியத்தொடங்கினால்)
கண்ணஞ்சாது - (கோபித்துப்பார்க்கின்ற அவர்)
கண்ணிற்கு-அஞ்சாமனின்று
யாண்டும் - நாலுபாயங்களும் செய்தாலும்
உகாஅமை - (மனதிலுள்ளவைகளை) உமிழாதிருக்க
வல்லதே - வல்லவனே
ஒற்று - ஒற்றனாவான் - எ - று.

(க - ரை.) ஐயமில்லா வடிவோடு பொருந்தி யஞ்சாதிருந்து பகைவர் என்செயினு முள்ளதைச் சொல்லாதவனே ஒற்றன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சந்தேகிக்கப் படாதவடிவு பார்ப்பார், வணிகர், முதலானவர் வடிவு.

துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(ப-ரை.) துறந்தார் - முழுதுந்துறந்தோரும்
படிவத்தர் - விரதவொழுக்கத்தோரும்
ஆகி - ஆக
இறந்து - (போகக்கூடாத விடங்களெல்லாம்) போய்
ஆராய்ந்து - ஆராய வேண்டியவைக ளெல்லாம் ஆராய்ந்தறிந்து
என்செயினும் - அவ்விடத்தோர் (சந்தேகித்துப்பிடித்து) என்ன துன்பஞ்செய்துகேட்டாலும்
சோர்விலது - தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே
ஒற்று - ஒற்றனுவான் - எ - று.

(க - ரை.) துறவிகள் விரதர்கள் வடிவாகி, எங்கும்போ யாராய்ந்தறிந்து பகைவர் துன்பஞ்செயினுந் தன்னைக்காட்டாதவ னொற்றனுவான்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) விரதவொழுக்கம் - தீர்த்தயாத்திரைமுதலானவை செயினுமென்பது. அரவோரென்று செய்யாரென்பதைவிளக்கிநின்றதுமுன்னே நால்வகை உபாயமுஞ் சொல்லி இங்கேயும் தண்டத்தைப் பிரித்துச் சொல்லியது அதன்பொறுத்தற் கருமைச் சிறப்புநோக்கி. (௬)

மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று.

(ப-ரை.) மறைந்தவை - (எவரது செயல்களை அறியச்சென்றானே அவரது) மறைவாயுள்ள செயல்களை
கேட்கவற்றாகி - (அவருக்கு உள்ளானவராலே) கேட்க வல்லவனுகி
அறிந்தவை - (கேட்டு) அறியப்பட்ட அச்செயல்களிலே
ஐயப்பாடில்லாத-(பின்) சந்தேகப்படுத லில்லாதவனே
ஒற்று - ஒற்றனுவான் - எ - று.

(க - ரை.) இரகசியங்களைக் கேட்கவல்லவனுகிப்பகைவர் சந்தேகப்படாதவனே ஒற்றனுவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அம்மறைவாயுள்ள செயல்களைச் சொல்லுவரை அறிந்து அவர் சந்தேகியாதபடிபோய் ஒட்டிஅவரே சொல்லும்படிக்கு அதற்கு ஏற்ற சொல்லையாவது செயலையாவது முன்னே உண்டாக்கி அச்சம்மந்தத்திலுலே கேட்கும்போதும் அன்னியர்போலே நின்று கேட்கவேண்டுதலால்-கேட்க வற்றாகியென்றும். கேட்டு அறியப் படுமவைகளைத் தானே சந்தேகித்து வந்துசொன்னல் அரசனுல் அவைகளுக்கு ஏற்றகாரியம் செய்யக்கூடாமையால் ஐயப்பாடில்லதே யென்றும், சொல்லினர். [இவை நான்குபாட்டாலும் ஒன்றனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. (எ)

ஒற்றொற்றித் தந்தபொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல்.

(ப-ரை.) ஒற்று - ஓரொற்றனுலே
ஒற்றி - மறைவா யறிந்துவந்து

தந்த - அறிவிக்கப்பட்ட
பொருளையும் - காரியத்தையும்
மற்றமோ ரொற்றினால் - பின்னும் ஓரொற்றனாலும்
ஒற்றி - அறிந்து வரச்செய்து
கொளல் - ஒப்புமைகண்டு கொள்ளக்கடவன் எ - று.

(க - ரை.) ஓரொற்றனறிந்து வந்தபொருளை மற்றொருவொற்றனாலறிந்து வரச்செய்து அரசன் கொள்ளக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவரோடு கலந்து நின்று மாறுபடச் சொல்லுதலும் கூடு மாகையால் அரசனுக்கு ஒருவன் சொல்லையே நம்பலாகாதென்பதாம். (அ)

ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(ப-ரை.) (ஒற்றரை ஆளுமிடத்து) ஒற்று - ஓரொற்றன்
ஒற்று - மற்றோரொற்றனை
உணராமை - அறியாதிருக்கும்படி
ஆள்க - ஆளக்கடவர் (அப்படி ஆளப்பட்ட ஒற்றர்களுள்)
உடன்மூவர் - (ஒரு பொருண்மேலே வேறுவேறு விடப்பட்ட) மூவருடைய
சொல் - சொற்களும்
தொக்க - (பயனால்) ஒத்திருக்குமாயின்
தேறப்படும் - (அப்பொருள் மெய்யென்று) தெளியப்படும்-எ - று.

(க - ரை.) ஓரொற்றன் மற்றோரொற்றனை யறியாதிருக்கும்படியரச னாளக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்ட. ஒருவனை ஒருவன் அறிந்தால் தம்மிலே கலந்துகொண்டு ஒப்பச்சொல்வா ராகையால், உணராமை ஆள்கவென்றும், மூவர்க்கும் நெஞ்சு ஒருதன்மைப் படுதலும் பட்டால் நீடித் திருத்தலும், கூடாமையால் தேறப்படுமென்றும், சொல்லினர். இதனாலே மூவர் சொல்லும் ஒத்திராமற்போனால் பின்னும் ஆராய்க வென்பதும் பெறப்பட்டது. (க)

சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்பற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை.

(ப-ரை.) ஒற்றின்கண் - (மறைந்தவைகளை அறிந்து சொல்லிய) ஒற்றனிடத்து
சிறப்பு - சிறப்பை
அறிய - (பிறர்) அறிய
செய்யற்க - செய்யா திருக்கக்கடவன்
செய்யின் - செய்தால்
மறை - (தன்னுள்ளே) அடக்கப்படு மவைகளை
புறப்படுத்தனாகும் - (தானே) வெளியில் இட்டவனாவான்-எ - று.

(க - ரை.) அரசன் ஒன்றனுக்குப் பிறரறியச் சிறப்புச்செய்யா திருக்கக்கடவன், செய்தால் தனது இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தினவனுவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மறையாவது - அவன் ஒற்றனெனதும், அவன் சொல்லியதும், ஆம். சிறப்புப்பெற்ற இவன் யாரென்றும், இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும், வினவுவாரும், சொல்வாரும். அயலாராகலால்புறப்படுத்தானுகுமென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஒற்றரை ஆளும் விதமும், அவராலே நடந்தவை அறியும் விதமும், அறிந்தாற் சிறப்புச்செய்யும் விதமும்,சொல்லப்பட்டன.] (௧௰)

ஐம்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம் ஒற்றுடல்.

முற்றிற்று.

௬௰ - ஆம் - அதி - ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது: மனமானது தொழில் செய்தலிலே எழுச்சியையுடைத்தாதலாம். ஒற்றரால் நடந்தவை அறிந்து அவைகளுக்கு எற்ற தொழில் செய்வோனுக்கு இது அவசியம் வேண்டுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃதில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று.

(ப-ரை.) உடையரெனப்படுவது - (ஒருவரை) உடையவரென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்தது
ஊக்கம் - மனவெழுச்சியாம்
அஃதில்லார் - அம்மனவெழுச்சி யில்லாதவர்
மற்றுடையது - வேறுடையது தானும்
உடையரோ - உடையராவரோ (ஆகார்) - எ - று.

(க - ரை.) உடையவரென்று சொல்லத்தக்கது மனவெழுச்சியாம், அவ்வெழுச்சி யில்லாதவர் யாதுமில்லாதவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) வேறுடையதென்றது, முன் அடைந்து நின்ற பொருளை, உம்மை வருவிக்கப்பட்டது காப்பாற்ற வலிமை யில்லாமையா அதையுமிழப்பரென்பதாம். (௧)

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) உள்ளமுடைமை - மனவெழுச்சி யுடைமையே
உடைமை - (நிலைபெற்ற) வுடைமையாம்

பொருளுடைமை - பொருளுடைமை
நில்லாது - நிலைபெறாமல்
நீங்கிவிடும் - நீங்கும் - எ - று.

(க - ரை.) மனவெழுச்சி நிலையுள்ள வுடைமையாம், பொருளுடைமை நிலையில்லாதாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மனவெழுச்சி உள்ளத்தின் குண மாகலால் அதற்கு நிலை பெறுதலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிவதா யிருக்கையால் அதற்கு நிலைபெறாமையும், சொல்லப்பட்டன. சொல்லவே அது உடைமை. [அன் றென்பது பெறப்பட்டது.] (௨)

ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார்.

(ப-ரை.) ஒருவர்தம் - நிலைபெற்றதாகிய
ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை
கைத்து - கைப்பொருளாக
உடையார் - உடையவர் (இழந்தவராயினும்)
ஆக்கம் - கைப்பொருளை
இழந்தேமென்று - இழந்துவிட்டோமென்று
அல்லாவார் - மனஞ்சுழலார் - எ - று.

(க - ரை.) மனவெழுச்சி யுடையவர் பொருளிழந்தும் வருந்தார்-என் பதாம்.

(வி - ரை.) மனஞ்சுழலாமைக்கு ஏதுவருகின்ற பாட்டாற் சொல் லப்படுகின்றது. (௩)

ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை.

(ப-ரை.) அசைவிலா - அசைவில்லாத
ஊக்க முடையானுழை - மனவெழுச்சி யுடையவ னிடத்தே
ஆக்கம் - பொருளானது
அதர்வினாய் - வழிகேட்டுக்கொண்டு
செல்லும் - போகும் - எ - று.

(க -ரை.) மனவெழுச்சி யுடையவனிடத்துச் செல்வம் வரும் - என்ப தாம்.

(வி - ரை.) அசைவின்மை இடுக்கண் முதலாகியவைகளால் தளராமை வழிகேட்டுச் சென்று சேர்வார்போலே தானேசென்று சேருமென்றற்கு- அதர்வினாய்ச் செல்லுமென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும்அடைந்துநின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாகிய ஊக்கம் சிறந்ததென்பது சொல்லப் பட்டது. (௪)

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர் தம்
முள்ளத் தனைய துயர்வு.

(ப-ரை.) மலர் - நீர்ப்பூத்தாள்களது
நீட்டம் - நீட்சியானவை
வெள்ளத்தனைய - நின்றநீரளவினவாம் (அதுபோல)
மாந்தர் - மனிதர்கள்
உயர்வு - உயர்ச்சியானது
உள்ளத்தனையது - (அவர்) மனவெழுச்சி யளவினதாம் எ - று.

(க - ரை.) நீர்ப்பூத்தாள்கள் நிறை நீரளவாம் அதுபோல மனிதர்களு யர்வு மனவெழுச்சியளவாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மலர் அதன்றாளுக்கு ஆதலால் ஆகுபெயர். நீர் மிகுந்தமட் டும் மலர்கள் நீளுமென்பதுதோன்ற - வெள்ளத்தனையவென்றார். இவ்வுப மான வலிமையால் ஊக்கமிகுந்தவளவும் மனிதர் உயர்வரென்பது பெறப் பட்டது. உயர்வு - பொருள் படைகளால் மிகுதல். (௫)

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

(ப-ரை.) (அரசரானவர்) உள்ளுவதெல்லாம் - நினைப்பதெல்லாம்
உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே
உள்ளல் - நினைக்கக்கடவர்
அது - அவ்வுயர்ச்சியானது
தள்ளினும் - (ஊழ்வகையினாலே (கூடாமற்போயினும் (அந்நினை ப்பு)
தள்ளாமை நீர்த்து - தள்ளாமைக் குணமுடையதாம் எ - று.

(க - ரை.) அரசருயர்வை நினைக்கக்கடவர் அவ்வுயர்ச்சி கூடாவிடினு மந்நினைப்பு நீங்காக் குணமுடையதாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மற்று - அசை. தள்ளினு மென்றதனால் தள்ளாமை மிகுதி யாதல் விளங்கிற்று தள்ளியவிடத்தும் முயற்சியிலே அவர் தவறுதல் இல் லாமல் நல்லோராலே பழிக்கப்படாமையால் தள்ளாத இயற்கை யுடைத் தென்பதாம். முன்னே உள்ளத்தனையதுயர், வென்றதனை உறுதிசெய்தபடி.

சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற் (௬)
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு.

(ப-ரை.) களிறு - யானையானது
புதையம்பின் - கட்டாகிய அம்பினாலே
பட்டு - புண்பட்டவிடத்து
பாடூன்றும் - (தளராமல்தன்) பெருமையை நிலைநிறுத்தும் (அது போல)
உரவோர் - மனவெழுச்சியை யுடையவர்
சிதைவிடத்து - (தாம் நினைத்த உயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்த விடத்து
ஒல்கார் - தளராமல் தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவார் எ - று.

(க - ரை.) யானை கணையாற் புண்பட்டவிடத்துந் தளராமற் பெருமையை நிறுத்தும் அதுபோல மனவெழுச்சியுடையார் வருத்தம் வந்தவிடத்துந் தளரார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பட்டு - பட்டாலென்பதன் பொருளிலேவந்தது. ஒல்காமை களிற்றுக்கும், பாடூன்றல்-உரவோருக்கும், கூட்டப்பட்டன. நினைக்கப்பட்டவுயர்ச்சியானது - கூடாமற்போயினும் தவறாமல் அதனை முடிப்பரென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊக்க முடையாரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (எ)

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு

(ப-ரை.) உள்ளமிலாதவர் - மனவெழுச்சி யில்லாத அரசர்
உலகத்து - இவ்வுலகத்தாருள்
வள்ளியமென்னும் - வண்மையை யுடையமென்று, (தம்மைத் தாமே மதிக்கும்)
செருக்கு - மதிப்பை
எய்தார் - பெறார் எ - று.

(க - ரை.) மனவெழுச்சி யில்லாதவர் மதிப்படையார்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஊக்க மில்லாதவர்க்கு முயர்ச்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு, இவை முறையே இல்லாமற்போதலால். செருகெய்தாரென்றார். கொடை வெற்றிகளால் ஆகியவின்பம் தமக்கல்லது பிறருக்குக் காணப்படாமையால் தன்மை யிடத்தாற் சொல்லப்பட்டது. (அ)

பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

(ப-ரை.) யானை - யானையானது
பரியது - (எல்லாவிலங்குகளினும்) பெரிய உடம்பையுடையது
(அதுவல்லாமலும்)
கூர்ங்கோட்டது - கூர்மையான கொம்புகளையு முடையது
ஆயினும் - ஆனாலும்
புலி - புலியானது
தாக்குறின் - (தன்னை) எதிர்ப்படின்
வெரூஉம் - (அதற்கு) அஞ்சும் - எ - று.

(க - ரை.) யானை பெரிதும் கொம்புடையதுமானாலும் புலியடிக்கிலஞ்சும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) பேருடம்பால் வலிமிகுதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று புலியைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல் வலிமையும் வெல்லுதற்குச்சிறந்த ஆயுதமும் உடையதாயினும் யானை ஊக்க மில்லாமையால் அதனையுடைய அப்புலிக்கு அஞ்சுமென்ற இந்தவாக்கியம், பகைவரைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல் வலிமையும், வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்க

மிலராயின் அதனையுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவரென்பது தோன்ற நிற்ற லால் பிறிது மொழிதல். (௯)

உரமொருவர் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
உரம் - திடமான அறிவாவது
உள்ளவெறுக்கை - மனவெழுச்சியின்
அஃது - அதனை
இல்லார் - இல்லாதவர்
மரம் - (மனிதராகார்) மரங்களாவார்
வேறு - (சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடத்து) வேற்றுமை
மக்களாதலே - மனிதவடிவாயிருக்கையேவேறில்லை - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக் கறிவாவது மனவெழுச்சியாம் அஃதில்லாதவர் மரங்களுக் கொப்பாவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய நல்லவறிவும் காரியமுயற்சியும் இல்லாமைபற்றி மரமென்றும், மரத்தில் உண்டாம் பயன் இல்லாமைப் பற்றி மக்களாதலே வேறென்றும் சொல்லினர். மரத்திற்குப்பயன் பழமுதலானவையும், ஆலயம், வீடு, தேர், மரக்கலம், இவைகளுக்குஉறுப்பாதல்முதலானவையும் ஆகும். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊக்கமில்லாத வரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

அறுபதாம் அதிகாரம் ஊக்கமுடைமை
முற்றிற்று.

கூக - ஆம் - அதி - மடியின்மை.

அஃதாவது: நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்போதுசோம்புதலில்லாமையாம். ஊக்கமுடையவர்க்கு ஒரேவிடத்தே குணவசத்தால் சோம்பல் வருதலைக் குறித்து இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்று
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

(ப-ரை.) குடியென்னுங் குன்றாவிளக்கம் - (தான்பிறந்த) குடியாகியமழுங்கா விளக்கானது
மடியென்னுமாசு - (ஒருவனது சோம்பலாகிய இருளானது)
ஊர - நெருங்க
மாய்ந்துகெடும் - மழுங்கிக்கெடும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் குடியென்னும் விளக்கானது அவன் சோம்பலாற் கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உலகநடையுள்ள வரைக்கும் இடையறாது தன்னுட் பிறந்தவரை விளக்குதலால், குடியைக்குன்றா விளக்கமென்றும், தமோகுணத்தினாலே வருதலால் சோம்பலை இருளென்றும், அதுமற்றை யிருள்போலாகாமல் அவ்விளக்கைத் தானெருங்கிமாய்க்கும் வலியுடைமையால், மாசூராய்ந்து கெடுமென்றும் சொல்லினர். கெடுதல்பெயரும் வழங்காமற்போகுதல்.

> மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
> குடியாக வேண்டு பவர்.

(ப-ரை.) குடியை - (தாம்பிறந்த) குடியை
குடியாக - (மென்மேலுயரும்) நற்குடியாக
வேண்டுபவர் - வேண்டுவோர்
மடியை - சோம்பலை
மடியா - சோம்பலாகவே (நினைத்து)
ஒழுகல் - (முயற்சியோடு) நடக்கக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை) தாம்பிறந்த குடியை நற்குடியாக வேண்டுவோர் சோம்பலை விடக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) நெருப்பைக்காட்டிலுங் கொடியதுவே றில்லாமைபற்றிநெருப்பாகவே நினைக்கவேண்டும். 'என்பதுபோல் மடியைக்காட்டிலும் கொடியது வேறில்லாமைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயராற்றானே சொல்லினர்சோம்பலைச் சோம்பலாகவே நினைத்து முயற்சிசெய்து நடந்தால் தாம் உயர்தலாலே குடி உயிருமென்றற்கு குடியைக் குடியாக வேண்டுபவரென்றார். அப்படி நடவாமற்போனால் குடி அழியுமென்பது. (௨)

> மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
> குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(ப-ரை.) மடி - மடிக்கத் தகுவதாகிய
மடி - சோம்பலை
கொண்டு - தன்னுள்ளே கொண்டு
ஒழுகும் - நடக்கும்
பேதை - அறிவில்லாதவன்
பிறந்த - பிறந்த
குடி - குடியானது
தன்னினும் - அவனினும்
முந்து - முற்பட
மடியும் - அழியும் - எ - று.

(க - ரை.) சோம்பலுடையவன் குடியானது கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அழிவுதருஞ் சோம்பலை உட்கொண்டு நடத்தலாலேபேதையென்றும், அவனாலே காப்பாற்றப் படுதலால் - குடிதன்னினு முந்து

மடியுமென்றும் 'சொல்லினர். ஆக்கத்திலே பிற்படினும் அழிவிலே முற்படு மென்பதாம்.

> குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
> மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.

(ப-ரை.) மடி - சோம்பலிலே
மடிந்து - வீழ்தலால்
மாண்டவுஞற்றிலவர்க்கு - திருத்தமாகிய முயற்சி யில்லாதவ ராயினவர்க்கு
குடி - குடியும்
மடிந்து - அழிந்து
குற்றம் - குற்றங்களும்
பெருகும் - பல்கும் - எ - று.

(க - ரை.) முயற்சி யில்லாதவர்க்குக் குடியுங் கெட்டுக் குற்றங்களும் பெருகும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) குற்றங்கள் பின்வருங் குறளிலே சொல்லப் படுகின்றன. (இவை நான்கு பாட்டாலும் சோம்பலினது தீமை சொல்லப்பட்டது.) (௪)

> நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்குங்
> கெடுநீரார் காமக் கலன்.

(ப-ரை.) மடி - சோம்பலும்
நெடுநீர்-(விரைவிற் செய்தற் குரியவைகளை) நீட்டித்துச் செய்யுங் குணமும்
மறவி - மறதியும்
துயில் - துயிலும் ஆகிய
நான்கும் - இந்நான்கும்
கெடுநீரார் - இறக்கு மியல்பினை யுடையவர்
காமக்கலன் - விரும்பியேறு மாக்கலமாம் - எ - று.

(க - ரை.) சோம்பலும், தாமதமும், மறதியும், நித்திரையும், கெடுவா ரேறு மரக்கலங்களாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மடிசெய்யுளமைவு நோக்கி நடுநின்றது. மடியோடு,மற்றை மூன்றும் தமோகுணத்திலே தோன்றி - உடனிகழ்வன வாதலால் சேர்த்து எண்ணப்பட்டன. காமக்கல னென்பதனால் எப்படி மரக்கலம் மரணம் சமீபித்தவர்க்குப் பெருக்கந் தருவதுபோலே தோன்றி அவர்விரும்பி ஏறியவிடத்துக் கடலிலே விழுத்துமோ அப்படியே இந்நான்கும் துன்பஞ் சமீபித்தவர்க்கு இன்பஞ் செய்பவைபோலே தோன்றி அவர் அவைகளை விரும்பிக் கொண்ட விடத்தே துன்பத்திலே விழுத்துமென்பது தோன்றலறிக. (௫)

> படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
> மாண்பய னெய்த லரிது

(ப-ரை.) படியுடையார் - நிலமுழுதும் ஆண்ட வரசரது
பற்று - செல்வமானது
அமைந்த கண்ணும் - தானே வந்து சேர்ந்தவிடத்தும் (அதனால்)
மடியுடையார் - சோம்பலுடையவர்
மாண்பயன் - பெரும்பயனை
எய்தலரிது - அடைதலில்லை - எ-று.

(க - ரை.) உலகொருங்குடைய அரசர் செல்வம் வலியவந்தாலும்சோம்பலுடையவர் பயனடைதலில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உம்மை - அமையாமையை விளக்கி நின்றது. பயன் இன்பம், அச்செல்வம், காக்கு முயர்ச்சி யில்லாமையால் அழிவதாலே தந்துன்பம் நீங்காதென்பதாம். (௬)

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

(ப-ரை.) மடிபுரிந்து - சோம்பலை விரும்புதலால்
மாண்ட - பெருமைபொருந்திய
உஞற்றிலவர் - முயர்ச்சியில்லாதவர்
இடிபுரிந்து - (நட்பாளர்) கண்டித்துப் புத்திசொல்லி (அதனாற் பயன் காணமையினாலே)
எள்ளுஞ்சொல் - (பின்) இகழுஞ்சொல்லை
கேட்பர் - கேட்பார் எ - று.

(க- ரை.) சோம்பலுடையவர் பிறரிகழுஞ் சொல்லைக்கேட்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவரிகழ்தல் சொல்லவே - பிறரிகழ்தல் சொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று. அவைகளுக்கெல்லாம் எதிர் பேசமாட்டாமையால் கேட்பரென்றார். (௭)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

(ப-ரை.) மடிமை - சோம்பற் றன்மையானது
குடிமைக்கண் - குடிமையுடைய அரசனிடத்தே
தங்கின் - தங்குமாயின் (அது)
தன்னொன்னார்க்கு - தன்பகைவர்க்கு
அடிமை - அடியனுந்தன்மையை
புகுத்திவிடும் - (அவனை) அடைத்துவிடும் எ - று.

(க - ரை.) சோம்ப லரசனிடத்துத் தங்குமானலது அரசன் தன்னைப் பகைவருக் கடிமையாக்கும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) சோம்பலினது தன்மை - காரியக்கேடு குடிமை-குடிசெய்தற்றன்மை. அது அதனையுடைய அரசனுக்காதல் தன்னொன்னார்க் கென்றதனால் அறிக. அடியனுந் தன்மை தாழ்ந்து நின்றேவல் கேட்டல். [இவை நான்கு பாட்டாலும் சோம்பற் குற்றங்கள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(ப-ரை.) ஒருவன் - ஒருவன்
மடியாண்மை - சோம்பலை ஆளுந்தன்மையை
மாற்ற - ஒழிக்கவே
குடி - (அவனது) குடியுள்ளும்
ஆண்மையுள் - ஆண்மையுள்ளும் (வந்த)
குற்றம் - குற்றங்கள்
கெடும் - அழியும் எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் சோம்பலை யொழிக்க அவன் குடியிலும் ஆண்மையிலும் வந்த குற்றங்க ளழியும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) சோம்பலை ஆளுந்தன்மையாவது சோம்பலுடைமைக்கு ஏதுவாகிய தமோகுணம். அவற்றுள் வந்த குற்றமென்றது சோம்பலாலன்றி முன்னே வேறுகாரணங்களால் நிகழ்ந்தவைகளை அவையும்சோம்பலுடைமையை ஒழித்து முயற்சியுடையவனாக நீங்கு மென்பதாம். (௯)

மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு.

(ப-ரை.) மடியிலா - சோம்பலில்லாத
மன்னவன் - அரசன்
அடி - (தன்னடியளவினாலே)
அளந்தான் - (எல்லாவுலகத்தையும்) அளந்தகடவுள்
தாஅயதெல்லாம் - கடந்த பரப்பு முழுதையும்
ஒருங்கு - ஒருசேர
எய்தும் - அடைவான் - எ - று.

(க - ரை.) சோம்ப லில்லா வரசன் உலகெல்லா மடைவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) எப்போதும் தொழிலினிடத்தேமுயன்றால் இடையீடில்லாமல் அடைவா னென்பதாம். [இவைஇரண்டு பாட்டாலும்சோம்பலில்லாதவன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

அறுபத்தோராம் அதிகாரம் மடியின்மை.
முற்றிற்று.

௬௰௨ - ஆம்-அதி-ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது: இடைவிடாதமெய்ம்முயற்சியை யுடையனாதல். அதுஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் சொல்லப்பட்டது. சோம்பலைக் கெடுத்தாலும் தொழிலை முயற்சியா லல்லாமல் ஆளக்கூடாமையினாலே இது மடியின்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்

(ப-ரை.) (தமது சிறுமையை நோக்கி) அறுமையுடைத்தென்று-நாம் இத்
தொழிலை முடித்தல் அருமையை யுடைத்தென்று நினைத்து
அசாவாமைவேண்டும் - தளரா திருக்கவேண்டும்
பெருமை - அத்தொழிலை முடித்தற்கு ஏற்ற பெருமையை
முயர்ச்சி - முயற்சியானது
தரும் - தமக்கு உண்டாக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தொழிலைக்குறித் தருமையென்று தளரா திருக்கவேண்டும் தளரா முயற்சி பெருமைதரும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) சிறுமையை நோக்கி யென்றது-பெருமை தருமென்றதனு லும், தொழிலை முடித்தவென்றது - அதிகாரத்தாலும் வருவிக்கப்பட்டன, விடாது முயற்சி செய்தால் தாம் பெருமையை யுடையவ ராதலால் அரிய தொழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (௧)

வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

(ப-ரை.) உலகு - உலகம்
வினைக்குறை - தொழிலாகிய குறையை
தீர்ந்தாரின் - செய்து விட்டவரை
தீர்ந்தன்று - விட்டது அதனுல்
வினைக்கண் - செய்யத்தகுந் தொழிலினிடத்தே
வினைகெடல் - செயலற்றிருக்கையை
ஓம்பல் - ஒழியக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) தொழிலின் குறையைச் செய்யாது விட்டவரை, யுலகம் விட்டது ஆகையால் தொழிலிற் செய்கை யற்றிருக்கையை விடக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) குறை - அவசியம் வேண்டியபொருள். (௨)

தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

(ப-ரை.) வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு - (எல்லார்க்கும்) உபகாரஞ்
செய்தலென்னு மேம்பாடானது
தாளாண்மையென்னுந் தகைமைக் கண் - முயற்சி யென்னும்உய
ர்ந்த குணத்தினிடத்தே
தங்கிற்றே - நிலை பெற்றதே - எ - று.

(க - ரை.) உபகாரமேன்மை முயற்சியி னிடத்து நிலைபெற்றது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருள் கைகூடுதலால் உபகாரஞ் செய்தற்கு உரியவர் முயற்சியை யுடையவரே யென்றற்கு அதனைதன் குணத்தின்மேல்வைத்தும்

அம்மேம்பாடானது பிறரிடத்தே இல்லையென்றதற்குத் தங்கிற்றே யென்றும் சொல்லினர். [இவை மூன்று பாட்டாலும் முயற்சியது சிறப்புச்சொல்லப் பட்டது.] (௩)

தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(ப-ரை.) தாளாண்மை யில்லாதான் - முயற்சி யில்லாதவன்
வேளாண்மை - உபகாரியாந் தன்மையானது
பேடி - சேனையைக் கண்டால் (அஞ்சும்) பேடியானவன்
கைவாளாண்மைபோல - (அச்சேனையிடத்தே) கையில்வாளை
ஆளுகை - தன்மைபோல
கெடும் - இல்லையாம் - எ - று.

(க - ரை.) முயற்சி யில்லாதவ னுபகாரத்தன்மை பேடி கைவாள்போலாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) எப்படிப் பேடியானவள் வாளால் வெட்டுதற்குக் கருத்துடையவளாயினும் அது அவளச்சத்தால் முடியாதோ அப்படியே முயற்சியில்லாதவன் பலருக்கும் உபகாரஞ் செய்தற்குக் கருத்துடையவனாயினும் அது அவன் வறுமையால் முடியாதென்பதாம் [இதனால் முயற்சியில்லாதவனது குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.

(ப-ரை.) இன்பம் விழையான் - (தனக்கு) இன்பத்தை விரும்பாதவனாகி
வினைவிழைவான் - தொழில் முடித்தலையே விரும்புவோன்
தன்கேளிர் - தன் சுற்றத்தாரும் நட்பாளருமாகியகேளிரது
துன்பம் - (பாரத்தின்) துன்பத்தை
துடைத்து - ஒழித்து
ஊன்றும் - (அதனைத்) தாங்கும்
தூண் - தூணும் - எ - று.

(க - ரை.) தனக்கின்பம் விரும்பாதவனாகி முயற்சியை விரும்புவோன் தன்னுறவினர் துன்பத்தைத் தாங்குந் தூண் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கேளிரது வறுமையுந் தீர்த்து அவரைக்காத்தலுஞ் செய்ய வல்லவனுமெனவே தனக்கு ஆசைசெய்து கொள்ளுதல் சொல்ல வேண்டுவதில்லையாயிற்று. காரியமாகிய இன்பத்தை விரும்பாமல் காரணமாகிய முயற்சியை விரும்புவோன் எல்லாப்பயன்களும் அடைவானென்றதனால் அக்காரணத்தைவிட்டு அக்காரியத்தை விரும்புவோன் ஒரு பயனும் அடையானென்பது பெறப்பட்டது. (ஏகதேச வுருவகம்) [இதனால் அதனையுடையவனது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

முயற்சி திருவினை யாக்குமுயற் றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும்.

(ப-ரை.) முயற்சி - (அரசரிடத்தே உண்டாகிய) முயற்சியானது
திருவினை - (அவரது) செல்வத்தை
ஆக்கும் - வளர்க்கும்
முயற்றின்மை - அம்முயற்சி யில்லாமையானது
இன்மை - வறுமையை
புகுத்திவிடும் - அடைவித்து விடும் - எ - று.

(க - ரை.) முயற்சி செல்வத்தை வளர்க்கும் அம் முயற்சி யில்லாமை தரித்திரத்தைக் கொடுக்கும் என்பதாம்.

(வி -ரை.) இங்கே செல்வம் - மந்திரிமுதலாகிய அறுவகை அங்கங்கள். வறுமை அவை யில்லாதவராதலால், அதனை அடைவித்துவிடவேபகை வரால் அழிவரென்பது கருத்து. (சு)

மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள்

(ப-ரை.) மாமுகடி - கரிய மூதேவியானவள்
மடி - (ஒருவனது) சோம்பலினிடத்தே
உளாள் - இருப்பாள்
தாமரையினாள் - சீதேவியானவள்
மடியிலான் - சோம்பலில்லாதவனது
தாள் - முயற்சியினிடத்தே
உளாள் - இருப்பாள்
என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர் - எ - று.

(க - ரை.) மூதேவி சோம்பலுடையவனிடத் திருப்பாள். சீதேவி சோம்பலில்லாதவ னிடத்திருப்பாள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பாவத்தின் கருமை அதன் பயனாகிய முகடிமேல் லேற்றப் பட்டது, சோம்பலையும் முயற்சியையும் உடையவரிடத்தே அவர்களிருத்தலை அவைகளின்மேலே ஏற்றினார். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் அவ்விரண்டுக்கும் - ஏதுக்கள் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி.

(ப-ரை.) பொறியின்மை - (பயனைத் தருவதாகிய) விதியில்லாமை
யார்க்கும் - யாவருக்கும்
பழியன்று - பழியாகாது
அறிவறிந்து - அறியவேண்டு மவைகளை அறிந்து
ஆள்வினையின்மை - தொழில்செய்யாமையே
பழி - பழியாகும் - எ - று.

(க - ரை.) யாவருக்கும் விதியில்லாமை பழியாகாது முயற்சி யில்லாமை பழியாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறியவேண்டுமவை வலிமுதலானவையாம், ஊழ் பொருந்தாதவிடத்தே தொழில் செய்தலாலே பயன் இல்லை யென்பவரை நோக்கி உலகம் பழைய வினைபற்றிப்பழியாது இவ்விடத்தே தொழில்செய்யாத குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்பென்றார். அதனால் விடாதுமுயல்க வென்பதுகருத்து (௮)

தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(ப-ரை.) (முயற்சிசெய்த தொழில்) தெய்வத்தான் - ஊழ்வகையால்
ஆகாதெனினும் - (நினைக்கப்பட்ட பயனைத்) தாராதாயினும்
முயற்சி - முயற்சி
தன்மெய் - தனக்கிடமாகிய உடம்பு
வருத்தக்கூலி - (வருந்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவு
தரும் - கொடுக்கும் (பாழாகாது) - எ - று.

(க - ரை.) ஊழில்லாவிடினு முயற்சி பலனைத்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஊழினால் ஆகிய விடத்துத் தன்னளவின் மிகுந்த பயனைத்தருமென்பது உம்மையால் பெற்றாம், ஆனவிடத்தும் ஆகாவிடத்தும் பாழாகாமையால், ஊழை நோக்கி இராமல் முயல்க வென்பது கருத்து. (௯)

ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்.

(ப-ரை.) ஊழையும் - (பயனைவிலக்குவதாகிய) ஊழையும்
உப்பக்கங்காண்பர் - புறங்காண்பார்
உலைவின்றி - (அவ்விலக்குதற்கு) இளையாமல்
தாழாது - தாழ்வற
உஞற்றுபவர் (தொழிலை) முயல்வோர் - எ - று.

(க - ரை.) இடைவிடாது முயற்சி செய்வோர்விதியையும் விலக்குவார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தாழ்வருதல்-ஆலோசனையிலும் வலிமுதலானவையறிதலிலும், செயலிலும், குற்றிமறுதல். ஊழானது தொழிலை ஒருகால் இருகால் அல்லாமல், விலக்காமையாலே பலகாலும் முயற்சிசெய்வோர்பயனை அடைவாரென்றற்கு உப்பக்கங் காண்பரென்றார். [ஊழினாலே இடுக்கண் வரினும் முயற்சி விடத்தக்க தல்லவென்பது இம்மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது. (௧௰)

அறுபத்திரண்டாம் அதிகாரம் ஆள்வினையுடைமை.

முற்றிற்று.

கூங - ஆம் - அதி - இடுக்கணழியாமை

அஃதாவது: தொழிலிலே முயல்பவன் ஊழினாலாவது, பொருளில்லாமை யினாலாவது, மெய் வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து அற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) இடுக்கண் - துன்பமானது
வருங்கால் - (வினையினாலே தனக்கு) வருமிடத்து
நகுக - (அதற்கு அழியாமல்) உள்ள மகிழக்கடவன்
அதனை - அத்துன்பத்தை
அடுத்து - மேலுமேலுமாய்
ஊர்வது - நெருக்கவல்லது
அஃதொப்பது அம்மகிழ்ச்சி போல்வது
இல் - (வேறே) இல்லை (ஆதலால்) - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் துன்பம் வரும்போது மகிழக்கடவன்; அத்துன்பத்தை நெருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தொழில் நன்றாக முடிந்தவிடத்தே உண்டாவதான மாகிழ்சியை அதற்கு நடுவிலே துன்பம் வருமிடத்து உட்கொண்டால் அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியால் அதனைத்தள்ளி அக்குறைமுடிக்க வல்லவனாவானாதலின் அதனை யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்லென்றார். (க)

வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

(ப-ரை.) வெள்ளத்தனைய - வெள்ளம்போலே கரையில்லாத
இடும்பை - துன்பமெல்லாம்
அறிவுடையான் - புத்தியுள்ளவன்
உள்ளத்தின் - உள்ளத்தினாலே
உள்ள - (ஒன்றை) நினைத்தவளவிலே
கெடும் - அழியும் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவுள்ளவனொன்றை நினைக்கத் துன்பமெல்லாங் கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) துன்பமாவது; உள்ளத்து ஒரு கோட்பாடே யென்பதும்- அதுமாறுபாடாகக் கொண்டால்நீங்குமென்பதும் அறியவேண்டுதலால் அறிவுடையானென்றும் அவ்வுபாயத்தி னெளிமை தோன்ற, உள்ளத்தினுள்ள வென்றும் சொல்லினார். [இவ் விரண்டு பாட்டாலும் ஊழினாலாகிய இடுக்கணால் அழியாமைக்கு உபாயஞ் சொல்லப்பட்டது. (உ)

௬௨௩ ௬௩ - ஆம் - அதி - இடுக்கணழியாமை.

இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர்..

(ப-ரை.) இடும்பைக்கு - (தொழில் செய்யும்போது அதற்குநடுவிலேவந்த) துன்பத்திற்கு
இடும்பை படாதவர் - வருந்தாதவர்
இடும்பைக்கு - அத்துன்பத்திற்கு
இடும்பை - துன்பத்தை
படுப்பர் - உண்டாக்குவர் - எ - று.

(க - ரை.) துன்பத்திற்குத் துன்பப்படாதவர் துன்பத்திற்குத் துன்பத்தைக் கொடுப்பார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வருந்துதல் இளைத்துச் செய்யாமல்விடநினைத்தல் மனத்திடமுடையவராய் விடாதுமுயன்றால் தொழில்முடிவு பெற்றுப்பயன் படுமாதலால் எல்லாத் துன்பங்களும் நீங்குமென்பதுபற்றி இடும்பைக் கிடும்பைபடுப்பரென்றார். வருகின்ற பாட்டிரண்டிலும் இதற்கு இம்படியே பொருள் கொள்க. (௩)

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னா னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.

(ப-ரை.) மடுத்தவாயெல்லாம் - தடைபட்ட விடங்களிலெல்லாம்
பகடன்னான் - (பண்டியை இழுத்துச்செல்லுங்) கடாப் போலே தொழிலைமேற்கொண்டு செலுத்த வல்லவனை
உற்ற - அடைந்த
இடுக்கண் - துன்பமானது
இடர்ப்பாடு (தானே) - துன்பப்படுதலை
உடைத்து - உடைத்தாம் - எ - று.

(க - ரை.) தொழில்செய்ய வல்லவனை யடைந்த - துன்பமானதுதானே துன்பப்படும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தடைபடு மிடங்கள்-பண்டிக்குச் சேற்று நிலமுதலானவையும்தொழிலுக்கு இடையூறுகளும். ஆம். கடா-பக்கத்திலொற்றிலும் மூச்சுப்பிடித்தும், கால் மடக்கியும், அரிதிலே செலுத்தும் விதம்போல் தன்மெய்வருத்தம் நோக்காமல் முயன்று செலுத்துவானென்றற்கு பகடன்னானென்றார். (௪)

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(ப-ரை.) அடுக்கிவரினும் - இடைவிடாது மேலுமேலும்வந்தனவாயினும்
அழிவிலான் - (தன்னுள்ளக்கோட்பாடு) விடாதவனை
உற்ற - அடைந்த
இடுக்கண் - துன்பமானது
இடுக்கட்படும் - (தான்) துன்பத்திலே படும் - எ - று.

(க - ரை.) தைரியம் விடாதவனை யடைந்த துன்பமானது துன்பப்படும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒன்றே பலகால் வருதலும், வேறுபல கலந்து வருதலும், அடங்க - அடுக்கிவரினுமென்றார். அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் - காரியத்தின்மேல்நின்றது. [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஊழாலாகிய துன்பத்திற்கு அழியாமை சொல்லப்பட்டது. (௬)

அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத றேற்றா தவர்.

(ப-ரை.) பெற்றேமென்று - (செல்வக்காலத்து இது) பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் - உலோபஞ்செய்தலை
தேற்றாதவர் - அறியாதவர்
அற்றேமென்று - (வறுமைக்காலத்திலே) வறியே மானேமென்று
அல்லற்படுபவோ - (மனதினாலே) துன்பப்படுவாரோ - எ - று.

(க - ரை.) செல்வத்திலு லோபஞ் செய்யாதவர் வறுமையில் விசனப்படார் என்பதாம்

(வி - ரை.) பெற்றவிடத்து உலோபஞ் செய்யாமையைநோக்கி அற்றவிடத்தும் மந்திரி முதலானவர்கள்விட்டு நீங்காமையால், அல்லற்படுதலில்லையாயிற்று. [இதனாலே பொருளில்லாமையால் வந்த துன்பத்துக்கு அழியாமையும், அதற்கு உபாயமும் சொல்லப்பட்டன.] (௬)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதா மேல்.

(ப-ரை.) மேல் - அறிவுடையார்
உடம்பு - தேகமானது
இடும்பைக்கு - துன்பமாகிய வாளுக்கு
இலக்கமென்று - குறியிடமென்றுதெளிந்து
கலக்கத்தை - (தம்மேல்வந்த) துன்பத்தை
கையாறு - துன்பமாக
கொள்ளாதாம் - கொள்ளார் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவுடையவன் துன்பத்தைத் துன்பமாகக் கொள்ளான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) [இடும்பையை வாளென்னுமல் உடம்பை இலக்கமென்றதனால் ஏகதேசவுருவகம்] இயல்பாகக்கொள்வரென்றறிக. (எ)

இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறாஅ தலிவன்.

(ப-ரை.) இன்பம் - (தன்னுடம்பிற்கு) இன்பமானவைகளை
விழையான் - விரும்பானாகி
இடும்பை - (வினையால்) துன்பமடைதல்
இயல்பென்பான் - இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்
துன்பமுறாதலிவன் - (தன்முயற்சியால்) துன்பமடையான்-எ-று.

(க - ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவனாகித் துன்பத்தை யியல்பென்று நினைப்பவன் துன்பமடையான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இன்பம் விரும்பினாலும், இயல்பென்றது வாராமல் காக்கக்கருதினாலும், துன்பம் விளைதலால் இவ்விரண்டும்செய்யாதவனை துன்பமுறுத லிலனென்றார். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்
டுன்ப முறுத லிலன்.

(ப-ரை.) இன்பத்துள் - (வினையினாலே) இன்பம் வந்தவிடத்து
இன்பம் - அவ்வின்பத்தை
விழையாதான் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) விரும்பாதவன்
துன்பத்துள் - துன்பம் வந்தவிடத்தும்
துன்பம் - அத்துன்பத்தை
உறுதலிலன் - (அனுபவித்துக் கொண்டே மனத்தால்) அடையான் - எ - று.

(க - ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவன் துன்பத்தில் விசனப்படான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) துன்ப முயர்ச்சியால் வரும் யிடுக்கண் இரண்டும் ஒரு தன்மையாக் கொள்ளலால் பயன்களும் இலவாயின. (௯)

இன்னாமை யின்பமெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்தொழில்செய்யுமிடத்து) இன்னாமை - முயற்சியால்வருந் துன்பத்தையே
இன்பமெனக்கொளின் - (தனக்கு) இன்பமாக நினைத்துக் கொள்ளுவானாயின் (அதனால்)
தன்னொன்னார் - தன்பகைவர்
விழையும் - நன்கு மதித்தற்கு ஏதுவாகிய
சிறப்பு - உயர்ச்சியானது
ஆகும் - உண்டாகும் - எ - று.

(க - ரை.) துன்பத்தை யின்பமாகக்கொள்வானாகி லவன்பகைவராலே மதிக்கப்படு முயற்சி யடைவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) துன்பந்தானும் உயிர்க்கு இயல்பன்றிக்கணிதமாய்மனத்தினிடத்தே நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின் அதனை மாறுபடக் கொண்டால் அதற்கு அழியாமல் மனமகிழ்ச்சி யுடையனாகி அதனாலேதொடங்கியதொழிலைமுடிக்க வல்லவனாகுமென்பது கருத்து. [இவை நான்கு பாட்டாலும் மெய் வருத்தத்தாலாகிய துன்பத்துக்கு அழியாமையும், அதற்குஉபாயமும், சொல்லப்பட்டது.] (௰)

அறுபத்து மூன்றும் அதிகாரம் இடுக்கணழியாமை.

முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனிமுறையானே அரசியலை நடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அங்கங்களது இயல்பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்கினைச்சக்கரத்தைச் செலுத்தலிலே அவ்வரசனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்ததிகாரத்தினாலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே அமைச்சுச் சொல்லுகின்றார்.

சுச - ஆம் - அதி - அமைச்சு.

அஃதாவது: அமைச்சனது தன்மை, அத்தன்மை அவன் குணங்களும் செய்கைகளும் ஆம்.

கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்யும்போது) கருவியும் - (அதற்கு வேண்டும்) சாதனங்களும்
காலமும் - (அதற்கு ஏற்ற) காலமும்
செய்கையும் - (அது) செய்யும்விதமும்
செய்யு மருவினையும் - (அவ்விதத்திலே செய்யப்படும்) அரிய தொழில்களிலும்
மாண்டது - பொருந்த வெண்ண வல்லவனே
அமைச்சு - மந்திரியாவான் - எ - று.

(க - ரை.) கருவியும் - காலமும் செய்கையும் தொழிலும் இவற்றை யெண்ண வல்லவன் மந்திரி என்பதாம்.

(வி - ரை.) சாதனங்கள் - சேனையும், பொருளும், காலம் - அத்தொழிலைத் தொடங்குங்காலம், செய்கை யெனவே அது தொடங்கு முபாயமும், இடையூறு நீக்கி முடிக்கும் விதமும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியினாலே பெரியபயன் தருமென்றற்கு அருவினை யென்றார். இவ்வைந்தையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கு அங்க மென்பார். (க)

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.

(ப-ரை.) வன்கண் - (தொழில் செய்தலிலே) அசைவில்லாமையும்,
குடிகாத்தல் - குடிகளைக்காத்தலும்
கற்றறிதல் - (நீதிநூல்களைக்) கற்று விதிவிலக்குகளை அறிதலும்
ஆள்வினை - முயற்சியும்
ஐந்துடன் - (முன் சொல்லப்பட்ட) அங்கங்களைந்துடனே

மாண்டது - திருந்தவுடையவனே
அமைச்சு - மந்திரியாவான் - எ - று.

(க - ரை.) அசைவில்லாமையும் குடிகளைக் காத்தலும்கற்றறிதலும் முயற்சியும் உடையவன் மந்திரி என்பதாம்.

(வி - ரை.) இந்நான்கினையும் முன்னை யவைகளோடுசேர்த்துச் சொல்லியது-அவைகளும் இவைகளோடு கூடியே மாட்சிமைப் படவேண்டு மென்பதை அறிவித்தற்கும் அவை ஐந்தென்னுந் தொகை பெறுதற்கும், என்க.

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(ப-ரை.) (போர்வந்தவிடத்து) பிரித்தலும் - பகைவர்க்குத் துணையாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினால் பிரித்தலும்
பேணிக்கொளலும் - தம்மிடத்தோரை அவர் பிரியாமற் கொடையினாலும் இன் சொல்லினாலும் காத்துக்கொள்ளுதலும்
பிரிந்தார் - (தம்மைவிட்டும் தம்மவரை விட்டும்) பிரிந்தவரை
பொருத்தலும் - மறுபடி பொருத்தவேண்டினால்) பொருத்தலும்
வல்லது - வல்லவனே
அமைச்சு - மந்திரியாவான் - எ - று.

(க - ரை.) பிரித்தலும், காத்தலும், பிரிந்தவரைப் பொருந்தச் செய்தலும், வல்லமையுடையவன் மந்திரி என்பதாம்.

(வி - ரை.) இவைகளுள் அப்பொழுதை நிலைக்கு ஏற்றசெயலறிதலும், அதனை அவரறியாமல் அதற்கு ஏற்ற உபாயதால் முடிவுறப்பிடித்தலும், அருமையாதல் நோக்கி வல்லதென்றார். பொருத்தலுக்குச் சந்தியென்றும் பிரித்தலுக்குவிக்கிரகமென்றும், பெயர்கள். (௩)

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(ப-ரை.) (ஒருகாரியச் செய்கை பலவிதமாகத் தோன்றினால்) தெரிதலும் - (அவற்றுள் ஆவதை) ஆராய்ந்தறிதலும்
தேர்ந்து செயலும் - (அதுசெய்யும்போது பலிக்கும் விதமும்) நாடிச்செய்தலும் (சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்தலிலே)
ஒருதலையாச் சொல்லலும் - (அவர்க்கு இதுவே நம்பத் தக்கதென்று) துணிவு பிறக்கும வகைசொல்லலும்
வல்லது - வல்லவனே
அமைச்சு - மந்திரியாவான் - எ - று.

(க - ரை.) ஆராய்தலும் ஆராய்ந்து செய்தலும் ஒருதலையாகச்சொல்லலும் வல்லவன் மந்திரி என்பதாம்.

(வி - ரை.) தெரிதல் செயலின் மேலாயிற்று-வருகின்றதது வாகலின்

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை.

(ப-ரை.) அறன் (அரசனாலே செய்யப்படும்) அறங்களை
அறிந்து - தெரிந்து
ஆன்றமைந்த (தனக்கு ஏற்ற கல்வியாலே) நிறைந்தமைந்த
சொல்லான் - சொல்லையுடையவனாகி
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும்
திறன் (தொழில்செய்யுந்) திறங்களை
அறிந்தான் - அறிந்தவன்
தேர்ச்சி - ஆலோசனைக்குத்
துணை - அவனுக்குத் துணையாவான் - எ - று.

(க - ரை.) தருமங்களையறிந்து தொழில்செய்யுந் திறங்களைத் தெரிந்தவன் மந்திரி - என்பதாம்.

(வி - ரை.) தன்னரசன் சுருங்கிய காலத்திலும்பெருகிய காலத்திலும் நடுவான காலத்திலும் என்றற்கு எஞ்ஞான்றுமென்றார். [இவ்வைந்துபாட்டாலும் மந்திரிகளது குணத்தன்மை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

(ப-ரை.) மதிநுட்பம் - இயற்கையாகிய புத்திநுட்பத்தை
நூலோடு - செயற்கையாகிய நூலறிவோடு
உடையார்க்கு - உடைய மந்திரிகளுக்கு
அதிநுட்பம் - அதிக நுட்பத்தை யுடைய ஆலோசனைகளாய்
முன்னிற்பவை - எதிர் நிற்பவை
யாவுள - எவையுள - எ - று.

(க - ரை.) புத்தி நுட்பத்தையுடைய மந்திரிகளுக்கு முன்னிற்கு மாலோசனைகளெவையுள என்பதாம்.

(வி - ரை.) நூல் - அதனறிவுக்கும், அதிநுட்பம் - அதனையுடைய ஆலோசனைக்கும், ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள். முன்னிற்றல்-பகைவராலோசனையால் தம்மாலோசனை அழியாது நிற்றல் பகைவராலோசனையை தாம் அறிந்து அழித்து அவரறிந்து அழியாதவைகளைத் தாம் ஆலோசிப்பவரென்பது கருத்து. [இதனால் அவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௬)

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல்.

(ப-ரை.) செயற்கை - (நூல்வழியினால் தொழில்) செய்யுந் திறத்தை
அறிந்தக் கடைத்தும் - அறிந்தவிடத்தும்
உலகத்து - உலகத்திலே
இயற்கை - அப்போது நடக்கின்ற இயற்கையை
அறிந்து - தெரிந்து
செயல் - (அதனோடு பொருந்தச்) செய்யக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) தொழில்செய்யுந் திறங்களை யறிந்தாலும் உலகநடக்கையறிந்து செய்யக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) நூல்வழியே யாயினும் உலகவழியோடு பொருந்ாதவைகளைச் செய்தால் அவ்வுலகம் பழிக்கு மென்று உலகியற்கையி னறிவினால் பயன் சொல்லியபடி. (௭)

அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான கூறல் கடன்.

(ப-ரை.) அறிகொன்று - (அறிந்து சொல்லினவாது) அறிவையும் அழித்து
அறியா னெனினும் - (தானும்) அறியானே யாயினும் அக்குற்ற நோக்கிக் கைவிடாமல்
உறுதி - (அரசனுக்கு) உறுதியானவைகளை
கூறல் - சொல்லுதல்
உழையிருந்தான் - மந்திரியினது
கடன் - முறையாகும் - எ - று.

(க - ரை.) சொன்னவ றறிவையழித்துத் தானறியானாகினும் அரசனுக் குறுதியானவைகளைச் சொல்லுதல் மந்திரியின் கடமையாம்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) அழித்தல்-தான் கொள்ளாமல் மேலும் இகழ்ந்துசொல்லல், உறுதி சொல்லாதபோது அவன் முடிவெய்துங் குற்றத்தை உலகந் தன்மேல் ஏற்றுமென்றதற்கு கூறல் கடனென்றார். [இவை இரண்டொட்டாலும் அவர் செயல் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி யுறும்.

(ப-ரை.) பக்கத்துள் - பக்கத்திலிருந்து
பழுதெண்ணும் - தீங்குசெய்ய வெண்ணும்
மந்திரியின் - மந்திரி யொருவனில்
தெவ் - (அரசனுக்கு) எதிர் நிற்பவர்
ஓரெழுபதுகோடி - ஓரெழுபதுகோடி பகைவர்
உறும் - உறுவர் - எ - று.

(க - ரை.) அரசனுக்குத் தீங்குசெய்பு மந்திரி யொருவனே யெழுபது கோடி பகைவரினுங் கொடியன்-என்பதாம்.

(வி - ரை,) எழுபதுகோடி யென்றது, மிகவும் பலவாகியஎண்ணிக்கைக்கு ஒன்று காட்டியபடி அவர் வெளிப்பட்டு நிற்கையால் அவருக்குத் தப்பலாம். உட்பகையாய் நிற்றலால் இவனுக்குத் தப்புதல் கூடாதென்பது பற்றி இப்படிச் சொல்லினர். (௯)

முறைபடச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர்.

(ப-ரை.) (செய்யப்படுந்தொழில்களை) திறப்பாடு - (முடித்தற்கு ஏற்றகூறுபாடு
இலாஅதவர் - இல்லாதவர்

முறைபடச்சூழ்ந்தும் - (அவைகளை முன்னே) அடைவுபட ஆலோசித்திருந்தும்
முடிவிலவே செய்வர் - (செய்யும்போது அவைகள்) முடிவில்லனவாகவே செய்யாநிற்பர் - எ - று.

(க - ரை.) செய்தொழிலிலே திறமில்லா மந்திரிகள் முன்பாலோசித்தும் பின்பு முடிவில்லாமற் செய்வார்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அக்கூறுபாடாவன - வந்தவந்த இடையூறுகளுக்கு ஏற்ற ஏற்ற பரிகாரம் அறிந்து செய்தலும், தாம் திடமுடையவராதலும், ஆம். தப்பாமல் ஆலோசிக்க வல்லவரா யிருந்தும் செய்து முடிக்க மாட்டாதவரும் உண்டென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மந்திரிகளுள் விடப்படுவோரது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

அறுபத்துநான்காம் அதிகாரம் அமைச்சு.

முற்றிற்று.

௬௰௫ - ஆம் - அதி - சொல்வன்மை.

அஃதாவது: தான் நினைத்த தொழில்முடியும் வழியால் வார்த்தைசொல்ல வல்லவனாகுதல், முன்னதிகாரத்திலே ஒரு தலையாச் சொல்லு மென்றதையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துச் சொல்லுதலால் அதன்பின் வைக்கப் பட்டது.

நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(ப-ரை) (மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டிய குணமாவது) நாநலமென்னும் - நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும்
நலனுடைமை - நலத்தினையுடையராதல்
அந்நலம் - அந்த நலமானது (பிறர்க்கும்)
யாநலத்து - பிறநலங்களிலெல்லாம்
உள்ளதூஉமன்று - அடங்குவதன்றாயிருந்தது (ஆதலால்) - எ-று.

(க - ரை.) மந்திரிகளுக்கு நாநலம்போல வேறு நலமில்லை-என்பதாம்.

(வி - ரை.) நாநலம் நாவாலுளதாகிய நலமென விரியும். இந்நலம்உலகத்தைத் தம் வசமாக்கும் மந்திரிகளுக்கு வேறாயிருக்கவேண்டு மென்னும் நீதிநூல் வழக்கம்பற்றி நாநலமென்றும், பிறருக்கும் இதுபோற்சிறந்ததுவேறில்லாமையால், அந்நலம் யாநலத்துள்ளதூஉமன் றென்றுஞ், சொல்லினர். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலாகிய தொழிலில்லார்க்கும் இது அவசியம் வே

ண்மேதனுல் அத்தொழிலுடைய மந்திரிகளுக்குச் சொல்ல வேண்டுமோ வென்பது கருத்து. (௧)

ஆக்கமுங் கேடு மதனுல் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(ப-ரை.) (மந்திரிகள்) சொல்லின்கண் - சொல்லினிடத்து
சோர்வு - சோர்தலை
காத்தோம்பல் - (தம்மிடத்தே உண்டாகாமல்) காக்கக்கடவர் (தம் மரசனுக்கும் - அங்கங்களுக்கும்)
ஆக்கமும் - பெருக்கமும்
கேடும் - அழிவும்
அதனுல் - அச்சோர்விஞலே
வருதலால் - வருகையால் - எ - று.

(க - ரை.) செல்வமும், கெடும், சொல்லால் வருதலால் மந்திரிகள் சொற்சோர்வு வாராமற் காக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆக்கத்துக்கு ஏதுவாகியநல்லசொல்லையும், கேட்டுக்கு ஏதுவாகிய தீயசொல்லையும் சொல்லென்கிற ஒப்புமைபற்றி அதனுலென்ருர். இவர் சொற்சோர்வு மற்றைச் சோர்வுபோலாகாமல் உயிர்களுக் கெல்லாம் ஒரு சேரவருதலால் காத்தோம்பலென்ருர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் சொல் வல்லமை மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டுவ தென்பது சொல்லப் பட்டது.] (உ)

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(ப-ரை.) கேட்டார் - (நட்பா) யேற்றுக்கொண்டவரை
பிணிக்கும் - (பின் வேறுபடாமற்) கட்டும்
தகை - குணங்களை
அவாய் - அவாவி
கேளாரும் - (மற்றைப் பகையா) யேற்றுக்கொள்ளாதவரும்
வேட்ப - (பின் அப்பகைமை யொழிந்து நட்பினை) விரும்பும் வண்ணம்
மொழிவது - சொல்லப்படுவதே
சொல் - சொல்லாம் - எ - று.

(க - ரை.) கேட்டாருங் - கேளாதவரும் இச்சிக்கச்சொல்வதே சொல் லாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அக்குணங்களாவன வழுவில்லாமை, சொற்சுருங்குதல், பொருள் விளங்குதல், இனிதாதல் - மேலான பயனைத்தருகல் இவை முத லானவை, அவைகளை அவாவுதலாவது - அச்சொல் சொல்லுவான் குறித்த பொருளையேயன்றி வேறே புத்தி நுட்பமுடையவராலே கொள்ளப்பட்ட வைகளின் மேலும் நோக்குடைத்தாதல். இதனுல் சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில்.

(ப-ரை.) (மந்திரிகள்) சொல்லை - (அப்படிப்பட்ட) சொல்லை
திறன் - (தம் முடையவும் கேட்பாருடையவுமான) திறங்களை
அறிந்து - தெரிந்து
சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்
அதனினூஉங்கு - அப்படி சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட
அறனும் பொருளும் - தருமமும் பொருளும்
இல் - இல்லை (ஆதலால்) - எ - று.

(க - ரை.) மந்திரிகள் சொற்றிறங்களை யறிந்து சொல்லக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அத்திறங்களாவன: குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவம், என்பவைகளால் வரும் தகுதி வேறுபாடுகள் அவைகளை அறிந்து சொல்லுவதாவது: அவைகளாலே தமக்கும் அவர்க்கும் உண்டாகிய உயர்வு தாழ்வுகளை அறிந்து அவரவர்க்குத் தகுந்த மரபினாலே சொல்லுதல் அது உயர்ந்தோர் நடையோடு பொருந்தலையும், இனிமையையும் தருதலால் அறனாயிற்று. தமது காரிய முடிதலாலே பொருளாயிற்று. அறனும் பொருளும் எனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிச் சொல்லினார். (௪)

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(ப-ரை.) சொல்லை - தாம் சொல்லக் கருதிய சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் - வெல்ல வல்ல சொல்லாகிய
பிறிதோர்சொல் - பிறிதோர்சொல்
இன்மை - இல்லாமையை
அறிந்து - தெரிந்து
அச்சொல்லை - அந்தச்சொல்லை
சொல்லுக - சொல்லக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) பிறர் சொல்லுஞ் சொல் வெல்லுஞ்சொல்லில்லாமையைக் கண்டு சொல்லக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிறிதோர் சொல்லாவது: பகைவரது எதிரானசொல் வெல்லுதல். குணங்களாலே மிகுதல் அதுவே வெல்லச்சொல்லுகவென்பதாம்.

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

(ப-ரை.) வேட்ப - (பிறர் பின்னுங்கேட்க) விரும்பும்படி
தான்சொல்லி - தாங்கள் சொல்லி
பிறர்சொல் - பிறர் தமக்குச் சொல்லுஞ்) சொல்லினது
பயன்கோடல் - பயனைக் கொண்டுவிடுதல்
மாட்சியில் - (மந்திரி) யிலக்கணத்திலே
மாசற்றார் - குற்றமற்றவரது
கோள் - துணிவு - எ - று.

(க - ரை.) பிறரிச்சிக்கும்படி சொல்லி பிறர்சொற் பயனைக்கொள்ளுதல் மந்திரிகள் கொள்கை என்பதாம்.

(வி - ரை. பிறர் சொற்களிலே குற்றமுளவாயினும் அவைநோக்கி இகழாரென்பதாம். வல்லமை இல்லாதவரை யிகழ்தல், வல்லவர்க்குத்தகுதியல்லாமையால் இதுவும் உடன் சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதனைச் சொல்லும் விதம் சொலலப்பட்டது.] (சு)

சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல் வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

(ப-ரை.) (தான் எண்ணிய காரியங்களை) சொலல்வல்லன் - பிறர்க்கு ஏற்கச் சொல்லுதல் வல்லவனுகி (அவை மிகவும் பலவான விடத்தே)
சோர்விலன் - (ஒன்றிலும்) சோர்வில்லாதவனுகி
அஞ்சான் - (சபைக்கு) அஞ்சாதவன் (யாவன்)
அவனை - அவனை
இகல் - மாறுபாட்டிலே
வெல்லல் - வெல்லுதல்
யாவர்க்கும் - எவர்க்கும்
அரிது - அருமை - எ - று.

(க - ரை.) சொல்லில் வல்லவனும், சோர்வில்லாதவனும், அஞ்சாதவனு மாகியவனை வெல்லலரிது-என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஏற்கச்சொல்லுதல் அவருக்கு அவை காரியமல்லாதவையாயிருந்தாலும் ஆமென்று நம்பும்படி சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டுவதனை மறதியாலொழிதல். இம் மூன்று குண முடையவனைப் பகைவராய்ப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்து வெல்வார் இல்லை யென்பதாம். (எ)

விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(ப-ரை.) தொழில் - (சொல்லப்படும்) காரியங்களை
நிரந்து - ஒழுங்குபடக்கோத்து
இனிது - இனிதாக
சொல்லுதல் - சொல்லுதலில்
வல்லார் - வல்லவரை
பெறின் - பெற்ருல்
ஞாலம் - உலகமானது
விரைந்து - விரைவாகி
கேட்கும் - (அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்) - எ - று.

(க - ரை.) சொல்காரியங்களை இனிதாகச் சொல்லுதலில்வல்லமந்திரிகளைப் பெற்ருல் உலக மேற்றுக்கொள்ளும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒழுங்குபடக்கோத்தல் - முன்னே சொல்லவேண்டியவையும் பின்னே சொல்லவேண்டியவையும் அறிந்து அம்முறையேவைத்தல் இனிதாதல் கேட்பார்க்கு இன்பந்தருதல். சொல்லுதல்வல்லவன் நூறுயிரம்

பேரிலொருவன் என்னும் வடமொழிபற்றிவல்லார்ப்பெறினென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவ்விதங்களாலே, சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்றா தவர்.

(ப-ரை.) மாசற்ற - குற்றமற்றவையாய்
சில - சிலவாகிய வார்த்தைகளை
சொல்லல் - (அப்படி) சொல்லுதலை
தேற்றாதவர் - அறியாதவர்
பல - பலவாகிய வார்த்தைகளை
சொல்ல - பேச
காமுறுவர் - விரும்புவார் - எ - று.

(க - ரை.) குற்றமற்ற வார்த்தைகளைப்பேச அறியாதவர்கள் பலவார்த்தைகளைப் பேச விரும்புவார்கள். வார்த்தை வசனம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) குற்றம் முன்சொல்லப்பட்ட குணங்களுக்கு எதிரானவை, இடைவிடாமற் பல சொல்லுதலையும் சொல்வன்மையென்றுவிரும்புவாரும் உண்டு. அவர் அப்படிச் சொல்லமாட்டாறவரே வல்லவர் அதுசெய்யாரென உறுதிப் படுத்துதற்கு மன்றவென்றார். (௯)

இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார்.

(ப-ரை.) கற்ற - கற்றநூல்களை
உணர - (பிறர்) அறியும் விதமாக
விரித்துரையாதார் - விரித்து உரைக்கமாட்டாதவர்
இணர் - கொத்தினிடத்தே
ஊழ்த்தும் - மலர்ந்திருந்தும்
நாறா - மணக்காத
மலரனையர் - பூப்போல் பவர் - எ - று.

(க - ரை.) கற்றநூல்களை விரித்துச் சொல்லாதவர்கள் வாசனையில்லா மலருக்கொப்பாவார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எப்படி செவ்விபெற மலர்ந்திருந்தும் வாசனை செய்யாத மலர் சூடப்படதோ அப்படியே நூலைக்கற்றிருந்தும் சொல்லமாட்டாதவர் நன்கு மதிக்கப் படாரென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதுமாட்டாரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (௰)

அறுபத்தைந்தாம் அதிகாரம் சொல்வன்மை

முற்றிற்று.

௬௬ - ஆம் - அதி - வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது, செய்யப்படுந் தொழில்கள் பொருளை மாத்திரமல்லாமல் அறமும் - புகழுந் தந்து நல்லவையாதல். சொல்லேயல்லாமல் செயலும் நன்றாக வேண்டுமென்கிறமையால் இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) துணைநலம் - துணையினது நன்மையானது
ஆக்கம் - செல்வமொன்றையே
தரூஉம் - கொடுக்கும்
வினைநலம் - தொழிலினது நன்மையானது
வேண்டியவெல்லாம் - (அவன்) வேண்டியவைகளை யெல்லாம்
தரும் - கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்குத் துணைநன்மைசெல்வமொன்றைத் தரும்தொழிலின் நன்மை வேண்டிய வற்றைத்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வேண்டிய வெல்லாமென்றது இம்மையில் அறம்பொருளின்ப முதலானவைகளையும், மறுமையில் தான்விரும்பிய பதங்களையும் [இதனால் காணப்படுந்துணை நன்மையிலும் கருதப்படுந் தொழினன்மை சிறந்ததென வினைத்தூய்மையது சிறப்புச் சொலப்பட்டது.] (௧)

என்றுமொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

(ப-ரை.) (தம்மரசனுக்கு) புகழோடு - (இம்மைக்குப்) புகழையும்
நன்றி - (மறுமைக்கு) அறத்தையும்
பயவா - தாராத
வினை - தொழில்களை
என்றும் - எக்காலத்திலும்
ஒருவுதல் வேண்டும் - (மந்திரிகளுக்கு) ஒழிதல் வேண்டும்-எ-று.

(க - ரை.) அரசனுக்குப் புகழையுந் தருமத்தையுந்தாராத்தொழில்களை மந்திரிகள் விடவேண்டும்.

(வி - ரை.) பெருகல் சுருங்கல் நடுநிற்றல் என்கிற நிலை வேறுபாடுகள் காலத்தினால் வருதலால் என்றும் என்றார். (௨)

ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
ஆஅது மென்னு மவர்.

(ப-ரை.) ஆஅதும் - மேலாகக்கடவோம்
என்னுமவர் - என்றுநினைப்பவர்
ஒளி - (தம்) மொளி
மாழ்கும் - கெடுதற்குக் காரணமாகிய
வினை - தொழிலை

செய் - செய்தலை
ஓதல்வேண்டும் - ஒழியக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) மேலாவோமென் றெண்ணுவோர் கெடுதற்குக்காரணமான தொழிலை விடக்கடவர் என்பதாம்

(வி - ரை.) ஒளியாவது - தாம் இருக்கின்ற காலத்திலே எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கப்படுதல். ஒலிகெடவருமாக்கம்- ஆக்கமன்றென்பதாம். (௩)

இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(ப-ரை.) நடுக்கற்ற - அசைவற்ற
காட்சியவர் - தெளிவையுடையவர்
இடுக்கட்படினும் - (தாம்) துன்பத்திலே படவரினும் (அது தீர் தற்பொருட்டு)
இளிவந்த - (முன் செய்தவர்க்கு) இழிவுவந்த தொழில்களை
செய்யார் - செய்யார் - எ - று.

(க - ரை.) அசைவில்லா வறிவினிரிடையவர் துன்பம்வரினும் இழி தொழிலைச் செய்யார் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) சிறிதுபோதிலே நீங்குவதாகிய துன்பத்தைநோக்கி எப் போதும் நீங்காத இழிவை அடையலாகா தென்பதும் அவ்விழிவை அடைந் தாலும் வருவதாயுள்ள அத்துன்பமானது வருமென்பதும்தெளிவாராதலால்- செய்யாரென்றார். (௪)

எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

(ப-ரை.) எற்றென்று - (நான் செய்தது) எப்படிப்பட்டதென்றும்
இரங்குவ - (பின்தானே) இரங்குந் தொழில்களை
செய்யற்க - (ஒருகாலும்) செய்யாதிருக்கக்கடவன்
செய்வானேன் - (ஒருகால் மயங்கி அவைகளைச்) செய்வானாயின்
மற்று - பின்பு
அன்ன - அவ்விரக்கங்களை
செய்யாமை - செய்யாமை
நன்று - நல்லது - எ - று.

(க - ரை.) தான் வருந்துந் தொழில்களைச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் அவற்றைச் செய்வானாகிலும், பின் செய்யாமை நல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை.) தொழில்பலவாதலால் இரக்கமும் பலவாயிற்று. செய்து விட்டபின்பு இரங்குவானாயின் அதுதீரும்வழி அறிந்திலனென்றும், தைரிய மிலனென்றும், பயனில்லாதவைகளைச்செய்கின்றானென்றும், தன்பழியைத் தானே தூற்றுகின்றானென்றும் எல்லாரும்இகழுவாராதலால் பின்புஇரங்கா மை நன்றென்றார். [இரங்காமையும் நல்ல தொழில் செய்வோர் செயலாத லால் உடன் சொல்லப்பட்டது. (௫)

ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செயற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) ஈன்றாள் - (தன்னைப்பெற்ற) தாயினது
பசி - பசியை
காண்பானாயினும் - வறுமையாலே கண்டிருக்குந் தன்மையனாயி
னானாயினும் (அதைக்குறித்து)
சான்றோர் - அறிவினாலே நிறைந்தோர்
பழிக்கும் - நிந்திக்கின்ற
வினை-தொழில்களை
செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) தாய் பசியைக் கண்டானாயினும் அதைக்குறித்துப் பழிக்குந் தொழிலைச் செய்யாதிருக்கக் கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வயது முதிர்ந்த தாய்தந்தையரும். கற்புடைய மனைவியும், குழந்தையும், பசியால் வருந்துமளவிலே தீயவைபலவும் செய்தாயினும்காப் பாற்றுகவென்று அறநூலிற் சொல்லப்பட்ட பொதுவிதி பொருணூலின் வழிநடத்தலும். அரசர் தொழிற்கு உரியராகலும், நன்கு மதிக்கப்படுதலும், உடைய மந்திரிகளுக்கு ஆகாமைபற்றி இப்படிச் சொல்லினார். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் பாவமும், பழியும், தருந்தொழிலைச் செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது. (௬)

பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

(ப-ரை.) சான்றோரல்லாதவர் தீயதொழில்களைச் செய்து) பழிமலைந்து-
(அதனாற்) பழியைத் தம்மேற்கொண்டு
எய்திய - பெற்ற
ஆக்கத்தின் - செல்வத்தைக்காட்டிலும்
சான்றோர் - (அதுமேற்கொள்ளாத) சான்றோரனுபவிக்கும்
கழிநல்குரவே - மிகுந்த வறுமையே
தலை - உயர்ந்தது - எ - று.

(க - ரை.) பழியாலடைந்த செல்வத்திலும் பெரியோ ரநுபவிக்கும் வறுமையே மேலாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நிலையில்லாதசெல்வத்தின்பொருட்டு நிலையுள்ள பழியை மேற்கொள்ளல் சான்றோர் தன்மையோடு பொருந்தாமையால் சான்றோர் கழி நல்குரவே தலையென்றார். (௭)

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

(ப-ரை.) கடிந்த - (நூலோர்) தள்ளிய தொழில்களை
கடிந்தொரார் - (தாமும்) தள்ளிவிடாராகிய
செய்தார்க்கு - (பொருளைக் குறித்துச்) செய்தமந்திரிகளுக்கு

அவைதாம் - (தூயவையல்லாமையால் முடியாவாம்)
முடிந்தாலும் - (ஒருவழியால்) முடிந்தாலும் (பின்)
பீழை - துன்பத்தை
தரும் - கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோர் தள்ளப்பட்ட தொழிலைக் கொள்ளப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு அத்தொழில் முன் முடியினும் பின் துன்பந்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முடிதல் நினைத்தபொருளைத் தருதல். (௮)

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அழக்கொண்ட வெல்லாம் - தீயதொழில்களைச்செய்து பிறர் இரங்கக்கொண்ட பொருளெல்லாம்
அழப்போம் - இம்மையிலே அவன் இரங்கப் போகாநிற்கும்
நற்பாலவை - மற்ற நல்ல தொழில்களால் வந்தபொருள்கள்
இழப்பினும் - (முன்) இழந்தானாயினும்
பிற்பயக்கும் - பின்வந்து பயன் கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) பிறனழக்கொண்ட பொருள்யாவுந் தானழப்போகும் நல்வழியால் வந்த பொருள்கள் முன்னிழந்தானாயினும் பின் பயன் கொடுக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பின்னெனவே மறுமையும் அடங்கிற்று பொருள்களால் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய தொழில்களது இயல்பு சொல்லியபடி. (௯)

சலத்தாற்பொருள் செய்தே மார்த்தல்பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று

(ப-ரை.) (மந்திரியானவன்) சலத்தால் - தீயதொழில்களால்
பொருள்செய்து - பொருளைச் சம்பாதித்து
ஏமார்த்தல் - (அதனால் அரசனுக்குக்) காப்பச்செய்தல்
பசுமட்கலத்துள் - பசிய மண்ணின் பாத்திரத்துள்
நீர்பெய்து - நீரைவார்த்து
இரீஇயற்று - (அதற்குக்) காப்புச்செய்ததனோடொக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) மந்திரி யரசனுக்கு வஞ்சிப்பால் பொருளைத்தேடிக்காத்தல் பசிய மண்பாத்திரத்துள்ளே நீரைவார்த்துக் காத்தல் போலாம் - என்பதாம்

(வி - ரை.) இருத்துதல் நெடுங்காலம் இருப்பாகச்செய்தல், அரசனும் பொருளும் ஒருசேரப் போமென்பதாம் [இவை நான்கு பாட்டாலும் அதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது, (௰)

அறுபத்தாறாம் அதிகாரம் வினைத்தூய்மை.

முற்றிற்று.

சுஎ - ஆம் - அதி - வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது: அப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவ தாகிய மனவலிமையாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலேயே விளங்கும்.

வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற.

(ப-ரை.) வினைத்திட்ப மென்பது - தொழில் செய்யுமிடத்து வலிமையென்று சொல்லப்படுவது
ஒருவன் - (அதனை முடித்தற் குரிய) ஒருவனது
மனத்திட்பம் - மனத்தினது வலிமையாம்
மற்றைய வெல்லாம் - அது நீங்கலான வல்லமைகளெல்லாம்
பிற - (அதற்கு) வலிமையென்றுசொல்லப்படுவனல்ல - எ - று.

(க - ரை.) தொழில் வலிமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவன் மனவலிமையாம். மற்றவலிமை யிதற்கு நிகரல்லவாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அதுநீங்கலானவை படை அரண் நட்புமுதலானவைகளின் வலிமைகள், அவையும் அதற்கு வேண்டுமவையாய் இனமாகலால் மற்றைய வென்றும் அவைவேண்டியவையாயிருந்தாலும் அம்மனவலி இல்லாவிடத்தே பயனிலவாகலால் பிறவென்றும் சொல்லினார். [இதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்று சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

(ப-ரை.) ஆய்ந்தவர் - (முன்புநீதிநூலை) ஆராய்ந்த மந்திரிகளது
கோள் - துணிவு
ஊறு - பழுதுபடுந்தொழிலை
ஓரால் - செய்யாமையும்
உற்றபின் - (செய்யுந்) தொழில் ஊழினாலேபழுதுபட்டவிடத்து
ஒல்காமை - அதற்குத் தளராமையும் ஆகிய
இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினது
ஆறு - வழியாகும்
என்பர் - என்று(நூலோர்) சொல்லுவர் - எ - று.

(க - ரை.) மந்திரிகள் துணிவானது பழுதுபடுந் தொழிலைச் செய்யாமையு மத்தொழிற் பழுதாகிற் றளராமையுமாம்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் மந்திரிகளாகிய பிரகற்பதி சுக்கிரன் இவர்களது துணிவைத்தொகுத்துப் பின்னே நீதிநூலுடையோராலே சொல்லப்பட்டபடியே சொல்லுகின்றமையால் இங்கே வினைத்தூய்மையும் உடன்சொல்லினார். (உ)

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும்.

(ப-ரை.) (செய்யப்படுந் தொழிலை) கடை - முடிவிலே
கொட்க - சுழல (வெளிப்படவென்றபடி)
செய்தக்கது - (அதற்கு முன்னெல்லாம் மறைத்துச்) செய்வதே
ஆண்மை - வலிமையாகும்
இடை - நடுவிலே
கொட்கின் - வெளிப்படுமாயின் (அவ்வெளிப்படுதல்)
எற்றா - நீக்கப்படாத
விழுமம் - துன்பத்தை
தரும் - செய்தவனுக்குக் கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தொழிலை மறைத்து முடிவிற் செய்வதே வலிமையாம், அது நடுவில் வெளிப்படுமாகிற் றுன்பமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மறைத்துச் செய்தலாவது, சேனை முதலாகிய ஐந்து அங்கங்களும் எண்ணிய விதத்தை பிறர் அறியாதிருக்கவும், தான் அறிந்ததையும் தன்னிங்கிதம் வடிவு செயல்-சொற்களால்-அவர் ஆலோசித்து அறியாதிருக்கவும், அடக்கிச்செய்தல், அத்துன்பங்களாவன பகைவர் முன்னறிந்து அத்தொழிலை விலக்குதலும், செய்வானை விலக்குதலும், செய்வாராதலால் அவ் விலக்குதல்களால் வருவன. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதன் பகுதிசொல்லப்பட்டது.] (௩)

சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

(ப-ரை.) சொல்லுதல் - (இத்தொழிலை இவ்விதத்தாலே செய்வோமென்று ஒழுங்குபடச்) சொல்லுதல்
யார்க்கும் - எவர்க்கும்
எளிய - எளியவையாகும் அதனை
சொல்லியவண்ணம் - அச்சொல்லப்பட்ட விதத்தால்
செயல் செய்தல்
அரியவாம் - அரியவையாம் - எ - று.

(க - ரை) தொழில் செய்வோமென்றல் யார்க்குமெளிதாம் அதைச் சொல்லியபடி செய்தலரிதாம் என்பதாம்.

(வி - ரை) அரியவைகளை எண்ணிச் சொல்லுதல் மனவலிமை யில்லாதவர்க்கும் கூடுமாதலால் எளியவென்றார். [இதனால் அதனது அருமை சொல்லப்பட்டது.] (௪)

வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும்.

(ப-ரை.) வீறெய்தி - (எண்ணத்தினாலே) சிறப்பை அடைந்து
மாண்டார் - (மற்றை யிலக்கணங்களாலும்) மாட்சிமைப்பட்ட மந்திரிகளது
வினைத்திட்பம் - தொழில் வலிமையானது

வேந்தன்கண் - அரசனிடத்து
ஊறெய்தி - ஊறுதலை அடைதலாலே
உள்ளப்படும் - (எல்லாராலும்) நன்குமதிக்கப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) மந்திரிகள் தொழில் வலிமையானது அரசனிடத்துப் பொருந்துதல் யாவராலுமதிக்கப்படும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வேந்தன்கணூறெய்தல்-எடுத்ததொழில் அதனால் முடிந்து செல்வமும் புகழும் அவனிடத்தே உண்டாதல். [இதனால் அதன் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(ப-ரை.) எண்ணிய - (தம்மால்) எண்ணப்பட்ட பொருள்களையெல்லாம்
எண்ணியாங்கு - அவ்வெண்ணியபடியே
எய்துப - அடைவார்
எண்ணியார்-(அவ்வெண்ணப்பட்ட பொருள்களுக்கு) வழியாகிய தொழிலிடத்தே
திண்ணியராகப்பெறின் - வலிமையுடையவராகப்பெற்றால்-எ-று.

(க - ரை.) தொழில் வலிமை யுடையராகில் நினைக்கப்பட்டபொருளை நினைத்தபடி பெறுவார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எளிதிலே அடைவாரென்றற்கு எண்ணியாங் கெய்துபவென்றார். அவர் அப்படியல்லாமல் எண்ணுமையில் வலிமையையுடையராகவே தொழில் முடியும் அத்தொழில் முடியவே அவையெல்லாம் கைகூடுமென்பது கருத்து. [இதனால் அதனையுடையவர் அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.]

உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து.

(ப-ரை.) (உலகமானது) உருள் - உருளாநின்ற
பெருந்தேர்க்கு - பெரியதேர்க்கு
அச்சாணியன்னார் - அச்சினிடத்தே ஆணிபோல் தொழிலினிடத்தே வலிமையை யுடையவரை
உடைத்து - உடையது (அதனால்)
உருவுகண்டு - (அவர்) வடிவினிடத்தேசிறுமைநோக்கி
எள்ளாமை வேண்டும் - (அவரை) இகழாமை வேண்டும் - எ - று.

(க - ரை.) உலகம் தேர்க் கச்சாணிபோலத் தொழிலில் வலிமையுள்ளோரை யுடையது. அதனால் வடிவுகண் டொருவரை யிகழலாகாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) எள்ளாமை வேண்டு மென்றதனாலும், உவமானத்தாலும், சிறுமை வருவிக்கப்பட்டது. அச்சு - உருள்கோத்தமரம். ஆணி-உருள்கழலாமல் அதன்கடையிலேசொருகுவது அதுவடிவினாலேசிறிதாயிருந்தே பெரிய பாரத்தைக்கொண்டு செலுத்துகிற வலிமை யுடைத்தாதல்போல் வடிவினா

லே சிறியராயிருந்தே பெரியதொழிலைக் கொண்டு செலுத்துகிற வலிமை யுடைய மந்திரிகளும் உண்டு. அவரை அவ்வலிமை நோக்கி அறிந்துகொள்க வென்பதாம். [இதனால் அவரை அறியும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.

(ப-ரை.) கலங்காது - (மனம்) தெளிந்து
கண்ட - (செய்வதாகத்) துணிந்த
வினைக்கண் - தொழிலிடத்து
துளங்காது - (பின்) அசைவில்லாமல்
தூக்கங்கடிந்து - ஆலசியத்தை ஒழிந்து
செயல் - செய்யக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) மனந்தெளிந்து செய்யத்துணிந்த தொழிலிடத்து ஆலசிய மில்லாம லத்தொழிலைச் செய்யக்கடவர் -என்பதாம்.

(வி - ரை.) கலங்கிய விடத்து ஒழிவது செய்வதுபோல் தோன்றுமாத லால் தெளிந்து பலகால் ஆராய்ந்தாலும் செய்வதாத லொத்ததொழிலை கல ங்காது கண்டவினையென்றார். துளங்காமை - வலிமை யுடைமை. (அ)

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை.

(ப-ரை.) (முதலிலே மெய்யும் முயற்சியினாலே) துன்பம் - துன்பமானது
உறவரினும் - (தமக்கு) மிகவரினும் (அதுகண்டு தளராமல்)
இன்பம் - சுகத்தை
பயக்கு - முடிவிலே தருகின்ற
வினை - தொழிலை
துணிவாற்றி - வலிமையுடையராய்
செய்க - செய்யக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை) துன்பம்வரினு மின்பந்தரும் தொழிலைச் செய்யக்கடவரெ ன்பதாம்.

(வி - ரை.) துணிவு-கலங்காமை. அக்கலங்காமை யுடையவர்க்கல்லது சிறிது காலத்திலே நீங்குவதாகிய முயற்சித் துன்பம் நோக்காமல் அதனால் உண்டாய் நிலைபெறும் இன்பத்தைநோக்கிச் செய்தல்கூடாமையாலே, துணி வாற்றிச் செய்கவென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் தொழில்செ ய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

(ப-ரை.) உலகு - உயர்ந்தோர்
வினைத்திட்பம் - தொழில் வலிமையை
வேண்டாரை - (இது நமக்குச் சிறந்ததென்று) கொள்ளாத மந் திரிகளை

எனைத்திட்பம் - அவை நீங்கலாகிய வலிமைக ளெல்லாம்
எய்தியக்கண்ணும் - உடையவராகிய விடத்தும்
வேண்டாது - நன்குமதியார் - எ - று.

(க - ரை.) உயர்ந்தோர் தொழில் வலிமையை விரும்பாத மந்திரிகளை மதியார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மனத்தினிடத்திலே வலிமையில்லாதவர்க்கு, படை, அரண் நட்பு முதலானவைகளின் வலிமைகளெல்லாம் உண்டாயினும் தொழில் முடியாமையால் அவ்வலிமைகளெல்லாம் கெடுமென்பதுபற்றி, உலகுவேண்டா தென்றார். [இதனால் தொழில் வலிமை யில்லாதவரது இழிவு சொல்லப் பட்டது.] (௧0)

அறுபத்தேழாம் அதிகாரம் வினைத்திட்பம்

முற்றிற்று.

---

௬௮ - ஆம் - அதி - வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது: அவ்வலிமை யுடைய மந்திரியானவன் அத்தொழிலைச் செய்யுந் திறமாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

(ப-ரை.) சூழ்ச்சி - ஆலோசனைக்கு
முடிவு - எல்லையாவது
துணி வெய்தல் - (ஆலோசிப்பவன் இனி இதுதப்பா தென்னுந்)
துணிவைப் பெறுதல்
அத்துணிவு - அப்படித் துணிவுபெற்ற தொழில்
தாழ்ச்சியுள் - (பின்) ஆலசியத்தில்
தங்குதல் - தங்குதலை
தீது - குற்றமுடையதாம் - எ - று.

(க - ரை.) ஆலோசனைக் கெல்லையாவது: துணிவு பெறுதல் அத்துணிவு பின்னுலசியப்படுதல் குற்றம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தலென்றதனால் துணிவுபெறும் வரைக்கும் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்பதாயிற்று. பின்வந்த துணிவு - அது பெற்றதொழிலுக்கு ஆதலால்-ஆகுபெயர். ஆலசிய முண்டான விடத்தேகாலக்கழி வாகலாலும் பகைவர் அதை அறிந்து அழித்தலாலும் முடியாமையால் அதனைத் தீதென்றார். (௧)

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

(ப-ரை.) தூங்கி - ஆலசியத்து
செயற்பால் - செய்யும் பகுதியை யுடைய தொழில்களுள்
தூங்குக - ஆலசியம் பண்ணக்கடவன்
தூங்காது - ஆலசியம் பண்ணாமல்
செய்யும்வினை - செய்யுந்தொழில்களுள்
தூங்கற்க - ஆலசியம் பண்ணா திருக்கக் கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) ஆலசியமாகச் செய்யுந் தொழில்களை ஆலசியமாகச் செய்யக்கடவன். விரைவாகச் செய்யுந் தொழில்களை விரைவாகச் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இருவகைத்தொழில்களும்-வலியாலும் காலத்தாலும் அறியப்படும். மாறிச்செய்தால் - அவைபலியாமற் போமென்பது கருத்து. முன்னே தூங்காமை யென்றதை இங்கே பகுத்துச் சொல்லினார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பொதுவாகையால் தொழில் செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.] (௨)

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்யும்போது) ஒல்லும் வாயெல்லாம் - கூடுமிடத்தெல்லாம்
வினை - தண்டஞ்செய்தல்
நன்று - நல்லதாகும்
ஒல்லாக்கால் - (அது) கூடாதவிடத்து (மற்றை மூன்று உபாயங்களிலே)
செல்லும்வாய்நோக்கி - (அது) முடிவதோ ருபாயம் நோக்கி
செயல் - செய்யக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) குற்றங் கூடுமிடத்தெல்லாந் தண்டித்தல் நல்லது அது கூடா விடத்து மூன்றுபாயங்களாற் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை) கூடுமிடம்-பகைவனிலும் தான் வலியவனாகியகாலம் அக்காலத்திலே பகைவர் தண்டத்துக்கே அஞ்சுவராகலால், அத்தண்டமே நன்றென்றார். கூடாதவிடம் - ஒத்தகாலமும், இளைத்தகாலமும். ஆம். [இதனால் வலிமை, ஒப்புமை, மெலிமை, என நிலை மூவகைப்படு மென்பதும் அவைகளுள் வலிமையினது சிறப்பும் சொல்லப்பட்டன.] (௩)

வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற்
றீயெச்சம் போலத் தெறும்.

(ப-ரை.) வினை - (செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும்
பகை - (அழிக்கத்தொடங்கிய) பகையும்
என்றிரண்டின் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினது
எச்சம் - குறையும்
நினையுங்கால் - ஆராயுமிடத்து

தீயெச்சம்போல - தீயினது குறைபோல்
தெறும் - (பின்வளர்ந்து) கெடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தொழிலும் பகையும் அக்கினிபோல் வளர்ந்து கெடுக்கும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இனி இக்குறை செய்யமாட்டுமென்று இகழ்ந்து விட்டுவிட்டால் முடிவுபெறச் செய்கவென்பதாம், பின்வளர்தல் ஒப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் சொல்லினர் [இதனால் வலியவன்செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனோ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச் செயல்.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்யு மிடத்து) பொருள் - பொருளும்
கருவி - சாதனமும்
காலம் - காலமும்
வினை - தொழிலும்
இடன் - இடமும் ஆகிய
ஐந்தும் - ஐந்தும்
இருடீர - மயக்கமற
எண்ணி - நினைத்து
செயல் - செய்யக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) பொருளும், சாதனமும், காலமும்; தொருலும், இடமும் இவ்வைந்து நினைத்துத் தொழில் செய்யக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருள் அழியும் பொருளும், ஆகும்பொருளும், கருவி - தன்சேனையும், பகைவர்சேனையும், காலம்-தனக்கு ஆங்காலமும், அவர்க்கு ஆங்காலமும், வினை-தான் வல்ல தொழிலும், அவர்வல்ல தொழிலும், இடன்-தான்வெல்லும் இடமும், அவர்வெல்லும் இடமும், இவைகளைத்தான் வெற்றி பெருந்திறத்தில் தப்பாமல்யெண்ணிச்செய்க வென்பதாம். (ரு)

முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்யுமிடத்து) முடிவும் - (அது) முடித்தற்கு உளதாகிய முயற்சியையும்
இடையூறும் - (அதற்குவரும்) இடையூற்றையும்
முற்றி - (அவ்விடையூறுநீக்கி) முடித்தால்
எய்தும் - (தான்) அடையும்
படுபயனும் - பெறும் பயனையும்
பார்த்து சீர்தூக்கி
செயல் - செய்யக் கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) முயற்சியையும், இடை யூற்றையும், பயனையும். ஆராய்ந்து தொழில் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முடிவு-அதன் முயற்சிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். முயற்சி யளவுக்கும், இடையூறளவுக்கும், பயனளவு பெரிதாயிருந்தால் அத்தொழிலைச் செய்க வென்பதாம். (௬)

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்.

(ப-ரை.) செய்வினை - (அவ்வழியினாலே) செய்யப்படுந் தொழிலை
செய்வான் - செய்யத் தொடங்கினவன்
செயன்முறை - செய்யுமுறைமையாவது
அவ்வினை - அத்தொழிலினது
உள் - உளப்பாட்டை
அறிவான் - அறிபவனது
உள்ளம் - கருத்தை
கொளல் - (தான்) அறிதல் - எ - று.

(க - ரை.) தொழிலைச் செய்யத்தொடங்கினவன் செய்யுமுறையாவது அத்தொழிலி னுளப்பாட்டையறிதல் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்வாறென்றது - பொருண் முதலானவைகளை எண்ணலையும், முடிவு முதலானவைகளை ஆராய்தலும், உள்ளறிவான் முன்செய்து கைவந்தவன் அவன்கருத்து. அதனைச் செய்துவந்த உபாயம், அதனை அறியவே தானும் அவ்வுபாயத்தினாலே செய்து பயனை அடைவா னென்பதாம், [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஒப்பவன் செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.]

வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.

(ப-ரை.) வினையால் - (செய்யப்படுகின்ற) தொழிலினாலே
வினை - (அப்படிப்பட்ட) வேறொரு தொழிலை
ஆக்கிக்கோடல் - முடித்துக்கொள்ளக்கடவன் (அது)
நனைகவுள் - (மதத்தால்) நனைந்த கபோலத்தையுடைய
யானையால் - யானையினால்
யானை - (அப்படிப்பட்டவேறொரு) யானையை
யார்த்தற்று - கட்டியதோடு ஒக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தொழிலாலே தொழிலை முடித்துக்கொள்ளக்கடவன். அது யானையை யானையாற் கட்டிய தொப்பம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிடித்தர் கருமை தோன்ற நனைகவுளென்றார். தொடங்கியதொழிலாலே வேறுமொரு தொழிலை முடித்தற்கு உபாயமாகும் விதம் ஆலோசித்துச் செய்தால், எல்லாத் தொழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (௮)

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்பவனால்) நட்டார்க்கு - (தனது) நட்பினருக்கு
நல்ல செயலின் - நல்லவைகளைச் செய்தலினும்
ஒட்டாரை - (தன்பகைவாது) பகைவரை
ஒட்டிக்கொளல் - (தனக்கு) நட்பாக்கிக் கொள்ளுதல்
விரைந்ததே - விரைந்து செய்யத்தகுவதாகும் - எ - று.

(க - ரை.) பகைவரைச் சிநேகமாக்கிக் கொள்ளுதல் சிநேகருக்குநல்லவைகளைச் செய்தலினும் நல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை.) அத்தொழிலைப் படிக்கச்செய்யும் அவ்விரண்டுகாரியங்களையும் பகைவர்க்குத்தன் மெலிவு தெரிவதன்முன்னேசெய்கவென்றற்கு விரைந்ததென்றார்.

உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

(ப-ரை.) உறைசிறியார் - ஆளுமிடஞ் சிறியராகிய மந்திரிகள் (தம்மின் மிகுந்த வலியவர் எதிர்ந்தவிடத்தே)
உள் - (தமது) அங்கங்கள்
நடுங்கல் - நடுங்குதலுக்கு
அஞ்சி - பயந்து
குறைபெறின் - (அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாகிய) சந்திகூடுமாயின்
பெரியார் - அப்பெரியவரை
பணிந்து - வணங்கி
கொள்வர் - அதனை ஏற்றுக்) கொள்ளுவர் - எ - று.

(க - ரை.) ஆளுமிடஞ் சிறியராகிய மந்திரிகள் பகைவரெதிர்த்தவிடத்துப் பணிந்துகொள்வர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இடம், நாடு, அரணும், அவைகளின் சிறுமைஉடையவர் மேல் ஏற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்குவலியா ரிசைதல் அரிதாகலால்-பெறினென்றார். அடியிலே மெலியராயினர்; தம்மங்கங்களும் அஞ்சி நீங்கினால் முதலோடும் கெடுவாராகலின் அதுவாராமற்சிறிது கொடுத்தும் சந்தியை ஏற்றுக்கொள்க வென்பதாம். பணிதல் மானிகளுக்குக் கருத் தல்லாமையால் கொள்வாரென உலகியலாற்சொல்லினர். [இவை மூன்று பாட்டாலும் மெலியவன் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

அறுபத்தெட்டாம் அதிகாரம் வினைசெயல்வகை.

முற்றிற்று.

---

௬௯ - ஆம் - அதி - தூது.

அஃதாவது. பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்குவேற்றரசரிடத்தே சொல்வாரது தன்மை, அவ்விரண்டனையும் முன்வினை செயல்வகை யென்றமையால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துச் சொல்லுவோன் சொல்லியது சொல்லுவோன எனத்தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் மந்திரியோடு சமானனவானகலாலும், பின்னோன் அவனிலே காற்பங்கு குணங்குறைந்தோனகலாலும். இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

(ப-ரை.) அன்புடைமை - (தன் சுற்றத்தாரிடத்து) அன்படையவனாதலும்
ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் - மந்திரித்தொழில் செய்தற்கு) அமைந்த குடியிலே பிறத்தலும்
வேந்தவாம் பண்புடைமை - அரசர் சாதிவிரும்பும் குணமுடையவனாதலும்
தூதுரைப்பான் - தூதுவார்த்தையைச் சொல்லுவோனுக்கு
பண்பு - இலக்கணமாம் - எ - று.

(க - ரை.) அன்பும் நற்குடியிற் பிறத்தலும் அரசர் விரும்பும் குணமுமுடையனாதல் தூதனிலக்கணம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முன்னைய விரண்டினாலும் முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமல் தானே காத்து நடத்தலும், தன் முன்னோர் தூதியல்கேட்டு அறிதலும், பெற்றாம். வேந்தவாம் பண்புடைமை பின்பு மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகலிலே அறியப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவனுக்கு வசப்படுதல் கொள்ளப்படும்.

அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று.

(ப-ரை.) அன்பு - (தம்மரசனிடத்து) அன்புடைமையும்
அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவுடைமையும்
(அவைகளை வேற்று வேந்தரிடத்துச் செல்லும்போது)
ஆராய்ந்த சொல்வன்மை - ஆராய்ந்து சொல்லுதலில்வலியும்என
தூதுரைப்பார்க்கு தூதுசொல்ல உரியவர்க்கு
இன்றியமையாத - அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள்
மூன்று - மூன்றும் - எ - று.

(க - ரை.) அன்பு, அறிவு, சொல்வன்மை, இவை தூதுசொல்வோர் குணங்களாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆராய்தல், அவைகளுக்குச் சம்மதிக்கும் சொற்களைத்தெரிதல், அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள் மூன்றெனவே மந்திரிகளுக்குச்சொ

ல்லிய மற்றைக் குணங்களும் வேண்டுமென்றதாயிற்று. [இவைஇரண்டு பாட்டாலும் இருவகைத் தூதர்க்கும் பொதுவிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. ()

நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு

(ப-ரை.) வேளாருள் - வேல்வினையுடைய வேற்றரசரிடத்து
வென்றி - (தன்னரசனுக்கு) வெற்றியைத் தருகின்ற
வினையுரைப்பான் - தொழிலைச்சொல்வோனுக்கு
பண்பு - இலக்கணமாவது
நூலாருள் - நீதிநூலை அறிந்த மந்திரிகளிடத்து
நூல் வல்லனாகுதல் - (தான்) அந்நூலில்வல்லவனாகுதல் - எ - று.

(க - ரை.) தூதனுக் கிலக்கணமாவது - மந்திரிகளிடத்து வல்லவனாகுதல் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கொலைத்தொழிலோ ரென்பது தோன்ற வேலாரென்றும், தூதுத்தொழிலிரண்டு மடங்கவென்றி வினையென்றும் சொல்லினர் வல்லவனாதல் அறிதன்மாத்திர முடையராகிய அவர் மூன்வருக்கும் வல்லமையுடையனாகுதல். (௩)

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றின்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

(ப-ரை.) அறிவு - (இயற்கையாகிய) அறிவும்
உருவு - (கண்டோரிச்சிக்கும்) தோற்றப்பொலிவும்
ஆராய்ந்தகல்வி - பலரோடும் பலகாலும்) ஆராயப்பட்ட கல்வியும் என
இம்மூன்றின் - நன்கு மதித்தற்கு ஏதுவாகிய இம்மூன்றினது
செறிவுடையான் - கூட்டத்தை யுடையவன்
வினைக்கு - வேற்றரசரிடத்துத் தூதுத் தொழிலுக்கு
செல்க - செல்லக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவு-உருவுகல்வி-இவற்றையுடையவன் தூதுசெல்லக் கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இம்மூன்றும்ஒருவனிடத்துக் கூடுதல் அரிதாகலால், செறிவுடையா னென்றார். இவைகளாலே நன்கு மதிப்புடையவனாகவே இனிது முடியுமென்பது கருத்து. (௪)

தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது

(ப-ரை.) (வேற்றரசருக்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து) தொகச்சொல்லி - காரணவகையால் தொகுத்துச்சொல்லியும் (இனிமையில்லாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து)
தூவாதநீக்கி - வெய்ய சொற்களை நீக்கியும்

நகச்சொல்லி - (இனிமையான சொற்களால்) மகிழச்சொல்லியும்
நன்றிபயப்பது - தன்னரசனுக்கு நன்மையைச் செய்பவனே
தூது - தூதனாவான் - எ - று.

(க - ரை.) தொகுத்துச் சொல்லியும் கடுஞ்சொல்லை நீக்கியும் மகிழச் சொல்லியு மரசனுக்கு நன்மை செய்பவனே தூது என்பதாம்.

(வி - ரை.) பலகாரியங்களுக்கு உடன்படாதவர் பரம்பரையால் அப் பலவும்முடித்ததற்குக் காரணமான ஒருகாரியத்தைச்சொல்ல அதனால் அவை பயன்படும் விதத்தை ஆலோசித் தறிதல் அருமை யாதலால், சுருக்கத்தால் உடன்படுவர், இனிமையில்லாத காரியங்களுக்கு உடன் படாதவர், மனமகிழச்சொல்ல அவ்வினிமை யில்லாமை தோன்றாமையால் உடன்படுவர், ஆதலால் அவ்விருவழியாலும் தன்காரியம் தவறாமல் முடிக்க வல்லவ னென்பதாம். (௫)

கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது.

(ப-ரை.) கற்று - நீதி நூல்களைக் கற்று
செல - பகைவேந்தர் மனங்கொள
சொல்லி - தான் சென்ற கருமத்தைச் சொல்லி
கண்ணஞ்சான் - அவர் கோபித்துப் பார்க்கில் அப்பார்வைக்கு அஞ்சாதவனாய்
காலத்தால் - காலத்தோடு பொருந்த
தக்கது - (அதுமுடிக்கத்) தக்க உபாயத்தை
அறிவது - அறிபவனே
தூதாம் - தூதனாவான் - எ - று.

(க - ரை.) நீதிநூலைக் கற்றுப் பகையரசர் மனங்கொளச்சொல்லியஞ் சாதவனாய் காலத்திற் கேற்க வுபாய மறிபவனே தூதன்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்வுபாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூற் கல்வியும், அதனா லன்றிவேறொன்றால் முடியுங் காலம்வரின்அவ்வாறு முடிக்க வேண்டுதலால் காலத்தாற் றக்கதறிதலும், இலக்கண மாயின. (௬)

கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை.

(ப-ரை.) கடன் - (வேற்றரசனிடத்துத் தான்செய்யு) முறைமையை
அறிந்து - தெரிந்து
காலங்கருதி - (அவர்) சமயம்பார்த்து
இடன் - (சென்றகருமஞ் செல்லுதற்கு ஏற்ற) விடத்தை
அறிந்து - தெரிந்து
எண்ணி - சொல்லும் (வழியை முன்னே) விசாரித்து
உரைப்பான் - (அவ்வழி) சொல்லுவோன்
தலை - தூதரில் மிக்கவன் - எ - று.

(க - ரை.) முறைதெரிந்து சமயம் பார்த்துத், தக்கவிடமறிந்துஎண்ணிச்சொல்பவனே தூதன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) செய்யு முறைமையாவது அவர்நிலையும், தன்னரசனிலையும் தன்னிலையும், சீர்தூக்கி அவைகளுக்கு ஏற்பக்காணு முறைமையும் சொல்லு முறைமையு முதலாயின, செவ்வி - தன்சொல்லை யேற்றுக்கொள்ளுமனநிகழ்ச்சி. அது காலத்தின் வசத்த தாகலால்-காலமென்றார். இடன் தனக்குத் துணையாவார் உடனாகிய விடம். எண்ணுதல் தான் அதுசொல்லும் விதமும் அதற்கு அவர்சொல்லும் உத்தரமும், அதற்குப்பின் தான் சொல்லும் வகைகளும்ஆக இவ்வழியால் மேலுமேலும் தானே யெண்ணுதல். வடநூலார், இவ்விருவகை யாருடனே ஓலைகொடுத்து விற்பானையும், கூட்டித் தூதரை, தலை இடைகடை எனவகுத்துச்சொல்லின ராகலால் அவர் மதமும்தோன்ற தலையென்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தான்வகுத்துச் சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

(ப-ரை.) வழி - (தன்னரசன் வார்த்தையை) அவன்சொல்லியவழியே
உரைப்பான் - (வேற்றரசர்க்குச்) சொல்லுவானது
பண்பு - இலக்கண மாவது
தூய்மை (பொருளாலும் காமத்தாலும்) பரிசுத்தனாதலும்
துணைமை - (தனக்கு அவர்மந்திரிகள்) துணையாந்தன்மையும்
துணிவுடைமை - துணிதலையுடைமையும்
இம்மூன்றின் - இம்மூன்றோடுகூடிய
வாய்மை - மெய்மையும் ஆம் - எ - று.

(க - ரை.) சுத்தமும், துணையும், துணிவும், சத்தியமும், இந்நான்கும் தூதனிலக்கணமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப் பொருட்டு தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லியவிடத்தே எம்போல்வார்க்கு அது இயல்பென்று அவர்கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டு துணைமையும், இதுசொன்னால் இவர்துன்பம் செய்வாரென்று ஒழியாமைப்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவராலும் நம்பப் படுதற்பொருட்டு, மெய்ம்மையும் வேண்டப்பட்டன. (அ)

விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன்.

(ப-ரை.) விடுமாற்றம் - (தன்னரசன்சொல்லி) விட்டவார்த்தையை
வேந்தர்க்கு - வேற்றரசர்க்கு
உரைப்பான் - சொல்லுதற்கு உரியவன் (தனக்குவரும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி)

வடுமாற்றம் - (அவனுக்குத்) தாழ்வான வார்த்தையை
வாய்சோரா - வாய்சோர்ந்தும் சொல்லாத
வன்கணவன் - வலிமையையுடையவன் - எ - று.

(க - ரை.) தன்னரசன் வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சொல்லுதற்குரியவனே தூதரில் வலியவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தாழ்வு அரசர் சாதிக்குத்தருமமல்லாமையால் - அதனைவடுவென்றார். (௯)

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது.

(ப-ரை.) இறுதிபயப்பினும் - (அவ்வார்த்தை தனக்கு) முடிவைத்தருமாயினும்
எஞ்சாது - அஞ்சிவிடாது (தன்னரசன் சொன்னபடியே)
இறைவற்கு - அவ்வரசனுக்கு
உறுதி - மிகுதியை
பயப்பது - வேற்றரசனிடத்துச் சொல்லுவோனே
(தூதாம்) - தூதனுவான் - எ - று.

(க - ரை.) தனக்கு முடிவுவரினும் அஞ்சாது வேற்றரசனுக்குத்தன்னரசன் சொல்லைச் சொல்பவனே தூதன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) முடிவைத்தரினு மென்றதனால் மற்றைத்துன்பங்களைத்தருதல் சொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று. [இவைமூன்று பாட்டாலும்சொல்லியதுசொல்லுவான் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

அறுபத்தொன்பதாம் அதிகாரம் தூது.

முற்றிற்று.

எ0 - ஆம் - அதி - மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது: மந்திரி அரசரைப் பொருந்தி நடக்கும்விதம். இது வேந்தவாம் பண்புடைமையென முன்சொல்லப்பட்டமையால் தூதின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.

(ப-ரை.) இகல் - மாறுபடுதலையுடைய
வேந்தர் - அரசரை
சேர்ந்து அடுத்து
ஒழுகுவார் - நடக்கு மந்திரிகள் (அவரை)

அகலாது - மிக நீங்காமலும்
அணுகாது - மிக நெருங்காமலும்
தீக்காய்வர் போல்க - நெருப்பிற் குளிர்மாய்வாபோல் நடுவிடத்து நிற்கக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) மந்திரிகள் மாறுபாடுடைய வேந்தரிடத்து அகலாமலும் அணுகாமலு மிருக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முன் கோபக்காரரென்பது தோன்ற இதனால்வேந்தரென்றார். மிக நீங்கினாற் பயன்கொடாமல் மிக நெருங்கினால் அவமதிபற்றி வருத்தும் வேந்தர்க்கு, மிகநீங்கினாற் குளிர்நீங்காமல் மிகநெருங்கினாற் சுடுவதாதலால் தீ உபமானமாயிற்று. (க)

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந் தரும்.

(ப-ரை.) மன்னர் - (தம்) மன்னரால்
விழைப - விரும்பப்பட்டவைகளை
விழையாமை - (தாம்) விரும்பாதிருத்தல்
மன்னரால் - அவ்வரசராலே
மன்னிய - நிலைபெற்ற
ஆக்கம் - செல்வத்தை
தரும் - (மந்திரிகளுக்குக்) கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தம்மரசரால் விரும்பப்பட்டவற்றை விரும்பாதிருத்தல் மந்திரிகளுக் கவரால் செல்வமுண்டாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இங்கே விரும்பப்பட்டவை யென்றது, அவர்க்குச் சிறப்பாக உரியவைகளை, அவை உண்ணப்படுவனவும், அணியப்படுவனவும், முதலானவை இவைகளைச் சமமாய்த் தோன்றற்கு அஞ்சி விரும்பாதொழியவே அவ்வச்ச நோக்கி மகிழ்ந்து அவர்தாமே எல்லாச்செல்வமும் தருவரென்பது கருத்து. (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(ப-ரை.) (மந்திரிகள்) போற்றின் - (தம்மைக்) காத்துக்கொள்ள வேண்டினால்
அரியவை - அரியபிழைகளை
போற்றல் - தம்மிடத்திலே வாராமற் காக்கக்கடவர்
கடுத்தபின் - (அவ்வரசர் அவை வந்தவைகளாகக் கேட்டு) சந்தேகித்தபின்பு
தேற்றுதல் - (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல்
யார்க்கும் - யார்க்கும்
அரிது - அருமை (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை.) மந்திரிகள் தங்களிடத்துக் குற்றம் வாராமற் காக்கக்கடவர் தம்மரசர் சந்தேகித்தபின் அவரைத் தெளிவித்தலரிது-என்பதாம்.

(வி - ரை.) அரியபிழைகள் - அவராலே பொறுத்தற்கரிய கீழறுத்தல் முதலானவை அவைகளைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால் அவர் நம்பாதிருக்கும்படி நடத்தல். பின் ஒருவழியால் நம்புவித்தலும், கடன் பட்டவரைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அப்பொருள்போல் தம்மைக் கண்டபோதெல்லாம் அப்பிழை தோன்றுமாதலால் யார்க்குமரிதென்றார். [இம்மூன்று பாட்டாலும் அதுபொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து

(ப-ரை.) ஆன்ற - சிறைந்த
பெரியாரகத்து - அரசரிடத் திருக்கும்போது
செவிச்சொல்லும் - ஒருவன் காதிலே சொல்லுதலேயும்
சேர்ந்த நகையும் - (ஒருவன் முக) நோக்கி நகைத்தலேயும்
அவித்து - நீக்கி
ஒழுகல் - நடக்கக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) மந்திரி அரசனிடத்திருக்கையில், ஒருவன் காதிற்சொல்லுதலேயும், ஒருவன்கண்டு நகைத்தலேயும் நீக்கி நடக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.)சேர்தல்- பிறனேடுசேர்த்தல் அவைசெய்தால் தஞ்சோர்வு கண்டு செய்தவையாகக் கொள்வரென்பது கருத்து. (௪)

எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(ப-ரை) மறை - (அரசனுக்குப் பிறரோடு) ரகசியம் சிசழுமிடத்தும்
எப்பொரிளும் - யாதொருபொருளேயும்
ஓரார் - செவிகொடுத்துக் கேளாமலும்
தொடரார் - (அவனே முடுகிவினவாமலும்
அப்பொருளை - அந்தரகசியப்பொருளை
விட்டாக்கல் - அவனே அடக்காமற் சொல்லினல்
கேட்க - கேட்கக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) அரசனிரககியம் பேசுகையிற் கேளாமலு முதை வினவாமலுமிருந்து அவன் சொன்னல் மந்திரிகள் கேட்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை·) முடுகி வினவுதற்கு உரியபொருளாயிருந்தாலு மென்றற்கு எப்பொருளு மென்றார். (௫)

குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல்

(ப-ரை.) (அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லும்போது) குறிப்பறிந்து - (அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனது குறிப்பை அறிந்து
காலங்கருதி - (சொல்லுதற்கு ஏற்ற) காலத்தையும்பார்த்து
வெறுப்பில - வெறுப்பில்லாதனவும்
வேண்டுப - வேண்டுவனவும் ஆகிய காரியங்களை

வேட்ப - (அவன் மனம்) விரும்பும்வகை
சொலல் - சொல்லக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) குறிப்பறிந்து சமயம்பார்த்து வெறுப்பில்லாதவற்றையும் வேண்டுவனவற்றையுஞ் சொல்லக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அரசன்மனம் காரியத்திலன்றிக் காமவெகுளி யுள்ளிட்டவைகளிலே நிகழுமிடத்தும், அதற்கு ஏற்காதகாலத்தும், சொல்லுதல்பயன் படாமற்போதலால்-குறிப்பறிந்து காலங் கருதியென்றும், அவனுடன்படாத காரியங்கள் முடிவுபெறுமையால் - வெறுப்பில வென்றும் பயனில்லாதவை யும், பயன் சுருங்கியவையும் - ஆகிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டாமை யால் வேண்டுபவென்றும், அவைகளை இனியவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லுக வென்றற்கு வேட்பச் சொல்லென்றும், சொல்லினர். (௬)

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(ப-ரை.) (பெரும்பயனுள்ளவையும்) வேட்பன - (அரசன்) விரும்புவனவும் (ஆகிய காரியங்களை)
சொல்லி - (அவன்கேட்டிலனாயினும்) சொல்லி
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்
வினையில - பயனில்லாதவைகளை
கேட்பினும் - (தானே) கேட்டாலும்
சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் விரும்பியவற்றைச் சொல்லிப்பயனில்லாதவற்றை யவன்கேட்டாலு மந்திரிசொல்லாது விடக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) வினையில கேட்பினும் எனவந்த சொற்களால் அவைகளுக்கு எதிரானசொற்கள்-வருவிக்கப்பட்டன. வினையால்வருதலின்-வினையென்றும், வறுமைக்காலமும் அடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றும் சொல்லினர்சொல லத்தக்கவையும் சொல்லத்தகாதவையும் வகுத்துச்சொல்லியபடி. [இவைநான்கு பாட்டாலும் சிறப்புவகையால் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும்.

(ப-ரை.) இளையர் - (இவர்எமக்கு) இளையவர்
இனமுறையார் - (எமக்கு) இன்னமுறையினர்
என்றிகழார் - என்று (அரசரை)அவமதியாமல்
நின்ற (அவரிடத்து) நிலைபெற்ற
ஒளியோடு - ஒளியோடு பொருந்த
ஒழுகப்படும் - நடக்கத்தகும் - எ - று.

(க - ரை.) அரசனிளையவர் எமது சாதியார் என்றிகழாமல் மந்திரிகள் மதிக்கக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒளி நித்திரை செய்யாநிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அவரது தெய்வத்தன்மை அதனேடுபொருந்த வொழுகுதலாவது - அவர் தேவரும் தாம் மனிதருமாக நடத்தல். அவ்வொளியினேடில நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும்பற்றி இகழ்வாராஞல் தாமும்நீக்கப்படுவ ரென்பதுகருத்து.

கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக்கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

(ப-ரை.) துளக்கற்ற - அசைவற்ற
காட்சியவர் - அறிவை யுடையவர்
கொளப்பட்டேமென்று - (அரசனுல்) நன்கு மதிக்கப்பட்டோமென்று
எண்ணி - நினைத்து
கொள்ளாத - (அவன்) விரும்பாதவைகளை
செய்யார் - செய்யார்கள் - எ - று

(க - ரை.) அறிவுடையவர் அரசனுலே மதிக்கப்பட்டோமென்று நினைத்து அவர் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார் என்பதாம்

(வி - ரை.) விரும்பாதவைகளைச்செய்து அழிவடைவோர் கொள்ளப்பட்ட பின்பு தம்மை வேறொருவராக நினைப்பவராதலால், முன்னையராகவே நினைத்து அஞ்சி நடப்பவரை-துளக்கற்ற காட்சியவரென்ருர் (௯)

பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(ப-ரை.) பழையமென - (அரசனுக்குப்) பழமையோமென
கருதி - நினைத்து
பண்பல்ல - (தமக்கு) இயல்பல்லாதவைகளை
செய்யும் - செய்கின்ற
கெழுதகைமை - உரிமையானது
கேடுதரும் - (மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும்) - எ - று.

(க - ரை.) அரசனுக்குப் பழைமையோமென்று நினைத்து இயல்பல்லாதவற்றைச் செய்யு முரிமையானது மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவன் பொருது வருத்தும் பொழுதில் அப்பழைமை நோக்கி முகங்கொடாமல் உயிரை வெளவுதலால் அவன் வேண்டாதவை செய்தற்கு ஏதுவாகிய உரிமைகேடு தருமென்ருர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொறுப்பரென்று அரசர்க்கு வெறுப்பாயுள்ளவைகளைச் செய்யலாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

எழுபதாம் அதிகாரம் மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்
முற்றிற்று.

எக - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது: அரசர் நினைத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதல், இவை மன்னரைச்சேர்ந்து நடப்பவர்க்கு அவசியமானதாகலால், இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக் கணி.

(ப-ரை.) குறிப்பு - (அரசனது) குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை
கூறாமை - (அவன்) சொல்லவேண்டாவகை
நோக்கி - (அவன் முகத்தையாவது கண்ணையாவது) பார்த்து
அறிவான் - அறிகிற மந்திரியானவன்
எஞ்ஞான்றும் - எந்தநாளும்
மாறாநீர் - வற்றாத நீராலே சூழப்பட்ட
வையக்கு - உலகத்துள்ளார்க்கு
அணி - ஆபரணம் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் குறிப்பை யறிகிற மந்திரி உலகத்தார்க் காபரணமாவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிவுடையவனுகி எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலால் வையக் கணி யென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர்கள் வையத்திற் கென்பது விகாரம். (க)

ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்

(ப-ரை.) அகத்தது - (ஒருவனது) மனத்தினிடத்திலே நிகழ்வதை
ஐயப்படா அது - சந்தேகப்படாமல்
உணர்வானை - துணிவாக அறிய வல்லவனை (மனிதனேயாயினும்)
தெய்வத்தோடொப்ப - தெய்வத்தோடுசமானமாக
கொளல் - நன்கு மதிக்கக்கடவன் எ - று.

(க - ரை.) மனத்தினிடத்து நடப்பதை அறிபவனைத் தெய்வத்தோடு சமானமாகக் கொள்ளக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உடம்பு முதலானவைகளால் ஒப்பாகாதாயினும் பிறர்நினைத்தை அறிகிற தெய்வத்தன்மை யுடைமையால் தெய்வத்தோ டொப்பவென்றார். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல்.

(ப-ரை.) குறிப்பின் - (தம்) குறிப்பு நிகழும் விதம் அறிந்து
குறிப்புணர்வாரை - (அதனால்) பிறர் குறிப்பு அறியுந் தன்மையவரை
உறுப்பினுள் - (அரசர்தம்) உறுப்புகளுள்

யாதுகொடுத்தும் - (அவர் வேண்டுவது) யாதொன்றைக் கொடுத்தாயினும்
கொளல் - (தமக்குத்) துணையாகக்கொள்ளக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) குறிப்பால் குறிப்பறிபவரை வேண்டுவன கொடுத்துக்கொள்ளக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உள்ளே நிகழும்வழி யாவர்க்கும் ஒத்தலால் பிறர்குறிப்பை அறிதற்குத் தங்குறிப்புச் சாதனமாயிற்று. உறுப்புகள்; பொருள், நாடுமுதலாகிய புறத்துறுப்புகள். [இவை மூன்று பாட்டாலும் குறிப்பறிவாரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு.

(ப-ரை.) குறித்தது - (ஒருவன் மனத்தி) னினைத்ததை
கூறாமை - (அவன்) சொல்லாமல்
கொள்வாரோடு - அறியவல்லவரோடு
ஏனை - மற்றை (அறியமாட்டாதவர்)
உறுப்பு - அவயவத்தால்
ஓரனையர் - ஒருதன்மையாக வொப்பினும்
வேறு (அறிவால்) வேறு - எ - று.

(க - ரை) மனதில் நினைத்ததைச் சொல்லாமலறிய வல்லவரோடு அறியமாட்டாதவர் வடிவாலொப்பினு மறிவால் வேறுவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறியமாட்டாதவ ரென்பதும், அறிவாலென்பதும்வருவிக்கப்பட்டன. சிறந்த அறிவில்லாமையால் மிருகமென்னுங் கருத்தால்வேறென்றார். (௪)

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண்.

(ப-ரை.) குறிப்பின் - (குறித்ததை அறியவல்லதன்) காட்சியால்
குறிப்பு - (பிறர்) குறிப்பை
உணராவாயின் - அறியமாட்டாவாயின் (ஒருவனுக்கு)
உறுப்பினுள் - அவயவங்களுள்
கண் - (சிறந்த) கண்கள்
என்னபயத்தவோ - (வேறே) என்னபயன் செய்வனவோ - எ-று.

(க - ரை.) குறிப்பால்பிறர்குறிப்பை யறியாவிடில் கண்கள்என்னபயனைத்தருவன என்பதாம்.

(வி - ரை) குறிப்பறியு மிடத்தே துணையாஞ் சிறப்புப்பற்றி உயிரினறிவு கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அக்கண்களாலே பயனில்லை என்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குறிப்பறியாரிழிவு சொல்லப்பட்டது (௫)

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம்.

எக - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

ப-ரை.) அடுத்தது - (தன்னை) அடுத்த பொருளினது நிறத்தை
காட்டும் - தான்கொண்டு காட்டுகிற
பளிங்குபோல் - பளிங்கினைப்போல்
நெஞ்சம் - (ஒருவனது நெஞ்சத்தில்
கடுத்தது - மிகுந்தகுணத்தை
முகம் - (அவன்) முகமானது
காட்டும் - (தான்கொண்டு) காட்டும் - எ - று.

(க - ரை.) அடுத்த பொருளைக் காட்டும் கண்ணாடிபோல ஒருவன்மனதின் குணத்தை முகங்காட்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அடுத்தனிறத்தை அடுத்ததெனலால் ஆகுபெயர், ஒருபொருள் வேறொருபொருளின் குணத்தைக்கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழிலுவமை.

(௬)

முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும்.

(ப-ரை.) (உயிரானது) உவப்பினும் - விரும்பினாலும்
காயினும் - வெறுத்தாலும்
தான் - தான் (அறிந்து)
முந்துறும் - (அவ்விரண்டிலும் அவ்வுயிர்க்கு) முற்பட்டு நிற்கும் (ஆதலால்)
முகத்தின் - முகம்போல்
முதுக்குறைந்தது - அறிவுமிகுந்தது
உண்டோ - வேறுண்டோ - எ - று.

(க - ரை.) முகம்போல அறிவுமிகுந்தது வேறில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிவு உயிர்க்கேயல்லாமல் முகத்திற்கு இல்லை யென்பாரை நோக்கி உயிரினது கருத்தைஅறிந்து அதுவிரும்பினால்தான் மலர்ந்தும். அது வெறுத்தால் தான் கருகியும் வரலால் உண்டென்று மறுப்பவர்போல் குறிப்பறிதலுக்குச் சாதனம் சொல்லியபடி.

(எ)

முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(ப-ரை.) (குறையுறுவோன்) அகநோக்கி - (தன்மனத்தை குறிப்பால் அறிந்து
உற்றது - (தான்) உற்றதனை
உணர்வார் - அறிந்துதீர்ப்பாரை
பெறின் - பெற்றால் (அவர்தன் முகத்தைப்பார்க்கும்படியாக)
முகநோக்கி - (அவர்) முகத்தைப்பார்த்து
நிற்க - (அவ்வளவிலே) நிற்க
அமையும் - போதும் - எ - று.

(க - ரை.) மனதைக் குறிப்பாலறிந்துஉற்றதை, அறிவாரைப் பெற்றலவர், முகம்பார்த்து நிற்கப்போதும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அப்படி நில்லாமல்சொல்லுவானாகில் இருவருக்குஞ்சிறுமை யாமாகலால்: அதுவேண்டாமென்பதாம். குறையுறவோனது இயல்புசொல்லு வார்போல் சாதனம் சொல்லியபடி [இவை மூன்றுபாட்டாலும் குறிப்பறி தற்குச் சாதனம் முகமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௮)

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்.

(ப-ரை.) கண்ணின் வகைமை - (தமது) பார்வைவேறுபாட்டுத்தன்மையை
உணர்வார் - அறிவல்ல மந்திரிகளை
பெறின் - (அரசர்) பெற்றால் (அவர்க்கு)
பகைமையுங் கேண்மையும் - (மனத்திலுள்ள, பகைத்தன்மை யும் நட்புத் தன்மையும் (வேற்றரசர் சொல்லாமற்போயி

கண் - (அவர்) கண்களே
உரைக்கும் - சொல்லும் - எ - று.

(க - ரை.) கண்ணின் தன்மையையறியவல்லமந்திரிகளையரசர்பெற்றா லவர்க்குப் பகையையு நட்பையுங் கண்காட்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பார்வை வேறுபாடாவன, வெறுத்தபார்வையும், விரும்பிய பார்வையும், ஆம் உணர்தல்-அவைகளை அந்தந்தக் குறிகளால் அறிதல். (௯)

நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற.

(ப-ரை.) நுண்ணியமென்பார் - நுட்பவறிவுடையே மென்றிருக்கு மந்திரி கள்
அளக்குங்கோல் -(அரசரது கருத்தை) அளக்குங்கோலாவது
காணுங்கால் - ஆராயுமிடத்து
கண்ணல்லது - (அவரது) கண்களல்லாமல்
பிற - வேறு
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) அரசர் கருத்தை யளக்குங்கோலாவது அவர்கள்கண்களே யல்லாமல் வேறில்லை என்பதாம். (௰)

(வி - ரை.) இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்என்பவைமுதலானபிற ர்கருத்தளக்கிற அளவைகள் பலவும் முன்னறிந்தவிடத்தே அவராலே மறை க்கப்படும் பார்வை மனத்தோடுகலத்தலால் மறைக்கப்படா தென்பதுபற்றி அதனையே பிரித்துச் சொல்லினார் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் நுண்ணி யகருவி பார்வை யென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (௰)

எழுபத்தோராம் அதிகாரம் குறிப்பறிதல்.

முற்றிற்று.

எஉ - ஆம் - அதி - அவையறிதல்.

அஃதாவது: அரசனோடிருந்த சபையியல்பை அறிதல், காரியஞ் சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யல்லாமல் இதுவும் வேண்டுதலால் பின்வைக்கப்பட்டது.

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(ப-ரை.) சொல்லின்றொகை - சொல்லின்கூட்டத்தை
அறிந்த - தெரிந்த
தூய்மையவர் - பரிசுத்த குணமுடையவர் தாம் ஒன்றுசொல்லும் போது
அவை - (அப்பொழுதுள்ள) சபையை
அறிந்து - தெரிந்து
ஆராய்ந்து - ஆராய்ச்சிசெய்து
சொல்லுக - சொல்லக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) சொல்லின் தொகையை யறிந்தவர், சபையறிந்து சொல்லக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சொல்லின் தொகையெனவே செஞ்சொல், ஆக்கச்சொல், குறிப்புச்சொல் என மூவகைச் சொல்லும் அடங்கின. தூய்மை அச்சொற்களில் தமக்கு ஆகாதவையொழித்து ஆமவைகொள்ளல், அவையினளவை அவையென்றார். அவ்வளவு மிகுதி, ஒப்பு. தாழ்வு என மூவகைப்படும் அறிதல்தம்மோடுநோக்கி அறிதல். ஆராய்தல்-இச்சபையிலே சொல்லப்படும்காரியம்இது சொல்லும்விதம். இதுசொன்னால் அதன் முடிவு இதுஎன்று இவையுள்ளிட்டவை ஆராய்தல். (க)

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

(ப-ரை.) சொல்லினடை - சொற்களது நடையை
தெரிந்த - ஆராய்ந்து அறிந்த
நன்மையவர் - நன்மையையுடையவர் (சபையினிடத்து ஒன்று சொல்லும்போது)
இடைதெரிந்து - (அதன் சமயத்தை) ஆராய்ந்தறிந்து
நன்குணர்ந்து - (வழுப்படாமல்) மிகவுந் தெளிந்து
சொல்லுக - சொல்லக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) சொல்வினடை யறிந்தவர் சமயமறிந்து சொல்லக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) சொற்களிடையாவது - அம்மூவகைசொற்களும்செம்பொருள், ஆக்கப்பொருள், குறிப்புப்பொருள் இவைகளை உணர்த்தும்விதம். சமயம் கேட்குதலில் ஆசையுடைமை வழு சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஒன்று சொல்லும்போது சபையறிந்தே சொல்லவேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது.]

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉ மில்

(ப-ரை.) அவை - சபையினளவை
அறியார் - (அறியாதவராகி)
சொல்லல் - (ஒன்று) சொல்லுதலை
மேற்கொள்பவர் - தம்மேற்கொள்பவர்
சொல்லின் வகை - அச்சொல்லின் கூறுபாடும்
அறியார் - அறியாராவர்
வல்லதூஉம் - (மற்றும்) வல்லகலையும்
இல் - (அவர்க்கு) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) அவையளவை யறியாராகிப் பேசமேற்கொள்பவர் சொல்லின்வகை அறியார் என்பதாம்

(வி - ரை.) சொல்லுதல் வகைமை கேட்பவரது உணர்வுவகைமை பற்றி வருதலால்-சொல்லின்வகையறியாரென்றும், இஃதறியார், யாது மறியாரென்று எல்லாராலும் இகழப்படுதலால் வல்லதூஉ மில்லென்றும்சொல்லினர். [இதனால் சபையை அறியாதவிடத்துவருங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

(ப-ரை.) ஒளியார்முன் - (அறிவால்) ஒளியாரது சபையினிடத்து
ஒள்ளியராதல் - (தாமும் ஒள்ளியராகக்கடவர்
வெளியார்முன் - (மற்றை) வெள்ளைகளது சபையினிடத்து
வான்சுதைவண்ணம் - (தாமும்) வெண்சுண்ணச் சாந்தின்நிறத்தை
கொளல் - கொள்ளக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவாளிகள் சபைமுன்னே அறிவாளிகளாகக் கடவர்அறிவில்லார் சபைமுன்னே அறிவில்லாராகக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒளியாரென்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும்ஒள்ளியராதல் தமது நூலறிவும் சொல்வலிமையும் தோன்ற விரித்துரைத்தல்வைரம் இதன் பகுதிவேரம் வைரமில்லாதமரத்தை வெளிறென்பதுபோல் அவ்விரண்டுமேறியாத புல்லரை வெளியாரென்றார். அவர் மதிக்கும்படிக்கு அவரினும் வெண்மையுடையராகவென்றற்கு வான்சுதைவண்ணங்கொளலென்றார். சபையளவறிந்தார் செய்யுந்திறம் இதனால் தொகுத்துச்சொல்லப்பட்டது. (௪)

நன்றென் றவற்றுள்ளு நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு

(ப-ரை.) முதுவருள் - (தம்மின்) மிகுந்தவரது சபையினிடத்து
முந்து - (அவருக்கு) முற்பட்டு
கிளவா - (ஒன்றைச்) சொல்லாத
செறிவு - அடக்கம்
நன்றென்றவற்றுள்ளும் - (ஒருவர்க்கு இது) நல்லதென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்ட குணங்கள் பலவினும்
நன்றே - நல்லதாகும் - எ - று.

எஉ - ஆம் - அதி - அவையறிதல்.

(க - ரை.) அறிவுடையோர் சபையிலவர் முன்ன மொன்றைச்சொல் லாத வடக்கமானது நன்மை யெல்லாவற்றுள்ளும் நல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை.) தங்குறைவும், அவர் மிகுதியும், அவர்சொல்லுதற்கு முன்னே சொன்னால் உண்டாகிற இழுக்கும், சொல்லாவிட்டால் வருகிறநன்மையும், அறிந்தே அடங்கலால் அவ்வடக்கத்தை நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே என்றார். முன் சொல்லுதலையே விலக்கினமையால் உடன் சொல்லுதலும், பின் சொல்லுதலும், ஆமென்பது பெறப்பட்டது. [இதனால் மிகுந்தவரது சபையினிடத்துச் செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.]

ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

(ப-ரை.) வியன்புலம் - விரிந்த நூற்பொருள்களை
ஏற்று - உட்கொண்டு
உணர்வார்முன்னர் - (அவைகளின் மெய்ம்மையை) அறியவல்லவர் சபையினில்
இழுக்கு - (வல்லவனொருவன்) சொல்லிழுக்குப்படுதல் (முத்தி பெறற்பொருட்டு நல்வழியி னின்றவனொருவன்)
ஆற்றின் - அவ்வழியி னின்றும்
நிலைதளர்ந்தற்றே - நிலைதளர்ந்து வீழ்தலொக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) கற்றவர் சபையில் கற்றவனிழுக்குப்படுதல் நல்வழியினின்றவன் தீவழியில் விழுந்தாற்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நிலைதளர்ந்து வீழ்தல்-அறிவால்ஐம்பொறிவென்றொழுகியவன் பின்னிளகிக் கூடாவொழுக்கத்தா னாகுதல் பயனிழத்தலேயன்றி இகழவும் படுவானென்பதாம். [இதனால் அச்சபையில் தவறிய விடத்துப்படும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (௬)

கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.

(ப-ரை.) கசடற - வழுப்படாமல்
சொற்றெரிதல் - சொற்களை ஆராய்தலில்
வல்லாரகத்து - வல்லவர் சபையிடத்தே (சொல்லினால்)
கற்று - (பலநூல்களையும்) கற்று
அறிந்தார் - (அவைகளாலாகிய பயனை) அறிந்தவரது
கல்வி - கல்வியானது
விளங்கும் - (யாவர்க்கும்) விளங்கித்தோன்றும் - எ - று.

(க - ரை.) குற்றமறக் கற்றவர் சபையிற் கற்றவர் கல்விவிளங்கும் பதாம்.

(வி - ரை.) அப்படிப்பட்ட சபையிலேயேசொல்லக்கடவரென்பதாம்.

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.

(ப-ரை.) உணர்வது - பொருள்களைத்தாமே அறிய வல்ல அறிவை
உடையார்முன் - உடையவர் ஒன்றைச் சொல்லுதல்
சொல்லல் - கற்றவர் ஒன்றைக் சொல்லுதல்
வளர்வதன் - (தானே) வளர்வதொரு பயிர்நின்ற
பாத்தியுள் - பாத்தியினுள்
நீர்சொரிந்தற்று - நீரைச் சொரிந்தாற்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) கற்றவர் சபையிற்கற்றவரொன்றைச் சொல்லல்பாத்தியில் நீர்விட்டாற்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தானேயும் வளர்தற்குரிய கல்வி மிகவளரு மென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஒத்தாரது சபையிடத்து எவ்வழியும் சொல்லக்கடவ ரென்பது சொல்லப்பட்டது (அ)

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.

(ப-ரை.) நல்லவையுள் - நல்லவரிருந்த சபையினிடத்து
நன்கு - நல்லபொருள்களை
செல - (அவர்) மனங்கொள்ள
சொல்லுவார் - சொல்லுதற்கு உரியவர்
புல்லவையுள் - (அவையறியாத) புல்லரிருந்த சபையி னிடத்து
பொச்சாந்தும் - மறந்தும்
சொல்லற்க - (அவைகளைச்) செல்லாதொழியக் கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) நல்லோர் சபையிலேநற்பொருளைச்சொல்பவர்புல்லர் சபையிலே மறந்துஞ் சொல்லா திருக்கக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) சொல்வாராயின் தமக்குரியசபையை அறியாத குற்றம்பற்றிநல்லோர்சபையும் சொன்ன பொருளறியாமையால் புல்லர் சபையும்,இகழ்தலால் இரண்டுசபைக்கும் ஆகாரென்பது கருத்தி-பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்க வென்றார். (கூ)

அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.

(ப-ரை.) (நல்லோர்) தங்கணத்தரல்லார்முன் - தம்மினத்தவ ரல்லாதவர் சபையிடத்து
கோட்டிகொளல் - யாதொன்றையும் சொல்லாதிருக்கக்கடவர் (சொன்னால் அது)
அங்கணத்துள் - (பரிசுத்த மல்லாத) முற்றத்துள்
உக்க - வீழ்ந்த
அமிழ்தற்று - அமிர்தமொக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தம்மினத்தவ ரல்லார் சபையில் ஒன்றுஞ் சொல்லா திருக்கக்கடவன், சொல்லுதல் சேற்றுள் வீழ்ந்த வமிர்தமொக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சொல்லின்-அது இவ்விரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன சாவா

மருந்தாகுதலறிந்து உண்போர் கையிலும்படாமல் அம்மூற்றத்திற்கும்பொருத்தமில்லாமல் கெட்டவிதம் தோன்றற்கு-உக்கவமிழ்தென்றூர். அச்சொல் பயனில்லாத சொல்லா மென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் தாழ்ந்தோர் சபையினிடத்து ஒருவழியும் சொல்லலாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

எழுபத்திரண்டாம் அதிகாரம் அவையறிதல்.

முற்றிற்று.

எ௩ - ஆம் - அதி - அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது: சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கு அஞ்சாமை அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(ப-ரை) சொல்லின் றொகையறிந்த - சொற்களது தொகையை அறிந்த
தூய்மையவர் - பரிசுத்த குணமுடையவர்
வகையறிந்து - (கற்று வல்லசபை மூடசபை என்கிற சபையின்) வகையை அறிந்து
வல்லவை - கற்று வல்லசபையில் ஒன்று சொல்லும்போது
வாய்சோரார் - (அச்சத்தாற் பிழைபடச்) சொல்லார் - எ - று.

(க - ரை.) சொல்லினது தொகையை யறிந்தவர் சபையினது வகையையறிந்து பிழைபடச் சொல்லார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இருந்தாரது வல்லமை சபைமேல் ஏற்றப்பட்டது. அச்சத்தாலென்பது - அதிகாரத்தால்வந்தது. (௧)

கற்றருட் கற்ற ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்றசெலச்சொல்லு வார்.

(ப-ரை.) கற்றார்முன் - கற்றோர் சபையினிடத்தே
கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை
செல - (அவர்) மனங்கொள்ளும் வகை
சொல்லுவார் - (அஞ்சாமல்) சொல்ல வல்லவர்
கற்றருள் - கற்றவரெல்லாரினும்
கற்றார்-(இவர்) நன்றாகக்கற்றவர்
எனப்படுவர் - என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுவர் எ-று.

(க - ரை.) கற்றவர் சபையிற் கற்றவற்றைச் சொல்ல வல்லவர் கற்றவரெல்லாருள்ளுங் கற்றவரென்று சொல்லப்படுவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உலகமறிவது அவரையே யாகவின் அவ்வுலகத்தினுலே புகழப்படுவாரும் அவரேயென்பதாம்.

பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர்.

(ப-ரை.) பகையகத்து - பகையினிடத்து
சாவார் - (அஞ்சாதுபோய்) இறக்க வல்லவர்
எளியவர் - (உலகத்துப்) பலர்
அவையகத்து - சபையினிடத்து
அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமற் (பொய்ச் சொல்ல) வல்லவர்
அரியர் - சிலர் - எ - று.

(க - ரை.) பகையினிடத் தஞ்சார் திறக்கவல்லவர் பல சபையினிடத் தஞ்சாது பேசவல்லவர் சிலர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அஞ்சாமை சாவாரென்பதனேடுங் கூட்டி அதனுலேசொல்ல வல்லவரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. [இவைமூன்றுபாட்டாலும்அவை அஞ்சாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

கற்ருர்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

(ப-ரை.) கற்ருர்முன் - (பலநூல்களையுங்) கற்ருேர் சபையினிடத்து
கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை
செல - (அவர்) மனங்கொள்ளும்படி
சொல்லி - சொல்லிக்காட்ட
தாங்கற்ற - தாம் கற்றவைகளினும்
மிக்க - அதிகமான பொருள்களை
மிக்காருள் - அதிகமாகக் கற்றவரிடத்து
கொளல் - (அறிந்து) கொள்ளக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) கற்றவர்முன்கற்றவற்றைச்சொல்லித் தாங்கற்றவைகளினு மிக்கவற்றைக் கற்றவரிடத்துக் கொள்ளக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எல்லா மொருவருக்குக்கற்றல்கூடாமையால், வேறுவேருகிய கல்வியுடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாங் கற்றவைகளைச் சொல்லிக் கற்கப் பெருதவையும் கேட்டு அரியலா மென்பதாயிற்று. இதனுல் அதனது ஒரு சார்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

(ப-ரை.) அவை - (வேற்றுவேந்தர்) சபையில்
அஞ்சா - அஞ்சாமல்
மாற்றம் - எதிர்மொழியை
கொடுத்தற்பொருட்டு - கொடுக்குங்காரணமாக

ஆற்றின் - (சொல்லிலக்கண) வழியாலே
அளவு - அளவைநூலே
அறிந்து - தெரிந்து
கற்க - மந்திரிகள் கற்கக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) வேற்றரசர் சபையிலஞ்சா தெதிர்மொழி கொடுத்தற் பொருட்டுச் சொல்லிலக்கண வழியாலளவை நூலறிந்து மந்திரிகள் கற்கக்கடவர்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அளவைநூல் சொல்லிலக்கணங்கற்றேகற்கவேண்டுதலால் இதற்கு அதுவழி யெனப்பட்டது. அளவையெனப்பட்ட தர்க்கநூலைக் கற்றவர்க்கே அவர் சொல்லை வெல்லக்கூடுமாகலால் அவைகளை பிழைபடாமற் கற்கக்கடவ ரென்பதாம். [இதனால் அதன் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடென்
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

(ப-ரை.) வன்கண்ண ரல்லார்க்கு - சௌரியமுடையவ ரல்லாதவர்க்கு
வாளொடு - வாளாயுதத்துடன்
என் - என்ன (சம்பந்தமுண்டு) (அதுபோல்)
நுண்ணவை - புத்தி நுட்பமுடையவரது சபையை
அஞ்சுபவர்க்கு - அஞ்சுவோர்க்கு
நூலோடு - நூலுடனே
என் - என்ன (சம்பந்தமுண்டு) - எ - று.

(க - ரை) சௌரியமில்லாதவர்க்கு வாளாயுதத்துட னென்னசம்பந்தமுண்டு அதுபோலக் கற்றவர் சபைக்கஞ்சுவோர்க்கு நூலோ டென்ன சம்பந்தமுண்டு என்பதாம்.

(வி - ரை.) இருந்தாரது நுண்மை அவைமேல் ஏற்றப்பட்டது. நூலுக்கு உரியவரல்ல ரென்பதாம். (௬)

பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல்

(ப-ரை.) அவையகத்து - (சொல்லப்படுஞ்) சபைநடுவில்
அஞ்சுமவன் - (அதனை) யஞ்சுமவன்
கற்றநூல் - கற்றறிந்தநூல்
பகையகத்து - (எறியப்படும்) பகை நடுவில்
பேடி - அதனை (அஞ்சும்) பேடி
கை - கையிற்பிடித்த
ஒள்வாள் - கூர்வாளை யொக்கும் - எ - று.

(க - ரை) சபைக்கஞ்சுவோன் கற்றநூல் பேடி கைவாளை யொப்பாகும் என்பதாம்

(வி - ரை.) பேடி பெண்ணியல்பு மிகுந்து ஆணியல்புமுடையவள் இடமும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவனது குற்றத்

தால் வாள்சிறவாமைபோல் சபையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றா யிருந்ததே யாயினும் கற்றவனது குற்றத்தால் நூல் சிறவாதாயிற்று. (௭)

> பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு
> ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(ப-ரை.) நல்லவையுள் - நல்லவ ரிருந்தசபையுள்
நன்கு - நல்லசொற்பொருள்களை
செல - (அவற்கு) ஏற்க
சொல்லாதார் - அச்சத்தால் சொல்லப்படாதவர்
பல்லவைகற்றும் - பல நூல்களைக் கற்றாராயினும்
பயமிலரே - (உலகத்துக்குப்) பிரயோசனப் படுதலிலர் - எ - று.

(க - ரை.) நல்லவர் சபையிலே நல்லபொருளைச்சொல்லாதவர் பலநூல்களைக் கற்றாராயினும் பயனில்லாதவர் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிவார் முன்சொல்லாமையால் கல்வியினுண்மை அறிவார் இல்லை என்பதாம். (௮)

> கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
> நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

(ப-ரை.) கற்று - (நூல்களைக்) கற்று
அறிந்தும் - (அவைகளாலே பயனை) அறிந்திருந்தும்
நல்லார் - நல்லவரிருந்த
அவை - சபையை
அஞ்சுவார் - அஞ்சி (அவ்விடத்தே) சொல்லாதவரை
கல்லாதவரின் - மூடரினும்
கடை - கடையர்
என்ப - என்று (உலகத்தோர்) செல்லுவார் - எ - று.

(க - ரை.) கற்றிருந்துங் கற்றவர் சபைக்கஞ்சுபவர் கல்லாதவரினுங் கடையாவார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அக்கல்வி யறிவுகளாலே பயனைத்தாமும் அடையாமல்பிறரையும் அடைவிக்காமல் கல்வித் துன்பமே அடைந்து நிற்கையால் கல்லாதவரிற் கடையென உலகம்பழிக்கும் என்பதாம். (௯)

> உளரெனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக்
> கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

(ப-ரை.) களன் - சபைக்கு
அஞ்சி - பயந்து
கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை
செல - (அதற்கு) ஏற்க
சொல்லாதார் - சொல்லமாட்டாதவர்
உளரெனினும் - உயிரோடிருந்தாலும் (உலகத்தோரால் எண்ணப்படாமையால்)
இல்லாரோடொப்பர் - இறந்தவரோடொப்பாவார்

(க - ரை.) சபைக்கஞ்சிக் கற்றவற்றைச்சொல்லாதவர்உயிரோடிருந்து மிறந்தவரோடொப்பாவார்.

(வி - ரை.) [இவை ஐந்து பாட்டாலும் சபைக்கு அஞ்சுவோரது இழிவு சொல்லப்பட்டது. (௰)

எழுபத்துமூன்றும் அதிகாரம் இவையஞ்சாமை

அங்கவியலில் அமைச்சு - முற்றிற்று.

ஆக அதிகாரம் - எ௩ - க்கு - திருக்குறள் எ௩0.

இனி அவ்வரசனாலும் மந்திரியாலும் கொண்டு செலுத்தப்படுவதும், மற்றை அரண் முதலிய அங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண்டுவதும், ஆகியநாடு ஓரதிகாரத்தினாலே சொல்லுகின்றார்.

எச - ஆம் - அதி - நாடு.

அஃதாவது: இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதிகாரமுறையும் இதனுள் விளங்கும்.

தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு

(ப-ரை.) நாடு - நாடாவது
தள்ளாவிளையுளும் - குன்றுதவிளைவு செய்வோரும்
தக்காரும் - அறவோரும்
தாழ்விலாச் செல்வரும் - கேடில்லாத செல்வமுடையோரும்
சேர்வது - கூடிவாழ்வதேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) உழவரும், அறிவோரும், செல்வரும் கூடிவாழ்வதேநாடாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தக்கார் முதலானவரோடும் சேர்தற்றொழிலோடும் பொருந்தாமையால், விளைவென்பது உழவரை உணர்த்தி நின்றது. குன்றாமை எல்லா வுணவுகளும் நிறைய உண்டாதல். இதனால் வாழ்வோர்க்கு வறுமையில்லாமை பெறப்பட்டது அறவோர் துறந்தோரும் அந்தணரு முதலாயினோர் இதனால் அழிவில்லாமை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை - கொடுக்கக் குறையாமை. செல்வர் கப்பலினும், பண்டியினும், பொருள்தரும் வணிகர் இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வோர்க்கும் பொருள் கிடைத்தல் பெறப்பட்டது.

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு.

(ப-ரை.) நாடு - நாடாவது
பெரும் பொருளால் - அளவற்ற பொருளுடைமையால்

பெட்டக்கதாகி - (பிறதேசத்தாராலும்) விரும்பத் தக்கதாகி
அருங்கேட்டால் - அழிவில்லாமையோடுகூடி
ஆற்றவிளைவது - மிக விளைவதேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) அளவில்லாப் பொருளுடைமையால் பிறராலிச்சிக்கத்தக்கதாகி அழிவின்மைபொருந்தி மிக விளைவதே நாடாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கேடாவது: அதிகமழை, மழையில்லாமை, எலி, விட்டில் கிளி, அரசாண்மை எனப்படுகிற இவைகளால் வருவது இவைகளை வடநூலார் ஈதிபாவமென்று சொல்வர். இவைகளுள் அரசாண்மை அரசனறத்தாலும், மற்றவை அவன் மறத்தாலும் இலவாம். இவை இல்லாமற்போகவே மிகவுவிளையுமென்பதாயிற்று. (உ)

பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

(ப-ரை.) நாடு - நாடாவது
பொறை - (பிறநாடுகள் சுமந்த) பாரமெல்லாம்
ஒருங்கு - ஒருசேர
மேல்வருங்கால் - (தன்) மேல்வரும்பொது
தாங்கி - (அவைகளைத்) தாங்கி அதன்மேலும்
இறைவர்க்கு - (தன்) னரசனுக்கு
இறையொருங்கு - இறைப்பொருண் முழுதையும்
நேர்வது - உடன்பட்டுக் கொடுப்பதேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) பிறநாட்டுப்பாரந்தன்மேல்வரும்போது அவற்றைத்தாங்கித் தன்னரசனுக் கிறைபொருண் முற்றுந் தருவதே நாடாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பாரமாவது-மனிதர் கூட்டமும் பசுமுதலாகிய விலங்கின் கூட்டமும் தாங்குதலாவது: அவைகள் தத்தந் தேசங்களிலே பகைவர் வருதலாலாவதுஅரசன் முறைதப்பலாலாவது உணவில்லாமையாலாவது தன்னிடத்துவந்தால் அவ் வத்தேசங்கள்போல் இனி திருப்பச் செய்தல். அதனால் தன்னரசனுக்கு வரிப்பணங் குறைப்படுத்தாமல் தானே கொடுப்பதென்றற்கு இறையொருங்கு நேர்வதென்றார். (௩)

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

(ப-ரை.) நாடு - நாடாவது
உறுபசியும் - அதிகபசியும்
ஓவாப்பிணியும் - நீங்காதநோயும்
செறுபகையும் - (புறத்தி லிருந்து வந்து) அழிவுசெய்யும்பகையும்
சேராது - அடையப்பெறாமல்
இயல்வது - இனிது நடப்பதேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) பசியும், பிணியும், பகையுஞ் சேராதிருப்பது நாடாகுமென்பதாம்.

(வி - ரை.) அதிகபசி-உழவருடையமையாலும்,மிகவிளைதலாலும்சேராதாயிற்று. நீங்காத நோய் நீக்காற்று மிக்க குளிர்வெப்பங்களும், உண்ணப்படுமவைகளது தீமையும் இல்லாமையால் சேராதாயிற்று. செறுபகை - அரசன் வலிமையும், நிலப்படையும், அடவியும், அரணும்,உடைமையால் சேராதாயிற்று.

> பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
> கொல்குறும்பு மில்லது நாடு.

(ப-ரை.) நாடு - நாடாவது
பல்குழுவும் - (சங்கேத வசத்தால் மாறுபட்டுக்கூடும்) பலகூட்டமும்
பாழ்செய்யும் - உடனிருந்து கொண்டே பாழாகச்செய்யும்
உட்பகையும் - கள்ளர் முதலிய வுட்பகையும்
வேந்தலைக்கும் - சமயம்வந்தால் அரசனை அலைக்கின்ற
கொல் குறும்பும் - கொலைத்தொழிற் குரும்பரும்
இல்லது - இல்லாததேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) பலகூட்டமும் பகையும் கொலைத்தொழிற் குரும்பரும்இல்லாததே நாடாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சங்கேதம்-சாதிபற்றியும், சமயம் பற்றியும், பலர்க்கு உளதாமொருமை. உட்பகை-வழியலைத்துப் பறிக்குங்கள்வர் கோள் சொல்லுவோர் முதலாகிய மக்களும், பன்றி, புலி, கரடி, முதலிய மிருகங்களும், இம்மூன்றும் அரசனாலும், வாழ்வோராலும் கலியப்பட்டு நடப்பதென்பதாம். ()

> கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
> நாடென்ப நாட்டிற் றலை

(ப-ரை.) கேடறியா - (பகைவராலே) கெடுதலறியாததும்
கெட்டவிடத்தும் - (அரிதிற்) கெட்டவிடத்தும்
வளங்குன்றா - (அப்போதும்) வளங்குறையாததும் (ஆன)
நாடு - நாட்டை
நாட்டின் - (எல்லா) நாடுகளிலும்
தலை - முதன்மையதாகும்
என்ப - என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார் - எ - று.

(க - ரை.) கேடில்லாததும், வளங் குன்றாததுமான நாட்டை யெல்லா நாட்டிலு முதன்மையான நாடென்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறியாத குன்றாத என்பன, இறுதி கெட்டுவந்தன. கேடறியாமை - அரசன் - வலிமையாலும், கடவுட்பூசை அறங்கள் என்றிவைகளைச் செயலாலும் வரும், வளம் * ஆகரங்களிற் படுமவையும், வயல் தண்டலைகளில் விளையுமவையும், ஆம். குறையாமை - அவை சம்பாதிக்கவேண்டாமல் இயல்பாகவே உளவாவும் முன் சம்பாதிக்கப்படுங் குறையறுதலும். [இவை ஆறுபாட்டாலும் நாட்டது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

* ஆகரம்-மணி, பொன்-முதலியவை எடுக்குங் குழிகள்.

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

(ப-ரை.) இருபுனலும் - கீழ்நீர் மேனீர் எனப்படுகிற தன்னிடத்து நீரும்
வாய்ந்த மலையும் வாய்ப்புடைத்தாகிய மலையும்
வருபுனலும் - (அதிலிருந்து) வருவதாகியநீரும்
வல்லரணும் - அழியாத நகரியும்
நாட்டிற்கு - நாட்டினுக்கு
உறுப்பு - அவயவமாம் - எ - று.

(க - ரை.) நீருமலையு மலையில்வரு நீரும், நகரும் நாட்டிற் குறுப்பாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இவ்விடத்துப் புனலென்றது - துறவு, கேணிகளும், ஏரிகளும், ஆறுகளும் ஆகிய ஜலதாரங்களை, அவையவ மாதற்கு உரியன. அவையேயாகலால், அவைகளால் மழைவறப்பினும் வளமுடைமைபெறப்பட்டது நடுவதல்லாமல் ஒருபக்கத்த தாகலும், தன்வளந் தருதலும், மாரியிலுண்ட நீர் கோடையி லுமிழ்தலு முடைமைபற்றி வாய்ந்தமலையென்றார். [இதனால் அதனது அவயவம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

(ப-ரை.) பிணியின்மை - நோயில்லாமையும்
செல்வம் - செல்வமும்
விளைவு - பயிர் விளைவும்
இன்பம் - சுகமும்
ஏமம் - காவலும்
இவ்வைந்து - இவ்வைந்தினையும்
நாட்டிற்கு - தேசத்திற்கு
அணி - அழகாகும்
என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார் - எ - று.

(க - ரை.) நோயில்லாமையும், செல்வமும், பயிர்விளைவு, மின்பமும், காவலு, மிவ்வைந்து நாட்டிற் கழகாகு மென்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிணியில்லாமை நிலநலத்தால் வருவது, செல்வம், முன் சொல்லியது இன்பம், விழவும், வேள்வியும், சான்றோரு முடைமையாலும், அனுபவிப்பவை யுடைமையாலும்-நிலநீர்களது நன்மையாலும் வாழ்வார்க்கு உள்ளே நிகழ்வது - காவலெனவே அரசன் காவலும் வாழ்வோர் காவலும் அரண்காவலும் அடங்கின. [பிறதேசத்தோரும் இச்சித்துப் பின்னே அவைகளை நினையாமைக்கு ஏதுவாகிய அதனழகு இதனாலே சொல்லப்பட்டது] (அ)

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

(ப-ரை.) நாடா - (தம்மிடத்துவாழ்வோர்) தேடிவருந்தாமல் (அவரிடத்தே தானே அடையும்)
வளத்தன - செல்வத்தை யுடையவைகளை
நாடு - நாடுகள்
என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார் (ஆதலால்)
நாட - தேடிவருந்த
வளந்தரும் - செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய
நாடு - நாடுகள்
நாடல்ல - நாடுகளாகாவாம் - எ - று.

(க - ரை) தேடாத செல்வத்தை யுடையவற்றை நாடென்றுசொல்லுவர் தேடிவருந்த செல்வத்தைத்தரு நாடுகள் நாடுகளல்ல-என்பதாம்.

(வி - ரை.) நூலோர் விதிபற்றி எதிர்மறை மூகத்தால் குற்றம் சொல்லியபடி. (௯)

ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை யில்லாத நாடு.

(ப-ரை.) வேந்து - அரசனோடு
அமைவில்லாத - பொருந்துதலில்லாத
நாடு - நாடாவது
ஆங்கு - மேற்சொல்லிய குணங்களா லெல்லாம்
அமைவெய்தியக் கண்ணும் - நிறைந்துள்ளதாயினும்
பயமின்றே - (அவைகளாலே) பயனுடைத்தன்று - எ - று.

(க - ரை.) இராசனுடன் பொருந்தாத நாடானது எல்லா நிறைவுள்ளதாயினும் பிரயோசன மில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) வேந்தமை யெனவே குடிகள் அவனிடத்தே அன்புடையராதலும் அவன் குடிகளிடத்தே அருளுடையனாதலும் அடங்கின அவையில்லாவிடத்து அந்நாட்டில் வாழ்வோரில்லாமையால் அவைகளாலே பயன் இல்லையாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவனது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

எழுபத்திநான்காம் அதிகாரம் நாடு.

முற்றிற்று.

இனி அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குமாயினும் பகைவரால் தொலைவுவந்தவிடத்து அதற்கும், அரசனுக்கும், காப்பாதற் சிறப்புப்பற்றியே வேறோரங்கமாகச் சொல்லப்பட்ட அரண் ஓரதிகாரத்தால் சொல்லுகின்றார்.

எரு - ஆம் - அதி - அரண்.

அஃதாவது: இன்ன தென்பதும் அதிகார முறைமையும், இதனுள் விளக்கும்.

> ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
> போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது
ஆற்றுபவர்க்கும் - (மூவகை வலிமையு முடையவராய்ப்) பிறர் மேலே செல்வோர்க்கும்
பொருள் - சிறந்ததாகும்
அஞ்சி - (அவையல்லாமல்) தம்மேல் வருவோர்க்கு அஞ்சி
தற்போற்று பவர்க்கும் - தன்னையே அடைவோர்க்கும்
பொருள் - சிறந்ததாகும் - எ - று.

(க - ரை.) கோட்டையானது போர்செய்வோர்க்கும் தன்னை யடைந்தோர்க்கும் சிறந்த பொருளாகும் என்பதாம்.

(வி -ரை.) பிறர்மேற் செல்லும்போது உரிமைப் பொருள் முதலானவைகளைப் பிறனொருவன் வௌவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டுதலாலும், பெருமை தொலைந்து முடிவுவந்த விடத்துக் கடலினடுவே உடை கப்பற்காரர் போன்று காப்புக்காணாது முடிவாராகலாலும், அவ்விருவகை யோர்க்கும் அரண்பொருளாயிற்று. வலிமையுடையவ ராயினும் அரணில்லாத விடத்து அழியுந் தன்மையராகலால், அவரை முன் சொல்லினார். [இதனால் அரணினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (க)

> மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
> காடு முடைய தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது
மணிநீரும் - மணிபோல் நிறத்தையுடைய நீரும்
மண்ணும் - வெளிநிலமும்
மலையும் - மலையும்
அணி நிழற்காடும் - குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடும்
உடையது - உடையதேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) நீரையும், வெளிநிலத்தையும், மலையையும் காட்டையுமுடையது கோட்டையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எந்நாளும் வற்றாத நீரென்றற்கு மணிநீரென்றும், நீரு நிழலுமில்லாத வெறுநிலமென்றற்கு மண்ணென்றும், செறிந்த காடென்றற்கு அணி நிழற்காடென்றும் சொல்லினார். மதிற்புறத்து வெளிநிலம் பகைவர் அரண் பற்றாமைப் பொருட்டு, நீரரண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரண் என்கிற இந்நான்கரணும் சூழப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கி நூல்.

(ப-ரை.) உயர்வு - உயர்ச்சியும்
அகலம் - அகலமும்
திண்மை - வலிமையும்
அருமை - அருமையும் (எனப்பட்ட)
இந்நான்கின் - இந்நான்கினது
அமை - மிகுதியை யுடைய மதிலை
அரணென்று - கோட்டையென்று
நூல் - நூலோர்
உரைக்கும் - சொல்லுவார் - எ - று.

(க - ரை.) உயர்வு, அகலம், வலிமை, அருமை, இந்நான்கின்மிகுதியை, யுடைய மதிலைக்கோட்டை யென்று சொல்லுவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அமைவுநூல் இரண்டும் ஆகுபெயர்கள். உயர்வு - ஏணிக்கு எட்டாதது. அகலம் புறத்தோர்க்குத் தோண்டக் கூடாத அடியகலமும் உள்ளிடத்தோர்க்கு நின்றுதொழில் செய்தற் காந்தலையகலமும். திண்மை-கருங்கல் செங்கல்களாலே செய்தலால் குத்தப்படாமை. அருமை பொறிகளாலே சேர்தற்கருமை. [பொறி-எந்திரப்பாவைகள்.] (௩)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது
சிறுகாப்பின் - காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய்
பேரிடத்ததாகி - பரந்தவிடத்தை யுடையதாய்
உறுபகை - (தன்னைச்) சூழ்ந்த பகைவரது
ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை
அழிப்பது - கெடுப்பதேயாம் எ - று.

(க - ரை.) காக்குமிடஞ் சிறிதாய்ப் பரந்தவிட முடையதாய்ப் பகைவர்வலிமையைக் கெடுப்பதே கோட்டை என்பதாம்.

(வி - ரை,) வாயிலும் வழியும் ஒழிந்த விடங்கள். மலை, காடு, நீர், நிலை, என்றிவைகளுள் ஏற்பவைகளை உடைத்தாதல்பற்றி சிறுகாப்பினென்றும்உள்ளிடத்தோர் நலிவில்லாமல் இருத்தல்பற்றி பேரிடத்ததாகி யென்றும், தம்வலிமைகண்டு இப்பொழுதே அழிப்போமென்று வரும்பகைவர் வந்து அதுகண்டால் அத்தைரியம் ஒழிதல்பற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றும் சொல்லினர்.

கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது
கொளற்கரிதாய் - புறத்தோராலே கொள்ளுதற்கரிதாய்
கொண்ட - உட்கொண்ட

கூழ்த்தாகி - பலவகை யுணவையுடையதாகி
அகத்தார் - உள்ளிடத்தோரது
நிலைக்கு - போர் நிலைக்கு
எளிதாம் - எளிதாகின்ற
நீரது - குணத்தையுமுடையதேயாம் எ - று.

(க - ரை.) பகைவர் கொள்ளுதற் கரிதாய்ப் பலவகையுணவை யுடைய தாய் உள்ளிட்டோர் போர்நிலைக் கெளியதாகியகுணமுடையதே கோட்டை என்பதாம்.

(வி - ரை.) கொள்ளுதற் கருமை காவற்காடு கிடங்குகளாலும், பொறி களாலும், இடங்கொள்ளுதற் கருமை-உணவு-தலைமைபற்றிச் சொல்லினமை யால் மற்றுமுள்ள அனுபவிக்கப்படு மவைகளும் அடங்கின. நிலைக்கெளிதா நீர்மையாவது உள்ளிடத்தோரால் விடப்பட்ட ஆயுதமுதலானவை புறத்தோ ர்மேல் எளிதிலே செல்லலும், அவரால் விடப்பட்டவை உள்ளிடத்தோர்மே லே செல்லாமையும் பதணப்பரப்பும் முதலானவை. பதணம் மதிலுண் மேடை. (௫)

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது
எல்லாப் பொருளும் - (உள்ளிடத்தோர்வேண்டும்) பொருள்கள் யாவையும்
உடைத்தாய் - உடையதாகி
இடத்து - (புறத்தோரால்) அழிவடையு மளவில்
உதவும் - (அதுவராமற்படி) உதவக்காக்கவல்ல
நல்லாள் - நல்லவீரரையும்
உடையது - உடையதேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) எல்லாப் பொருளுள்ளதாய் வீரரையுடையது கோட்டை என்பதாம்.

(வி - ரை.) அரசனிடத்து அன்பும், மானமும், மறமும், சோர்விலா மையும், முதலாகிய நற்குணங்களை உடைமைபற்றி நல்லாளென்றார். (௬)

முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது
முற்றியும் - (வரவு போக்கு ஒழியும்வகை) நெருங்கிச் சூழ்ந்தும்
முற்றாது - அப்படிச் சூழாமல்
எறிந்தும் - (நெகிழ்ந்த விடம்நோக்கி) ஒருமுகமாகப் போர்செய்தும்
அறைப்படுத்தும் - (உள்ளிடத்தோரை அவருக்கு நம்பிக்கை யானவரைவிட்டுக்) கீழறுத்துத் திறப்பித்தும்
பற்றற்கரியது - புறத்தோராலே பிடித்துக்) கொள்ளுதற் கரிய தேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) சூழ்ந்தும் சூழாமலும் போர்செய்தும், கீழறைபெற்றும்பிற ராற் கொள்ளுதற்கரியது கோட்டையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இம்மூன்று உபாயங்களுள்ளும், முதலாவது எல்லாப்பொருளு முடையாமலும்; மற்றவைகள் நல்லாளுடைமையாலும் பலிப்பனவல்லவாயின. (எ)

> முற்றுாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றுாற்றிப்
> பற்றியார் வெல்வ தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது
முற்றுாற்றி - (சேனைப் பெருமையால்) சூழ்தல் வல்லவராகி
முற்றியவரையும் - வந்து சூழ்ந்தபுறத்தோரையும்
பற்றியார் - (தன்னைப்பற்றிய) உள்ளிடத்தோர்
பற்றுாற்றி - (தாம்) பற்றியவிடம் விடாதே நின்று
வெல்வது - (போர்செய்து) வெல்லதேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) தன்னைப்பற்றிச் சூழ்ந்தவரையும்தன்னிடத்திருந்தவர்பற்றி வெல்வதே கோட்டையென்பது.

(வி - ரை.) வெல்வதென அரணுடையார் தொழில் அரண்மேலே நின்றது. பெரும்படையானைச் சிறுபடையானைப் பொருத்து நிற்குந் துணையேயன்றி வெல்லு மியல்பின தென்பதாம் [இவை எழுபாட்டாலும் அதனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

> முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
> வீறெய்தி மாண்ட தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது
முனைமுகத்து - போர்தொடங்கின வளவிலே
மாற்றலர் - பகைவர்
சாய - கெட
வினைமுகத்து - (உள்ளிடத்தோர் செய்யுந்) தொழில் வேறுபாடுகளால்
வீறெய்தி - வீறுபெற்று
மாண்டது - (மற்றும் வேண்டும்) பெருமையை யுடையதேயாம்.

(க - ரை.) போரிடத்துப் பகைவர்கெடத் தொழிலிடத்துப் பெருமையுடையது கோட்டை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆரம்பத்திலே கெட்டவர் பின்னுங் கூடிப் போர்செய்தல் கூடாமையால் முனைமுகத்துச் சாயவென்றார். தொழில்வேறுபாடுகளாவன பகைவர் தொடங்கிய போரை அறிந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதல், என்றிவை முதலாகிய தொழில்களுள் அப்போரை அழிப்பவைகளைச் செய்தல், மற்றும் வேண்டும் பெருமையென்றது புறத்தோர் அறியாமல் புகுதல் போகுதல் செய்தற்கு உண்டாக்கப்பட்ட சுருங்கைவழி முதலானவை யுடைமை. (௯)

வினைமாட்சித் தாகுயத் தண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது
எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் - (முன்சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாகிய விடத்தும்
வினை - தொழில் செய்யுமிடத்து
மாட்சி - பெருமையை
இல்லார்க்கண் - இல்லாதவரிடத்து
இல்லது - (அவை) இலதாம் - எ - று.

(க - ரை.) கோட்டை எவ்வளவு பெருமை யுடைத்தாகிய விடத்தும் தொழிலிற் பெருமை யில்லா தவரிடத்துப் பயனிலதாம் என்பதாம்,

(வி - ரை.) சும்மா விருக்கையும், அளவறியாது செய்தலும், எற்காதது செய்தலும், எல்லாமடங்க வினைமாட்சியில் இல்லாரென்றும், எற்ற தொழிலை அவைறிந்து செய்து காப்பாற்றுமற் போனால். அவ்வரணனது அப்பெருமைகளாலே பயனில்லாமல் அழியுமென்றற்கு அவை யுடைத்தன்றென்றும் சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் காப்பவர் அவசியம் வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது. (௧௦)

எழுபத்தைந்தாம் அதிகாரம் அரண்.

முற்றிற்று.

௬-ஆம்-அதி-பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பாலும் நாட்டாலும், அரணாலும், வளர்க்கவும், காக்கவும் படுவதாகிய பொருள் சம்பாதித்தலின் விதம், இவ்வதிகாரத்தாலே சொல்லுகின்றார். அஃதாவ தின்னதென்பதும் அதிகார முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(ப-ரை.) பொருளல்லவரை - ஒரு பொருளாக மதிக்கப் படாதவரையும்
பொருளாகச் செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்படச் செய்யவல்ல
பொருளல்லது - பொருளை யல்லாமல்
பொருள் - ஒருவருக்குப் பொருள்
இல்லை - வேறில்லை - எ - று.

(க - ரை.) மதிக்கப்படாதவரையு மதிக்கப்படச்செய்யும் பொருளல்லாமல் ஒருவர்க்கு வேறு பொருளில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) மதிக்கப்படாதவர் அறிவில்லாதவரும், இழிகுலத்தாரும், மதிக்கப்படச்செய்தல் அறிவுடையவரும், உயர்குலத்தவரும் அவரிடத்திலே போய் நிற்கப்பண்ணுதல், அதனாலே சம்பாதிக்க வேண்டுவது அதுவே யென்பதாம். (௧)

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(ப-ரை.) (எல்லாநன்மையுமுடையவராயிருந்தாலும்) இல்லாரை - (பொரு) ளில்லாதவரை
எல்லாரும் - யாவரும்
எள்ளுவர் - இகழ்வர் (எல்லாத்தீமையு முடையவராயிருந்தாலும்)
செல்வரை - அப்பொருளுடையவரை
எல்லாரும் - யாவரும்
சிறப்புச்செய்வர் - உயரச்செய்வர் - எ - று.

(க - ரை.) வறியவரை யாவருமிகழ்வர்; செல்வரை யாவரும் புகழ்வர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயரச்செய்தல் தாம் தாழ்ந்து நிற்றல். இகழ்விலும், தாழ்விலும், பகைவர், நட்பினர், அயலார் என்னு மூவகையோரும் ஒத்தலால்எல்லாருமென்றார். பின்னுஞ் சொல்லியது அதனை உறுதிசெய்தற்கு. (௨)

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(ப-ரை.) பொருளென்னும் - பொருளென்று (எல்லாராலுஞ்) சிறப்பிக்கப் படும்
பொய்யாவிளக்கம் - நந்தாவிளக்கானது (தன்னைச் சம்பாதித்த வர்க்கு)
எண்ணிய - (அவர்) நினைத்த
தேயத்து - தேசத்தில்
சென்று - போய்
இருள் - (பகையென்னு) மிருளை
அறுக்கும் - கெடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) பொருளென்னும்விளக்கானது பகையென்னு மிருளைக்கெடுக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருள் எல்லார்க்கும் எந்நாளும் அவசியம்வேண்டுதலால் வருதல்பற்றி, பொய்யாவிளக்கென்றும், மற்றவிளக்கோடு இதனிடத்து வேற்றுமைதோன்ற, எண்ணியதேயத்துச்சென்றென்றும் சொல்லினார். ஏகதேசவுருவகம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் பொருளது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

(ப-ரை.) திறனறிந்து - (சம்பாதிக்குந்) திறத்தை அறிந்து
தீதின்றி - (அரசன்) கொடுங்கோன்மையிலனாக
வந்தபொருள் - கிடைத்த பொருள் (அவனுக்கு)
அறன் - அறத்தையும்
ஈனும் - கொடுக்கும்
இன்பமும் - இன்பத்தையும்
ஈனும் - கொடுக்கும் எ - று.

(க - ரை.) குற்றமில்லாது வந்த பொருளானது தருமத்தையுமின்பத்தையுந் தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) திறம் - சம்பாதித்தற்கு உரியவழி. செங்கோலனென்று புகழப்படுதலாலும்கடவுட்பூசை தானங்களாலே பயன் அடைதலாலும், அறனீனுமென்றும், நெடுங்காலமிருந்து அனுபவிக்கப்படுதலால், இன்பமுமீனுமென்றும் சொல்லினர். ஆதலால் அத்திறத்தாற் சம்பாதிக்க வென்பதாம். (௪)

அருளொடு மன்பொடு வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்

(ப-ரை.) அருளொடும் - (தாம் குடிகளிடத்துச் செய்யும்) கருணையோடும்
அன்பொடும் - (அவர் தம்மிடத்துச் செய்யும்) அன்பொடும்
வாரா - (கூடி) வாராத
பொருளாக்கம் - பொருட் சம்பாத்தியத்தை
புல்லார் - (அரசர்) பொருந்தாராகி
புரளவிடல் - நீங்கவிடக்கடவர் எ - று.

(க - ரை.) அருளோடும் அன்போடும் வாராத பொருளை யரசர் நீக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவைகளோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல். அப்படிக்கு வாராத பொருள்-பச்சை மண்பாண்டத்து நீர்போல் சம்பாதித்தவனையும் கொண்டு இறத்தலால் அதனை புல்லாரென்ற வளவிலே நிறுத்தாமற் புரளவிட வென்றும் சொல்லினர். (௫)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னொன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

(ப-ரை.) உறுபொருளும் - (உடையவர் இல்லாமையால் தானே வந்து) கிடைத்த பொருளும்
உல்கு பொருளும் - சுங்கமாகிய பொருளும்
தன்னொன்னார் - தன்பகைவரை
தெறுபொருளும் - வென்று (திறையாக்கொள்ளும்) பொருளும்
வேந்தன்பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள் - எ - று.

(க - ரை.) உடையவரில்லாப் பொருளும், சுங்கப் பொருளும், பகைவரைவென்று திறைகொண்ட பொருளுமரசன் பொருள்களாம் என்பதாம்.

௬அ௬ எ௬ - ஆம் - அதி - பொருள்செயல்வகை.

(வி - ரை.) உறுபொருள் - வைத்தவரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின்கீழ்க் கிடந்து பின் கண்டெடுக்கதுமாம். சுங்கம்-மரக்கலத்திலும் பண்டியிலும் வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்கும்வரி தெறுபொருள் - தெறுதலால் வரும்பொருளென விரியும். ஆறிலொன் றல்லாமலும், உரியவை சொல்லிய படி. [இவை மூன்று பாட்டாலும் அது சம்பாதிக்கும் வழி சொல்லப்பட்டது.

அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

(ப-ரை.) அன்பீன் - அன்பினால் ஈன்றிடப்பட்ட
அருளென்னும் - அருளென்கின்ற
குழவி - குழந்தையானது
பொருளென்னும் - பொருளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படும்
செல்வம் - செல்வத்தையுடைய
செவிலியால் - செவிலித்தாயால்
உண்டு - வளரும் - எ - று.

(க - ரை.) அன்பா லீன்றிடப்பட்ட அருளென்னுங் குழந்தையானது பொருளென்னுஞ் செவிலித்தாயால் வளரும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) சம்பந்தம் பற்றாமல் வருத்த மடைந்தவ ரிடத்துச் செல்வதாகிய அருள்-சம்பந்தம் பற்றிச் செல்லும் அன்பு மிகுந்தவிடத்து உண்டாவதாகலால் அதனை அன்பீன் குழவியென்றும், அதுவறியவர் மேற்செல்வது அவ்வறுமை களைய வல்ல பொருளுடையவர்க்கு ஆதலால் பொருளை அதற்குச் செவிலி யென்றும், அது உலகிற் செவிலிபோ லல்லாமல் தானே எல்லாப் பொருளும் உதவி வளர்த்தலால் - செல்வச் செவிலி யென்றும் சொல்லினர்.

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

(ப-ரை.) தன்கைத்து - தன்கையதாகிய பொருள்
உண்டாக - உண்டாகவிருக்க
ஒன்று - ஒருதொழிலை
செய்வான் - செய்பவனது
வினை - செய்கையானது
குன்றேறி - (ஒருவன்) மலைமேல் ஏறிநின்று
யானைப்போர் - யானைகளதுபோரை
கண்டற்று - கண்டதனோடொக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தன்பொருளிருக்க வொருதொழிலைச்செய்பவன் செய்கையானது மலைமேலேறி யானைகள் போரைக் கண்டதொக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எப்படிக் குன்றேறினவன் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல்பூமியில் யானையும் யானையும் செய்கின்ற சண்டையைத் தான் இனிதிருந்து காண்பானோ, அப்படிக் கைப்பொருளுண்டாக ஒருதொழிலை மேற்கொ

ண்டவனும் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் வல்லவரை ஏவித்தான் இனி திருந்து முடிப்பானென்பதாம். (அ)

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரியதில்.

(ப-ரை.) (தமக்கு ஒன்றுண்டாக நினைப்பவர்) பொருளை - திரவியத்தை
செய்க - சம்பாதிக்கக்கடவர் (அப்பொருள்)
செறுநர் - (தம்) பகைவரது
செருக்கு - தருக்கை
அறுக்கும் - கெடுக்கும்
எஃகு - ஆயுதமாம் (அதற்கு)
அதனின் - அதுபோல்
கூரியது - கூரியஆயுதம்
இல் - (வேறு) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) திரவியத்தைச் சம்பாதிக்கக் கடவர் அத் திரவியம் பகைவர் செருக்கைக் கெடுக்கு மாயுதமாம், அதுபோல் கூரிய ஆயுதம் வேறில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை) பொருளைச் சம்பாதித்தவர் பெருமையும் நட்பு முடையவராதலாலே பகைவர் செருக்கு நீங்கித் தாமே அடங்குவா ரென்பதற்குசெறுநர் செருக்கறுக்கு மெஃகென்றும், மற்றை யாயுதங்கள் அதுபோல் அருவப் பொருளை அறுக்க மாட்டாமையால், அதனிற் கூரிய தில்லை யென்றும் சொல்லினர். (௯)

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு.

(ப-ரை.) ஒண்பொருள் - நல்ல வழியால்வரும் பொருளை
காழ்ப்ப - மிகவதிகமாக
இயற்றியார்க்கு - உண்டாகினவர்க்கு
ஏனையிரண்டும் - மற்றை அறமும் இன்பமும்
ஒருங்கு - ஒருசேர
எண்பொருள் - எளிய பொருள்களாம் - எ - று.

(க - ரை.) நல்லவழியால் வரும்பொருளை மிகவுமுண்டாக்கினவர்க்குத் தருமமு மின்பமு மெளியனவாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) காழ்த்தல், முதிர்தல், அப்பொருள் பயன் கொடுத்தல்லது போகாமையால், ஒண்பொரு ளென்றும், மற்றை யிரண்டும் அதன் விளைவாகலால் தாமே ஒரே காலத்திலே உண்டாகு மென்பதற்கு எண்பொருளென்றும் சொல்லினர். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அதன் பயன் சொல்லப்பட்டது.]

எழுபத்தாறும் அதிகாரம் பொருள் செயல்வகை.

முற்றிற்று.

௭௭ - ஆம் - அதி - படைமாட்சி.

இனிப் பொருளினால் ஆவதாய் வெல்வதாகிய படையை இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே படைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது: சேனையினது நன்மையாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

> உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
> வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

(ப-ரை.) உறுப்பு - (யானைமுதலாகிய) நாலுறுப்புகளாலும்
அமைந்து - நிறைந்து
ஊறு - (போரிலே) காயம்படுதற்கு
அஞ்சா - அஞ்சாது நின்று
வெல் - (பகையை) வெல்வதாகிய
படை - சேனையானது
வேந்தன் - அரசனது
வெறுக்கையுளெல்லாம் - செல்வங்களி ளெல்லாம்
தலை - முதன்மையாகிய (செல்வமாம்) - எ - று

(க - ரை.) போரிலஞ்சாது நின்று வெல்லும் படையானது அரசன் செல்வம் யாவற்றிலும் தலைமை என்பதாம்.

(வி - ரை.) இவ்விடத்திலே படையென்றது - அந்நான்கின், கூட்டத்தை, சேனை - ஊறஞ்சியவிடத்தே வெல்லுதல் கூடாமையால் ஊறஞ்சா வென்றும், அச்சேனை ஒழிந்த அங்கங்களுக்கும் அரசனுக்கும் காவலாகலால் வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலையென்றும் சொல்லினர். (க)

> உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
> தொல்படைக் கல்லா லரிது

(ப-ரை.) தொலைவிடத்து - (தான்) சிறிதாகிய விடத்தும்
உலைவிடத்து - (அரசனுக்குப் போரினிடத்து) அழிவுவந்தால்
ஊறு - (தன்மேலே) காயம படுதற்கு
அஞ்சா - அஞ்சாது நின்று தாங்கும்
வன்கண் - சௌரியமானது
தொல்படைக்கல்லால் - அவன் முன்னோரைத் தொடங்கிவருஞ் சேனைக் கல்லாமல்
அரிது - உண்டாகாது - எ - து.

(க - ரை.) அஞ்சாது நின்று தாங்குஞ் சௌரியமானது அரசன்பழைய சேனைக்கல்லது மற்றவர்க்கில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, கைப்படை,

எனப்படுகிற அறுவகைப் படைகளுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப்படையாத லால் அரசன் அதற்கு வேண்டுமவைகளைக் கொடுத்து அதைக் காப்பாற்றுக வென்பது கருத்து. (உ)

ஒலித்தக்கா லென்னா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(ப-ரை,) எலிப்பகை - எலிகளாகிய பகைதிரண்டு
உவரி - கடல்போல்
ஒலித்தக்கால் - இரைந்தால்
என்னும் - (பாம்புக்கு) என்ன துன்பம் வரும்
நாகம் - அப்பாம்பு
உயிர்ப்ப - மூச்செறிந்த வளவிலே
கெடும் - (அதுதானே) கெடும் - எ - று:

(க - ரை.) எலிகள்கூடிச் சந்தித்தால் பாம்புக்கென்ன துன்பம் வரும் பாம்பு மூச்சுவிட்டவளவில் எலிகளழியும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இத்தொழி லுவமத்தால் திரட்சிபெறும். (வீரரல்லாதார்) பலர்திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்கு வீரன் அஞ்சான் அவன் எழும்பின வளவி லே அவர் கெடுவரென்பது தோன்ற நின்றமையால் - இதுபிறிது மொழித லணி. வீரரல்லாதார் பலரினும் வீரனொருவனே ஆளுதல் நல்லதென்பதாம் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே அரசனுக்குப் படையானது மற்றை யங்கங்களுட் சிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளும் மூலப்படை சிறந்த தென்ப தும், அதனுள்ளும் வீரன் சிறந்தவ னென்பதும், சொல்லப்பட்டது.] (௩)

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

(ப-ரை.) படை - (அரசனுக்குப்) படையாவது
அழிவின்றி - (போரினிடத்துக்) கெடுதலில்லாமல்
அறைபோகாதாகி - (பகைவராலே) கீழறுக்கப்படாததாகி
வழிவந்த - பழைமையாகவந்த
வன்கணதுவே - சௌரிய முடையதே - எ - று.

(க - ரை.) போரிற்கெடுத லில்லாமல் பழைமையாகவந்த சௌரியமு டையதே யரசனுக்குப் படையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அழிவில்லாமையால் மறமானங்களுடைமையும், அறைபோ காமையால் அரசனிடத்து அன்புடைமையும் பெறப்பட்டன. (௪)

கூற்றுடன் றுமேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை.

(ப-ரை.) படை - சேனையானது
கூற்று - கூற்றுவன்
உடன்று - கோபித்து

மேல்வரினும் - தன்மேல்வரினும்
கூடி - மனமொத்து
எதிர் நிற்கும் - எதிர்நின்றுதாங்கும்
ஆற்றலதுவே - மனவலிமையை யுடையதே - எ - று.

(க - ரை.) இயமன் கோபித்து மேலிட்டுவரினு மெதிர்நின்று தாங்கும் வலிமை யுடையதே படையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மிகப்பலர் மனமொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மே லன்பு உம்மை சிறப்பும்மை.
(௫)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.

(ப-ரை.) மறம் - சௌரியமும்
மானம் - மானமும்
மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட
வழிச்செலவு - (முன்வீரர்சென்ற நல்வழியிலே செல்லுதலும்
தேற்றம் - (அரசனால்) நம்பப்படுதலும்
எனநான்கே - என இந்நான்கு குணமுமே
படைக்கு - சேனைக்கு
ஏமம் - அரணும் - எ - று.

(க - ரை.) சௌரியமும், மானமும், நல்வழிச்செல்கையும் நம்பிக்கையும், ஆகிய விந்நாற்குணமுஞ் சேனைக்கரணாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இவைகளால் முறையே பகைவரைச் சீக்கிரத்திலே கொன்று நிற்கையும், அரசனுக்குத் தாழ்வுவாராமற் காத்தலும், தோற்பவர்மேற் படையெறியாமை முதலியவும், அறைபோகாமையும், ஆகிய செய்கைகள பெறப்பட்டன. இச்செய்கையோர்க்குப் பகைவர் நெருங்க மாட்டாராகலின் வேறரண் வேண்டா மென்பதாம்.
(௬)

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(ப-ரை.) தானை - சேனையாவது
தலைவந்த - (பகைவராலே வகுக்கப்பட்டுத்) தன்மேல்வந்த
போர் - (படையின்) போரை
தாங்குந்தன்மை - விலக்கும் வகுப்பை
அறிந்து - அறிந்து (வகுத்துக்கொண்டு)
தார் - (அவரது) தூசிப் படையை
தாங்கி - (தன்மேல் வாராமல்) தடுத்து
செல்வது - தான் (அதன் மேலே) செல்வதே - எ - று.

(க - ரை.) தன்மேல்வந்த போரை விலக்கும் வகுப்பை யறிந்து பகைவர் தூசிப்படையைத் தடுத்துச் செல்வதே படையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) படைவகுப்பாவது வியூகம் அது எழுவகை உறுப்புகளை யுடையதாய் வகையால் நான்காய் விரியால் முப்பதாம். இவைகளின்பெய ரும் இலக்கணங்களும் இங்கேசொன்னால் விரியும் அவையெல்லாம்-வடநூல் களுட் கண்டுகொள்க [இவை நான்குபாட்டாலும் படையது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது] (எ)

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

(ப-ரை.) தானை - சேனை
அடற்றகையும் - (பகைமேலே தான்சென்று) போர்செய்யுஞ் சௌரியமும்
ஆற்றலும் - (அது தன்மேல் வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும்
இல்லெனினும் - இல்லையாயினும்
படைத்தகையால் - தனது தோற்றப் பொலிவாலே
பாடு - பெருமையை
பெறும் - அடையும் - எ - று.

(க - ரை.) சேனையானது சௌரியமும் வலிமையு மில்லையாயினும் பொலிவினாலே பெருமையை யடையும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இல்லெனினு மெனவே அவசியம் அவைகள்வேண்டுமென் பது பெறப்பட்டது. தோற்றப் பொலிவாவது - அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர், யானை குதிரைகளுடனும், படாகை, கொடி, குடை பலவாத்தியம், காகள, முதலானவைகளுடனும் அணிந்து தோன்றும் அழகு பாடு கண்டவளவிலே பகைவரஞ்சும் பெருமை. (அ)

சிறுமையுஞ் செல்லாத்துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை.

(ப-ரை.) சிறுமையும் - (தான்தேய்ந்து) சிறிதாகலும்
செல்லாத் துனியும் - (மனத்தி லிருந்து) நீங்காதவெறுப்பும்
வறுமையும் - தாரித்திரியமும்
இல்லாயின் - (தனக்கு) இல்லையாயின்
படை - சேனையானது
வெல்லும் - (பகையை வெல்லும் - எ - று.

(க - ரை) சிறிதாகலும் வெறுப்பும் வறுமையும் இல்லாவிடின் சேனை யானது பகையை வெல்லும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) விட்டிப்போதலும், வறுமை யடைதலும், அரசன் பொரு ள்கொடாமையால் வருவன நீங்கா வெறுப்பு மகளிரை வௌவ இழிவாயின செய்தல் முதலானவைகளால் வருவது இவை யுள்ளவிடத்து அவனிடத்து அன்பில்லாமல் உற்றுப்போர் செய்யாமையின் இல்லாயின் வெல்லுமென் றார். (கூ)

நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில்

(ப-ரை.) நிலைமக்கள் - (போரினிடத்து) நிலையையுடைய வீரரை
[illegible]
தலைமக்கள் - (தனக்குத்) தலைவராகிய வீரர்
இல்வழி - இல்லாவிடத்து
தானை - சேனை
இல் - நில்லாது - எ - று

(க - ரை.) சேனையானது வீரரை மிக வுடைத்தாயினும் படைத்தலைவரில்லா விடத்துப் போரி னில்லாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) சேனுபதிகள் நிலையுடையவ ரல்லாமல் போவாராயின் காண்போ ரில்லென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் முறையே படைத்தகைமையாலும், அரசன் கொடைத்தாழ்வுகளாலும், தலைவ ரில்லாமையாலும் தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

எழுபத்தேழாம் அதிகாரம் படைமாட்சி.

முற்றிற்று.

எஅ - ஆம் - அதி - படைச்செருக்கு.

அஃதாவது: அச்சேனையினது மறமிகுதியாம். அதிகாரமுறைமையும், இதனாலே விளங்கும்.

என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர்.

(ப-ரை.) தெவ்விர் - பகைவரே
என் - என்னுடைய
ஐமுன் - தலைவனெதிர்
நின்று - (போரேற்று) நின்று
கன்னின்றவர் - (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கல்லி னிடத்தே நின்ற வீரர்
பலர் - பலராவார் (நீர் அதனிடத்து நில்லாமல்) உம்முடலிலே (நிற்கையை வேண்டில்)
என் - என்னுடைய
ஐமுன் - தலைவனெதிர்
நில்லன்மின் - (போரேற்று) நில்லாதேயுங்கள் - எ - று.

(க - ரை.) பகைவரே யென்றலைவனெதிர் நின்று வெல்லாது இறந்து கல்லாக நாட்டப் பட்டவர் பலராவர் நீங்க ளுயிரோ டிருக்க விரும்பினால் என்தலைவர் முன்னில்லாதீர்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கல் - போரில் வீரர் இறந்த விடத்து அவருருவஞ்செய்து நடப்படுதல் ஒரு வீரன் தன்மறம் அரசன்மேல் வைத்துச் சொல்லியபடி. [இப்பாட்டு * நெடுமொழி வஞ்சி.] (௪)

கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது.

(ப-ரை.) கானம் - காட்டில் ஓடுகிற
முயல் - முசலை
எய்த - (தப்பாமல்) எய்த
அம்பினில் - அம்பை ஏந்து தலைப்பார்க்கிலும்
யானை - (வெளி நிலத்திலே நின்ற) யானையை (எறிந்து)
பிழைத்தவேல் - தப்பிய வேலை
ஏந்தல் - தாங்குதல்
இனிது - நன்று - எ - று.

(க - ரை.) முயலையெய்த அம்பை யேந்துதலைப்பார்க்கிலும் யானையை யெய்து தப்பிய அம்பை யேந்துதல் நல்லது - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கானமுய லென்றதனால் வெளிநிலமென்பதும், பிழைத்த வேலென்றதனால் தப்பாம லென்பதும், முயற்குத்தக எய்தவென்றதனால் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது பகையரசனது சேனையோடு சண்டைசெய்து அது தோற்றுப்பின்னிடக் கண்டு நாணிப்பின் அவ்வரசன்மேற் செல்லலுற்ற ஒரு வீரனது சொல்லு. (௫)

பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு.

(ப-ரை.) தறுகண் - (பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற் செய்கிற) மறம்
பேராண்மை - மிகுந்த வாண்மையாகும்
ஒன்றுற்றக்கால் - (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வு வந்ததாயின் அது தீர்த்துக் கொள்ளுதற் பொருட்டு
ஊராண்மை - (முகங்கொடுத்து) உபகாரியாந்தன்மை
அதன் - அதற்கு
எஃகு - கூர்மையாகும்
என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார் - எ - று.

(க - ரை.) பகைவரை வெல்லு மறமானது மிகுந்த வாண்மையாகு மப்பகைவர்க்குத் தாழ்வு வந்தகாலத் துதவுதல் கூர்மையாகும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) மற்று - அசை இவையிரண்டு பாட்டாலும் * தழிஞ்சி (௬)

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

* நெடுமொழிவஞ்சியாவது - பகைவர்முன்னே தன்னாண்மை சொல்வது.

* தழிஞ்சியாவது - தோற்றவர்மேலே ஆயுதஞ் செலுத்தா மிகுமறஞ் சொல்வது.

(ப-ரை.) கைவேல் - (தன்) கைப்படையாகிய வேலை
களிற்றொடு - (தன்மேல்வந்த) யானையோடு
போக்கி - எறிந்துவிட்டு
வருபவன் - (வருகின்றயானைக்கு வேல்தேடித்) திரிபவன்
மெய்வேல் - தன்மார்பிலிருந்த வேலைகண்டு
பறியா - பிடுங்கி
நகும் - மகிழ்வான் - எ - று.

(க - ரை.) கைவேலை யானைமேலெறிந்து வருபவன்தன் மெய்வேலைப் பிடுங்கி மகிழ்வான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) களிற்றொடு போக்கல்-களிற்றி னுயிரைக்கொண்டு போம்படி விடுதல். மகிழ்ச்சி தேடியது அடைதலால், இதனுள் களிற்றை யல்லது எறியா னென்பதும், கோபமிகுதியால் வேல்மார்பிலே புதைந்ததை அறிந்திலனென்பதும், பின்னும் போர்மேல் விரும்பின னென்பதும், பெறப்பட்டன. [இது † நூழிலாட்டு.] (௪)

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.

(ப-ரை.) விழித்தகண் - (பகைவரைக்) கோபித்துப்பார்த்தகண்
வேல்கொண்டு - (அவர்) வேலைக்கொண்டு
எறிய - எறிய
அழித்து - (அதற்குப்பொறுமல் அப்பார்வையை) அழித்து
இமைப்பின் - இமைக்கு மாயின் (அவ்விமைத்தல்)
வன் கணவர்க்கு - வீரர்க்கு
ஓட்டன்றோ - தோற்பல்லவா - எ - று.

(க - ரை.) கோபித்துப்பார்த்த கண்வேல்கொண்டெறிய இமைக்குமாயின் தோற்பல்லவா - என்பதாம்.

(வி - ரை.) அக்கோபப்பார்வை இமைத்தலும் போரினிடத்து இகழ்ச்சியென்று நினைத்து அதுவும் செய்யா ரென்பதாம். (௫)

விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து.

(ப-ரை.) (வீரனானவன்) தன்னாளை - தனக்குக் கழித்த தினங்களை
எடுத்து எடுத்த (எண்ணி அத்தினங்களுள்)
விழுப்புண் - பெருங்காயங்கள்
படாத நாளெல்லாம் - படாத தினங்களையெல்லாம்
வழுக்கினுள் - பயன்படாது கழிந்த தினங்களுள்ளே
வைக்கும் - வைப்பான் - எ - று.

† நூழிலாட்டு - பகைவர் ஓட மார்பிற் புதைந்து கிடந்த வாயுதம்பிடுங்கி எறிவது.

(க - ரை.) சுத்தவீரனானவன் போர்செய்யப்படாதநாளை வீணாளென் றெண்ணுவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) விழுப்புண் முகத்திலும், மார்பிலும் பட்டபுண்போர் பெற் றிருக்கவும் - அதுபெறாதநாள்களோடு கூட்டுவ னென்பதாம். [இவை மூன் றுபாட்டாலும் ஊறஞ்சாமை சொல்லப்பட்டது.] (௬)

சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

(ப-ரை.) சுழலும் - (பூமியைச் சூழ்ந்து நிற்கும்
இசை - புகழை
வேண்டி - விரும்பி
வேண்டாவுயிரார் - உயிர்வாழ்தலை வேண்டாதவீரர்
கழல் - வீரக்கழலை
யாப்பு - கட்டுதல்
காரிகை நீர்த்து - அலங்காரகுணமுடையதாம் - எ - று.

(க - ரை.) புகழைவிரும்பி யுயிரை விரும்பாதவர் வீரக்கழலைக்கட்டுதல வர்க் காபரணமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பூமியைச் சூழுமெனவே அப்புகழின் பெருமை பெறப்பட் டது, அப்படிப்பட்ட வீரர் வானுலகமும் புகழும் எளிதிலே அடைவராத லால் ஆபரணமாவது அக்கழலேயென்பதாம். (௭)

உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.

(ப-ரை.) உறின் - (போர்) பெறின்
உயிர் - (தம்) முயிர்ப்பொருட்டு
அஞ்சா - அஞ்சாமல் (அதன்மேற் சொல்லும்)
மறவர் - வீரர்
இறைவன் - (தம்) மரசன்
செறினும் - (அதுவேண்டாமென்று) கோபிக்கினும்
சீர் குன்றல் - அவ்வீர மிகுதி குறைத்தல்,
இலர் - இலராவர் - எ - று.

(க - ரை.) தம்முயிர்க் கஞ்சாது போர்செய்யும் வீரர் தம்மரசன்கோ பிக்கினும் வீரங் குறையார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வீரர் போர்பெற்று அறியாமையால் அதுபெற்றால் அரசன் தடுப்பினும் நில்லா ரென்பதாம்.

இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.

(ப-ரை.) இழைத்தது - (தாம்) சொல்லிய சபதம்
இகவாமை - தப்பாமற்பொருட்டு

சாவாரை - (போய்ச்) சாகவல்ல வீரரை
பிழைத்தது - (அது) தப்பியவிதம் சொல்லி
ஒறுக்கிற்பவர் இகழ்தற்குரியவர்
யார் - யாவர் - எ - று.

(க - ரை.) சபதப்படி போரிற் சாகும் வீரரை யிகழ்பவர் யார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இழைத்தல்-இன்னது செய்வேனுகில் இன்னனுகுகவென த்தான் வகுத்தல் சொல்லியென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சபத முடிக்கப் புகுந்து முன்னே இறந்தாலும் தொலைவில்லாமையால் அது முடித்தவராவரெனச் சாதற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (௯)

புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து.

(ப-ரை.) (தமக்குச்செய்த நன்றிகளை நினைத்து) புரந்தார் - ஆண்டவரசரது

நீர்மல்க - நீர்பெருகும்படி
சாகிற்பின் - (போரிலே) சாகப்பெறின்
சாக்காடு - அச்சாவு
இரந்து - இரந்தாயினும்
கோட்டக்கது - கொள்ளுந் தகுதியை
உடைத்து - உடையது - எ - று.

(க - ரை.) வீரர்கள் அரசர்கண்கள் நீர் ததும்ப போரிலிறந்தால் அவ் விறத்தல் கொள்ளத்தக்கது என்பதாம்.

(வி - ரை.) சுற்றத்தார் அழ இல்லினிடத்து நோயினுலே சாவோர் பழவினைப் பயனை அடைதலால் அப்போதை வினையால் வானுலகத்தை அடையும் சாவை இறந்து கோட்டக்க துடைத்தென்ருர். [இவை நான்குபாட்டாலும் உயிர்சாவாமை சொல்லப்பட்டது. (௧௦)

எழுபத்தெட்டாம் அதிகாரம் படைச்செருக்கு.

முற்றிற்று.

இனிப்படைபோல அரசனுக்குத் தொழிலிடத்து உதவுவதாகியநட்பை ஐந்ததிகாரத்தால் விதிமுகத்தாலும், பன்னிரண் டதிகாரத்தால் எதிர்மறைமுகத்தாலும், சொல்லத்தொடங்கி விதிமுக வதிகார மைந்தினுள்ளும்முதலிலே நட்புச் சொல்லுகிருர்.

எகூ - ஆம் - அதி - நட்பு

அஃதாவது: இன்னதென்பதும் அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(ப-ரை.) நட்பின் - நட்புப்போல்
செயற்கரிய - சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு அரியபொருள்கள்
யா - எவைகள்
உள - இருக்கின்றன (சம்பாதித்துக்கொண்டால்) அதுபோல்
வினைக்கரிய - (பகைவர்) செய்யுந்தொழிலுக்குப் (புகுதற்கு) அரிய
காப்பு - காவலானவை
யா - எவைகள்
உள - இருக்கின்றன - எ - று.

(க - ரை.) நட்பைப்போலச் சம்பாதித்தற்கரிய பொருளெவை யிருக்கின்றன - என்பதாம்.

(வி - ரை.) நட்புச் செய்தற்கு ஆவாரைப் பெறுதலும் பெற்றால் செய்யும் உபாயமும் செய்தால் வேறுபடாமல் நிற்றலும் முதலானவை அருமையாகலால் நட்புப்போல் செயற்கரியன வில்லையென்றும், செய்தால் பகைவர் அஞ்சிப் போர்தொடங்கா ராதலால், அதுபோல் போர்வாராமற் காத்தற்கு அரிய காவலில்லையென்றும், சொல்லினர். நட்பு-இயற்கை, செயற்கை. என இருவகைப்படும். அவைகளில் இயற்கை, நட்பு, பிறப்பு, முறையாலாகியதும் தேயமுறையாலாகியதும், என இருவகைப்படும், அவைகளுள் முன்னையது சுற்றமாகலால்-சுற்றந் தழாலில் அடங்கிற்று. மற்றது பகையிடையிட்ட தேயத்ததாகலால் துணைவலியெனவலியறிதலுள் அடங்கிற்று. [இனி, இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்படுவது முன்செய்த வுதவிபெற்றுவருவதாகிய செயற்கை நட்பே யாகலால் அதன் சிறப்பு இதனால் சொல்லப்பட்டது.]

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

(ப-ரை.) நீரவர் - அறிவுடையவரது
கேண்மை - நட்புக்கள்
பிறை - பிறைபோல்
நிறைநீர - (நாடோறும்) நிறையுந் தன்மையினவாம்
பேதையார் - அறிவில்லாதவரது
நட்பு - நட்புகள்
மதி - (நிறைந்த) சந்திரன்போல்
பின்னீர - பின்னே நாடோறும் குறையுந் தன்மையனவாம்.

(க - ரை.) அறிவுடையோர்நட்பு இளம்பிறைபோல் வளரும், அறிவில்லார் நட்பு நிறை சந்திரன்போல் குறையும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இனிமைபற்றி நீரவரென்றார். அறிவுடையவர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன் சுருங்கிப் பின் பெருத்தற்கும், அறிவில்லாதவர்தங்களிலே செய்த நட்பு முன்பெருகிப் பின் சுருங்கற்கும், காரணம், தம்முள முன்னறியாமையும் பின்னறிதலுமாம். (உ)

நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

(ப-ரை.) பண்புடையாளர் - நற்குண முடையமக்கள்
தொடர்பு - (தங்களிலே செய்த) நட்பு
பயிறொறும் - பழகுந்தோறும் (அவருக்கு இன்பஞ்செய்தல்)
நூல் - நூற்பொருள்
நவிறொறும் - கற்குந்தோறும்
நயம்போலும் - (கற்பவர்க்கு) இன்பஞ் செய்தல்போலும்-எ-று.

(க - ரை.) நற்குண முடையவர் நட்புப் படிக்குந்தோறுநூற்பயன்கொடுத்தல் போலாம் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இரண்டிலும் ஒருபோதுக்கு ஒருபோது மிகுமென்பதாம் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அச்சிறப்புக்கு ஏதுசொல்லப்பட்டது.] (ங)

நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(ப-ரை) நட்டல் - (ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல் (நகைசெய்தற்கு) ஏற்றவை சொல்லி
நகுதற்பொருட்டு - நகைசெய்தற்பொருட்டு
அன்று - அல்ல
மிகுதிக்கண் - (அவர்க்கு) வேண்டாதசெய்கை (உண்டானவிடத்து) மேற்சென்று
முற்பட்டு - இடித்தற்பொருட்டு
கண்டித்து - புத்திசொல்லுதற்பொருட்டு - எ - று.

(க - ரை.) சினேகஞ் செய்தல் நகை செய்தற்பொருட்டல்லபுத்திசொல்லும் பொருட்டே என்பதாம்.

(வி - ரை.) பழியும் பாவமும் தருஞ்செய்கை-துன்பமே தருதல்பற்றி வேண்டப்படுவ தல்லாமையால் - அதனை மிகுதியென்றும், அது செய்தற்கு முன்னே திரும்பவேண்டுதலால் - மேற்சென்றென்றும், இனிய சொல்லுக்குத் திரும்பாமையால் இடித்தற் பொருட்டென்றும், சொல்லினார் [இதனால் நட்பின் பயன் சொல்லப்பட்டது. (ச)

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாகுதற்கு) புணர்ச்சி - ஓரிடத்திலிருத்தலும்
பழகுதல் பலதரங்கண்டு பேசலும்
வேண்டா-வேண்டுவதில்லை

உணர்ச்சி தான்-(இருவர்க்கும்) ஒத்த அறிவுதானே
நட்பாம்-சிநேகம்
கிழமை-உரிமையை
தரும்-கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) இருவர்க்கு மொத்தவறிவே சிநேகந்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இவை யில்லையாயினும் ஒருவரை யொருவர் சமமாக வறிதலே உடனுயிர் நீங்குதற்குரிய நட்பை உண்டாகு மென்பதாம். நட்பிற்கு - புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சி யொத்தல், என்கிற காரண மூன்றுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைய தென்பது. [இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு.

(ப-ரை.) முகநக - (கண்டவிடத்து) முகமாத்திரமே மலரும்வகை
நட்பது - சிநேகிப்பது
நட்பன்று - சிநேகமன்று
நெஞ்சத்தகநக - (அன்பால்) உள்ளமுமலர
நட்பது - சிநேகிப்பதே
நட்பு - சிநேகமாம் - எ - று.

(க - ரை.) முகமலர்ந்து சிநேகிப்பது சிநேகமல்ல அகமலர்ந்து சிநேகிப்பதே சிநேகம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நெஞ்சத்தக்க முகமென்னு மெச்சவும்மை தொக்குநின்றது. அதனால் இரண்டும் ஒருசேரமலரவேண்டுமென்பது பெற்றும். (சு

அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

(ப-ரை) நட்பு - ஒருவனுக்கு நட்பாவது
அழிவின் - அழிவைத்தருகிற
அவை - தீயவழிகளாலே
நீக்கி - விலக்கி
ஆறு - நல்வழிகளிலே
உய்த்து - நடத்தி
அழிவின்கண் - (ஊழினாலே) கேடு வந்த விடத்து
அல்லல் - அத்துன்பத்தை
உழப்பதாம் - உடனிருந்து அனுபவிப்பதே - எ - று.

(க - ரை.) நட்பாவது தீயவழியை நீக்கி நல்லவழியைநோக்கித் துன்பத்தை யனுபவிப்பதாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆறெனை வருகின்றமையால் அழிவினவை தீயவழியெனப் பட்டது. (எ)

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு

(ப-ரை.) நட்பு - நட்பாவது
உடுக்கையிழந்தவன் - (சபையினிடத்து) ஆடை குலைந்தவனுக்கு
கைபோல - கைசென்றுதழுவுதல்போல (சிநேகிக்கப்பட்டவனுக்கு
ஆங்கே - அப்பொழுதே
இடுக்கண் - துன்பத்தை
களைவதாம் - நீக்குவதாகும் - எ - று.

(க -ரை.) ஆடை குலைந்தவன்கைபோலத் துன்பத்தை நீக்குவதேநட்பாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆடை குலைந்தவனுக்குக் கையெப்படியோ அப்படியே ஆபத்தை அடைந்தவனுக்கு நட்பாளன் மனத்திலும் முற்பட்டு உதவிசெய்து துன்பம் ஒழிப்பா னென்பதாம், நட்பினன் செயல் நட்பில் ஏற்றப்பட்டது. (அ)

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

(ப-ரை.) நட்பிற்கு - சிநேகத்திற்கு
வீற்றிருக்கை - அரசிருக்கை
யாதெனின் - யாதென்றால் (அது)
கொட்பின்றி - (எந்நாளும்) வேறுபடாமல்
ஒல்லும்வாய் - கூடுமிடத்தெல்லாம்
ஊன்றுநிலை - (அறம்பொருள்களிலே தளராமல்) தாங்குந் திண்மை - எ - று.

(க - ரை.) நட்பிற் கரசிருக்கை யாதென்றால், எந்நாளுந் தாங்குந் திண்மையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒருநாளும் வேறுபடாமல் கூடுமிடத்தெல்லாம் மறுமை யிம்மைகளுக்கு உறுதியாகிய அறம் பொருள்களிலே தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சி நீக்கி நிறுத்துதற்குமேல் ஒருசெயலும் இல்லாமையால் அதனை நட்பிற்கு முடிந்த எல்லை என்றார். (கூ)

இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு.

(ப-ரை.) இவர் - இவர்
எமக்கு - எங்களுக்கு
இனையர் - இவ்வள வன்பினர்
யாம் - நாங்கள்
இன்னம் - (இவர்க்கு) இவ்வளவன்பினேம்
என்று - என்று
புனையினும் - (ஒருவரை) ஒருவர் சிறப்பிக்கினும்
நட்பு - சினேகம்
புல்லென்னும் - சிறிதாய்த்தோன்றும் - எ - று.

(க - ரை.) இவரெங்களுக்கிவ்வள வன்பினர் நாங்களிவர்க் கிவ்வளவன்பினர் என்று சிறப்பிக்கிற் சிநேகஞ் சிறிதாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தாம் அவர் என்கிற பேதமில்லாதிருந்தும் சிறப்பித்துச் சொல்லில் பேதம் உண்டாகலால், புல்லென்னு மென்றார். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் நட்பினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

எழுபத்தொன்பதாம் அதிகாரம் நட்பு.

முற்றிற்று.

௮௦ - ஆம் - அதி - நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது: முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கண முடையவரை ஆராய்ந்தறிந்தே சிநேகிக்க வேண்டுதலால், அவரை ஆராயுந் திறமும், அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(ப-ரை.) நட்பாள் பவர்க்கு - நட்பைவிரும்பி (அதனிடத்தே நிற்பவர்க்கு)
நட்டபின் - (ஒருவனோடு) நட்புச் செய்தபின்
வீடு - (அதனை) விடுதல்
இல்லை - உண்டாகாது (ஆதலால்)
நாடாது - ஆராயாமல்
நட்டலின் - சிநேகித்தல்போல்
கேடு - கேடுதருவது
இல்லை - (வேறே) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) சிநேகிப்பவர்களுக்குச் சிநேகித்தபின் சிநேகத்தை விடுதலில்லை ஆராயாமல் சிநேகித்தல்போற் கேட்டைத் தருவதொன்றில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆராய்தல், குணநன்மை, செய்கை நன்மைகளை ஆராய்தல் கேடு தருவதைக் கேடெனலால் ஆகுபெயர். சிநேகித்தால் தாம் அவரென்னும் வேற்றுமை யில்லாமையால், வீடில்லையென்றும், அவ்வொற்றுமையால் அவனிடத்துப் பழிபாவங்கள் தம்மவையாகலால் இருமையும் கெடுவரென்பது நோக்கி, நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை யென்றும் சொல்லினார். (௧)

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும்.

(ப-ரை.) குணமுஞ் செய்கையும் நல்லனென்பது (அல்லனென்பதும்) ஆய்ந்து - (பலகால்) ஆராய்ந்தும்
ஆய்ந்து - (பலவழியால்) ஆராய்ந்தும்

கேண்மை - (ஒருவனோடு) நட்பை
கொள்ளாதான் - கொள்ளாதவன்
கடைமுறை - முடிவில்
தான் - தான்
சாம் - சாவதற்கு ஏதுவாகிய
துயரம் - துன்பத்தை
தரும் - (தானே) விளைத்துக் கொள்ளுவான் - எ - று.

(க - ரை.) ஆராய்ந்து கொள்ளாதவன் சிநேகஞ் சாவதற் கேதுவான துன்பந்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தீயகுணமுந் தீயசெயலு முடையவனோடு நட்புக்கொள்ளின் அவனுக்குவரும் பகைமையெல்லாம தனக்கும்வந்து பின் அவைகளால் இறந்து விடுவனென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஆராயாத விடத்துப்படும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (௨)

குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு.

(ப-ரை.) குணனும் - (ஒருவனது) குணத்தையும்
குடிமையும் - குடிப்பிறப்பையும்
குற்றமும் - குற்றத்தையும்
குன்றாவினனும் - குறைவற்ற சுற்றத்தையும்
அறிந்து - (ஆராய்ந்) தறிந்து
நட்பு - சிநேகம்
யாக்க - (அவனோடு) செய்யக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) குணத்தையுங் குடிப்பிறப்பையுங் குற்றத்தையுஞ் சுற்றத்தையு மறிந்து நட்புச்செய்யக் கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை) குற்றமில்லாதவர் உலகத்திலே இல்லாமையால் பொருக்கத்தக்க குற்றமுடையரா யிருந்தால் அவர் நட்பு விடக் கூடாதென்பதற்கு குற்றமுமென்றும், சுற்றத்தாரோடு கட்டுண்டிருப்பவர் நட்பாளரோடும் கட்டுண்டுவருதலால், குன்றாவினனுமென்றும், விடப்பட்டால், தங்குறையாமென்பதற்கு, அறிந்தியாக்கவென்றும், சொல்லினார். (௩)

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு.

(ப-ரை.) குடிப்பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து
தன்கண் - தன்னிடத்து
பழி - (உலகர்) சொல்லும்பழிக்கு
நாணுவானை - அஞ்சுவானை
கொடுத்தும் - சில கொடுத்தாயினும்
நட்புக்கொளல் வேண்டும் - சிநேகங் கொள்ளவேண்டும்-எ-று.

(க - ரை.) உயர்குலத்திற் பிறந்து பழிக்கஞ்சுபவனைப் பொருள் கொடுத்துஞ் சிநேகங் கொள்ளக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) குடிப்பிறப்பால் தான் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கு அஞ்சலால் பிழைபொறுத்தலும் பெற்றாம் இவை இரண்டு முடையவனைப் பெறுதல் அருமையாதலால் அவனட்பை விலைகொடுத்தும் கொள்க வென்பதாம்.

அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல்.

(ப·ரை.) அல்லது - (தாம்) உலகநடையல்லாததை (செய்ய நினைக்கின்)
அழச்சொல்லி - அழும்வகைச்சொல்லி (விலக்கியும்செய்தக்கால்)
இடித்து - (பின்னும் செய்யாவகை) நெருக்கியும்
வழக்கு - அவ்வுலகநடையைச் (செய்யாவிடத்து)
அறியவல்லார் - செய்விக்கவும் வல்லவரை
ஆராய்ந்து - ஆராய்ந்து
நட்பு - சிநேகம்
கொளல் - கொள்ளக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் பாவங்களைச் செய்ய நினைத்தா லழும்படிசொல்லி விலக்கியும்-பாவங்களைச்செய்தால் செய்யாதிருக்க நெருக்கியும் உலகநடை செய்விக்க வல்லவரைச் சிநேகிக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அழச்சொல்லி இடித்து எனவந்த பரிகாரத்தொழில்களுக்கு ஏற்ற குற்றத் தொழில்கள் வருவிக்கப்பட்டன-வழக்கு-உலகத்தார் ஆதி தொடங்கிச் செய்துவந்த செயல். தம்மோடு சிநேகித்தவரும் அறியும்வகை அறிதல் அரிதாகலால்-அறியவல்லாரென்றார்.

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்

(ப·ரை.) (ஒருவனுக்குக் கேடென்பது) கிளைஞரை - சுற்றத்தாரது நட்பாகிய (நிலங்களை)
நீட்டியளப்பது - குறையாமல் அளப்பதாகிய
ஓர்கோல் - ஓர்கோலாம் (ஆதலால்)
கேட்டினும் - அக்கேட்டினிடத்தும்
ஓருறுதி - (அவராலே பெறப்படும்) ஒரு நல்லறிவு
உண்டு - உண்டாகும் - எ - று.

(க - ரை.) கேட்டினிடத்துஞ் சிநேகராற் பெறப்படு நல்லறிவுண்டாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தமது சிநேகத்தி னெல்லை சுருங்கி யிருக்கவும் செல்வக்காலத்திலே புறத்து வெளிப்படாமல் வந்தவர் பின் கேடுவந்த விடத்துச் செயல் வேறுபடுதலால் அக்கேட்டால் சிநேகத்தை அளவு செய்யலா மென்பது பற்றி-கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அதனால் அளந்தறிந்தால் ஆவாரையே கொள்ளுதலால், அவ்வறிவை உறுதி யென்றும் சொல்லினர் இஃது ஏகதேசவுருவகம் [இவை நான்கு பாட்டாலும் ஆராயும் விதமும், ஆராய்ந்தால் சிநேகிக்கப்படுவார் இவரென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (௬)

அO - ஆம் - அதி - நட்பாராய்தல்.

ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
ஊதியமென்பது - பேறென்று சொல்லப்படுவது
பேதையார் - அறிவிலாதவரது
கேண்மை நட்பை
ஒரீஇ - ஒழிந்து
விடல் - (அவரை) விடுதல் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக் கிலாபமென்று சொல்லப் படுவது அறிவில்லார் சிநேகத்தை விடுதல் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நட்பொழிந்தாலும் விட்டு நீங்காத விடத்துத் தீங்கு வருதலால் விடலென்றும் நீங்கிய விடத்துத் தீங்கொழிதலே யல்லாமல் இருமையின்பங்களுக்கும், உரிமைபெறுதலால், அதனைஊதியமென்றும்சொல்லினர்.

உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு

(ப-ரை.) உள்ளம் - (தம்) மனவெழுச்சி
சிறுகுவ - சுருங்குதற்குக் காரணமாகிய தொழில்களை
உள்ளற்க - (செய்ய) நினையாதிருக்கக் கடவர் (அதுபோல்)
அல்லற்கண் (தமக்கொரு) துன்பம் வந்தவிடத்து
ஆற்றறுப்பார் - கைவிடுவோரது
நட்பு - சிநேகத்தை
கொள்ளற்க - கொள்ளா திருக்கக் கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) மனந்தளருந் தொழிலைச் செய்ய நினையாதிருக்கக் கடவர் துன்பத்திற் கைவிடுவோர் நட்பைக் கொள்ளாதிருக்கக் கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அத்தொழில்களாவன தம்மின் வலியவரோடு தொடங்கியவையும் பயனில்லாதவையும் ஆம். முன்னெல்லாம் வலியார்போலே நடத்தலால், ஆற்றறுப்பா ரென்றார். ஆற்றறுத்தல் - வலியறுத்தல் எடுத்துக் (காட்டுவமை) கொண்டால் அழிந்தேவிடுவ னென்பாம். (௨)

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்

(ப-ரை.) கெடுங்காலை - (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து
கைவிடுவார் - (அவனைவிட்டு) நீங்குவார்
கேண்மை - (முன் அவனோடுசெய்த) நட்பானது
அடுங்காலை - (கூற்றுவன்) கொல்லுங்காலத்து
உள்ளினும் - (ஒருவன்) நினைக்கினும்
உள்ளம் - (அந்நினைத்த) உள்ளத்தை
சுடும் - சுட்டுவிடும் - எ - று.

(க - ரை.) கெடுங்காலத்துக்கைவிடுவோர் நட்பானது இயமன் கொல்லுங்காலத்து நினைக்கினும் முள்ளதைச் சுடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நினைத்த வளவிலே சம்பந்தமில்லாத பிறனுக்கும் கூற்றுவனிலும் கொடியதா மென்று கைவிட எண்ணிச்செய்தநட்பின் கொடுமை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஆராய்ந்தால் சிநேகிக்கப் படாதவர் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

(ப-ரை.) மாசற்றார் (உலகோடொத்துக்) குற்றமற்றவரது
கேண்மை - நட்பையே
மருவுக - பழகக்கடவன்
ஒப்பிலார் - (உலகத்தோடு) ஒத்தலில்லாதவரது
நட்பு - நட்பை (ஆராயாது கொண்டால்)
ஒன்று (அவருக்கு வேண்டிய) ஒன்றை
ஈத்தும் - கொடுத்தாயினும்
ஒருவுக - விடக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தைக் கொள்ளக்கடவன் ஒப்பிலார் சிநேகத்தைப் பொருள்கொடுத்தாகினும் விடக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உலகோடொத்தவர் நட்பு இருமை யின்பமும் தருதலால் மருவுகவென்றும் அதனோடு மாறுயினவர் நட்பு துன்பமேதருதலால், அதை விலைகொடுத்தாயினும் விடுகவென்றும் சொல்லினர். [இதனால் சிநேகிக்கப் படுவோரும் படாரும் ஆகிய அவ்விருமையும் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.]

எண்பதாம் அதிகாரம் நட்பாராய்தல்.

முற்றிற்று.

அக - ஆம் - அதி - பழமை.

அஃதாவது: நட்பினரது பழையராந் தன்மைபற்றி அவர் செய்தபிழைகளைப் பொறுத்தல். ஆராய்ந்து சிநேகிக்கப் பட்டாராயினும் பொறுக்கப் படும் குற்றமுடைய ராகலாலும், ஊழ் வகையாலும் நட்புக் கொள்ளப் பட்டவ ரிடத்துப் பிழையுளதா மென்பது அறிவித்தற்கு இது நட்பாராய்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு

(ப-ரை.) பழமையெனப்படுவது - பழமை யென்று சொல்லப்படுவது
யாதெனின் - யாதென்றால் (அது)

கிழமையை - (பழமையோர்) உரிமையாலே செய்தவைகளை
யாதும் - சிறிதாயினும்
கீழ்ந்திடா - சிதைக்காமல் (அவைகளுக்கு உடன்படுவதாகிய)
நட்பு - சிநேகம் - எ - று.

(க - ரை.) பழமையென்றுசொல்லப் படுவதியாதென்றால், பழமையோர் செய்தவற்றைச் சிதையாமற் கொள்ளு நட்பாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கிழமை ஆகுபெயர் பின் கெழுதகைமையெனவருவ தமது உரிமையாற் செய்தவை யாவன கருமஞ் செய்யும்போது கேளாது செய்தல் கெடும்வகை செய்தல் தமக்கு வேண்டு மவைகளைத் தாமே கொள்ளுதல், பணிவச்சங்க ளில்லாமை, இவைமுதலானவை [இதனாலே பழமையாவது காலஞ்சென்றதென்று இப்படிப்பட்ட நட்பென்பது சொல்லப்பட்டது.]

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

(ப-ரை.) நட்பிற்கு - சிநேகத்திற்கு
உறுப்பு - அவயவமாவன.
கெழுதகைமை - (நட்பினர்) உரிமையாற் செய்பவையாம் (ஆதலால்)
அதற்கு - அவ்வுரிமைக்கு
உப்பாதல் - இனிமைய ராதல்
சான்றோர் - நிறைந்தோர்க்கு
கடன் - முறைமை - எ - று.

(க - ரை.) சிநேகத்திற் கவயவமாவன சிநேகருரிமையாற் செய்தவையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மற்று - அசை வேறல்லாமை தோன்ற உறுப்பென்றா அவயவ மாகுத லறிந்தே இனியவராவ ரென்பது தோன்ற சான்றோர்மேல் வைத்தார், (உ)

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமைபாக் கடை.

(ப-ரை.) கெழுதகைமை - (நட்பினர்) உரிமையினாலே செய்தவைகளுக்கு
செய்தாங்கு - (தாம்) செய்தவைபோல்
அமையாக்கடை - உடன்படாராயின்
பழகிய (அவரோடு) பழையதாய்வந்த
நட்பு - சிநேகமானது
எவன் - என்னபயனை
செய்யும் - செய்யும் - எ - று.

(க - ரை) நன்பினர் செய்தவைகளுக்குத் தாஞ்செய்யாவிடத்து நட்பென்ன பயன்செய்யும் என்பதாம்

(வி - ரை.) அப்படி உடன்படுத லாவது - தாமும் அவரிடத்து உரிமையால் உடன்படுதல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பழமையால்வரும் உரிமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]
(ங)

விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின்.

(ப-ரை.) நட்டார் - நட்பினர்
கெழுதகையால் - உரிமையால்
கேளாது - தம்மைக் கேளாது
செயின் - (தன்கருமத்தைச்) செய்தாராயின்
விழைதகையான் - அச்செயலது விரும்பப்படுந் தன்மை பற்றி அறிவுடையோர்
வேண்டியிருப்பர் - அதனை விரும்புவர் - எ - று.

(க - ரை.) நட்பாளர் உரிமையாற் கேளாது செய்தா லறிவுடையோ ரதனை விரும்புவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒருவர்க்குத் தங்கருமம் தாம் அறியாமல் முடிந்திருக்கை யைக் காட்டிலும் நன்மை இல்லாமையால் அச்செயல் விரும்பத்தக்க தாயிற்று அதனை அப்படியறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க் கல்லது இல்லா மையால் அவர்மேல் வைத்துச் சொல்லப்பட்டது. [இதனால்கேளாது செய்தவிடத்து அதனை விரும்புக வென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்

(ப-ரை.) நோதக்க - (தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை
நட்டார் - சிநேகித்தவர்
செயின் - செய்தால் (அதற்குக் காரணம்)
பேதைமையொன்றோ - அறியாமையொன்றோ
பெருங்கிழமை - மிகுந்த உரிமையுமாம்
என்று - என்று
உணர்க - அறியக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை) வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் சிநேகர்செய்தாலது மிகுந்த உரிமையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) செயினெனவே தம்மியல்பிலே செய்யாமை பெற்றும் இது வருகினறவைக்குள்ளும்ஒக்கும். இழவூழால்வரும் பேதைமையார்க்கும் உண்டாகலால் தமக்கு ஏதங்கொண்டா ரென்றாவது ஊழ்வகையால்எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரால் வந்த தென்றாவது கொள்வ தல்லது அன்பிலாமையென்று கொள்ளப்படா தென்பதாம். [கெடும் வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு

(ப-ரை.) எல்லைக்கணின்றார் - (நட்பின் வரம்பிலே நின்றவர்
தொல்லைக்க ணின்றார் - (தம்மோடு) பழமையில் வேறுபடாது நின்றவரது

தொடர்பு - நட்பை
தொலைவிடத்தும் - (அவராலே) தொலைவுவந்த விடத்தும்
துறவார் - விடார் - எ - று.

(க - ரை) நட்பிலே நின்றவர் பழமையோர் சிநேகத்தை விடார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பழமையில் வேறுபடாமையாவது - உரிமை யொழியாமையாம், தொலைவு - பொருட்கேடு போர்க்கேடு. (சு)

அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(ப-ரை.) அன்பின் - அன்புடனே
வழிவந்த - பழையதாய்வந்த
கேண்மையவர் - நட்பினை யுடையவர் (நட்பினர்)
அழிவந்த - அழிவு வந்தவைகளை
செய்யினும் - செய்தாலும்
அன்பறார் - (அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார் - எ - று.

(க - ரை.) பழமையான நட்பினை யுடையவர் பிறர் அழிவானவற்றைச் செய்தாலு மன்பை விட்டகலார் என்பதாம்.

(வி - ரை) அழிவு-முன்சொல்லிய கேடுகள். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கேடுசெய்த விடத்தும் விடுந்தன்மையை தன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கேளிழுக்குங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்க நட்டார் செயின்.

(ப-ரை.) கேள் - நட்பினராது
இழுக்கும் - பிழையை
கேளா - (பிறர் சொல்லினும்) கேளாத
கெழுதகைமை வல்லார்க்கு - உரிமையறிய வல்லவர்க்கு
நட்டார் - அந்நட்பினர்
இழுக்கம் - பிழையை
செயின் - செய்தால் (அது)
நாள் - (பயன்பட்ட) நாளாம் - எ - று.

(க - ரை) நட்பாளர் பிழையைக் கேளாதவற்கு நட்பாளர்பிழையைச் செய்தலது பயன்பட்ட நாளாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிழையாவன முன்சொல்லியபணியாமை, அஞ்சாமை, நற்பொருள்வெளவல், முதலினவை கேட்டல், உட்கொள்ளுதல், செய்த விடத்தல்லாமல், அவ்வல்லமை வெளிப்படாமையால் செய்யாதவை நாளல்லவாயின. [இதனால் பிழைபொறுத்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையு முலகு.

(ப-ரை.) கெடாஅ - (உரிமை) கெடாமல்
வழிவந்த - பழையதாய்வந்த
கேண்மையார் - நட்பையுடையவரது
கேண்மை - நட்பை
விடாஅர் - (அவர் பிழைநோக்கி) விடாதவரை
உலகு - உலகமானது
விழையும் - (நட்புக்குறித்து) விரும்பும் - எ - று.

(க - ரை.) பழைய சிநேகர் நட்பை விடாதவரை உலகமிச்சிக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) விடாதாரையெனவே விடுதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது. நம்மிடத்தும் இவர் இப்படிப்பட்டவராவரென்று யாவரும் தாமே வந்து நட்பாவரென்பதாம். (கூ)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்.

(ப-ரை.) பழையார்கண் - பழைய நட்பினரிடத்து (அவர் பிழைசெய்தாராயினும்)
பண்பிற்றலைப் பிரியாதார் - (தம்) பண்பு நீங்காதவர்
விழையார் - பகைவராலும்
விழையப்படுப - விரும்பப்படுவர் - எ - று.

(க - ரை.) பழைய சிநேகரிடத்துச் சிநேகம் நீங்காதவர் பகைவராலுமிச்சிக்கப்படுவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தம்பண்பாவது செய்யாத முன்போல அன்புடையராதல், அக்குணநோக்கிப் பகைவரும் நட்பினராவரென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பழமையறிவார் அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது. (கo)

எண்பத்தோராம் அதிகாரம் பழமை.

முற்றிற்று.

அஉ - ஆம் - அதி - தீநட்பு.

இனி பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையால் விடத்தக்கதாகிய நட்பு நட்பாராய்தலதிகாரத்தில் சுருக்கச்சொல்லி அவ்வளவில் அடங்காமையால் அதனை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதிகாரத்திலே சொல்லத்தொடங்கி முன்னே தீநட்பு சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம் அதிகார முறைமை சொல்லாமலே விளங்கும்.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது.

(ப-ரை.) பருகுவார்போலினும் - (ஆசைமிகுதியால்(உண்பவர் போன்றாராயினும்
பண்பிலார் - குணமிலாரது (தீக்குணமுடையவரது என்றபடி)
கேண்மை - நட்பானது
பெருகலின் - வளர்தலினும்
குன்றல் - குறைதல்
இனிது - இனிதாம் - எ - று.

(க - ரை.) நற்குணமில்லார் நட்பானது பெருகுதலினும் சிறுகுத லினிதாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பெருகினுல் வருங்கேடு குன்றினுல் வாராமையின் குன்ற லினிதென்றார். [இதனுல் தீ நட்பினதாகாமை பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] [இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுவர்.] (க)

உறினட் டறினொரூஉ மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென்

(ப-ரை.) உறில் - (தமக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து
நட்பு - சிநேகித்து
அறின் - (அது) இல்லாவிடத்து
ஒரூஉம் - ஒழியும்
ஒப்பிலார் - ஒப்பில்லாதவரது
கேண்மை - சிநேகத்தை
பெறினும் - பெற்றாலும்(என்) (ஆக்கம்) யாது
இழப்பினும் - இழந்தாலும்
என் - (செல்வம்) யாது - எ - று.

(க - ரை.) செல்வம் வந்தவிடத்து சிநேகித்து அது இல்லாவிடத்துக் கைவிடுவோர்கள் சிநேகத்தைப்பெற்றாலென்ன, அற்றாலென்ன என்பதாம்.

(வி - ரை.) தமக்கு உற்றவை பார்ப்பவர் பிறரோடு பொருத்தமிலாதலால் அவரை ஒப்பிலா ரென்றார். அவரிடத்து அயலார் தன்மையே பொருந்து மென்பதாம். (உ)

உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(ப-ரை.) உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் - (நட்பளவு பாராமல் அதனுல் வரும் பிரயோசனத் தளவுபார்க்கும்) நட்பினரும்
பெறுவது கொள்வாரும் - (கொடுப்பாரைக் கொள்ளாமல்) விலையைக்கொள்ளும் வேசையரும்
கள்வரும் - (பிறர் கேடுநோக்காது அவர் சோர்வுபார்க்கும்) கள்வரும்
நேர் - (தம்முள்) ஒப்பர் - எ - று.

(க - ரை.) நட்பின் பயனை யெண்ணுவாரும் வேசையரும் கள்ளரும் தம்மிலொப்பாவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நட்பு-ஆகுபெயர் பொருள்களைக்குறித்து வஞ்சித்து நடத்தலால், அவ்விருவரோடும் ஒப்பாரென்பதாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டாலும் தமக்குப் பிரயோசனம் பார்ப்பவரது நட்பினது தீமை சொல்லப் பட்டது.

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை.

(ப-ரை.) (முன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோலிருந்து) அமரகத்து - போர் வந்தவிடத்து
ஆற்றறுக்கும் - போர்க்களத்திலே தள்ளிவிட்டுப்போகின்ற
கல்லா - கல்வியில்லாத
மாவன்னார் - குதிரைபோல்பவரது
தமரின் - தமராந் தன்மையினும்
தனிமை - தனிமையாதலே
தலை - சிறைப்புடைத்து - எ - று.

(க - ரை.) போர்க்களத்தில் விட்டோடிப்போவார் நட்பிலுந் தனிமையாக விருத்தனல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை,) கல்லாமை-கதியைந்தும், சாரியை பதினெட்டும், போர் செய்திறமும், அறியாமை, துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாம் துணையாவார் போன்று வந்த விடத்துவிட்டு நீங்குவாரென்பது உவமையாற் பெற்றும். அவர் தமரானல் வரும் அழிவு தனியானல் வாராமையால் தனிமை தலையென்றார். எனவே அதுவும் தீதாலறிக. (௭)

செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று.

(ப-ரை.) செய்து - செய்துவைத்தாலும்
ஏமஞ்சாரா - காப்பாகாத
சிறியவர் - கீழ்மக்களது
புன்கேண்மை - தீநட்பு
எய்தலின் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலின்
எய்தாமை - இல்லாதிருத்தல்
நன்று - நல்லது - எ - று.

(க - ரை,) சிறியவர்களுடைய தீநட்பானது ஒருவனுக்கு உண்டாதலினுமில்லாதிருக்கை நல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை.) சிறப்பும்மை வருவிக்கப் பட்டது. காவலாகாமை தொலைவினிடத்து விட்டு, நீங்கல் எய்தலி னெய்தாமை நன்றென்பதற்கு முன் உரைத்தபடி உரைக்க [இவை இரண்டு பாட்டாலும் தொலைவிலே துணையாகாதவர் நட்பினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (௮)

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும்.

(ப-ரை.) பேதை - அறிவில்லாதவனது
பெருங்கேழீஇ நட்பின் - மிகநெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும்
அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது
ஏதின்மை - பகைமை
கோடியுறும் - கோடிப்பங்கு நல்லது - எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லார் நட்பைப் பார்க்கிலும் அறிவுடையார் பகை நல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிவுடையவனது பகைமை ஒருதீங்குசெய்யாமையாலும், பேதையினது நட்பு, பலதீங்கும் செய்தலாலும், கோடியுறுமென்றார். (சு)

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்.

(ப-ரை.) நகை வகையராகிய - (தாம் அறிதல் வகையராதற்கல்லாமல்) நகுதல் வகையாராதற்கு ஏதுவாகிய
நட்பின் - நட்பால் (வருமவைகளின்)
பகைவரால் - பகைவரால் (வருபவை)
பத்தடுத்தகோடி - பத்துக்கோடி மடங்கு
உறும் - நல்லவையாம் எ - று.

(க - ரை.) நகைக் கேதுவாகியநட்பைவிட பகைக்கேதுவாகிய நட்பு நல்லவையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அந்நட்பாவது-விடரும், தூர்த்தரும், கழைக்கூத்தரும் போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண் டொழிவாரோடு உண்டாகியது பத்தடுத்தகோடி பத்தாகத் தொகுத்தகோடி அந் நட்பில்வருமின்பங்களில் அப்பகைவரால் வருந்துன்பங்கள் மிக நல்லதென்பதாம். (எ)

ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.

(ப-ரை.) ஒல்லுங் கருமம் - (தம்மலே) முடியுந்தொழிலை
உடற்றுபவர் - முடியாதாகச் செய்பவரோடுகொண்டை
கேண்மை - நட்பை (அதுகண்டால்)
சொல்லாடார் - (அதை அவரறியச்) சொல்லாமல்
சோரவிடல் - தளரவிடக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) தம்மாலே முடியுந் தொழிலை முடியாதாகச் செய்பவருடன் கொண்ட நட்பை விடக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சோரவிடல்-விடுகின்றவிதம் தோன்றாமல் ஒருகாலைக்கொருகால் ஓயவிடுதல், அறியச்சொல்லினும், விடுக்கின்றவிதம் தெரிந்தா

லும், (அப்போது பரிகரித்துப் பின்னும் நட்பாயிருக்க) நினைப்பாராகலால் சொல்லாடாரென்றும்- சோரவிடலென்றும், சொல்லினார். [இவைமூன்று பாட்டாலும் முறையே பேதையர்-நகுவிப்பவர் - இயல்வது செய்யாதவர் இவர்நட்புத்தீமைகள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

(ப-ரை.) வினைவேறு - தொழில்வேறு
சொல்வேறு - சொல்வேறு
பட்டார் - பட்டவரது
தொடர்பு - நட்பு
கனவினும் - (நனவிலே மாத்திரமேயல்லாமல்) கனவிலும்
இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாகும் - எ - று.

(க - ரை.) தொழில்வேறு, சொல்வேறு, பட்டவர் சிநேகமானது கனவி லுந் துன்பந்தரும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) தொழிலுஞ் சொல்லும் ஒவ்வாமல் வேறுவேறா யிருத்தல்- தொழிலிலே பகைவராயும், சொல்லிலே நட்பினராயும், இருக்கை நிகழ்ச்சி யிலே உண்டா யிருத்தலாலே, கனவினு மின்னாதென்றார், மன்-ஓ-அசை நிலை. (௯)

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

(ப-ரை) மனை - வீட்டிலே (தனித்திருந்தபோது)
கெழீஇ - நட்பாடி
மன்றில் - சபையிலே (பலருடனிருந்தபோது)
பழிப்பார் - பழிசொல்லுவோரது
தொடர்பு - நட்பு
எனைத்தும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும்
குறுகுதல் - தம்மைச்சேர்தலை
ஓம்பல் - பரிகரிக்கக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) வீட்டிலே தனித்திருக்கையிற் சிநேகித்துச் சபையிற்பழிப் பவர் நட்புக்கொள்ள திருக்கக்கடவர் என்பதாம்

(வி - ரை.) அவ்விரு செயலும் தீதாகவின் அவர் ஒருபோதும் தம்மை ச்சேராதவிதம் குறிக்கொண்டு காக்கவேண்டு மென்பதற்குஅவர் நட்பின் மேல்வைத்துச் சொல்லினார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வஞ்சர் நட்பின் றீமை சொல்லப்பட்டது: (௧௦)

எண்பத்திரண்டாம் அதிகாரம் தீநட்பு.

முற்றிற்று.

௮௩ - ஆம் - அதி - கூடாநட்பு

இனிமற்றைக் கூடாநட்புச் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது: பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயம் கிடைக்குமளவும் புறத்திலே கூடிநடப்பவர் நட்பு.

சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

(ப-ரை.) நேரா - கூடாதிருந்தே
நிரந்தவர்-(வாய்க்குமிடங்காணுமளவும்) புறத்திற்கூடிநடப்பவரது
நட்பு - சிநேகம்
சீரிடம் - வாய்க்குமிடத்தை
காணின் - கண்டால்
எறிதற்கு - (அற) வெறிதற்குத் (துணையாகிய)
பட்டடை - பட்டடையாகும் - எ - று.

(க - ரை.) வாய்க்குமிடங் கூடாதிருந்தவர் நட்பானது அந்த இடத்தைக்கண்டா லெறிதற்குப் பட்டடையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எறியுங்காலம் வாராமுன் னெல்லாந் தாங்குவதுபோலிருந்து வந்தவிடத்து அறவெறிவிப்பதாகிய பட்டடைக்கும் அப்படிப்பட்டதாகிய நட்பிற்கும் தொழிலொப்புமை யிருத்தலால் அதுபற்றி அந் நட்பைப் பட்டடையாக உபசரித்தார். (௧)

இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.

(ப-ரை.) இனம்போன்று - (தமக்கு) உற்றவர்போன்று
இனமல்லார் - உறாதவரோடு உண்டாகிய
கேண்மை - நட்பானது (இடம்பெற்றால்)
மகளிர் - பெண்பாலார்
மனம்போல - நெஞ்சம்போல
வேறுபடும் - வேறுபடும் - எ - று.

(க - ரை.) உறவினர்போன்று உறவின ராகாதவர் நட்பானது பெண்களிதயம்போல வேறுபடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நட்பு வேறுபடுதலாவது-இடம்பெற்றால் பழைய பகையேயாகுதல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கூடாநட்பினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௨)

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணாக் கரிது.

(ப-ரை.) நல்ல - நல்லவையாகிய
பல - பலநூல்களை
கற்றக்கடைத்தும் - கற்றவிடத்தும் (அதனால்)
மனநல்லராகுதல் - மனந்திருந்தி நட்பினராகுதல்
மாணார்க்கு - பகைவர்க்கு
அரிது - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) பலநூலைக்கற்றவிடத்து மனநலத்தராகுதல்பகைவர்க்கில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) நல்ல நூல்-மனக்குற்றங் கெடுப்பன. நல்லராகுதல் சலம்விடுதல், உட்சல முடையாரைக் கல்வியுடைமைபற்றி நட்பென்று கொள்ளலாகாதென்பதாம். (௩)

முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப்படும்.

(ப-ரை.) (கண்டபோது) முகத்தின் - முகத்தால்
இனிய - இனிமையுள்ளனவாக
நகாஅ சிரித்து
அகத்து - மனத்தால்
இன்னா - (எப்பொழுதும்) இனியராகாத
வஞ்சரை - வஞ்சகரை
அஞ்சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும் - எ - று.

(க - ரை.) முகமலர்ந்து நகைத்து அகமலராத வஞ்சகருக்குப் பயப்படவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நகையது வகைபற்றி - இனியவென்றும், மனத்திலேசலம் தோன்றாநிற்கவும் அதற்கு விரோதமாகிய நகையைப் புறத்திலே காட்டலால் வஞ்சரென்றும் அச்சலம் குறிப்பறிதற்குச் சாதனமாகியமுகத்தாலும் தோன்றாமையால் - அஞ்சபபடுமென்றும், சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் குற்றத்திற்கு ஏதுவாகிய அவர் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.

மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று

(ப-ரை.) மனத்தின் - மனத்தால்
அமையாதவரை - (தம்மோடு) பொருந்தாதவரை
எனைத்தொன்றும் - யாதொரு கருமத்திலும்
சொல்லினால் - சொல்லினால்
தேறற்பாற்று - தெளிதன் முறைமையது
அன்று - அல்ல (என்று நீதிநூல்) சொல்லும் - எ - று.

(க - ரை.) மனமொவ்வாதவரை யாதொரு சொல்லாலுந்தெளிதல் கூடாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) பகைமை மறைத்தல்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லை நல்ல சொல்லென நினைத்து அவரைக் கருமங்களிலே தெளிதல் நீதிநூலின் முறைமை அன்றென்பதாம். (௫)

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

(ப-ரை.) நட்டார்போல் - நட்பினர்போல்
நல்லவை - நன்மையைத்தருஞ் சொற்களை
சொல்லினும் - சொன்னாலும்
ஒட்டார்சொல் - பகைவர்சொற்கள் (அது தாராமை)
ஒல்லை - விரைவிலே (சொல்லிய பொழுதேயென்றபடி)
உணரப்படும் - அறியப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) நட்பாளர்போல நல்ல சொற்களைச் சொன்னாலும் பகைவர் சொற்கள் நலந்தாராமை யறியப்படும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சொல்லினெனவே அவர் அவை சொல்லாமையேபெற்றாம். பகைவராதலால், தீமை தருதற்கு ஐயமில்லை யென்பதற்கு ஒல்லையுணரப்படுமென்றார். (௬)

சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்கவில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான்.

(ப-ரை.) வில்வணக்கம் - வில்லினது வணக்கம்
தீங்கு - (ஏற்றவர்க்குத்) தீமைசெய்தலை
குறித்தமையான் - குறித்ததனால்
ஒன்னார்கண் - பகைவரிடத்தே (பிறருக்கும்)
சொல்வணக்கம் - சொல்லினது வணக்கத்தையும்
கொள்ளற்க - (நமக்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்ததென்று) நினையாதிருக்கக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) வில்வணக்கந் தீங்கைத் தருதலால் பகைவரிடத்துச் சொல்வணக்கங் கொள்ளாதிருக்கக் கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தம் வணக்கம் அன்றென்பது தோன்ற சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம் வேறாயினும், வணங்குதலொப்புவமைபற்றி அதன் குறிப்பையே எதுவாக்கியும் சொல்லினர் வில்லின்குறிப்பு அவனினுகிய வில்வணக்கத்தின் மேல் நிற்றலால் பகைவரது குறிப்பும் அவரினுகிய சொல்வணக்கத்தின் மேலதாயிற்று. இதுவும் தீங்கு குறித்தவணக்கமென்றே கொண்டு அஞ்சிக்காக்க வேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவரைச் சொல்லாலே தெளியலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது. (௭)

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா
ரழுதகண் ணீரு மனைத்து.

(ப-ரை.) (பகைவர் குறிப்பை அறியவல்லார்க்கு) ஒன்ஞர் - பகைவர்
தொழுதகையுள்ளும் - கும்பிட்ட கையுள்ளும்
படை - ஆயுதமானது
ஒடுங்கும் - மறைந்திருக்கும்
அழுதகண்ணீரும் - (அவர்) அழுதகண்ணீரும்
அனைத்து - அப்படியே
அது - மறைந்திருத்தற்கு இடமாம் - எ - று.

(க - ரை.) பகைவர் கும்பிட்ட கையோடு மாயுத மறைந்திருக்கும், அப்பகைவ ரழுதகண்ணீரு மப்படியே என்பதாம்.

(வி - ரை) தாம்நட்பென்பதனைத் தங்கையாலும், கண்ணாலும்,நம்புவித்துப் பின் கொல்லுதற்கு எடுக்கவிருக்கின்ற ஆயுதம் ஆலோசித் தறியும்போது நம்புவிக்கின்றபொழுதே அவைகளுள்ளே தோன்றுமென்பதற்குஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தமது தளர்ச்சி காட்டித் தொழுதாலும், அழுதாலும், அவர் குறிப்பையே நோக்கிக் காத்துக்கொள்க வென்பதாம். [இதனால் அவரைச் செயலால் தெளியலாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.

(ப-ரை.) (அரச நீதியானது) மிகச்செய்து - (புறத்திலே நட்பை) மிகச்செய்து
தம்மெள்ளுவாரை - (உள்ளே) தம்மை இகழும் பகைவரை
நட்பினுள் - (தாமும்) அந்நட்பினிடத்தே நின்று
நகச்செய்து - புறத்திலே (அவர்) மகிழும்படிசெய்து
சாப்புல்லர்பாற்று - (உள்ளே அது சாம்படிக்குப் பொருந்துந்தன்மையுடைத்து - எ - று.

(க - ரை) இராசநீதியானது புறத்து நட்பை மிகச்செய்துஇகழ்பவரை நட்பில் மகிழும்படிசெய்து பொருந்துந் தன்மை யுடையது என்பதாம்.

(வி - ரை.) நின்றென்பதும், அரசநீதியென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன உள்ளொன்று புறமொன்றுதல் ஒருவருக்குத் தகாதாயினும் பகைவரிடத்தாறல், தகுமென்பது நீதிநூலது துணிவென்பதற்கு அதன்மேல் வைத்துச் சொல்லினர். எள்ளுவாரைப் புல்லெனக் கூட்டுக. (கூ)

பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல்.

(ப-ரை.) பகை - (தம்) பகைவர்
நட்பாங்காலம் - நட்பினராய் நடக்குங்காலம்
வருங்கால் - வந்தால்
முகம் - (தாமும்) முகத்தால்
நட்டு - (அவரோடு) நட்புச்செய்து
அகம் - மனத்தால்
நட்பு - நட்பை
ஒரீஇ - நீங்கிவிடல் (பின் அதுவும்) விடக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) பகை நட்பாகுங்காலத்தில் முகநட்பாய்ச் சிநேகித்து அக நட்புவிடல்வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அக்காலமாவது தம்மாலும் பகையென்றுவெளிப்பட நீக்கக்கூடாதவளவு இதனாலே கூடுமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அந்நட்பிடத்து நடக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

எண்பத்திமூன்றாம் அதிகாரம் கூடாநட்பு.

முற்றிற்று.

அச - ஆம் - அதி - பேதைமை.

இனி அந்நட்பை எதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாலே சொல்லத்தொடங்கினார். அப்பகை தான் முழுவதும் விடலாகாத குற்றமாகிய குரோதத்தாலும், காமத்தாலும் வருவதாம். அவைகளுள் குரோதத்தால் வருபவை ஐந்ததிகாரத்தாலும் காமத்தால் வருபவை ஐந்ததிகாரத்தாலும்சொல்லுதற்குஅவ்விரண்டுக்கும் அடியாகிய மயக்கத்தைஇருவகைப்படுத்தி இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பேதைமை சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது: யாதொன்றும் அறியாமை.

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டூதியம் போக விடல்.

(ப-ரை.) பேதைமையென்பது - அறியாமையென்று சொல்லப்படுவது
ஒன்று - (மற்றைக் குற்றங்களினெல்லாம் மிகுந்த) தொன்று
யாதெனின் - (அது) யாதொன்று வினவினால்
ஏதங்கொண்டு - (தனக்குக்) கேடுதரு மவைகளைக்கைக்கொண்டு
ஊதியம் - ஆக்கந்தருமவைகளை
போகவிடல் - கைவிடுதல் - எ - று.

(க - ரை.) அறியாமை யென்பதியாதென்றால் குற்றங்களைக்கொண்டு இலாபத்தை விடுதல் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கேடு - வறுமை, பழிபாவங்கள். ஆக்கம், செல்வம், புகழறங்கள், பேதைமை - தானே தன் னிருமைப்பயனும் கெடுத்துக்கொளுதலென்பதாம். (க)

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) பேதைமையுளெல்லாம் - பேதைமையெல்லாவற்றுள்ளும்
பேதைமை - மிகுந்த பேதைமையாவது
கையல்ல தன்கண் - (தனக்கு) ஆகாதசெய்கையில்

காதன்மை - ஆசையை
செயல் - செய்தல் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லாமை - எல்லாவற்றுள்ளு மறிவில்லாமை யாவது ஆகாத செய்கையைச் செய்தல் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய்தலென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பேதைமையது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௨)

நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்.

(ப-ரை,) நாணாமை - (நாணவேண்டு மவைகளுக்கு) நாணாமையும்
நாடாமை - (நாடவேண்டு மவைகளை) நாடாமையும்
நாரின்மை - (யாவரிடத்தும்) முறிந்த சொற்செயலுடைமையும்
யாதொன்றும் - (பேணவேண்டுமவைகளுள்) யாதொன்றையும்
பேணாமை - பேணாமையும்
பேதைதொழில் - மூடனது தொழில்களாம் - எ - று.

(க - ரை.) நாணாமையும் நாடாமையும்ஆசையின்மையும் யாதொன்றை யும் பேணாமையும் அறிவீனனுடைய தொழில்களாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நாணவேண்டுமவை - பழிபாவங்கள். நாடவேண்டுமவை, கருமங்களிலே விதி விலக்குகள், முறிதல்.கண்ணறுதல்,பேணவேண்டுமவை குடிப்பிறப்புக் கல்வி யொழுக்கமுதலாயின, இவை பேதைக்கு எந்நாளும் இயல்பாய் வருதலாலே தொழிலென்றார். (௩)

ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில்.

(ப-ரை.) ஓதி - (மனமொழிமெய்கள் அடங்குதற்கு எதுவாகிய நூல்களை ஓதியும்
உணர்ந்தும் - அவ்வடக்கத்தால் வரும்பயனை அறிந்தும்
பிறர்க்கு - பிறருக்கு
உரைத்தும் - அதனை (அறியும்படி) சொல்லியும்
தான் - தான்
அடங்கா - அவை) அடங்கி நடவாத
பேதையின் - மூடன்போல்
பேதையார் - மூடர்
இல் - (உலகில்) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) கற்றறிந்தும்பிறர்க்குக் கற்பித்துத்தானடங்காத அறிவீனன் போ லறிவீனனில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) இப்பேதைமை-தனக்கு மருந்தாகிய இவைகளாலே தீரா மையாலும், வேற்று மருந்தில்லாமையாலும், பேதையிற் பேதையாரில்லெ ன்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பேதையதுதொழில் பொதுவகையால் சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுவர். (௪)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு.

(ப-ரை.) பேதை - மூடனானவன்
எழுமையும் - வரும் பிறவிகளிலெல்லாம்
தான் - தான்
புக்கு -. புகுந்து
அழுந்தும் - அழுந்துதற் கிடமாகிய
அளறு - நரகத்தை
ஒருமை - இவ்வொரு பிறப்புள்ளே
செயலாற்றும் - செய்துகொள்ள வல்லவனாவான் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவீனன் வரும் பிறவிகளிற் புகுந்து நரகத்தை யேற்றுக் கொள்வான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எல்லாப்பிறப்பும் எழாய்அடங்குதல்அறியப்பட்டமையின் எழுமையுமெனமுற்றும்மைகொடுத்தார். இவ்விடத்துப்பிறப்புகளிலும்கொடுவினை வசத்தால் அந்நரகத்துன்பமே அனுபவித்து வருதலால்-எழுமையுந் தான் புக்கழுந்து மளறென்றார். நெடுங்காலம் தான் நகரத்துன்பம் அனுபவித்தற்கு ஏதுவாம். கொடுவினைகளையே அறிந்து சிலகாலத்துள்ளே செய்து கொள்ளுதல் பிறர்க்கு அரிதாதலின் ஆற்றுமென்றார். [இதனால் அவன் மறுமைச்செயல் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியப்
பேதை வினைமேற் கொளின்.

(ப-ரை.) கையறியா - செய்முறைமை யறியாத
பேதை - மூடனானவன்
வினை - ஒருதொழிலை
மேற்கொளின் - மேற்கொள்ளுவானாயின்
பொய்படும் - (அதுவும்) புரைபடும்
ஒன்றோ - (அது) ஒன்றுதானோ
புனைபூணும் - (தானும்) தளைபூணும் - எ - று.

(க - ரை.) மூடனொருதொழிலை மேற்கொள்ளுவானாயி னத்தொழில் குற்றப்படுமென் றியு மவன்தளை பூணுவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) புரைபடுதல்-பின் ஆகாதபடி யுள்ளழிதல், அதனையும் கெடுத்துத் தானுங்கெடுமென்பதாம். [இதனால் அவன் செல்வம் படைக்கு மாறு சொல்லப்பட்டது.]
(சு)

ஏதிலா ரரரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

(ப-ரை.) பேதை - மூடனானவன்
பெருஞ்செல்வம் - பெரிய செல்வத்தை
உற்றகடை - (ஊழால்) அடைந்தவிடத்து

ஏதிலார் - (தன்னோடு) ஒரு சம்பந்தமு மில்லாதவர்
ஆர - நிறைய
தமர் - (எல்லாச் சம்பந்தமு முடைய) தம்மவர்
பசிப்பர் - பசித்திருப்பர் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவீனன் - பசெல்வ மடைந்தவிடத்து அயலாரநுபவிக்கச் சுற்றத்தார் பசித்திருப்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எல்லா நன்மைகளும் செய்து கொள்ளற்குச் சாதனமென்பது தோன்ற பெருஞ்செல்வமென்றும், அதனைப்படைக்கும் வலிமை இல்லாமைதோன்ற, உற்றக்கடை யென்றும், எல்லாம் பெறுதல் தோன்ற, ஆர வென்றும், உணவும் பெறாமைதோன்றப் பசிப்பரென்றும் சொல்லினர். (எ)

மைய லொருவன் களித்தற்றாமற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின்.

(ப-ரை.) பேதை - மூடனானவன்
தன்கை - தன்கையில்
என்று - ஒருபொருளை
உடைமை பெறின் - உடைமையாகப பெற்றானாயின்
மையலொருவன் - பித்தனையுடைய ஒருவன்
களித்தற்று - (அம்மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்டு மயங்கியது போலும் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லான் பொருளைப் பெற்றானாகில்வெறியினை யுடையவொருவன் மதுவுண்டு மகிழ்ந்தாற்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆல்-அசை. பெறினெனவே-அவன் ஊழாலல்லது தன்னாலே பெறாமை பெற்றாம். பேதையையும், செல்வக்களிப்பும், ஒருசேர்உடைமையால் அவன் செய்காரியங்கள் மையலும் மதுகளிப்பும் ஒருசேர உடையவன் செய்காரியங்கள் போலே தலைதடுமாறு மென்பதாம். [இவைஇரண்டு பாட்டாலும் அவன் செல்வமடைந்த விடத்துப் பயன்கொள்ளும் விதம்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிருவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில்.

(ப-ரை.) பிரிவின்கண் - (பின்) பிரிவு வந்தவிடத்து அப்பிரிவு
தருவது - (இருவர்க்கும்) தருவதாகிய
பீழையொன்று - துன்பமொன்று
இல் - இல்லை (ஆதலால்)
பேதையார் - மூடரது
கேண்மை - (தம்முட்கொண்ட) நட்பு
பெரிதினிது - மிகவுமினிது - எ - று.

(க - ரை.) பிரிவினிடத்துத் துன்பமில்லை அறிவில்லார் நட்புமிகவு மினிது என்பதாம்.

(வி - ரை.) தினந்தோறும் தேய்ந்து வருதலால் துன்பந் தாராதாயிற்று. புகழ்வார்போன்று பழித்தபடி. [இதனால் அவனது நட்பின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௯)

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர்
குழா அத்துப் பேதை புகல்.

(ப-ரை.) சான்றோர் - பெரியோரது
குழாஅத்து - சபையினிடத்து
பேதை - மூடனவன்
புகல் - புகுதல்
கழாஅக்கால் - கழுவாதகாலை (அசுத்த மிதித்த காலையென்றபடி)
பள்ளியுள் - (இன்பந்தருஞ்) சயனத்தின்மேல்
வைத்தற்று - வைத்தல்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோர் சபையிலறிவில்லான் புகுதல்கழுவாதகாலைசயனத்தில் வைத்தல்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆல்-அசை. அதனால் அச்சயனமும் இழிவு செய்யப்படும் விதம்போல் இவனால் இச்சபையும்இழிவுசெய்யப்படு-மென்பதாம். இதனால் அவன் சபையிடத்து இருக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

எண்பத்திநான்காம் அதிகாரம் பேதமை.

முற்றிற்று.

அரு - ஆம் - அதி - புல்லறிவாண்மை.

இனி மற்றைப்புல்லறி வாண்மை சொல்லுகின்றார். அது புல்லிய அறிவை ஆளுதற் றன்மையென விரியும்.

அஃதாவது: தான் சிற்றறிவினனா யிருந்தே தன்னைப் பேரறிவனாகமதித்து உயர்ந்தோராலே சொல்லப்படும். உறுதிச்சொல்லைக் கொள்ளாமை.

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு.

(ப-ரை.) இன்மையுள் - (ஒருவனுக்கு) இல்லாமை பலவுள்ளும்
இன்னை - மிகுந்த இல்லாமையாவது
அறிவின்மை - அறிவில்லாமை
பிறிதின்மை - மற்றைப்பொருளில்லாமையோவெனின் (அதனை)
உலகு - உலகத்தார்
இன்மையா - (அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக
வையாது - கொள்ளார் - எ - று.

(க - ரை.) இல்லாமையுள்ளே யில்லாமையாவது அறிவில்லாமையாய், பொருளில்லாமையை யுலகத்தா ரில்லாமையாக வெண்ணார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) புல்லறிவாளர் செல்வமடைந்த விடத்தும் இம்மை மறுமைப்பயனடையாமையால், அதனை இன்மையுளின்மையென்றும், நல்லறிவாளா வறுமையடைந்த விடத்தும் அப்பயனை யிழவாமையால், அதனை இன்மை யாவை யாதென்றும் சொல்லினர். [இதனாற்புல்லறிவின் குற்றம் சொல்லப் பட்டது.] (க)

அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(ப-ரை.) அறிவிலான் - புல்லறிவுடையவன்
நெஞ்சுவந்து - மனமகிழ்ந்தது
ஈதல் - (ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத்தல் (கூடியதாயின் அதற்குக் காரணம்)
பெறுவான் - பெறுகின்றவனது
தவம் - நல்வினையே
பிறிதியாதும் - வேறொன்றும்
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லா னொருவனுக் கொன்றைக் கொடுத்தல்பெற்றுக் கொள்பவனது தவமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) புல்லறிவாளரும் - ஒரேவிடத்தே மனமகிழ்ந்து கொடுத்தலால் அவரும், நல்வினை செய்வா ரென்பார்க்கு பெறுவான். வீழ்பொருள் அடைந்தவன் போல்வதல்லது, இம்மை நோக்கியாவது, மறுமை நோக்கியாவது ஈகின்று ரல்லரெனச் சொல்லியபடி. [இதனால் புல்லறிவாளர் தம்மிடத்து நல்லவை செய்த லறியாமை சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

(ப-ரை.) அறிவில்லார் - புல்லறிவுடையவர்
தாம் - தாமே
தம்மை - தங்களை
பீழிக்கும் - வருத்தும்
பீழை - வருத்தமானது
செறுவார்க்கும - வருத்துதற்கு உரியபகைவர்க்கும்
செய்தல் - செய்தல்
அரிது - அரிதாம் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லார் தங்களை வருத்தும் வருத்தமானதுவருத்தப்படுத்தும் பகைவர்க்குஞ் செய்தலரிது என்பதாம்.

(வி - ரை.) பகைவர் தாம் அறிந்த ஒருதீங்கைக் காலம் பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை பழிபாவ முதலான பலவும் எக்காலமும் செய்யமா

ட்டாமையால், அவர்க்கும் செய்த வரிதென்றார். [இதனால் அவர் தம்மிடத்துத் தீயவை செய்தலே அறிவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை
யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு.

(ப-ரை.) வெண்மை யெனப்படுவது - புல்லறிவுடைமை யெனப்படுவது
யாதெனில் - யாதென்றால் (அது)
ஒண்மை யுடையம்பாம் - நல்லறிவுடையோம்யாம்
என்னும் - என்று (தம்மைத்தாமே நன்குமதிக்கும்)
செருக்கு - மயக்கம் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லாமையென்று சொல்லப்படுவ தியாதென்றால், நல்லறிவுடையோ மென்னு மயக்கமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வெண்மை, இளமை, அது அறிவு முதிராமை, உலகத்தார் இகழ்தல் அறிந்திருந்தும் அப்படி மதித்தலால் மயக்கமென்றார். (௪)

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(ப-ரை.) (புல்லறிவாளர்) கல்லாத - (தாம்) கல்லாத நூல்களையும்
மேற்கொண்டு - (கற்றவராக) மேலிட்டுக்கொண்டு
ஒழுகல் - நடக்குதல்
கசடற - குற்றமற
வல்லதூஉம் - கற்றதொருநூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தும்
ஐயம் - ஐயத்தை
தரும் - (பிறருக்கு) விளைக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) கல்லாத நூற்களைக் கற்றோமென்று சொல்லுதல்கற்றநூற்களையுஞ் சந்தேகப்படுத்தும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உண்டாயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஐயம்-இவர் அந்த நூலிலே வல்லவரென்பதும், இப்படித்தா னிருக்குமோ வென்பது. (௫)

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி.

(ப-ரை.) (புல்லறிவாளர்) தம்வயின் - தம்மிடத்து உண்டாகும்
குற்றம் - குற்றங்களை
மறையாவழி - (அறிந்து) கடியாராயின்
அற்றம் - மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை
மறைத்தலோ - (ஆடையால்) மறைத்தவராகத் தம்மை நினைத்தலும்
புல்லறிவு - அற்பவறிவாகும் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லார் குற்றங்களைக் கடியாராயின் அதுவே யறிவில்லாமை என்பதாம்.

(வி - ரை.) குற்றமறைத்தலாவது-அவைகளை-இல்லாமற்-போகச்செய்தல். மறைக்கப்படுமவை, பலவுள்ளும் உயர்ந்தவைகளையெல்லாம்மறையாது தாழ்ந்த வொன்றையே மறைத்து அவ்வளவிலே தம்மையும் உலகநடையுள்ளவாராக மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது] (௬)

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(ப-ரை.) அருமறை - பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளை
சோரும் - (பெற்றாலும்) உட்கொள்ளாது போக்கும்
அறிவிலான் - புல்லறிவாளன் (அவ்வுறுதி அறியாமையால்)
தானே - தானே
தனக்கு - தனக்கு
பெருமிறை - மிகுந்த வருத்தத்தை
செய்யும் - செய்வான் - எ - று.

(க - ரை.) இரகசியப் பொருளைப் போக்குமறிவில்லான் தனக்குத்தானே வருத்தத்தைச் செய்வான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மிகுந்த வருத்தம்-பொருத்தற்கரிய துன்பம். (௭)

ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்.

(ப-ரை.) (புல்லறிவாளன்) ஏவவும் - (தனக்கு) உறுதியானவைகளை (அறிவுடையார்) சொல்லவும்
செய்கலான் - செய்யான் (அதுவுமல்லாமல்)
தான் - தானாகவும்
தேறான் - (இவை செய்பவையென்று) அறியான்
அவ்வுயிர் - அந்தவுயிர்
போமளவும் - (உடம்பைவிட்டுப்) போமளவும்
ஓர்நோய் - (பூமிக்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒருநோயாம் - எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லான் பிறரேவவுந் தனக்குறுதிகளைச் செய்யானாகவுந் தெளியான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிர்தான் அறியுந்தன்மையதாயிருந்தும் நின்ற தேகவசத்தால் மயங்குந் தன்மையாய் வேறுபடுதலால் அவ்வுயிரென்றும் அதனினீங்கியபொழுதே அதற்கு இரண்டினுள் ஒன்றுகூடுதலால், போமளவு மென்றும், குலமலை முதலானவைகளைச் சுமக்கின்றபூமிக்கு இப்பாவவுடம்பு பெருஞ்சுமையாய்த் துன்பஞ்செய்தலால் ஓர்நோயென்றும் சொல்லினர். (௮)

காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான்
கண்டானாந் தான்கண்டவாறு.

(ப-ரை.) (தன்னை எல்லா மறிந்தவனாக மதித்தலால்) காணாதான் - (பிறரால் ஒன்றை) அறியுந்தன்மையில்லாதவனை
காட்டுவான் - அறிவிக்கப்புகுவோன்
தான்காணான் - (அவனாலே பழிக்கப்பட்டுத்) தான்அறி யாதவனாய் முடியும்
காணாதான் - (இனி) அவ்வறியுந்தன்மை யில்லாதவன் (தான் கொண்டது விடாமையால்)
தான்கண்டவாறு - தான் அறிந்தவிதத்தால்
கண்டானாம் - (அதனை) அறிந்தவனாய் முடியும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒன்று மறியாதவனைக் காட்டுவான் தானறியில்லாதவனாவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) புல்லறிவாளனுக்குநல்லறிவை வருவித்தல்ஒரு வழியாலும் பொருந்துவதன் றென்பதாம். (௯)

உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும்.

(ப-ரை.) உலகத்தார் - உயர்ந்தோர் பலராலும்
உண்டென்பது - உண்டெனப்படுகிற பொருளை
இல்லென்பான் - (தன் புல்லறிவால்) இல்லையென்று சொல்லுவோன் (மனிதனென்று நினைக்கப்படான்)
வையத்து - பூமியிலே
அலகையா - காணப்படுகிற) ஒருபேயென்று
வைக்கப்படும் - நினைக்கப்படுவான் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோருண்டென்பதை இல்லையென்பவன் பேயென்றெண்ணப்படுவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) கடவுளும், மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், முதலாக அமர் உண்டெனப்படுமவை பலவாயினும் சாதியொருமைப்பற்றி உண்டென்பதென்றும், பேயும் இல்லை யென்பவனும் தானே வேண்டியவைசொல்லலால் ஒத்தலும், வடிவால் ஒவ்வாமையும் உடைமையால் தன்னுடம்பை மறைத்து மக்களுடம்பிலே தோன்றுதல் வல்லவகையென்றும் சொல்லினார். [இவைநான்கு பாட்டாலும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

எண்பத்தைந்தாம் அதிகாரம் புல்லறிவாண்மை.

முற்றிற்று.

அசுஉ - ஆம் - அதி - இகல்.

இனி அவைகளால் வரும் குரோத காமங்களுள் அரசர்க்குக் குரோதம் அதிகமா யுள்ளதாகலால் அவனுல் வருமவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இகல் சொல்லுகின்ருர்.

அஃதாவது: இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலைதற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்.

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

(ப-ரை.) எல்லாவுயிர்க்கும் - சகலவுயிர்களுக்கும்
பகலென்னும் - (பிறவுயிரோடு) கூடாமையென்னும்
பண்பின்மை - தீயகுணத்தை
பாரிக்கும் - வளர்க்கும்
நோய் - குற்றமாவது
இகல் - மாறுபாடாம்
என்ப - என்று நூலோர்சொல்லுவர் - எ - று.

(க - ரை.) எல்லாவுயிர்க்குந் தீயகுணத்தை வளர்க்குங் குற்றமாவது மாறுபாடாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மக்களையும்விலங்குகளோடு ஒப்பாக்குவதென்பதுதோன்ற எல்லாவுயிர்க்குமென்றும், கூடாத தீக்குணத்தை நடுநின்றுவிளைத்தலால்பகலென்னு பண்பின்மை யென்றும் சொல்லினுர். இதனுல் மாறுபாட்டது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

பகல்கருதிப் பற்ரு செயினு மிகல்கருதி
யின்னுசெய் யாமை தலை.

(ப-ரை.) பகல் - (தம்மோடு) கூடாமையை
கருதி - நினைத்து
பற்ரு - வெறுப்பவைகளை
செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானுயினும்
இகல்கருதி - (அவனேடு) மாறுபடுதலைக் குறித்து
இன்னு - துன்பந்தருமவைகளை
செய்யாமை - (தாம் அவனுக்குச்) செய்யாமை
தலை - உயர்ந்தது - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் வெறுப்பானவற்றைச் செய்தானுயினும் துன்பந்தருமவைகளைச் செய்யாமை தலைமை என்பதாம்.

(வி - ரை.) துன்பந் தருமவைகளைச் செய்யில் பகைமைவளரத் தாம் தாழ்ந்து வருதலாலும் ஒழியில் அவவெறுப்பவைகள் ஒய்ந்துபோகத் தாம் ஓங்கி வருதலாலும், செய்யாமைதலையென்ருர். (உ)

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) இகலென்னும் - மாறுபாடெனப் படுகின்ற
எவ்வம் - துன்பத்தைச் செய்யும்
நோய் - நோயை
நீக்கின் - (தன்மனத்திலிருந்து) நீக்குவானாயின் (அந்நீக்குதல்)
தவவில்லா - (எந்நாளும்) அழிவில்லாமைக்கு ஏதுவாகிய
தாவில் - கெடாத
விளக்கம் - புகழை
தரும் - அவனுக்குக்) கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் மாறுபாட்டை நீக்குவானாயினது புகழைத்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) யாவரும் நட்பாதலால் எல்லாச் செல்வமும் பெற்றுக்கொடைமுதலான காரணங்களால் புகழ்பெறு மென்பதாம் (ங)

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(ப-ரை.) இகலென்னும் - மாறுபாடெனப்படுகின்ற
துன்பத்துள் - துன்பங்கள் பலவினும்
துன்பம் - மிகுந்ததுன்பம்
கெடின் - (ஒருவனுக்கு) இல்லையாயின் (அவ்வில்லாமை)
இன்பத்துள் - இன்பங்கள் பலவினும்
இன்பம் - மிகுந்தவின்பத்தை
பயக்கும் - அவனுக்குக்) கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு மாறுபாடாகிய துன்ப நீங்குமாயினது மிகுந்த ரபத்தைத்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) துன்பத்துட் டுன்பம் - மாறுபாடுடையோன் பலரோடும் போர்செய்து வலிமை தொலைதலால் யாவர்க்கும் யெளியனு யிருப்பது அதனைவிரைவிலேதருதலால், இகலென்னுமெவ்வமென்றார், இன்பத்துளின்பம் மாறுபாடில்லோன் யாவரு நட்பாகலால் எல்லாப்பயனும் பெற்றிருப்பது.

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மையவர்.

(ப-ரை.) இகல் - மாறுபாடு (தம்மனத்துத் தோன்றியவிடத்து)
எதிர்சாய்ந் தொழுகவல்லாரை - (அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாமல்)
சாய்ந்து நடக்கவல்லவரை
மிகலூக்கும் - வெல்லநினைக்கும்
தன்மையவர் - தன்மையையுடையவர்
யாரே - யாவர் - எ - று.

(க - ரை.) மாறுபாட்டை நீக்கும் வல்லவரை வெல்ல நினைப்பவர்யார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மாறுபாட்டை நீக்கி நடத்தல் வேந்தருக்குஎவ்விதத்தாலும் அரிதாகலால் வல்லாரையென்றும் அவர் யாவர்க்கும் நட்பாகலால், அவரை வெல்ல நினைப்பவர் யாவருமில்லையென்றுஞ் சொல்லினார். [இவைநான்குபாட்டாலும் மாறுபடாதவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

(ப-ரை.) இகலின் - (பிறரோடு) மாறுபடுதலிலே
மிகல் - மிகுதல்
இனிதென்பவன் - (எனக்கு) இனிதென்று செய்பவனது
வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை
தவலும் - பிழைபடுதலும் (நணித்து) சிறிதுபொழுதிலுண்டாம்
கெடலும் - முழுதுங் கெடுதலும்
நணித்து - சிறிதுபொழுதிலுண்டாம் - எ - று.

(க - ரை.) மாறுபடுதலை யினிதென்பவன் வாழ்க்கையானது வழுவுதலுங்கெடுதலு முண்டாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மிகுதல் - மேலுமேலு மெழும்பல்-இனிதென்பதுதான்வெல்லுதல், குறித்தல், பிழைபடுதல், வறுமையாலேதுன்பப்படுதல், முழுதுங் கெடுதல், இறத்தல், பொருட்கேடும், உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதேஉண்டாகுமென்பதாம். (சு)

மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவு
லின்னா வறிவி னவர்

(ப-ரை.) இகன்மேவும் - மாறுபாட்டோடு பொருந்துதலையுடைய
இன்னா - துன்பஞ்செய்கின்ற
அறிவினவர் - அறிவையுடையவர்
மிகன்மேவும் - வெற்றிபொருந்துதலையுடைய
மெய்ப்பொருள் - நீதிநூற்பொருளை
காணார் - அறியமாட்டார் - எ - று.

(க - ரை.) மாறுபாட்டாற் றுன்பஞ்செய்யு மறிவினையுடையவர் நீதிநூற்பொருளை யறியார் என்பதாம்

(வி - ரை.) இன்னாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்கும் தீங்கை உண்டாக்கும் அறிவுவெற்றிவழி நின்றார்க்கு உண்டாவது காணப்படும் பிரயோசனத்தையுடையதாதலால் மெய்ந்நூலெனப்பட்டது. மாறுபாட்டினாலே அறிவுகலங்குதலால் காணாரென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மாறுபட்டவர்க்கு வரும்தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.

(ப-ரை.) இகலிற்கு - (தன்னுள்ளத்து) மாறுபாடுதோன்றியவிடத்து
எதிர்சாய்தல் - (அதற்கு) எதிரிடுதலை யொழிதல்

ஆக்கம் - (ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம்
அதனை - அம்மாறுபாட்டிலே
மிகல் - மிகுதலை
ஊக்கின் - மேற்கொள்ளுவானாயின்
கேடு - கேடும்
ஊக்குமாம் - (தன்னிடத்து) வருதலைமேற்கொள்ளும் - எ - று.

(க - ரை.) மாறுபாட்டிற் கெதிர்சாய்தலே செல்வம் அதைமேற்கொள்ளிற் கேடாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எதிர்தல் ஏற்றுக்கொள்ளுதல்சாய்ந்தபொழுதே வருதலால் சாய்தலாக்கமென்றார். (அ)

இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) ஆக்கம் வருங்கால் - (தன்னிடத்து) ஆக்கம்வரும்போது (காரணம் உண்டாயினும்)
இகல் - மாறுபாட்டை
காணான் - நினையான்
கேடுதரற்கு - (தனக்குக்) கேடுசெய்துகொள்ளுமிடத்து (காரணம் இல்லாதிருந்தும்)
அதனை - அதனிடத்தே
மிகல் - மிகுதலை
காணும் - நினைப்பான் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் செல்வம் வரும்போது மாறுபாட்டைக் காணான், கேடுவரும்போ ததனை நினைப்பான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மாறுபாட்டால் வருங்கேடு பிறரால் அன்றென்பது தோன்றதரற்கென்றார். ஆக்கக் கேடுகட்குமுன் மாறுபாடாமையும் படுதலும் உண்டாமென்பதாம். (கூ)

இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(ப-ரை.) இகலான் - மாறுபாடொன்றினாலே
இன்னாதவெல்லாம் - துன்பஞ் செய்பவையெல்லாம்
ஆம் - உண்டாகும்
நகலான் - நட்பொன்றினாலே
நன்னயமென்னும் - நல்லநீதியென்னும்
செருக்கு - பெருஞ்செல்வம்
ஆம் - உண்டாகும் - எ - று.

(க - ரை.) மாறுபாட்டாற் றுன்பமெல்லாமுண்டாம், நட்பால்செல்வமுண்டாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இன்னாதன - வறுமைபழிபாவங்கள் முதலானவை நகல், மகிழ்தல் அதுவும் செருக்கென்பது தன்றன்காரணங்களுக்காயின, நயமென்

னுஞ் செருக்கெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். [இவைமூன்று பாட்டாலும் அவ்விருமையும் சொல்லப்பட்டன. (கo)

எண்பத்தாரும் அதிகாரம் இகல்.

முற்றிற்று.

அஎ - ஆம் - அதி - பகைமாட்சி.

அஃதாவது: அறிவில்லாமை முதலாகிய குற்றங்களுடைமையால்பகையை மாட்சிமைப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வழியாலும் பகையில்லாமை கூடாமையால், மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்ட இகலை இவ்விடத்தே சிறப்புவகையால் விதிக்கின்றாராகலால், இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(ப-ரை.) வலியார்க்கு - (தம்மின்) வலியவர்க்கு
மாறேற்றல் - பகையாயெதிர்தலை
ஓம்புக - ஒழியக்கடவர்
மெலியார்மேல் - மற்றை மெலியவர்க்கு
பகை - பகையாகுதலை
ஓம்பா - ஒழியாமல்
மேக - விரும்பக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) வலியவர்க் கெதிர்தலை நீங்கக்கடவர். மெலியவர்க்குப் பகையாதலை விரும்பக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வலியாரென்றவிடத்துத் துணைவலியும்அடங்கலால், மெலியாரென்ற விடத்துத் துணைவலி யில்லாமையும் கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் படைபொருள் முதலாகிய வேற்றுமைத் துணையும், நல்லறிவுடைமை நீதிவழியொழுகல் முதலாகிய ஒற்றுமைத் துணையும் என விரண்டாம். அவ்விரண்டு மில்லாரை வெல்வார்க்கு வலிமை தொலையாமையான் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. [சிங்கநோக்காகிய இதனுள் பகைமாட்சி பொதுவகையாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அன்பிலன் - (தன்சுற்றத்தார்மேல்) அன்பிலன்
ஆன்ற துணையிலன் - (அதுவேயன்றி) வலிய துணையிலன்
தான் றுவ்வான் - (அதன்மேல்) தான் வலியிலன் அப்படிப் பட்டவன்

ஏதிலான் - (தன்மேல் வந்த)பகைவனது
துப்பு -வலிமையை
என்பரியும் - எப்படி தொலைப்பான் - எ - று.

(க - ரை.) அன்பும் துணையும் வலிமையு மில்லாதவன் பகைவனதுவலிமையை யெப்படி நீக்குவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) சுற்றமும் முன் சொல்லப்பட்ட இருவகைத் துணையும்தன் வலியும் இலனாகலால் அவன்மேலேசெல்வார்க்கு வலிவளர்வ தல்லாமற்றொலையா தென்பதாம். (உ)

அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அஞ்சும் - (அஞ்சவேண்டாதவைகளுக்கு) அஞ்சுவான்
அறியான் - (அறியவேண்டு மவைகளை) அறியான்
அமைவிலன் - (பிறரோடு) நீ பொருந்தமிலன்
ஈகலான் - (இவைகளின்மேலும் யாவரிடத்தும்) உலோபகுணமுடையவன் (இப்படிப்பட்டவன்)
பகைக்கு - பகைவர்க்கு
தஞ்சமெளியன் - மிகவெளியனாவான் - எ - று.

(க - ரை.) அஞ்சுபவனு மறியாதவனு நட்பில்லாதவனு முலோபனுமானவன் பகைவர்க் கெளியனாவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தஞ்சமெளிய னென்பவை ஒருபொருளைக் குறித்துவந்த பலசொல் இந்நான்கு குற்றமுடையான் பகையில்லாமலும் அழியு மாகலால் தஞ்சமெளிய னென்றார். (௩)

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது

(ப-ரை.) (ஒருவன்) வெகுளி - கோபத்தி னின்றும்
நீங்கான் - நீங்காதவன்
நிறையிலன் - (அதுவேயன்றித்தா) னிறையுடைய னல்லன்(அவன்மேலேசெல்லுதல்)
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்
யாங்கணும் - எவ்விடத்தும்
யார்க்கும் - யாவருக்கும்
எளிது - எளிமை - எ - று.

(க - ரை.) கோபத்தையு நிறையில்லாமையுமுடையவன் பகைவர்க்கெளியவனாவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நிறை மறைபிற ரறியாமை. இவன் கோபகுண முடையவனாகலாலும், இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தலாலும் இவன்மேலே போக்குச் சொல்வார்க்குக் காலமும் இடமும் வலியும் அறிந்து சொல்லுதல் வேண்டுவதில்லை யாயிற்று. (௪)

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) வழிநோக்கான் - நீதிநூலைக் கல்லான்
வாய்ப்பன செய்யான் - (அது) விதித்த தொழில்களைச் செய்யான்
பழிநோக்கான் - (தனக்கு வரும்) பழியைப்பாரான்
பண்பிலன் - குணமுடைய னல்லன் (அவன்பகைமை)
பற்றார்க்கு - பகைவர்க்கு
இனிது - இன்பம் - எ - று.

(க - ரை.) நீதிநூல் கல்லாதவன் விதித்தன செய்யாதவன் பழிநோக்காதவன், குணமில்லாதவன், பகைவர்க் கெளியனுவான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பழையோ ராதியாக வழங்கி வருதலால் வழியென்றும்தப்பாது; பிரயோசனப் படுதலால் - வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்க ளுடையவன்தானே அழிதலால் பற்றார்க்கினி தென்றும் சொல்லினர். (ரு)

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும்.

(ப-ரை.) காணாச்சினத்தான் - (தன்னையும் பிறரையும்) அறியாமைக்கு ஏதுவாகிய கோபத்தை யுடையவன் (யாவன்)
கழிபெருங் காமத்தான் - மேன்மேலும் வளராநின்ற மிகுந்த காமத்தை யுடையவன் (யாவன்)
பேணாமை - (அவனது) பகைமை
பேணப்படும் - விரும்பிக் கொள்ளப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) கோபத்தையுங் காமத்தையு முடையவன் பகைவர்க் கெளியவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முன் சொல்லப்பட்டவனுக்கு யாவரும் பகையாகலாலும் பின் சொல்லப் பட்டவனுக்குக் காரியம் தோன்றாமையாலும் தாமே அழிவரென்பதுபற்றி பேணாமை பேணப்படுமென்றார். (சு)

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.

(ப-ரை.) அடுத்திருந்து - தொழிலைத் தொடங்கியிருந்து
மாணாத - (அதற்கு) ஏற்காதவைகளை
செய்வான் - செய்பவனது
பகை - பகைமையை
கொடுத்தும் - சிலபொருள் (அழியக்) கொடுத்தாயினும்
மன்ற - நிச்சயமாக
கொளல்வேண்டும் - கொள்ளுதல் வேண்டும் - எ - று.

(க - ரை.) ஏலாதவற்றைச் செய்பவன் பகைமையைப் பொருள் கொடுத்துங் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எற்காதவை மெலியவனை யிருந்து துணிதலும், வலியவனையிருந்து தணிதலும் முதலாயின அப்பொழுது அதனாலே சிலபொருள் அழியினும் பின்னேபல பொருள்களைப் பெறுதற்குச் சந்தேகம் இல்லாமையால் கொடுத்துங் கொளல் வேண்டுமென்றவென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் அது சிறப்புவகையாலே சொல்லப்பட்டது.] (எ)

குணனிலனாய்க் குற்றம்பலவாயின் மாற்றார்க்
கினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) குணனிலனாய் - குணமொன்று மிலனாய்
குற்றம்பலவாயின் - (உடைய) குற்றம் பலவாகியவிடத்து
இனனிலனாம் - (அவன்) துணையில்லாதவனாகும் அவ்விலனாகுகையே
மாற்றார்க்கு - (அவன்) பகைவர்க்கு
ஏமாப்புடைத்து - துணையாகுகையை யுடைத்து - எ - று.

(க - ரை) குணமில்லாதவனாய்ப் பலகுற்ற முடையவனாகில், துணையில்லாதவனாவான் அவன் பகைவர்க் கெளியன் என்பதாம்.

(வி - ரை) குணம்-இறைமாட்சியுள்ளே சொல்லப்பட்டவை குற்றம் இவ் வதிகாரத்துள்ளே சொல்லப்பட்டவையும், மற்றும் இப்படி பட்டவையும் ஆம். துணை-சுற்ற நட்புப்பொருள் படை முதலானவை. பகைவர்க்கும் இவ்வழியால் உண்டாகும் பயன் தானே உண்டாமாகலால், ஏமாப்புடைத் தென்றார். (அ)

செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

(ப-ரை.) அறிவிலா - (நீதியை) அறிதலில்லாத
அஞ்சும் - அஞ்சுகின்ற
பகைவர் - பகைவரை
பெறின் - பெற்றால்
செறுவார்க்கு - (அவரை) வெல்வார்கரு
சேண் - உயர்வுள்ள
இன்பம் - இன்பங்கள்
இகவா - நீங்கா - எ - று.

(க - ரை.) நீதியை யறியாத பகைவரைப் பெற்றால் வெல்பவர்க் கின்பம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உபாயமறிதலும், அறிந்தால் செய்துமுடிக்குந் திடமும், இல்லாதவரே பகைவராதல் கூடாமையால் பெறினென்றும் அவரைஅறிந்து மேற்சென்ற பொழுதே, பகையில்லாமையும் செல்வமும் ஒருசேர அடைதலாலே, சேணுடையின்ப மிகவாவென்றும் சொல்லினார். (கூ)

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லானை யொல்லா தொளி.

(ப-ரை.) கல்லான் - (நீதிநூல்களைக்) கல்லாதவனோடு
வெகுளும் - பகைத்தலால்வரும்
சிறுபொருள் - எளியபொருளை
ஒல்லானை - அடையாதவனை
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்
ஒளி - புகழ்
ஒல்லாது - அடையாது - எ - று.

(க - ரை.) கல்லாதவனுடன் பகைத்தலால் வரும்பொருளை யடையாதவனைப் புகழடையாது என்பதாம்.

(வி - ரை) சிறுபொருள் முயற்சிசிறிதாகியபொருள். நீதியறியாதவனை வெல்லுதல் எளிதா யிருக்கவும் அது மாட்டாதவனை வெற்றியால் வரும்புகழ் கூடாதெனபதாம். ஆகவே இச்சிறிய முயற்சியாலே பெரியபய னடைக வென்றபடியாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதனாலாகியபயன் சொல்லப்பட்டது]   (க0)

எண்பத்தேழாம் அதிகாரம் பகைமாட்சி.

முற்றிற்று.

அ௮-ஆம்-அதி-பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது: மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்குதற் குற்றமும், முன்னாய் நின்ற பகையுள் நட்பார்க்குந் தன்மையதும், அயலாக்குந்தன்மையதும் அவைகளிலே செய்வதும், மற்றைக் களையுந் தன்மையதும், அதனிடத்தே செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாமற்போனால்படுமிழுக்குமென்று இவ்விதங்களை ஆராய்தல். இவையெல்லாம் மாட்சிமைப்படாத பகையினவாகலால், இது பகைமாட்சியின் பின்வைக்கப்பட்டது.

> பகையென்னும் பண்பி லதனையொருவ
> னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(ப-ரை.) ஒருவன் - ஒருவன்
பகையென்னும் - பகையென்று சொல்லப்படும்
பண்பிலதனை - தீமையுண்டாக்குவதனை
நகையேயும் - விளையாட்டிடத்தே யாயினும்
வேண்டற் பாற்றன்று - விரும்புதற் றன்மையை யுடையதன்று (நீதிநூல்) எ - று.

(க - ரை) ஒருவன் பகையாகிய தீமைக் குணங்களை விளையாட்டிலும் விரும்பாதிருக்கக் கடவன் என்பதாம்.

௮௱௭௰௧ அஅ-ஆம் - அதி - பகைத்திறந்தெரிதல்.

(வி - ரை.) மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்கிக்கொள்ளுதல் எவ்வித த்தாலும் தீமையே தருதலால் பண்பிலதென்றும், அதனைவிளையாட்டிடத்து வேண்டினும் கோபமே விளைந்து மெய்யாமாகலால் நகையேயு மென்றும் வேண்டாமை பழமையோர் துணிவென்றற்கு நீதிநூல் மேல்வைத்துஞ் சொல்லினர். [நீதிநூல் வருவிக்கப்பட்டது.] (க)

வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) வில்லேர் - வில்லை ஏராகவுடைய
உழவர் - உழவரோடு
பகைகொளினும் - பகைகொண்டாலும்
சொல்லேர் - சொல்லை ஏராகவுடைய
உழவர் - உழவரோடு
பகை - பகையை
கொள்ளற்க - கொள்ளாதொழியக் கடவன் - எ - று

(க - ரை.) வீரர் பகையைக் கொண்டாலு மந்திரிகள் பகையைக் கொள்ளாதிருக்கக் கடவன், சொல்லேருழவர் மந்திரிகள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சொல் ஆகுபெயராய் நீதிநூலின்மேல் நின்றது. வீரம் ஆலோசனை என்கிற ஆற்றல்களுள் வீரமேயுடையவரோடு பகை கொண்டால் கேடுவருவது நிச்சயமென்ற வந்தாலும் தனக்கேயாம். மற்றை ஆலோசனையுடையவரோடானல் தன் வமிசத்தோர்க்கும் தப்பாதுவருதலால், அதுகொளினும் இது கொள்ளற்க வென்றார். கொளினும் என்கிற உம்மையால் வில்லேருழவர் வகையும் ஆகாமை பெறப்படும். இரண்டு முடையவரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. (உ)

ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(ப-ரை.) தமியனாய் - (தான்) தனியனா யிருந்துகொண்டு
பல்லார் - பலரோடும்
பகைகொள்பவன் - பகையைக் கொள்வோன்
ஏமுற்றவரினும் - பித்தங் கொண்டவரினும்
ஏழை - அறிவிலன் - எ - று.

(க - ரை.) தனித்திருந்து பலர் பகையைக் கொள்பவன் பித்தரிலுமறிவில்லான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தனிமை சுற்றநட்புப் படை முதலானவை இல்லாமை மயக்கத்தால் அவ்விருவரும் ஒப்பாராயினும் பித்தங்கொண்டவர். அதனாலேதீங்கடையாமையால், தீங்கடைதலு முடைய இவனை அவரினு மேழையென்றார். தீங்காவது - துணையுள்ள விடத்தும் வெல்லுதல் சந்தேகமா யிருக்க, அத்துணையில்லாமலும் பலரோடும் பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு

போர்செய்யிடத்தும் அழிந்தேவிடுதல். [இவை மூன்று பாட்டாலும் பகை கொள்ளுதற் குற்றம் பொதுவினும் சிறப்பினும் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

(ப-ரை.) பகை - பகையை
நட்பாக்கொண் டொழுகும் - (வேண்டியபோது வேறுபடுத்தித் தனக்கு) நட்பாகச் செய்துகொண்டு நடக்கும்
பண்புடையாளன் - இயல்பை யுடைய அரசனது
தகைமைக்கண் - பெருமையுள்ளே
உலகு - உலகம்
தங்கிற்று - தங்கியது - எ - று.

(க - ரை.) பகையை நட்பாகக் கொண்டு நடக்கு மரசன் பெருமைக் குள்ளே யுலகந்தங்கியது என்பதாம்.

(வி - ரை.) வேறுபடுத்தல் - பகை நிலையினீக்குதல், ஒழுகல் - நீதிவழி நடத்தல். பெருமை - பொருள்படை என்கிற விருவகை ஆற்றல். அதன் வழியதாதற்கு என்றும் வேறுபா டில்லாமையால் அத்துணிவு பற்றித்தங் கிற்றென்றார். (சு)

தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக் கொள்கவற் றி னொன்று.

(ப-ரை.) தன்றுணை - தனக்கு உதவுந் துணையோ வெனில்
இன்று - இல்லை
பகை - (நலிவுசெய்யும்) பகையோவெனில்
இரண்டு - இரண்டு (இப்படி இருக்கின்றபோது)
தானொருவன் - ஒருவனாகியதான்
அவற்றின் - அப்பகை
இரண்டனுள் ஒன்று - (பொருந்தியதாகிய) ஒன்றை
இன்றுணையா - (அப்போதைக்கு) இனிய துணையாக
கொள்க - (செய்து) கொள்ளக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) தனக்குதவுந் துணையில்லை வருத்தும் பகையிரண்டு இவ்விரண்டிற் பொருந்திய தொன்றைக் கொள்ளக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருந்தியதாவது மற்றதை வெல்லுதற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது-அவ்வெல்லும்பொழுது, வேறுபாடில்லாமல் செய்துகொள்க வென்றற்கு இன்றுணையாக வென்றார். ஆலிரண்டும் - அசை. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் நட்பாக்கற் றன்மையது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல்

(ப-ரை.) (பகைவன்) தேறினும் - (முன்) தெளிந்தாயினும்
தேறாவிடினும் - தெளிந்திலனாயினும்

அழிவின்கண் - (தனக்குப் புறத்தொரு தொழிலால்) தாழ்வுவந்த
விடத்து
தேறான் - கூடானாகியும்
பகாஅன் - நீங்கானாகியும்
விடல் - (நட்பே) விட்டுவைக்கக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) பகைவன் தெளிந்தானாயினுந் தெளிந்திலனாயினுந்தாழ்விடத்துக் கூடானாகியு நீங்கானாகியு மிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முன் தெளிந்தானாயினும் அப்போது கூடாதொழிகவென்றது. உள்ளாய்நின்று கெடுத்தனோக்கி. தெளிந்திலனாயினும் அப்போது நீங்காதொழிக வென்றது அவ்வழிவிற்குத் துணையாகனோக்கி. [இதனால் அயலாக்குந் தன்மையது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நோவற்க நொந்த தெரியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(ப-ரை.) நொந்தது - நொந்ததனை
அறியார்க்கு - (தாமாக) அறியாத நட்பினர்க்கு
நோவற்க - (தன்) னோவுசொல்லாதிருக்கக்கடவன்
மென்மை - வலியில்லாமையை
பகைவரகத்து - (அதைப் பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து
மேவற்க - மேலிட்டுக் கொள்ளாதிருக்கக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) நொந்ததை யறியார்க்குத்தன்னோவைச் சொல்லாதிருக்கக்கடவன், வலியில்லாமையைப் பகைவரிடத்து மேலிட்டுக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பகைவரிடத்தே செய்யலாகாதது சொல்ல வந்தவர் நட்பினரிடத்தே செய்ய லாகாததும் உடன்சொல்லினர். [இதனால் அவ்விருவகையிடத்தும் செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(ப-ரை.) வகையறிந்து - (தான் தொழில் செய்யும்) வகையை அறிந்து
தற்செய்து (அது முடித்தற்கு ஏற்பத்) தன்னைப் பெறுக்கி
தற்காப்ப - (மறதி அடையாமல்) தன்னைக்காக்கவே
பகைவர்கண் - தன் பகைவரிடத்து
பட்ட - உண்டாகிய
செருக்கு - களிப்பு
மாயும் - கெடும் - எ - று.

(க - ரை.) தொழில் வகையறிந்து தன்னைக்காக்கப்பகைவர் செருக்குங்கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வகை வலியவனாய்த்தான் நேரே போர்செய் விதமும் மெலியனாய் வளவிலே போர்விலக்கும் விதமும் முதலானவை. பெருக்கல்-பொ

ருள் படைகளாலே பெருகச்செய்தல், களிப்பு இவ்வழியால் வெல்வோமென் றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறுகுதல் அறிந்து தாமே அடங்குவரென்ப தாம். [இதனால் களையுந்தன்மையதனிடத்துச்செய்வன சொல்லப்பட்டன.]

இளைதாக முண்மரங் கொள்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து

(ப-ரை.) முண்மரம் - (களையவேண்டுவதாகிய) முள்ளுமரத்தை
இளைதாக - இளையதாகிய நிலையிலே
கொள்க - களையக்கடவர் (அல்லாமல்) காழ்த்தவிடத்து முதிர்ந்த
நிலையில் (களையற்தொடங்கினால்)
களையுநர் - களைபவரது
கை - கையை
கொல்லும் - (அதுதானே) களையும் - எ - று.

(க - ரை.) முள்ளாகிய மரத்தை யிளைமையிற் களையக்கடவர், அதுமுதி ர்ந்தாற் களைபவர்கையைக் களையும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) களையப்படுவதாகிய தம்பகையை அது மெலிதாகிய காலத்தே களைக. அபபடி செய்யாமல் வலிதாகிய காலத்திலே களையத் தொடங்கினால், தம்மை அப்பகைதானே களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையால் இது பிறிது மொழிதலணி. [இதனாற் களையும் பருவம் சொல்லப்பட்டது.]

உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தவர்.

(ப-ரை.) செயிர்ப்பவர் (தம்மோடு) பகைப்பவரது
செம்மல் - தருக்கை (கெடுக்கலாயிருக்க)
சிதைக்கலாகார் - இகழ்சியால் கெடுக்காத வரசர்
உயிர்ப்ப - பின்) மூச்சுவிடு மாத்திரத்திற்கும்
மன்ற - நிச்சயமாக
உளரல்லர் - இருக்கின்றவ ரல்லர் - எ - று.

(க - ரை.) பகைப்பவர் செருக்கைக் கெடுககாதவ ரிறப்பர்என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவர் வலியவராய்த் தம்மைக் களைதல் நிச்சயமாகலால் இறந்தாரே யாவரென்பதாம். [இதனால் களையாவழிப்படும் இழுக்கும் சொல் லப்பட்டது.] (௧௦)

எண்பத்தெட்டாம் அதிகாரம் பகைத்திறந்தெரிதல்.

முற்றிற்று.

௮௯ - ஆம் - அதி - உட்பகை.

அஃதாவது: புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து, அதுவெல்லுமளவும் உள்ளாய் நிற்கும்பகை. இதுவும் களையப்படுவதிலே சேர்ந்ததாகலால் பகைத்திறம் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

> நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு
> மின்னாவா மின்னா செயின்.

(ப - ரை.) (ஒருவனுக்கு) நிழனீரும் - (அனுபவிக்கப் படுவனவாகிய) நிழலும் நீரும்
இன்னாத - முன் இன்பஞ் (செய்வனவாயினும் பின்) நோய்செய்யுமவை
இன்னா - இனியன வல்லவாம் (அதுபோல்)
தமர்நீரும் - (தழுவவேண்டுவனவாகிய) தம்மவ ரியல்புகளும்
இன்னாசெயின் - (முன் இன்பஞ் செய்வனவாயினும் பின்) துன்பஞ்செய்துமவை
இன்னாவாம் - இனியனவல்லவாம் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு நிழலுநீரு நோய்செய்யு மதுபோலத் தம்மினத்தா ரியல்புகளுந் துன்பஞ்செய்யும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நோய்-பெருங்கால் பெருவயிறுமுதலானவை தமரென்றதனால், உட்பகை யாதற்குரிய ஞாதிகளென வறிக. இன்னாசெயல் - முன்வெளிப்படாதிருந்து துணைபெற்றவழி கெடுத்தல். (௧)

> வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
> கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(ப - ரை.) வாள்போல் - வாள்போலே (வெட்டுவோ மென்று வெளிப்பட்டு நிற்கும்)
பகைவரை - சத்துருக்களை
அஞ்சற்க - அஞ்சாதிருக்கக்கடவர் (அப்படி நில்லாமல்)
கேள்போல் - உறவினர்போல (மறைந்துநிற்கும்)
பகைவர் - பகைவரது
தொடர்பு - நட்பை
அஞ்சுக - அஞ்சக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) வெட்டுவோ மென்னும் பகைவர்க் கஞ்சாதிருக்கக்கடவர் உறவினர்போலிருக்கும் பகைவர்க் கஞ்சக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) முன்னே அறிந்து காக்கப் படுதலால், அஞ்சற்கவென்றும் அப்படி அறியவும் காக்கவுங் கூடாமையால் கெடுதல் நிச்சயமென்பதுபற்றி, அஞ்சுகவென்றும் சொல்லினர். பின் செய்யும் பகையினும் கொடிதாகலாலும், காக்குங்காலம் அதுவாகலாலும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்

நட்பாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் உட்பகை யாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(ப-ரை.) உட்பகை - உட்பகை யாயினோரை
அஞ்சி - பயந்து
தற்காக்க - தன்னைக் காத்துக்கொண்டு
நடக்கக்கடவர் - (அப்படி) நடவாதபோது
உலைவிடத்து - (தனக்கு) ஓர் தளர்ச்சிவந்தவிடத்து
மட்பகையின் - (குயவன்) மட்கலத்தைஅறுக்கும் ஆயுதம்போல்
மாண - தப்பாமல்
தெறும் - (அவர்) கெடுப்பர் - எ - று.

(க - ரை.) உட்பகைக் கஞ்சித் தன்னைக் காக்கக்கடவர் காவாவிடிற் பகைவர் கெடுப்பார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) காத்தல் அவரணையாமலும் அவருக்கு உடம்படாமலும்,பரிகரித்தல். பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலால் கெடுதல் தப்பாதென்பதாம். (ந)

மனமாணா வுட்பகை தோன்றி னினமாணா
வேதம் பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) மனமாணா - (புறந்திருந்தியது போன்று) அகந்திருந்தாத
உட்பகை - உள்ளுட்பகை
தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாமாயின் (அது)
இனமாணா - சுற்றம் வசப்படாமைக்கு ஏதுவாகிய
ஏதம்பலவும் - குற்றம்பலவும்
தரும் - (அவனுக்குத்) தரும் - எ - று.

(க - ரை.) அரசனுக் குட்பகையுண்டாயின் பலகுற்றமுந்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவைசுற்றத்தாரை உள்ளாய் நின்று வேறுபடுத்தலும் அதனால் அவர் வேறுபட்ட விடத்தே தான் தேறாமையும், பின் அவைகளால் விளைவனவும் ஆம். (ச)

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா
னேதம் பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) உறன்முறையான்-(புறத்தில்) உறவு முறைத்தன்மையோடு கூடிய
உட்பகை - உட்பகையானது
தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாயின் (அது)
இறன்முறையான் - இறத்தல் முறைமையோடுகூடிய
ஏதம் பலவும் - குற்றம் பலவற்றையும்
தரும் - (அரசனுக்குக்) கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) உறவின்முறை யுட்பகை யரசனுக்குத் தோன்றிலதுபல குற்றத்தையுந் தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவை புறப்பகைக்குத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமல், கொல்லுகை முதலாகிய வஞ்சனை செய்தலும், மந்திரிகண் முதலாகிய அங்கங்களைத் தேய்த்தலும், முதலானவை. (௫)

ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(ப-ரை.) ஒன்றாமை - பகைமை
ஒன்றியார்கண் - (தனக்கு) உள்ளாயினரிடத்து
படின் - உண்டாகுமாயின்
பொன்றாமை - இறவாமை
ஒன்றல் - (அரசனுக்குக்) கூடுதல்
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்
அரிது - அருமை - எ - று.

(க - ரை.) தனக் குள்ளாயினரிடத்துப் பகையுண்டாயி னரசனுக்கிற த்தலைத்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருள் படைமுதலாகிய உறுப்புக்களாலே பெரியனாகிய காலத்து மென்றற்கு-எஞ்ஞான்று மென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அதனால் தனக்குவரும்-தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (௬)

செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(ப-ரை.) செப்பின் - செப்பினது
புணர்ச்சிபோல் - புணர்ச்சிபோல
கூடினும் - புறத்தே வேற்றுமை தெரியாமற்) கூடினாராயினும்
உட்பகை - உள்ளிடத்துப்பகை
உற்ற - உண்டாகிய
குடி - குடியிலுள்ளார்
கூடாதே - (அகத்தே தம்முட்) கூடார் - எ - று.

(க - ரை.) உள்ளிற் பகைபொருந்திய குடியிலுள்ளார் செப்பின் மூடிபோற் கூடினாராயினு மனவொற்றுமையிற் கூடார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) செப்பின் புணர்ச்சி செப்புமேன் மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி, அவர் உட்பகையால் மனம் வேறுபட்டமையால், புறப்பகை பெற்ற விடத்தே வேறுவேறாவ ரென்பதாம். (எ)

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(ப-ரை.) (முன்வளர்ந்து வந்ததாயினும்) உட்பகையுற்றகுடி - உட்பகை யுண்டாகிய குடியானது
அரம்பொருத - அரத்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட

பொன்போல - இருப்புபோல
பொருது - (அதனாலே) தேய்க்கப்பட்டு
உரம் - வலிமை
தேயும் - தேய்ந்துபோம் - எ - று.

(க - ரை.) உட்பகை பொருந்திய குடியானது அரத்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட இரும்புபோலக் கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) காரியஞ் செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்லமெல்லப் பரிசயித்தலால், வலிமை தேய்ந்துவிடு மென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவன்குடிக்கு வரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது. (அ)

எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு

(ப-ரை.) உட்பகை - (அரசனது) உட்பகை (அவன் பெருமையைநோக்க)
எட்பகவன்ன - எள்ளின் பிளவையொத்த
சிறுமைத்தேயாயினும் - சிறுமையுடையதேயாயினும்
கேடு - (அப்பெருமை யெல்லாம் அழியவரும்) கேடு
உள்ளதாம் - (அத) னகத்ததாம் - எ - று.

(க - ரை.) உட்பகை யெட்பிளப்பிற் கொப்பான சிறிதாயினுங்கேடுணடாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மிகவும் பெரிய கேட்டுக்கு எல்லைவருமளவும் மிகவுஞ்சிறிய உட்பகை உள்ளே அடங்கியிருந்து வந்தால், வெளிப்பட்டு நிற்குமென்பதாம். [இதனாலது சிறிதென்று இகழ்படா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று

(ப-ரை.) உடம்பாடிலாதவர் - மனப்பொருத்த மில்லாதவரோடு
வாழ்க்கை - (ஒருவன்) கூடிவாழும் வாழ்வு
குடங்கருள் - ஒரு குடிசையி னுள்ளே
பாம்போடு - நாகப்பாம்போடு
உடனுறைந்தற்று - கூடிவாழ்ந்தாற்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) மனவொற்றுமை யில்லாருடன் கூடிவாழும் வாழ்க்கையானது ஒரு குடிசையுள்ளே பாம்புடன் கூடிவாழ்தல் போலாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இடச்சிறுமையாலும் பழக்கத்தாலும் பாம்பினாலே கடிக்கப்படுதல் நிச்சயமாம். ஆகவே அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்கு முடிவு வருதல் நிச்சயமென்பது பெற்றாம். [இதனாலே கண்ணோட்டஞ் செய்யாதவரைக்கடியக்கடவனென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கO)

எண்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம் உட்பகை.

முற்றிற்று.

௯0 - ஆம் - அதி - பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது: பெரியாரயினுரை அவமதித்து நடவாமை இரட்டுற மொழிதலாலே பெரியாரென்பது வலிமையினுலே பெரியாராகிய வேந்தர்மேலும் தவத்தினுலே பெரியராகி முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற் சொல்லாமல் குறைந்து நின்றதாகலால் இது குரோதத்தால் வருமவைகளது முடிவில்வைக்கப்பட்டது.

ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை.

(ப-ரை.) ஆற்றுவார் - எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவை யாவும் (முடிக்கவல்லாருடைய
ஆற்றல் - வல்லமைகளை
இகழாமை - அவமதியாமை
போற்றுவார் - (தம்மிடத்துத்) தீங்குவாராமற் காப்பவனுடைய
போற்றலுளெல்லாம் - காவல்களுக்குளெல்லாம்
தலை - மிகுந்தது - எ - று.

(க - ரை.) வல்லவருடைய வல்லமைகளை யிகழாமையே காவல்களெல்லாவற்றுள்ளுந் தலை என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆற்றலென்பது பெருமை அறிவு முயற்சிஎன்கிறமூன்றின் மேலும் நின்றது. இகழ்ந்தவிடத்தே தம்மைக் களை யவல்லாரென்பதுதோன்ற ஆற்றுவாரென்றும், அரண்படை, பொருணட்பு முதலாகிய மற்றைக்காவல்கள் அவரால் அழியுமாகலால் அவ்விகழாமையை தலைமையான காவலென்றும் சொல்லினுர். [இதனுலேபொதுவகையால் அவ்விருவகைப்பெரியோர்க்கும் பிழைசெய்யாமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௧)

பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாரால்
பேரா விடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) (வேந்தர்) பெரியாரை - (வலிமைகளாலே) பெரியராயினுரை
பேணுது - நன்குமதியாமல் (அவமதித்து)
ஒழுகின் - நடப்பாராயின் (அந்நடக்கையானது)
பெரியாரால் - அப்பெரியாரால்
பேராவிடும்பை - (எந்நாளும்) நீங்காத துன்பங்களை.
தரும் - (அவருக்குக்) கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோரை யவமதித்து நடந்தா லந்நடத்தைத் தீங்கைத் தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அத்துன்பங்களாவன இருமையிலும் ஓயாமல்வருகிற மூவகைத் துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாம் தாமேசெய்து கொள்ளுகின்றவை

யென்பது தோன்ற ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும் பெரியாரைக் கருவி யாக்கியும் சொல்லினர். (பொதுவகையால் அவர்க்குப் பிழைதற்குற்றம் இத ஞற் சொல்லப்பட்டது.) இனிச் சிறப்புவகையாற் சொல்லுவர். (உ)

கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
ஞற்று பவர்க ணிழுக்கு

(ப-ரை.) அடல்வேண்டின் - (வேற்றுவேந்தரைக்) கொல்லுதல்வேண்டி யவிடத்து
ஆற்றுப்பவர்கண் - (அதனை அப்பொழுதே) செய்யவல்லவேந்தரி டத்து
இழுக்கு - பிழையை
கெடல்வேண்டின் - தான் கெடுதல் வேண்டினுனாயின்
கேளாது - (நீதிநூலிலே சொல்லப்பட்டதைக்) கேளாமல்
செய்க - (ஒருவன்) செய்யக்கடவன் - எ - று

(க - ரை.) தான்கெட விரும்பினல் வேற்றரசரைவெல்லும் வேந்தரிடத்துப் பிழைசெய்யக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நீதிநூல் அச்செயலாகாதென்று சொல்லுதலாலே - கேளா தென்றார். (௩)

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க்
காற்றுதா ரின்னா செயல்.

(ப-ரை.) ஆற்றுவார்க்கு - மூவகையாற்றலு முடையவர்க்கு
ஆற்றதார் - அவ்வாற்றலில்லாதவர்
இன்னா - இன்னாதவைகளை
செயல் (முற்பட்டுச்) செய்தல்
கூற்றத்தை - (தானேயும்வருந் தன்மையனாகிய) கூற்றுவனை
கையால் - (அதற்கு முன்னே) கைகாட்டி
விளித்தற்று - அழைத்தாலொக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) வல்லமை யுடைவர்க்கு வல்லமையல்லாதார்துன்பஞ்செய் தல் இயமனைக் கையாலழைத்தல்போலாம் என்பதாம்

(வி - ரை.) ஆல்-அசை. கையாலழைத்தல்இகழ்ச்சிக்குறிப்புதாமேயும் உயிர்முதலானவைகளைக் கொள்ளுதற் குரியவரை அதற்கு முன்னே விரை ந்து தம்மேல் வருவித்துக் கொள்வாருக்கு மரணம் திடமாகவும் சமீபமாகவு ம்வருமென்பது சொல்லியபடி. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வேந்தர்க்குப் பிழைசெய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர்.

(ப-ரை.) வெந்துபின் - வெவ்விதாகிய வலிமையுடைய
வேந்து - வேந்தனால்
செறப்பட்டவர் - கோபிக்கப்பட்ட அரசர்

யாண்டுச்சென்று - அவனைத்தப்பி (எங்கேபோய்) உளராவார்
யாண்டும் - எவ்விடத்தும்
உளராகார் - உழர் வாழ்வாராகார் - எ - று.

(க - ரை.) வல்லவரசனாற் கோபிக்கப்பட்டவரசர் எவ்விடத்துச் சென்று முயிர்வாழார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வெவ்விய வலியுடைய அரசனாதலாலே அவனது நிலம்விட்டுப்போனவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராஞல்இவர் இனி ஆகாரென்பதுநோக்கி அவனோடுநட்புக்கொள்ளுதற்பொருட்டும் தாமேவந்து அடைந்த அவருடைமையை அபகரித்தற் பொருட்டும் கொல்லுவர் அன்றெனின் உடனே அழிவரென்பன நோக்கி-யாண்டுச் சென்றியாண்டுச் முளராகாரென்றார். [இதனால் குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண்சேர்ந்துமுய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௯)

எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

(ப-ரை.) (காட்டிடைச் சென்றானொருவன்) எரியால்-அவ்விடத்துத் தீயால்
சுடப்படினும் - சுடபபட்டாலும்
உய்வு - ஒருவழியால் உயிர்பிழைத்தல்
உண்டாம் - கூடும்
பெரியார் - தவத்தாற் பெரியார்க்கு
பிழைத்தொழுகுவார் - பிழைசெய்து நடப்பவர்
உய்யார் - எவ்வழியாலும் உயிர்பிழையார் - எ - று.

(க - ரை.) தீயினாற் சுடப்படினும் மொருவழியிற் பிழைப்புண்டாம்பெரியோர்க்குப் பிழைசெய்து நடப்பவர் பிழையார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தீமுன் உடம்பைப்பற்றி அதுவழியாக உயிர்மேலே செல்லுதலால் நடுவிலே உய்யவுங் கூடும்-அருந்தவர்சோபம்அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தான் நிற்பது கணமாய் அதற்குள் யாவர்க்கும் காத்தல் அரிதாகலின் அது கூடாதாகலால் அதற்கு ஏதுவாகிய பிழைசெய்யற்கவென்பதாம் (௬)

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின்

(ப-ரை.) தகை - (சாபானுக் கிரகங்களுக்கு ஏதுவாகிய) பெருமையால்
மாண்ட - மாட்சிமைப் பட்ட
தக்கார் - அருந்தவர்
செறின் - அரசனைக் கோபிப்பாராயின்
வகை - அங்கங்களால்
மாண்ட - அழகுபெற்ற
வாழ்க்கையும் - அவ னரசாட்சியும்
வான்பொருளும் - சம்பாதித்துவைத்த பெரும் பொருளும்
என்னும் - என்பட்டுவிடும் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோர் கோபிப்பாராகி லரச னரசாட்சியு மவன்பொருளுமென்ன பயன்படும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அங்கம், அமைச்சு, நாடு, அரண், படை எனவிவை செறினென்பது அவர் கோபியாமை தோன்ற நின்றது. பின்வரு மவைகளுக்கும் இது ஒக்கும் அரசன் தன் செல்வக் களிப்பால் அருந்தவரிடத்துப் பிழைசெய்வானாயின் அச்செல்வம் அவர் கோபத் தீயால் ஒருகணத் துள்ளே வெந்துவிடு மென்பதாம். (எ)

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற்குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

(ப-ரை.) குன்றன்னார் - மலையையொக்கு
குன்ற - கெட
மதிப்பின் - நினைப்பாராயின்
நிலத்து - இந்நிலத்து
நின்றன்னார் - (நிலைபெற்றார்போ) லுள்ளசெல்வர்
குடியோடு - (தங்) குடியோடு
மாய்வர் - (அப்பொழுதே) மாய்வர் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோர் கெடும்படி நினைப்பாராகிற் செல்வர் குடியொடு கெடுவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வெயில் மழை முதலானவைகளைப் பொறுத்தலும்-அசையாமையும், உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையால் - குன்றன்னாரென்றார், நிலைபெற்றார் போலுதலாவது மிகவும் பெருஞ்செல்வ முடையோராதலால், இவர்க்கு எந்நாளும் அழிவில்லை யென்று கண்டவரால் நினைக்கப்படுதல். (அ)

ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்துகெடும்.

(ப-ரை.) ஏந்தியகொள்கையார்-(காத்தற்கருமையால்) உயர்ந்த விரதங்களை யுடையார்
சீறின் - (அவர்வலிமையால்) கோபிப் பாராயின்
வேந்தனும் - இந்திரனும்
இடை முரிந்து - நடுவே (தன்பத) மிழந்து
வெந்து - அழிந்து
கெடும் - கெடுவான் - எ - று.

(க - ரை.) தவத்திற் பெரியோர் கோபிக்கி லிந்திரனுங்கெடுவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இந்திரபதம் பெற்ற நகுடன் பிழைசெய்து அகத்தியமுனி சாபத்தால் அதனை இழந்தானென்பதறிக. [இவை நான்கு பாட்டாலும் முனிவர்க்குப் பிழைசெய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

(ப-ரை.) சிறந்தமைந்த - மிகவும் அதிகமான
சீரார் - தவத்தை யுடையவர்
செறின் - கோபிப்பாராயின் (அக்கோபிக்கப்பட்டவர்)

இறந்தமைந்த - மிகவும்பெரிய
சார்புடையராயினும் - சார்பை யுடையவ ராயினும்
உய்யார் - (அதுபற்றி) உய்யமாட்டார் - எ - று.

(க - ரை.) தவமுடையோர் கோபிக்கிற் சார்புடையவரும் பிழையார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சார்பு, அரண், படை, பொருள், நட்பு ஆம். அவையெல்லாம் கோபிப்பவரது வலிமையால் திரிபுரம்போல் அழிந்து விடுமாகலால், உய்யாரென்றார். [இதனால் அக்குற்ற முடையவர் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.]
(கο

தொண்ணூறாம் அதிகாரம் பெரியாரைப்பிழையாமை.

முற்றிற்று.

கூக - ஆம் - அதி - பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக்காமத்தால் வருபகைவ நேரே பகையல்லவாயினும் பெருக்கஞ் சிதைத்தல் அழிவைத்தருதல் என்கிற தொழில்களாலே பகையோடு ஒத்தலால், அவைகளைப் பகைப்பகுதியின் முடிவிலே சொல்லத்தொடங்கிமுதலிலே பெண்வழிச்சேறல் சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது: தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனையவள் வழியே தான் நடத்தல்.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது.

(ப-ரை.) மனைவிழைவார் - (இன்பங் காரணமாகத்) தம்மனையாளை விரும்பி அவள்வழி நடப்பவர்
மாண்பயன் - (தமக்கு) இனிய துணையாகிய அறத்தை
எய்தார் - அடையார்
வினைவிழைவார் - பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர்
வேண்டாப்பொருளும் - (அதற்கு விரோதமென்று) இகழும்பொருளும்
அது - அவ்வின்பம் - எ - று.

(க - ரை.) மனையவள் வழியிலே நடப்பவர் தருமத்தையடையார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்வின்பம் - அவளது தன்மையராதற்கு ஏதுவான வின்பம். அது அவளாலே பயனுகிய அறத்திலும், அவ்வறத்திற்கும் தன்னதிகாரத்திற்கும் ஏதுவாகிய பொருளிலும் அவரைச்செல்ல விடாமையால், விடப்படுந்தன்மையென்பதாம்.
(கக)

பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும்.

(ப-ரை.) பேணாது - (தன்னாண்மையே) விரும்பாமல்
பெண்விழைவான் - (மனையவளது) பெண்மையை விரும்புவோனது
ஆக்கம் - செல்வம் (இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க் கெல்லாம்)
பெரியதோர் நாண் - பெரிய வொருநாணம்
ஆக - உண்டாக
நாணு - நாணுதலை
தரும் - (தனக்கும்) கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) மனையவழ் பெண்டன்மையை விரும்புவோன் செல்வம் வெட்கத்தைக் கொடுக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) படைக்கும் வலிமை யிலனாகலின் அச்செல்வத்தால்கொடுத்தலும் அனுபவித்தலும் முதலாகிய பயன் கொள்வான் அவளாகலால் அவ்வாண்மைச் செய்கை அவளிடத் தாயிற்றென்று ஆண்பாலர் யாவரும் நாணுதலாலே தன்னாண்மை யில்லாமை அறிந்து பின்னே தானும் நாணுவனென்பது நோக்கி பெரியதோர் நாணாக நாணுத்தருமென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவளை விழைத்தற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மையெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணாணுத் தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) இல்லால்கண் - இல்லாளிடத்து
தாழ்ந்த வியல்பின்மை - தாழ்வதற்கு ஏதுவாகிய அச்சம்
நல்லாருள் - (அவ்வச்சமில்லாத; நல்லாரிடத்துச்(செல்லுங்) கால்
நாணு - நாணுதலை
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்
தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) மனையவளுக்கஞ்சு மச்சமானது நாணந்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவள் தனக்கு அஞ்சி நடத்தல் இயல்பாகலால் அவளுக்கு அஞ்சுதல் இயல்பில்லாமை யாயிற்று. அப்படி அஞ்சி நடத்தலால் அவளை நியமிப்பார் இல்லையாம். ஆகவே எல்லாக் குற்றங்களும் விளையுமென்பது நோக்கி எஞ்ஞான்று நாணுத்தருமென்றார். (௩)

மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.

(ப-ரை.) மனையாளை - (தன்) மனையாளை
அஞ்சும் - அஞ்சி நடக்கின்ற
மறுமையிலாளன் - மறுமைப்பய னில்லாதவனுக்கு
வினையாண்மை - தொழிலையாளுந்தன்மை (உண்டாகிய வழியும்)
வீறெய்தலின்று - (நல்லோராலே) கொண்டாடப்படாது - எ-று.

(க - ரை.) மனையாளுக் கஞ்சுவோனது தொழில் பெருமை யடையாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) இல்லறஞ் செய்தற்குரிய நன்மைஇல்லாமையால், மறுமை யிலாளனென்றும், தொழிலையாளுந்தன்மை தனது புருஷத்தன்மையில்லாத அவனால் முடிபோகாமையால், வீறெய்தலின் றென்று சொல்லினர். (ச)

இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(ப-ரை.) இல்லாளை யஞ்சுவான் - (தன்) மனையாளை யஞ்சுவோன் (தான் தேடிய பொருளேயாயினும்)
நல்லார்க்கு - நல்லோர்களுக்கு
நல்லசெயல் - (அப்பொருளாலே) நல்லவைகள் செய்தற்கு
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்
அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்பவன் - எ - று.

(க - ரை.) மனைவிக் கஞ்சுவோ னல்லோர்க் குதவிசெய்ய வஞ்சுவான் என்பதாம்,

(வி - ரை.) மற்று-அசைநிலை. நல்லார், அருந்தவர், சான்றோர், தாய் தந்தைகள் முதலாயினோரும் விருந்தினரும் ஆம். நல்லனசெய்தல்-அவருக்கு வேண்டுமவைகளைக் கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டு நாள்களிலு மென்றற்கு எஞ்ஞான்று மென்றார். (ரு)

இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(ப-ரை.) இல்லாள் - (தம்) மில்லாளுடைய
அமையார்தோள் - வேய்போலுந்தோளுக்கு
அஞ்சுபவர் - பயப்படுவோர்
இமையாரின் - (வீரத்தாலே சுவர்க்கமடைந்த) தேவர்போல்
வாழினும் - (இவ்வுலகத்து) வாழ்ந்தாராயினும்
பாடிலரே - ஆண்மையிலர் - எ - று.

(க - ரை.) மனையாளுக்குப் பயப்படுவோர் பெருமையடையார் என்பதாம்.

(வி - ரை) தேவர்போல் வாழ்தலாவது, பகைத்தவீரர் தோள்களை யெல்லாம் வெல்லுதலால், நன்கு மதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையால் வாழினுமென்றார். அமையார் தோளென அஞ்சுதற் காரணத்தது எளிமை சொல்லியபடி வீரரது தோள்களை வென்றாயினும், இல்லாளது தோள்களை அஞ்சுவோர் ஆண்மையில ரென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அவளை அஞ்சுதற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்
பெண்ணே பெருமையுடைத்து

(ப-ரை.) பெண் - இல்லாளது
ஏவல் - ஏவற்றொழிலை
செய்தொழுகும் - (நாணமில்லாமல்) செய்து திரிகின்றவனது
ஆண்மையின் - ஆண்டன்மையைக் காட்டிலும்
நாணுடை - நாணத்தையுடைய
பெண்ணே - அவள் பெண்டன்மையே
பெருமை - மேம்பாட்டை
உடைத்து - உடையது - எ - று.

(க - ரை.) பெண்ணேவல்செய்துநடக்கு மாண்டன்மையினு மப்பெண்ணே பெருமையுடையது என்பதாம்

(வி - ரை.) நாணுடைப் பெண்ணெனை அதிகமாகச் சொல்லியது. அவளேவல் செய்வோனது நாணில்லாமை முடித்தற் காதலால் அது வருவிக்கப்பட்டது. ஏவல் செய்வித்துக் கொள்ளுதற் சிறப்புத்தோற்ற பெண்ணேயெனப் பிரித்தார். (எ)

நட்டார் குறைமுடியாரா நன்றாற்றார் நன்னுதலாட்
பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

(ப-ரை.) (தாம் வேண்டியபடி யன்றி) நன்னுதலாள் - (தம்) மனையாள்
பெட்டாங்கு - வேண்டியபடி
ஒழுகுபவர் - நடப்பவர்
நட்டார் - (தம்மோடு) நட்புச்செய்தவரது
குறை - குறையை
முடியார் - முடிக்கமாட்டார் (அதுவல்லாமலும்)
நன்று - (மறுமைக்குத் துணையாகிய அறத்தையும்)
ஆற்றார் - செய்யமாட்டார் - எ - று.

(க - ரை.) மனைவி மனப்படி நடப்பவர் சிநேகருக் குதவார் தருமஞ் செய்யார் என்பதாம்

(வி - ரை.) நன்னுதலா ளென்பதனை அமையார்தோளென்றது போற் கொள்க. அவள்தானே அறிந்து ஏவுதலும்பொருள் கொடுத்தலும் கூடாமையால் இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டா ரென்பதாம். (அ)

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.

(ப-ரை.) அறவினையும் - அறச்செயலும்
ஆன்றபொருளும் - அது முடித்தற்கு ஏதுவாகிய பொருட்செயலும்
பிறவினையும் - அவ்விரண்டின் வேறாகிய இன்பச்செயல்களும்
பெண்ணேவல் - (தம்)மனையாளேவலை
செய்வார்கண் - செய்வாரிடத்து
இல் - உண்டாகா - எ - று.

(க - ரை.) மனைவிக் கேவல் செய்பவரிடத்துத் தருமச்செய்கை பொருட்செய்கை இன்பச்செய்கை யிம்மூன்றுமில்லை - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இன்பச்செயல்களுக்கு அறச்செயல் பொருட் செயல்களை முன்னே ஒழிந்தார்க்கு தலைமை அவளிடத் திருத்தலால் பின் அச்செயல்களும் இல்லையென்பது தோன்ற - அவைகளைப் பிரித்துச் சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவளேவல்செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

> எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
> பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில்.

(ப-ரை.) எண்சேர்ந்த - (கரும) வாலோசனையிலே சென்ற
நெஞ்சத்து - மனத்தையும்
இடன் - (அதனாலாகிய) செல்வத்தையும்
உடையார்க்கு - உடையவர்க்கு
பெண்சேர்ந்தாம் - மனையாளைச் சேர்தலால் விளையும்
பேதைமை - அறியாமை
எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும்
இல் - உண்டாகாது - எ - று.

(க - ரை.) நல்ல மனமும் நல்ல செல்வமுமுடையவர்க்கு மனைவியால் வரு மறியாமையில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) இல்லாமைக்காலத்து மென்றற்கு எஞ்ஞான்று மென்றார், அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய - விழைதல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தல், என்கிற மூன்றற்கும் காரணமாகியது. [எதிர்மறை முகத்தால் அம்மூன்றும். இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

தொண்ணூற்றோராம் அதிகாரம் பெண்வழிச்சேறல்.

முற்றிற்று.

---

௯௨ ஆம் - அதி - வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது: தந்நலம் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்கிறவரை வில்லாத மகளிரது இயல்பு ஆகலான் தமக்குரிய மகளிரால் வருங் குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

> அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
> ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

(ப-ரை,) அன்பின் விழையார் - (ஒருவனை) அன்புபற்றி விரும்பாராகி
பொருள்விழையும் - பொருள்பற்றி விரும்பும்
ஆய்தொடியார் - மகளிர்
இன்சொல் - (அது கைவருமளவும் அன்புபற்றி விரும்பினராகச் சொல்லும்) இனியசொல்

இழுக்கு - இன்னுமையை
தரும் - (அவனுக்குத்) தரும் - எ - று.

(க - ரை.) அன்பால் விரும்பாது பொருளால் விரும்பும் வேசையர்களின் சொல்லானது துன்பந்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆய்தொடி - ஆராய்ந்த வளையல். ஆய்தொடி - இன்சொல் என்றதனால் அவர்மயக்குஞ் சாதனம் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுது இனிதுபோன்று பின்வறுமையை உண்டாக்கலால் அதுகொள்ளலாகாதென்பதாம். (௧)

பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.

(ப-ரை.) பயன்றூக்கி - (ஒருவனுக்குள்ள) பொருளை அளந்தறிந்து
பண்புரைக்கும் - (அதுகிடைக்கு மளவும்) தமது குணமுடைமை சொல்லும்
பண்பின் மகளிர் - குணமில்லாத மகளிரது
நயன்றூக்கி - நடக்கைவழியை ஆராய்ந்தறிந்து
நள்ளா - (அவரைப்) பொருந்தாமல்
விடல் - விடக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) பொருட்பயனைக் குறித்து நயம்பேசும் வேசையர் நடக்கையறிந்து அவரை விடக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பண்பு சொல்லில்லது அவரிடத் தில்லாமை தோன்றபண்பின் மகளிரென்றும், அதுசாதித்தரு மாதலால், நூலாலே யல்லாமல் அவர் செயலாலும் அறிந்தென்றற்கு நயன்றூக்கியென்றும், அவ்வாறு அவரைவிடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்ற - நள்ளாவிட லென்றும்,சொல்லினர். (௨)

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந் தழீஇ யற்று.

(ப-ரை.) பொருட் பெண்டிர் - (கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும்) பொதுமகளிரது
பொய்ம்மை - பொய்மையையுடைய
முயக்கம் - தழுவுதல் (பிணமெடுப்பவர்)
இருட்டறையில் - இருள்வீட்டில்
ஏதில்பிணம் - முன்னறியாத பிணத்தை
தழீஇயற்று - தழுவினாற்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) வேசையர்கள் பொய்யான புணர்ச்சியானது இருள் வீட்டிலயலான் பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருளுக்குத் தழுவும் பரத்தையர் கருத்தும் செயலும் ஆராயாமல் சாதியும் பருவமுன் ஒவ்வாதானைக கூடும்போது அவர்குறிப்பு - கூலிக்குப் பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத ஓரிடத்திலே சம்பந்தமில்லாத ஒருபிணத்தை எடுக்கும்போது இவர் குறிப்போடொக்கும் எனவே அகத்தால் அருவராநின்று பொருளை நோக்கிப் புறத்தால் தழுவுவர் அதனை ஒழி

க்கக்கடவரென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவர் சொல்லும் செய லும் பொய்யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

> பொருட்பொருளார் புன்னலந்தோயா ரருட்பொரு
> ளாயு மறி வினவர்.

(ப ரை.) பொருட்பொருளார் - இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து
பொருளாகிய - பொருளையே விரும்புமகளிரது
புன்னலம் - புல்லியநலத்தை
அருட்பொருள் - அருளோடுகூடியபொருளை
ஆயும் - ஆராய்ந்து சம்பாதிக்கும்
அறிவினர் - அறிவையுடையவர்
தோயார் - தீண்டார் - எ - று.

(க - ரை.) அருளையாராயு மறிவுடையார் வேசையாரைச்சேரார் என் பதாம்.

(வி - ரை.) அறமுதலாகிய நான்கும் பொருளெனப்படுதலால் பொரு ட்பொருள் அருட்பொருள் எனவிசேடித்தார். புன்மை இழிந்தார்க்கே உரித் தாதல், தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர்மெய்ந்நலம் விரோதமாகலால் தோயாரென்பதாம். (௪)

> பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
> மாண்ட வறிவி னவர்.

(ப-ரை.) மதிநலத்தின் - (இயற்கையாகிய மதிநன்மையால்
மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட
அறிவினர் - (செயற்கை) யறிவையுடையவர்
பொதுநலத்தார் - (பொருள் கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பொது
வாகிய ஆசையையுடையமகளிரது
புன்னலம் - புல்லியநலத்தை
தோயார் - தீண்டார் - எ - று.

(க - ரை.) புத்திநலமுடைய பெரியோர் பரத்தையரைச்சேரார் என் பதாம்

(வி - ரை.) மதிநன்மை முற்பிறப்பிலேசெய்த நல்வினைகளால் மனத் தெளிவுடைத்தாதல், அத்தெளிவினு லல்லாமல் அக்கல்வியறிவு மாட்சிமைப் படாமையால், மதிநலத்தின் மாண்டவறிவி னவரென்றும், அவ்வறிவுடை யார்கு அவராசையது பொய்மையும். மெய்ந்நலம் பலருக்கும் பொதுவாயிரு க்கையும், விளக்கித்தோன்றலால் தோயாரென்றும் சொல்கின்றார். (௫)

> தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
> புன்னலம் பாருப்பார் தோள்.

(ப-ரை.) தகை - ஆடல்பாடல் அழகென்பவைகளாலே
செருக்கி - களித்து

புன்னலம் - (தம்) புல்லிய நலத்தை
பாரிப்பார் - (விலைகொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பரப்புமகளிரது
தோள் - தோளை
தந்நலம் - (அறிவொழுக்கங்களாகிய) தமது புகழை
பாரிப்பார் - உலகத்தே (பரப்புதற்குரிய) உயர்ந்தோர்
தோயார் - தீண்டார் - எ - று.

(க - ரை.) தமதுபுகழை விளக்கும் பெரியோர் வேசையர் தோளைச் சேரார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆடல் முதலிய மூன்று முடைமை அவர்க்குமேன்பாடாகலால், தகையென்றும் தோய்ந்தால் அறிவொழுக்கங்கள்அழியு மாகலால் அவ்வறி வொழுக்கங்களாலே பகழ்பரப்புவோர் தோயாரென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

(ப-ரை.) நெஞ்சின் - நெஞ்சினால்
பிற - வேறுபொருள்களை
பேணி - ஆசைபட்டு (அவை கொடுப்பவரை)
புணர்பவர் - (அவை காரணமாக மெய்யினாலே) புணருமகளிரது
தோள் - தோள்களை
நிறைநெஞ்சமில்லவர் - நிற்கச்செய்தலினாலே (திருந்திய) நெஞ்சமில்லாதவர்
தோய்வர் - சேர்வர் - எ - று.

(க - ரை.) நன்மனமில்லாதவர் வேசையர் தோள்களைச் சேர்வார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருளும் அதனால் படைக்கப் படுவனவும், விரும்புகிற நெஞ்சுஅவைமேலிறுத்தலால்புணர்வது அவருடப்பு மாத்திரமென்பதறிந்து அதன்வழி ஓடாது நிற்குநெஞ்சை யுடையார் தோயாமையால், அஃதில்லாதார் தோய்வரென்றார். (எ)

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங் கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு

(ப-ரை.) மாயமகளிர் - (உருவுசொற் செய்களால்) வஞ்சித்தலில் வல்லமகளிரது
முயக்கு - புணர்ச்சியை
ஆயும் - (அவ்வஞ்சனையை) ஆராய்ந்தறியும்
அறிவினரல்லார்க்கு - அறிவுடையரல்லாதவர்க்கு
அணங்கு - அணங்குதற்கு
என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்வர் - எ - று.

(க - ரை) அறிவில்லார்க்கு வேசையர் புணர்ச்சியை நூலோரணங் கென்பவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அணங்கு காமவழியால் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளிர். தாக்கு, தீண்டல், இவ்வுருவகத்தால் அப்புணர்ச்சி முன்னே இனிதுபோலே தோன்றிப் பின்பு உயிர் கொள்ளுதல் பெற்றும். இது நூலோர் துணிவென் பது தோன்ற அவர்மேல்வைத்துச் சொல்லினர். (அ)

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு.

(ப-ரை.) வரைவிலா - (உயர்ந்தோர் இழிந்தோ ரென்றது விலைகொடுப் பவர் யாவரையும்) கூடும்
மாணிழையார் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையவரது
மென்றோள் - மெல்லிய தோள்கள்
புரையிலா - (அக்குற்றத்தையறியும்) அறிவில்லாத
பூரியர்கள் - கீழ்மக்கள்
ஆழும் - (புகுந்து அழுந்தும்)
அளறு - நரகமாம் - எ - று.

(க - ரை.) வேசையர் தோள்கள் கீழ்மக்களழுந்து நரகமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சாதியாலிழிந்தாரை நீக்குதற்கு - புரையிலாப் பூரியர்க ளென்றும் அவராழ்தற்கேது உருவுமுதலாகிய மூன்றுமேயென்பதுதோன்ற மாணிழையார் மென்றோளென்றும், அவர்க்கு நரகத்தைத் தடையில்லாமல் தருமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியும், சொல்லினர். (௯)

இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(ப-ரை.) இருமனப் பெண்டிரும் - இருமனத்தையுடைய மகளிரும்
கள்ளும் - கள்ளும்
கவறும் - சூதும்
திரு - திருமகளால்
நீக்கப்பட்டார் - விடப்பட்டவர்க்கு
தொடர்பு - நட்புக்களாம் - எ - று.

(க - ரை.) வேசையரும், கள்ளும், சூதும், இலக்குமியால் விடப்பட்ட வர்க்கு நட்பாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இருமனம் (ஒருவனோடு) கூடுதலும், கூடாமையும், ஒருகா லத்திலே யுடையனரும், கள்ளும், சூதும், பரத்தையர்க்குச் சமானமான குற்ற முடையவைகளாலே உடன் சொல்லப்பட்டன. வருகின்ற அதிகார முறைமையும் இதனாலே அறிக. திருநீக்கப்பட்டமை இவ்வடையாளங்க ளால் அறியப்படு மென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் அது செய்பவர் இழிஞரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

தொண்ணூற்றிரண்டாம் அதிகாரம் வரைவின்மகளிர்

முற்றிற்று.

௯௩ - ஆம் - அதி - கள்ளுண்ணாமை.

அஃதாவது: இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் பரத்தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமையது சிறப்பு. எதிர்மறை முகத்தாலே சொல்லுகிறார்.

உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(ப-ரை.) கட்காதல்கொண்டு - கள்ளின்மேலே ஆசைகொண்டு
ஒழுகுவார் - நடக்குமரசர்
எஞ்ஞான்றும் - எக்காலும்
உட்கப்படாஅர் - (பகைவரால்) அஞ்சப்படார் (அதுவேயல்லாமல்)
ஒளி - (முன்பெற்றுநின்ற) ஒளியையும்
இழப்பர் - இழந்துவிடுவர் - எ - று.

(க - ரை.) கள்ளிலிச்சைவைக்குமரசர் அஞ்சார் புகழையிழப்பார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிவில்லாமையால் பொருள் படைமுதலியவைகளால் பெரியராகிய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார் தம் முன்னோராலே அடைந்த ஒளியும் இகழப்படுதலால் இழப்பரென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் அரசநீதி இனிது சொல்லாதென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.]

உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

(ப-ரை.) (அறிவுடையராயினோர்) கள்ளை - (அவ்வறிவுகெடுதற்கு ஏதுவாகிய) கள்ளினை
உண்ணற்க - உண்ணாதிருக்கக்கடவர்
உணில் - உண்ணவேண்டுவோருண்டாயின்
சான்றோரான் - நல்லோரால்
எண்ணப்படவேண்டாதார் - மதிக்கப்பட விரும்பாதார்
உண்க - உண்ணக்கடவர் - எ - று.

(க - ரை.) கள்ளையுண்ணாதிருக்கக்கடவர், மதிக்கத்தகாதவருண்ணக் கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றிருந்தும் கள்ளால் அழித்துக்கொள்ளுவாரை இயல்பாகவே அறிவில்லாதமிருகங்களுடனேயும், எண்ணாராகலால் சான்றோரா லெண்ணப்பட வேண்டாதா ருண்கவென்றார். ()

ஈன்றாள் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

(ப-ரை.) ஈன்றாள் முகத்தேயும் - (எதுசெய்தாலும் மகிழும்) தாய்முன்பாயினும்
களி - (கள்ளுண்டு) களித்தல்
இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாம் (ஆகலால்)
மற்றுச்சான்றோர் முகத்து - பின் (குற்றம் யாதும்பொறாத) பெரியோர் முன்பு அக்களித்தல்
என் - (அவர்க்கு) யாதாகும் - எ - று.

(க - ரை.) தாய் முன்னங் கள்ளுண்டு களித்தல் துன்பமாம், பெரியோர்முன் கள்ளுண்டு களித்த லென்ன பயனும், என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆல்-அசை மனமொழிமெய்கள் தம்வசப்படாமையால்,நாணம் அழியும் அழியவேதாய்க்கும் இன்னாதான கள் - இருமையும் கெடுத்தலறிந்து தூரத்தேகடியும் பெரியோர்க்கு இன்னாதாகல்சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (கூ)

நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

(ப-ரை.) கள்ளென்னும் - மதுவென்று சொல்லப்படுகின்ற
பேணா - (யாவரும்) இகழும்
பெருங் குற்றத்தார்க்கு - மிகுந்த குற்றத்தை யுடையவர்க்கு
நாணென்னு நல்லாள் - நாணமாகிய நல்லவள் அவரைப்பார்த்தற்கு அஞ்சி
புறங்கொடுக்கும் - எதிர்முகமாகாள் - எ - று.

(க - ரை.) கள்ளுண்பவர்களுக்கு நாணமில்லை என்பதாம்,

(வி - ரை.) காணுதற்கும் அஞ்சி உலகத்தார் தூரத்தே நீங்குவார், ஆதலால் பேணாவென்றும் பின்னொருவழியிலும் நீக்கப்படாமையால்,பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோரிடத்து நில்லாமையால், நல்லாளென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஒளியிழத்தற் காரணஞ்சொல்லப்பட்டது.]

கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) பொருள்கொடுத்து - விலைப்பொருளைக் கொடுத்து
மெய்யறியாமை - (கள்ளாலே தனக்கு) மெய்மறதியை
கொளல் - கொள்ளுதல்
கையறியாமை - (அவன் பழவினைப்பயனாகிய) செய்வதறியாமையை
உடைத்து - (தனக்குக்காரணமாக) உடைத்து - எ - று.

(க - ரை.) கட்குடித்து மெய்மறதியைக் கொள்ளுத லறிவில்லாமையுடையது என்பதாம்.

(வி - ரை.) தன்னையறியாமை சொல்லவே மற்றவையாவையும் அறியாமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றைக்கொ

ள்ளுங்கால் தீயதைக் கொள்ளாமையால், மெய்யறியாமை கொளல் முன்னை யறியாமையால் வந்ததென்பதாம். (௫)

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(ப-ரை.) துஞ்சினார் - உறங்கினவர்
செத்தாரின் - இறந்தவரின்
வேறல்லர் - (வேறாயினும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமையால்)வேறெனப்படார் (அப்படியே)
கள்ளுண்பவர் - கள்ளைக் குடிப்பவர்
எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும்
நஞ்சுண்பார் - (அறிவில்லாமையால் நஞ்சுண்பவரேயாவர் (அவரின் வேறாயினும்) - வேறெனப்படார் - எ - று.

(க - ரை.) கள்ளைக் குடித்தவர் நஞ்சைக் குடித்தவர்க் கொப்பாவாரென்பதாம்.

(வி - ரை.) உறங்கினவர்க்கும், கள்ளுண்பவர்க்கும், வேற்றுமை மூச்சு நிற்றல் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் அறிவிழத்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(ப-ரை.) கள்ளொற்றி - கள்ளைமறைந்து (குடித்து)
கண்சாய்பவர் - (அக்களிப்பால்) அறிவுசோர்பவர்
உள்ளூர் வாழ்பவரால்-உள்ளொற்றி (உள்ளே நடக்கிறகாரியத்தை)
ஆலோசித்து - அறிந்து
எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்
நகப்படுவர் - சிரிக்கப்படுவார் - எ - று.

(க - ரை.) கள்ளை குடித்தறிவு மயங்குவோர் சிரிக்கப்படுவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உய்த்துணர்தல், சோர்வினாலே களிப்பினை அறிந்து அதனால் கள்ளுண்டதை அறிதல். (௭)

களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(ப-ரை.) களித்தறியே னென்பது - (மறந்துண்டு) கள்ளுண்டறியேனென்று (உண்டதபொழுது தமது ஆசாரஞ்) சொல்லுதலை
கைவிடுக - விடக்கடவர் (அவ்வுண்டபொழுதே)
நெஞ்சத் தொளித்ததூஉம் - (முன்பிறர் அறிந்தால் இழுக்காமென்று) மனதில் ஒளித்த குற்றமும்
ஆங்கேமிகும் - முன்னை யளவின்மிகுந்து வெளிப்படும் (ஆதலால்)

(க - ரை.) கட்குடிக்கி லுட்பொருள் வெளிப்படு மாகையால் ஆசாரஞ் சோருதலைக் கைவிடக்கடவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அது மறைக்கப்படா தென்பது சொல்லப்பட்டது.]
(அ)

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

(ப-ரை.) களித்தானை - (கள்ளுண்டு) களித்த ஒருவனை
காரணங்காட்டுதல் - (இது ஆகாதென்று மற்றொருவன்) காரணங் காட்டித் தெளிவித்தல்
கீழ்நீர்க் குளித்தானை - நீருள்ளே மூழ்கிய ஒருவனை
தீ - விளக்கினால்
துரீஇயற்று - மற்றொருவன் தேடுதலை யொக்கும் - எ - று.

(க - ரை) கட்குடித்தவனைத் தெளிவித்த லெதுபோலெனின்நீருள்ளே மூழ்கினவனை விளக்கினாற் றேடுதலொக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நீருள் விளக்குச் செல்லாமைபோல் அவன் மனத்துள்காரணம் சொல்லாதென்பது. [இதனாலவனைத் தெளிவித்தல் முடியாமைசொல்லப்பட்டது.]
(கூ)

கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

(ப-ரை.) (கள்ளுண்பவனொருவன்) - கள்ளுண்ணாப்போழ்தில் கள்ளையுண்ணமற் - றெளிந்திருந்தபொழுதில்
களித்தானை - (கள்ளுண்டு) களித்தபிறனை
காணுங்கால் - காணும்போது
உண்டதன்சோர்வு - (தான்) உண்டபொழுது உண்டாந்தன் சோர்வை
உள்ளான்கொல் - (அவன் சோர்வால் அதுவும் இப்படிப்பட்டதென்று) நினையான்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) கள்ளுண்பவன் தான் குடியாதபோது குடித்தவனைக்கண்டு தன் சோர்வை நினையான்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சோர்வு மனமொழி மெய்கள் தன் வசப்படாமை. [கருத்தளவையால்-அதனிழுக்கத்தைஆலோசித்து அறிந்தால்-ஒழியுமெனஇதனால் அது ஒழிதற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.
(கo)

தொண்ணூற்றிமூன்றும் அதிகாரம் கள்ளுண்ணாமை.

முற்றிற்று.

௯௩ - ஆம் - அதி - சூது.

அஃதாவது: இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம் பொருளின்பங்களுக்குத் தடையாகுய சூதாடலும், பிணி யனுபவித்தலும் சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே சூதினது இயல்பு சொல்லுகின்றார்.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(ப-ரை.) வென்றிடினும் - (தான்) வெல்லும் வலிமை யுடையனாயினும்
சூதினை - சூதாடுதலை
வேண்டற்க - விரும்பாதிருக்கக்கடவன்
வென்று - பொருள் பெறுவார் (உண்டென்றால்)
வென்றதூஉம் - அவ்வென்றபொருளும்
தூண்டிற்பொன் - (இரையால் மறைந்த) தூண்டிலிரும்பை
மீன் விழுங்கியற்று - மீன் விழுங்கியதுபோலும் - எ - று.

(க - ரை.) வெல்ல வல்லவனாயினுஞ் சூதைவிரும்பாதிருக்கக் கடவன் வென்ற பொருளுந் தூண்டி விரும்பை மீன் விழுங்கியதுபோலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வெல்லுதல் நிச்சய மல்லாமையால் வென்றிடினுமென்றும், கருமங்கள் பலவுங் கெடுதலால்-வேண்டற்க வென்றும், சொல்லினார்எய்திய பொருள் சூதாடுவோர் நீங்காமைக் கிட்டதலை யென்பதும், அதனாலே பின் துயருழத்தலும், உவமையாற் பெற்றாம்.

ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ்சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(ப-ரை.) ஒன்றெய்தி - (அத்தூண்டி விரும்புபோன்ற) ஒன்றனைமுன்பெற்று (இன்னும் பெறுவோமென்னுங் கருத்தால்)
நூறிழக்கும் - நூற்றனை இழந்து வறியராகும்
சூதர்க்கும் - சூதாட்ட முடையவர்க்கும்
நன்றெய்தி - (அப்பொருளால்) அறமு மின்பமும் பெற்று
வாழ்வதோராறு - வாழ்வதொருவழி
உண்டாங்கொல் - உண்டாமோ - எ - று.

(க - ரை.) ஒருபொருள்பெற்று நூறுபொருளிழக்குஞ்சூதாடுவோர்க்கு நன்மை பெற்றுவாழும் வழியுண்டாமோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்வழியால் பொருளிழந்தே வருதலால் அதனாலே பெரும் பயனும் அவர்க்கு இல்லை யென்பதாம். (உ)

உறளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.

(ப-ரை.) உருளாயம் - உருளுங் (கவற்றில் அகப்பட்ட) ஆகாயத்தை
ஓவாது - இடைவிடாமல்
கூறின் - சொல்லிச் (சூதாடு) மாயின்
பொருள் - அரசன் சம்பாதித்த பொருளும்
ஆயம் - (அவன்) பொருள்வரும் வழியும்
போஒய் - அவனை விட்டுப் போய்
புறமேபடும் - பகைவரிடத்தே தங்கும் - எ - று.

(க - ரை.) அரசன் சூதாடுவானாயி னவன் பொருளு மப்பொருள்வரும் வழியும் பகைவரிடத்துப்போய் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கவற்றினுருட்சியை அதனாலாகிய ஆலயத்தின்மேல் ஏற்றி யும் சூதாடுதலை அதுசொல்லாலாகிய காரணத்தின் மேலிட்டும் சொல்லினார் காத்தலிலும், செய்தலிலும், கருத்திலனாகலால், அவை இரண்டும் பகைவரி டத்தே சொல்லு மென்பதாம். (௩)

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில்.

(ப-ரை.) சிறுமைபல - (முன்னில்லாத) துன்பங்கள் பலவும்
செய்து - (தன்னை விரும்பினவர்க்குச்) செய்து
சீர் - (உள்ள) புகழையும்
அழிக்கும் - கெடுக்கும்
சூதின் - சூதுபோல்
வறுமை - வறுமையை
தருவது - கொடுக்கவல்லது
ஒன்று - வேறொன்று
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) துன்பங்களை யுண்டாக்கிப் புகழையுங் கெடுக்குஞ் சூதைப் போல வறுமையைக் கொடுப்ப தொன்றில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) அத்துன்பங்கள் பின்னே சொல்லப்படும். நல்வினைகளை யும், நல்லினத்தினையும், நீக்கி தீவினைகளையும், கூட்டுதலால், சீரழிக்குமென் றார் சூதாடுவோர் வறுமைக்கு எல்லையாவ ரென்பதாம். (௪)

கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார்.

(ப-ரை.) இல்லாகியார் - (முற்காலத்திலேதாம் இருந்தும்) இல்லாதவரா யொழுகினவர்
கவறும் - சூதினையும்
கழகமும் - அதையாடுமிடத்தினையும்
கையும் - (அவ்வாடுதற்கு வேண்டுங்) கைத்தொழிலினையும்
தருக்கியவறியார் - மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர் - எ - று.

(க - ரை.) சூதையுஞ் சூதாடுமிடத்தையுஞ் சூதாடு தொழிலையுங் கைவி டாத வெல்லும் பொருளிருந்து மில்லாதவரே என்பதாம்,

(வி - ரை.) கைத்தொழில் வெல்லும்படி பிடித்தெறிதல். மேற்கோள் சூதலாலே பாண்டவர் தம்மரசிழந்து காட்டிலேபோய் அங்கே மறைந்தொழுகினரென அனுபவங் காட்டியபடி [இவை ஐந்து பாட்டாலும் அதனது வறுமை யுண்டாக்கற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார்.

(ப-ரை.) சூதென்னும் - (தனதுபெயர் சொல்லல் மங்கல மல்லாமையால்)
சூதென்று வேறுபெயர் சொல்லப்படுகிற
முகடியால் - மூதேவியால்
மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர்
அகடாரார் - (இம்மையிலே) வயிறு நிறையப்பெறார்
அல்லலுழப்பர் - (மறுமையிலே) நரகத்துன்ப மநுபவிப்பர்-எ-று.

(க - ரை.) சூதென்னு மூதேவியால் விழுங்கப்பட்ட வரிம்மையில் வறுமையு மறுமையில் நரகமு மநுபவிப்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) செல்வங்கெடுத்து வறுமைகொடுத்தற் றொழில் வேறுபடாமையால், சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றி தோற்புநோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலால், இங்கே அகடாராரென்றும், பொய்களவு முதலாகியபாவங்கள் சம்பாதித்தலால், அங்கே அல்லலுழப்பரென்றும் சொல்லினர். வயிறாராமை சொல்லவே மற்றை ஆடையணி முதலாகிய புலன்களை அனுபவிக்கப் பெறாமை சொல்லவே மற்றை ஆடையணி முதலாகிய புலன்களை அனுபவிக்கப் பெறாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. (கூ)

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின்.

(ப-ரை.) காலை - (அறம்பொரு ளின்பங்களுக்கு விதித்த) காலம்
கழகத்து - சூதாடுமிடத்து
புகின் - (அரசனுக்குக் கழியுமாயின் (அக்கழிவு)
பழகிய - நெடுநாளாய்வந்த
செல்வமும் (அவன்) செல்வத்தையும்
பண்பும் - நற்குணங்களையும்
கெடுக்கும் - அழிக்கும் - எ - று

(க - ரை.) அரசன் சூதாடி லவ்வாட்ட மவன் செல்வத்தையுங் குணத்தையு மழிக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலானவை மாத்திரமல்லாமல், முன்னோரைத் தொடங்கிவருகின்றசெல்வமும், முன்செய்த நல்வினையினாலாகிய நற்குணங்களும் இல்லாமற் போமென்பதாம். (எ)

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(ப-ரை.) சூது - சூதாட்டமானது
பொருள்கெடுத்து - (தன்னைப் பழகினவனது) பொருளைக் கெடுத்து
பொய் - பொய்யை
மேற்கொளீஇ - மேற்கோளப்பண்ணி
அருள்கெடுத்து - (மனதில் எழுகிற) அருளைக்கெடுத்து (இவ்வழியால்)
அல்லலுழப்பிக்கும் - அவனை (இருமையினும்) துன்பமுறுவிக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) சூதாட்டமானது பொருளைக் கெடுத்துப் பொய்யை மேற்கொள்ளச்செய்து கிருபையைக் கெடுத்துத் துன்பத்தை விளைவிக்குமென்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருள் கெடுத்தல் முதலாகிய மூன்றும் சூதினுடைய தொழில்களாகவும், அவைகளுக்கு - தோற்பு வெற்றிகோபம் என்பன முறையே சாதனங்களாகவும் கொள்க முன்னையதால் இம்மையிலும், பின்னவைகளால், மறுமையிலும் ஆம். (௮)

உடைசெல்வ மூணொளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(ப-ரை.) (அரசன்) ஆயம் - சூதினை
கொளின் - (தனக்கு விளையாட்டுத்தொழிலா) விரும்புவானாயின்
ஒளி - ஒளியும்
கல்வி - கல்வியும்
செல்வம் - செல்வமும்
ஊண் - ஊணும்
உடை - உடையும்
என்றைந்தும் - என்றிவ்வைந்தும்
அடையாவாம் (அவனைச்) சேராவாம் - எ - று

(க - ரை.) அரசன் சூதாட்டத்தை விரும்புவானாகில்,கீர்த்தியுங் கல்வியுஞ் செல்வமும் மூணுமுடையு மவனைச் சேராவாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆயம் சூதுக்கு ஆகுபெயர். இம்முறைசெய்யுளுக்கியையப் பிறழ்ந்தது. செல்வம் அறுவகை உறுப்புக்கள். ஊணுடையென்பனவைகளால், அனுபவிக்கப்படுவனவெல்லாம் கொள்ளப்படும் காலமும், கருத்தும், பெருமையால் இவை உண்டாகாவென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் சிறுமை பலசெய்து அவைகளால் இருமையுங் கெடுத்தல் சொல்லப்பட்டது.]

இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர்.

(ப-ரை.) இழத்தொறூஉம் - (சூதாடலால் இருமைப் பயன்களையும்) இழக்குந்தோறும்
காதலிக்கும் - (அதன்மேலே) ஆசைசெய்யும்
சூதேபோல் - சூதனேபோல்

உயிர் - உயிரானது
துன்பமுழத் தொறூஉம் - (உடம்பால்) மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும்
காதற்று - (அதன்மேலே) ஆசையை யுடைத்து - எ - று.

(க - ரை.) இருமைப்பயன்களை யிழக்குந்தோறுஞ் சூதினை யிச்சிக்குஞ் சூதன்போல் உயிரானது துன்பங்களை யனுபவிக்குந்தோறு மதன்மேலாசை யுடையது என்பதாம்.

(வி - ரை.) சூது ஆகுபெயர் உயிரினது அறியாமை சொல்லுதல் கருத்தாகலின் அதனை உறுதிப்படுத்தற் பொருட்டு உவமானமாக்கினர். [இதனெதிர் மறை முகத்தால் சூதை வெறுத்து நடப்பவனை யொக்கும் உடம்பினை வெறுத்து நடக்கின்ற உயிரெனவுங் கொள்க. [இதனால் அதை விடுதற்கருமையும் விட்டவரது பெருமையும் சொல்லப்பட்டன.] (௰)

தொண்ணூற்று நான்காம் அதிகாரம் சூது முற்றிற்று.

---

௯௫ - ஆம் - அதி - மருந்து.

பழவினையாலும் காரணங்களாலும் மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிகள் வரும். அவைகளுள் பழவினையால் வருவன அவ்வினை கழியும்போதல்லாமல் தீராமையால் அவையொழித்து மற்றைக் காரணங்களால் வருமவைகளைத் தீர்க்கு மருந்தின்றிறம் சொல்லுகின்றார். காரணங்களாவன உணவு தொழில்களது ஒவ்வாமையாதலால் பிணிகளும் காரணங்களால் வருவனவாயின.

மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(ப-ரை.) (உணவும் செயல்களும் ஒருவன் சரீரசுபாவத்துக்கு ஒத்த வளவின்றி) மிகினும்-அதனின் மிகுமாயினும்
குறையினும் - குறையுமாயினும்
நூலோர் - ஆயுள்வேத முடையோரால்
வளிமுதலா - வாதமுதலாக
எண்ணிய - எண்ணப்பட்ட
மூன்று - மூன்றுநோயும்
நோய் - துன்பத்தை
செய்யும் - (அவனுக்குச்) செய்யும் - எ - று.

(க - ரை.) உணவுந் தொழிலு மிகுந்தாலுங் குறைந்தாலும் பிணி மூன்றுந் துன்பஞ்செய்யும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நூலோரெண்ணிய வெனவே அவர் அவைகளால் வகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப்பகுதி, சிலேஷ்மப்பகுதி, என்கிற பகுதிப்பாடும் பெற்

றும். அவைகளுக்கு உணவு ஒத்தலாவது-சுவை வீரியங்களாலும், அளவாலும், பொருந்துதல், செயல்கள் ஒத்தலாவது-மனமொழி மெய்களாலே செய்யுந் தொழில்களை அவைவருந்துவதற்கு முன்னே யொழிதல் இவ்விரண்டும் இப்படி யல்லாமல் மிகினுங் குறையினும் அவைதன் றன்னிலையிலே நில்லாமல் வருத்து மென்பதாம். [இதனால் உடம்புகளுக்கு இயல்பாகிய நோய் மூவகை யென்பதும், அவை துன்பஞ் செய்தற்காரணம்-இருவகை யென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] இன்பஞ் செய்தற்காரணம் பின்னே சொல்லுவர். (௧)

> மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
> தற்றது போற்றி யுணின்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அருந்தியது (முன்) னுணப்பட்டது
அற்றது - சீரணித்தபடியை
போற்றி - (குறிகளாலே) தெளியவறிந்து
உணின் - (பின்னே) உண்பானாயின்
யாக்கைக்கு - (அவ) னுடம்புக்கு
மருந்தென - அவிழ்தமென்று
வேண்டாவாம் - வேறு வேண்டுவதில்லை - எ - று.

(க - ரை.) உண்ணப்பட்டது சீரணித்ததையறிந் துண்பானாயினவனுக்கு மருந்து வேண்டாவாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) குறிகளாவன-உடம்பு சிறுகியிருத்தல், நோக்கம் பரிசுத்தமாயிருத்தல், கரசரணாதி கரணங்கள் தொழிற்குரியவாதல், பசிமிகுதல், எனவிவை முதலாயின. பிணிகள் உடலுக்கே ஆகுதலால் - யாக்கைக்கென்றார். உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (௨)

> அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
> பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

(ப-ரை.) அற்றால் - (முன்னுணப்பட்டது) அற்றால் பின்னுணப்படுவதனை
அளவறிந்து - (அற) மளவறிந்து
உண்க - (அவ்வளவினதாக) உண்ணக்கடவன்
உடம்பு - (பெறுதற்கரிய விம்மனித) உடம்பை
பெற்றான் - பெற்றவன்
நெடிது - நெடுங்காலம்
உய்க்குமாறு - (அதனைக்) கொண்டு செலுத்தும்வழி
அஃது - அதுவாம் (ஆதலால்) - எ - று.

(க - ரை.) உடலைக்கொண்டவ னவனுட லிருக்கும்படி சீரணித்தவளவறிந்து துண்ணக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இம்மை மறுமை வீடுபேறுகளை அடைதற்குரியது இம்மனிதவுடம்பொன்றுமே யாகலால் உடம்புபெற்றானென்றும், அது நெடுங்காலம் நின்றவிடந்து அவை பெறுகச்செய்து கொள்ளலா மாகலால் நெடிதுய்க்குமாமென்றும் சொல்லினர். (௩)

அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

(ப-ரை.) அற்றதறிந்து (முன்னுணப்பட்டது) அற்றபடியே அறிந்து
துவரப்பசித்து - பின்னே மிகப்பசித்து (உண்ணும்போது)
மாறல்ல - மாறுகொள்ளாத வுணவுகளை
கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு
துய்க்க - உண்ணக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) சீரணித்த வளவறிந்து மாறில்லா வுணவுகளை யுண்ணக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அற்றதறிந்தெனப் பின்னுஞ் சொல்லியது அதனை உறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு, உண்டது அற்றாலும் அதன் பயனாகிய இரதம் அறாதாகலால், அதுவும் அறல்வேண்டு மென்றற்கு-மிகப்பசித்தென்றார். மாறுகொள்ளாமையது உண்பவன் சரீர சுபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும் சுவைவீரியங்களால் தம்முள்ளே மாறுகொள்ளாமையும் ஆம். அவையாவன முறையே உணவு வாத பித்த சிலேஷ்மங்களாகிய சரீரசுபாவங்களுக்கு அடை படாதவைகளைச் செய்வனவாலும் * பெரும்பொழுது † சிறுபொழுது என்கிற காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்கு ஆவன் பிறிதொன்றற்கு ஆகாமையும், தேனும் நெய்யும் தம்முள் ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவும் ஆம். அவைகளைக் குறிக்கொள்ளாது. மனம் பட்டவழியால் உண்டால் அதனால் நோயும் மரணமும் வருதலால் கடைபிடித்தென்றார். (ச)

மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு

(ப-ரை,) மாறுபாடில்லாத - அம்மூவகை மாறுகோளும் இல்லாத
உண்டு - உணவை
மறுத்து - (தன்னுள்ளம் வேணடியவளவை) மறுத்து (பிணிவாராதவளவில்)
உண்ணின் - (ஒருவன்) உண்டால்
உயிர்க்கு - (அவ) னுயிர்க்கு
ஊறுபாடு - (பிணிகளாலே) துன்பம்விளைதல்
இல்லை - உண்டாகாது - எ - று.

(க - ரை.) நல்லுணவையுண்டார் பிணிகளாற்றுன்பமில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) துன்பமுறுவது உயிரே யாதலால், அதன்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். மாறுபாடில்லாத விடத்தும் குறைதல் நன்றென்பதாம். (ரு)

---

* பெரும்பொழுது-கார், கூதிர், முன்பனி, இளவேனில், முதுவேனில்.

† சிறுபொழுது-மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல் எற்பாடு

[இவைநான்கு பாட்டாலும் உணப்படுவனவும், அவைகளினளவும், காலமும் பயனும் சொல்லப்பட்டன.] (ரு)

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்கும்
கழிபேரிரையான்க ணோய்.

(ப-ரை.) இழிவறிந்து - அக்குறைதலை (நல்லதென்று) அறிந்து
உண்பான்கண் - (அவ்வாறே) உண்பவனிடத்து
இன்பம்போல் - இன்பத்தைப்போல்
கழிபேரிரையான்கண் - மிகப்பெரிய இரையை விழுங்குவோனிடத்து
நோய் - நோயானது
நிற்கும் - நீங்காதிருக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) குறைவாக வுண்பவனிடத் தின்பம்போல் நிறைவாகவுண்பவனிடத்துத் துன்பமிருக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்வாறே யுண்டல் - உண்ணலாமளவிற் சிறிது குறைய வுண்டல், இன்பமாவது வாதமுதலாகிய மூன்றும் தன் றன்னிலையில் வேறுபடாமையால்-மனமொழி மெய்கள் அவன்வசப்படலும், அதனால் அறமுதலாகிய நான்கும் அடைதலும் ஆம். இரையை அருந்துமளவன்றி எடுத்து அதனால் வருந்தும் மிருகத்தோ டொத்தலால் இரையானென்றார். (சு)

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும்.

(ப ரை.) தெரியான் - (தன் சரீரசுபாவமும் அதற்கேற்ற வுணவுங்காலமும் ஆராயானாகி (வேண்டிய வுணவை வேண்டியகாலத்து)
தீயளவன்றி - (வயிற்றுத்) தீயளவல்லாமல்
பெரிதுண்ணின் - (ஒருவன்) மிக வுண்ணுவானாயின்
நோய் - நோயானது
அளவின்றி - அளவில்லாமல்
படும் - (அவனிடத்தே) வளரும் - எ - று.

(க - ரை.) சீரணித்த தறியாதவனாய் மிகவுண்பானாகில்நோயானவனிடத் துண்டாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இவை இரண்டு பாட்டாலும் அப்படி உண்ணுதவிடத்தே படும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது. (எ)

நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(ப-ரை.) (மருத்துவன்) நோய் - நோயாளிடத்து (நிகழ்கின்ற) நோயை
நாடி - (அதன் குறிகளால் இன்னதென்று) துணிந்து
நோய்முதல் - (பின்பு) அந்நோய்வருதற் காரணத்தை
நாடி - ஆராய்ந்து
அதுதணிக்கும்வாய் - (பின்) அது தீர்க்கும் உபாயத்தினை
நாடி - அறிந்து
வாய்ப்பச் செயல் - (அதனைப்) பிழைபடாமற் செய்யக்கடவன்.

(க - ரை.) வைத்தியன் வியாதியையு மதன் காரணத்தையு மதுநீங்கு முபாயத்தையு மாராய்ந்து மருத்துவஞ் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) காரணம் - உணவு செயலென முன் சொல்லப்பட்டவை. அவ்விரண்டையும் நாடுதற்குப்பயன் - நோயையும், உபாயத்தையும், ஐயமறத் துணிதல், மருந்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதல் முதலாகிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு அது தணிக்கும் வாயென்றார். பிழைபடா மை பழைய மருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறையிலே தப்பாமை. (அ)

உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

(ப-ரை.) கற்றான் (ஆயுள்வேதத்தை) கற்றமருத்துவன் (அவ்வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்)
உற்றானளவும் - நோயாளி யளவையும்
பிணியளவும் - (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயினளவையும்
காலமும் - (தன் செயற்கேற்ற) காலத்தினையும்
கருதி - (அந்நூல்வழியால்) நோக்கி
செயல் - (அவைகளோடு பொருந்தச்) செய்யக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) மருத்துவன் பிணியாளி யளவையும் பிணியளவையும் கால த்தினளவையு மறிந்து பொருந்தச் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நோயாளியளவு - சரீரசுபாவம் பருவம் வேதனைகளினளவு பிணியளவு * சாத்தியம், அசாத்தியம், † யாப்பியமென்கிற சாதிவேறுபாடும், தொடக்க நடுவீறென்னும் அதன் பருவவேறுபாடும் வன்மை மென்மைக ளும் முதலாயின. காலம் முன்சொல்லியது. இம்மூன்றும் தப்பாமல் நூல் வழியாலும்அறிவு மிகுதியாலும், ஆராய்ந்து செய்கவென்பதற்கு கற்றான்கரு திச்செயலென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விழுக்கம் வந்தவிடத் துத் தீர்க்கும் வழி சொல்லப்பட்டது,] (கூ)

உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து

(ப-ரை.) மருந்து - (பிணிக்கு) மருந்தாவது
உற்றவன் - (அதனை) யுற்றவன்
தீர்ப்பான் - (அதனைத்) தீர்க்குமருத்துவன்
மருந்து - (அவனுக்குச்சாதனமாகிய) மருந்து
உழைச்செல்வான் - (அதனைத்தப்பாமல்) செய்பவன்
என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட
அப்பால் - அந்நான்கு பகுதியையுடைய
நாற்கூற்றே - நான்கு திறத்தது - எ - று.

(க - ரை.) பிணிக்கு மருந்தாவது நோயாளிவைத்தியன் மருந்து செய் பவன் இந்நான்குமாம் என்பதாம்.

---

* சாத்தியம்-தீர்க்கத்தக்கது, அசாத்தியம்-தீர்க்கத்தகாதது. †யாப்பியம்-ஒடத்தக்கது.

(வி - ரை.) அவைகளுள் உற்றவன் வகை நான்காவன பொருளுடைமை-மருத்துவன்வழிநிற்றல், நோய் நிலையுரைத்தல், வன்மை-மருந்துத்துன்பம் பொறுத்தல், எனவிவை தீர்ப்பான்வகை நான்காவன நோய்ப்பார்த்தற் கஞ்சாமை-ஆசிரியனை வழிப்பட்டு அடைந்த கல்வி நுண்ணறிவுடைமை, பலகாலுந் தீர்த்துவருதல் மனமொழி மெய்கள் பரிசுத்தமாதல்-எனவிவை, மருந்தின் வகை நான்காவன் பலபிணிகளும் ஏற்ற சுவைவீரியம் விளைவாற்றல்களால் மேம்படுதல் - எளிதிலே பெறப்படுதல், சரீரசுபாவத்தோடு பொருந்தல் எனவிவை இயற்றுவான் வகை நான்காவன நோயாளியிடத்தே அன்புடைமை, மனமொழி மெய்கள் பரிசுத்தமாதல், சொல்லியபடியே செய்தல் வல்லமை, அறிவுடைமை, எனவிவை. இவையெல்லாம் கூடியவிடத்தல்லது பிணி தீராமையால் இக்கூட்டத்தை மருந்தென்றார். [இதனால் அவன் தீர்த்தற்கு வேண்டுவன வெல்லாம் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

தொண்ணூற்றைந்தாம் அதிகாரம் மருந்து.

முற்றிற்று.

ஆ அதிகாரம் ௯௫-க்கு திருக்குறள்-௯௫0.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியன் முதலானவைகளிலே அடங்கா தொழிந்தவைகளினியல்பைப் பதிமூன்றதிகாரத்தினாலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலேகுடிமை சொல்லுகிறார்.

௯௬ - ஆம் - அதி - குடிமை.

அஃதாவது: உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தன்மை. உயர்குடிப்பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் அவசியம் வேண்டுவதாகலால் அச்சிறப்புப்பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது

இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(ப-ரை.) செப்பமும் - செம்மையும்
நாணும் - நாணமும்
ஒருங்கு - ஒன்றுசேர
இற்பிறந்தார்கண்ணல்லது-உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே;

இயல்பாக - சுபாவமாக
இல்லை - உண்டாகா - எ - று.

(க - ரை.) செம்மையும், நாணமும், நற்குடியிற் பிறந்தவர்க் கல்லது மற்றவர்க்கில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) செம்மை, கருத்தும், சொல்லும், செயலும், தம்முள்ளே மாறுபடாமை, நாண்பழி பாவங்களின் மடங்குதல் இவை இற்பிறந்தார்க்கானல் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமல் தாமே உண்டாகும் பிறர்க்கானல் கற்பித்த விடத்தும் நெடிது நில்லா வென்பதாம். (க)

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

(ப-ரை.) குடிப்பிறந்தார் உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவர் (தமக்குரிய)
ஒழுக்கமும் - நன்னடக்கையும்
வாய்மையும் - மெய்ம்மையும்
நாணும் - நாணமும் ஆகிய
இம்மூன்றும் - இம்மூன்றிடத்தும்
இழுக்கார் - (நூலறிவாசலல்லாமல் தாமாகவே) வழுவார் - எ - று.

(க - ரை.) உயர் குடியிற் பிறந்தவர் நன்னடக்கை, சத்தியம், வெட்கம். இம்மூன்றிலுந் தவறார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒழுக்கமுதலாகிய மூன்றும் மெய்மொழி மனங்களுக்கு உரியவையாதலால், அம்முறை வைக்கப்பட்டன இழுக்கல் - தாமறியாது வருதலால் இழுக்காரென்றார். (உ)

நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு

(ப-ரை.) வாய்மை - (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத
குடிக்கு - குடியிற்பிறந்தவர்க்கு (வறியவர் சென்றவிடத்து)
நகை - முகமலர்ச்சியும்
ஈகை (உள்ளவை) கொடுத்தலும்
இன்சொல் - இன்சொற் சொல்லுதலும்
இகழாமை - இகழாமையும் ஆகிய
நான்கும் - இந்நான்கும்
வகை - (உரிய) வகையாகும்
என்ப - (நூலோர்) சொல்லுவர் - எ - று.

(க - ரை.) நற்குடியிற்பிறந்தவர்க்கு முகமலர்ச்சிகொடுத்தல்இன்சொல் இகழாமை இந்நான்கு முரித்தாம் என்பதாம்

(வி - ரை.) பொய்ம்மை வேறுபடுதலுடைமையால், வேறுபடாமையை வாய்மையென்றும் இல்லாரை எல்லாரும் இகழ்வாராகலால், இகழாமையை அவர் கூறுக்கியும் சொல்லினர். குடி ஆகுபெயர். [இவைமூன்று பாட்டாலும் குடிப்பிறந்தாரியல்பு சொல்லப்பட்டது] (ங)

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர்.

(ப-ரை.) அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய
கோடி - கோடியளவினதாகிய பொருளை
பெறினும் - பெற்றாலும்
குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்
குன்றுவ - (தம்மொழுக்கங் குன்றுந் தொழில்களை
செய்தலிலர் - செய்யார் - எ - று.

(க - ரை.) உயர்குடியிற் பிறந்தவர் கோடிபொருளைப் பெற்றாலுங்குன்றுந் தொழிலைச் செய்யார்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கோடியென்பது இங்கே எண்ணப்படும் பொருண்மேல் நின்றது குன்றுந்தொழில்கள் குன்றுதற்கு ஏதுவாகிய தொழில்கள். (௪)

வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

(ப-ரை.) பழங்குடி - பழமைதொட்டு வருகிற குடியிலே பிறந்தவர்
வழங்குவது - தாம் கொடுக்கும் பொருள்
உள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் - முன்னையளவிலே சுருங்கிய விடத்தும்
பண்பின் - தமது குணமுடைமையில்
தலைப்பிரிதலின்று - நீங்கார் - எ - று.

(க - ரை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர் கொடுக்கும் பொருள்சுருங்கியவிடத்துங் குணமுடைமையிற் குறையார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பழமைதொட்டுவருதல்சேர, சோழ, பாண்டிய ரென்பது போல், ஆதிகாலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல் அவர்க்கு வறுமையாவது, தாம் கொடுக்கும் பொருள் முன்னையளவிலே சுருங்குவதாகலால்அதனையே சொல்லினர். (௫)

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.

(ப-ரை) மாசற்ற - வசையற்று வருகின்ற
குலம்பற்றி - நமது குடிமரபினோடொத்து
வாழ்துமென்பார் - வாழக்கடவோமென்று நினைத்து அப்படியே வாழ்வோர் வறுமையுற்றவிடத்தும்
சலம்பற்றி - வஞ்சனையைப்பொருந்தி
சால்பில - அமைவில்லாத தொழில்களைச்
செய்யார் - எ - று.

(க - ரை.) நற்குடிப் பிறப்பில்வாழ்பவர் வஞ்சனைபொருந்தி யமைவில்லாத தொழில்களைச் செய்யார் என்பதாம்,

(வி - ரை.) அமைவில்லாமை தங்குடிமரபினுக்குத்தகாமையாம் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர் வறுமையுற்றவிடத்தும், அவ்வியல்பின் வேறுபடா ரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(ப-ரை.) குடிப்பிறந்தார்கண் - உயர்குடியிற்பிறந்தவரிடத்தே (உண்டாகிற)
குற்றம் - குற்றமானது (தான்சிறிதேயாயினும்)
விசும்பின் - ஆகாயத்தில்
மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து
மறுப்போல் - களங்கம்போல்
உயர்ந்து - ஓங்கி
விளங்கும் - தோன்றும் - எ - று.

(க - ரை.) உயர்குடியிற் பிறந்தவரிடத் துண்டாங் குற்றஞ் சிறிதாயி னுஞ் சந்திரனிற் களங்கம்போலோங்கி விளங்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயர்ந்தகுடிக்கு விசும்பும், அதிற் பிறந்தோருக்கு மதியும் அவர் குற்றத்துக்கு களங்கமும் உவமானங்கள். குடியினது உயர்ச்சியினாலும் சந்திரன்போன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலாலும், அக்குற்றமானது உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படு மென்பதாம். (௭)

நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும்.

(ப-ரை.) நலத்தின்கண் - (குல) நலமுடையானாய் வருகின்றவனிடத்தே
நாரின்மை - அன்பில்லாமை
தோன்றின் - உண்டாமாயின் (உலகம்)
அவனை - அம்மனிதனை
குலத்தின்கண் - அக்குலப் பிறப்பிடத்தே
ஐயப்படும் - சந்தேகப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) நலமுடையவனிடத்து அன்பில்லாமை யுண்டாயினவனைக் குலமுடைய னல்லனென் றையப்பாட்டில் வைக்கப்படும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். அன்பில்லாமையால் கொடா மை கடுஞ்சொல் முதலானவை சொல்லப்பட்டன. தோன்றினென்பது - தோன்றுமை விளக்கிநின்றது. நலனுடையனாய் வருதலினடுவே இவை தோ ன்றலால், உள்ளது ஐயமாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வேறுபட்ட வழிப்படு மிழுக்கும் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(ப-ரை.) நிலத்திற்கிடந்தமை - நிலத்தினியல்பை
கால் - (அதனிடத்தே முளைத்த) முளையானது
காட்டும் - காண்பிக்கும் (அதுபோல)

குலத்திற்பிறந்தார் வாய்ச்சொல் - நற்குலத்திற் பிறந்தவர் வாய்ச்சொல்
காட்டும் - (அக்குலத்தினியல்பைக்) காட்டும் - எ - று.

(வி - ரை.) கிடந்தமை-உள்ளகுணம் மூலைமாத்திரத்தால் நன்மையும் தீமையும் தெரிதலால், இலைமுதலானவை காட்டுமெனச்சொல்லாராயினர். ஆகவேகுலத்திற் பிறந்தார்க்கும் செயல்முதலானவை வேண்டாவாயினகுலத்தியல் பறிதற்குச் சாதனம் சொல்லுவார்போன்று இன்சொல் சொல்லவேண்டுமென்றபடி யாயிற்று: (௯)

நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங்குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நலம்வேண்டின் - (தனக்கு) நலமுடைமை வேண்டுவானாகில்
நாணுடைமை - நாணமுடையவனாதல்
வேண்டும் - வேண்டற்கடவன்
குலம் வேண்டின் - குலமுடைமையை வேண்டுவானாயின்
யார்க்கும் - (வணங்கத்தக்க) யாவரிடத்தும்
பணிவு - வணங்குதலை
வேண்டுக - வேண்டக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) நலத்தை விரும்பினால் நாணத்தைக்கொள்ளக்கடவன், குலத்தை விரும்பினால் வணக்கத்தைக் கொள்ளக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நலம், புகழ், புண்ணியங்கள். அந்தணர், சான்றோர், அருந்தவத்தோர், தன்முன்னோர் தந்தைதாய் இவரெல்லாம் அடங்கயார்க்குமென்றார். பணிவு, இருக்கையெழல், எதிர்செலவ் முதலாயின. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் குடிமைக்கு வேண்டியன சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

தொண்ணூற்றாறாம் அதிகாரம் குடிமை.

முற்றிற்று.

௯௭ - ஆம் - அதி - மானம்

இனிக் குடிப்பிறந்தவர்க்கு உரியகுணங்கள் சொல்லத்தொடங்கி முதவில்-மானம் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது எந்நாளும் தன்னிலையிலே தாழாமையும், ஊழால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம். இது அக்குடிப்பிறப்பை அழியாமல்நிறுத்துதலாலே அச்சிறப்புப்பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல்.

(ப-ரை.) இன்றியமையா - செய்யாதவிடத்தே தாம் (அமையாத)
சிறப்பின வாயினும் - சிறப்புடையவை யாயினும்
குன்ற - (தங்குடிப்பிறப்பானது) தாழ
வருப - வருஞ்செயல்களை
விடல் - விடக்கடவன் - எ - று.

(க - ரை.) மிகவுஞ் சிறப்புடையவையாயினும் தங்குடி தாழவருஞ்செயல்களை விடக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அமையாமை-இறத்தல் குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையால் வந்தது, தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்தாயினும் பிழையென்னும் வடநூலின் முறைமையை மறுத்து உடம்பினது நிலையில்லாமையும், மானத்தினது நிலையுடைமையும், ஆராய்ந்து அவை செய்யலாகா தென்றபடி. (க)

சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(ப-ரை.) சீரொடு - புகழுடனே
பேராண்மை - மானத்தை நிறுத்துதலை
வேண்டுபவர் - விரும்புபவர்
சீரினும் - புகழ் சம்பாதிக்கு மிடத்தும்
சீரல்ல - தங்குடிக்கு ஒவ்வாத இழிதொழில்களை
செய்யார் - செய்யார் - எ - று

(க - ரை.) மானத்தை விரும்புவோர் தங்குடிக்கொவ்வாத தொழில்களைச்செய்யார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத திடத்தால் உண்டாதல்பற்றி, பேராண்மை யெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின்பொருட்டாகவுஞ்செய்யாரென்பதாம் அசைநிலை. (உ)

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(ப-ரை.) (குடிப்பிறந்தவர்க்கு) பெருக்கத்து - நிறைந்த செல்வம் உண்டான விடத்து
பணிதல் - (யாவரிடத்தும்) பணிவு
வேண்டும் - வேண்டும்
சிறிய - குறைந்த
சுருக்கத்து - வறுமையுண்டானவிடத்து
உயர்வு - பணியாமை
வேண்டும் - வேண்டும் - எ - று.

(க - ரை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர்க்குச் செல்வத்தில் வணக்கமும், வறுமையில் வணங்காமையும்வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பணியாமை-தாழ்வுவாராமல் பழைய வுயர்ச்சிநிலைநிற்றல் செல்வமுடையபோது அது உயற்சி செய்தலினாலே தாம் தாழ்தலும் வறு

மையுடையபோது அது தாழ்வு செய்தலினாலே தாம் உயர்தலும், வேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் தாம் தாழ்தற்கு ஏதுவானவைகளை செய்யாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

(ப-ரை.) மாந்தர் - (குடிப்பிறந்த) மனிதர்
நிலையின் - (தம்முயர்ந்த) நிலையிலிருந்து
இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்தவிடத்து
தலையினிழிந்த - தலையிருந்து வீழ்ந்த
மயிரனையர் - மயிர்போல்வர் - எ - று.

(க - ரை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர் நிலைகெட்டவிடத்துத் தலையிலிருந்து நீங்கிய மயிர்க்கொப்பாவார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அந்நிலையை விடாது நின்றவிடத்தே விரும்பி மரியாதை செயப்படுதலும், விட்டுத் தாழ்ந்தவிடத்தே இழிவு செய்யப்படுதலும் உவமானத்தாற் பெற்றாம். (௬)

குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

(ப-ரை.) குன்றினனையாரும் - (குடிப்பிறப்பால்) மலைபோலுயர்ந்தவரும்
குன்றுவ - தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களை
குன்றியனைய - ஒருகுன்றியளவாயினும்
செயின் - செய்தலால்
குன்றுவர் - தாழ்வார் - எ - று.

(க - ரை.) மலையை நிகர்த்த குடிப்பிறப்பாளரும் தாழ்தற் கேதுவான செயல்களைச் செய்தால் தாழ்வார்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) குன்றியனையவிம் என்கிற இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களாவன - பழிக்கப்படுஞ் செயல்கள். (௭)

புகழின்றால் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

(ப-ரை.) இகழ்வார்பின் - (தம்மை) அவமதிப்பவர் பின்னே
சென்றுநிலை - (ஒருவன் மானம்விட்டுச்) சென்று நிற்கின்றநிலை
புகழின்று - (இவ்வுலகத்துப்) புகழுண்டாக்காது
புத்தேணாட்டு - மற்றைத் தெய்வ லோகத்திலே
உய்யாது - செலுத்தாது
மற்று - இனி
என் - (அவனுக்குச் செய்வது) யாது - எ - று.

(க - ரை.) இகழ்பவர் பின்சொல்லுவோர் நிலை புகழை யுண்டாக்காது தேவருலகத்துச் செலுத்தாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆலிரண்டும்அசைகள். புகழுண்டாக்குவப்புகழென்றார்,பய னுகிய இவ்விரண்டும் இல்லாமல், வீணாகமானங்கெடுக்கின்றதுஎன்னவென் பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவை செய்த குற்றம்சொல்லப்பட் டது. (சு)

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(ப-ரை.) ஒட்டார்பின் - (தன்னை) இகழ்வார் பின்னே
சென்றுபோய் - (பொருள்பெற்று) ஒருவன் வாழ்தலின் (அத னல்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலைக்காட்டிலும்
அந்நிலையே - முன்னே நிலையிலேநின்று
கெட்டானெப்படுதல் - இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல்
நன்று - (அவனுக்கு) நன்று - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனிகழ்பவர்பின்சென்றுவாழ்தலினுமுன்னிலையிலிருந் திறந்தானென்று சொல்லப்படுதலே நல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை.) புகழும்வானுலகமும் உண்டாக்காதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வமென்பாரை நோக்கிச் சொல்லியது. (எ)

மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து.

(ப-ரை.) பெருந்தகைமை - உயிர்குடிப்பிறப்பானது
பீடு - (தன்) வலியாகியமானம்
அழியவந்தவிடத்து - கெடவந்தபோது
ஊனோம்பும் - (இறந்துபோகாமல் பயனில்லாத) உடம்பைக் கா ப்பாற்றும்
வாழ்க்கை - வாழ்வானது
மற்று மருந்தோ - (பின்னு மிறவாமைக்கு) மருந்தாமோ - எ-று.

(க - ரை.) மானமழியவந்தபோது உடலைக் காப்பாற்றும் வாழ்வானது இறவாமைக்கு, மருந்தாமோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) அக்குடிப்பிறப்பு - நற்குணங்களுக்கெல்லாம்இடனுதற்சிற ப்புப்பற்றி-பெருந்தகைமையென்றும், அக்குணம்பலவினு மானமானது அக் குடிப்பிறப்புக்கு வலியாதற் சிறப்புபற்றி பீடென்றும், அம்மானம் அழிந் தால் நின்ற வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால், அதனை ஊனென்றும், பின் னுமிறத்தல் நிச்சயமென்றதற்கு மருந்தோவென்றும் சொல்லினர். (அ)

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(ப-ரை.) மயிர்நீப்பின் - (தன்மயிர்த்திரளில்) ஒருமயிர் நீங்கினும்
வாழா - உயிர்வாழாத
கவரிமாவன்னார் - கவரிமாவையொப்பவர்
மானம்வரின் - (உயிர் நீங்குதற்கான) மானம் பெருமளவுவரின்

உயிர் - அவ்வுயிரை
நீப்பர் - விடுவர் - எ - று.

(க - ரை.) கவரிமானுக் கொப்பானவர் மானங்கெடவரி னுயிரைவிட்டு விடுவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நீப்பினுமென் னு மும்மைதொக்குநின்றது. உயிருமானமும் உடனில்லாவிடத்துப் பின்னும் போவதாகிய வுயிரைநீக்கி எந்நாளு நிற்பதாகிய மானமடைவரென்பதாம். உவமானம் அவர்க்கு அது இயல்பென்பது விளக்கியது.

இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(ப-ரை.) இளிவரின் - (தமக்கு) ஓரவமானம் வந்தவிடத்து
வாழாத - (பொறுமல்) உயிர்வாழாத
மானமுடையார் - மானமுடையவரது
ஒளி - புகழ்வடிவை
உலகு - உலகத்தார்
தொழுதேத்தும் - (எந்நாளும்) தொழுது துதியாநிற்பார் - எ - று.

(க - ரை.) அவமானம் வந்தபோது உயிர்பெற்று வாழாத மானமுடையவர் புகழ்வடிவை யுலகத்தார் துதிப்பார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்வலவனே வானவூர்தி யெய்துவராதலால். சுவர்க்கம் பெறுதல் சொல்லவேண்டா வாயிற்று. [இவை நான்கு பாட்டாலும் மானப்பொருட்டாகிய இறப்பின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

தொண்ணூற்றேழாம் அதிகாரம் மானம்
முற்றிற்று.

கூஅ - ஆம் - அதி - பெருமை.

அஃதாவது: செய்தற்கரிய செய்தல்-செருக்கில்லாமை பிறர்க்குற்றஞ் சொல்லாமை. என்றிவைமுதலாகிய நற்குணங்களாலே பெரியராயினோரது தன்மையாம். நிலையிலிருந்து மேலுமேலும் உயர்த்துவதாகிய இக்குணங்கள் உண்டாவது நிலையிலிருந்து தாழாமை உள்ளவிடத்தே யாகலால். இது மானத்தின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒளியொருவர் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவர்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
ஒளி - ஒளியாவது
உள்ளவெறுக்கை - (பிறராலேசெய்தற்கரியவைகளைச் செய்வோமென்று நினைக்கிற) மனவெழுச்சியின்மிகுதி
ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
இளி - மாசாவது
அஃதிறந்து - அச்செயலை யொழிந்து
வாழ்துமெனல் - உயிர்வாழக்கடவோமென்று நினைத்தல் - எ - று,

(க - ரை.) ஒருவனுக் கொளியாவது மனவெழுச்சியாம், இளியாவது. மனவெழுச்சி யில்லாமையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒளி-தான் உளனாயகாலத்துமிருந்து தோன்றுதலுடைமை முன்னும் செய்தற்கரிய செய்வார் பெரியரென்றாராயினும், இங்கே அவை அளவிறந்த உபகாரம் ஈகை முதலானவையாம். அவைகளினாலாகிய பெருமையை அதன்காரணத்தின் மேலிட்டு உள்ளவெறுக்கையென்றும், அதனையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியும் சொல்லினர். [இதனாற்பெருமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(ப-ரை.) எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாமக்களுயிர்க்கும்
பிறப்பு - (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு
ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும் (ஆயினும்)
சிறப்பு - (பெருமை சிறுமை எனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள்
ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம்
செய்தொழில் - செய்யுந்தொழில்களது
வேற்றுமையான் - வேறுபாட்டால் - எ - று.

(க - ரை.) மக்களுக்குப் பிறப்பியல்பொத்திருக்கும், தொழில் வேற்றுமையாற் சிறப்பியல் பொவ்வாவாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வேறுபாடு-நல்லவையும், தீயவையும், இரண்டுமானவையும் இரண்டு மல்லாதவையும், ஆகிய பலபிரிவுகள் வினைவசத்தால் பஞ்சபூதகாரியமாகிய உடம்பைப் பொருந்திநின்று அதன் பயனனுபவித்தல் எல்லாருக்கும் ஒத்திருத்தலால். பிறப்பொக்குமென்றும் பெருமை சிறுமைகளுக்குக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிற்பிரிவுகள் உடம்புதோறும் வேறுபடுதலால், சிறப்பொவ்வாவென்றும் சொல்லினர். (உ)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(ப-ரை.) மேலல்லார் - (செய்தற்கரியவைகளைச் செய்யமாட்டாமல்) சிறியராயினோர்
மேலிருந்தும் - உயர்ந்த ஆதனங்களில் இருந்தாராயினும்
மேலல்லர் - பெரியராகார்

கீழல்லவர் - (அவைசெய்து) பெரியராயினோர்
கீழிருந்தும் - தாழ்ந்த வெறுநிலத்தில் இருந்தாராயினும்
கீழல்லார் - சிறியராகார் - எ - று.

(க - ரை.) சிறியவர்மேலிருந்தாலும் பெரியவராகார், பெரியவர்கீழிருந்தாலுஞ் சிறியவராகார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாலே செல்வவறுமைகளும், மேல்கீழ்களாலே பெருமை சிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் முறையே குடிப்பிறப்புமாத்திரத்தாலும், செல்வமாத்திரத்தாலும், பெருமை உண்டாகாமை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

(ப-ரை.) ஒருமை - பிளவுபடாத மனத்தையுடைய
மகளிரேபோல - கற்புள்ள மாதரைப்போல
பெருமையும் - பெருமைக் குணமும்
தன்னைத்தான் - தன்னைத்தானே
கொண்டொழுகின் -(ஒருவன் நிறையின்வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு - நடக்கவல்லவனாயின்
உண்டு - (அவனிடத்து) உண்டாம் - எ - று.

(க - ரை.) பெருமைக் குணமுங் கற்புள்ள மாதரைப் போலத் தன்னைக்காத்துக் கொண்டவனுக்குண்டு என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒழுகுதல்-மனமொழிமெய்களை அடக்கி உபகாரமுதலானவைசெய்து வருதல். [இதனால் பெருமை உண்டாமாறு சொல்லப்பட்டது.]

பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(ப-ரை.) பெருமையுடையவர் - (அவ்வழியாலே) பெருமை யுடைய ராயினோர் (தாம்வறிய ராகியவழியும்)
அருமையுடைய - (பிறராலே செய்தற்கு) அருமையுடைய வையாகிய
செயல் - (தஞ்) செயல்களை
ஆற்றின் - (அவைசெய்யும்) வழியால்
ஆற்றுவார் - (முடிவுபெறச்) செய்யவல்லார் - எ - று.

(க - ரை.) பெருமை யுடையோர் அருமையுடைய செயல்களைச்செய்வார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அரியசெயல்களைமுன்செய்து வந்தமை தோன்ற-பெருமையுடைய ரென்றதனாலும், ஆற்றுவாரென்றதனாலும், வறியராகிய வழியுமென்பது பெற்றாம். இதனால் அதனை யுடையார்செய்திசொல்லப்பட்டது.]

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு.

(ப-ரை.) பெரியாரை - (அப்படிப்பட்ட) பெரியாரை
பேணி - வழிபட்டு
கொள்வே மென்னும் - (அவரியல்பைக்) கொள்வே மென்னும்
நோக்கு - கருத்து
சிறியார் - மற்றச்சிறிய ராயினோரது
உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத்து
இல்லை - உண்டாகாது - எ - று.

(க - ரை) பெரியோரை வழிபட்டுகொள்வோ மென்னும் கருத்துச்சிறியோர் மனத்திடத்தில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) குடிமைசெல்வம் கல்வியென்றிவை யுடையவராயிருக்கை மாத்திரத்தால், தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியல்பென்று அடங்கியிருப்பாரை வழிபட்டு அவ்வியல்புடைய ராதல் கூடாதென்பதாம். (சு)

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றுஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்.

(ப-ரை.) சிறப்பும் - (தனக்குத் தகும்பெரியோரிடத்து அடங்கிருத்தலைச் செய்வதாகிய) சிறப்பும்
தான் - தான்
சீரல்லவர் கட்படில் - (தனக்குத்தகாத) சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின்
இறப்பேபுரிந்த - (அடங்கியிருத்த லொழிந்து செருக்கினிடத்திலே) மிகுந்த
தொழிற்றும் - செயலை யுடைத்தாம் - எ - று.

(க - ரை.) சிறப்புஞ் சிறியவரிடத் துண்டாயி செருக்கிலேமிகுந்த தொழிலையுடையத்தாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) செருக்கினை மிகச்செய்யு.மென்பதாயிற்று. சிறப்பு-குடிமை செல்வங் கல்விகளிலானாகிய மிகுதி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அஃதில்லாதார் செய்தி சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து.

(ப-ரை.) பெருமை - பெருமை யுடையவர்
என்றும் - சிறப்புண்டாகிய நாளிலும்
பணியும்-அடங்கி நடப்பார்
சிறுமை - (மற்றைச்) சிறுமையுடையவர் (என்றும்) அது இல்லாத நாளிலும்
தன்னைவியந்து - தம்மைமெச்சி
அணியும் - சிறப்பிப்பார் - எ - று.

(க - ரை.) பெருமையுடையவர் சிறப்புண்டாகிய காலத்து மடங்கிநடப்பார் சிறுமையுடையவர் சிறப்பில்லா காலத்துந் தம்மை சிறப்பித்து நடப்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) [பல்லோர் படக்கை முன்னிலை தம்மையிற் செல்லதாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே] என்ற விலக்கணத்திற்கு மாறாயினு மதற்குக் காரணம் * பண்புடையவர் தொழில்கள் பண்பின்மேல்ஏற்றப்பட்டன இது பின் அற்றமறைக்கு மென்னு மிடத்தும் ஒக்கும் ஆமிரண்டும் - அதை சிறப்பித்தல்-பிறரிலுந் தமக்கு ஒருயர்வை ஏற்றிக் கொள்ளல். (௮)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

(ப-ரை.) பெருமை - பெருமைக்குணமாவது
பெருமித மின்மை - காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் அது இயல்பாகவேநீக்கிச் செருக்கில்லா திருத்தல்
சிறுமை - சிறுமைக் குணமாவது
பெருமித மூர்ந்துவிடல் - (காரணம் இல்லாவிடத்தும்) அதனை ஏற்றிக்கொண்டு செருக்கின் முடிவிலே நின்றுவிடுதல்-எ-று.

(க - ரை.) பெருமைக் குணமாவது செருக்கில்லா திருத்தல், சிறுமைக் குணமாவது செருக்குடைத்தா யிருத்தல் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அளவரச்செருக்க லென்பதாயிற்று. (௯)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

(ப-ரை.) பெருமை - பெருமையுடையவர்
அற்றமறைக்கும் - (பிறர் மானத்தையே சொல்லி) அவமானத்தை மறையாநிற்பர்
சிறுமை - மற்றைச்சிறுமை யுடையவர்
குற்றமே கூறிவிடும் - பிறர்குணத்தைமறைத்துக்) குற்றத்தையே சொல்லிவிடுவார் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோர் பிறரவமானத்தை மறைப்பர். சிறியோர் பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லுவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மறைத்தலும் சொல்லலும் மற்றையிடத்தும் கூட்டப்பட்டன. தான்-அசை. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் இருவர்செயலும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (௧௦)

தொண்ணூற்றெட்டாம் அதிகாரம் பெருமை.

முற்றிற்று.

* நன்னூல் சூத்திரம்.

௯௯ - ஆம் - அதி - சான்றாண்மை.

அஃதாவது: பலகுணங்களாலும்நிறைந்து அவைகளை ஆளுதற்றன்மை, பெருமையுள் அடங்காத பலகுணங்களையும் தொகுத்துக்கொண்டு நிற்கை யால், இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(ப-ரை.) கடனறிந்து - (நமக்குஇது) தருவதென்று அறிந்து
சான்று - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்து
ஆண்மை - (அவைகளை) ஆளுதற்றன்மையை
மேற்கொள்பவர்க்கு - மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு
நல்லவை யெல்லாம் - நல்லகுணங்களெல்லாம்
கடன் - இயல்பாயிருக்கும்
என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியவர்களுக்கு நற்குணங்களை மேற்கொள்ளுதல் கடைமையாயிருக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சிலகுணங்களில்லாவிடத்தும், உள்ளவை இயல்பாயிராதவிடத்தும், சான்றாண்மை யென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையால், இவ்வேதுப்பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இப்படிச் சொல்லினு ரென்பதாம். (௧)

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(ப-ரை.) சான்றோர் நலன் - சான்றோர் நலமாவது
குணநலம் - குணங்களாலாகிய நலமே
பிறநலம் - அது நீங்கலான உறுப்புக்களாலாகிய நலம்
எந்நலத்துள்ளதூஉம் - எந்த நலத்திலு முள்ளதும்
அன்று - அல்ல - எ - று.

(க - ரை.) சான்றோர்க்குக் குணநன்மையே பெரியநன்மையாம், மற்ற நன்மை நன்மையல்ல என்பதாம்.

(வி - ரை.) அகநலத்தை முன்னே பிரித்தமையால், மற்றைப்புறநலத்தை பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புக் கல்விமுதலாக நூலோரிடத்த நலங்களுள்ளே சொல்லாமையால், எந்நலத்துள்ள தூஉ மன்றென்றும் சொல்லினர், [இவை இரண்டு பாட்டாலும் சால்புக்குஏற்ற குணங்கள் பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டன.] (௨)

அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

௯௯ - ஆம் - அதி - சான்றாண்மை.

(ப-ரை) அன்பு - (சுற்றத்தார்மேலே யல்லாமற் பிறர்மேலும் உண்டாகிய) அன்பும்
நாண் - (பழிபாவங்களி) னாணலும்
ஒப்புரவு - (யாவரிடத்தும்) உபகாரஞ் செய்தலும்
கண்ணோட்டம் - (பழையவர்மேல்) கண்ணோடலும்
வாய்மையோடு - எவ்விடத்தும்) மெய்ம்மை சொல்லுதலோடும்
சால்பு - சால்பென்னும் (பாரத்தை)
ஊன்றிய - தாங்கிய
தூண் - தூண்கள்
ஐந்து - அஞ்சு - எ - று.

(க - ரை.) அன்பு நாணம் உபகாரம் தாட்சணியம் சத்தியம் இவ்வைந்துஞ் சால்பென்னும் பாரத்தைத் தாங்குந் தூண்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இக்குணங்கள் அல்லாவிடத்தே சால்பு நிலைபெறாமையால் இவைகளைத் தூணென்றார். (௩)

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(ப-ரை.) நோன்மை - தவமாவது
கொல்லா நலத்தது - (பிறவறங்களும் வேண்டுமாயினும்) ஒருயிரையுங் கொள்ளாத அறத்தினிடத்தாம் (அதுபோல)
சால்பு - சால்யாவது
பிறர்தீமை சொல்லாநலத்தது - பிறர்குணங்களும் வேண்டுமாயினும்) பிறர்தீமையைச் சொல்லாத குணத்தினிடத்ததாம்.

(க - ரை.) நோன்பாவது யாதொன்றையுங் கொல்லாமையாம் சால், பாவது, பிறர்குற்றத்தைச் சொல்லாமையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தவத்திற்குக் கொல்லா வறம்போல் சால்பிற்குப் பிறர்குற்றம் சொல்லாக்குணம் சிறந்த தென்பதாம். (௪)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(ப-ரை.) ஆற்றுவார் - (ஒரு கருமத்தைச்) செய்து முடிப்பவரது
ஆற்றல் - வலிமையாவது
பணிதல் - (அதற்குத் துணையாவாரைத்) தாழ்ந்துதேடிக் கொள்ளுதல்
சான்றோர் - இனிச் சால்புடையவர்
மாற்றாரை - பகைவரை
மாற்றும்படை - பகைமையொழிக்குஞ் சாதனமும்
அது - அப்பணிதல் - எ - று.

(க - ரை.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது பணிதல் அது சத்துருக்களைவெல்லும் படையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆற்றல் - செயவல்லராந்தன்மை· சால்பிற்கு ஏற்றபணிதற்குணத்துச் சிறப்புச்சொல்லுவார். மற்றதுமுடன் சொல்லினர். (௫)

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(ப-ரை.) சால்பிற்கு - சால்பாகிய (பொன்னினை) வறிதற்கு
கட்டளை - உரைகல்லாகிய (செயல்)
யாதெனில் - யாதென்றால்
தோல்வி - (தம்மினுயர்ந்தவரிடத்துக்கொள்ளுந்) தோற்பை
துலையல்லார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும்
கொளல் - கொள்ளுதல் - எ - று.

(க - ரை.) சால்பிற்குறைகல் எதுவெனின் இழிந்தவரிடத்துந்தோல் கொள்ளுதல் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எச்சவும்மையால் இருதிறத்தாரிடத்தும் வேண்டுதல் பெற்றாம். கொள்ளுதல் வெல்லும் வலிமையுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லலினைத்துத் தமக்குச் சமானமாக்கிக் கொள்ளாமல் தோற்பால் அவரின் உயர்வாராயின் அதனாலே சால்பளவு அறியப்படுமென்பதாம். (௬)

இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(ப-ரை.) (சால்புடையவர்) இன்னா - (தமக்குத்) துன்பந் தருமவைகளை
செய்தார்க்கும் - செய்தவர்களுக்கும்
இனியவே - இன்பந்தருமவைகளையே
செய்யாக்கால் செய்யாவிட்டால்
சால்பு - சான்றாண்மை
என்னபயத்தது - (வேறே) என்னபயனுடைத்து - எ - று.

(க - ரை.) துன்பஞ் செய்தவர்களுக்கு மின்பஞ்செய்யாவிடில் சான்றாண்மை யென்னபயனைத்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஓ அசை சிறப்பும்மைசால்புடையவரும்இன்னா செய்தற்கு இடமாதல் விளக்கின்றது. தாமும் அவர்க்கு இன்னாசெய்வாராயின் தம்முடைய சால்பால் ஒருபயனும் இல்லையென்பதாம். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் சிறப்பு வகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(ப-ரை.) சால்பென்னும் - சால்பென்று சொல்லப்படும்
திண்மை - வலிமை
உண்டாகப்பெறின் - தன்னிடத்துண்டாகப் பெற்றால்
ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
இன்மை - வறுமை யால்வருவது
இளிவன்று - இகழ்வாகாது - எ - று.

(க - ரை.) சால்பின் வலிமையுண்டாகப் பெற்றால், வறுமை இகழ்வாகாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) தளராமல் காட்டுதலால் வலியாயிற்று சால்புடையவர் வறுமையிலும் மேன்படுவ ரென்பதாம். (௮)

ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழியெனப் படு வார்.

(ப-ரை.) சான்றாண்மைக்கு - சால்புடைமையாகிய (கடலுக்கு)
ஆழியெனப்படுவார் - கரையென்று சொல்லப்படுவார்
ஊழிபெயரினும் - (மற்றைக்கடலும் கரையுள் நில்லாமற்) காலம் வேறுபாட்டாலும்
தாம்பெயரார் - தாம்வேறுபடார் - எ - று.

(க - ரை.) சான்றோர் காலம்வேறுபடினும் தாங்கள் வேறுபடார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சான்றாண்மையின் பெருமைதோன்ற அதனை கடலாக்கியும் அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்றலால், 'அதனையுடையாரை கரையாக்கியும் சொல்லினர். [ஏகதேசவுருவகம்.] (௯)

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றாங்காது மன்னோ பொறை.

(ப-ரை.) சான்றவர் - பலகுணங்களாலும் நிறைந்தவர்
சான்றாண்மை - (தமது) தமை
குன்றின் - குன்றுவாராயின்
இருநிலந்தான் - மற்றைப்பெரியபூமிதானும்
பொறை - தன் பாரத்தை
தாங்காது - தாங்காதாய்ப் முடியும்.

(க - ரை.) சான்றோர் சான்றாண்மை குன்றுவாராகில் பூமிபாரந்தாங்காது என்பதாம்.

(வி - ரை.) தானுமென்னும் எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது, அவர்க்கு அதுகுன்றாமையும் அதற்கு அது தாங்கலும் இயல்பாகலால், அவை எந்நாளும் உண்டாகாநின்றன வென்பதுதோன்ற நின்றமையால், மன்னென்பது * ஒழியிசையில்வந்தது ஓகாரம்-அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பல குணங்களாலும் நிறைந்தவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

தொண்ணூற்றொன்பதாம் அதிகாரம் சான்றாண்மை.

முற்றிற்று.

---

* ஒழியிசை-ஒழிந்த சொற்பொருளைத் தருவது.

௧00 - ஆம் - அதி - பண்புடைமை.

அஃதாவது: பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம்வழுவாது நின்றேயெல்லாரியல்புகளும் அறிந்து நடத்தலுடையராதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(ப-ரை.) யார்மாட்டும் - யாரிடத்தும்
எண்பதத்தால் - எளிய சமயத்தராயிருந்தால்
பண்புடைமையென்னும் - பண்புடைமை யெனபபடுகின்ற
வழக்கு - (அரிதாகிய) நல்வழியை
எய்தல் - அடைதல்
எளிது - எளிது
என்ப - என்று (நூலோர் சொல்லுவர்) - எ - று.

(க - ரை.) யாவரிடத்துமெளிய சமயத்தாராக விருக்கிறபண்புடைமையென்னு நல்வழியடைத லெளிது என்பதாம்.

(வி - ரை.) குணங்களால் நிறைந்து எளிய சமயத்தருமாகிய போது பண்புடைமைதானே உண்டாமாகலால், எண்பதத்தாலெய்த லெளிதென்றும், அது உலகத்தை யெல்லாம் வசியமாக்கலால், அதனை பழையோர்சென்ற நல்வழியாக்கியும், அதனை எளிதிற்பெற இதுநூலோரோதிய உபாயமென்றற்கு அவர்மேல் வைத்தும் சொல்லினார். (௧)

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறந்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(ப-ரை.) அன்புடைமை - (பிறர்மேல்) அன்புடையனாதலும்
ஆன்றகுடிப்பிறத்தல் - (உலகத்தோடு) அமைந்த குடியிற்பிறத்தலும்
இவ்விரண்டும் - ஆகிய இவ்விரண்டும்
பண்புடைமையென்னும் - (ஒருவனுககுப்) பண்புடைமையென்று (உலகத்தார்) சொல்லும்
வழக்கு - நல்வழி - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையு நற்குடியிற் பிறத்தலுமே நல்வழியாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அமைதல்ஒத்துவருதல் குடிப்பிறத்தலென்றது. குடிப்பிறந்தவர் செயலை இரண்டு கூடியவழியே பண்புடைமை யாவதென்பது தோன்ற முற்றும்மை கொடுத்தார். [இவை இரண்டுபொட்டாலும் பண்புடையாதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௨)

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(ப-ரை.) உறப்பொத்தல் - (நெருங்கத்தகாத) உடம்பாலொத்தல்
மக்களொப்பன்று - (ஒருவனுக்கு) மனிதரோடு(ஒப்பாகாமையால்)
பொருந்துவதன்று
ஒப்பதாம் - (இனிப்) பொருந்துவதாகிய
ஒப்பு - ஒப்பாவது
வெறுத்தக்க - நெருங்கத்தக்க
பண்பொத்தல் - பண்பாலொத்தல் - எ - று.

(க - ரை.) அவயவத்தாலொப்பாத லொப்பல்ல, குணத்தா லொப்பாதலே யொப்பாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பிறப்பொத்தலாவது உயிரின் வேறாய் நிலைபெறாத உடம்பொத்தலாகாது, வேறல்லாமல் நிலை பெறுதலுடைய பண்பொத்தலாகலால், அப்படிப்பட்ட அவர் பண்பினையுடையனாக வென்பதாம். ஆல்-அசை. (௩)

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்பு பாராட்டு முலகு.

(ப-ரை.) நயன் - நீதியையும்
ஒடு - அதனுடன்
நன்றி - அறத்தையும்
புரிந்த - விரும்பிய
பயனுடையார் - (பிறர்க்குந்தமக்கும்) பயன்படுத லுடையவரது
பண்பு - பண்பை
உலகு - உலகத்தார்
பாராட்டும் - கொண்டாடா நிற்பர் - எ - று.

(க - ரை.) நீதியையுந் தருமத்தையும் விரும்பிய பயனுடையவர் குணத்தை யுலகத்தார் புகழ்வர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நயனொடு நன்றிபுரிதலும், பயனுடைமையும், பண்பு காரணமாக வந்தமையால், அதனைப் பாராட்டு மென்றார். (௪)

நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(ப-ரை.) இகழ்ச்சி - (தன்னை) யிகழ்தல்
நகையுள்ளும் - ஒருவனுக்கு விளையாட்டி னிடத்தும்
இன்னாது - துன்பந்தருவதாம் (ஆதலால்)
பாடறிவார்மாட்டு - (பிற) ரியல்பறிந்து நடப்பவரிடத்து
பகையுள்ளும் - பகையுள்ள விடத்தும்
பண்பு - (அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகிய) பண்புகளே
உள - உண்டாவனவாம் - எ - று.

(க - ரை.) விளையாட்டினு மிகழ்தலானது துன்பந்தரும், நல்லவரிடத்துப் பகையினு நற்குணமுண்டாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பாடறிவா ரெனவே அவ்வின்னாமை யறிதலும் பெற்றும் அதனை அறிந்தவர்பின் அது செய்யார் இனியவே செய்வாரென்பது கருத்து.

பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(ப-ரை,) பண்புடையார் - பண்புடையவ ரிடத்தே
பட்டு - படுதலால்
உலகம் - உலகியல்
உண்டு - (எந்நாளும்) உளதாய் வாராநின்றது
இன்றேல் - (அங்கேபடுதல் இல்லையாயின்
அது - அவ்வுலகியல்
மண்புக்கு - மண்ணிலேபுகுந்து
மாய்வது - மாய்ந்துபோவதாம் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியவரிடத்து நற்குண மூண்டாதலால் உலகிய லெந்நாளுமுண்டாகின்றது. அது இல்லாவிடி லுலகியல்கெடும்-என்பதாம்.

(வி - ரை.) மற்றைப் பண்பில்லார் சார்பல்லாமையால் ஒரு சார்புமில்லாமல் மண்ணிற் புகுந்து மாயுமதுவேண்டாவாயிற் றென்பது படரின்றமையால் மன்னென்பது ஒழியிசையில் வந்தது. [இவை நான்கு பாட்டாலும் அதனை யுடையவரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(ப-ரை.) மக்கள் - நன்மக்களுக்கேயுரிய
பண்பில்லாதவர் - நற்குணமில்லாதவர்
அரம்போலும் - அரத்தைப்போலும்
கூர்மையரேனும் - கூர்மையையுடையரேயாயினும்
மரம்போல்வர் - (ஓரறிவினதாகிய) மரம்போல்வர் - எ - று.

(க - ரை.) நன்மக்களுக்குரிய குணமில்லாதவர் கூறிய புத்தியுடையராயினு மரத்தை நிகர்த்தவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஓரறிவு பரிசத்தை அறிதல், தான் மடிவில்லாமல் தன்னையுற்ற பொருள்களை மடித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது. பின்னுவமைவிசேட அறிவில்லாமையாகிய குணம்பற்றி வந்தது. அவ்விசேட வறிவிற்குப் பயனாகிய மக்கட் பண்பில்லாமையால், அவ்வறிவுதானு மில்லையென்பதாயிற்று. (எ)

நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.

(ப-ரை.) நண்பு - நட்பினை
ஆற்றாராகி - (தம்மோடு) செய்யாதவராகி
நயமில - பகைமையை
செய்வார்க்கும் - செய்து நடப்பவரிடத்தும்
பண்பாற்றுதலால் - (தாம்) பண்புடையவராய் நடவாமை
கடை - (அறிவுடையவர்க்கு) இழுக்காம் - எ - று.

(க - ரை.) நட்பைக் கொள்ளாராகிப் பகையைக் கொள்ளுவார்க்கும் குணமுடையவரா நடவாமையே கடை என்பதாம்,

(வி - ரை.) நயம், ஈரம், சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றாமைக்கு இடனு தல் தோன்ற நின்றது. அதனைச்செய்யின் தாமும் அவர் தன்மைய ராவரெ ன்றற்கு கடையென்றார். (அ)

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(ப-ரை.) நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு - பண்பில்லாமையால் ஒருவரோடுகல ந்து) உண்மகிழ்தல் மாட்டாதவர்க்கு
மாயிருஞாலம் - மிகவும் பெரியபூமியானது
பகலும் - (இருளில்லாத) பகற்பொழுதிலும்
இருள் - இருளினிடத்தே
பாற்பட்டன்று - கிடந்ததாம் - எ - று.

(க - ரை.) நட்புச் செய்து மகிழாதார்க்குப் பூமியானது இருளுடைய தாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எல்லாரோடும் கலந்து அறியப்பெறுமையால், பண்பில்லா தவர்க்கு உலகியல் தெரியாதென்றற்கு உலகம் இருளினிடத்துப் பட்ட தென்றார். (கூ)

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(ப-ரை.) பண்பிலான் - பண்பில்லாதவன்
பெற்ற - (முன்னை நல்வினையினால்) அடைந்த
பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம் (அக்குற்றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன் படாது கெடுதல்)
நன்பால் - நல்ல (பசுவின்) பால்
கலம் - (ஏற்ற) கலத்தினது
தீமையால் - குற்றத்தால்
திரிந்தற்று - கெட்டாற்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) குணமில்லாதவன் முன்னல் வினையாலடைந்தசெல்வமான துபயன்படாது (கெடுதல்) பசுவின்பால் பாத்திரக் குற்றத்தாற் கெட்டாற் போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கலந் தீமையென்பது-கலந்தீமையென விகாரப்பட்டது. தொழிலுவம மாகலால், உவமேயத்தில் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப் பட்டது. படைக்கும் வலிமையிலனுதல் தோன்ற பெற்ற வென்று, எல்லாப் பயனுங் கொள்ளற்கு ஏற்ற இடமுடைமைதோன்ற பெருஞ்செல்வ மென்றும்சொல்லி னர். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனால்வருகிற அதிகாரப்பொரு ளுண்மையும் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. [இவைநான்கு பாட்டாலும் அஃதில்லாரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (க0)

நாறும் அதிகாரம் பண்புடைமை.

முற்றிற்று.

௧௦௧ - ஆம் - அதி - நன்றியில் செல்வம்.

அஃதாவது: சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுத லில்லாதசெல்வத்தி னியல்பு; செல்வமுடையானது குற்றம் செல்வத்தின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அதிகார முறைமை முன் தோற்றுவாய் செய்ததனாற் பெற்றாம்.

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(ப-ரை.) வாய் சான்ற - (தன்) மனைவிடமெல்லாம் நிறைந்தற்குஏதுவாகிய
பெரும்பொருள் - பெரியபொருளை
வைத்தான் - (சம்பாதித்து) வைத்தவனாகி
அஃது - அதனை
உண்ணான் - (உலோபத்தால்) அனுபவியாதவன் (உளனாயினும்)
செத்தான் - செத்தானும்
செயக்கிடந்தது - (அதனிடத்து அவனாலே) செயக்கிடந்ததோருரிமையானது
இல் - இல்லை (ஆதலால்) - எ - று.

(க - ரை.) பெரும்பொருளைத்தேடி வைத்தவனாகி யப்பொருளை யனுபவியாதவ னிருந்தாலு மிறந்தவனுக் கொப்பாவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) [இதனாலே சம்பாதித்தவனுக்கு அச் செல்வம் பயன்படாமை சொல்லப்பட்டது.] (௧)

பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு.

(ப-ரை.) பொருளான் - பொருளொன்றினால்
எல்லாம் - யாவும்
ஆம் - உண்டாகும்
என்று - என்று
அறிந்து - (அதனைச் சம்பாதித்து)
ஈயாது - (பின்பிறர்க்கு) கொடாது
இவறும் - உலோபத்துவஞ் செய்யும்
மருளான் - மயக்கத்தினாலே
மாணா - நிறைதலில்லாத
பிறப்பு - (பேய்ப்) பிறப்பு
ஆம் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாம் - எ - று.

(க - ரை.) பொருளைச் சம்பாதித்துக் கொடாமையாற் பிறப்புண்டாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இருமையிலும் அடையும் இன்பங்கள் பலவும் அடங்க எல்லாமென்றும் சம்பாதித்தற்கு முன்னே உண்டாகிய அறிவானது பின்னே மயங்குதலால், மருளென்றும் பொருள் உண்டாயிருக்கப் பிறருடைய பசிக

ண்டிருந்த பாவத்தால் உணவுகள் உண்டா யிருக்கப் பசித்து வருந்தும் பிற ப்பு உண்டாமென்றும் சொல்லினர். (௨)

ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(ப-ரை.) ஈட்டம் - (பிறரின்மிகச்) சம்பாதிப்போமென்று
இவறி - (பொருள் சம்பாதிக்கை மாத்திரத்தையே) விரும்பி
இசை - (அதன்பயனாகிய) புகழை
வேண்டாவாடவர் - விரும்பாத மக்களது
தோற்றம் - பிறப்பு
நிலக்கு - பூமிக்கு
பொறை - பாரமாம் (அவ்வளவே) - எ - று

(க - ரை.) பொருளை விரும்பிப் புகழை விரும்பாதவர் பிறப்புப் பூமிக் குப்பாரம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) புகழ்-இருமைக்கும் உறுதியாகிய அறமாகலால், ஈகையால் அதனை வேண்டாமல் சம்பாதிக்கைத் துன்பத்தையும், காப்பாற்றல் துன்ப த்தையும் வேண்டிய அறிவில்லாமை பற்றி நிலக்குப்பொறை யென்றார், பிற ப்பென்றது அதற்குறிய உடம்பினை. (௩)

எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன்.

(ப-ரை.) ஒருவரான - (ஒருபொருளுங் கொடுத்து அறியாமையால்) ஒருவ ராலும்
நச்சப்படாதவன் - இச்சிக்கப்படாதவன் (தான் இறந்தவிடத்து)
எச்சமென்று - (இங்கே) ஒழிந்துநிற்பதாக
என் - எதை
எண்ணுங்கொல் - நினைப்பானோ - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவராலு மிச்சிக்கப்படாதவ னிறந்தபின் னெதைநினைப் பானோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) இங்கே ஒழிந்து நிற்கும் புகழ் - ஈவார்மேலல்லாமல்நில்லா மையால் இவனுக்கு அதனோடு எவ்வளவும் சம்பந்தம் இல்லையென்றற்குஎன் றற்கு என்னெண்ணுங் கொல்லென்றார், ஓ-அசை. [இவை மூன்றுபாட்டா லும் அச்செல்வம் பிறர்க்குப் பயன் படவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (௪)

கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில்.

(ப-ரை.) கொடுப்பதூஉம் - (பிறர்க்கு) ஈவதும்
துய்ப்பதூஉம் - (தான்) அனுபவிப்பது மாகிய (இரண்டு செய் கையும்)
இல்லார்க்கு - உடையரல்லாதவர்க்கு
அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய

கோடியுண்டாயினும் - கோடிப்பொருள் உண்டாயினும்
இல் - (ஒன்றும்) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) கொடுத்தலு முண்ணுதலு மில்லாதவர்க்குக் கோடிபொருளிருந்தும், பயனில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) இன்பத்தினும் அறம் சிறந்தமையால். கொடுத்தல்முன் சொல்லப்பட்டது. ஒன்று மில்லார்போற் பயனிரண்டும்இழத்தலால் இல்லென்றார். (ரு)

ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் தக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான்.

(ப-ரை.) தான்றுவ்வான் - தான் அனுபவியாதவனாகி (அதன்மேலும்)
தக்கர்க்கு - தகுதியை யுடையவர்க்கு
ஒன்று - அவர்வேண்டிய தொன்றை
ஈதலியல்பிலாதான் - கொடுத்தற் றன்மை யில்லாதவன்
பெருஞ்செல்வம் - (அவ்விரண்டுஞ் செய்தற்கு) இடமுடையதாகிய) செல்வத்திற்கு
ஏதம் - ஒரு நோய் - எ - று.

(க - ரை.) தானுண்ணாமலும் கொடாமலு மிருப்பவன் செல்வம் வியாதிக் கொப்பாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தக்கார் - தானம்வாங்குதற்கு ஏற்றவர். அனுபவிக்கப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழில்களுக்கு உரியதை அல்லதாக்கினமையால் நோயென்றார். [இவைஇரண்டு பாட்டாலும் அவ்விருமையும் உடன் சொல்லப்பட்டது. (சு)

அற்றார்கொன் றாற்றுதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று.

(ப-ரை.) அற்றார்க்கு - (ஒருபொருளு) மிலராயினர்க்கு
ஒன்று - (அவர்வேண்டிய) தொன்றனை
ஆற்றுதான் - கொடாதவனது
செல்வம் - செல்வமானது வீணாகக்கழிதல்
மிகநலம் - (பெண்டீரின்) மிகுந்த நலத்தினை
பெற்றாள் - பெற்றவொருத்தி கொடுப்பா ரில்லாமையினாலே
தமியள் - (கணவனில்லாமல்) தனியளாய்
மூத்தற்று - மூத்தத்தன்மைத்து - எ - று.

(க - ரை.) கொடாதவன் செல்வமானது அழகுள்ள வொருத்தி தன்னைக் கெடுப்பா ரில்லாமையாற் கணவனில்லாது கிழவியானாற்போலும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) நலம் வடிவினன்மையும், குணத்தினன்மையும், இவ்விரண்டும் ஒருசேரப்பெறுதல் அரிதாகலால்பெற்றாளென்றார். கொடுப்பாரும் கண

வனுமே யல்லாமல்தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடு உவமைசொன்னமையால் தானும் ஏற்பானுமே யல்லாமல் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாம். (எ)

நச்சப்படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத்தற்று.

(ப-ரை.) (வறியவர்க்குச் சமீபனுயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையால்) நச்சப்படாதவன் - (அவரால்) இச்சிக்கப்படாதவன்
செல்வம் - செல்வம் (பொறுதல்)
நடுவூருள் - ஊர்நடுவுள்ள
நச்சுமரம் - எட்டிமரம்
பழுத்தற்று - பழுத்தல் போலும் - எ - று.

(க - ரை.) பிறரா லிச்சிக்கப்படாதவன் செல்வமானது ஊர்நடுவே எட்டிமரம் பழுத்தல் போலாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சமீபத்திருக்கைகளாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

(ப-ரை.) ஒருவன் அன்பொரீஇ - கெடாதிருந்தற் பொருட்டுச்சுற்றத்தாரிடத்தும் நட்பினரிடத்தும்) அன்புசெய்தவனை ஒழித்து
தற்செற்று - (வேண்டுவன அனுபவியாமல்) தன்னைவருத்தி
அறன் - வறியவர்க்குக் (கொடுத்தலாதியாகிய) அறத்தை
நோக்காது - நினையாமல்
ஈட்டிய - சம்பாதித்த
ஒண்பொருள் - ஒள்ளியபொருளை
கொள்வார் - (கொண்டுபோய்ப்பயன்) கொள்ளுவார்
பிறர் - பிறர் - எ - று.

(க - ரை.) அன்பற்றுத் தன்னைவருந்திச் சம்பாதித்தபொருளைப் பிறர் கொள்ளுவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பயனுகிய அறமும் இன்பமும்செய்து கொள்ளாதவனுக்குப் பொருளால் உள்ளது சம்பாதித்தற் றுன்பமே யென்பதுதோன்ற ஈட்டியவென்றும், அவன் சந்ததி வழியிலுள்ளவர்க்கும்உதவா தென்பது தோன்றபிறரென்றும் சொல்லினர். (கூ)

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

(ப-ரை.) சீருடைய - புகழுடைத்தாகிய
செல்வர் - செல்வத்தினையுடையவரது
சிறிதுனி - (நிற்குங்காலம்) சிறியவறுமை
மாரி - (உலகத்தையெல்லா நிலைநிறுத்துகிற) மேகம்
வறங்கூர்ந்தனையது - வறுமைமிகுந்ததுபோல்வதோ ரியல்பினை
உடைத்து - உடையது - எ - று.

(க - ரை.) மிகுந்த செல்வமுடையவர் வறுமையானது மழை வறுமை கொண்ட தன்மையுடையது என்பதாம்.

(வி - ரை.) துனி-வெறுப்பு, அதனைச்செய்தலால் வறுமைதுனி யெனப்பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்பட்டவர் அதனால் வறியராகியவிடத்தும் அவ்வறுமை கடிது நீங்குதலால், பின்னும் செல்வராய்ப் பயன்படுவ ரென்பது உவமானத்தாற் பெறப்பட்டது. படவே நன்றில்லாத செல்வம் எந்நாளும்பயன்படா தென்பதாயிற்று. [இவைநான்கு பாட்டாலும் அச்செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க0)

நூற்றிவோராம் அதிகாரம் நன்றியில்செல்வம்.

முற்றிற்று.

க0உ - ஆம் - அதி - நாணுடைமை

அஃதாவது: முன்சொல்லப்பட்ட சால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத்தகாத கருமங்களில் நாணுதலுடையராந் தன்மை அதிகார முறைமையும் இதனாலேவிளங்கும்.

> கருமத்தா னாணுத னாணுத்திருநுத
> னல்லவர் நாணுப் பிற.

(ப-ரை.) நாணு - (நன்மக்களது) நாணாவது
கருமத்தால் - (இழிந்த) கருமங்காரணமாக
நாணுதல் - நாணுதலாம்
பிற - அதல்லாமல் மனமொழிமெய்களது ஒடுக்கத்தால் வருகிற நாணங்கள்
திருநுதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய
நல்லவர் - குலமகளிரது
நாணு - நாணங்கள்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) நாணமானது கருமங் காரணமாக நாணுவதாம் பிறநாணங்கள் பெண்களுடைய நாணங்கள்போலாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிறகுல மகளிரது நாணென்றதனால்மற்றது நன்மக்களது நாணென்பதும் நாணுதலென்பதனால் கருமத்தினிழிவும் பெற்றாம் திருநுதனல்லவரென்பது புகழ்ச்சிக்குறிப்பு, [இதனால்நாணின திலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

> ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
> நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(ப-ரை.) ஊண் - உண்டியும்
உடை - ஆடையும்
எச்சம் - ஒழித்தவைகளும்
உயிர்க்கெல்லாம் - (மக்க) ளுயிர்க்கெல்லாம்
வேறல்ல - பொதுவாம்
மாந்தர்சிறப்பு - (நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது)
நாணுடைமை - நாணமுடைமையாம் (அவையல்ல) - எ - று.

(க - ரை.) உணவு, ஆடை மற்றவை யாவர்க்கும் பொதுவாம் நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணமுடையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒழித்தவை, உறக்கமும், காமமும், அச்சமும், சிறப்பு அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு. (உ)

ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு.

(ப-ரை.) உயிரெல்லாம் - உயிர்களனைத்தும்
ஊனை - உடம்பை
குறித்த - தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனை விடாவாம் (அதுபோல்)
சால்பு - (நற்குணங்களி) னிறைவானது
நாணென்னுநன்மை - நாணென்கிற நற்குணத்தை
குறித்தது - தனக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாது

(க - ரை.) உயிர்களெல்லா முடம்பைவிடாவாம்-நற்குண - நாணத்தை விடாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிர் உடம்போடுகூடியல்லது பயனடையாத விதம்போல் சால்பு நாணோடு கூடியல்லது பயனடையா தென்பதாம். (௩)

அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க் கஃதின்றேற்
பிணியன்றோ பீடு நடை.

(ப-ரை.) சான்றோர்க்கு - பெரியோர்க்கு
நாணுடைமை - நாணமுடைமை
அணியன்றோ - ஆபரணமல்லவோ
அஃதின்றேல் - அவ்வாபரணம் இல்லையாயின்
பீடுநடை - (அவர்) பெருமிதநடை
பிணியன்றோ - (கண்டவர்க்கு நோயன்றோ) எ - று.

(க-ரை.) பெரியோர்க்கு நாணமுடைமை யாபரணமாம். அஃதில்லாவிடிலவர் நடைபிணியாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அழகு செய்தலால் அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையால் பிணியென்றும், சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதன்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (௪)

பிறர்பழியுந் தன்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு.

(ப-ரை.) பிறர்பழியும் - பிறர்க்குவரும் பழியையும்
நாணுவார் - (ஒப்பாகமதித்து) நாணுவாரை
உலகு - உலகத்தார்
நாணுக்கு - நாணத்திற்கு
உறைபதியென்னும் - இருப்பிடமென்று சொல்லுவர் - எ - று.

(க - ரை.) பிறர்பழியையுந் தம்பழியையுமதித்து நாணுவாரை உலகத்தார் நாணத்திற் கிருப்பிடமென்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒப்பாகமதித்தல்-பிறர்க்குவந்த பழியையும் தமக்குவந்ததாகவே நினைத்தல் அக்கருத்துடையவர் பெரியராகலால் அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் புகழ்வரென்பதாம். [இதனால் அதனையுடையவரதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.

(ப-ரை.) மேலாயவர் - உயர்ந்தவர்
வேலி - (தமக்குக்) காப்பாக
நாண் - நாணத்தை
கொள்ளாது - கொள்வதல்லாமல்
வியன்ஞாலம் - பரப்பானபூமியை
பேணலர் - கொள்ளவிரும்பார் - எ - று.

(க - ரை.) உயர்ந்தோர் நாணத்தை கொள்ளாம லுலகத்தை விரும்பார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பழிபாவங்கள் அடையாமற் காத்தலால் வேலியென்றார். நாணமும் பூமியும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைக்கொள்ளும்படி நேரிட்டவிடத்து நாணத்தைக் கொள்வதல்லது அப்பழிபாவங்கள் புகும்வழியாகிய பூமியைக் கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மன்னும்-ஓவும் அசைகள். (௬)

நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
னாண்டுறவார் நாணாள் பவர்.

(ப-ரை.) நாணாள்பவர் - நாணத்தை (அதனது சிறப்பறிந்து) விடாதுநடப்பவர் அந்நாணும் உயிருங்கூடி நிற்கமாட்டாதவிடத்து
நாணால் - நாண்சிதையாமற்பொருட்டு
உயிர் - உரை
துறப்பார் - நீக்குவார்
உயிர்ப் பொருட்டான் - உயிர்சிதையாமற்பொருட்டு
நாண் - நாணினை
துறவார் - நீக்கார் - எ - று.

(க - ரை.) நாணத்தைக் கொள்பவர் உயிரைநீக்குவார், நாணத்தைக் கொள்ளாதவர் உயிரைநீக்கார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நாண் உயிரினுஞ் சிறந்ததென்பதாம் [இவை இரண்டுபாட்டாலுமவர்செயல் சொல்லப்பட்டது. (௭)

பிறர்நாணத் தக்கது தானாணா னாயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து.

(ப-ரை.) பிறர் கேட்டவரும் கண்டவரும்
காணத்தக்கது - நாணத்தக்கபழியை
தானாணானாயின் - (ஒருவன்) தானாணாது செய்வானாயின் (அந்நாணாமை)
அறம் - தருமமானது
நாணத்தக்கது - (அவனை) விட்டு நீங்கத் தக்க குற்றத்தை
உடைத்து - உடையது - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனாணாது பழியைச் செய்வானாகி லதுகுற்றத்தையுடையது என்பதாம்.

(வி - ரை.) நாணில்லாதவனை அறம் சாராதென்பதாம். (அ)

குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

(ப-ரை.) கொள்கை - ஒழுக்கம்
பிழைப்பின் - (ஒருவனுக்கு) வழுவுமாயின் (அவ்வழுவு)
குலம் - (அவன்) குடிப்பிறப் பொன்றையும்
சுடும் - கெடுக்கும்
நாணின்மை - நாணில்லாமை
நின்றக்கடை - (ஒருவன்கண்ணே) நின்றவிடத்து (அந்நிலை)
நலம் - (அவ) னலம்யாவையும்
சுடும் - கெடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக் கொழுக்கம் வழுவுமாயி னவ்வழிவு அவன் குலத்தைக் கெடுக்கும் ஒருவனாணாது நின்றாலது நன்மை யாவற்றையுங் கெடுக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நலம், பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல், இனம், என்றிவைகளால் வந்தனவெல்லாங் கொள்ளப்படும். ஒழிக்கவழிவைக் காட்டிலும் நாணவழிவு மிகத்தீதென்பதாம். (கூ)

நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர் மருட்டி யற்று.

(ப-ரை.) அகத்து - (தம்) மனத்தில்
நாண் - நாணத்தை
இல்லார் - இல்லாதமக்கள்
இயக்கம் - உயிருடையவர்போன்று சஞ்சரிக்கின்ற சஞ்சரிப்பு
மரப்பாவை - மரத்தாற் செய்யப்பட்ட பாவை
நாணால் - எந்திரக்கயிற்றினாலாகிய (சஞ்சரிப்பால்)
உயிர் - உயிருடையதாக
மருட்டியற்று - மயக்குதல்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) நாணமில்லாமக்கள் சஞ்சரிப்பு மரத்தாற் செய்யப்பட்டபாவை கயிற்றா லுயிருடையதாக மருட்டியதுபோலாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நாணில்லாத மக்களசைவு நாணுடைய பாவை யசைவுபோல்வதல்லது உயிரில்லை யென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் நாணில்லாரிழிவு சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

நூற்றிரண்டாம் அதிகாரம் நாணுடைமை.

முற்றிற்று.

௧0௩ - ஆம் - அதி - குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது: ஒருவன்தான் பிறந்த குடியை உயரச்செய்தலின்விதம். இது தாழ்விளிடத்து நாணுடையவர்க்கு உண்டாவதாகலால், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

(ப-ரை.) ஒருவன் - (தன்குடி செய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையால்)
கருமஞ்செய - அக்கருமஞ் செய்தற்கு
கைதூவேனென்னும் - கையொழியேனென்கிற
பெருமையின - முயற்சிப் பெருமைபோல்
பீடுடையது - மேம்பாடுடைய பெருமை
இல் - (அவனுக்கு) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன்கருமஞ் செய்தற்குக்கைவிடேனென்னும்பெருமைபோல் மேன்பாடுடையதில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. பலவகைக் கருமஞ்செய்தலாலே செல்வமும் புகழுமடைந்துகுடிஉயருமாகலால்பீடுடையதில்லென்றார். (௧)

ஆள்வினையு மான்ற வறிவுமென விரண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி.

(ப-ரை.) ஆள்வினையும் - முயற்சியும்
ஆன்றவறிவும் - நிறைந்தவறிவும்
எனவிரண்டின் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுடைய
நீள்வினையான் - ஓய்வில்லாத கருமச்செயலால்
குடி - (ஒருவனது) குடி
நீளும் - உயரும் - எ - று.

(க - ரை.) முயற்சியும் அறிவுமாகிய விரண்டின் தொழிலாலொருவன் குடியுயரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நிறைதல் இயற்கையறிவு - செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல். ஆள்வினை-சோம்பல் அடையாமற்பொருட்டு ஆன்றவறிவு-உயர்தற்கு ஏற்ற செயல்களும் அவை முடிக்கும்விதமும் நாடிப் பிழைபடாமல் எண்ணுதற்பொருட்டு. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அச்செயற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

(ப-ரை) குடிசெய்வ லென்னும் - (என்) குடியினை உயரச்செய்பக்கடவேனென்றுகொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங்களின் முயலுகிற)
ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
தெய்வம் - தெய்வமானது
மடி - உடைய
தற்று - இறுகவுடுத்திக்கொண்டு
தான் - தான்
முந்துறும் - முன்னேயுற்று நிற்கும் - எ - று.

(க - ரை.) குடியையுயரச் செய்வேனென்னு மொருவனுக்குத் தெய்வ முன்னிற்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை) முன்னடப்பார்செயல் ஊழ்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (ங)

சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு.

(ப-ரை.) தங்குடியை - தங்குடிக்காந்தொழிலை
தாழாது - விரைந்து
உஞற்றுபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு (அத்தொழில்முடிக்கும்விதம்)
சூழாமல் - ஆலோசிக்க வேண்டாமல்
தானே முடிவெய்தும் - தானே முடிவுபெறும் - எ - று.

(க - ரை.) தங்குடிக்கான தொழிலைச்செய்வோர்க்கு அதுதானே முடிவுபெறும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) குடி அதற்காந் தொழிலுக்கு ஆதலால், ஆகுபெயர். ஊழ் முந்துறுதலால் பயன்சொல்லியபடி. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதற்கு ஊழ்துணையாதல் சொல்லப்பட்டது. (ச)

குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

(ப-ரை.) குற்றமிலனாய் - குற்றமானவை செய்திலனாகி
குடிசெய்து - (தன்) குடியை உயரச்செய்து
வாழ்வானை - வாழ்பவனை
சுற்றமா - அவனுக்குக்) சுற்றமாகவேண்டி
உலகு - உலகத்தார்
சுற்றும் - (தாமேசென்று) சூழ்வர் - எ - று.

(க - ரை.) குற்றமற்றவனாய் குடியை, யுயரச்செய்து வாழ்பவனை யுலகத்தார் சூழ்வர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) குற்றமாவன - அறநீதிகளுக்கு விரோதமான செயல்கள் தாமும் பயனடைதனோக்கி யாவரும் சென்றுசார்வரென்பதாம். (௫)

நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
நல்லாண்மை யென்பது - நல்லஆண்மையென்று உயர்த்திச்சொல்லப்படுவது
தான்பிறந்த - தானுற்பவித்த
இல்லாண்மை - குடியை ஆளுதற் றன்மையை
ஆக்கிக்கொளல் - (தனக்கு) உண்டாக்கிக் கொள்ளுதல் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்காண்மையென்று சொல்லப்படுவது தன்குடியை யுயர்த்திக் கொள்ளுதல் என்பதாம்.

(வி - ரை.) போர்த்தொழிலி னீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தார். குடியை யாளுதற்றன்மை குடியிலுள்ளவரை உயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல் அதனைச் செய்துகொள்ளுதல் நல்லாண்மையாம் விதம் வருகிற பாட்டாற் பெறப்படும். (௬)

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை.

(ப-ரை.) அமரகத்து-களத்தினிடத்து (சென்றவர் பலராயினும்போர் தாங்குதல்)
வன்கண்ணர்போல - சூரர் (மேலதாகுதல்) போல
தமரத்தும் - குடியினிடத்தும் (பிறந்தவர் பலராயினும்)
பொறை - (அதன்வாரம்) பொறுத்தல்
ஆற்றுவார்மேற்றே - வல்லவர்மேலதேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) போர்க்களத்தில் வீரர்மேலாகுதல்போலக்குடியிடத்துப்பாரம்பொறுத்தல் வல்லவர்மேலதாம் என்பதாம்,

(வி - ரை.) நன்கு மதிக்கப்படுவார் அவரே யென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவை செய்வாரடையும் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவமடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்

(ப-ரை.) மடிசெய்து - குடியுயரச் செய்தலை நோக்காது காலத்தை நோக்கி) சோம்பல்செய்துகொண்டு
மானம் - மானத்தையும்
கருத - நினைப்பாராகில்
கெடும் - (குடி) கெடும் ஆதலால்

குடிசெய்வார்க்கு - தன்குடும்பத்தை யுயரச்செய்வார்க்கு
பருவம் - காலநியதி
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) குடும்பத்தை யுயரச் செய்வார்க்குக் கால நியதியில்லையென்பதாம்.

(வி - ரை.) காலநோக்கி மடிசெய்தல் வெயின் மழை பனியுடைமை நொக்கி பின்னே செய்வோமென்று ஒழிந்திருத்தல், மானங்கருதல் இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற நான் இக்காலத்துத் துன்பமுறு வேனோ வென்று உட்கொள்ளுதல் முன் இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும்பொழுது என்றதுகொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுமோவென்று நினைக்கினும் அது நினைக்கலாகாதென மறுத்தபடி. (அ)

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(ப-ரை.) குடும்பத்தை - தன்குடியை
குற்றமறைப்பான் - மூவகைத்துன்பங்களும் அடையாமற் காக்க முயல்பவனது
உடம்பு - உடலம்
இடும்பைக்கே - (முயற்சித்) துன்பத்திற்கே
கொள்கலங்கொல் - கொள்கலமா மவ்வளவோ [இன்பத்திற் காகுதலில்லையோ] - எ - று.

(க - ரை.) தன்குடியைக்காக்க முயற்சிசெய்பவனுடலந் துன்பத்திற்குக் கொள்கலமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) என்குடிமுழுவதும்இன்பமுற்று உயரவேநான் இருமையு பெறுதலால் இம்மெய் வருத்தமாத்திரம் எனக்கு நல்லதென்று முயலும்அறிவுடையவன் அதனை எந்நாளும் விடாமை நோக்கிஇடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லென்றார். இது குறிப்புமொழி-ஓ-அசை. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் அது செய்யுமியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (௬)

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி.

(ப-ரை.) அடுத்து - (தான் வீழும்போது) முட்டுக்கொடுத்து
ஊன்றும் - தாங்கவல்ல
நல்லாள் - நல்லவாண்மகன்
இலாத - பிறவாத
குடி - குடியாகிய (மரம்)
இடுக்கண் துன்பமாகிய(கோடரியானது)
கால் - (தன்) முதலை
கொன்றிட - வெட்டிச்சாய்க்க
வீழும் - (ஒருபற்றில்லாமல்)வீழாநிற்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தாங்குமாரில்லாத குடியாகியமரம் துன்பக்கோடரியானது வெட்டக்கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முதல் ஆதன் வழிக்கு உரியார் வளர்ப்பாரைப்பெற்றவழி வளர்ந்து பயன் படுதலும், அல்லாவழி கெடுதலும், உடைமையால் மரமாக்கினர். (இது குறிப்புருவகம்.) [இதனால் அவரில்லாத குடிக்கு உளதாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

நூற்றிமூன்றாம் அதிகாரம் குடிசெயல்வகை.

முற்றிற்று.

---

௧௦௪ - ஆம் - அதி - உழவு.

அஃதாவது: சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழில். இது செய்விக்கும்போது மற்றவர்க்கும் உரித்தாகும். இது முன்னே குடி உயர்தற்கு ஏதுவென்ற முயற்சியாதலால், குடிசெயல் வகையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
லுழந்து முழவே தலை.

(ப-ரை.) உலகம் - உலகமானது
சுழன்றும் - (உழுதலால் வருமெய் வருத்தநோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்து) திரிந்தும்
ஏர்ப்பின்னது - (முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று
அதனால் - ஆதலால்
உழந்தும் - எல்லாவருத்தமுற்றும்
தலை - தலைமையாகியதொழில்
உழவே - உழுதலேயாம் - எ - று.

(க - ரை.) உலகமேருடையார் வழியதாயிற்றுத் தலைமையான தொழிலுழவேயாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஏருடையார்க்கு ஆதலால், ஏர்-ஆகுபெயர். பிற தொழில்களாலே பொருள்பெற்றவிடத்தும் உணவின் பொருட்டு உழுவாரிடத்துச் சொல்லல்வேண்டுதலால் சுழன்றுமேர்ப்பின்ன துலகவென்றும், வருத்தம் இல்லையாயினும் பிறதொழில்கள் கடையென்பதுதோன்றஉழந்து முழவே தலையென்றும்சொல்லினார். [இதனால்உழவினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா
தொழுவாரை யெல்லாம் பொருத்து.

(ப-ரை.) உழுவார் - உழுதல்வல்லவர்
அஃதாற்றாது - அவ்வுழுதலைச்செய்யமாட்டாமல்

எழுவாரையெல்லாம் - (பிறர் தொழில்களிலே) மேற்செல்வோர் யாவரையும்
பொறுத்து - தாங்குதலால்
உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய தேர்க்கு
ஆணி - அச்சாணியாவர் - எ - று.

(க - ரை.) உழுபவ ருலகத்தாராகிய தேர்க்கச்சாணியாவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உழுவாரென்பது உழுவிப்பாருக்கும் ஆம். உலகத்தாரென்றது-இங்கே அவ்வுழவர் நீங்கலானவரை கலங்காமல் நிறுத்தலில் உழுவார் ஆணிபோலுதலால் ஆணியென்றார். (ஏகதேசஉருவகம்) (௨)

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(ப-ரை.) உழுது - (எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழுதலைச்செய்து
உண்டு - (அதனால் தாமும்) உண்டு
வாழ்வாரே - வாழ்கின்றவரே
வாழ்வர் - (தமக்குரியராய்) வாழ்கின்றவர்
மற்றெல்லாம் - மற்றவரெல்லாரும்
தொழுது - (பிறரைத்) தொழுது
உண்டு - (அதனால்தாமும்) உண்டு
பின்செல்பவர் - (அவரைப்) பின் செல்லுகின்றவர் - எ - று.

(க - ரை.) உழுதுண்டு வாழ்பவரே வாழ்பவர், மற்றவர் தொழுதுண்டு வாழ்பவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தாமும் மனிதராய்ப் பிறந்திருந்தும் பிறரைத் தொழுது அவர் சிலகொடுக்கத் தம்முயிர்காத்து அவர்பின் செல்வார் தமக்கு உரியரல்லரென்பது கருத்து. (௩)

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர்.

(ப-ரை.) அலகுடை - (உழுதற்றொழிலால்) நெல்லை யுடையராகிய
நீழலவர் - தண்ணளியுடையோர்
பலகுடை நீழலும் - தண்ணளியுடையோர்
பலகுடை நீழலும் - பலவேந்தர்க்குடை நிழலதாகிய (பூமி முழுதையும்)
தங்குடைக்கீழ் - தம் (வேந்தர்) குடைக்கீழ்
காண்பர் - பார்ப்பார்கள் - எ - று.

(க - ரை.) உழவுமுயற்சிசெய்வோர் பலவேந்தர் பூமியையுந் தம்வேந்தர் குடைநிழலிற் காண்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அலகுகதிர் - அது இங்கே நெல்லுக்காயிற்று. நீழல்போலுதலால் நீழலெனப்பட்டது. நீழலவரென்றது - இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதலைநோக்கி ஒற்றுமைபற்றி : தங்குடையென்றார். குடைநிலலென்பதும் ஆகு

பெயர். தம்மரசனுக்கு வெற்றிபெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்பரென்பதாம். (௪)

இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

(ப-ரை.) கை - (தம்) கையால்
செய்து - (உழுதல்) செய்து
ஊண் மாலையவர் - உண்ணுதலை இயல்பாக வுடையவர்
இரவார் - (பிறரைத்தாம்) இறவார்
இரப்பார்க்கு - (தம்மை) இரப்பவர்க்கு
ஒன்று - அவர் (வேண்டிய) தொன்றை
கரவாது - ஒளிக்காமல்
ஈவர் - கொடுப்பார் - எ - று.

(க - ரை.) உழுதுண்பவர் யாசிரியார் இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கைசெய்தூண் மாலையவரென்பது எந்நாளும்அழிவில்லாத செல்வமுடையாரென்னும் ஏதுவை உள்ளேகொண்டு நின்றது. (௫)

உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

(ப-ரை.) உழவினார் - உழுதலையுடையவர்
கைம்மடங்கின் - கை (அதனைச்செய்யாது) மடங்குமாயின்
விழைவதூஉம் (யாவரும்) விரும்பு முணவும்
விட்டேமென்பார்க்கு - துறந்தோமென்பார்க்கு
நிலை - (அவ்வறத்திலே) நிற்றலும்
இல்லை - உளவாகா - எ - று.

(க - ரை.) உழவர்க் கைமடங்குமாகில், யாவரும் விரும்பு முணவுந் துறந்தவர்க்கு நிலையுமில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) உம்மை இறுதியிலும்வந்து கூடியது. உணவில்லாமையால் தாமுண்டலும், இல்லறஞ் செய்தலும். யாவர்க்கு மில்லையாயின. அவருறப்புமாத்திரமாகிய கை சும்மாவிருக்கின் உலகத்தில் இம்மை மறுமை வீடென்னும்பயன்கள் நிகழா வென்பதாம். இவ்வைந்து பாட்டாலும் அதனைச் செய்வாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப்படும்.

(ப-ரை.) (ஒருநிலத்தினை யுழுதவன்) தொடிப்புழுதி - ஒரு பலப்புழுதி
கஃசா - காற்பலமாம்படி
உணக்கின் - (அதனைக்) காயவிடுவானாயின் (அதனிடத்துச் செய்தபயிர்)
பிடித்தெருவும் - ஒருபிடியில் அடங்கிய எருவும்
வேண்டாது - (இட) வேண்டாமல்
சாலப்படும் - பருத்துவிளையும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருபலப்புழுதி காற்பலமாகக் காயவிடுவானாகில், பிடியெருவுமில்லாம லப்பயிர் விளையும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிடித்து பிடியிலுள்ளது சான்று-சாலவென்றாயது. (எ)

ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு.

(ப - ரை.) (அப்பயிர்க்கு) ஏரினும் - அவ்வுழுதலினும்
எருவிடுதல் - எருப்பெய்தல்
நன்று - நன்றாகும்
கட்டபின் - (இவ்விரண்டுஞ்செய்து) களைபிடுங்கியபின்
அதன்காப்பு - அதனைக்காத்தல்
நீரினும் - நீர்ப்பாச்சலினும்
நன்று - நன்றாகும் - எ - று.

(க - ரை.) உழுதலினு மெருப்போடுகிறது நல்லது களைபிடுங்கிய பின் காத்தல் நீர்விடுதலினு நல்லது என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஏர் உழுதலுக்கு ஆகுபெயர். ஆல்-அசை. காத்தல் பட்டிமாடு முதலானவைகளால் அழிவடையாமற் காத்தல், உழுதல், எருப்பெய்தல், களைபிடுங்கல், நீர்ப்பாய்ச்சல், காத்தல் என்று இம்முறையின வாகிய ஐந்தும் வேண்டு மென்பதாம். (அ)

செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும்.

(ப-ரை) கிழவன் - (அந்நிலத்துக்கு உரியவன்
செல்லான் - (அதனிடத்து நாள்தோறும்) போய்பார்த்து வேண்டியவை செய்யானாகி
இருப்பின் - (சோம்பி) யிருந்தால்
நிலம் - அந்நிலம்
இல்லாளின் - மனைவிபோல்
புலந்து - (தன்னுள்) வெறுத்து
ஊடிவிடும் - (அவனோடு) பிணங்கிவிடும் - எ - று.

(க - ரை.) உழுபவன் விளைநிலத்திற் பேசாதிருக்கி லந்நில மவனுடன் பிணங்கிவிடும் - என்பதாம்.

(வி - ரை,) சொல்லுதல் - ஆகுபெயர் பிறரை ஏவியிராமல் தான்செல்லவேண்டுமென்பதுதோன்ற கிழவனென்றார் தன்னிடத்துவந்து வேண்டியவை செய்யாது வேறிடத்திருந்தவழி மனையாள்போல் பிணங்கு மென்றது அவன்போக மிழத்தநோக்கி. [இவை மூன்று பாட்டாலும் அதுசெய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது] (௯)

இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும்.

(ப-ரை.) இலமென்று - வறியேமென்றுசொல்லி
அசைஇ யிருப்பாரை - சோம்பி யிருப்பவரை
காணின் - கண்டால்
நிலமென்னு நல்லாள் - நிலமகளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படு
கிற நல்லாள்
நகும் - (தன்னுள்ளே) சிரியாநிற்பாள் - எ - று

(க - ரை.) வறியோமென்று சோம்பலாயிருப்பவனை நிலமகள் கண்டால் சிரிப்பாள் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) உழுதல் முதலானவைசெய்வோர் யாவர்க்குஞ்செல்வங்கொடுத்து வருகின்ற விதம்பற்றி நல்லாளென்றும் அதுகண்டிருந்தும் அதுசெய்யாது - வறுமையுறுகின்ற அறிவில்லாமைபற்றி நகுமென்றும் சொல்லினர் [இதனால் அதுசெய்யாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப் பட்டது.] வருகின்ற அதிகார முறைமைக்குக் காரணமுமிது. (௧0)

நூற்றிநான்காம் அதிகாரம் உழவு.

முற்றிற்று.

---

௧0௫ - ஆம் - அதி - நல்குரவு.

அஃதாவது: அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது.

(ப-ரை.) இன்மையின் - (ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல்
இன்னாதது - துன்பஞ்செய்வது
யாதெனின் - யாதென்று வினவின்
இன்மையின் - வறுமைபோல்
இன்னாதது - துன்பஞ்செய்வது
இன்மையே - வறுமையே - எ - று.

(க - ரை.) தரித்திரம்போலத் துன்பஞ்செய்வதெதுவெனி லதுவே - என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒப்பதில்லையெனவே மிகுந்ததில்லாமைசொல்ல வேண்டாவாயிற்று. (௧)

இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும்.

(11-ரை.) இன்மையென - வறுமையெனப்படுகிற
ஒருபாவி - ஒப்பற்றபாவி (ஒருவனிடத்து வரும்போது
மறுமெயும் - மறுமையின்பமும்
இம்மையும் - இன்மை யின்பமும்
இன்றி - (அவனுக்கு) இல்லையாக
வரும் - வருவான் - எ - று.

(க - ரை.) தரித்திரமென்னு மொருபாவி யொருவனிடத்துவரும்போது இன்மை மறுமை யின்பமில்லாமல் வருவான் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) இன்மையென ஒருபாவி யென்பதற்கு அழுக்காறென ஒரு பாவியென்றதற்கு உரைசெய்தபடி உரைக்க. மறுமை இன்மை ஆகுபெயர். ஈயாமையாலும், அனுபவியாமையாலும், அவையிலவாயின. (உ)

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை.

(ப-ரை.) நல்குரவென்னும் - வருமையென்று சொல்லப்படுகிற
நசை - ஆசை
தொல்வரவும் - (தன்னாலே பற்றப்பட்டவருடைய) பழைய குடிவரவினையும்
தோலும் - (அதற்கேற்ற) சொல்லினையும்
தொகையாக - ஒருசேர
கெடுக்கும் - கெடுக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) தரித்திரமென்னு மாசையானது பழங்குடிவரவையுமதற்குரிய சொல்லையுங் கெடுக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நசையில்லாவிடத்து வறுமையும் இல்லையாகையால் நல்குரவை நசையாக்கி அது அக்குடியிற் பழையோர்க்கு இல்லாத இழிதொழில்களையும் அவமானச் சொற்களையும் உண்டாக்கலால், அவ்விரண்டினையும் ஒருசேரக்கெடுக்குமென்றார். (ந)

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வுதரும்.

(ப-ரை,) இன்மை - வறுமையானது
இற்பிறந்தார் கண்ணேயும்-உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரிடத்தேயும்
இளிவந்தசொல் - அவமானச்சொல்
பிறக்கும் - பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய
சோர்வு - சோர்வினை
தரும் - உண்டாக்கும் - எ - று.

(க-ரை.) தரித்திரமானது - உயிர்குடியிற் பிறந்தவரிடத்து மிழிவு சொற்பிறக்குஞ் சோர்வைத்தரும் - என்பதாம்.

(வி - ரை.) சிறப்பும்மை அவரிடத்து அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது அவமானச்சொல் - எமக்கு ஈயவேண்டு மென்றல். சோர்வு தாம்படுகிற

துன்ப மிகுதிபற்றி ஒரேவிடத்தே தங்குடிப் பிறப்பினை மறந்து அது சொல்லுவதாக நினைத்தல். (ரு)

நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

(ப-ரை.) நல்குரவென்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படும்
இடும்பையுள் - துன்பமொன்றினுள்ளே
பல - பலவாகிய
துன்பங்கள் - துன்பங்களும்
சென்று - வந்து
படும் - விளையும் - எ - று.

(க - ரை.) வறுமைத்துன்ப மொன்றனுள்ளே பல துன்பங்கள் வரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) குரை - இசை நிறை. துன்பமும் தானும் உடனே தோன்றலால் வறுமையை துன்பமென்றும், அத்துன்பம் அடியாகச் செல்வர் மனைவாயிலேனுக்கிச் செலவற்றுன்பமும், அவரைக்காணற் றுன்பமும், கண்டபின் மறுத்தவிடத்து உண்டாந் துன்பமும், மறுக்காதவிடத்தும் அவர் கொடுத்தது வாங்கற் றுன்பமும், அதுகொண்டுவந்து அனுபவிப்பவைகளைக்கூட்டுதற் றுன்பமும், முதலானவை நாள்தோறும் வேறுவேருக வருதலால், எல்லாத் துன்பங்களும் உண்டாமென்றும் சொல்லினர். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் வறுமையின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (௬)

நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(ப-ரை.) நற்பொருள் - மெய்நூற்பொருளை
நன்குணர்ந்து - தெளியவறிந்து
சொல்லினும் - சொன்னராயினும்
நல்கூர்ந்தார் - வறுமைப்பட்டவரது
சொல் - சொல்லானது
பொருள்சோர்வு - பொருளில்லாமையை
படும் - கூடும் எ - று.

(க - ரை.) வறியவர் மெய்ப்பொருளைச் சொல்லினுமச்சொல் பொருளில்லாமையைத்தரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருளில்லாமையைக் கூடுதலாவது யாம் விரும்பி இவர் சொல்லைக் கேட்டோமாகில் முகங்கொடுத்து இவர் குறை முடிக்கவேண்டுமென்று அஞ்சி யாவரும் கேளாமையால், பயனில் சொல்லால் முடிதல், கல்வியும் பயன்படா தென்பதாம். (௭)

அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.

(ப-ரை.) அறஞ்சாரா - அறத்தோடு பொருந்தலில்லாத
நல்குரவு - வறுமையை யுடையவன்
ஈன்றதாயினும் - (தன்னைப் பெற்றதாயினாலும்
பிறன்போல - அன்னியன்போல
நோக்கப்படும் - (நினைத்துப்) பார்க்கப் படுவன் - எ - று.

(க - ரை.) வறியவன் தன் தாயாலு மந்நியன் போலப் பார்க்கப் படு வான் என்பதாம்.

(வி - ரை) அறத்தோடு பொருந்த வில்லாமை காரண காரியங்களுள் ஒன்றோடு மியையாமை நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவனது இயற்கை யன்புடைமை விளக்கி நின்றது. அவனிடத்தே கொள்வ தில்லாமையே யன்றிக் கொடுப்ப துண்டாதலும் உடைமையால் அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவரும் கைவிடுவ ரென்பதாம். (எ)

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

(ப-ரை.) நெருநலும் - நேற்றும்
கொன்றதுபோலும் - கொன்றதுபோன்று (எதுக்குத் துன்பங் களைச் செய்த)
நிரப்பு - வறுமையானது
இன்றும் - இன்றைக்கும்
வருவதுகொல் - (என்னிடத்து) வரக்கடவதோ (வந்தால்) இனி யாது செய்வேன் - எ - று.

(க - ரை.) ஓ - அசை நிலை. நேற்றுக் கொன்ற வறுமையானது இன்றும் வருமோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) அத்துன்பங்கள் முன் சொல்லப்பட்டன, நேற்று மிகவும் வருந்தி வயிறு நிறைத்த ஒருவன் சொல்லு: (அ)

நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது.

(ப-ரை.) நெருப்பினுள் - தீயிற்கிடந்து
துஞ்சலும் - தூங்கலும்
ஆகும் - (மந்திரமருந்துகளால் ஒருவனுக்குக்)கூடும்
நிரப்பினுள் - வறுமைவந்தவிடத்து
யாதொன்றும் - யாதொன்றாலும்
கண்பாடு - தூங்குதல்
அரிது - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) தீயிலும் நித்திரைசெய்யலாம் வறுமையிலே நித்திரை செய்யக்கூடாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) நெருப்பினும் வறுமை கொடிதென்றபடி யாயிற்று. இதுவும் அவன்சொல்லு. [இவைநான்குபாட்டாலும் வறுமைப் பட்டவர்க்குஉண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(ப-ரை.) துப்புர வில்லார் - அனுபவிக்கப்படும் பொருளில்லாதவர் (தம் மாலே செய்யத்தகுவதுமுழுதுந் துறத்தலேயாகவும்)
துவரத்துறவாமை - முழுதுந் துறவாதொழில்
உப்பிற்குங் காடிக்கும - (பிறர் வீட்டிலுள்ள) உப்பிற்குங் காடிக்கும்
கூற்று - யமனாவர் - எ - று.

(க - ரை.) வறியவர்கள் துறவாதிருத்தல் அயல்வீட்டு உப்புக்கும் காடி நீருக்கும் யமனாவார்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மான மழியாமல் செய்யத்தகுவது அதுவே யாயிற்று. முழுதுந் துறத்தல் சுற்றந்தானே விட்டமையால், ஒருவழியால் துறந்தாராயினார். நின்ற தம்முடம்பினையுந் துறத்தலாம். அது செய்யாது கொண்டிருந்தல் அவ்விரண்டினையும் மாளப்பண்ணுதலால் அதனை அவைகளுக்குக் கூற்றென்றார். [இதனால் அது உண்டான விடத்துச் செய்வது சொல்லப்பட்டது.]

நூற்றிஐந்தாம் அதிகாரம் நல்குரவு.

முற்றிற்று.

க0சு - ஆம் - அதி - இரவு.

இனி மானங்கெடாத விரத்தல் இரவாமையோடொத்தலால், அவ்விரவினாலும் வீடு பெறுதற்கு உதவிசெய்வதாகிய உடம்பைக் காக்கலாமென்கிற அறநூல் வழக்குப்பற்றி முன் துவரத்துறத்தலென்ற இறத்தலை விலக்குதற் பொருட்டு இரவுசொல்லுகின்றார். அதிகார முறைமையும் இதனாலேவிளங்கும்.

இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று.

(ப-ரை.) (வறுமைப் பட்டவர்) இரத்தக்கார் - இரத்தற்கு ஏற்புடையவரை
காணின் - கண்டவிடத்து
இரக்க - (அவரிடத்தே) இரக்கக்கடவர்
கரப்பின் - (அவர்) ஒளித்தாராயின்
அவர்பழி - அவர்க்குப் பழியாம்
தம்பழியன்று - தமக்குப்பழியாகாது (ஆதலால்) - எ - று.

(க - ரை.) தரித்திரர்கள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் யாசிக்கக் கடவர்கள். அவரொளித்தாராயின் அவர்க்குப் பழியல்லது தமக்குப் பழியல்ல- என்பதாம்.

(வி - ரை.) இரத்தற்கேற் புடையவராவார்-சொல்லு முன்னே அறிதலுடையராய் மாறுமற் கொடுப்பவர், அவர்உலகத்தில் அறியராதலால், காணினென்றும் அவரிடத்தே இரந்தார்க்கு இரவால்வரும் அவமானம் இல்லாமையால் இரக்கவென்றும், அவர்கொடுத்தலிலே குறைகாட்டாமையால் கரப்பினென்றும், காட்டுவாராயின் அப்பழிபரிசுத்த வெண்புடைவையில் அழுக்குப்போம் அவரிடத்தே கடிது செல்லுதலால், அவர்பழியென்றும், ஏற்பில்லாதவரிடத்தே இரவல்லாமையால், தம்பழி யன்றென்றும் சொல்லினர். (க)

இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின்.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு
இரத்தல் - இரத்தலும்
இன்பம் - இன்பத்திற்கு ஏதுவாம்
இரந்தவை - இரந்தபொருள்கள் (ஈவாரது அறிவுடைமையால்)
துன்பமுறாஅ - (தான்) துன்பமுறாமல்
வரின் - வந்தால் - எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பமடையாமல் வந்தால் யாசித்தலு மின்பமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இன்பம்-ஆகுபெயர். உறாம லென்பது - கடைகுறைந்தது, துன்பமாவன - ஈவாரிடத்துக் காலமும், இடமும், அறிந்து செல்லுதலும் அவர் குறிப்பறிதலும், அவரைத் தன்வசப்படுத்தலும், அவர் மனமிரங்கத்தக்கவை நாடிச் சொல்லலும், முதலானவைகளால் வருவனவும். மறுத்தவிடத்துவருவனவும் ஆம். அவையுறாமல் வருதலாவது - அவர்முன்னே அறிந்து கொடுக்கக் கொள்ளுதல் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வறுமையால் உயிர் நீங்குமளவில் அவமானமில்லா விரவு விலக்கப்படா தென்பது சொல்லப்பட்டது. (உ)

கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து.

(ப-ரை.) கரப்பிலா - ஒளித்தலில்லாத
நெஞ்சின் - நெஞ்சினையுடைய
கடனறிவார்முன் - மானமறிவார்முன்
நின்று - நின்று
இரப்பும் - அவரிடத்தே ஒன்றை) இரத்தலும்
ஓரேஎர் - ஓரழகை
உடைத்து - (வறுமைப்பட்டவர்க்கு) உடைத்து - எ - று.

(க - ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவ ரிடத்து யாசித்தலும், ஓரழகுடையது என்பதாம்.

(வி - ரை.) சிறியசுருக்கத்துவேண்டுமுயர்வென்றதனால் அவர்க்கு அது கடனெனப்பட்டது: மானமறிதல்-சொல்லத்தொடங்கிச் சொல்லமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய அதனியல்பை அறிதல். அவ்வறிவுடையவர்க்குமுன்னே நிற்கைமாத்திரமே போதுமாகையால் முன்னின்றென்றும் சொல்லுதலால் வருஞ்சிறுமை அடையாமையால் ஒரே ருடைத்தென்றும், சொல்லினார். உம்மை - அவ்விரவினிழிவு விளக்கி நின்றது. (௩)

இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(ப-ரை.) கரத்தல் - (தமக்கு உள்ளது) மறைத்தல
கனவிலும் - சொப்பனத்திலும்
தோற்றாதார்மாட்டு - அறியாதவரிடத்து
இரத்தலும் - யாசித்தலும்
ஈதலேபோலும் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலேபோலும் - எ - று.

(க - ரை.) சொப்பனத்திலும் உலுத்தகுண மில்லாதவரிடத்து யாசித்தலும் கொடுத்தலேபோலாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தான் புகழ்தாராதாயினும் முன்னுண்டாகிய புகழ்கெடாராமையால், ஈதலேபோலு மென்றார். ஏ-அசை. (௪)

கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

(ப-ரை.) கண்ணின்று - (சொல்ல மாட்டாமல்) முன்னின்ற மாத்திரத்தால்
இரப்பவர் - யாசிப்பவர் (உயிர்காத்தற் பொருட்டு)
மேற்கொள்ளுவது - (இரத்தலை) மேற்கொள்ளுவது
கரப்பிலார் - (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிக்காமற் கொடுப்பவர்
வையகத்து - உலகத்து
உண்மையால் - இருக்கின்ற படியினாலே (பிறிதொன்றாலன்று) - எ - று.

(க - ரை). உள்ளபொருளை யொளியாது கொடுப்பவர் உலகிலிருக்கையால் யாசிப்பவர் யாசகத்தை மேற்கொள்வது என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவரில்லையாயின் மானம் விடமாட்டாமையால் உயிரை விடுவரென்பதாம். (௫)

கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

(ப-ரை.) கரப்பிடும்பை - (உள்ளதை) ஒளித்தலாகிய நோயை
இல்லாரை - உடையரல்லாரை
காணின் - கண்டால் (மானம்விடாம லிரப்பவர்க்கு)
இரப்பிடும்பையெல்லாம் - வறுமையால்வருந் துன்பங்களெல்லாம்
ஒருங்குகெடும் - ஒருசேரக்கெடும் - எ - று.

(க - ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவரைக் கண்டால் யாசிப்பவர்களுக்குத் துன்பங்கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒளித்தல் ஒருவனுக்கு வேண்டுவதொன் றல்லாமையால், அதனை நோயென்றும், அந்நோயில்லாத இரக்கத்தக்கவரைக் கண்டபொழுதே அவ்விரப்பவர் மிகுமகிழ்ச்சியின ராவராகலால், எல்லாமொருங்கு கெடுமென்றும் சொல்லினர். இடும்பை-துன்பம்-அதுநோய்க்கு ஆகுபெயர். (௬)

இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து.

(ப-ரை.) இகழ்ந்து - (தம்மை) அவமதித்து
எள்ளாது - இழிவுசொல்லாமல்
ஈவாரை - (பொருள்) கொடுப்பவரை
காணின் - கண்டால்
உள்ளம் - (அவ்விரப்பவரது) மனம்
மகிழ்ந்து - மகிழ்தல்செய்து
உள்ளுள் - உள்ளுள்ளே
உவப்பது - மலருந்தன்மையை
உடைத்து - உடையது - எ - று.

(க - ரை.) பொருள் கொடுப்பவரைக் கண்டால் யாசிப்பவர் மனமகிழ்ச்சியை யுடையது என்பதாம்.

(வி - ரை.) இகழ்ந்தெள்ளா தெனவே - நன்குமதித்தலும், இனியவை சொல்லலும் கொள்ளப்படும். அவ்விரப்பவர்க்கு வறுமைத்துன்பம் கெடுவது மாத்திரமேயன்றி தம்மை அவர் ஐம்புலன்களாலும் பேரின்பமடைந்தவராக நினைத்தாலும், உள்ளுளுவப்ப துடைத்தென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் இரக்கத்தக்கவ ரியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (௭)

இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

(ப-ரை.) இரப்பார் - (வறுமையுற்) றிரப்பவர்
இல்லாயின் - இல்லையாயின்
ஈர்ங்கண்மாஞாலம் - குளிர்ந்த இடமுடைய பெரியபூமியிலுள்ளவரது (செலவுவரவுகள்)
மரப்பாவை - (உயிரில்லாத) மரப்பாவை
சென்றுவந்தற்று - (எந்திரக்கயிற்றால்) சென்று வருதல்கள் போலும் - எ - று.

(க - ரை.) யாசகரில்லாவிடில் பூமியினுள்ளோர் செலவு வரவுகள்மரப்பாவை சூத்திரத்தா லாடுதல் போலுமாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஐ-அசை. ஞாலம் - ஆகுபெயர். உவமேயத்துக்கு உவமானத்தோடு ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. பூமியிலுள்ளாரென்றது இரப்பவரொழிந்தவரை அவர்க்கு ஈந்து புகழும் புண்ணியமும் அடையாமையால் உயிருடையால்ல ரென்பதாம். (௮)

ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை.

(ப-ரை.) இரந்துகோள் - (அவரிடத்துச்சென்று ஒன்றனை) இரந்துகொள்ளுதலை
மேவாரிலா அக்கடை - விரும்புவா ரில்லாதவழி
ஈவார்கண் - கொடுப்பவரிடத்து
என் - என்ன
தோற்றம் - புகழ் உண்டாம் (யாதுமில்லை) - எ - று.

(க - ரை.) யாசிப்பவ ரில்லாவிடிற் கொடுப்பவர்க்கென்னபுகழுண்டாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தோற்றம்-ஆகுபெயர். மேவுவாரென்பது-விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல் வல்லமை வெளிப்படாமையால், அதனாலே புகழுடையா ரென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் உலகிற்கு இரப்பார் வேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது. (௯)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

(ப-ரை) (ஈவானுக்குப் பொருள் உதவாதவிடத்தே) இரப்பான் - இரப்பவன்
வெகுளாமைவேண்டும் - (இவன்) எனக்குக் கொடுக்கின்றிலனென்று அவனைக் கோபியாதொழிதல் வேண்டும் (அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசாட்சி வேண்டா)
நிரப்பிடும்பை தானேயும் - வறுமையாகிய தன்னோய்தானேயும்
கரி - சாட்சியாதல்
சாலும் - அமையும் - எ - று.

(க - ரை.) யாசிப்பவன் கோபியாம லிருக்கவேண்டும் என்பதாம்.
(வி - ரை.) யாவர்க்குந் தேடவேண்டுதலும், நிலையில்லாமையும், முதலாகிய பிறசாட்சிகளும் உண்டென்பது படநின்றமையால், உம்மை எச்சவும்மை தனக்கே யல்லாமல் தன்னை யிரந்தவர்க்கும் அன்றைக்கன்று பொருள் சம்பாதித்தற்கு அவன்படுந் துன்பத்தைத் தனக்கேயாக வைத்துத் தான்படுகிற துன்பம் தானறிந்து கோபியாதிருக்கக் கடவனென்பதாம். [இதனால் அவர்க்கு அவசியமான ஓரியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

நூற்றியாறும் அதிகாரம் இரவு.

முற்றிற்று.

க0எ - ஆம் - அதி - இரவச்சம்.

அஃதாவது மானங்கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

> கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
> மிரவாமை கோடி யுறும்

(ப-ரை) (ஒருவன்) கரவாது - (தமக்குள்ளதை) ஒளிக்காமல்
உவந்து - (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உள்ளமகிழ்ந்து
ஈயும் - கொடுக்கும்
கண்ணன்னார்கண்ணும் - கண்போற் சிறந்தவரிடத்தும்
இரவாமை - இரவாமல் வறுமைப்படுதல்
கோடியுறும் - (இரந்து செல்வமடைதலிற்) கோடி மடங்குநன்றாம் - எ - று.

(கு - ரை.) ஒளியாது கொடுக்குங் கண்ணிற்கொப்பானவரிடத்தும்யாசியாதிருத்தல் கோடிமடங்கு நன்மையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை) வறுமைமறைக்கப்படாத நட்பினரிடத்தும் இரக்கலாகாதென்பது படசின்றமையால், உம்மை உயர்வு சிறப்பு அவ்விரவால் மானங்கெடாதென்ப தொன்றே யல்லாமல் அதற்கு மிகுதிகூடாமையால் செய்ய வல்லதோர் முயற்சிசெய்து சீவனஞ் செய்தலே நல்லதென்பது கருத்து.

> இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
> கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(ப-ரை.) உலகியற்றியான் - இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன் இதனிடத்து வாழ்வார்க்கு முயன்று சீவனஞ்செய்தலையல்லாமல்
இரந்தும் - யாசித்தும்
உயிர்வாழ்தல்வேண்டின் - சீவனஞ் செய்தலைவேண்டி விதித்தானாயின் (அக்கொடியோன்)
பரந்து - (தானும் அவர்போல்) எங்குஞ்சுழன்று
கெடுக - கெடக்கடவன் - எ - று.

(கு - ரை.) பிரமன் உலகத்தோரை யாசகஞ்செய்யப் படைத்தானாகில வன் கெடக்கடவன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அவற்கு வேண்டுவதாகிய உண்டியும், அதற்கு ஏதுவாகிய செய்தொழிலும், பழவினை வசத்தாற் கருவோடுகலந்த அப்போதே அவன் கற்பிப்பானன்றே அவைகளுள் சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தீவினையால் தானும் அத்துன்ப மடையவேண்டு மென்பதாம். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அவ்விரவின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.

(ப-ரை.) இன்மை - வறுமையால்வரும்
இடும்பை - துன்பத்தை (முயற்சிசெய்து நீக்கக்கடவோமென்று நினையாமல்)
இரந்துதீர்வாமென்னும்-இரந்துநீக்கக்கடவோமென்று நினைக்கும்
வன்மையின் - வல்லமைபோல்வன்
பாட்டது - வலிமைப்பாடுடையது
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) வறுமைத்துன்பத்தை நீக்குவோமென்னும் வலிமைபோல் வலிமையுடையதில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) அது நீக்கற்கு வழியாகிய முயற்சிஇருக்க, வழியல்லாதஇரவால் நீக்கநினைத்தலால் வன்மையாயிற்று. வலிமைப்பாடு முறட்டுத்தன்மை அது ஆவதை யாலோசியாதுசெய்து நிற்றல். [இதனால் இரவுவறுமை-தீர்தற்கு வழியன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௯)

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.

(ப-ரை.) இடமில்லாக்காலும்-அனுபவிக்க வேண்டுவதில்லாமல் வறுமைப்பட்ட விடத்தும்
இரவு - (பிறரிடத்துச்சென்று) இரத்தலுக்கு
ஒல்லா - உடன்படாத
சால்பு - நிறைவு
இடமெல்லாம் - உலகமெல்லாம் (ஒருசேர இயைந்தாலும்)
கொள்ளாத்தகைத்தே - கொள்ளாத பெருமையுடைத்தே-எ - று.

(க - ரை.) தரித்திரத்திடத்தும் யாசியாமையே பெருமையென்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்விரத்தலைச் சால்பு விலக்கலால் இரவொல்லாமைஅதன்மேல் எற்றப்பட்டது. [இதனால் அவ்வழி யல்லாததைச் சால்புடையார் செய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௭)

தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில்.

(ப-ரை.) தாள் - (வழியாகிய) முயற்சி
தந்தது - (கொண்டுவந்து) தந்தது
தெண்ணீர் - தெளிந்தநீர்போலும்
அடுபுற்கையாயினும் - சமைத்தகூழேயாயினும்
உண்ணலினூங்கு - (அதனை) உண்ணுதற்குமேல்
இனியது - இன்பத்தருவது
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) முயற்சியால்வந்தது கூழாயினும் அதை யுண்ணுதல்போலின்பமுடையதில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) முயற்சிதந்தகூழ் அழுத்தமில்லாமல் தெளிந்தநீர் போன்ற தாயினும் அவமானமாகிய இரவால்வந்ததல்லாமல் தம்முடைய தாகலால், அமிழ்தத்தோடு ஒக்குமென்பதாம். [இதனால் வழியாலாயது சிறிதெனி னும் அதுசெய்யுமின்பம் பெரிதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௫)

ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில்.

(ப-ரை.) ஆவிற்கு - (தண்ணீர்பெறுதிதற்கு நிலைமையதாகிய) பசுவுக்கு
நீரென்று - (தருமநோக்கி) இதற்குத் தண்ணீர் தரல்வேண்டுமெ ன்று
இரப்பினும் - இரந்துசொல்லும்போதும்
இரவின் - அவ்விரவுபோல்
நாவிற்கு - (ஒருவ) னுவிற்கு
இளிவந்தது - அவமானம்வந்தது
இல் - வேறில்லையென்பதாம்

(க - ரை.) பசுவிற்கு நீர்விடென்னும் யாசகம்போல நாவிற்கிழிவில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆவைக் காப்பாற்றல் பெரிய வறமாகலால், ஆவிற்கென் றும், பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாத எளிமைய தாகலால், நீரென் றும், இரக்கின்றோனுக்கு அவமானமாவது அச்சொல்லளவே யாகலால், நா விற்கென்றும், அதுதான் எல்லா வவமானங்களிலும் மேற்படுதலால் இளி வந்த தில்லென்றும் சொல்லினர். [இதனால் அறத்தையும்முயன்று செய்வத ல்லது இரந்து செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

(ப-ரை.) இரப்பாரை யெல்லாம் - யாசிப்பவரை யெல்லாம்
இரப்பன் - (நான்) இரவாநின்றேன்
இரப்பின் - (உமக்கு) இரக்கவேண்டுமாகில்
கரப்பார் - (தமக்குஉள்ளதை) ஒளிப்பவரை
இரவன்மின் - இரவாதிருங்கள் - எ - று.

(க - ரை.) யாசிப்பவரை யெல்லாம் யாசித்தேன். நீங்கள் ஒளிப்பவ ரிடத்தில் யாசித்திருங்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இவ்வவமானச் செயலால் ஊட்டிவளர்த்த விடத்தும் உட ம்பு நில்லாதாகலின் இது வேண்டா மென்பதுதோன்றஇரப்பினென்றார் [இதனால் மானங்கெடவரு மிரவுவிலக்கப்பட்டது.] என்று இடைச்சொல்.

இரவென்னு மேமாப்பி றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

(ப-ரை.) (இவ்வறுமையென்னுங் கடலைஇதனாற் கடப்போமென்றநினைத்து ஒருவனேறிய) இரவென்னு - யாசகமென்னும்
ஏமாப்பில் - காவலற்ற
தோணி - மரக்கலம் அதனிடத்தே ஓடுங்கால்
கரவென்னும் - ஒளித்தலென்னும்
பார் - வன்னிலத்தோடு
தாக்க - தாக்கமாயின்
பக்குவிடும் - பிளந்துபோம் - எ - று.

(க - ரை.) யாசகமென்னுந்தோணி ஒளித்தலென்னும் வலியநிலந்தாக்கக்கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முயற்சியாற் கடப்பதனைஇரவால் கடக்கலுற்றவன் அதன் கரைகாணாமையால் ஏமாப்பி றோணியென்றார். ஏமாப்பின்மை தோணிமேல் ஏற்றப்பட்டது. அதுகடத்தற்கு ஏற்சதல்லாமையாலும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலாலும், அதனிடத்தே ஏறலாகாதென்பதாம். (இது உருவகம்.) (அ)

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(ப-ரை.) இரவு - (உடையார்முன் இல்லாகசென்று) இரந்துநிற்றலின்கொடுமையை
உள்ள - நினைத்தால்
உள்ளம் - (எம்) முள்ளம்
உருகும் - கரைந்துருகாநிற்கும்
கரவு - (இது அந்நிலையைக் கண்டிருந்தவர்) இல்லையென்றலின் கொடுமையை
உள்ள - நினைத்தால்
உள்ளதூஉம் - அவ்வுருகு மளவுதானும்
இன்றி - இல்லாமல்
கெடும் - அழிந்துபோம் - எ - று.

(க - ரை.) யாசிப்பவர் கொடுமையை நினைத்தால் மனமுருகுகின்றது இல்லையென்னுங் கொடுமையை நினைத்தால், உருகுமளவு மில்லாற்கெடும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இரவினும் கரவுமிககொடிதென்றபடி. (கூ)

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒ முயிர்.

(ப-ரை.) சொல்லாட - (ஒளிப்பவர் இல்லையென்று) சொல்லிய மாத்திரத்தே
இரப்பவர் - இரப்பவர்க்கு
உயிர் - உயிரானது
போம் - போகாநின்றது

கரப்பவர்க்கு - (இனிச்சொல்லுகின்ற) அவ்வொளிப்ப வர்க்கு உயிர்பின்னிருத்தலால்)
யாங்கு - எப்புரையுள்
ஒளிக்குங்கொல் - (அப்பொழுது) புகுந்தொளித்துநிற்குமோஎ-று.
ஓ - அசை

(க - ரை.) யாசிப்பவர்க் கில்லையென்றால், உயிர்போகும்ஒளிப்பவர்க்கு யிர் யெங்கேயொளிக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிர்போதலாவது இனியாமென் செய்வோமென்று எங் கிச்செயலற்றுநிற்றல். கேட்டாரைக்கொல்லவல்லதாகியசொல் சொல்வாரை க்கொல்லுதல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அது காண்கின்றிலம்இது வென் னோவென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவ்விரவின் குற்றமும் கர வின் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (௧௦)

நூற்றிஏழாம் அதிகாரம் இரவச்சம்.

முற்றிற்று.

---

௧௦௮ - ஆம் - அதி - கயமை.

அஃதாவது: முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்புவகை யாற் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யாவ ர்க்கும் பொருந்த வைத்தமையால், அங்கே குறிப்பாற் சொல்லியவையும், இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும், ஆகிய குணங்களுள் யாதுமிலராகிய கீழோரது தன்மை, அதனால் இது எல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில்.

(ப-ரை.): கயவர் - கீழோர்
மக்களேபோல்வர் - (வடிவால்முழுதும்) மக்களேபோ லிருப்பவர்
அவரன்ன வொப்பாரி - அவர் அம்மக்களை யொத்தல் போன்ற வொப்பு
யாம் - நாம்
கண்டதில் - வேறிரண்டு சாதிகளிடத்துக்; கண்டதில்லை - எ-று.

(க - ரை.) கீழ்மக்கள் வடிவாலே மக்களை யொப்பாவார், அவர்களை யொப்பானவரை யான் கண்டதில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) முழுதுமொத்தல் தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றாம். அவரென் றது அவரிடத்தேயுள்ள வொப்புமையைமக் கட்சாதிக்கும் கயவச் சாதிக்கும்

வடிவொத்தலால் குணங்களினிருப்பினாலும், இல்லாமையாலும், அல்லது வேற்றுவமை அறியப்படாதென்பதாம். [இதனாற் கயவரது குற்றமிகுதி சொல்லப்பட்டது.] (க)

நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(ப-ரை.) நன்று - (தமக்கு) உறுதியாயினவைகளை
அறிவாரின் - அறிபவரின்
கயவர் - (அவையறியாத) கீழ்மக்கள்
திருவுடையர் - நன்மை யுடையராவர் அவர்போல்
நெஞ்சத்து - (தமது) நெஞ்சினிடத்து
அவலமிலர் - (அவை காரணமாக) கவலையிலர் ஆகலால் - எ - று.

(க - ரை.) நன்மைகளைப் யறிபவரிலும் நெஞ்சிற் கவலையில்லாதவராகிய கீழ்மக்கள் நன்மையுடையவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நன்றென்பது - சாதி யொருமை உறுதிகளாவன இம்மை மறுமை வீடுகளுக்கு உரியவராகிய புகழ் புண்ணிய ஞாலங்கள் இவைகளை யறிவார். இவை செய்யாதின்றே அதிகமாகச் செய்யப் பெறுகின்றிலோமே என்றும், செய்கின்ற இவைகளுக்கு இடையூறுவருமோவென்றும், இவைகளுக்கு மாறாகிய பழிபாவ மறியாமை யென்பவைகளில் யாதுவிளையுமோ வென்றும், இவ்வழியாலே கவலையுடையவர். கயவர் அப்புகழ்முதலானவைகளை விட்டு பழிமுதலானவைகளைச் செய்யா தின்றும், ஒருகவலையு மில்லாதிருப்பராதலால், திருவுடையரெனக் கூறிப்பரிகசித்தபடி. [இதனாற் பழிபாவ முதலானவைகளுக்கு அஞ்சாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான்.

(ப-ரை.) தேவரனையர் கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மையர் அது எதனாலெனில்
அவரும் - அக்கயவரும் (தேவர்போலே தம்மை நியமிப்பாரில்லாமல்)
தாமேவன - தாம் விரும்புமவைகளை
செய்தொழுகலான் - செய்து நடத்தலால் எ - று.

(க - ரை.) தேவருங் கயவரு மொப்பாவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய தங்காரண வேறுபாடு குறிப்பால் தோன்றநின்றமையால் இது புகழ்வார் போன்று பழித்தபடியாயிற்று இதனால் விலக்கப் படுதலில்லாமல் வேண்டியது செய்வாரென்பது சொல்லப்பட்டது.

அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

(ப-ரை.) கீவ் - கீழாயினேன்
அகப்பட்டியாவரை - (தன்னிற்) குறைந்தபட்டியாய் நடப்பவரை.
காணின் - கண்டானாயின் (அவன் அந்நடக்கையிலே)
அவரின் - அவரைக்காட்டிலும்
மிகப்பட்டு - (தான்) மேம்பட்டு
செம்மாக்கும் - (அதனால் தன்மிகுதிகாட்டி) இறுமாப்பான்-எ-று

(க - ரை.) கீழ்மகன் பட்டியாய் நடப்பவரைக்கண்டா லதனினு மேலாக நடப்பான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அகமாகிய மனம் பட்டிபோன்று வேண்டியபடி நடத்தலால் அகப்பட்டி யென்றார். [இதனால் அவர் மேம்படும் விதம் சொல்லப்பட்டது.

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

(ப-ரை.) கீழ்களதாசாரம் - கீழோரது ஆசாரம் (கண்டது உண்டாயின் அதற்குக் காரணம்)
அச்சமே - அரசனாலே (துன்பம் வருமென்று அஞ்சும்) அச்சமே
எச்சம் - (அது) ஒழிந்தால்
அவா - அவாவப்படும் பொருள்
உண்டேல் - (அதனால்) உண்டாமாகில்
சிறிது - சிறிது
உண்டாம் - உண்டாகும் - எ-று.

(க - ரை.) கீழ்மக்கட் காசார மியல்பாக வில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படு மதனை அவாவென்றும் சொல்லினார். கீழ்மக்களுக்கு ஆசார பெரும்பான்மை அச்சத்தாலும், சிறுபான்மை பொருட்பேற்றாலு மல்லாமல், இயல்பாக உண்டாகா தென்பதாம். [வேண்டியபடி செய்தலே இயல்பு. ஆசாரஞ் செய்தலியல் பன்றென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

(ப-ரை.) தாங்கேட்ட - தாங்கள் கேள்விப்பட்ட
மறை - இரகசியங்களை
உய்த்து - (இடந்தோறுந்) தாங்கிக்கொண்டுபோய்
பிறர்க்கு - அந்நியருக்கு
உரைக்கலான் - சொல்லுதலால்
கயவர் - கீழ்மக்கள்
அறைபறையன்னர் - அறையப்படும் பறைபோல்வர் - எ - று.

(க - ரை.) கீழ்மக்கள் பறைக்கொப்பாவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மறையாவது வெளிப்பட்டால், குற்றம் விளையுமென்று பிறரைமறுத்து ஒருவன் சொல்லிய சொல் பிறர் எவருக்கு மறைக்கவேண்டு

மோ அவா உய்த்தென்றார். அவர்க்கு அதுபெரும்பாரமாதல் நோக்கிப்பறை ஒருவன் கையால் தன்னை யறிவித்தொன்றனை இடந்தோறுங் கொண்டு சென்று அறியாதவர் யாவரையும் அறிவிக்குமாதலால் இது தொழிலுவமம். [இதனால் அவரது செறிவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (௬)

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(ப-ரை.) கயவர் - கீழ்மக்கள்
கொடிறுடைக்கும் - (தங்) கதுப்பினை நெரிப்பதாக
கூன் - வளைந்த
கையரல்லாதவர்க்கு - கையினையுடையரல்லாதவர்க்கு
ஈர்ங்கை - (தாம்) உண்டு பூசியகையை (தெறிக்கவேண்டுமென்று) இரந்தாலும்
விதிரார் - தெறியார் - எ - று.

(க - ரை.) கீழ்மக்க ளிரப்பவர்க்குக்கொடார். வருத்துவோர்க்கு கொடுப்பர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வளைந்தகை - முறுக்கியகை, கீழோர் இரப்பவர்க்கு ஒன்றுங் கொடார். தம்மை வருத்தப்படுத்துவோர்க்கு எல்லாங் கொடுப்ப ரென்பதாம். (௭)

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(ப-ரை.) சான்றோர் - மேலாயினோர்
சொல்ல - (மெலியவர்போய்த் தங்குறையைச்) சொல்லிய வளவிலே
பயன்படுவர் - இரங்கி பிரயோசனப்படுவர்
கீழ் - மற்றைக்கீழாயினோர்
கரும்புபோல் - கரும்பைப்போல்
கொல்ல - (வலியவர் நையநெருக்கியவிடத்தே)
பயன்படும் - பிரயோசனப்படுவர் - எ - று.

(க - ரை.) மேலோர் வருத்தஞ் சொன்னவுடன் பயன்படுவர் கீழோர் வருத்தத்தினாற் பயன்படுவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பயன்படுதல் உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினோரது இழிவு தோன்ற மேலாயினோரையும் உடன்சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர் கொடுக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்

(ப-ரை.) கீழ் - கீழாயினோன்
உடுப்பதூஉம் - (பட்டுந்துகிலும்) உடுத்தலையும்
உண்பதூஉம் - (பாலுஞ்சோறும்) உண்ணுதலையும்
காணின் - கண்டால் (அவைபொறுமல்)
பிறர்மேல் - அந்நியர்மேல் (குற்றமில்லை யாகவும்)

வடுக்காண - குற்றமுண்டாக்க
வற்றாகும் - வல்லவனுவன் - எ - று.

(க - ரை.) கீழ்மகன் பிறருண்டாலும் உடுத்தாலுங் கண்டாற் பொறாமைகொள்வான் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உடுப்பது உண்பது என்பவை அவ்வத்தொழிலின்மேல் நின்றன. அவைகளால் பூணுதல், வாகனமேறல், முதலாகிய பிறதொழில்களும் கொள்ளப்படும். அவைகளைக் கண்டமாத்திரத்தே பொறாமைப்படுதலாலே காணினென்றும் கேட்டவர் இக்குற்றம் அவரிடத்திருக்கலாமென்று உடன்படச்செய்தல் அரிதாகலால் வற்றாகுமென்றுஞ்சொல்லினர். [இதனால் பிறர்செல்வம் பொறாமை சொல்லப்பட்டது.] (௯)

எற்றிற் குறியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து.

(ப-ரை.) கயவர் - கீழோர்
ஒன்று - ஒருதுன்பம்
உற்றக்கால் - (தம்மை) அடைந்தவிடத்து (அதுவே சார்பாக)
விரைந்து - விரைவுற்று
விற்றற்குரியர் - (தம்மைப் பிறர்க்கு) விலைசெய்தற்கு உரியவராவர் (அது வல்லாமல்)
எற்றிற்குரியர் - வேறே எத்தொழிலுக்கு உரியராவர் - எ - று.

(க - ரை.) கீழோர் துன்பம் வந்தவிடத்துத் தங்களைவிற்க வுரியராவர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உணவில்லாமையாகவாவது, வேறொன்றாகவாவது, ஒரு துன்பம்வந்து உற்றமாத்திரத்தென்பது தோன்ற, ஒன்றுற்றக்காலென்றும் கொள்கின்றார் தங்கீழ்மையை அறிந்து வேண்டாவென்றற்கு முன்னே விற்று நிற்றலால், விரைந்தென்றும் சொல்லினர். இருதொழிலுக்கும் உரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். [இதனால் தாமும் பிறர்க்கு அடிமையாய் நிற்பரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

நூற்றிஎட்டாம் அதிகாரம் கயமை.

முற்றிற்று.

இரண்டாவது

பொருட்பால் முற்றிற்று.

ஆ அதிகாரம் ௧௱௮-க்கு திருக்குறள்-௲௮௰.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாக வுடைத்தால் இம்மையேப்பயப்பதாகிய இன்பத்தைச் சொல்லும்படி எடுத்துக்கொண்டார்.

மூன்றாவது

காமத்துப்பால்.

இவ்விடத்தே காமமென்றது ஒரேகாலத்திலே ஒரு பொருளாள் சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், என்கிற ஐம்புலன்களையும் அனுபவித்தற்சிறப்புடைத்தாகிய காமவின்பத்தினை, இது புணர்ச்சி பிரிவு என விருவகைக்படும் * மற்றை இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்பனவோவென்றால், இவர் பொருட்பாகு பாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வடநூல் வழக்குப்பற்றிச்சொல்லுதலால், அப்படியே அவைகளைப் பிரிவினிடத்து அடக்கினாரென் றறிக. இனி அவைகளையே தமிழ் நூல்களோடும் பொருந்த புணர்ச்சியைக் களவென்றும், பிரிவைக் கற்பென்றும், பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து அவைகளைச் சுவைமிகுதி உண்டாக்க உலகநடையோடு ஒத்தலும் ஒவ்வாமையு முடையனவாக்கிச் சொல்லுகின்றார். அக்கைக்கோளிரண்டனுள்ளும், களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக ளில்லாமல் எந்நாளும் ஒருதன்மையராய் உருவும், திருவும், பருவமும், குலமும், குணமும் அன்பும் முதலானவைகளாலே தம்முள் ஒப்புமையுடையராகிய தலைவனும் தலைவியும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவும் இல்லாமல் ஊழ்வகையால் தாமே எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து வருவது † அதனைஎழுதிகாரத்திலே சொல்லத்தொடங்கி முதலில் தகையணங்குறுத்தல் சொல்லுகின்றார்.

களவியல்.

௧0௯ - ஆம் - அதி - தகையணங் குறுத்தல்.

அஃதாவது: பொழில்விளையாட்டு விருப்பால் மகளிர் கூட்டம் நீங்க அதனிடத்துத் தனித்து நின்றவளை வேட்டைவிருப்பால் இளையா நீங்கத் தனித்து வந்து கண்ட தலைவன் அவளழகு தனக்கு வருத்தமுண்டாக்குதலைச் சொல்லுதல், இது கண்டபொழுதே தோன்றுவதாகலால், முதலிலே சொல்லப்பட்டது.

---

* (தொல்காப்பியம்) இன்பமும்பொருளு மறனுமென்றாங் கன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணைமருங்கிற் - காமக்கூட்டங் காணுங்காலை - மறையோர் தேஎத்து மன்றலெட்டனுட்-டுறையமையாழ்த் துணையோரியல்பே.

† இறையனாரகப்பொருள் ஒப்புமுருவும்வெறுப்புமென்றாங்-கற்புமேருமெழிலுமென்றாச் - சாயலுநாணுமடனுமென்றா - நோயும்வேட்கையுநுகர்வுமென்றாங்-காவயின்வரூஉங் கிளவியெல்லா - நாட்டியமரபி னெஞ்சுகொளி னல்லது - காட்டலாகாப் பொருளென்ப.

௫௨௬ ௧௦௯ - ஆம் - அதி - தகையணங்குறுத்தல்.

அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலுமென் னெஞ்சு.

இது தலைவியுருவு முதலானவை முன்கண்டறிந்தவை யல்லாமல்
சிறந்திருக்கையால் அவளைத் தலைவன் ஐயுற்றது.

(ப-ரை,) கனங்குழை - இக்கனம்பொருந்திய குழையையுடையவிவள்
அணங்குகொல் - (இச்சோலையி லிருப்பவளாகிய) ஒரு தெய்வப்
பெண்ணோ (அல்லாமல்)
ஆய்மயில்கொல் - ஒருமயில் விசேஷமோ (அல்லாமல்
மாதர்கொல் - ஒருமானுடையமாதரோ
என்னெஞ்சு - மாலும் - இவளை இன்னளென்றுதுணிய மாட்டா
மல்) மயங்காநின்றது - எ - று.

(க - ரை.) இவள்தெய்வப்பெண்ணோ மயிலோ மானிடப் பெண்ணோ
இன்னளென்றறியாதென் மனமயங்குகின்றது என்பதாம்.

(வி - ரை) ஓ-அசை. ஆய்மயில்-கடவுள் விசேஷமாக ஆராய்ந்துபடை
த்த மயில் - கனங்குழை ஆகுபெயர். * தெய்வப்பெண்போல் எழுதலாகாத
வுருவம் தன்னை வருத்தலும்பற்றி-அணங்குகொலென்றும், மயில்போல்சாய
லும் பொழிலிடத்து நிற்றலும்பற்றி, ஆய்மயில் கொலென்றும், தன்னெஞ்சு
சென்றமையும் அவள் எதிர்நோக்கிய விதமும் பற்றி, மாதர்கொலென்றும்
சொல்லினான்.
(௧)

நோக்கினா ளோக்கெதிர் நோக்குத றாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து.

இது மானுடமாதரால் தெளிந்த தலைவன் அவள் பார்வையாலாகிய
வருத்தஞ் சொல்லியது.

(ப-ரை.) நோக்கினாள் - (இப்படிப்பட்ட) அழகையுடையவள்
நோக்கெதிர் - (என்) பார்வைக்கெதிரே நோக்குதல்
தாக்கணங்கு - (தானே) தாக்கி வருத்துகிற ஒரு தெய்வப்பெண்
தானைக் கொண்டன்னது - (தாக்குதற்குச் சேனையைக் கொண்
டுவந்தது போலுந் தன்மையை
உடைத்து - உடையது - எ - று.

(க - ரை.) இவளென்பார்வைக்கெதிரே பார்க்குதல் ஒரு தெய்வப்
பெண் போர்செய்யச் சேனையைக் கொண்டு வந்ததுபோலும் தன்மையை
யுடையது என்பதாம்.

(வி - ரை.) முன்பாட்டில் அணங்கொலாய் மயில்கொ லென்றமை
யால் இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிர் நோக்குத லென்றமையால்இது
குறிப்பு நோக்காயிற்று. தன்னை அழகால் வருத்துதலோடு பின்னும் குறிப்
புப் பார்வையால் வருத்துதல் சொல்லியபடி.
(௨)

---

* (அகப்பொருள் விளக்கம்) மடமானோக்கி வடிவுங்கண்டே விடமுஞ்
சிறந்துழி யெய்துவதையம்.

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) கூற்றென்பதனை - கூற்றுவனென்று (நூலோர்) சொல்லுவதை
பண்டறியேன் - முன் (கேட்டறிந்ததல்லது) கண்டறிந்திலேன்
இனியறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன் (அது)
பெண்டகையால் - பெண்குணங்களுடனே
பேரமர் - பெரியவையாய்ப் போர்செய்கின்ற
கட்டு - கண்களையுடைத்து - எ - று.

(க-ரை.) தலைவன் தலைவியினுடைய கண்களையே யமனென்று கூறினான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெண்டகை - நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, என்கிற குணங்கள் அவை அந்தந்தக் குறிகளால் அறியப்பட்டன. அப்பெண்மைக் குணங்களால் இன்பந்தருதலும் உண்டாயினும் அதிக துன்பந்தருதல் பற்றிக் கூற்றுவனுக்கிச் சொல்லினர். (௩)

கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) பெண்டகை - பெண்குணங்களுடைய
பேதைக்கு - இப்பேதைக்கு
கண் - கண்கள்
கண்டார் - (தம்மைக்) கண்டவரது
உயிருண்ணுந் தோற்றத்தால் - உயிரையுண்ணுந் தோற்றத்துடனே கூடி
அமர்த்தன - மாறுபட்டிருந்தன - எ - று.

(க-ரை.) இப்பெண்ணின் கண்கள் கண்டவர்களுயிரை யுண்ணுங் காட்சியாக மாறுகொண்டிருந்தன என்பதாம்.

(வி-ரை.) கண்கள் குணங்களுக்கும் பேதைமைக்கும் தகாமற் கொடியவா யிருந்தன வென்பதாம். (௪)

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
னோக்கமிம் மூன்று முடைத்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) கூற்றமோ - என்னை (வருத்துதலாலே) கூற்றமோ
கண்ணோ - என்மேலாடுதலாலே, கண்ணோ
பிணையோ - இயல்பாக (அஞ்சுதலாலே) பெண்மானோ (அறிகிலேன்)
மடவரனோக்கம் - இம்மாது (கண்களின்) பார்வையானது
இம்மூன்றும் - இம்மூன்றினுடைய தன்மைகளையும்
உடைத்து - உடைத்தாயிருக்கின்றது - எ - று.

௫௨௮ ௧௦௯ - ஆம் - அதி - தகையணங்குறுத்தல்.

(க - ரை.) இவள்பார்வை யமனோ கண்ணோ மானோ அறியேனென் பதாம்.

(வி - ரை.) இன்பமும் துன்பமும் ஒருசேரச் செய்யாநின்றதென்பதாம். [வருத்தலாகித் தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலை யுவமம்.] (௫)

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர்
செய்யல் மன்னிவள் கண்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) கொடும்புருவம் - (பிரியாநட்பாகிய) கொடிய புருவங்கள்
கோடாமறைப்பின் - (தாம்) செவ்வையாயிருந்து விலக்கினால் அவைகளைக்கடந்து
இவள்கண் - இவளதுகண்கள்
நடுங்கஞர் - நடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய துயரை
செய்யல் - (எனக்குச்) செய்யமாட்டா - எ - று.

(க - ரை.) இவளுடைய கண்கள் புருவங்களால் மறைக்கப்பட்டாலெனக்குத் துன்பத்தைச் செய்யாவாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நட்பினரைக்கண்டித்துப் புத்திசொல்வோர் தாம் செம்மையுடையரா யிருக்கவேண்டுதலால் - கோடாவென்றும், துயர்செய்கின்ற அவைகளுக்கும் உறுகின்ற தனக்கும் நடுநின்று விலக்கும்போதும், சிறிதுசந்துகிடைக்கப்பெற்றால், அதுவழியாகவந்து துன்பஞ்செய்யு மாகலால், மறைபினென்றும் சொல்லினார். தாம்இயல்பாகக் கோணுதலுடைமையால் அவைகளை மிருதிக்கண்மேல் சென்றிடிக்க மாட்டாவாயின வென்பது படநின்றமையால் மன்னென்றது ஒழியிசையில் வந்தது. (௬)

கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில்.

இது அவளது முலைகளினாலாகிய வருத்தஞ் சொல்லியது.

(ப-ரை.) மாதர் - இம்மாதருடைய
படாஅமுலைமேற்றுகில் - சாய்தலில்லாத முலைகளின் மேலிட்ட ஆடையானது (அவை கொல்லாமற் காத்தலால்)
கடாஅக்களிற்றின்மேல் - (கொல்லுவதாகிய) மதயானையின் மேலிட்ட
கட்படாம் - முகபடாத்தினையொக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) இவள் முலைகளின்மேலே தரித்த வஸ்திரமானது யானைமுகத்தின்மேலே தரித்த வஸ்திரத்தையொக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கண்ணைமறைத்தல் பற்றி கட்படாமென்றார். ஆடையால் மறைத்தல் நாணுடைய மகளிர்க்குஇயல்பாகலால் அவ்வாடையோடே அவைகளின் வெம்மையும் பெருமையுங்கண்டு இவ்வளவு வலிமையுடையவை

இனிஎன்றனுஞ் சாயாவென்று நினைத்துப்படாஅ முலையென்றார். உவமானம் சிறிது மறையாவழியும் கொல்லுமென்பது தோன்ற நின்றது. (எ)

இது அவளது நெற்றியாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.

ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு.

(ப-ரை.) ஞாட்பினுள் - போர்க்களத்து
நண்ணாரும் - எதிர்த்தில்லாத பகைவரும்
உட்கும் - எதிர்த்தவர் வாய்ச்சொற்கேட்டு) அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய
என்பீடு - என்வலி
ஒணுதற்கு - (இம்மாதருடைய) ஒளிபொருந்தியநெற்றியொன்றற்குமே
உடைந்ததே - அழிந்துவிட்டது - எ - று.

(க - ரை.) என்னுடைய வலிமையானது இவளுடைய நெற்றிக் கழிந்ததுஎன்பதாம்.

(வி - ரை.) மாதரென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. ஞாட்பினு ளென்பதனால் - பகைவராதல்பெற்றாம். பீடென்ற பொதுமையால்மனவலியும்காயவலியும்கொள்க. ஓ ஓ வென்னும் வியப்பினிடத்துக் குறிப்பு அவ்வலிகளின் பெருமையும், நெற்றியின் சிறுமையும் தோன்றநின்றது கழிந்ததற் கிரங்கலால் - தற்புகழ்ச்சி அன்றாயிற்று. (அ)

பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில நந்து.

இது அணிகலத்தினாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.

(ப-ரை.) பிணியோமடநோக்கு - (புறத்தில்; பெண்மான்போன்ற அஞ்சுதலுடைய பார்வையையும்
நாணும் - அகத்தில் நாணினையும்
உடையாட்கு - உடைய இவளுக்கு (ஒற்றுமையுடைய இப்பார்வையும் நாணமுமாகிய அணிகளே போதுமானவையாயிருகக்)
எதிலந்து - வேற்றுமையையுடைய அணிகளையுண்டாக்கி
அணி - அணிதல்
எவன் - என்னபயனுடைத்து - எ - று.

(க - ரை.) இவட்குப் பார்வையு நாணமு மாபரணங்களாயிருக்க,வேறு பரணங்களை யணிதலென்னபயன் என்பதாம்

(வி - ரை.) ஓ அசை. இவ்வேற்றுமையையுடைய அணிகள் இவளுக்குப்பாரமும் எனக்கு வருத்தமும் ஆமென்று எண்ணாமையால் அணிந்தார் அறிவிலா ரென்பதாம். (௯)

உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

இது தலைவிகுறிப்பறியலுற்ற தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) அதொரு - காய்ச்சப்பட்ட மதுவானது
உண்டார்க்கணல்லது - (தன்னை) உண்டவரிடத்தே யல்லாமல்
காமம்போல் கண்டார் - கண்டவரிடத்தே
மகிழ்செய்தல் - மகிழ்ச்சிசெய்தலை
இன்று - உடைத்தன்று - எ - று.

(க - ரை.) மதுஉண்டால்மகிழ்ச்சி காமங்கண்டால் மகிழ்ச்சிதரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) காமமென்றது-அதை அனுபவிப்பதற்கு இடமாகிய மகளிரை, மகிழ்ச்சி செய்தலிலே காமமானது மதுவினும் சிறந்ததேயெனினும் இவள் குறிப்பை ஆராய்ந்தறியாமையால், யான் அது பெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க. (௯0)

நூற்றிவொன்பதாம் அதிகாரம் தகையணங் குறுத்தல்.

முற்றிற்று.

கக0 - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவிகுறிப்பை அறிதலும், தோழிகுறிப்பைஅறிதலும், அத்தோழி அவ்விருவர் குறிப்பையும் அறிதலும் ஆம். தலைவி யழகைக்கண்டு வருந்தியதலைவன் தலைவியைக்கூடும்பாலது இதுவேண்டுமாதலால், தகையணங்குறுதலின் பின்வைக்கப்பட்டது. உ - ம். *

இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து

இது தலைவன் தலைவியுள்ளத்துக் குறிப்பை அவள்பார்வையால் அறிந்தது.

(ப-ரை.) இவளுண்கண் - இவளுடைய (மை) யுண்டகண்களில்
உள்ளது - இருக்கின்றபார்வையானது
இருநோக்கு - (இப்பொழுதுஎன்மேல்) இரண்டுபார்வையாயிற்று (அவற்றுள்)
ஒருநோக்கு - ஒருபார்வையானது
நோய்நோக்கு - (என்னிடத்து) நோய்செய்யும் பார்வையாம்
ஒன்று - மற்றொரு பார்வையானது
அந்நோய்மருந்து - அந்நோய்க்குமருந்தான பார்வையாம்-எ - று.

---

* (தொல்காப்பியம்) நாட்டமிரண்டு மறிவுடம்படுத்தற்குக் கூட்டியுரைக்கும் குறிப்புரையாகும்-குறிப்பே குறித்துக் கொள்ளுமாயி னுங்கவை நிகழுமென்மனார் புலவர்.

(க - ரை.) இவள் பார்வையானது இரண்டு, ஒன்றுநோய்செய்யும்பார்வை, மற்றொன்று அந்நோய்க்கு மருந்தான பார்வை என்பதாம்.

(வி - ரை.) நோய்செய்யு நோக்கு அவளது மனத்தில்உண்டாகியகாமக்குறிப்பினை வெளிப்படுத்துகின்ற பார்வை மருந்தாய்நோக்கு-தன்னிடத்து உண்டாகின்ற அன்பினாலாகிய பார்வை, எனக்கு இவ்வருத்தம் தீரும்வழியும் உண்டாயிற் றென்பதாம். (க)

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) கண் - (இவளது) கண்கள்
களவுகொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம் - நான்காணாமல் என்னைப் பார்க்கின்ற சிறியபார்வை
காமத்தில் - † மெய்யுறுபுணர்ச்சியில்
செம்பாகமன்று - ஒத்தபாதியளவன்று
பெரிது - (அதனிலும்) மிகும் - எ - று.

(க - ரை.) இவள் குறும் பார்வை காமத்தினு மதிகம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நான் பார்த்தபோது நாணித் தலைகுனிந்தும் பாராவிடத்தே உற்றுப்பார்த்தும் வருதலாலே, கண்களவு கொள்ளுமென்றும், அதுஉண்டாங்காலம் சிறுதாகலால் சிறுநோக்கமென்றும் அப்பார்வை உட்கருத்துஉள்ளவிடத்தே உண்டாவதாகலால், இனி இவளைக்கூடுதல் நிச்சயமென்றற்கு செம்பாகமன்று பெரிதென்றும் சொல்லினான். (உ)

நோக்கினா ணோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

இது தலைவன் தலைவியது குறிப்பைப் பார்வையாலும் நாணினாலும், அறிந்தது.

(ப-ரை.) அவள் - அம்மாது
நோக்கினாள் - (நான்பாராதவளவிலே தான்என்னை, அன்போடு) பார்த்தாள்
நோக்கி - பார்த்து
இறைஞ்சினாள் - ஒன்றை (உட்கொண்டுநாணித்) தலைகுனிந்தாள்
அஃது - அச்செய்கைக்கு ஏதுவாகிய குறிப்பானது
யாப்பினுள் - (எம்மிருவரிடத்தும் தோன்றிய) அன்பாகிய பயிருள்
அட்டியநீர் - (அதுவளரும்படி) வார்த்த நீராயிற்று - எ - று.

(க - ரை.) அவள் பார்த்தாள் பார்த்துத் தலைகுனிந்தாள் அவன் குறிப்பு இருவரன்பும் வளருந் தண்ணீராம் என்பதாம்.

† மெய்யுறுபுணர்ச்சி-மெய்தொட்டுப் புணரும் புணர்ச்சி, உள்ளப் புணர்ச்சி யொன்று வேறேயிருக்கையால் இப்படி சொல்லப்பட்டது.

(வி - ரை.) யாப்பு-கட்டு-யாப்பினாலாகிய அன்பை யாப்பென்றார். [ஏக தேச உருவகவணி.] (௩)

யானோக்குங் காலை நிலநோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும்.

இது தலைவன் தலைவிகுறிப்பை நாணினாலும், மகிழ்ச்சியாலும், அறிந்தது.

(ப-ரை.) யானோக்குங்காலை - (தன்னை) நான்பார்க்கும்போது
நிலநோக்கும் - (எதிர்பாராமல் நாணித் தலைகுனிந்து) நிலத்தைப் பாரா நிற்கின்றாள்
நோக்காக்கால் - (அதையறிந்துநான்) பாராதபோது
தானோக்கி - தான் (என்னைப்)பார்த்து
மெல்லநகும் - (தன்னுள்ளே) மகிழாநிற்பள் - எ - று.

(க - ரை.) யான் பார்க்கும்போது பூமியைப்பார்க்கிறாள். யான்பாராத போது தான்பார்த்து நகைக்கின்றாள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மெல்ல நகுதல் வெளிப்படாமல் மகிழ்தல்அதனாலேபுணர் தற்குறிப்பு இனிது விளங்குத லறிந்தது. (௪)

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) குறிக்கொண்டு - (நேரே) குறிக்கொண்டு
நோக்கமையல்லால் - பாராமை மாத்திரமேயல்லது
ஒருகண் - ஒருகண்ணை
சிறக்கணித்தாள்போல - சுருக்கினவள்போல
நகும் - (என்னைப் பார்த்துத்தன்னுள்ளே) மகிழாநின்றாள்-எ-று.

(க - ரை.) நேரேபாராமல் ஒருகண்ணைச் சுருக்கினவள்போல பார்த்து நகைக்கின்றாள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சிறங்கணித்தல் சிறக்கணித்தாளெனச்செய்யுள்விகாரமாயி ற்று, சிறங்கணித்தல் சுருக்குதல் அதுவும் வெளிப்படத் தோன்றாமையால் போலவென்றார். பார்த்தென்பது வருவிக்கப்படுதலால் சொல்லெச்சம், இனி இவளை அடைவது நிச்சயமென்பது குறிப்பெச்சம். (௫)

உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

இது தோழிநாரப்படுத்திய விடத்தே அவளது குறிப்பை அறிந்த தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ரை. உறாஅ தவர்போல் - (புறத்திலே) அயலார்போல்
சொல்லினும் - (கடுஞ்சொல்) சொல்லினும்

செறாஅர்சொல் - (உள்ளே) பகையாதவர்சொல் (பின்பிரயோசனப்படுதல்)

ஒல்லையுணரப்படும் - (குறையிரத்தவராலே) கடிதில் அறியப்படும்

(க - ரை.) புறம்பாகக் கடுஞ்சொல் சொல்லினும் உள்ளே பகையாதவர்சொல் சீக்கிரமறியப்படும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கடுஞ்சொல் இவ்விடம் மிகுந்த காவலையுடையது வாராதேயுமென்று சொல்லுகை முதலானவை செறாரெனவே அருளுடைமை பெறப்பட்டது: தன் குறைமுடிக்க நினைத்தே தூரப்படுத்தலைக் குறிப்பாலறிந்து உலகியலின் மேல்வைத்துச் சொல்லியபடி - இதுவருகிற பாட்டிற்கும் ஒக்கும்.

செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
முறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு

இதுவுமது.

(ப-ரை.) செறாஅச் சிறுசொல்லும் - பின் இனிதாவதாய் முன்னே இன்னாதாகிய சொல்லும்
செற்றார் போனோக்கும் - (உள்ளே பகையாதிருந்தே புறத்தே) பகைத்தவர் போன்ற கோபப் பார்வையும்
உறாஅர்போன் றுற்றார்-அயலோர் போலிருந்து நட்பாயினவர்க்கு
குறிப்பு - ஒரு குறிப்புப்பற்றிவருவனவாம் - எ - று.

(க - ரை.) உள்ளன்பாகச் சொல்லுங் கடுஞ்சொல்லும் பகையாது பார்க்குங் கோபப்பார்வையும், ஆசைக்குறிப்பால் வரும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளே ஒரு பயன் குறித்துச் செய்கின்றவை இயல்பல்லவாகலால். இவைகளுக்கு அஞ்சவேண்டா மென்பதாம்.

அசையியற் குண்டாண் டோரேஎர் யானோக்கப்
பசையினள் பைய நகும்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) யானோக்க - (என்னை நீக்குகின்ற சொல்லுக்குப் பொறாமல் நான் இரந்து நோக்கிய விடத்து
பசையினள் - (அது தெரிந்து) இரங்கினவளாகி
பையநகும் - உள்ளே நகாநின்றாள் (அதனால்)
அசையியற்கு - அசைந்த சாயலுடையவளுக்கு
ஆண்டு - அந்நகையினிடத்து
ஓரேஎர் - ஒருநன்மைக்குறிப்பு
உண்டு - உண்டு - எ - று.

(க - ரை.) நான் பார்த்தவிடத்திலிரங்கி பார்த்து, நகைக்கிறாளதனாலே நலமுண்டு என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஏர் ஆகுபெயர், அக்குறிப்பு இனி பழுதாகா தென்பதாம்()

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள

இதுவுமது.

(ப-ரை.) ஏதிலார்போல - முன்னறியாதவர்போல
பொதுநோக்கு நோக்குதல் - (ஒருவரை ஒருவர் பொதுபபார்வை யாகப் பார்த்தல்
காதலார் கண்ணே - ஆசையையுடைய இவ்விருவரிடத்தும்
உள் - உண்டாகின்றன - எ - று.

(க - ரை.) அயலார்போலப் பொதுப்பார்வைபார்த்த லாசையுள்ளவரிடத்துண்டு என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொதுநோக்கு யாவரிடத்தும் ஒருதன்மை யாகியபார்வை பார்த்தற் றொழிலொன்றே யாயினும் இருவரிடத்து உண்டாதலாலும், ஒருவரிடத்திலேயும் குறிப்பு வேறுபட்டால் பலவாமாகலாலும், உளவெனப்பன்மையாலே சொல்லப்பட்டது. இருவரும் மதுமறைந் துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல் உழ்ளத்துள்ளே மகிழ்தலால்-அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அதுபுறத்து வெளிப்படாமையால், ஏதிலாரென்றும் சொல்லினன். (௬)

கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (காமத்திற்குரியவிருவருள்) கண்ணொடு (ஒருவரது) கண்களோடு
கண்ணிணை - (ஒருவர் கண்கள்
நோக்கொக்கின் - பார்வையால் ஒக்கு மாயின்
வாய்ச்சொற்கள் :- உண்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற) வாய்ச் சொற்கள்
என்னபயனும் - ஒருபயனும்
இல - உடையவனல்ல - எ - று.

(க - ரை.) இருவர் பார்வையுமொக்குமாயின் வாய்ச்சொற்கள் பயனில்லன என்பதாம்.

(வி - ரை.) பார்வையாலொத்தல் ஆசைப்பார்வை யுடையன வாதல் வாய்ச்சொற்கள் -மனதிலல்லாமல் வாயளவிலே தோன்றுகின்ற சொற்கள் இருவர் சொல்லும்கேட்டு உலகியலின்மேல் வைத்துச் சொல்லியபடி. இருவர் சொல்லும் விதமாவன, அவள் புனங்காவலின்மேலும், அவன் வேட்டத்தின் மேலும் சொல்லுவன, பயனில் சொற்களாகையால், இச்சொற்கள் கொள்ளப்படா வென்பதாம்.

நூற்றிப்பத்தாம் அதிகாரம் குறிப்பறிதல்.

முற்றிற்று.

கக௧ - ஆம் - அதி - புணர்ச்சி மகிழ்தல்.

அஃதாவது அப்படிக்குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைவன் அப்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து சொல்லுதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும் உ-ம். *

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள.

இது தலைவன் † இயற்கைப் புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.

(ப-ரை.) கண்டு - (கண்ணாலே) கண்டும்
கேட்டு - (செவியாலே) கேட்டும்
உண்டு - (நாவாலே) உண்டும்
உயிர்த்து - (மூக்காலே) மோந்தும்
உற்றும் - (மெய்யாலே) தீண்டியும்
அறியும் - அனுபவிக்கப்படுகிற
ஐம்புலனும் - ஐம்புலனும்
ஒண்டொடிகண்ணே - இவ்வொளி பொருந்திய வளையையுடைய வளிடத்தே
உள - உண்டாயின எ - று.

(க - ரை.) கண்ணாற்கண்டுங் காதாற்கேட்டும் நாவாலுண்டும் மூக்கால் மோந்தும் மெய்யாற் றீண்டியும் அனுபவிக்கப்படும் ஐம்புலன்களும் ஒள்ளிய வளையல்களையுடைய விவளிடத்தே உள்ளன என்பதாம்.

(வி - ரை.) உம்மை முற்றும்மை தேற்றேகாரம் வேறோரிடத்தில்லாமை விளங்கநின்றது. வேறு வேறு காலங்களிலே வேறுவேறு பொருள்களாலே அனுபவிக்கப்படுகிற புலன்களெல்லாம் ஒரேகாலத்தே இவளிடத்தே என்றால் அனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம். (௧)

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் னணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து

---

* அகப்பொருள் விலக்கம் இரந்து பின்னிற்றற் கெண்ணலு மிரந்து பின்னிலைநிற்றலு முன்னிலையாக்கலு, மெய்தொட்டுப் பயிறலும் பொய் பாராட்டலு, மிடம்பெற்றுத் தழாஅலும் வழிபாடுமறுத்தலு, மிடையூறு கிளத்தலு நீடுநினைந்திரங்கலு, மறுத்தெதிர் கோடலும் மறுத்து நகை தோற்றலு, முறுவற்குறிப்புணர்த்தலு முயங்குதலுறுத்தலும், புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலும், பிறவு, முணர்த்தியதலைவியிற் புணர்ச்சியின் விரியே.

† இயற்கைப் புணர்ச்சி - ஒரு ராஜகுமாரன் வேட்டைக்குப்போய்மலைச்சோலையிலே விளையாடவந்து தனித்துநின்ற குறக்கன்னியைக் கண்டுகூடியது.

க௦௭-ஆம் அதி - புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

இது தலைவன் * இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.

(ப-ரை.) பிணிக்கு - (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு
மருந்து - மருந்தாவன
பிற - (அவைகளுக்கு நிதானமானவை யல்லாமல்) விரோதமாகிய குணத்தை யுடையவையாம் (அப்படியல்லாமல்)
அணியிழை - இவ்வணியினையுடையவள்
தன்னோய்க்கு - தன்னாலாகிய பிணிக்கு
தானேமருந்து - தானேமருந்துமாயினாள் - எ - று.

(க - ரை.) முப்பிணிகளுக்கு மருந்துகள் வேறேயுள்ளன ஆபரணத்தை யுடையவள் தன்காமநோய்க்குத் தானேமருந்தானாள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைத்து முன்வருந்தினானாகலால் தன்னோயென்றும், அவ்வருத்தம் தணித்துவந்து நின்ற அவளை முன்கூடிய விடத்தே சென்று எதிர்ப்பட்டுத் தீர்ந்தானாதலால் தானே மருந்தென்றும் சொல்லினார். இப்பிணியும் எளியவைகளால் தீரப்பெற்றில மென்பதுபட நின்றமையால் மன் ஒழியிசையிலே வந்தது. உ - ம். § (உ)

தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணா னுலகு.

பேரின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற்கு இப்படிப்பட்டவனாகுதல் தகாதென்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன்சொல்லியது.

(ப-ரை.) (ஐம்புலன்களையும் அனுபவிப்பவர்க்கு) தாம் வீழ்வார் - தாம்விரும்ப மகளிரது
மென்றோள் - மெல்லிய தோள்களிடத்துத் துயிலும்
துயிலின் - துயில்போல்
தாமரைக் கண்ணானுலகு - (அவைகளைத்துறந்த யோகிகளால் அடையப்படுவதாகிய) கமலக்கண்ணனது உலகம்
இனிதுகொல் - வருந்தாமலடையக்கூடுவதோ - எ - று.

(க - ரை.) தாம்விரும்பிய பெண்களின் மெல்லிய தோள்களிடத்துத் துயில்போல விஷ்ணுவினுலகம் இன்பமாகுமோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) அனுபவிப்பவர்க் கென்பது-வருவிக்கப்பட்டது இப்படிப்பட்ட துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களால் வருத்தவேண்டுதலாலே எம்போல்வார்க்கு ஆகாதென்னுங் கருத்தாம் இனிதுகொ லென்றான். (௩)

நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

---

* இடந்தலைப்பாடு இரண்டாந்தடவை முன் கூடியவிடத்தே தலைவன் தலைவியைக் குறித்துச்சென்று கூடியது.

§ (அகப்பொருள்விளக்கம்) இயற்கைபுணர்ச்சி தெய்வத்தினெய்துழி, முயற்சியின்றி முடிவதாகும்.

தலைவன் * பாங்காற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது.

(ப-ரை.) நீங்கின் - (தன்னை) நீங்கியபோது
தெறூஉம் - சுடாநிற்கும்
குறுகுங்கால் - நெருங்கும்போது
தண்ணென்னும் - குளிராநிற்கும்
தீ - (இப்படிப்பட்ட) தீயை (எனக்குத் தருவதற்கு யாண்டு) எவ்வுலகத்திலே)
இவள் - இவள்
பெற்றாள் - அடைந்தாள் - எ - று.

(க - ரை.) தன்னையகன்றவிடத்துச் சுடாநிற்கும் தன்னைநெருங்கு மிடத்துக் குளிராநிற்கும் இப்படிப்பட்ட தீயை இவள் எவ்வுலகத்திற் பெற்றாளோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) கூடாமுன் துன்பமடைதலால் நீங்கிற்றெறூஉ மென்றும் கூடியபின் இன்பமடைதலால் குறுகுங்காற் றண்ணென்னு மென்றும், இப்படிப்பட்டதீ உலகி லில்லாமையால் யாண்டுப்பெற்றாளென்றும்சொல்லினான் தன் காமத்தீயையே அவள் தந்ததாகச்சொல்லினான் அவளால் அதுவெளிப்படுதலாம். (௩)

வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினா டோள்.

இதுதலைவன் † பாங்கியிற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது,

(ப-ரை.) (எப்பொழுது பெற்றுக்கூடினும்) தோட்டார் கதுப்பினாள் - மலரணிந்த கூந்தலையுடையவளது
தோள் - தோள்கள்
வேட்டபொழுதின் - மிகவும் இனியபொருள்களைப்பெற) விரும்பியபொழுது
அவையவைபோலுமே - அவ்வப்பொருள்கள்போல்வந்து இன்பஞ்செய்யும் - எ - று.

(க - ரை.) பூவையணிந்த கூந்தலை யுடையவளது தோள்கள் இச்சித்தபொழுது அவ்வவப்பொருள்கள் போலு மின்பஞ்செய்வனவாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தோடு - இதழ்-அது பூவுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர் இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம், இவைகளிலே முன்னமே அத்தோள்கள் அனுபவிக்கபட்டிருந்தும் பின்னும் புதியவைபோ விருந்து னெஞ்சம் பிணித்தலால் அவ்வாறானைப்பற்றி இப்படிச் சொல்லினான்

* பாங்கற்கூட்டமும்-மூன்றாந்டைவை தலைவன் தனதுதோழனைதுணையாகக்கொண்டு தலைவியைக்கூடியது.

† பாங்கியிற்கூட்டம், நாலாந்டவை தோழியைத் துணையாகக் கொண்டு கூடியது.

 ௧௧௧ - ஆம் - அதி - புணர்ச்சி மகிழ்தல்.

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) உயிர் - (தன்னைப்பெறாது வாடிய) என்னுயிர்
உறுதோறு - (பெற்று) உறுந்தோறும்
தளிர்ப்ப - தளிர்க்கும்படி
தீண்டலால் - தீண்டுதலாலே
பேதைக்கு - இம்மங்கைக்கு
தோள் - தோள்கள்
அமிழ்தினியன்றன - (தீண்டப்பட்ட) அமிழ்தினாலே செய்யப்பட்டன - எ - று

(க - ரை.) என்னுயிர் தளிர்க்கும்படி தீண்டுதலால் இப்பெண்ணிற்குத் தோள்கள் அமிழ்தாற் சமைக்கப்பட்டன என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஏதுவாகலால் தீண்டல் அமிழ்திற்கும் பொருந்தியதுவாடியவுயிரைத்தளிர்ப்பித்தல்பற்றி அத்தோள்களை அமிழ்தினியன்றன வென்றான். தளிர்த்தல் இன்பத்தாலே தழைத்தல். (௬)

தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு.

இது நீ இவளைக் கல்யாணஞ் செய்துக்கொண்டு உலகோர்தம்மில்லிலிருந்து தமது பங்கை உண்கிற இல்லறத்தோடு பொருந்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) (அம்மாவரிவை) முயக்கு-அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய மாதின் புணர்ச்சியானது (இன்பந்தருதலை)
தம்மிலிருந்து - தமக்குரிய மனையிலிருந்து
தமது - (உலகோர்) தம்முயற்சியால் வந்தபொருளை
பாத்து - (தென்புலத்தார்முதலாகிய ஐவர்க்கும்) பகுத்து கொடுத்து
உண்டற்று - (தமதுபங்கை) உண்பதுபோல் இன்பஞ் செய்கின்றது - எ - று. ஆல்-அசை.

(க - ரை.) இப்பெண்ணின் புணர்ச்சியானது தம்முயற்சியால் வந்த பொருளைத் தென்புலத்தோர்முதலைவர்க்கும்பகுந்துகொடுத்துத் தன்பங்கையுண்டதுபோலு மின்பஞ்செய்கின்றது என்பதாம்.

(வி - ரை.) தொழிலுவமம் இல்லறஞ் செய்தாரடையுஞ் சுவர்க்கவின்பத்தை எனக்கு இப்புணர்ச்சியே தருமென்று கல்யாணத்திற்கு உடன்படாதவன் சொல்லியபடி யாயிற்று. மாமைபொன்னிறம். (௭)

வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு.

இதுஒத்த அன்புடைய உமக்கு ஒருபோதும் விடாத புணர்ச்சியே இனிதாகலால் விவாகஞ்செய்து கொள்ளென்றேதோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) (நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும்) வளியிடைபோழப்படா - (ஒருபொழுதும் நெகிழாமையால்) காற்றால் இடையறுக்கப்படாத
முயக்கு - புணர்ச்சியானது
வீழுமிருவர்க்கு - ஒருவரை ஒருவர் விழும்புகிற இருவர்க்கும்
இனிதே - இனிதேயாகும் - எ - று.

(க - ரை.) காற்றுவிடையறுக்கப்படாதபுணர்ச்சியானது இருவருக்குமின்பமாகும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஏகாரம்-தேற்றம், இங்கே இருவரில்லாமையால் அது ஒவ்வாதென்பதுகருத்து. களவுப் புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து விவாகத்துக்கு உடன் படாதவன் சொல்லியபடி. (அ)

ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

இது மறைக்கவேண்டாமையால் நடுநீங்கலில்லாத புணர்ச்சியே
இன்பப் பயனுடைய தாகலால் விவாகஞ் செய்து கொள்
ளென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) ஊடல் - (புணர்ச்சி இனிதாதற்பொருட்டுவேண்டு) மூடலும்
உணர்தல் - (அதனை அளவறிந்து) நீங்குதலும்
புணர்தல் - (அதன்பின் உண்டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியுமென்கிற
இவை - இவையல்லவா
காமங்கூடியார் - (விவாகஞ் செய்துகொண்டு) காமத்தை இடைவிடா தடைந்தவர்
பெற்றபயன் - பெற்றபயன்கள் - எ - று.

(க - ரை.) ஊடலும் அதனை நீக்கலும் புணர்ச்சியும், விவாகஞ் செய்துகொண்டவர் பெற்றபலன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்று உண்டாவதல்லாமல் அதுதான் பரத்தையரிடத்தாதலும் அதனை அறிந்து மகளிர் ஊடிநிற்றலும் அவ்வூடலைத் தவறுசெய்த அவர்தாமே தந்தவறில்லாமைசொல்லி நீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்த அன்பினராய்க் கூடலும், அல்லவோ முன்விவாகஞ்செய்துகொண்டு அடைந்தவர் பெற்றபயன். அப்பயன் இருதலைப்புள்ளினோருயிராகிய மாறுவன்புடைய எமக்கு வேண்டாவென அவ்விவாகஞ்செய்து அடைதலை இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (க)

அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

இது தலைவியைப்புணர்ந்து உடன் கொண்டுபோன்ற
தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ரை.) செறிதோறும் - புணரப்புணர
சேயிழைமாட்டு - செய்ய ஆபரணத்தையுடையவளிடத்து

காமம் - காதல்
அறிதோறு - நூல்களாலும் நட்பவறிவாலும் (பொருள்களை) அறிய வறிய
அறியாமை - (முன்னை) யறியாமை
கண்டற்று - காணப்படுதல்போலே காணப்படுகின்றது - எ-று.

(க - ரை.) இவளிடத்துப் புணரப்புணர வுண்டாமாசையானது நூலாலு, மறிவாலும் பொருள்களையறியவறிய முன்னறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படாநின்றது என்பதாம்.

(வி - ரை.) களவிலே பலவிடையீடுகளால் தன் கருத்தின்படி அனுபவிக்கப் பெறாமல் வருத்தமுற்றவன் உடன் கொண்டுபோம்போது அதுதீர்தலால், செறிதோறுமென்றான். அறிவிற்கு எல்லையில்லாமையால் மேலுமேலும் அறிய வறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியுதல்போல் புணர்தற்கு எல்லையில்லாமல் மேலுமேலும் புணரப்புணர முன்னைப்புணர்வு புணராமையாய் முடிகின்றதெனத் தன்னாராமை சொல்லியபடி. இப்புணர்ச்சி மகிழ்தல் தலைவியிடத்துக் குறிப்பாலல்லது சொல்லால் நிகழாது. (க0)

நூற்றிபதினொன்றும் அதிகாரம் புணர்ச்சி மகிழ்தல் முற்றிற்று.

கக௨ - ஆம் - அதி - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது: தலைவன் தலைவி நலத்தினை வருணித்துச் சொல்லியது இது புணர்ச்சியின் மகிழ்தலிடத்து நிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. (உ - ம்.) *

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்

இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.

(ப-ரை.) அனிச்சமே - அனிச்சப்பூவே
வாழி - வாழ்வாயாக
நன்னீரை - மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினும்) நல்ல குணமுடையை (அப்படியிருந்தாலும்)
யாம்வீழ்பவள் - எம்மால் விரும்பப்பட்டவள்
நின்னினுமென்னீரள்-உன்னினு மெல்லியகுணத்தையுடையவள்.

---

* (அகப்பொருள் விளக்கம்) கலந்துழி மகிழ்தலு நலம்பாராட்டலு, மெற்புற வணிதலு மென்னுமிம் மூன்றும், போற்றிய தெய்வப் புணர்ச்சியின் விரியே.

(க - ரை.) அனிச்சப்பூவே வாழ்வாயாக நீ எல்லாபூவிலும் நற்குண முடையை எம்மால் விரும்பப்பட்டவள் உன்னிலுமெல்லியகுணத்தையுடையவள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அனிச்சம் - ஆகுபெயர். வாழியென்பது - உடன்பாட்டுக் குறிப்பு - இனி நானே மெல்லிய குணமுடையே னென்னுஞ் செருக்கை ஒழிவாயாக வென்பதாம். அப்பொழுது பரிசித்து அறிந்தானாதலால் பரிசத்தினினிமையையே பாராட்டினன். (க)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

இது தலைவன் இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.

(ப ரை.) நெஞ்சமே - மனமே
இவள்கண் - (யானே காணப்பெற்ற இவள் கண்களை
பலர்காணும் - பலராலும் காணப்படுகிற
பூவொக்குமென்று - மலர்கள் ஒக்குமென்று நினைத்து
மலர்காணின் - (தாமரை குவளை நீலமுதலாகிய) மலர்களைக் கண்டால்
மையாத்தி - மயங்கா நின்றாய் (உனக்கு அறிவிருந்த விதம்என்ன)

(க - ரை.) மனமே இவள் கண்களைப் பலராற் காணப்படும் பூவொக்குமென்று நினைத்துத் தாமரை குவளை நீலமுதலிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்கா நின்றாய் நின்னறிவிருந்தவாறென் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மையாத்தல் - இங்கே ஒப்பாகாதவைகளை ஒக்குமென்று கொள்ளுதல் இயற்கைப் புணர்ச்சி நீங்கியது முதலாகத் தலைவி கண்களைக் காணப் பெறுமையால் அவைகளோடு ஒத்திருக்கின்ற மலர்களைக்கண்டவிடத்தெல்லாம் அவைகளிடத்து ஆசைசெய்யாத தலைவன் இப்பொழுது அக்கண்களி னலமுழுதும் தானே இவளே இடத்தெதிர்ப்பட்டு அனுபவித்தானாதலால் அம்மலர்கள் ஒப்பாகாமை கண்டு ஒப்புமை கருதிய நெஞ்சை இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (உ)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு

இது கூட்டுதலுற்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன் தலைவியினியல்பு சொல்லியது.

(ப-ரை.) வேய்த்தோளவட்கு - மூங்கில்போலுந் தோள்களையுடையவளுக்கு
மேனி - நிறம்
முறி - தளிர் நிறமாயிருக்கும்
முறுவல் - பல்லானது
முத்தம் - முத்தாயிருக்கும்
நாற்றம் - இயற்கை வாசனையானது
வெறி - நல்லவாசனையாயிருக்கும்

உண்கண் - (மை) யுண்டகண்கள்
வேல் - வேல்களாயிருக்கும் எ - று.

(க - ரை.) மூங்கில்போலுந் தோள்களை யுடையவளுக்கு மேனி தளிர் பல் - முத்தம், கண்கள் - வேல்கள்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) முறி-முறுவல்-ஆகுபெயர். உருவகவகையாலே சொல்லினமையால், புனைந்துரையாயிற்று. உன்றலைநினைக்கப்பட்டவளை அறியேனென்று தூரப்படுத்திய தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியதுமாம். (௩)

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று.

இது பாங்கற்கூட்டத்திலே சென்று சார்தலுறுந்தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை,) குவளை - குவளைமலர்கள்
காணின் - பார்க்கிறதொழிலை உடையவையா யிருந்தால்
மாணிழைகண் - மாட்சிமைப்பட்ட
ஆபரணங்களை - யுடையவளது கண்களை
ஒவ்வேமென்று - நிகரேமென்று நினைத்து
கவிழ்ந்து - (அந்நாணத்தினாலே) தலைகுனிந்து
நிலன் - நிலத்தை
நோக்கும் - பார்க்கும் - எ - று.

(க - ரை.) குவளை மலர்கள் பார்க்கில் இவள் கண்ணிற்கொப்பாகே மென்று கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பார்க்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நிலத்தாலேயன்றி தொழிலாலும் ஒவ்வாதென்றற்குகாணி னென்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடையவா மென்பதுதோன்ற கவிழ்ந்தென்றும், சொல்லினான். காணலும், நாணலும், இல்லாமையால் இறுமாந்து ஆகாயத்தை நோக்கின வென்பதாம். (௪)

அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ளுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.

இதுதலைவன் * பகற்குறியிலே பூவணிகண்டு சொல்லியது.

(ப-ரை.) (இவள் தன்மென்மை நினையாமல்) அனிச்சப்பூ-அனிச்சமலரை
கால்களையாள் - தாள்களையாளாகி
பெய்தாள் - சூடினாள்
நுசுப்பிற்கு - (இனியிவ) ளிடைக்கு
நல்ல - நல்லவையாகிய
பறை - பறைகள்
படாஅ - ஒளியா - எ - று.

(க - ரை.) இவள் தன்மென்மை நினையாமல் அனிச்சமலரைக் காம்புகளையாளாகிச் சூடினா ளாகையா லிடைமுரியும் என்பதாம்.

---

* பகற்குறி-பகலிலே ஓரிடம் குறிவைத்து வந்து கூடல்.

(வி - ரை.) இம்மலர்த்தாளின் பாரம் பொறாமையால் இடைமுரியும்; முரிந்தால், அதற்குச் செத்தவர்க்கு உரிய நெய்தற்பறையே ஒலிக்கும் என்பதாம். மனிதர்க்குரிய சாவும், பறையொலித்தலும், குறிப்பால் இடையின் மேல் ஏற்றப்பட்டன. ஒலியா-ஒலிக்கும். (௫)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.

இது ¶ இரவுக்குறியிலே தலைவன் சந்திரனைக்கண்டு சொல்லியது.

(ப - ரை.) மீன் - தாரகைகள் (வேறுபாடு பெரிதாயிருக்கவும்)
மதியும் - (தமது) சந்திரனையும்
மடந்தைமுகனும் - (எமது) மாதுமுகத்தையும்
அறியா - (இதுசந்திரன் இதுமுகமென்று) அறியமாட்டாமல்
பதியின் - (தம்) நிலையினின்றும்
கலங்கிய - கலங்கித்திரியாநின்றன - எ - று.

(க - ரை.) வானத்து மீன்கள் வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதியினையு மெம்மடந்தை முகத்தினையுமிது மதி யிது முகமென் றறியமாட்டாது தன்னிலையினின்று கலங்கித் திரியாநின்றன என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஓரிடத்து நில்லாமல் எப்போதும் உலாவுதல்பற்றி பதியிற் கலங்கிய வென்றான். வேறுபாடு பின் பாட்டிற் சொல்லப்படும். (௬)

அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (அத்தாரகைகள் அப்படி கலங்குதற்குக் காரணம் யாது) அறுவாய்
நிறைந்த - முன் குறைந்தவிடம் வந்து
நிறைந்து அவிர் - விளங்குகிற
மதிக்குப்போல - சந்திரனிடத்துப்போலே
மாதர்முகத்து - இம்மாதர் முகத்தினிடத்து
மறு - களங்கமானது
உண்டோ - உண்டோ - எ - று.

(க - ரை.) அம்மீன்க ளங்ஙனங் கலங்குதற்குக் காரணம் யாதெனின் முன்குறைந்தவிடம் வந்து நிரம்பியே விளங்கு மதிக்கண்போல இம்மாதர் முகத்து மறுவுண்டோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) தேய்ந்துவளர்தலும், களங்கமும், இல்லாமைபற்றி வேறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்திலவென்று இங்குச் சொல்லியபடி. (௭)

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

¶ இரவுக்குறி, இரவிலே தலைவி மனையருகுவந்து கூடல்.

௫௪௪ ௧௧௨ - ஆம் - அதி - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

இதுவுமது

(ப-ரை.) மதி - சந்திரனே
வாழி - வாழ்வாயாக
மாதர் முகம்போல் - பெண்கள் முகம்போல்
ஒளிவிடவல்லையேல் - (நான் மகிழும்படி) ஒளிவீச வல்லாயாகில்
காதலை - (நீயும் என்னால்) இச்சிக்கப்படுதலையுடையையாவாய்.

(க - ரை.) சந்திரனே வாழ்வாயாக பெண்கள் முகம்போல் ஒளிவீச வல்லாயாகில் நீயு மென்னா லிச்சிக்கப் படுதலை யுடையையாவாய் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மறு-உன்னிடத்திருத்தலால் அது மாட்டாய் மாட்டாமையால் என்னால் இச்சிக்கவும்படா தென்பதாம். வாழி-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (௮)

மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) மதி - சந்திரனே
மலரன்னகண்ணாள் - இம்மலர்போலுங் கண்களையுடையவளது
முகம் - முகத்தை
ஒத்தியாயின் - ஒக்கவேண்டுவையாகில் (இதுபோல் யான்காணத் தோன்று)
பலர் காணத்தோன்றல் - பலர்காணத்தோன்றாதே - எ - று.

(க - ரை.) சந்திரனே மலர்போலுங் கண்களையுடையவள் முகத்தை யொக்கவேண்டுவையாகில் இதுபோல யான் காணத்தோன்று பலர் காணத்தோன்றா தொழி என்பதாம்.

(வி - ரை.) தானே முகத்தி னலமுழுதுங்கண்டு அனுபவித்தானாகலா லிங்கேயும் பலர்காணத் தோன்றலை இழிவுபடுத்திச் சொல்லினான். பலர்காணத்தோன்றில் உனக்கு அம்முகத்தோடு ஒப்புண்டாகாதென்பதாம். (௯)

அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்

இது * உடன்போக்குச்சொன்ன தோழிக்குத் தலைவன்
அதனருமையைச் சொல்லி மறுத்தது.

(ப-ரை.) (உலகத்தாரால் மென்மைக்கு எடுக்கப்பட்ட) அனிச்சமும்-அனிச்சமலரும்
அன்னத்தின் றூவியும் - அன்னப்பறவையி னிறகும்
மாதர்களடிக்கு - பெண்களினடிக்கு
நெருஞ்சிப்பழம் - நெருஞ்சிப் பழம்போல் வருத்தஞ் செய்யும்.

(க - ரை.) அனிச்சமலரும் அன்னப்பறவையினிறகும் மாதர்களடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்போல் வருத்தஞ்செய்யும் என்பதாம்.

---

* உடன்போக்கு - தலைவி தன்வீட்டாரறியாமல் தலைவனுடன் செல்லுதல்.

(வி - ரை.) முள் வலிதாதலால் பழுமென்றார். இப்படிப்பட்ட அடிகள் கூர்ங்கல்லும் வெப்பமுள்ள பாலைவழியை எப்படி கடப்பாளென்பது குறிப்பாலே பெறப்பட்டது. செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்புப் பொருளும் அடிநலனழியாமையாகலின் இதுவும் இவ்வதிகாரத்தாயது (௧௦)

நூற்றிப்பனிரெண்டாம் அதிகாரம் நலம்புனைந்துரைத்தல்.

முற்றிற்று.

௧௧௩ - ஆம் - அதி - காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது: தலைவன் தன்னாசை மிகுதியைச்சொல்லும், தலைவிதன்னாசை மிகுதியைச் சொல்லலும் ஆம். இது புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்கின்றதாகலால், அவற்றி னதிகாரங்களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சிமுடிவிலே தன்னயப்பை அறிவித்தது.

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே தன்னயப்பை அறிவித்தது.

(ப-ரை.) பணிமொழி - இம்மெல்லிய சொல்லை யுடையவளது
வாலெயிறூறியநீர் - வெண்பல்லி னூறிய நீரானது
பாலொடுதேன்கலந்தற்றே - பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவை போலும் - எ - று.

(க - ரை.) இம்மெல்லிய மொழியினையுடையாளது வாலிய பற்களினூறிய நீரானது பாலுடனே தேனைக் கலந்த கலவை போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பாலொடு தேனென்றதனால்-அதன் சுவைபோலுஞ் சுவையுடைத் தென்பதாயிற்று வேறு வேறறியப்பட்ட சுவையையுடைய பாலும் தேனும் கலந்த விடத்து அக்கலவை இன்னதென்று அறியக்கூடாத இனிய சுவையை யுடையதாமாகலால் அச்சுவைநீக்கும் அடைவிக்க. (௧)

உடம்பொ டுயிரிடை யென்ன மற்றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு

இது தலைவன் பிரிவிலுண்டாகிய அச்சத்தைச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) மடந்தையொடெம்மிடை - இம்மாதோடு எம்மிடத்து உண்டாகிய
நட்பு - நட்புகள்
உடம்பொடுயிரிடை - உடம்போடு உயிரிடத்து
என்ன - எப்படிப் பட்டவை
அன்ன - அப்படிப்பட்டவையாகும் - எ - று.

(க - ரை.) உடம்போடு உயிரிடை யுளவாகிய நட்புகளெத்தன்மையோ அத்தன்மையே இம்மடந்தை யோடு எம்மிடை யுளவாகிய நட்புக்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எப்படிப் பட்டவையெனப் பன்மையாற் சொல்லியது. இருவகை நட்புகளும் ஆதிதொடங்கி வேறுபாடில்லாமல் கலந்துவருதல் இன்பத்துன்பங்களை ஒக்க அனுபவித்தல் அவசியம் வேண்டுதல் என்றிவைகளை நோக்கி ஊழினாலே கூட்டப்பட்ட புணர்ச்சியாகலால், அப்பொழுது உணர்ச்சியில்லாதிருந்தவள் பின்னே உடையளாமென்றே ஆகிய விடத்தே இவன் எவனோவென்றும், என்னிடத்தே அன்புடையனோவென்றும், பின்னும் இவளைக் கலத்தல் கூடுமோவென்றும், அவளுள்ளத்தே தோன்றும், அவைகுறிப்பால் அறிந்து அவைதீரச் சொல்லியபடி. மற்று-அசை. (௨)

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம்.

இது இடந்தலைப்பாட்டிலே தலைவி நீங்கும்போது தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) கருமணியிற்பாவாய் - (என்கணணிற்) கருமணியி லிருக்கின்றபாவையே
நீ - நீ
போதாய் - (அவ்விடம் விட்டுப்) போவாயாக (போகாதிருப்பாயாகில்)
யாம்வீழும் - எம்மால் விரும்பப்படுகின்ற
திருநுதற்கு - அழகியநெற்றியையுடையவளுக்கு
இடம் - இடம்
இல்லை - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) என்கண்ணிற் கருமணியி னிடத்துறையும் பாவையேநீ அவ்விடம்விட்டுப் போவாயாக போகாதிருப்பாயாயின் எம்மால் விரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்க விடமில்லையாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நான்காணாமல் இருக்க மாட்டாமையால் இவள் புறத்துப் போந்தன்மையளல்லாமல் என்கண்ணுள் இருக்குந் தன்மையவள் இருக்கும்போது உன்னோடு கூடியிருக்க இடம்போதாமையால், உன்னிலுஞ் சிறந்த இவளுக்கு அவ்விடத்தைக் கொடுத்து நீபோய் விடுவாயாக வென்பதாம். (௩)

வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

இது பகற்குறியிலே புணர்ந்துநீங்குந்தலைவன் சொல்லியது

(ப-ரை.) (எனக்கு) ஆயிழை - ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்ட ஆபாரணத்தையுடையவள் புணருமிடத்து
உயிர்க்கு - உயிருக்கு
வாழ்தலன்னள் - (உடம்போடுகூடி) வாழ்தல்போலாகின்றாள்
நீங்குமிடத்து - பிரியுமிடத்து
அதற்கு - அவ்வுயிர்க்கு
சாதலன்னள் - அவ்வுடம்பினீங்கிப்போதல்போலாகின்றாள்

(க - ரை.) தெரிந்த வாபரணத்துடையாள் எனக்குப் புணருமிடத் துயிர்க்குடம்போடு கூடிவாழ்தல்போலும் பிரியுமிடத்து அவ்வுடம்பினின்றுயிர் பிரிதல்போலும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) எனக்கென்பதும், புணருமடத்தென்பதும், அவாய் நிலையால் வந்தன. வாழுங்காலத்து வேறுபாடில்லாமல் வழிநிற்றலாலும் சாங்காலத்து வருத்தஞ் செய்தாலும் அவைகளை அவள் புணர்வு பிரிவுகளுக்கு உவமையாக்கினான். (௪)

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.

இது * ஒருவழித்தணந்து வந்தபோது எம்மைநினைப்பது மறிவீரோவென்ற
தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) யான் - நான்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள்குணம் - ஒளியினவாகிப் போர்செய்கின்ற கண்களையுடையவளது குணங்களை
மறப்பின் - மறந்தேனாயின்
உள்ளுவன் - நினைப்பேன்
மறப்பறியேன் - (ஒருபோதும்) மறத்தலறியேன் ஆகலால் நினைத்தலுமறியேன் - எ - று.

(க - ரை.) ஒள்ளியவாய் போர்செய்யுங் கண்ணிணையுடையாள் குணங்களை நான் மறந்தேனாயின் நினைப்பேன் ஒருபொழுது மற்றதலையறியேனாதலால் நினைத்தலையு மறியேன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நினைத்தலு மறியேனென்னும் பொருள்கொள்க நிற்கையால் மன் ஒழியிசையில் வந்தது. குணங்கள்-நாணம், மடம், அச்சம்பயிர்ப்பு முதலானவை. இதுவரைக்கும் தலைவன் சொல்லியது, பின்தலைவிசொல்லுவது. (௫)

கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர்.

இது ஒருவருத்தணத்தலில் தலைவனைத் தோழி இயற்பழிப்பாளென்று
அஞ்சி அவள்கேட்கத் தலைவி தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ரை.) (தாம் காணாமைப்பற்றித் தூரத்திலே போயினாரென்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர்)
எங்காதலவர் - எம்முடையதலைவர்
கண்ணுள்ளில் - (எமது) கண்ணுள்ளேநின்றும்
போகார் - போகார்
இமைப்பின் - (அறியாமல்) இமைந்தேமாயின்

* ஒருவருத்தணத்தல்-தலைவன் யாதேனுமொரு காரியங் குறித்துப்பிரிதல்.

 ௧௧௩ - ஆம் - அதி - காதற்சிறப்புரைத்தல்.

பருவரார் - (அதனால்) இமைத்தேமாயின்
நுண்ணியர் - (காணப்படாத) நுண்ணியர் - எ - று.

(க - ரை.) தாங்காணுமையைபற்றித் தூரத்திற் போயினரென்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர் எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள்ளேநின்றும் போகார் நாமறியாம லிமைத்தோமாகில் அதனால் வருந்துவதுஞ் செய்யார் ஆதலாற் காணப்படார், நுண்ணியர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இடைவிடாத நினைவின் முதிர்ச்சியால் எப்போதும் முன்னேதோன்றலால், கண்ணுள்ளிற் போகாரென்றும் இமைத்தபோதும் அது நிற்றலால், இமைப்பிற் பருவராரென்றும் சொல்லினள். (௬)

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை) காதலவர் - எம்மேலாசையுள்ள தலைவர்
கண்ணுள்ளராக - (எங்) கண்ணுள் இருக்கின்றாகலால்
கண்ணுமெழுதேம் - கண்ணினை (மையினால்) எழுவதுஞ்செய்யேம்
கரப்பாக்கறிந்து - (அவ்வளவுகாலமும் அவர்) மறைதலை அறிந்து.

(க - ரை.) எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள் ளிருக்கின்றாகலால் கண்ணின்மை யெழுதேம் அவர் மறதலையறிந்து என்பதாம்.

(வி - ரை.) எம்மால் இடைவிடாமற் காணப்படுகின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று நினைக்குவிதம் என்ன வென்பது குறிப்பெச்சம்- (௭)

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டா
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.

இதுவுமது.

(ப ரை.) காதலவர் - எமது தலைவர்
நெஞ்சத்தாராக - நெஞ்சு 'ளிருக்கின்றாதலால்உண்ணும்போது
வெய்துண்டல் - சூடுள்ளதாக உண்ணுதற்கு
அஞ்சுதும் - அஞ்சாநின்றேம்
வேபாக்கறிந்து-அவர்அதனாலே சூடுறுதலை அறிந்து-எ-று.

(க - ரை.) எம்முடையநாயகர் நெஞ்சுள் ளிருக்கின்றாராகையால் உண்ணும்போது வெய்யதாகஉண்டலை யஞ்சுவோம்அவர் அதனால் வெய்துறுதலையறிந்து என்பதாம்

(வி - ரை.) எப்பொழுதும் என்னெஞ்சி லிருக்கிறவரைப் பிரிந்தாரென்று நினைக்கும்விதம் என்னென்பது குறிப்பெச்சம். (௮)

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில ரென்னுமிவ் வூர்

இது * வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்கப் பிரிந்தவிடத்துத் தலைவி பொறுத்திருத்தற் பொருட்டுத்தோழி தலைவனை இயற்பழித்தவிடத்தே அவள் இயற்படச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) இமைப்பின் - என்கண்) இமைக்குமாயின்
கரப்பாக்கறிவல் - (உள்ளிருக்கிறகாதலர்) மறைதலறிந்து இமையேன்
அனைத்திற்கே - அவ்வளவுக்கே
இவ்வூர் - இவ்வூர்
ஏதிலரென்னும் - (தூங்காத நோய்செய்தார்) அன்பிலரென்னும்

(க - ரை.) என் கண்ணிமைக்குமானால் உள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறைதலையறிந்து இமையேன் அவ்வளவிற் கவரைத் துயிலாநோய் செய்தாரன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கு மிவ்வூர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தன் கருத்தறியாமைபற்றிக் கோபித்துச் சொல்லலால், தோழியை வேறுபடுத்தி ஊரென்றாள். ஒருபோதும் பிரியாதவரைப்பிரிந்தாரென்று பழிக்குந் தன்மையை யல்லவென்பதாம். (கூ)

உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ
ரேதில ரென்னுமிவ் வூர்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (காதலர்) உள்ளத்துள் - மனதுள்
என்றும் - எப்பொழுதும்
உவந்து - மகிழ்ந்து
உறைவர் - வாசம்செய்யாநிற்பர் (அதனையறியாமல்)
இவ்வூர் - இவ்வூர்
இகந்துறைவர் - பிரிந்திராநின்றார்
ஏதில ரென்னும் - அன்பிலாரென்று (அவரைச்) சொல்லுகின்றது - எ - று.

(க - ரை.) காதலர் எப்பொழுதும் என்னுள்ளத்துள்ளே மகிழ்ந்து வாசஞ் செய்யாநிற்பர். அதனை அறியாதவரைப் பிரிந்து வாசஞ்செய்யாநின்றார். அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர் என்பதாம்.

(வி - ரை.) உவந்துறைவ ரென்றதனால் அன்புடைமை கூறினாள். பிறியாமையும் அன்பும் உடையவரை இலரென்று பழிக்குந் தன்மையை யல்லவென்பதாம். (௧௦)

நூற்றிபதின்மூன்றும் அதிகாரம் காதற்சிறப்புரைத்தல் முற்றிற்று.

---

* வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற்பிறிதல் கல்யாணத்துக்குப் பொருள் சம்பாதிக்கப் பிரிதல்.

க௰௪-ஆம்-அதி-நாணுத் துறவுரைத்தல்

அஃதாவது: தூரப்படுத்தப்பட்டுப் பொறுதவனாகிய தலைவனும் * அறத்தொடு நிற்பிக்கத் தொடங்கிய தலைவியும், தமது நாணமிழத்தலைச் சொல்லுதலாம். இது காதல் மிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால். காதற் சிறப்புரைத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

காம முழந்து வருந்தினார்க் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி.

தூரப்படுத்தப்பட்டுப் பொறுதவனாகிய தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) காமமுழந்து - (அரியமகளிரோடு) காமத்தை அனுபவித்து (பின் அது பொறுமல்)
வருந்தினார்க்கு - துன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு
ஏமமடலல்லது - (முன்னும்) காப்பாய்வருகின்ற † மடன்மாவல்லது
வலி - வலியது
இல்லை - (இனி எனக்கு) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) அரியமகளிரோடு காமத்தை அநுபவித்தும் பின்னது பொறுது துன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு, முன்னுங்காப்பாய் வருகின்றமடலல்லது இனி வலியதில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஏமமாதல், அத்துன்ப நீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தைக் கொடுத்தல். வலி - ஆகுபெயர். முன்னும் ஆடவராயினோர், துன்பமடைந்து வருகிற வழி யிருக்கவும் உன்னை அதற்குத் துணையென்று நினைத்து வீணாக முயன்றநான் இப்போது துணையல்லாமை அறிந்தேனாகலால் இனியாயினும் அவ்வழியால் அதனை அடைவேனென்பது கருத்து. (க)

நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

இது நாணமுடைய உமக்கு மடன்மா வேறுதை முடியாதென்று அதனை விலக்கலுற்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது

(ப-ரை) நோனா - (அவ்வருத்தத்தைப்) பொறாத
உடம்பு முயிரும் - உடலும் உயிரும்
மடலேறும் - (அதற்குக் காப்பாகிய மடன்மாவை) ஏறநினையா நின்றன
நாணினை - (அதனை விலக்குவதாகிய) நாணத்தை
நீக்கிநிறுத்து - ஒழித்துவிட்டு - எ - று.

* அறத்தொடு நிற்பித்தல்-இங்கே தலைவி தன் காமத்தைப் பாங்கி முதலானவரால் வெளிப்படுத்தல்.

† மடன்மா - பனைமடலாலே செய்யப்பட்ட குதிரை.

(க - ரை.) அவ்வருத்தத்தினைப் பொருத உடம்பு முயிரும் அதற்குக் காவலாகிய மடன்மாவினையூரக் கருதாநின்றன. அதனை விலக்குவதாய் நாணினையகற்றி என்பதாம்.

(வி - ரை.) அறிவுமுதலானவை முன்னே நீங்கவும், நாண் நீங்காது நின்றது. அதுவும் இப்பொழுது நீங்கிற்றென்றற்கு உடம்பு முயிருமென்றான். அவைதாம் தம்முள் நீங்காமைபொருட்டு மடலேறு மென்றது அவள் தன்பொருமையறிந்து கடிதிலே உடன்படுதல் குறித்து. (உ)

நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேனின்றுடையேன்
காமுற்றாரேறு மடல்.

இது நாணமேயன்றி நல்லாண்மையும் உடைமையால் மடலேறுகை முடியாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) நாணொடுநல்லாண்மை - நாணத்தையும் மிகுந்த ஆண்மையையும்;
பண்டு - முன்னே
உடையேன் - உடையேன் (அவை காமத்தால் நீங்குதலால்)
காமுற்றா ரேறுமடல் - காமமிகுந்தவரேறுமடலை
இன்று - இப்போது
உடையேன் - உடையேன் - எ - று.

(க - ரை.) நாணத்தையு மாண்மையையு முன்னமே யுடையேன் அவை காமத்தால் நீங்குதலால் காமமிக்காரேறு மடலினையுடையேன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நாண்இழிவானவை செய்யுமிடத்து விலக்குவது ஆண்மை ஒன்றுக்குந் தளராதுநிற்றல், அவை முன்னுள்ளன. இன்றுள்ளது மிதுவே யாகலால், கடிதிலே முடியுமென்றபடி. (ங)

காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

இது நாணமும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாதலால் அதனால் அவைநீங்குவன வல்லவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) (நாண் தன்னைக்கடத்தற்குக் கொண்ட) நாணொடு நல்லாண்மை யென்னும்புணை - நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகியபுணைகளை
காமக்கடும்புனல் - காமமாகிய கடியவெள்ளமானது
உய்க்குமே - (என்னிற்பிரித்துக்) கொண்டுபோகின்றது - எ - று.

(க - ரை.) நாணமும் ஆண்மையுமாகியபுணைகளைக் காமவெள்ளமானது கொண்டுபோகின்றது என்பதாம்.

(வி - ரை.) அவை செய்யமாட்டாத மற்றை நீர்னீக்குதற்கு கடும்புன லென்றான். யிந்தநீர்க்கு அவை புணையாகா அதனால் அவைநீங்குமென்பதாம்.

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர்.

௫௫௨ ௧௧௪ - ஆம் - அதி - நாணுத்துறவுரைத்தல்.

இது இப்பொறுக்கமாட்டாமையும், மடலும், உமக்கு எப்படி வந்தனவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) மாலை யுழக்குந்துயர் - மாலைக்காலத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும்
மடலொடு - (அதற்கு மருந்தாகிய) மடன்மாவையும் (முன் அறியேன்)
தொடலைக் குறுந்தொடி - மாலைபோல் தொடர்ந்த சிறிய வளையலையுடையவள்
தந்தாள் - (இப்பொழுது எனக்குத்) தந்தாள் - எ - று.

(க - ரை.) மாலைப்பொழுதினிடத்து அனுபவிக்குந்துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மடலினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வளையலையுடையவள் தந்தாள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) காமம் மற்றைப் பொழுதுகளிலும்உண்டாயினுமாலையிலே மலர்தலால் மாலையுழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றிவந்ததாகலால் அவ்விளிவும் அவளாலே தரப்பட்டவென்றும், அவள்தான் நீசொல்லியதே சொல்லுகிற இளமையளென்பதுதோன்றதொடலைக்குறுந்தொடி யென்றும் சொன்னான். இவை அவள் தந்தவையாகலால் உன்னால் நீங்குமென்பதுகருத்து. (௫)

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென கண்

இது மடலூரும்பொழுது இன்றைக்கும் கழிந்ததென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) பேதைக்கு - (உன்) மாதுகாரணமாக
என்கண் - எனது கண்கள்
படலொல்லா - (ஒருபோதும்) தூங்குதல் பொருந்தாவாம் (அதனால்)
யாமத்தும் - (எல்லாரும் தூங்குகிற) பாதியிரவிலும்
மன்ற மடலூர்தல் - மடன்மாவேறலையே
உள்ளுவேன் - நினைப்பேன் - எ - று.

(க - ரை.) உன்மாது காரணமாக என்கண்கள் ஒருபோதுநித்திரைசெய்யாவாம். அதனால் யாவரும் நித்திரைசெய்யும் பாதிராத்திரியில் மடன்மாவேறுதலை நினைப்பேன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பேதையென்றது-மடமைபற்றி, இனிக்குறை முடிப்பது நாளையெனல் வேண்டாமென்பதாம்.

கடலன்ன காமமுழந்து மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்க தில்

இதுமுன்பாட்டிலே பேதையென்றதுபற்றி அறிவில்லாதமகளிரினும் அறிவுடைய ஆடவரன்றேபொறுக்கத் தக்கவரென்றதொழிலுக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) கடலன்ன காமமுழந்து - கடல்போற் கரையற்ற காமநோயை அனுபவத்தும
மடலேறு - மடன்மாவேறுமல் (பொறுத்திருக்கிற)
பெண்ணின் - பெண் (பிறப்புப்) போல்
பெருந்தக்கது - மிகுந்த தகுதியுடையபிறப்பு
இல் - (உலகத்தில்) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினை அனுபவித்து மடலேறுதலைச் செய்யாதிருக்கிற பெண் பிறப்புப்போலத் தக்க பிறப்புலகத்தி லில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) பிறப்பு விசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கு இல்லையாகின்றது. நீஅதை அறிகின்றிலை யென்பதாம். இதுவரைக்குந் தலைவன் சொல்லியது பின்னே தலைவி சொல்லுவது. (எ)

நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம
மறையிறந்து மன்று படும்

இது காப்புச்சிறை அதிசப்பட்டுக் காமம்பெருகியபோது தலைவி சொல்லியது

(ப-ரை.) (இவர்) நிறையரிய - (ரென்னாது) நிறையாமல் (நாம் மேற்கொள்ளுதற்கு) அரியரென்று அஞ்சாமலும்
மன்னளிய ரென்னாது - மிகவும் அளிக்கத் தக்கவரென்று இரங்காமலும்
காமம் - (மகளிரது) காமமும்
மறையிறந்து - (அவர்) மறைத்தலைக்கடந்து
மன்றுபடும் - சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது - எ - று.

(க - ரை.) இவர்நிறையால் நாமேற்கொள்ளுதற்கு அரியரென் றஞ்சுதல்செய்யாது. மிகவு மளிக்கத்தக்காரென் றிரங்குதல் செய்யாது. மகளிர் காமமும் அவர் மறைத்தலைக்கடந்து சபையிடத்து வெளிப்படு மாயிருந்தது என்பதாம்.

(வி - ரை.) என்னாதென்பது மூன்றுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. இங்கே மன்றென்றது - தந்தைமுதலாகிய தன் குடும்பத்தார் கூட்டத்தை உலகத்துப்பெண்களது காமத்தியல்பு சொல்லுவாள்போல் தன் காமம் பெருகியபடிசொல்லி இனி அறத்தொடு நிற்றல் வேண்டுமென்பது குறிப்பித்தபடி யாயிற்று. (அ)

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

இதுவுமது

(ப-ரை.) (நான்முன் அடங்கியிருக்கையால்) எல்லாரும் அறிகிலாரென்று (என்னை) அறிந்திலார் (இனி அப்படிஅடங்கிராமல்தானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேனென்று) நினைத்து
என்காமம் - உனது காமமானது

௫௫௪ கககச - ஆம் - அதி - நாணுத்துறவுரைத்தல்.

மறுகில் - (இவ்வூர்) வீதியில்
மருண்டு - மயங்கி
மறுகும் - சுழல்கின்றது - எ - று.

(க - ரை.) யான்முன்னடக்கி நிற்றலால் எல்லாருமென்னையறிதலிலர் இனியவ்வாறு நில்லாது நானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேனென்றுநினைத்து என்காமம் இவ்வூர் வீதியில் மயங்கிச்சுழல்கின்றது என்பதாம்.

(வி - ரை.) மயங்குதல் * அம்பலாதல் - மறுகுதல். † அலராதல் இவ்விரண்டுமாயிற்று. இனி ‡ அறத்தொடு நிற்றல்வேண்டுமென்பதாம், (க)

யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

இது * செவிலிக்கு அறத்தோடு நின்றுவைத்து நான் நிற்கும்விதம் என்னென்று நகைசெய்த தோழியோடு புலந்து தலைவி. தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ரை.) யாம் - நாம்
கண்ணிற்காண - (கேட்கும்படியுமன்றிக்) கண்ணாற் காணும்படி
அறிவில்லார் , அறிவில்லாதவர்கள்
நகுப - எம்மைச்) சிறிக்கின்றூர் (அவர் அப்படிச் செய்கின்றது)
யாம்பட்ட - யாம்அடைந்த நோய்களை
தாம்படாவாறு - தாம் அடையாமல் - எ - று:

(க - ரை.) நாம் கேட்கும்படி யல்லாமல் கண்ணாற்காணும்படி எம்மை அறிவில்லார் சிரிக்கின்றூர். அவரங்ஙனஞ் செய்கின்றது நாமடைந்தநோயை தாமடையாமையாமையால் என்பதாம்:

(வி - ரை.) கண்ணினென்றது முன்கண்டறியாமை யுணரநின்றது அறத்தொடு நின்றமை யறியாமல் மணஞ்செய்யு மாட்சிமைப் படுகின்றில ரென்றுபிணங்குகின்றாளாகலான், அயலாளாகிச் சொல்லினள். (௨௦)

நூற்றிபதிநாலாம் அதிகாரம் நாணுத்துறவுரைத்தல் முற்றிற்று.

முற்றிற்று.

---

* அம்பல் - சிலரறிந்து தம்மிற்பேசல்.
† அலர்-பலரறிந்து தூற்றல்.
‡ அறத்தொடுநிற்றல்-காமத்தைவெளிப்படுத்தல்.
* செவிலி - வளர்த்ததாய்.

௧௧௫ - ஆம் - அதி - அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது: களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைவன் பிறர் சொல்லுகின்ற அலர்தனக்கு ஆகின்றவிதத்தைத் தோழிக்கு அறிவித்தலும். மணமாக உடன் போக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலைவியும் தோழியும் அவ்வலரை அவனுக்கு அறிவுறுத்தலும் ஆம். இது நாணுந்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலால், அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

இது இரவுக்குறி தப்பிப்போய் மறுநாள் வந்த தலைவனை அலர்கூறி மணம் வினவிய விடத்துத் தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது

(ப-ரை.) (உன் மாதுக்கும் எமக்கும் உண்டாகிய நட்பு) அலரெழ - (இவ்வூரில்) அலரா எழுதலால்
ஆருயிர் - (அவளைப்பெறாது வருந்துகிறஎன்) னரிய வுயிரானது
நிற்கும் - அவளைப்பெற்றதுபோல்) நிலைபெறும்
அதனை - அந்நிலைபேற்றை
பாக்கியத்தால் - நல்லூழால் (நானே) அறிவதல்லது
பலர் - (தூற்றுகின்ற) பலரும்
அறியார் - தெரியார் - எ - று.

(கு - ரை.) உன்மாதுக்கும் எமக்குமுண்டாகிய நட்பு அலரா யெழுதலால் என்னரிய வுயிரானது அவளைப் பெற்றதுபோல் நிலைபெறும் அந்நிலைபேற்றைத் தெய்வத்தால் நானே யறிவதல்லது பலருமறியார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) இரவுக்குறிதப்பித் தலைவியை அடையப்பெறாதவருத்தமெல்லாம் தோன்ற ஆருயிரென்றும் அப்படி அரியவளை எளியவளாக்கி எடுக்கின்றமையால் அது அவ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடா நிற்கின்ற தென்றற்கு அலரெழவாருயிர் நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலை, அவ்வயலார் அறிந்தால் தூற்றுதொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலால் அவரறியாதிருக்கிறது பாக்கியத்தாலென்றும் சொல்லினான், பலருமென்கிற முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (௧)

மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) மலரன்ன கண்ணாள் - மலர்போலும் கண்களையுடையவளது
அருமை - (அடைதற்) கருமையை
அறியாது - அறியாமல்
இவ்வூர் - இவ்வூரிலுள்ளவர்கள் (அவளை யெளியவளாக்கி)
அலர் - (அவளோடு) அலர் கூறலை

எமக்கு - எனக்கு
ஈந்தது - உபகரித்தது - எ - று.

(க - ரை.) மலர்போலும் கண்களை யுடையவளது அருமையறியாது இவ்வூர் அவளை யெளியவளாக்கி அவளோடலர் கூறுதலை யெமக் குபகரித் தது என்பதாம்.

(வி - ரை.) அருமை - குறிபிழைத்தலாலும், இடையீடுகளாலும், ஆகியது, ஈந்ததென்றான். அதற்குச் சார்பாகலால் அலர் தூற்றுவாரை அவர் செய்த உதவிபற்றி இவ்வூரென்றான். (உ)

உறாஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) ஊரறிந்தகௌவை - (எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டா யிருக்கை யை) இவ்வூர் அறிதலால் விளைந்த (அலரானது)
உறாஅதோ - (எனக்கு) உறவதொன்றன்றோ (அதுகேட்ட (என் மனமானது
பெறாஅது - (புணர்ச்சியைப்) பெறாதிருந்தே
பெற்றன்ன நீர்த்து - பெற்றதுபோலுங் குணமுடைத்து (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை.) எங்களுக்குப் புணர்ச்சி யுண்டாயிருக்கையை இவ்வூரறிதலான் விளைந்தவலரெனக் கூறுவதொன்றோ அதுகேட்ட என்மனம் அப் புணர்ச்சியைப் பெறாதிருந்தே பெற்றதுபோலுங் குணமுடைத்துஎன்பதாம்.

(வி - ரை.) பெற்றன்ன நீர்மை பெற்றவழி உண்டாகிற இன்பம் போலுமின்பமுடைமை நீர்த்தென்பதற்கு ஏற்கமனம் வருவிக்கப்பட்டது.

கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

இதுவுமது.

(ப ரை.) காமம் - (என்) காமம்
கவ்வையால் - (இவ்வூர் எடுக்கின்ற அலரால்
கவ்விது - அலர்தலையுடைத்தாயிற்று
அதுவின்றேல் - அவ்வலர் இல்லையாயின்
தன்மையிழந்து - தவ்வென்னும் சுருங்கிப்போகும் - எ - று.

(க - ரை.) என்காமம் இவ்வூரெடுக்கின்றவலரால் அலர்தலை யுடைத்தாயிற்று, அவ்வல ரில்லையாயில் தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும் என்பதாம்

(வி - ரை.) அலர்தல். மேலுமேலுமிகுதல். தன்மை - இன்பந்தருதல். தவ்வென்னுமென்றது குறிப்புமொழி. (௩)

களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

இதுவுமது.

(ப-ரை,) (கள்ளுண்பார்க்கு) களித்தொறும் - களிக்குந்தோறும்
கள்ளுண்டல் - கள்ளுண்ணுதல்
வேட்டற்று - இனிதாம்விதம்போல் (எனக்கு)
காமம் - காமமானது
வெளிப்படுந்தோறும் - அலராந்தோறும்
இனிது - இனிதாகாநின்றது - எ - று.

(க - ரை) கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந்தோறுங் கள்ளுண்டலினிதா மாறுபோல எனக்குக் காமம் அலராந்தோறு மினிதாகின்றது என்பதாம்.

(வி - ரை.) வேட்கப்பட்டதற்றுவென்பது வேட்டற்றுவெனநின்றது. வேட்கை மிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்கிற தென்பதாம். (ரு)

கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

இது இடையீடுகளாலும் இரவுக்குறி தப்பலாலும் தலைவனைக்கூடப்பெறாத தலைவி அவன் * சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலரை அறிவித்து மணஞ்செயல் விளைவியது.

(ப-ரை.) கண்டது - (தலைவனைநான்) காணப்பெற்றது
ஒருநாள் - ஒருநாளேயாகும்
அலர் - (அதனாலுண்டாகிய) அலரானது (அவ்வளவினதன்றி)
திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று - சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்போல் உலகமெங்கும் பரந்தது - எ - று.

(க - ரை.) தலைவனை நான் காணப்பெற்றது ஒருநாளேயாம் அதனாலுண்டான அலரானது அவ்வளவின தல்லாமல் சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்போலெங்கும் பரந்தது என்பதாம்.

(வி - ரை.) அலராகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து பாம்பு கொண்டற்றென்றார். பூமி நிழல்பாம்பெனப்பட்டது. இராகுவென்னும்வட நூல் வழக்குப்பற்றி அது சந்திரனைமறைத்தல் கணித சித்தாந்தங்களிலே காண்க. இருவழியும் மன்னும்-உம்மும் அசைநிலைகள். காட்சியின்றியும் அலர்பறக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது மணஞ்செய்து கொள்ளுதல் வேண்டுமென்பதாம். (சு)

ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொ
னீராக நீளுமிந் நோய்.

இது மணஞ்செய்யல் நீளப்பொறாததலைவியைத்தலைவன்சிறைப்புறத்தானாதலறிந்ததோழி ஊரவரலரையும் தாம்சொல்லையும் நோக்கி நீபொறுத்தல் வேண்டுமெனச் சொல்லெழுப்பியவிடத்து அவள் சொல்லியது.

---

* சிறைப்புறம் - தலைவியைக் காவல்செய்த விடத்தின் புறம்.

(ப-ரை.) இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய (பயிர்)
ஊரவர்கௌவை - இவ்வூரிலுள்ள மகளிர் எடுக்கின்ற அலரானது
எருவாக - எருவாக
அன்னைசொல் - (அதுகேட்டுக்கோபித்துத்) தாய்சொல்லுகின்ற கடுஞ்சொல்லானது
நீராக - தண்ணீரானது
நீளும் - வளராநின்றது - எ - று.

(க - ரை.) இக்காம நோயாகிய பயிர்இவ்வூரின் மகளிரெடுக்கின்றஅலரானது எருவாக தாய்சொல்லானது நீராகவளக்கின்றது என்பதாம்

(வி - ரை.) ஊரவரென்பது-தொழிலால் ஆணொழித்துநின்றது [ஏகதேசவுருவகம்] சுருங்குதற்கு ஏதுவாகின்றவை தாமேவிரிதற்கு ஏதுவாகின்றன வென்பதாம். மணஞ்செய்வோனுதல் பயன். (எ)

நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) கௌவையால் - (அயலவர் எடுக்கின்ற) அவராலுண்டாகின்ற
காமம் - காமத்தை
நுதுப்பேமெனல் - அவிப்பேமென்று நினைத்தல்
நெய்யால் - நெய்யினாலே
எரி - நெருப்பை
நுதுப்பே மென்றற்று - அவிப்பேமென்று நினைத்தலோ டொக்கும் - எ - று.

(க - ரை.) அயலாரெடுக்கின்ற அலராலுண்டாங் காமத்தை அவிப்பேமென்றுநினைத்தல் நெய்யால் நெருப்பை அவிப்பேமென்று நினைத்தலோடொக்கும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) காமம்வளர்தற்குக் காரணமாகிய அலரால். அதை அவித்தல்கூடாதென்பதாம். (அ)

அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

இதுமணஞ்செய்தற்குப்பொருள் சம்பாதிக்கத்தலைவன் பிரிந்தபோது பொறுதலையளவாகியதலைவி அவன்வந்து சிறைப்புறத்தானுதலறிந்து அலரஞ்சிப்பொறுத்தல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.

(ப-ரை.) (தம்மைக் கண்டநாளில்) அஞ்சலோம் பென்றார் - (உன்னைவிட்டு நீங்கேன்) அஞ்சுத லொழியென்றவரே
பலர்நாண-(இன்று கண்டவர்) பலரும் நாணும்வகை
நீத்தக்கடை - (நம்மைவிட்டு) நீங்கியபின் அலர் (அயலவர் தூற்றுகிற) அலருக்கு
நாணவொல்வதோ - (நாம்) நாணக்கூடுமோ - எ - று.

(க - ரை.) தம்மைக் கண்டநாளில் உன்னைவிட்டுநீங்கேன் அஞ்சற்கவென்றவரே இன்றுகண்டார் பலரும்காணும்வகை நம்மைத்துறந்த பின் நாமேதிலோர்கூறும் அலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) கண்டார் நாணுகிற நிலைமையேயாகிய நாம் நாணுதல் எவ்விடத்ததென்பதாம். (௯)

தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கௌவை யெடுக்கு மிவ்வூர்.

இது தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைவிக்குச் சொல்வாளாய் அலரறிவித்து அவனுடன் போதற்கு ஆசைகொள்ளச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) யாம் - நாம்

வேண்டுங்கௌவை - (உடன்போதற்குக் காரணமாதல் பற்றி முன்னமே) இச்சிப்பதாகிய அலரை

இவ்வூர் - இந்தவூர்

எடுக்கும் - (தானே) எடுக்கின்றது

காதலர் - (இனித்) தலைவர்

வேண்டின் - (நாம்) வேண்டினால்

தாம் - தாமும்

நல்குவர் - அதற்கு உடன்படுவர் (ஆதலால் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய்வந்தது) - எ - று.

(க - ரை.) உடன்செல்லுதற்குக் காரணமாக வேண்டி நாமுன்விரும்புவதாகிய அலரை யிவ்வூர்தானே யெடாநின்றது இனிக்காதலர் தாமும் யாம்வேண்டியக்காவலத்தை இனிது நேர்வாராதலின் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய்வந்தது என்பதாம்.

(வி - ரை.) உம்மைவருவிக்கப்பட்டது. நம்மிடத்து ஆசையுடைமையால் மறாரென்பது தோன்ற காதலரென்றான். (௧௦)

நூற்றுப்பதினைந்தாம் அதிகாரம் அலரறிவுறுத்தல்.

முற்றிற்று.

கற்பியல்.

இனிக் கற்புப் பதினெட்டதிகாரத்திலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே பிரிவாற்றாமை சொல்லுகின்றார். உ-ம். *

கக௬ - ஆம் - அதி - பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது, மணம் செய்துகொண்டபின் தலைவன் அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டுத் தலைவியைப்பிரிந்து தூரத்திலும், அவ்விடத்திலும், செல்லுநாளில், அப்பிரிவை அவள்பொறுக்க மாட்டாதவளாந் தன்மையாம் அது இங்கே பிரிவை அறிவித்த தலைவனுக்குந் தோழிசொல்லலும், தோழிக்குத் தலைவி அவன் குறிப்பால்அறிந்துசொல்லலும், பிரிவைஅறிவித்தவிடத்துச் சொல்லலும்,-பிரிந்தவிடத்து ஆற்றுவிக்குமிடத்துத் தோழிக்குச் சொல்லலும், என நால்வகையாலே சொல்லப்பட்டது.

சொல்லாமை யுண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

இது பிரிந்து கடிதில் வருவேனென்ற தலைவனுக்குத்
தோழிசொல்லியது.

(ப-ரை.) சொல்லாமையுண்டேல் - (நீஎம்மைப்) பிரியாமை உண்டாயின்
எனக்கு - எனக்கு
உரை - (அதனைச்) சொல்லு
மற்று - அது நீங்க
நின் வல்வரவு - (பிரிந்துபோய்) நின் விரைந்து வருதலை
வாழ்வார்க்கு - (அப்பொழுது) உயிர் வாழ்வார்க்கு
உரை - சொல்லு - எ - று.

(க-ரை.) நீ யெம்மைப் பிரியாமை யுண்டாயினதனை யெனக்குச்சொல்லலஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருதல் சொல்லுவையாயி னதனை யப்பொழுதுயிர் வாழ்வார்க்குச் சொல்லென்பதாம்.

(வி-ரை.) தலைவியை யொழித்து எனக்கென்றாள் தான் அவள் என்கிற வேற்றுமை யில்லாமையால், நீ பிரிந்திருக்குங் காலமெல்லாம் பொறுத்

---

* (இறையனாரகப்பொருள்) கற்பினுட்பிரிவே கடிவரையின்றே, ஓதல் காவல் பகைதணிவினையே, வேந்தர்க்குற்றுழிப் பொருட்பிணிபரத்தையென் றங்கவ்வாறே யவ்வயிற்பிரிவே. (தொல்காப்பியம்) கற்பெனப்படுவது காரணமொடுபுணரக், கொளற்குரிமரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக், கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள்வதுவே. (அகப்பொருள் விளக்கம்) பொற்பமை சிறப்பிற் கற்பெனப்படுவது, மகிழ்வுமூடலு மூட லுணர்த்தலும், பிரிவும் பிறவு மருவியதாகும்.

திருந்து அவ்வரவுகாணும் வலிமையுடையளல்லள் பிரிந்தபொழுதே இறந்துபடுவளென்பதாம். அழுங்கு வித்தல் பயன். (க)

இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

இது தலைவனது பிரிவைக்குறிப்பால் அறிந்த தலைவி
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) (தழையுமாலையுங்கொண்டு பின்னின்றநாளில்) அவர்பார்வல்-அவரது பார்வைமாத்திரமும் புணர்ச்சி குறித்தமையால்)
இன்கணுடைத்து - (நமக்கு) இன்பமுடைத்தாயிருந்தது (இன்று அப்புணர்சிதான் நடந்து கொண்டிருக்கவும்)
புணர்வு - அப்புணர்ச்சி
பிரிவஞ்சும் - பிரிவரென் றஞ்சுகிற
புன்கண் - அச்சத்தினை
உடைத்து - உடைத்தாயிற்று (அவரன்பினிலைமை இது) - எ - று

(க - ரை.) தழையுங் கண்ணியுங்கொண்டு பின்னின்ற ஞான்றவர் நோக்கு மாத்திரமும் புணர்ச்சி குறித்தமையானமக்கின்ப முடைத்தா யிருக்குமின்றப் புணர்ச்சிதா னிகழா நிற்கவு மதுபிரிவரென் றஞ்சுமச்சத்தினையுடைத்தாயிற் றவரன்பினிலைமை யிதுவென் றவா றென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆல். அசை. பார்வலென் றவதனாலே புணர்ச்சி பெறாமல் தலைவன் தன்னின்றகாலம் பெறப்பட்டது. புன்கண்-துன்பம், அது காரணத்தின்மே லாயிற்று. அவ்வச்சத்தினை யுடைத்தாலாவது புணரும்போது, தன்னை மிகப்புகழ்தலாலும், அணிதிருத்தலாலும், தலைவன் பிரிதற் குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை அழுங்குவித்தல் பயன், (உ)

அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) அறிவுடையார்கண்ணும் - (பிரியேனென்றதஞ் சொல்லையும்)
நம்பிரிவு - (பொறாமையையும்) அறிதலுடையவராகிய காதலரிடத்தும்
ஓரிடத்து - ஓரோவழி
பிரிவு - பிரிவுதலை
உண்மையான் - உண்டாதலால்
தேற்றம் - (அவர்சொல்லும் தலையளியும்பற்றி நம்மேல் அன்புடையரென்று தெளியுந்) தெளிவு
அரிது - அரிதாயிருந்தது - எ - று.

(க - ரை.) பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லு நம் பிரிவாற்றாமையு மறிதலுடையராய் காதலர்கண்ணு மொரோவழிப்பிரிவு நிகழ்தலானவர் சொல்லுந் தலையளியும்பற்றி நம்மாட் டன்புடையரெனத் தெறுந்தேற்ற மரிதா யிருந்ததென்பதாம்.

(வி - ரை.) அரோ-அசைநிலை. உம்மை உயர்வு சிறப்பு. (ச)

அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) அளித்து - (எதிர்ப்பட்டநாளே) தலையளிசெய்து
அஞ்சலென்றவர் - (உன்னைவிட்டுப் பிரியேன்) அஞ்சாதிருவென்றவர் தாமே
நீப்பின் - (பின்னே பிரிவாராயின் (அவர்க்கல்லாமல்)
தெளித்தசொல் - (அவரால்) தெளிவிக்கப்பட்ட சொல்லை
தேறியார்க்கு - மெய்யென்று தெளிந்தவர்க்கு
தவறு - குற்றம்
உண்டோ - உளவோ - எ - று.

(க - ரை.) எதிர்ப்பட்டஞான்றே தலையளி செய்து நின்னிற் பிரியேனஞ்சலென்றவர் தாமே பின்பிரிவாராயினவர்க் கன்றியவர் தெளிவித்த சொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) தேறியாரென்றது தன்னைப் பிறர்போற் சொல்லியது. சொல்லும் செயலும் ஒத்திராமைக்குற்றம் அவர்க்குஉண்டாம்அதுஉண்டாகாதபடி அழுங்கச் செய்யென்பது கருத்து. (ரு)

ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) ஓம்பி - (என்னுயிரைச் செல்லாமற்) காப்பாற்றுவை யாயின்
அமைந்தார் - (அதனை ஆளுதற்கு) அமைந்தவரது
பிரிவு - செலவை
ஓம்பல் - அழுங்குவிப்பாயாக
மற்று - அழுங்குவிப்பா ரில்லாமல்
அவர் - அவர்
நீங்கின் - செல்வாராயின் (அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லுமாதலால்)
புணர்வு (பின்பு அவரைக்) கூடுதல்
அரிது - எனக்கு அரிதாம் - எ - று.

(க - ரை.) என்னுயிரைச் செல்லாமற் காத்தியாயி னதனையாளுதற்கமைந்தாருடைய செலவினை யழுங்குவிப்பாயாக வழுங்குவிப்பாயன்றி யவர் செல்வாராயினவரா லாளப்பட்ட வுயிருஞ் செல்லுஞ்சென்றாற் பின்னவரைக் கூடுத லெனக்கரிதாம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆல்-அசை. ஆளுதற்கமைதல்-தலைவராதற்குரிய தகுதிச்சிறப்புடையராதல். (சு)

பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை

இதுதலைவன்பிரிவை அறிவித்தவாறுவந்துசொல்லியதோழிக்குத்
தலைவிசொல்லியது.

(ப-ரை.) அவர் (நமதுபிரிவு பொறுமையறிந்த) அத்தலைவர்தாமே (நம்முன்னின்றும்)
பிரிவுரைக்கும் - (தம்) பிரிவை அறிவிக்கும்
வன்கண்ணராயின் - அருளில்லாமையை யுடையராயின் (அத்தன்மையரானபின்பு)
நல்குவரென்னுநசை - (நம்பொறுமையை அறிந்துவந்து) தலையளிசெய்வாரென்னுமாசை
அரிது - விடப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) நங்கவ்வுக்கடுமை யறிந்ததலைவர்தாமே நம்முன்னின்று தம்பிரிவினை யுணர்த்தும் வன்கண்மை யுடையராயினராயு னத்தன்மையராய்பின்பு நம்மாற்றாமை யறிந்துவத்து தலையளிசெய்வ ரென்றிருக்குமாசைவிடப்படும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அருமை-பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பில்லாமற் பிரிவெண்ணுதலும், அறிவித்தலும், வல்லராயினர், பிரிந்துபோய் அனபுடையராகி நம்மை நினைந்துவந்து அளித்தல் எவ்விடத்ததென்பதாம், அழுங்குவித்தல் பயன், (௬)

துறைவன் றுறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) துறைவன் - நெய்தநிலத்தலைவன்
துறந்தமை - (என்னைப்) பிரியலுற்றமையை (அவன் அறிவிக்காமல்தாமே அறிந்து)
முன்கையிறை - (என்) முன்கையிறையினின்றும்
இறவாநின்றவளை - கழலாநின்ற வளையல்கள்
தூற்றுகொல் - (எனக்கு) அறிவியாவோ (அவன்) அறிவிக்க அறிந்துவந்து நீ அறிந்துவந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டுமோ எ-று.

(க - ரை.) துறைவனென்னைப பிரியலுற்றமையையவனுணர்த்தாமற்றாமேயுணர்ந்தென் முனகையினிறையினின்றுங்,கழலாநின்ற வளைகளெனக்கறிவியாவோ வவனுணர்த்த வுணர்ந்துவந்து நீ யறிவித்தல் வேண்டுமோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) முன்னே நிகழ்ந்தமையால் துறந்தமை யென்றும், கேட்டவளவில் மெலிந்து பொறுமையால் இறவா நின்றவென்றும். சொல்லினள். அழுங்குவித்து அதுவந்துசொல்லுந் தன்மையையல்லாதநீயும் இவ்வளைசெய்தனவே செய்தாயென்று பிணங்கிச்சொல்லியபடி. (௭)

இன்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு.

ககசு - ஆம் - அதி - பிரிவாற்றாமை.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) இனனில்லூர் (மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறிகிற) தோழியரில்லாத வேற்றூரினிடத்து
வாழ்தல் - வாழுதல்
இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாகும் (அதன்மேலும்)
இனியார்ப்பிரிவு - (தங்காதலரைப்பிரிதல்
அதனினும் - அவ்வாழ்தலைக்காட்டிலும்
இன்னாது - துன்மஞ்செய்வதாகும் - எ - று.

(க - ரை.) மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியுந் தோழியறில்லாதவேற்றூரின்கண் வாழ்தலின்னாத்தின்மேலுந் தங்காதலரைப்பிரிதலதனினு மின்றோதென்பதாம்.

(வி - ரை.) தலைவன் சொல்லுதலை அழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டெவந்தமை பற்றிப் பிணங்குகின்றாளாகலால் இன்னிலூரென்றாள். உலகநடை சொல்லுகின்றாள்போல் தனக்கு அவ்வாழ்வும் பிரிவும் உண்டாயுருக்கை சொல்லியபடி.

(அ)

தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

இது காமந் தீயேபோல் நின்றவிடத்தைச் சுடுமாதலால் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது,

(ப-ரை.) தீ - நெருப்பானது
தொடின் - (தன்னைத்) தொட்டால்
சுடிற் (சுட) லல்லது - சுட்டாற் சுடலல்லது
காமநோய்போல - காமமாகிய நோயைப்போல
விடின் - (தன்னை) விட்டுநீங்கினால்
சுடலாற்றுமோ - (தப்பாது) சுடல் வல்லதோ - எ - று.

(க - ரை.) தீ தன்னைத்தொட்டாற் சுடுமாயிற் சுடுகலல்லதுகாமமாகிய நோய்போலத் தன்னை யகன்றாற்றப்பாது சுடுதலை வற்றோமாட்டாது என்பதாம்.

(வி - ரை.) சுடினென்றது மந்திர மருந்துகளாலே தம்பிக்கப் படாதாயினென்றபடி காமத்திற்கு அதுவும்இல்லையென்றற்கு சும்மாசுடலென்றாள். நீங்கல் அனுபவியாமை சுடல் மூன்றும் கூட்டப்பட்டது. தீயினும் கொடியதனை நான்பொறுக்கும் விதம் என்னையென்பதாம்.

(கூ)

அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

இது தலைவியர் பலரும் பிரிவைப் பொறுத்திருப்பர் நீ அது செய்கின்றிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) (நீசொல்லுகின்றது ஒக்கும்) அரிதாற்றி-பிரிவை அறிவித்த விட த்து அதற்கு உடன்பட்டு
அல்லனோய் - (பிரியும்போது உண்டாகிற) துன்பநோயையும்
நீக்கி - ஒழித்து
பிரிவாற்றி - (பிரிந்தால்) அப்பிரிவையும் பொறுத்து
பின்னிருந்து - பின்னும் இருந்து
வாழ்வார் - உயிர்வாழுமகளிர்
பலர் - (உலகத்திற்) பலர் - எ-று.

(க - ரை) நீசொல்லுகின்ற தொக்கும் பிரிவுவுணர்த்திய வழி யதற்கு டன்பட்டுப் பிரியங்கா ளிகழுமல்ல னோயினையு நீக்கிப்பிரிந்தார் பிரிவு தன் னையு மாற்றிப் பின்னுமிருந்துயிர் வாழுமகளி ருலகத்துப் பலரென்பதாம்.

(வி - ரை.) முன்னிலுஞ் சிறக்கத் தலைவனிபெற்று இன்பத்தை அனுப வித்திற சமயத்தில் அதனையிழந்து துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு உடன்படு தல் அரியதொன்றாகலால் அரிதாற்றியென்றும் செல்லுந் தேசத்திலே அவரு க்கு யாது சம்பவிக்குமோவென்றும், அவர் வருமளவும் நாம் பொறுத்திருக் கும் விதம் என்னென்றும், அவர்வரவுதான் மறுபடி என்றைக்குவந்துகிடை க்குமோ வென்றும், இவ்விதங்களாலே தோன்றுகிற கவலை மனத்தைவிட்டு நீங்காதாகலால் அல்லனோய் நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருவளவும் உள்ளே தோன்றுகிற காமவேதனையும் புறத்தில், வீணை, யிசை, சந்திரன், தென்றல், இவை முதலாய்வந்து அதனை வளர்ப்பவையும் பொறுத்தல் அருமையாக லால் பிரிவாற்றியென்றும், தாம் காதலரை விட்டிருக்கமாட்டாத மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னும் இருந்து உயிர்வாழ வல்லவர் ஒரு வரும் இல்லையென்பது குறிப்பினாலே தோன்ற பின்னிருந்து வாழ்வார்பல ரென்றார், சொல்லினாள். பிரிவிலேநிகழ்ப்பவைகளைப் பிரிவென்றாள். ஆற்றி நீக்கி ஆற்றியென்பவை ஒசைவகையால் அவைகளி னருமை யுணர்த்தின்றன. பிரிவையுமென்னு மும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. யான் இறந்து படுவே னென்பது கருத்து. (க0)

நூற்றிபதினொரும் அதிகாரம் பிரிவாற்றாமை முற்றிற்று.

கஉ௯-ஆம்-அதி-படர்மெலிந்திரங்கல்.

அஃதாவது, பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவளாகிய தலைவி தான் உறுத்து கின்ற துன்பத்தை எப்போதும் நினைத்தலின் அந்நினைவால் மெலிந்துஇரங் கலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மறைப்பேன் மன்யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும்.

௱௰௭ - ஆம் - அதி - படர்மெலிந்திரங்கல்.

இது காமநோய் வெளிப்படுத்துதல் உன் நாணத்திற்குத் தகாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) யான் - நான்
நோயை - இந்நோயை
மறைப்பேன்-(பிறரறிதற்கு நாணி) மறையாநின்றேன் (நிற்கவும்)
இஃதோ - இந்நோயோ
இறைப்பவர்க்கு - (நீர் வேண்டுமென்று) இறைப்போர்க்கு
ஊற்றுநீர்போல் - ஊற்றுநீரைப்போல
மிகும் - மிகும் - எ - று.

(க - ரை.) இந்நோயைப் பிறரறிதனுணி யான் மறையாநின்றேனிற்கவு மிஃதந்நாணவரை நில்லாதிறைப்பவர்க் கூற்றுநீர் மிகுமாறுபோல் மிகாநின்றதென்பதாம்.

(வி - ரை.) அம்மறைத்தலாலே பயன் யாதென்பது படநிற்கையால், மன்-ஒழியிசை, இனி அதற்கு அடுத்தது செயல்வேண்டு மென்பதாம். (௧)

கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணுத் தரும்.

இது இவ்விடத்தோர் அறியாமல் மறைத்தலாயினும் அவ்விடத்தோர்
அறியத் தூது விடுதலாயினும் செயல்வேண்டுமென்ற
தோழிக்குத்தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) இந்நோயை - இக்காமநோயை
கரத்தலுமாற்றேன் - (இவ்விடத்தோர் அறியாமல்) மறைத்தலும் வல்லே னல்லேன் (ஆகாக்கால்)
நோய்செய்தார்க்கு - இந்நோயைச் செய்தார்க்கு (சொல்லென் னையாயின்)
உரைத்தலும் - சொல்லலும்
நாணுத்தரும் - (எமக்கு) நாணந்தரும் இனி யென்செய்வேன்.

(க - ரை.) இந்நோயை யாண்டையா ரறியாமல் மறைத்தலும்வல்லேனல்லேனாகாக்காநோய் செய்தார்குறைக்க வேண்டினதுவு மெனக்கு நாணினைத் தராநின்றதினி யென்செய்கே மென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒருவேளைக்கு ஒருவேளைமிகுதலால்கரத்தலு மாற்றேனென்றும், தூரதேசத்திலே போயிருப்பவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னும் சாவாதிருக்கிறா ளென்பது தோன்றுமென்னுங் கருத்தால் நாணுத்தரு மென்றும்சொல்லினாள். (௨)

காமமு நாணு முயிர்காவத் தூங்குமென்
னோனா வுடம்பி னகத்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) காமமும் - காமநோயும்
நாணும் - (அதுசெய்வதற்குச்) சொல்லவொட்டாத நாணும்
என்னோனாவுடம்பினகத்து - (தம்மைப்) பொறுக்க என்னுடம்பினிடத்து

உயிர் - உயிர்
காவா - காவடுத் தண்டாகா
தூங்கும் - (அதினிருதலையிலும்) தொங்குகின்றன - எ - று.

(க - ரை.) காமநோயு மதனைசெய்வதற் கறிவித்த லொல்லாத நாணுந் தம்மைப் பொறாத தென்னுடம்பின் கண்ணேயுயிர்காத்த தண்டாகவவ்விரு தலையினுந் தூங்காநின்றன என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொறாமை-மெலிவினு லாகியது: தூங்குமென்றது ஒன்றி னொன்று மிகாமல் இரண்டும் ஒத்தசீரவென்பது தோன்ற நின்றது. தூதுவி டப்பண்ணுகிற காமமும் ஒழியப்பண்ணுகிற நாணும்வம்முள் ஒத்து உயிரை இறக்கச் செய்கின்றன. யான் அவைகளுள் ஒன்றில் நிற்க மாட்டாமையால் இது இற்றேவிடுமென்பதாம். (ரு)

காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணை மன்று மில்

இது தலைவியர் காமக்கடலில் வீழார் வீழினும்அதற்கு எற்றபுணையால் நீந்திக் கடப்பரென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது,

(ப-ரை.) (யாவர்க்கும் உண்டாய் தருகின்ற இரண்டினுள்ளும்) காமக்கடல்-காமக்கடலே
உண்டு - (எனக்கு) உண்டாகிறது
அது நீந்தும் - அக்கடலைக்கடக்கும்
ஏமப்புணை - காப்பாகியபுணை
இல் - (எனக்கு) இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) யாவர்க்கு முளவாயின்றவிவ்விரண்டினுள்ளு மெனக்கு ண்டாகின்றது காமக்கடலே யதனை நீந்துமாறுஇய புணையில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) மன்னிரண்டும் - உம்மிரண்டும்- அசைநிலைகள். தூதுவிட்டு இதற்குப் புணையாதற்குரிய நீயும்அனுயில்லை யென்பதாகநற்று. (சு)

துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர்.

இது தூதுவிடாமை நோக்கித் தோழியொடு தலைவி பிணங்கிச் சொல்லியது.

(ப-ரை) நட்பினுள் - (இன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) நட்பினிடத்து
துயர்வரவு - துன்பத்தின் வரவினை
ஆற்றுபவர் - செய்யவல்லவர்
துப்பின் - துன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) பகைமையிடத்து
எவனாவர்கொல் - என்னசெய்வாரோ - எ - று.

(க - ரை.) இன்பஞ் செய்தற்குரிய நட்பின் கண்ணேதுன்பவரவினைச் செய்யவல்லவர் துன்பஞ் செய்தற்குரிய பகைமைக் கண்ணென் செய்வர் கொல்லோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) அப்பகை இங்கே காணாமையால் அவர் செய்வதும் அறியப் பெற்றிலே னென்பது படகிற்கையால்மன் - ஒழியிசை. துயர்வருத்லை விலக்கலாயிருக்க அது செய்கின்றிலை யென்று பிணங்குகின்றமையால் தோழியைத் துயர்வரவு செய்தவளாக்கியும் பிறளாக்கியும் சொல்லினாள். (௫)

இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது

இது காமத்தினால் இன்பமடைந்தவர்க்கு அதனினாகிய துன்பமும் வருமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) காமம் - காமம் (புணர்ச்சியால் இன்பஞ் செய்யும்போது)
இன்பம் - அவ்வின்பம்
கடல் - கடற்போற் (பெரிதாம்)
மற்றஃது - இனி அக்காமந் தானே
அடுங்கால் - (பிரிவினாலே) துன்பஞ் செய்யும்போது
துன்பம் - அத்துன்பம்
அதனிற்பெரிது - அக்கடலினும் பெரிதாம் - எ - று.

(க - ரை.) காமம புணர்வா லின்பஞ்செய்யுங்கா லவ்வின்பங்கடல்போலப் பெரிதினியது தானே பிரிவாற் றுன்பஞ்செய்யுங்கா லத்துன்பமக் கடலினும் பெரிதா மென்பதாம்.

(வி - ரை.) அடுங்காலென வந்தமையால், அதற்கெதிரான இன்பஞ் செய்யும்போது என்கிற சொல் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்ற வின்பத்தோடு ஒத்துவரிற் பொறுக்கக்கூடும் இது அப்படிப்பட்ட தல்லவென்பது கருத்து.

காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன்.

இது காமக்கடலை நிறைபுணையாக நீந்தலாமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) காமக்கடும்புனல் - காமமாகியகடலை
நீந்தி - கடந்தும்
கரைகாணேன் - (அதற்குக்) கரைகாண்கின்றிலேன் அக்காணாமைக் காலந்தான் எல்லாரும் நித்திரை செய்யும்பாதியிரவாயிற்று)
யாமத்தும் - அப்பாதி யிரவிலும்
யானே - (அதற்கு ஒருதுணை யில்லாமல்) யானேயாயினேன் (ஆகியும்)
உளேன் - இறவாதிருக்கிறேன் என்கொடுவினைப் பயன் இருந்தவிதம் என் - எ - று.

(க - ரை.) காமமாகிய கடலை நீந்தாநின்றேனென் நீந்தியு மதற்குக்கரை காண்கின்றிலெனக் காணாக் காலத்தா னெல்லாருந் துயிலுமறையிருளாயிற்

நவ்வரை யிருட்கண்ணுமதற்கொரு துணையின்றி யானேயாயினே னுயுமிற நது பட்டுய்ந்து போகாதுளெனு காளின்றே னீதொருவினைப் பயனிருந்த வா றென்பதாம்.

(வி - ரை.) உம்மை முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. யானேயாயினே னென்றது நீ துணையாயினு யில்லையென்னுங் குறிப்பிற்று. (எ)

மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றிய ளித்திரா
வென்னல்ல தில்லை துணை.

இது தலைவி இரவின் கொடுமை சொல்லி இரங்கியது.

(ப-ரை.) இரா - இவ்விரவு
அளித்து - அன்புடைத்தா யிருந்தது
மன்னுயிரெல்லாம் - (**உலகத்தி**) னிலைபெற்ற உயிர்களையெல்லாம்
துயிற்றி - (தானே) தூங்கச் செய்தலால்
என்னல்லது - என்னையல்லது
துணை - (வேறு) துணையை
இல்லை - (உடைத்தாயிற்) றில்லை - எ - று.

(க - ரை.) இவ்விராவளித்தாயிருந்த துலகத்து நிலைபெறுகின் றவுயிர்களெல்லாந்தானே துயிலப்பண்ணுதலா வென்னையல்லது வேறுதுணையுடைத்தாயிற்றில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) துணையோடு ஒன்றுகின்ற உயிர்களை யெல்லாம்விட்டுஇறந்துபடுஞ் சமயமுடையேனுகிய என்னையேதுணையாகக் கொள்ளுதலால் அறிவுடைத் தன்றென்பதுபற்றி, அளித்தென்ருள். இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

கொடியார் கொடுமையிற் ருங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (காதலரோடு நாம் இன்புற்ற நாள்களிலே குறியவையாயிருந்து)
இந்நாள் - (அவர் பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாத இந்நாள்களிலே)
நெடிய - நெடியவையாய்
கழியும் - செல்லுகின்ற
இரா - இரவுகள்
கொடியார் - அக்கொடியவரது
கொடுமையின் - கொடுமைக்குமேலே
தாம் - தாம்
கொடிய - கொடுமை செய்யாநின்றன - எ - று.

(க - ரை.) காதலரோடு நாமின்புற்ற முன்னுள்களிற் குறியவாய் பிரிவாற்றேமாக்கின்ற விந்நாள்களிலே நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்குல் களக்கொடியாரது கொடுமைக்கு மேலே தாங்கொடுமை செய்யா நின்ற வென்பதாம்.

(வி - ரை.) தன் பொறுமை நினையாது பிரிதலால் கொடியா ரென்றாள். கொடுமை கடிதிலே வாராமல் நீட்டித்தல் அவர் பிரிவாலும், நீட்டிப்பாலும் உண்டாகிய பொறுமைக்கு முகங்கொடாமை யன்றி முன்னையி னெடியவாய்க் கொடியவாகா நின்றன என்பதாம். (௯)

> உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
> நீந்தல மன்னோவென் கண்.

இது நின்கண்களில் பேரழகு அழிதலால் அழாதிருவென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) உள்ளம்போன்று - மனம்போன்று
உள்வழி -(காதலர்) இருக்கிறநாட்டிற்கு
செல்கிற்பின் - கடிதிலே செல்லவல்லனவாயின்
என்கண் - எனது கண்கள்
வெள்ளநீர் - வெள்ளமாகிய (தம்) நீரை
நீந்தல் - நீந்தா - எ - று.

(க - ரை.) மனம்போலக் காதலருள்ளதேயத்துக் கடிதிற்செல்ல வல்லனவாயி தனன்கண்க ளிங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தந்நீரை நீந்தாவென்பதாம்.

(வி - ரை.) அது மாட்டாமையால் இனி அவைகளுக்குநீந்துதலே உள்ளதென்பது படநின்றமையால், மன்-ஒழியிசை. ஓ-அசை. மனத்திற்குச்செலவு நினைவே யாகலால் உள்ளம் போன்றென்றும், மெய்க்கு நடந்து செல்லவேண்டுதலால், கண்கள் அதனோடுபோய்க் காதறரைக்காணல் கூடாதெனினுங் கருத்தால் செல்கிற்பினென்றும் சொல்கிறேன். இதனால் வருகிற அதிகாரமும் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (௧0)

நூற்றிபதினேழாம் அதிகாரம் படர்மெலிந்திரங்கல்.

முற்றிற்று.

ககஅ - ஆம் - அதி-கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது: கண்கள் தலைவனுக் காணுதற்கு விரைதலாலே வருந்துதல் இதுபடராலேமெலிந்த விடத்துநிகழ்வதாகலால் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

> கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
> தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

இது நின்கண்கள் அழுது அழகை இழக்கின்றன
நீபொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) தண்டாநோய் - இத்தீராத (காம) நோயை
யாம் - நாம்

கண்டது - அறிந்தது
தாம் - தாம்
காட்ட - (காதலரை எமக்குக்) காட்டாலா லன்றோ
கண்டாம் - (அன்று அதுசெய்த) கண்கள்தாம்
கலுழ்வது - (இன்று எம்மைக் காட்டச் சொல்லி) அழுகிறது
எவன்கொல் - யாதுநினைத்து - எ - று

(க - ரை.) அத்தணியா நோயினை யாமறிந்தது காதலரைத்தா மெமக்குக் காட்டலா னன்றோவன்றத் தொழில்வாய் கண்களின் றெமைக் காட்டச் சொல்லி யழுகின்ற தென்கருதி என்பதாம்.

(வி - ரை.) காட்ட வென்பதற் கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப் பட்டது. இன்றுந் தாமே காட்டுத லல்லது யாம் காட்டுதல் எவ்விடத்தது தென்பதாம். (௧)

தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்ப தெவன்.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) தெரிந்துணரா - (மேல்விளை வதனை) ஆராய்ந் தறியாமல்
நோக்கிய - (அன்று தலைவரைப்) பார்த்த
உண்கண் - (மை) யுண்டகண்கள் (இன்று இது நம்மால்வந்ததாதலால் பொறுத்தல் வேண்டுமென்று)
பரிந்துணரா - கூறுபடுத்தி அறியாமல்
பைதலுழப்பது - துன்ப மனுபவிப்பது
எவன் - யாதுநிலைத்தது - எ - று.

(க - ரை.) மேல்விளைவதனை யாராய்ந் தறியாதன்று காதலரை நோக்கி நின்றவுண் கண்களினின்றிது நம்மால் வந்ததாகலிற் பொறுத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுபடுத்துணராது துன்பமுழப்பதென் கருதி என்பதாம்

(வி - ரை.) வினைவந்து பிரிந்துபோய் வாராமையால் காணுதற் கரியராக வருந்துதல் முன்னேவருவதை அறிந்து காவாதார்க்கு அது வந்தவழிப்பொறுத்தலன்றே உள்ளது அதுவும் செய்யாது வருந்துதல் மிகுந்த அறியாமையாலாகிய செயலென்பதாம். (௨)

கதுமெனத் தாநோக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத் தக்க துடைத்து.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) (இக்கண்கள்) கதுமெனத்தாநோக்கி - (அன்றுகாதலரைத்) தாமே விரைந்து நோக்கி
தாமேகலுழும் - (இன்றும்) தாமேயிருந்து அழுகின்ற
இது - இவ்வறியாமைச்செயல்
நகத்தக்கது - (நம்மாலே) சிரிக்கத்தக்க இயல்பை
உடைத்து - உடையது - எ - று.

ருளஉ ககஅ - ஆம் - அதி - கண்விதுப்பழிதல்.

(க - ரை.) இக்கண்களன்று காதலரைத் தாமேவிரைந்து நோக்கியின்றுந் தாமேயிருந்தழுகின்ற விது நம்மாற் சிரிக்கத்தக்க வியல்பினை யுடைத்தென்பதாம்.

(வி - ரை.) கண்களென்பது அதிகாரத்தில் வந்தது அச்செயல்வரு முன்னே காப்பார்க்கு நகைவிளைக்குமாதலால் நகத்தக்கதுடைத்தென்றான்.

பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்றா
வுய்விநோ யென்க ணிறுத்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) உண்கண் - (இந்த மை) யுண்டகண்கள்
உயலாற்றா - (நான்) பிழைக்க மாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய
உய்விநோய் - ஒழிவில்லாத நோயை
என்கண் - என்னிடத்து
நிறுத்து - நிறுத்தி
பெயலாற்றா - (தாமும்) அழமாட்டாத வண்ணம்
நீருலந்த - நீர்வற்றி விட்டன - எ - று.

(க - ரை.) உண்கண்கள் யானுய்யமாட்டாமைக் கேதுவாகிய வொழிவில்லாத நோயை யென்கண்ணே நிறுத்தித்தாமுமழுதலை மாட்டாவாம்வண்ணநீர் வற்றிவிட்டன வென்பதாம்

(வி - ரை.) நிறுத்தல் பிரிதலும் பின்கூடாமையுமுடையாரை எனக்குக்காட்டி அதனால் நோயை நிலைபெறச்செய்தல் முன்-எனக்குத் துன்பங்கள் செய்தலால் பின்தமக்கு துன்பங்கள் தாமேவந்தன வென்பதாம். (௪)

படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (எனக்கு) கடலாற்றா-கடலும் சிறிதாம் வண்ணம் (பெரிதாகிய)
காமநோய் - காமநோயை
செய்த - செய்த
என்கண் - எனதுகண்கள் (அத்தீவினையாலே)
படலாற்றா - (தாமும்) தூங்குதலவாகி
பைதலுழக்கும் - துன்பத்தையும் அநுபவிக்கின்றன - எ - று.

(க - ரை.) எனக்குக் கடலுஞ் சிறிதாம் வண்ணம் (பெரிதாய்) காமநோயைச் செய்தவென்கண்க ளத்தீவினையாற் றூங்குதலிலவாய்த்துன்பமுழவாநின்றன வென்பதாம்.

(வி - ரை.) காமநோய் * காட்சியால்வந்த தாகலால் அதனைக் கண்கள் செய்ததாக்கிச் சொல்லினான். துன்பம் அழுதலாகியது. (௫)

* காட்சி - காணுதல்.

ஓஒவினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்த கண்
டாஅ மிதற்பட் டது.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) எமக்கு - எமக்கு
இந்நோய் - இக்காமநோயை
செய்த - செய்த
கண் - கண்கள்
தாம் - தாமும்
இதற்பட்டது - இத்தூங்காமல் அழுதலிலேபட்டது
ஓஒவினிதே - (மிகவும்) இனிதாயிற்று - எ - று.

(க - ரை.) எமக்கிக் காமநோயினைச் செய்தவகண்டக டாமுந் துயிலா வழுதற்கண்ணே பட்டன மிகவுமினிதாயின வென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஓ ஒ வென்பது மிகுதிப் பொருளில்வந்த குறிப்புச் சொல் தம்மால் வருத்தமடைந்த எமக்கு அவ்வருத்தம் தீர்ந்தது போன்ற தென்பதாம்.

உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) விழைந்து - விரும்பி
இழைந்து - உட்குழைந்து
வேண்டி - வேண்டி
அவர் கண்டகண் - (அன்று) அத்தலைவரைப் பார்த்த கண்கள்
உழந்துழந்து - (இன்று தூங்காமல் அழுதற் றுன்பத்தை) அனுபவித்து-அனுபவித்து
உண்ணீர் - (தம்) முள்ளிருக்கிற நீர்
அறுக - அற்றுப்போகுக - எ - று.

(க - ரை.) விழைந்துண்ணெகிழ்ந்து விடாதேயன்றவரைக் கண்ட கண்களினித் துயிலாதழுங்கலாகிய துன்பத்தினை யுழந்துழந்துதம்மகத்துள்ளாகிய நீரற்றேபோக என்பதாம்.

(வி - ரை.) அடுக்கு இடைவிடாமையில் வந்தது. (எ)

பேணாது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணா தமைவில கண்.

இது காதலர் பிரிந்துபோகவில்லை அவர் இங்கே இருக்கிறார்
அவரைப் பார்க்குமளவும் நீபொறுத்தல் வேண்டுமென்ற
தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) பேணாது - (மனத்தால்) விரும்பாதிருந்து
பெட்டார் - (சொல்லுமாத்திரத்தால்) விரும்பியவர்
உளர்மன் - (இங்கே) யிருக்கின்றார் அவ்விருத்தலாலே பயன்
யாது

 ௧௧௮ - ஆம் - அதி - கண்விதுப்பழிதல்.

கண் - கண்கள்
மற்று அவர்க்காணாது - அவரைக் காணாமல்
அமைவில - பொறுக்கின்றில - எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சால் விழையாது வைத்துச்சொன்ன மாந்திரத்தால் விழைந்தவ ரிவ்விடத்தேயுள ரவ்வுண்மையாற் பயன்யாதவரைக் கண்கள் காணாதமைகின்ற வில்லையாயி னென்பதாம்.

(வி - ரை.) செயலாற் பிரிந்து நின்றமையால், பேணாதென்றும் முன்னே நலம்பாராட்டி * பிரிவச்சமும் † வன்புறையும் சொல்லின ராகலால், பெட்டாரென்றும், சொல்லினள். மன் - ஒழியிசை. மற்று-வினைமாற்று. ஓ அசைநிலை. யான் பொறுக்கவும் கண்கள் அவரைக் காணுதற்கு விரும்புகின்றன வென்பதாம்.

(௮)

வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண்.

இது நீயும் பொறுத்து உன்கண்களும் தூங்கல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது

(ப-ரை.) வாராக்கால் - (காதர்) வாராதநாள்களிலே
துஞ்சா - (அவர் வரவுபார்த்துத்) தூங்காவாம் வரின் வந்தநாள்களிலே
துஞ்சா - (அவர் பிரிவரென்று அஞ்சித்) தூங்காவாம் (ஆதலால்)
ஆயிடை - அவ்விருவழியும்
கண் - எனதுகண்கள்
ஆரஞருற்றன - பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை யுடையனவாம்.

(க - ரை.) காதலர் வாராத ஞான்றவர் வரவுபார்த்துந் துயிலாது வந்த ஞான்றவர் பிரிவுஞ் சித்துயிலா வாகலா னவ்விருவழியு மென்கண்கள் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தினையுடைய வென்பதாம்

(வி - ரை.; இனி அக்கண்களுக்குத் தூக்கம் ஒருநாளும் இல்லை யென்பதாம்.

(௯)

மறைபெற லூரார்க் கரிதன்றா லெம்போ
லறைபறை கண்ணா ரகத்து.

இது காதலரை இவ்வூரார் இயற்பழியாமல் அவர் கொடுமையை மறைத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) எம்போல் - எம்மைப்போலும்
அறைபறைகண்ணார் - அறைபறையாகிய கண்ணையுடையவர்
அகத்து - (தமது) நெஞ்சிலடக்கிய
மறைபெறல் - இரகசியத்தை அறிதல்

---

* பிரிவச்சம் - பிரிதற்கு அஞ்சுதல்.

† வன்புறை கைவிடேனென்று பலவித உறுதிசொல்லல்.

ஊரார்க்கு - இவ்வூரிலுள்ளவர்க்கு
அரிதன்று - எளிது - எ - று.

(க - ரை.) எம்மைப்போலு மறையாநின்ற பறையாகிய கண்ணினையு டையார் தந்நெஞ்சின் கண்டங்கிய மறையையறிதல் இவ்வூரிலுள்ளார்க்கெளி தென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆல் - அசை. மறையென்றது இவ்விடத்து மறைக்கப் படுவதனை. உள்ளே நிகழ்வதைப் புறத்திலுள்ளார்க்கு அறிவித்தலாகியதொ ழிலாலே பறையோடு ஒற்றுமை யுடைமையால் அறைபறையாகிய கண்ணெ ன்றாள். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதாம். (க0)

நூற்றிபதினெட்டாம் அதிகாரம் கண்விதுப்பழிதல்
முற்றிற்று.

ககக௯ - ஆம் - அதி - பசப்புறுபருவரல்.

அஃதாவது: பசப்புறுதலாலாகிய வருத்தம் பசப்பாவது, பிரிவு பொறு மையால் வருவதோர் நிறவேறுபாடு. இது தலைவனைக் காணப்பெறுதவிட த்து நிகழ்வதாகலால் கண்விதுப் பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

இது முன்பிரிவிற்கு உடன்பட்ட தலைவி ஆற்றுமை பசப்புநிறமடைந்த விடத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ரை.) நயந்தவர்க்கு - (என்னை) விரும்பிய தலைவர்க்கு
நல்காமை - பிரிவை
நேர்ந்தேன் - (அப்போது) உடன்பட்டநான்
பசந்த - (அதனைப் பொறுமல் இப்பொழுது) பசப்புநிறமடைந்த
என்பண்பு - எந்நியல்பை
யார்க்கு - எவர்க்கு
உரைக்கோ - சொல்லேன் - எ - று.

(க - ரை.) என்னை நயந்தவர்க்கு பொழுதுபிரிவுக்குடம்பட்ட யான தனை யாற்றுதுபொழுது பசந்தவென் னியல்பினை யார்க்குச் சொல்லுவே னென்பதாம்.

(வி - ரை.) பிறவென்றது - அசைநிலை. முன் உடன்படாதவிடத்துப் பிரிவொழிதல் குறித்துப் பிரிவைத் தனக்கு அறிவித்த காதலன் ஆவரன் புடையரென்னுங் கருத்தால் நல்காமையென்றான். முன்னே உடன்படுதலும் பின்னே பொறுமல் பசத்தலும் பிறர்செய்தவையல்ல வென்றற்குபசந்தவெ ன்பண்பென்னும், யான்செய்துகொண்ட துன்பத்தை இனி ஒருவர்க்குச்

சொல்லுதலும் பழியாமென்னுங் கருத்தால், யார்க்குரைக் கோவென்றும் சொல்லினாள்.

(௧)

அவர்தந்தாரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு.

இது பொறுவென்று கவலையுற்ற தோழிக்குத்
தலைவி பொறுப்பேனென்பது தோன்றச்சொல்லியது

(ப-ரை.) (நான் பொறுத்திருக்கவும்) பசப்பு - இப்பசப்பு நிறம்
அவர் - அவர்
தந்தாரென்னுந் தகையால் - (என்னை) உண்டாக்கினாரென்னுங்
களிப்பு மிகுதியால்
என்மேனிமேல் - என்னுடம்பின்மேல்
இவர்தந்து - ஏறி
ஊரும் - செலுத்தாநின்றது - எ - று.

(க - ரை.) யானாற்றியுளேனாகவு மிப்பசப்புத்தா னென்னை யுண்டாக்கினா ரவரென்னும் பெருமிதத்தா னென்மேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தாநின்றதென்பதாம்.

(வி - ரை.) இது-உரிமைபற்றி ஊர்கின்றது. இதற்கு நீ கவலைப்படாதேயென்பதாம்.

(௨)

சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயிப் பசலையுந் தந்து,

இது அழகு நாணமுங்கெடாமல் நீ பொறுத்தல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத்
தலைவி சொல்லியது,

(ப-ரை.) (பிரிகின்ற பொழுதே) கைம்மாறா - அவ்விரண்டிற்கும் தலைமாறாக
நோயும் பசலையும் - இக்காமநோயையும் பசலையையுந்
தந்து - (எனக்குத்) தந்து
சாயலுநாணும் - (என்மேனி) யழகையும் நாணத்தையும்
அவர் - அவர்
கொண்டார் - கொண்டுபோயினார் - எ - று.

(க - ரை.) பிரிகின்றஞான்றே அவ்விரண்டிற்குந் தலைமாறாக விக்காமநோயினையும் பசலையையு மெனக்குத்தந்தென்மேனியழகினையும் நாணினையுமவர்கொண்டு நீங்கினாரென்பதாம்.

(வி - ரை.) நோய்க்கு நாணும், பசலைக்கு, சாயலும், ஆகலால்எதிர்நிரனிறை அடக்குந்தோறு மிகுதலால் நோய்நாணுக்குத்தலைமாறாயிற்று. இனி அவர்தந்தாலல்லது அவை உண்டாதலும், இவை இலவாதலும், கூடாவென்பதாம்,

உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற் (௩)
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

இது பிறிதின்றலர் தெளிவித்தசொற்களையும், அவர் நற்குணங்களையும் அறியாதவாகையால் அவர்விரைந்து வருவாரென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) யான் - நான்
உள்ளுவன் - (அவர்சொற்களை மனத்தால்) நினைக்கின்றேன்
உரைப்பது - (வாயால்) சொல்லப்படுவதும்
அவர்திறம் - அவர்நற்குணமே (அப்படிச்செய்யாநிற்கவும்)
பசப்பு - பசலைநிறம் (வந்துநின்றது)
கள்ளம் - (இது) வஞ்சனையாயிருந்தது - எ - று.

(க - ரை.) அவர் சொற்களை யான் மனத்தால்நினையாநிற்பேன் வாக்காலுரைப்பது மவர் நற்றிறங்களையே யங்ஙனஞ் செய்யாநிற்கவும் பசப்பு வந்துநின்ற திதுவஞ்சனையாயிருந்த தென்பதாம்.

(வி - ரை.) பிறவும் - ஓவும்-அசைநிலைகள். மெய் மற்றை மனவாக்குகளின் வழியுள்ளதாகலால் அதனிடத்தும் வருந்தன்மையதன்றாயிருக்க வந்தபடியால் இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்ததென்றுதான்பொருக்கின்றமைசொல்லியபடியாயிற்று. (௪)

உவக்காணெங் காதலர் செல்வாரிவக்காணென்
மேனிபசுப்பூர் வது.

இது தலைவர் பிரிந்துசமீபமாயிருக்கவும் நீ பொறுக்கின்றிலை யென்ற தோழிக்குத் தலைவி முன்னை நிகழ்ந்து சொல்லியது

(ப-ரை.) உவக்காண் - அக்காலத்து
எங்காதலர் - எமது தலைவர்
செல்வார் - பிரிந்து செல்வாராக
என்மேனி - எனது வடிவம்
பசப்பூர்வது - பசலை நிறமடைவது
இவக்காண் - இங்கேயன்றோ (அப்படிப்பட்டது) இன்றுவேறொன்றோமோ - எ - று.

(க - ரை.) பண்டு நங்காதலருஞ் செல்வராக வென்மேனிப் பசப்பூர்வதிங்கேயன்றோ வப்பெற்றியதின்று பிறிதொன்றோமோ வென்பதாம்.

(வி - ரை.) உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்ற விடைச்சொற்கள் அவர்செலவும் பசப்பினது வரவும் பகலிரவுகளின் செலவு வரவுகள் போல்வதை அறிந்திருந்தும், அறியாதாய்போல் நீ சொல்லுகின்றதுஎன்னையென்பதாம். (௫)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும்பசப்பு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) விளக்கு - விளக்கினது ...
அற்றம்பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவருகிற

௫௭அ. ௬௬௯ - ஆம் - அதி - பசப்புறுபருவரல்.

இருளேபோல் - இருளைப்போலவே
பசப்பு - இப்பசலை நிறம்
கொண்கன் - தலைவனது
முயக்கு - புணர்ச்சியானது
அற்றம்பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவரும் - எ - று.

(க - ரை.) விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரு மிருள்போலக் கொண்கனது முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரு மிப்பசப்பென்பதாம்.

(வி - ரை.) முன் பிரியாதிருக்கவும் தனக்குச் சமயம்பார்த்துவருகிற பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்னசெய்யா தென்பதாம். (௬)

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) புல்லிக்கிடந்தேன் - முன்னொருநாளிலே (காதலரைத்) தழுவிக் கிடந்தநான்
புடைபெயர்ந்தேன் - (அறியாது) சற்றுவிலங்கினேன்
அவ்வளவில் - அவ்விலங்கிய வளவிலே
பசப்பு - பசலை நிறமானது
அள்ளிக்கொள்வற்றே - அள்ளிக்கொள்ளப்படும் பொருள் போல் வந்து நிறைந்தது - எ - று.

(க - ரை.) முன்னொருஞான்று காதலரைப் புல்லிக்கிடந்த யானறியாது புடைபெயர்ந்தெனப் புடைபெயர்ந்த வளவிலே பசப்பள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்த தென்பதாம்.

(வி - ரை.) கொள்ளவென்பது குறைந்துநின்றது அப்புடையபெயர்ச்சிமாத்திரத்திற்கு அப்படியாகியது. இப்பிரிவிடத்து ஆகும் விதம் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (எ)

பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பாரில்.

இது நீஇப்படிப் பசப்புநிறமடைவது தகாதென்ற தோழியோடு பிணங்கிச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) இவள் - இவள்
பசந்தாளென்பதல்லால் - (பொறுத்திராமல்) பசலை நிறமடைந்தாளென்று (என்னைப்) பழிசொல்லுவதல்லது
இவளை - இம்மாதை
அவர் - அவர்
துறந்தாரென்பார் - துறந்துபோயினரென்று சொல்லுவார்
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) இவளாற்றியிராது பசந்தாளென்றென்னைப் பழிகூறுதலல்லதிவளையவர் துறந்து போயினரென்றவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை யென்பதாம்.

(க - ரை.) தன்னையே நெருங்குதல் பற்றிப் பிணங்குகின்றமையால் என்பாரென வேறுபடுத்திச் சொல்லினர். (அ)

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நயப்பித்தார் - (இப்பிரிவையானே) உடன்படும் வகைசொல்லியவர்
நன்னிலையராவரெனின் - (இன்று உன்கருத்தால்) நல்ல நிலையினராவராயின்
என்மேனி - என்னுடம்பு
பட்டாங்கு - (காக) பட்டதுபட
பசக்க - பசலை நிறமடையக் கடவது - எ - று.

(க - ரை.) இப்பிரிவை யானே யுடன்படும்வகை சொல்லியவரின்று நின்கருத்தானல்ல நிலையினராவராயி னென்மேனிப் பட்டதுபடப் பசப்பதாக வென்பதாம்

(வி - ரை) நன்னிலையராதல் - நன்மைக்கண்ணே நிற்றலையுடையராதல் பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித்துச் சொல்லப்பட்டது. முன் இப்பிரிவின்கொடுமை யறியாத என்னை இதற்கு உடன்படுத்தி பிரிந்தவர்தவறிலராகவே வேண்டுவது என்மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யில் என்னவென்பது படநிற்கையால், மன்-ஒழியிசையில் வந்தது. (கூ)

பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்று ரெனின்.

இது தலைவிபொறுத்தற் பொருட்டுத்தோழிதலைவனை இயற்பழித்தவிடத்து அவள் இயற்படச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) நயப்பித்தார் - (அன்று) குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு
நல்காமை - (இன்று) அருளாமையை
தூற்றுரெனின் - (நட்புற்றோர்) தூற்றுராயின்
பசப்பென - பசப்புத்தாளுயினளென்றும் (ஒற்றுமையாதல்) சொல்ல
பேர்பொறுதல் - பேரைப்பொறுதல்
நன்றே - (எனக்கு) நன்றும் - எ - று.

(க - ரை.) அன்று தாங்குறை நயப்பித்துக் கூடினவர்க்கின்று நல்காமையை நட்டோர் தூற்றுராயிற் பசப்புளாயினளென வேற்றுமையானின்றிப் பசப்புற்றுளாயினளென வொற்றுமையாற்றுஞ் சொல்லவப்பெயரைப் பெறுதலெனக்கு நன்றென்பதாம்.

(வி - ரை.) நட்புற்றாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பாங்கிபழித்தற்குப் பொருமற் பிணங்குகின்ற ளாதலால் இகழ்ச்சிக் குறிப்பால் சொல்லிஞள். அவரை அருளில ரென்றது இன்னும் பசலை அடைந்தாள் இவளென்பதே நான் பொறுக்கும் வழியென்பதாம். (க0)

நூற்றிப்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம் பசப்புறுபருவரல்.

முற்றிற்று.

கஉ0-ஆம்-அதி-தனிப்படர்மிகுதி.

அஃதாவது; தனியாகிய துன்பமிகுதியாம். அது பசப்புற்று வருந்தினவளுக்கு உரியதாகலால் பசப்புறு பருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தாம்வீழ்வார் தாம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி.

இது காதலர் உன்னினும் பொருதவருய்க் கடிதிலேவருவார்
நீ அவரோடு பேரின்பத்தை அனுபவிப்பா யென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) தாம்வீழ்வார் - தம்மாலே விரும்பப்பட்ட கணவர்
தம்வீழ - தம்மை விரும்ப
பெற்றவர் - பெற்றமகளிர்
காமத்து - காமானுபவத்தினது
காழில் - வித்தில்லாத
கனி - பழத்தை
பெற்றாரே - பெற்றாரன்றே - எ - று.

(க - ரை.) தம்மாற் காதலிக்கப்படுங் கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப் பெற்றமகளிர் பெற்றாரன்றே காமநுகர்ச்சி யென்னும் பாலில்லாத பழத்தினையென்பதாம்.

(வி - ரை.) காமம் - ஆகுபெயர். காமத்தினது கனியென்றதில் எனதுயிரென்பதுபோல் ஆறுவது ஒற்றுமைப்பொருளில் வந்தது. மூன்னை நல்வினை யில்லாத விடத்துப் பெறக்கூடாமையால் பெற்றாரென்றும். அவராலே தடையில்லாமல் அனுபவிக்கப்படுதலால் காழில் கனியென்றும் சொல்லிஞர். நங்காதலர் பிரிதலே யல்லாமல் பின்வாராமையுமுடைமையால் அக்கனி நாம் பெற்றிலே மென்பதாயிற்று. (க)

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (அறமும், பொருளும், இன்பமும், நோக்கிப் பிரிந்தால்) வீழ்வார்க்கு - (தம்மை) விட்டிருக்க மாட்டாத மகளிர்க்கு
வீழ்வார் - (அவரை) விட்டிருக்க மாட்டாத கணவர்
அளிக்கும் - அளவறிந்து வந்துசெய்கிற
அளி - தலையளி
வாழ்வார்க்கு - (தன்னையே நோக்கி) உயிர் வாழ்வார்க்கு
வானம் - மழை
பயந்தற்று - அளவறிந்து வந்து பெய்வதுபோலும் - எ - று.

(க - ரை.) அறமும் பொருளு மின்பமு நோக்கிப் பிரிந்தாற் றம்மையின்றியமையா மகளிர்க்கவரை யின்றியமையாக் கணவ ரளவறிந்து வந்து செய்யுந் தலையளி தன்னையே நோக்கி யுயிர்வாழ்வார்க்கு வானமளவறிந்து பெய்தாற்போலு மென்பதாம்.

(வி - ரை.) நங்காதலர் நம்மை விரும்பாமையால் அத்தலையளி யில்லையாகலால் மழைவறந்த விடத்து அதனால் வாழாதார்போல் இறத்தலே நமக்கு உள்ளதென்பதாம். (உ)

வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) வீழுநர் - (தம்மால்) விரும்பப்படுகிற கணவரால்
வீழப்படுவார்க்கு - விரும்பப்படுகிற மகளிர்க்கு (காதலர் பிரிந்தாலும் நம்மை நினைந்து கடிதில் வருவார்
வாழுநமென்னும் - (வந்தால் நாம் இன்புற்று) வாழ்வோமென்றிருக்கிற
செருக்கு - தருக்கு
அமையுமே - ஏற்புடைத்தாம் - எ - று.

(க - ரை.) தாம் விழையுங் கணவரால் விழையப்படு மகளீர்க் கேற்புடைத்துக் காதலர் பிரிந்தாராயினு நம்மை நினைத்துக் கடிதின் வருவர் வந்தாலுமின் புற்றி வாழ்துமென்றிருக்குந் தருக்கென்பதாம்.

(வி - ரை.) நாம் அவரால் விரும்பப்படாமையால் நமக்கு அமைவு இறந்து படுதலே யென்பதாம். (ங)

வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின்.

இது காதலரை இயற்பழித்தலுக்கு அஞ்சி அவரது அருளில்லாமையை மறைத்தால் நீ தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கற்புடையையாகலால் கற்புடை மகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாயென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) வீழப்படுவார் - (கற்புடை மகளிராலே) நன்குமதிக்கப் படுவாரும்
தாழ்வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படுகிற கணவரால்
வீழப்படாஅரெனின் - விரும்பப்படாராயின்
கெழீஇயிலர் - தீவினையுடையரே யாவார் - எ - று.

(க - ரை.) கற்புடைய மகளிரா னன்குமதிக்கப் படுவாருந் தாம்விரும்பும் கணவரான் விரும்பப்படாராயிற் றீவினையாட்டிய ரென்பதாம்.

(வி - ரை.) உம்மை விகாரத்தால்தொக்கது. கெழீஇயின்மை நல்வினையில்லாமை தீவினை யுடையேனுக்கு அந்நன்கு மதிப்பால் பயனில்லை யென்பதால். (௪)

நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

இது அவர்மேலே காதலுடையாமல்
அவர் கருத்தறிந்து பொறுத்தாயென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை) நாங்காதல் கொண்டார் - நம்மாலே காதல்கொள்ளப்பட்டவர்
நமக்கு - நமக்கு
எவன் - என்னவின்பத்தை
செய்ப - செய்வார் (அப்படியே)
தாங் காதல்கொள்ளாக்கடை - தாமும் (நம்மிடத்துக்) காதல்செய்யாத விடத்து - எ - று.

(க - ரை.) நம்மாற் காதல்செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்ன வின்பத்தைச்செய்வரவ்வாறே தாமுநங்கட் காதல்செய்யாவழி என்பதாம்.

(வி - ரை.) அக்காத லுடைமையால் நாம் பெற்றது துன்பமே யென்பதாம். ஓ-அசைநிலை. (ரு)

ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (மகளிர் ஆடவர் என்பபடுகிற இரண்டிடங்களிலும்) காமம் - ஆசையானது
ஒருதலையான் - ஓரிடத்தில் (உண்டாயின்)
இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாம்
காப்போல - காவடிப் பாரம்போல
இருதலையானும் - இரண்டிடங்களிலும் (ஒத்திருக்குமாயின்) (அது)
இனிது - இன்பஞ்செய்வதாம் - எ - று.

(க - ரை.) மகளீராடவரென்னு மிருதலையினும் வேட்கை யொருதலைக்கண்ணேயாயி னஃதின்னாது காவியானது பாரம்போல விருதலைக்கண்ணு மொப்பி னஃதினிதென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆனுருபுகள் கண்ணிருபின் பொருளில்வந்தன. கா-அதன் பாரத்துக்கு ஆகுபெயர். என்னிடத்து உண்டாகிய வாசைஅவரிடத்தும்உண்டாயின் நான் இப்படி துன்ப மனுபவித்தல் கூடுமோ வென்பதாம் (௬)

பருவரலும் பைதலுங் காணான்கொல்காம
னொருவர்க ணின்றொழுகு வான்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) காமத்தை - அனுபவித்தற்குரிய இருவரிடத்தும்ஒத்துநில்லாமல்
ஒருவர் கணின்று - ஒருவரிடத்தே நின்று
ஒழுகுவான் - போர்செய்கின்றவனாகிய
காமன் - (அவ்விடத்துப் பசப்பாலாகிய)
பருவரலும் - நோயையும்
பைதலும் - துன்பமிகுதியையும்
காணான்கொல் - அறியானோ - எ - று.

(க - ரை.) காமநுகர்தற்குரிய விருவரிடத்து மொப்ப நிற்றலை யொழிந்தொருவரிடத்தேநின்று போர்செய்கின்ற காமக்கடவு ளவ்விடத்துப் பசப்பாலாய் பருவரலும் படர்மிகுதியு மறியான் கொல்லோ வென்பதாம்.

(வி - ரை.) விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்குரிய காமக்கடவுளும் என்னிடத்து வேறுபட்டான் இனி பிழைக்கும் வழியா தென்பதாம். (எ)

வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

இது தலைவனது தூது வரக்காணாத தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) வீழ்வாரின் - தம்மால் விரும்பப்படுங் காதலரிடத்திருந்து
இன்சொல் - ஓரின் சொல்லளவும்
பெறாஅது - பெறாது
வாழ்வாரின் - (பிரிவு பொறுத்து) உயிர்வாழ்கின்ற மகளிர்போல்
வன்கணார் - தைரியமுடையவர்
உலகத்து - உலகில்
இல் - இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) தம்மால் விரும்பப்படுங் காதல் திறத்து நின்று மோரின் சொல்லளவும்பெறாதே பிரிவாற்றி யுயிர்வாழ்கின்ற மகளிரைப்போல வன்கண்மையுடையா ரிவ்வுலகத்தில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) காதலரிடதுச் சொல் எதுவாயினும் எனக்கு இனிதாமென்னுங் கருத்தால் இன்சொல்லென்றாள். உம்மை-விகாரத்தால் தொக்கது நான் வன்கணேனாதலால் அதுவும்பெறாத உயிர்வாழ்கின்றேனென்பதாம்.

நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நசை இயார் - (என்னால்) விரும்பப்பட்ட தலைவர்
நல்காரெனினும் - (எனக்கு) அருள்செய்யாராயினும்

அவர்மாட்டு - அவரிடத்து
இசையும் - எச்சொற்களும்
செவிக்கு - என் காதுகளுக்கு
இனிய - இன்பஞ்செய்வனவாம் - எ - று.

(க - ரை.) என்னு னச்சப்பட்ட காதலரென்கண் ணன்பிலரேயாயினு மவர்திறத்தி யாதானுமோர் சொல்லுமென் செவிக்கினிய வென்பதாம்.

(வி - ரை.) இழிவு - சிறப்பும்மை அவர் வாராரென்னுஞ் சொல்லாயி னும் இனிதாய் அமையு மென்பது படரின்றது, அச்சொல்லும் பெற்றிலே னென்பதாம். (௯)

உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

இது தலைவனது தூதுவரப்பெறாமல்
தான் தூதுவிட நினைத்தவள் நெஞ்சொடு சொல்லியது,

(ப-ரை.) உறா அர்க்கு - (உன்னோடு) உறாதவர்க்கு
உறுநோய் - (உனது) மிகுந்தநோயை
உரைப்பாய் - சொல்லலுற்ற
நெஞ்சு - நெஞ்சே (நீபொறாயாயினும்) அரிதாகிய அதனைவிட்டு
கடலை (உனக்குத்துயரஞ் செய்கின்ற) கடலை
செறாஅஅய் - தூர்க்க முயற்சிசெய் (அது எளிது) எ - று.

(க - ரை.) நின்னோடுறாதார்க்கு நின்னுறுநோ யுரைக்கலுற்ற நெஞ்சே நீற்றாயாயினு மரிதாய் வதனையொழித்து நினக்குத் துயரஞ் செய்கின்றகட லைத் தூர்க்க முயல்வாயாக வஃதெளி தென்பதாம்.

(வி - ரை.) சொல்லலுற்றது அளவிறந்தநோயாகலாலும் கேட்போர் உறவிலராகலாலும் அதுமுடியாது முடிந்தாலும் பயன் இல்லையென்பது கரு தாமல் முயல்கின்றாய் என்கிற குறிப்பால் வாழியவென்றார். (௧௦)

நூற்றிருபதாம் அதிகாரம் தனிப்படர்மிகுதி
முற்றிற்று.

௧௨௧-ஆம்-அதி-நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது: முன் கூடியகாலத்தி னின்பத்தை நினைந்து * பாசறை யிடத்துத் தலைவன் தன்னிமை யடைதலும் தலைவிதனிமை யடைதலும் ஆம். இது படர்மிகுதி தன்னிடத்ததாக நினைந்த தலைவிக்கும் உரித்தாகலால் இச்சம்பந்தம்பற்றித் தனிப்படர் மிகுதியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

* பாசறை - பகைமேற்சென்றோர் தங்குறைவிடம்.

உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது.

இது தூதாய்ச்செல்லும் பாங்கனுக்குத்
தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) (முன் அனுபவித்த நாளையின்பத்தை) உள்ளினும் - (பிரிந்த விடத்து) நினைத்தாலும் அப்பொழுது பெற்றது போல்
தீராப்பெருமகிழ் செய்தலால் - நீங்காப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்
கள்ளினும் - (உண்டபோதல்லது மகிழ்ச்சிசெய்யாத) கள்ளைப் பார்க்கிலும்
காமம் - காமமானது
இனிது - இன்பந்தருதலை யுடைத்து - எ - று.

(க - ரை.) முடியக் கூடியவொன்றை யின்பத்தினைப் பிரிந்துழி நினைந்தாலுமது வப்பொழுது பெற்றாற்போல நீங்காத மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருதலா னுண்ணுழியல்லது மகிழ்செய்யாக் கள்ளினுங் காம மின்பம் பயத்தலுடைத் தென்பதாம்.

(வி - ரை.) தனது தனிமையும் தலைவியைமறவாமையும்சொல்லியபடி.

எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில்

இதுவுமது.

(ப-ரை.) தாம்வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படுவோரை
நினைப்ப - (பிரிவினிடத்து) நினைந்தால் (அந்நினைந்தவர்க்கு)
வருவதொன்று - (அப்பிரிவால்) வருவதோர் துன்பம்
இல் - இல்லையாம் (அதனால்)
காமம் - காமம்
எனைத்து - எவ்வளவாயினும்
ஒன்றினிதேகாண் - இன்பந் தருவதொன்றேகாண் எ - று

(க - ரை.) தம்மால் விரும்பப்படுவோரைப் பிரிவின்க ணினைந்தா லந்நினைவார்க்குப் பிரிவான் வருவதோர் துன்பமுமில்லையா மதனாற் காம மெத்துணையேனு மினியதொன்றே காணென்பதாம்.

(வி - ரை.) புணர்ந்தவிடத்தும், பிரிந்தவிடத்தும், சமமாக இனிதென்றற்கு எனைத்து மினிதென்றான், உம்மை தொக்கது தான் பொறுத்திருந்த வகை சொல்லியபடி. (உ)

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்.

இது தலைவனை நினைந்துவருந்துகின்ற தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது

(ப-ரை.) (எனக்கு) தும்மல் - தும்மல்
சினைப்பதுபோன்று - அரும்புதல்போலே தோன்றி

கெடும் - கெடுகின்றது (அதனால்)
நினைப்பவர்போன்று - (தலைவர்) என்னை நினைப்பவர்போன்று
நினையார்கொல் - நினையாராகல்வேண்டும் எ - று.

(க - ரை.) எனக்குத் தும்மலெழுவது போன்று தோன்றிக் கெடாநின்றதனாற் காதலரென்னை நினைப்பார்போன்று நினையாராக வேண்டுமென்பதாம்.

(வி - ரை.) தூரத்துள்ளாராகிய உறவினர் நினைந்தவிடத்து நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்கிற உலகநடைபற்றித் தலைவனெடுத்துக்கொண்ட தொழில் முடிவது போன்ற முடியாமை யறிந்தவள் சொல்லியதாயிற்று.

யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரே யவர்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) எந்நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சத்தில்
அவர் - அவர்
ஓவுளரே - (எப்பொழுதும்) உள்ளவராயே யிருக்கின்றார் அப்படியே)
அவர்நெஞ்சத்து - அவரது நெஞ்சிலும்
யாமும் - நாமும்
உளேங்கொல் - உள்ளேமாகின்றேமோ (ஆகேமோ) எ - று.

(க - ரை.) எம்முடைய நெஞ்சத்தவ ரெப்பொழுது முளரேயாயிராநின்றா ரவ்வகையே யாவருடைய நெஞ்சத்தியாஅ ளமாகுமோ வாகாமோ வென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஓகாரம் இங்கே இடைவிடாமையை உணர்த்திநின்றது. யாம் இருந்தும், தொழில்முடியாமையால் வரவில்லையோ அது முடிந்தும்யாம் இல்லாமையால் வரவில்லையோ வென்பது கருத்து. (ரு)

தன்னெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

இதுவுமது.

தந்நெஞ்சத்து - தமதுநெஞ்சிடத்து (யாம்செல்லாமல்)
எம்மை - எம்மை
கடிகொண்டார் - காவல்கொண்டதலைவர்
எந்நெஞ்சத்து - எமதுநெஞ்சினிடத்து
ஓவாவரல் - ஒழியாமல் (தாம்) வருதலுக்கு
நாணற்கொல் - நாணுரோ எ - று.

(க - ரை.) தம்முடைய நெஞ்சின்கண் யாஞ்செல்லாமைக் காவல்கொண்டகாதலர் தாமெம்முடைய நெஞ்சின் கண்ணொழியாது வருதலைநாணார்கொல்லோ வென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒருவரைத் தம்மிடத்துவர ஒருகாலும் உடன்படாமல்தாம் அவரிடத்துப் பலகாலும் செல்லுதல் நாணுடையார் செயலல்லாமையால் நாணார்கொ லென்றாள். (ரு)

மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா
னுற்றநாளுள்ள வுளேன்.

இது அவரோடு கூடியநாளை யின்பத்தை நினைந்து வருந்துகின்றாய் அதுமறத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை) யான் - நான்
அவரோடு - அவரோடு
உற்றநாள் - புணர்ந்தநாளை இன்பத்தை
உள்ள - நினைத்தலால்
உளேன் - (இத்துன்பவெள்ளத்தில்) உயிர்வாழ்கின்றேன்
மற்று - அது இல்லையாயின்
யான் - நான்
என்னுளேன் - வேறே எத்தால் உயிர்வாழ்வேன் எ - று.

(க - ரை.) யானவரோடு புணர்ந்த ஞான்ற யின்பத்தை நினைதலானித் துன்பவெள்ளத்து முயிர்வாழ்கின்றேனதுவின்றாயின் வேறெற்றாலுயிர் வாழ்வே னென்பதாம்.

(வி - ரை.) நாள் ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுண்டு அவைபெற்றிலேனென்பது படநின்றமையால் மன்-ஒழியிசை. அவை அவனது தூது வருதல் தனது தூதுசெல்லுதல் முதலானவை. அவையாவும் இல்லாமையால் அதுவல்லாமல் எனக்குப் பற்றுக்கோடு இல்லையென்பது கருத்து. (சு)

மறப்பினெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

இதுவுமது.

(ப-ரை·) மறப்பறியேன் - (அவ்வின்பத்தை) மறத்தலறியேனாகி
உள்ளினும் - இன்றுநினையாநிற்கவும் பிரிவானது
உள்ளம் - (என்) னுள்ளத்தை
சுடும் - சுடுகின்றது (அப்படிபிரிவுபொறாத நான்)
மறப்பின் - மறந்தால்
எவனாவன் - எத்தால் இறவாதிருப்பேன் எ - று.

(க - ரை.) அவ்வின்பத்தை மறத்தலறியேனாயின் றுள்ளாநிற்கவும் பிரிவென்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்ற தங்ஙனம் பிரிவாற்றாத யான் மறந்தாலிறந்துபடாதுளேனாவ தெற்றாலென்பதாம்.

(வி - ரை.) மன்னென்பது இங்கேயும் அவ்வொழியிசை. கொல்-அசை

எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு

௲அ கஉக - ஆம் - அதி - நினைந்தவர் புலம்பல்.

இது இத்துன்ப மறிந்துவந்து தலைவர் உனக்கு இன்பஞ் செய்வாரென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை) காதலர் - தலைவரானவர்
எனைத்து - நினைப்பினும் (நான் தம்மை) எவ்வளவு மிகநினைத்தாலும்
காயார் - (அதற்குக் கோபியார்
செய்யுஞ்சிறப்பு - (அவர் எனக்குச்) செய்யுமின்பமாவது
அனைத்தன்றோ - அவ்வளவன்றோ எ - று.

(க - ரை.) தம்மையா னெத்துணையுமிக நினைத்தாலு மதற்கு வெகுளார் காதலரெனக்குச் செய்யுமின்பமாவ தவ்வளவன்றோ வென்பதாம்.

(வி - ரை.) கோபியாமை அன்னிநினைத்தற்கு உடம்பட்டு நெஞ்சி நிற்றல் தனக்கு அவ்வின்பத்திலும் சிறந்தது இல்லாமையால் அதனைச் சிறப்பென்றாள். தோழி சொல்லிய வதனைக் குறிப்பால் இகழ்ந்து சொல்லியபடி

விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து.

இது தலைவன் தூதுவரக்காணாது வருந்துகின்றவள்
திடஞ்சொல்லுகிற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை) வேறல்லமென்பார் - (முன்னெல்லா நாமிருவரும்) வேறல்லேமென்று சொல்லுவாரது
அளியின்மை - அருளில்லாமையை
ஆற்றநினைந்து - மிகவும் நினைந்து
என்னின்னுயிர் - எனது இனிதாகியவுயிர்
விளியும் - கழிகின்றது - எ - று.

(க - ரை.) முன்பெல்லா நாமிருவரும் வேறல்லவென்றுசொல்லுவார். தளியின்மையை மிகவு நினைந்தென தினியவுயிர் கழியாநின்ற தென்பதாம்.

(வி - ரை.) அளியின்மை-பின்வருவாராதலுமாய்ப் பிரிதலும், பிரிந்த வாராமையும், அங்கே நின்றவிடத்துத் தூதுவிடாமையும் முதலாயின பிரிவு பொறுத்தல் வேண்டுமென்று திடஞ்சொன்னவளுக்கு என் னுயிர் பிரிவைக் குறித்தல்ல, அவ ரன்பில்லாமையைக் குறித்துக் கழிகின்ற தென்று எதிரழிந்து சொல்லியபடி. (௬)

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

இது அத்திடஞ்சொல்லி யவளுக்கு எதிரழிந்தவள் காமமிக்க
அதிக துக்கத்தினாலே சொல்லியது.

(ப-ரை) மதி - சந்திரனே
விடாஅது - (என்னெஞ்சை) விடாதிருந்தே
சென்றாரை - (விட்டுப்) போயினாரை
கண்ணினால் - கண்ணளவா லாயினும்
காண - எதிர்ப்படும்வகை

படாஅதி - (நீ) மறையாதிருப்பாயாக (அப்படிச்செய்தால்)
வாழி - நீ வாழ்வாயாக - எ - று.

(க - ரை.) மதியே யென்னெஞ்சி னிடைவிடா திருந்தே விட்டுப்போயினரை யானென் கண்ணளவாயினு மெதிர்படும்வகை நீபடா தொழிவாயாக அப்படிச் செய்தால் நீ வாழ்வாயாக வென்பதாம்.

(வி - ரை.) கண்ணளவா லெதிர்படுதலாவதுமதியிருவராலும் படுதலால், இருவர் கண்களும் அதனிடத்தே சேர்தல் - குறையுறுகின்றா ளாகலின் வாழி யென்றாள். (௧0)

நூற்றிருபத்திவோறும் - அதிகாரம் - நினைந்தவர் புலம்பல்
முற்றிற்று.

கஉஉ - ஆம் - அதி - கனவுநிலையுரைத்தல்

அஃதாவது: தலைவி தான் கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லியது. அக்கனவு * நனவினிடத்து நினைவு மிகுதியாலே கண்டதாகலால்; இது நினைந்தவர் புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.

இது தலைவன் தூதுவரக்கண்ட தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) (யான் வருந்துகிறதை அறிந்து அது தீரவிடுத்த) காதலர் - தலைவரது
தூதொடு - தூதைக்கொண்டுவந்த (என்னிடத்து) வந்த
கனவினுக்கு - கனவினுக்கு
விருந்து - விருந்தாக
யாதுசெய்வேன் - யாதுசெய்வேன் - எ - று.

(க - ரை.) யான் வருந்துகின்ற தறிந்தது தீரக்காதலர் விடுத்த தூதினைக் கொண்டென் மாட்டுவந்த கனவினுக் கியான்விருந்தாக யாதினைச் செய்வே னென்பதாம்.

(வி - ரை.) கொல்-அசை. விருந்தென்றது - விருந்திற்குச் செய்யும் உபசாரத்தை அது நனவிலே காணாமையால் யாது செய்வே னென்றாள். ()

கயலுண்கண் யானிரப்பத் தூஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

இது தூதுவிட நினைத்த தலைவி சொல்லியது.

* நனவு - சாக்கிரம் - அது விழித்திருக்குங் காலம்.

ருகூ0 கஉஉ - ஆம் - அதி - கனவுநிலையுரைத்தல்.

(ப-ரை.) கயலுண்கண் - (தூங்காதழிகின்ற என்கயல்போலும் மூன் கண்கள்
யான் - நான்
இரப்ப - இரந்தால்
துஞ்சின் - தூங்குமாயின்
கலந்தார்க்கு - (கனவிலே காணப்பட்ட) தலைவர்க்கு
உயலுண்மை - பொறுத்திருக்கிற தன்மையை
சாற்றுவேன் - (யானே) விரியச்சொல்லுவேன் - எ - று.

(க - ரை.) துஞ்சாது வருந்துகின்றவென்கயலேபோலு முண்கண்களியானிரந்தாற் றுஞ்சுமாயிற் கனவிடைக் காதலரைக்காண்பேன். கண்டாலவர்க்கியானுற்றியுளே னுயதன்மை யானே விரியச் சொல்லுவே னென்பதாம்.

(வி - ரை.) கயலுண்கனென்றாள் - கழிந்த நலத்திற்கிரங்கித் தூதர்க்கு யாம் சொல்லாமல் அடக்கப்படுவனவும், சொல்லு மவைகளுள்ளும் சுருக்கப்படுவனவும், ஆகிய இவைகளின் பரப்பெல்லாம் தோன்றச் சொல்லுவேனென்னுங் கருத்தால் சாற்றுவே னென்றாள். இனி அவையுந் துஞ்சுவனவல்ல சாற்றுவதும் கூடாதென்பது படநின்றமையால், மன் - ஒழியிசை. முன்னுங் கண்டவள் சொல்லியதாகலால் கனவுநிலை யுரைத்த லாயிற்று.

நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற் (உ)
காண்டலி னுண்டென் னுயிர்.

இது பொறுக்கமாட்டாளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குப்பொறுப்பேனென்பது தோன்றத் தலைவி சொல்லியது

(ப-ரை.) நனவினான் - நனவில் வந்து
நல்காதவரை - அருள்செய்யாத தலைவரை
கனவினால் - கனவிடத்து
காண்டலின் - காணுதலால்
என்னுயிர் - என்னுயிரானது
உண்டு - நீங்காதிருக்கின்றது - எ - று.

(க - ரை.) நனவின் கண்வந்து தலையளி செய்யாதவரை யான் கனவின்கட் காண்டலானே யென்னுயிருண்டாகா நின்றதென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆனுருபுகள் கண்ணுருபுப் பொருளில் வந்தன. அக்காணுதலாலே பொறுத்திருக்கின்றேனென்கிறேன் - நீ கவலவேண்டாவென்பதாம்:

கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நனவினான் - நனவில்வந்து
நல்காரை - அருள்செய்யாதவரை
நாடித்தரற்கு - (அவர்போனவிடஞ்) தேடிக்கொண்டுவந்து தருதலால்

கனவினுன் - அக்கனவில்
காமம் - இன்பமானது
உண்டாகும் - (எனக்கு) உண்டாகின்றது - எ - று.

(க - ரை.) நனவின்கண்வந்து தலையளிசெய்யாதாரை யவர் சென்றுழி நாடிக்கொண்டு வந்து கனவுதருதலா லக்கனவின் கண்ணே யெனக்கின்ப முண்டாகா நின்ற தென்பதாம்.

(வி - ரை.) காமம் - ஆகுபெயர். இயல்பாக அருள்செய்யாரை அவர் போனதேயாம் அறிந்துபோய்க் கொண்டுவந்து அருள்செய்வித்த கனவால் பொறுப்ப னென்பதாம். (௪)

நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

இதுவுமது.

(ப-ரை) நனவினுன் - (முன்னே) நனவினிடத்து
கண்டதூஉம் - (தலைவரைக்) கண்டு அனுபவித்த வின்பமும்
ஆங்கே - அக்கண்டபொழுதே (இனிது) இனிதாயிற்று
கனவுந்தான் - (இன்று) கனவினிடத்துக் (கண்டு அனுபவித்த வின்பமும்)
கண்டபொழுதே - இக்கண்டபொழுதே
இனிது - இனிதாயிற்று (அதனால் எனக்கு இரண்டும் ஒத்தன.)

(க - ரை.) முன் நனவின் கணவரைக்கண்டு நிகழ்ந்த வின்பந் தானுமினிதாயிற் றப்பொழுதே யின்று கனவின்கட்கண்டு நுகர்ந்தவின்பமு மது கண்டபொழுதே யினிதாயிற்றதனு லெனக் கிரண்டுமொத்தன வென்பதாம்.

(வி - ரை.) இனிதென்பது முன்னும் கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னும் யான்பெற்றது இவ்வளவே இன்னும் அதுகொண்டு பொறப்பேனென்பதாம். (௫)

நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நனவெனவொன்று - நனவொன்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி
இல்லையாயின் - இல்லாவிட்டால்
கனவினுன் - கனவினிடத்து வந்துகூடிய
காதலர் - தலைவர்
நீங்கலர் - (என்னைப்) பிரியார் எ - று.

(க - ரை.) நனவென்று சொல்லப் படுகின்ற வொருபாவியில்லையாயிற் கனவின்கண் வந்து கூடியகாதலரென்னைப் பிரியாரென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒன்றென்பது அதன்கொடுமை விளக்குகின்றது. அதுநடுவே புகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப்பிரிவித்த தென்பது படகின்றமையால் - மன் - ஒழி இசை. கனவிலேபெற்றுப் பொறுக்கின்றமை சொல்லிய படி. (௬)

௫௬௨ கஉஉ - ஆம் - அதி - கனவுநிலையுரைத்தல்.

நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது.

இது விழித்துத் தலைவனைக்காணாத தலைவி
கனவிற் புணர்ச்சி நினைந்து பொறுமைற் சொல்லியது.

(ப-ரை) நனவினான் - (ஒருதினமாயினும்) நனவில் வந்து
நல்கா - அருள்செய்யாத
கொடியார் - பாதகர்
கனவினான் - (தினந்தோறும்) கனவில் வந்து
எம்மை - எம்மை
பீழிப்பது - வருத்துவது
என் - எந்தச் சம்பந்தம் பற்றி - எ - று.

(க - ரை.) ஒருஞான்று நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யாத கொடியவர் நாடோறுங் கனவின்கண் வந்து நம்மை வருத்துவ தெவ்வியையுபற்றி என்பதாம்.

(வி - ரை.) தன்னைத் தனியேவிட்டுப் பிரிதலும், பின்னினைந்து வாராமையும் நோக்கி, கொடியாரென்றும், கனவிலே தோளின் மேலராய் விழித்தபோது மறைதலால், அதனாலும் துன்பமாகின்ற தென்றற்கு பீழிப்ப தென்றும் சொல்லினாள். உலகத்தார் நனவிலே இல்லாதது கனவிலும் இல்லையென்பார். யாம் அது கண்டிலமென்பதாம். (எ)

துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து

அதுதான் பொறுக்கற்பொருட்டுத்
தலைவனை இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்படச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) என்னெஞ்சு விடாமல் உறைகின்ற காதலர்) துஞ்சுங்கால் - (யான்) தூங்கும்போது
தோண்மேலராகி - தோளின்மே லுள்ளவராகி
விழிக்குங்கால் - (பின்) விழிக்கும்போது
விரைந்து - விரைவுற்று
நெஞ்சத்தராவர் - பழைய) நெஞ்சிலுள்ளவராவர் - எ - று

(க - ரை.) என்னெஞ்சுவிடா துறைகின்ற காதலர்யான் றுஞ்சும்பொழுது வந்தென் றோண்மேலராய்ப் பின்விழிக்கும் பொழுது விரைந்து பழைய நெஞ்சின் கண்ணராவ ரென்பதாம்

(வி - ரை.) புணர்ச்சி விட்டு மயறுகிற கொடுமை பற்றி விரைந்தென்றாள். ஒருகாலும் என்னைவிட்டு நீங்கியறியாதவரை நீகோவது தகாதென்பதாம். (அ)

நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர் காணா தவர்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (தமக்கு ஒருகாதலர்இல்லாமையாலே) கனவினன் - கனவிலே
காதலர்காணுதவர் - அக்காதலரைக் காணவறியாத மகளிர்
நனவினல் - (தாமறிய) நனவில்வந்து
நல்காரை - அருள்செய்யாத (எனது) காதலரை
நோவர் - (அன்பிலரென்று) நோவாநிற்பர் எ-று.

(க - ரை.) தமக்கொரு காதல ரில்லாமையி னவரைக் கனவிற் கண்டறியாத மகளிர் தாமறிய நனவின்கண்வந்து நல்காதவரை யன்பில ரென்று நோவாநிற்ப ரென்பதாம்.

(வி - ரை.) இயற்பழித்தது பொறாது பிணங்குகின்றாளாகலால், பன்மைதோன்றச் சொல்லினள். தமக்கும் தலைவராக அவரைக் கனவிலேகண்டு அறிவாராயின் நமது தலைவர் கனவினிடத்து நாம் அறியவந்து அருள்செய்தலறிந்து நோகா ரென்பதாம். (௯)

நனவினா னந்நீத்தா ரென்பர் கனவினற்
காணார்கொ லிவ்வூ ரவர்

இதுவுமது.

(ப-ரை.) இவ்வூரவர் - இவ்வூரின் மகளிர்
நனவினல் - நனவினிடத்து
நந்நீத்தாரென்பர் - நம்மைவிட்டு நீங்கினரென்று (தலைவர்மேலே கொடுமை) சொல்லாநிற்பர்
கனவினன் - கனவினிடத்து
காணார்கொல் - (அவர் நீங்காது வருதலைக்)கண்டறியாரோ-எ-று.

(க - ரை.) இவ்வூரின் மகளிர் நனவின்க ணம்மை நீத்தாரென்று நங் காதலரைக் கொடுமை கூறுநிற்பர் வரகனவின்க ணீங்காது வருதல்கண்டறியாரோ வென்பதாம்.

(வி - ரை.) எனக்குந் தனக்கும் வேற்றுமை யில்லையாயின் யான்கண்டது தானும் கண்டு அமைவள் அது காணாது அவர் மேலே கொடுமைசொல்லுகின்றமையால், அயலாளே யாமென்னுங் கருத்தால் இவ்வூரவரென்றாள்.

நூற்றி இருபத்திரண்டாம் - அதிகாரம் - கனவுநிலையுரைத்தல் முற்றிற்று.

கஉ௲-ஆம்-அதி-பொழுதுகண்டிரங்கல்

அஃதாவது: மாலைப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக்கண்டு தலைவி இரங்குதல், கனவுமுந்துறாத வினையில்லை யென்பதுபற்றிப் பகற்பொழுதுபொறுத்திருந்த தலைவிக்கு உரியதாகலால், இது கனவுநிலை யுரைத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௱௪ ௧௨௩ - ஆம் - அதி - பொழுதுகண்டிரங்கல்.

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

இது பொழுதோடு பிணங்கிச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) பொழுது - பொழுதே
நீ - நீ
மாலையோவல்லை - (முன்னாள்களின்வந்த) மாலையோவல்லை
மணந்தார் - (அந்நாள்களிலே காதலரைக்கூடிய) மகளிரது
உயிருண்ணும் - உயிரையுண்ணுகிற
வேலை - முடிவுகாலமா யிருந்தாய் எ-று.

(க - ரை.) பொழுதே நீ முன்னாட்களின் வந்த மாலையோவெனி னல்லையாயிருந்த வாற்றானந்நாட் காதலரை மணந்த மகளி ருயிரையுண்ணுமிறுதிக்காலமா யிருந்தா யென்பதாம்.

(வி - ரை.) முன்னாள் கூடியிருந்த நாள், அந்நாள் மணந்தா ரெனவே பின்பிரிந்தாராதல் பெறப்பட்டது. வாழியென்பது குறிப்புச்சொல். (௧)

புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் றுணை.

இது தலைவி தன்னு ளனுபவத்தை
மாலைப்பொழுதின் மேலிட்டுச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) மருண்மாலை - மயங்கியமாலையே (நீயும்)
புன்கண்ணை - (எம்போல்) ஒளியிழப்பை யுடையையாயிருந்தாய்
வாழி - வாழ்வாயாக
நின்றுணை - உனது துணையும்
எங்கேள்போல் - எமது துணைபோல
வன் கண்ணதோ - இரக்கமில்லாமை யுடையதோ (சொல்லு)

(க - ரை.) மயங்கின மாலாய் நீயு மெம்மைப்போலப் புன்கணுடையையாயிருந்தாய் நின்றுணையு மென்றுணைபோல வன்கண்மை யுடையதோகூறு வாயாக வென்பதாம்.

(வி - ரை.) மயங்குதல், பகலும், இரவும், தம்முள்ளே கலத்தல். ஒளியிழத்தல்பற்றித் துணையும் உண்டாக்கிச் சொல்லினாள். துணையுமென்று மும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. எமக்குத் துன்பஞ்செய்தல் நீயும் இன்ப முற்றிலை யென்னுங் குறிப்பால் வாழியென்றாள் (௨)

பனியரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.

இது பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத்
தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை) (தலைவர்கூடிய நாளெல்லாம்) பனியரும்பி - (என்முன்னே)நடுக்க மடைந்து
பைதல்கொண்மாலை - பசந்துவந்தமாலையானது
துனியரும்பி - (எனக்கு) உயிர்வாழ்தலில் வெறுப்புண்டாகி
துன்பம் - (அதற்குண்டாகிற) துன்பம்
வளர - (ஒருகாலைக்கொருகால்) மிக
வரும் - வருகின்றது - எ - று.

(க - ரை.) காதலர்கூடிய நாளெல்லா மென்முன் னடுக்கமெய்திப் பசந்துவந்த மாலை இந்நாளெனக் கிறந்துபாடு தோன்றி யதற்குள் தான் துன்பமொருகாலைக் கொருகான்மிக வளராநின்ற தென்பதாம்.

(வி - ரை.) குளிர்ச்சி தோன்ற மயங்கிவரு மாலையென்னுஞ் செம்பொருள் குறிப்பால் அறிய நின்றது யான் பொறுக்கும் வழி என்னென்பதுகுறிப்பெச்சம். (௩)

காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) மாலைதலைவர் உள்ளபொழு தெல்லாம் என்னுயிர் தளிர்க்க வந்த மாலை
காதரில்வழி - தலைவரில்லாத இப்பொழுது
கொலைகளத்து - கொலைசெய்கிற களத்து
ஏதிலர்போல - கொலைஞர்போல
வரும் - (அவ்வுயிரைக்கொள்ளுதற்கு வருகின்றது - எ - று.

(க - ரை.) காதல ருள்ளபொழுதெல்லா மென்னுயிர் தளிர்ப்பவந்தமாலையவரில்லாத விப்பொழு தொழிந்து நிற்றலேயன்றிக் கொல்லுங்களரியிற் கொலைஞர் வருமாறுபோல வவ்வுயிரைக் கோடற்குவாரா நின்றதென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஏதிலர் - அருள் யாதுமிலார். முன்னெல்லாம் எனக்குநட்பாயின்பஞ் செய்துவந்தபொழுதும் இன்றுயெனமேல் பகையாய்த் துன்பஞ்செய்து வருகின்றது யான் பொறுக்கும்வழி என்னென்பதாம். (௪)

காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (காலையும், மாலையும், அவர்கூடிய நாள்போ லல்லாமல் இன்றுவேறுபட்டு வருகின்ற அவைகளுள்)
காலைக்கு - காலைப்பொழுதிற்கு
செய்த - (என்னாலே) செய்யப்பட்ட
நன்று - உபகாரம்
என் - யாது
யான் - யாது
மாலைக்கு - மாலைப்பொழுதிற்கு

செய்த - செய்யப்பட்ட
பகை - அபகாரம்
எவன் - யாது எ-று.

(க - ரை.) காலையு மாலையு மவர்கூடிய ஞான்றுபோலா தின்ஞான்று வேறுபட்டு வாராநின்றன. வவற்றுள் யான் காலைக்குச்செய்த வுபகாரம் யாது, மாலைக்குச் செய்த வபகாரம் யாதென்பதாம்.

(வி - ரை.) சொல்லிரண்டும் அசைகள். கூடியநாளிலே பிரிவரென்று அஞ்சப்பண்ணிய காலை அதுநீங்கி இந்நாளிலே கங்குல் வெள்ளத்திற்கு கரையாய்வருகின்றதென்னுங் கருத்தாற் நன்றென் கொலென்றும், கூடிய நாளிலே இன்பஞ்செய்தமாலை அதுநீங்கி இந்நாளிலே அளவில்லாத துன்பஞ்செய்யாநின்றதென்னுங் கருத்தால் பகையென் கொலென்றும் சொல்லினள். பகை - ஆகுபெயர். தன்னோடு ஒத்த காலைபோலிராமல், மாலை - தன்கொடுமையால் துன்பஞ்செய்கின்றதென்பதாம். (௫)

மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன்.

இது இன்று இப்படிப்பட்டவளாகின்ற நீ அன்று அவர் பிரிவிற்கு எம்படிஉடம்பட்டாயென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.

(ப-ரை.) மாலை - முன்னெல்லாம்
எனக்கு நட்பாய் (இன்பஞ்செய்துவந்த) மாலை
நோய்செய்தல் - (இன்று பகையாய்த்) துன்பஞ்செய்தலை
மணந்தார் - தலைவர்
அகலாதகாலை - பிரிதற்குமுன்னே
அறிந்திலேன் - அறியப்பெற்றிலேன் எ - று.

(க - ரை.) முன்னெல்லாமெனக்கு நட்பா யின்பஞ்செய்து போந்தமாலையின்றுபகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலைக் காதலர் பிரிவதற்கு முன்னே யறியப்பெற்றிலே னென்பதாம்.

(வி - ரை.) இப்படிவேறுபடுதல் அறிந்திலேன் அறிந்தேனாயின் அவர் பிரிவிற்கு உடன்படே னென்பதாம். (௬)

காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்

இது மாலைப்பொழுதில் இப்படிப்பட்டவளாகுதற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய (பூ)
காலையரும்பி - காலைப்பொழுதில் அரும்பி
பகலெல்லாம் போதாகி - பகற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும் பாய்முதிர்ந்து
மாலை மலரும் - மாலைப்பொழுதில் மலர்கின்றது எ - று.

(க - ரை.) இக்காமநோயாகிய பூக்காலைப் பொழுதின்க ணரும்பிப் பக ற்பொழுதெல்லாம் போரும்பாய் முதிர்ந்தும் மாலைப்பொழுதின்கண் மலரா நிற்கு மென்பதாம்.

(வி - ரை.) தூங்கியெழுந்த பொழுதாகலால், கனவிலே புணர்ந்தமை நினைந்து பொறுதல்பற்றி – காலையரும்பி யென்றும், பின்பொழுது செல்லச் செல்ல அதுமறந்து பிரிவுநினைத்து பொருளாதல்பற்றி-பகலெல்லாம் போ தாகியென்றும், தத்தந்துணைகளை நினைத்தது சேரும் விலங்குகளையும், மக் களையும், கண்டு தான் அக்காலத்து அனுபவித்த இன்பத்தை நினைந்து பொ ருமை மிகுதல்பற்றி-மாலைமலருமென்றும் சொல்லினள். (எ)

அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) ஆயன்குழல் - (முன்னெல்லாம் இன்பஞ்செய்த) இடையனது வேணுநாதம்
அழல்போலும் – (இப்போது) நெருப்புப்போலேசுடுவதாகி
மாலைக்குத் தூதாகி - மாலைக்குத் தூதுமாகி (அம்மாலைவந்து என் னைக்கொல்லுமிடத்து)
கொல்லும்படை - கொலை செய்யும்படையுமாயிற்று எ - று.

(க – ரை.) முன்னெல்லா மினிதாய்ப் போந்தவாயன்குழல் இன்றழல் போலச் சுடுவதாய் மாலைக்குத் தூதுமாயதுந்தென்னைக் கொல்வழிக்கொல் லும் படையுமாயிற் றென்பதாம்.

(வி – ரை.) பின்வந்தபோலு மென்பது-உரையசை. முன்னே வரவை அறிவித்தலால் தூதாயிற்று. கொல்லுதற்கருவியாதலால் படையாயிற்று. தானே சுடவல்லமாலை இந்தத் துணையையும்பெற்றால் என் செய்யா தென் பதாம். (அ)

பதிமருண்டு பைத லுமக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

இதுவுமது.

(ப ரை.) (இதற்குமுன்னெல்லாம் யானே மதிமயங்கிநோயிழந்தேன்) மதி மருண்டு - (இனிக்கண்டாரும்) மதிமருளும்வகை
மாலை - மாலைக்காலம்
படர்தரும்போழ்து - வரும்பொழுது
பதி - இவ்வூரெல்லாம்
மருண்டு - மயங்கி
பைதலுக்கும் - நோயை அனுபவிக்கும் எ – று.

(க – ரை.) இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கிநோயுழந்தே னினி க்கண்டாரு மதிமருளும்வகை மாலைவரும் பொழு திப்பதியெல்லாமயங்கி நோயுழக்கு மென்பதாம்.

(வி - ரை.) பின் மருண்டென்பது - மருளவென்பதன்பொருளில்வந்தது. கூற்றுமாக நினைத்துச் சொல்லினளாகலால், மாலைபடர்தரும் போழ்தென்றாள். யான் இறந்துபடுவெனென்பதாம்.

பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர்

இதுவுமது.

(ப-ரை.) என்மாயாவுயிர் - (பிரிவைப்பொறுத்து) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது
பொருண்மாலையாளரை - பொருளியல்பே தமக்கியல்பாகவுடையவரை
உள்ளி - நினைந்து
மருண்மாலை - இம்மயக்குமாலையிலே
மாயும் - மாய்கின்றது - எ - று.

(க - ரை.) காதலர் பிரிவைப்பொறுத் திறந்துபடா திருந்தவென்னுயிரின்றும் பொருளியல்பே தமக்கியல்பாக வுடையவரை நினைந்திம்மயக்குமாலைக்கண்ணே யிறந்துபடாநின்ற தென்பதாம்.

(வி - ரை.) வருதற்குக் குறித்தபருவம் கழியவும்,பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையால், சொல் வேறுபடாமையாகிய தம்மியல் பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினர். காலம் இதுவாயிற்று. இனிச் சொல்லுகின்ற விதத்தால் பயன் இல்லை என்பதாம்.

நூற்றிருபத்திமூன்றம் அதிகாரம் பொழுதுகண்டிரங்கல் முற்றிற்று.

௧உ௪-ஆம்-அதி-உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது: தலைவியினுடைய கண்ணும், தோளும், நெற்றியும் முதலாகிய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது இரக்கமிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் பொழுதுகண்டிரங்கலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்

இது பொருமை மிகுதியால் வேறுபட்ட தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப-ரை.) சிறுமை - இப்பொறுமை
நமக்கொழிய - நம்மிடத்துநிற்க
சேட்சென்றார் - நெடுந்தூரத்திலேசென்ற தலைவரை
உள்ளி - நினைத்தழுதலால்

கண் - உன் கண்கள் (ஒளியிழந்த)
நறுமலர் - முன்னே தமக்கு நாணின) நல்ல மலர்களுக்கு
நாணின - (இன்று) நாணிவிட்டன - எ - று.

(க - ரை.) இவ்வாற்றாமை நங்கண்ணே நிற்பத் தாஞ்சேணிடைச்சென்றகாதலரை நீ நினைந்தழுதலாலின் கண்களொளியிழந்து முன் றமக்கு நாணிய நறுமலர்கட் கின்றுதா ஞணிவிட்டன வென்பதாம்.

(வி - ரை.) உள்ளுதலென்பது, காரியத்துக்கு ஆகுதலால் - ஆகுபெயர் இவைகண்டார் அவரைக் கொடியரென்று சொல்லுவர் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து. (௧)

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) பசந்து - நிறம் வேறுபட்டு
பனிவாருங்கண் - நீர்வாற்கின்றகண்கள்
நயந்தவர் - (நம்மால்) விரும்பப்பட்டது
நல்காமை - அருள் செய்யாமையை
சொல்லுவபோலும்-(பிறர்க்குச்சொல்லுவ) போல்கின்றன (இனி நீபொருத்தல் வேண்டும்) எ-று.

(க - ரை.) பசப்பெய்தன்மேல் நீர்வார்கின்ற நின்கண் கணம்மானயக்கப்பட்டவரது நல்காமையைப்பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலா நின்றன. வினி நீயாற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

(வி - ரை) சொல்லுவபோலல் அது அவர் அறிதற்கு அனுமானமாக்குதல்.

தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) மணந்தநாள் - (தலைவர்) கூடியநாளில்
வீங்கிய - (இன்பமிகுதியால்) பூரித்த
தோள் - (நினது) தோள்கள்
தணந்தமை - (இன்று அவர்) பிரிந்தமையை
சாலவறிவிப்பபோலும் - மிகவுந் தெரிவிப்பனவைபோல் வாடுகின்றன (இதுதகாது) எ - று.

(க - ரை) காதலர் மணந்த ஞான்றின் மிகுதியாற் பூரித்த நின்றோளின்றவர் பிரிந்தமை விளங்க வுணர்த்துவபோல் மெலியாநின்றன விதுதகாதென்பதாம்.

(வி - ரை.) அன்றும் அப்படி பூரித்து இன்றும் இப்படிமெலிந்தால்இரண்டுங் கண்டவர் கடிதில் அறிந்து அவரை அயோக்கியரென்பதாம்.

பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) துணைநீங்கி (அன்றும்) - துணைவர் நீங்குதலால் அவராலேபெற்ற செயற்கை யழகுமாத்திர மல்லாமல்
தொல்கவின் - பழைய இயற்கையழகும்
வாடியதோள் - இழந்த இத்தோள்கள் (இன்று அதற்குமேலே)
பணைநீங்கி - (தம்) பெருமையிழந்து
பைந்தொடி - பசும்பொன் வளைகள்
சோரும் - கழலுகின்றன (இவை இப்படி செய்யுந் தன்மையன வல்ல) எ-று.

(க - ரை.) அன்றுதன் துணைவர் நீங்குதலா லவராற்பெற்ற செயற்கை யழகேயன்றிப் பழையவியற்கை யழகு மிகுந்த வித்தோள்க ளின்றதற்குமே லே தம்பெருமையிழந்து வளைகழலாநின்றன. இவை யிங்ஙனஞ் செயற்பால வாகா வென்பதாம்.

(வி - ரை.) அன்றும் பிரிந்தாரென்று அவரன்பிலாமையுணர்த்தி இன் றும் குறித்த பருவத்தில் வந்திலரென்று அவர்பொய்ம்மையுணர்த்துகின்றன. அவைகளைச் சொல்லுகிறவர்மேல் குறையுண்டோ வென்பதாம். (௪)

கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடியதோள்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) கொடியார்-(தழுவுங்கை விலகினும் பொறாதவளுக்கு இப்படி கா லநீட்டிப்பில் என்னாமென்று நினையாத) கொடியவரது
கொடுமை - பொல்லாங்கை
உரைக்கும் - சொல்கின்றன
தொடியொடு - வளைகளுங்கழன்று
தொல்கவின் வாடியதோள் - பழைய இயற்கையழகுமிழந்த இத் தோள்கள் (இனி அதனை மறைக்கும் வழியாது) எ-று.

(க - ரை.) கவ்வுக்கை நெகிழினு மாற்றாதாட் கிங்ஙனம் காலநீட்டித் தலென்னாமென்று நினையாதகொடியாரது கொடுமையைத் தான்சொல்லுகி ன்றன வளைகளுங் கழன்று பழைய வியற்கை யழகுமிழந்த வித்தோள்களி னியதனை யாமறைக்குமாறென்னை யென்பதாம்.

(வி - ரை.) அவரோடு கலந்ததோள்களே சொன்னால் அயலார் சொல் லுதல்சொல்ல வேண்டுமோவென்பதாம். (௫)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடியா ரெனக்கூற னொந்து.

இதுதான் பொருத்தற் பொருட்டுத் தலைவனை யியற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) (யான்பொறுக்கவும் என்வசப்படாமல்) தொடியொடு - வளைகள் கழலும்படி
தோணெகிழ - தோள்கள்வாட (அவற்றைக்கண்டு)
அவரை - அவரை
கொடியாரெனக்கூறல் - (நீ) கொடியவரென்று சொல்லலை
நொந்து - பொறாமல்
நோவல்-(என்னுள்ளே) நோகின்றேன் எ-று.

(க-ரை.) யானுற்றவு மென்வயத்தவன்றித் தொடிகழலுமாறு தோள் கண்மெலிய வீவற்றைக்கண்டு நீ யவரைக் கொடியரெனக் கூறுதலைப்பொறுதியானென்னுள்ளே நோவா நின்றே னென்பதாம்.

(வி-ரை.) யான் பொறுதவளாகின்றது அவர் வாராதிருத்தற்கல்ல, நீ சொல்லுகின்றதற் கென்பதாம் (௬)

பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

இது அவ்வியற்பழித்தல் பொறாது தலைவி தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) நெஞ்சே - மனமே
கொடியார்க்கு - (இவளாலே) கொடியாரென்று சொல்லப்பட்டவர்க்கு
என்வாடுதோள் - என்வாடுகின்றதோளினால் விளைகிற
பூசல் - ஆரவாரத்தை
உரைத்து - சொல்லி
பாடு - ஒருமேம்பாட்டை
பெறுதியோ - அடையவல்லையோவல்லையாயின் அதனையொப்பது இல்லை எ-று.

(க-ரை.) நெஞ்சேயிவள் கொடியரென்கிறவவர்க்குநீயென்றன்மெலிகின்ற தோளினால்விளைகின்ற வாரவாரத்தைச்சொல்லி யொருமெம்மா டெய்தவல்லையாயினதனை யொப்பதில்லையென்பதாம்.

(வி-ரை.) கொடியார்க்கென்பதுகொடியரல்லரென்பதுதோன்றநின்ற குறிப்புச்சொல். வாடுதோளென்பது அவைதாமே வாடாநின்றவென்பது தோன்றநின்றது. உன்சொல்லைக்கேட்டவுடன் அவர்வருவர்வந்தால் இவையெல்லாம் நீங்கும் நீங்கலால் அது எனக்குக் காலத்தினாற்செய்த நன்றியாம். ஆதலால், அதன்பயனெல்லாம் அடைவாயென்னுங் கருத்தால் பாடுபெறுதியோ வென்றாள். (௭)

முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

இது தொழிலை முடித்துத்திரும்பிவருதலுற்ற தலைவன் முன்னடந்ததை நினைத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ரை.) முயங்கிய கைகளை - (தன்னை இருகத்) தழுவியகைகளை (இவளுக்கு நோமென்றுநினைத்து)
ஊக்க - (ஒருதினம்) தளர்த்தினேனாக (அம்மாத்திரமும் பொறாமல்)
பைந்தொடிப் பேதைநுதல் - பசியவளைகளை யணிந்தபேதையது நெற்றியானது
பசந்தது - நிறம் வேறுபட்டது (அப்படிப்பட்ட நெற்றி இப்பிரிவிற்கு [illegible]துசெய்யுமோ) - எ - று.

(க - ரை.) தன்னை முயங்கிய கைகளை யிவட்கு நோமென்றுகருதி யொருஞான்றியா னெகிழ்ந்தேனாகவத்துணையும்பொறாது பைந்தொடியணிந்தபேதையது நுதல்பசந்த தப்பெற்றித்தாகிய நுதலிப்பிரியாது செய்யுமோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) இனிக் கடிதிலே சொல்லவேண்டு மென்பது கருத்து. ()

முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (அப்படி தழுவிய கைகளைத் தளர்த்தலால்) முயக்கிடை - அப்புணர்ச்சிக்குநடுவே
தண்வளிபோழ - சிறுகாற்று நுழைந்ததாக அவ்வளவிடை யீடும் பொறாமல்
பேதை பெருமழைக்கண் - பேதையினது பெரியகுளிர்ந்த கண்கள்.
பசப்புற்ற - பசலைநிறமடைந்தன. அ[illegible]பட்ட கண்கள் மலைகளும், காடுகளும், நாடுகளும் ஆகிய இவ்விடை யீடுகளையெல்லாம் எப்படி பொருத்தன எ - று.

(க - ரை.) அங்ஙனங் கைகளை யூக்குதலான் முயக்கிடைபேசிறுகாற்று நுழைந்ததாக வத்துணையிடை யீடுபொறாது பேதையது பெரியமழைக் கண்கள் பசப்பூர்றன. வத்தன்மையவானகண் கண்மலைகளுங் காடுகளுமாய் வவ்விடை யீடுகளை யெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தனவென்பதாம்.

(வி - ரை.) தண்மை இங்கே மென்மைமேல் நின்றது. போழவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றானது தோன்ற நின்றது. (௯)

கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) கண்ணின்பசப்போ - (சிறுகாற்று நுழையவந்த) கண்களின்பசப்போ
பருவரலெய்தின்று - துன்பமடைந்து
ஒண்ணுதல் - தனக்கு வயலாகிய ஒளிபொருந்தியநெற்றியால்
செய்தது - விளைக்கப்பட்ட பசப்பை
கண்டு - பார்த்து - எ - று.

(க - ரை.) தண்வளிபோழவந்த கண்ணின் பசப்புத்துன்ப முற்றதுத னைக்கயலாய வொண்ணுதல் விளைந்த பசப்பைக் கண்டென்பதாம்.

(வி - ரை.) அதுகைகளைத் தளர்த்திய வளவிலே பசந்தது. யான் கைகளையும் தளர்த்திமெய்களும் நீங்கி அக்காற்று உள்ளே நுழையுமட்டும் பசந்திலே னென்றுதன்வன்மையும் அதன் மென்மையும் கருதிவெள்கிற்றென்பதாம். (ஆகவே அவளுருப்புகள் ஒன்றினொன்று முற்பட்டு நலனழியும். யாம் கடிதிலே சொல்லுவோமென்பது கருத்தாயிற்று. (க0)

நூற்றி இருபத்திநான்காம் அதிகாரம் உறுப்பு நலனழிதல·

முற்றிற்று.

கஉரு-ஆம்-அதி-நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது; பிரிவுபொறுமை மேற்படத் தனக்கு ஓர் பற்றுக்கோடுகோணுத தலைவி தன்னெஞ்சொடு செய்திறன் அறியாது சொல்லுதல். இஃது உறுப்புக்கள் தமது நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நினைந்தொன்றுசொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

இது தன்பொறுமை நீருந்திறநாடியது.

(ப ரை.) நெஞ்சே - மனமே
எவ்வநோய் - ஒன்றாலுந் தீராதநோயை
தீர்க்குமருந்து - தீர்க்குமருந்தாவது
ஒன்று - ஒன்றை (நான் அறியும்படியாக)
எனைத்தொன்றும் - எப்படிப்பட்டதொன்றாயினும்
நினைத்து - அறிந்து
சொல்லாயோ - (எனக்குச்) சொல்லாயோ எ-று.

(க - ரை·) நெஞ்சே யிவ்வெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்தாவ தொன்றினை யானறிவுமாற்றலி னைத்தன்மையதி யாதொன்றாயினு நீயறிந்தெனக்குச் சொல்லென்பதாம்.

(வி - ரை.) உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினைவிட்டுச் செய்வது யாதொன்றாயினு மென்றற்கு எனைத்தொன்றுமென்றாள். (க)

காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

இது தலைவி தலைவனைக் காணுதலிலே ஆசை மிகுதியால் சொல்லியது.

(ப-ரை.) என்னெஞ்சு எனதுநெஞ்சே
வாழி - வாழ்வாயாக

 ௧௨௫ - ஆம் - அதி - நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

அவர் - அத்தலைவர்
காதலிலராக - (நம்மேல்) ஆசையிலராகவும்
நீ நோவது - நீ (அவர்வரவுபார்த்து) வருந்துதற்குக்காரணம்
பேதைமை - (உன்) னறியாமையேயாம் (வேறொன்று இல்லை.)

(க - ரை.) என்னெஞ்சே வாழ்வாயாக வவர்நங்கட் காதலிலராகவுநீய வர்வரவு நோக்கி வருந்துதற்கேதுநின்பேதைமையேபிறிதில்லையென்பதாம்.

(வி - ரை.) நம்மை நினையாமல் நம்மிடத்துஆசையிலரென்ப தறியலா ம்அதையறியாமைமேலும்அவரிடத்துப்போக நினையாது அவர்வரவுபார்த்துவ ருந்துகின்றாய். இதுநீசெய்துகொள்ளுகின்றதென்னுங்கருத்தால் பேதமை யென்றாள் வாழி இகழ்ச்சிகுறிப்பு. யாம் அவரிடத்துச் சொல்லுதலே அறி வாவதென்பதாம். (௨)

இருந்துள்ளி யென்பரிதி நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்கணில்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நெஞ்சே - மனமே
இருந்து - அவரிடத்துக்குப் போகாமல் (இங்கேயும் இரங்கிடா மல்) இருந்து
உள்ளி - (அவர்வரவை) நினைந்து
பரிதல் - (நீ) வருந்துகின்றது
என் - என்னை
பைதனோய் செய்தார்கண் - இத்துன்பநோய் செய்தவரிடத்து
பரிந்து - நமக்கு (இரங்கி)
உள்ளல்-(வர) நினைத்தல்
இல் - உண்டாகாது - எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சே யவர்பாற் செல்வதுஞ் செய்யாதீண்டிரந்து படுவ துஞ் செய்யாதிருந்தவர் வரவு நினைந்து நீ வருந்துகின்றதென்னை யிப் பைதநோய் செய்தார் மாட்டு நமக்கிரங்கிவரக் கருதலுண்டாகா வென்ப தாம்.

(வி - ரை.) நம்மிடத்து அருளுடைய ரல்லாமையால் தாமாகவாரார் நாம் அவரிடத்துச் செல்லுதலே இனித் தகுவதென்பதாம். (௩)

கண்ணுங்கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நெஞ்சே - மனமே (நீ அவரிடத்துச் செல்லலுற்றாயாயின்)
கண்ணுங்கொளச்சேறி - இக்கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்லு அல்லாமல் நீமாத்திரம் செல்வாயானால்
இவை - இக்கண்கள்
அவர் காணலுற்று - அவரைக்காணல்வேண்டி
என்னை - என்னை
தின்னும் - (நீகாட்டென்று) தின்பவைப்போல் வருத்தும் எ-று

(க - ரை.) நெஞ்சே நீ யவர்பாற் செல்லலுற்றாயாயினிக்கண்களையுமுடன்கொண்டு செல்வாயாகவன்றி நீயே செறியாயி னிவைதாங் காட்சிவிருப்பினு லவரைக் காண்டல்வேண்டி நீகாட்டென் றென்னைத்தின்பனபோன் றுநலியாநிற்கு மென்பதாம்.

(வி - ரை.) கொளவென்பது கொண்டென் பொருளில் வந்தது அந்கலிவுதீர்க்கவேண்டு மென்பதாம் என்றது தான் செல்லல்குறித்து. (௪)

செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நெஞ்சே - மனமே
யாம் - நாம்
உற்றால் - (தம்மை) விரும்ப
உறா அதவர் - (நம்மை)விரும்பத்தலைவரை
செற்றாரென - வெறுத்தாரென்று நினைந்து
கைவிடல் - (பிணங்கிக்) கைவிட்டிருக்கும் வழி
உண்டோ - நமக்கு உண்டோ (இல்லை) எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சேயாந்தம்மையுறத்தாமுறாதநங்காதலரை வெறுத்தாரென்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ வில்லையென்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்வலி யில்லாமையால் அவரிடத்துக்குச் செல்வதே நமக்குத் தகுவதென்பதாம். (௫)

கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு.

இது தலைவன் கொடுமைநினைந்து செல்லுதற்கு உடன்படாத
நெஞ்சினைக் கோபித்துச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே (யான் தம்மோடு பிணங்கினால்)
கலந்து - புணர்தலால்
உணர்த்துங் காதலர் - (அப்பிணக்கை) நீக்கவல்லதலைவரை
கண்டால் - பார்த்தால்
புலந்து - (பொய்யாகவாயினும் ஒருதரம்) பிணங்கி
உணராய் - பின் அதனை நீக்கமாட்டாய் (அதுவு மாட்டாதநீ இப்போது)
பொய்க்காய்வு காய்தி - (அவரைக் கொடியரென்று) பொய்க்காலாகக் காய்கின்றாய் இனி அதனை யொழிந்து அவரிடத்துச் செல்லத்துணி - எ-று.

(க - ரை.) என்னெஞ்சே யான் றம்மோடு புலந்தா லப்புலவியைக் கலவிதன்னானே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயானு மொருகாற் புலந்து பின்னதனை நீக்கமாட்டாயதுவு மாட்டாத நீயிப்பொழுதவர் கொடி

௬௦௬ கஉ௫ - ஆம் - அதி - நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

யரெனப் பொய்க்காய்வு காயாநின்று யினியிதனை யொழித்தவர்பாற் செல்லத் துணிவாயாக வென்பதாம்.

(வி - ரை.) புணர்தலால் உணர்த்தலாவது கல்வியின்பத்தைத் காட்டி அதனால்மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பையொழித்தல். கண்டால்வெறுக்கமாட்டாத நீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதனால் பயன் இல்லையென்பதாம்.

காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு

இதுநாணம் தடுத்தலாலே அச்செல்லுதலொழியுந் தலைவிசொல்லியது.

(ப-ரை.) நன்னெஞ்சே – நல்லமனமே
காமம்விடுவொன்று – ஒன்று நாணம்விடமாட்டாயாகில் காமவிருப்பத்தை
விடு – நாண்வி(டொன்று) ஒன்று (காமவிருப்பத்தை விடமாட்டாயாகில் நாணத்தை
விடு – இரண்டும் விடாமை உன் கருத்தாகில்)
இவ்விரண்டு – (ஒன்றற்கொன்றுபகையாகிய) இவ்விரண்டையும்
யானோ – நானோ
பொறேன் – (ஒருசேரத்) தாங்கவல்லே னல்லேன் எ - று.

(க - ரை.) நல்லநெஞ்சே காமவேட்கையை விடு ஒன்றின்று விடமாட்டாயாயி னாணினைவிடு அன்றியே யிரண்டும் விடாமை நின்கருத்தாயி னொன்றற்கொன்று மறுதலையா யிவ்விரண்டினையு முடன்றாங்கும் வலியானில்லே னென்பதாம்.

(வி - ரை.) யானோவென்னும் பிரிநிலை யோகாரம் நீ பொறுப்பினுமென்பது படநின்றது. நன்னெஞ்சேயென்றது இரண்டையும் விடாமல்பெண்மையை நிலைபெறச்செய்தலால் நல்லையென்னுங் குறிப்பாயிற்று. அதுநன்றே யெனினும் என்னுயிருண்டாதல் போதாமையால் அதற்கு ஆற்றலிலேனென்பதாம். இரண்டுமென்பதன் முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (எ)

பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு

இதுவுமது.

(ப-ரை.) என்னெஞ்சு – எனதுநெஞ்சே
அவர் – அவர் இப்பொறுமை (அறியாமையால்)
பரிந்து – நொந்துவந்து
நல்காரென்று – அருள்செய்யாராயினாரென்று
நினைந்து – (அதை) அறிவித்தற்பொருட்டு
பிரிந்தவர்பின் – (நம்மைப்) பிரிந்துபோகிய தலைவர்பின்னே
ஏங்கி – துன்பமுற்று
செல்வாய் – போகலுற்றநீ
பேதை – ஒன்றுமறியாய் – எ - று.

(க - ரை.) என்னெஞ்சே யிவ்வாற்றுமையறியாமையி னுெந்துவந்து தலையளி செய்யாராயினுரென்று கருதி யஃதறிவித்தற் பொருட்டு நம்மைப் பிரிந்துபோ யவர்பின்னேக்கிச் செல்லலுற்ற நீயாதுமறியா யென்பதாம்.

(வி - ரை.) பொருமை யறிந்திருந்தும் அருள்செய்யாமல் போயினுரைக்காணுதவிடத்தே நாம்போய் அறிவித்தமாத்திரத்தில் அருள்செய வருவாரென்று நினைத்தமையால் பேதையென்ருள். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) என்னெஞ்சி - எனதுநெஞ்சே
காதலர் - அன்பர்
உள்ளத்தாராக - (உன்) னுள்ளிருப்பவராக (முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும்)
நீ - நீ
உள்ளி - (இப்பொழுது புறத்தே) தேடி
யாருழை - யவரிடத்து
சேறி - செல்லுகிருய் எ - று.

(க - ரை.) என்னெஞ்சே காதலர் நின்னகத்தாராக முன்பெல்லாங் கண்டுவைத்திப்பொழுது நீபுறத்துத் தேடிச்செல்கின்றதியாரிடத் தென்பதாம்.

(வி - ரை.) உன்னுளிருக்கிறவரைப் புறத்துத் தேடிச்செல்லல். நகையுடைத்து அதைப்போழி யென்பதாம். (கூ)

துன்னுத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின்.

இது அவரைமறந்து பொறுத்தல் வேண்டு மென்பது தோன்றச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) துன்னு - (நம்மைக்) கூடாதவண்ணம்
துறந்தாரை - துறந்துபோயினுரை
நெஞ்சத்துடையேயா - (நாம்) உள்ளுடையோமாக முன்னிழந்த புறத்தழகேயன்றி
இன்னும் - இன்னதும்
கவின் - (அகத்) தழகையும்
இழத்தும் - இழப்போம் எ-று.

(க - ரை.) மேன்மைக் கூடாவண்ணத் துறந்துபோயினுரை நாமகத்துடையேமாக முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்றவகத்துக் கவினையுமிழப்பே மென்பதாம்

(வி - ரை.) அவர் நம்மைக்கூடாமல் துறந்தாராகவும் நாம் அவரைமற க்கமாட்டேமாகவும், போனமெய்யழகேயன்று நின்றநிறையும் இழப்போ மென்பதாம். (௧௦)

நூற்றிருபத்தைந்தாம் அதிகாரம் நெஞ்சொடுகிளத்தல் முற்றிற்று.

கஉசா - ஆம் - அதி - நிறையழிதல்.

அஃதாவது: தலைவி மனதிலே அடக்கப்படுமவைகளை ஆசைமிகுதியால் அடக்கமாட்டாமல் வாய்விடுதல் அது அழிதற்குக் காரணம் நெஞ்சொடு சொல்லுதலால் இது நெஞ்சொடு கிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு

இது நாணும் நிறையும் அழியாமல் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) நாணுத்தாழ்வீழ்த்த - நாணாகிய தாழினைக்கோத்த
நிறையென்னுங்கதவு - நிறையென்று சொல்லப்படுகிற கதவை
காமக்கணிச்சி - காமவேட்கையாகிய குந்தாலி
உடைக்கும் - முறிக்கின்றது இனி அதைகாத்தலும் இல்லையான்
பொறுத்தலும் இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) நாணாகிய தாளினைக்கோத்த நிறையென்னுங் கதவினைக்காம வேட்கையாகிய கணிச்சிமுறியாநின்ற இனியவை நிற்றலுமில்லையாதலாற் றா மில்லை யென்பதாம்,

(வி - ரை.) நாணுள்ளவரைக்கும் நிறை அழியாதாகலான், அதனைத் தா ழாக்கியும், உள்ளிருப்பவைகளைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலான், நிறையைக் கதவாக்கியும் வலியவையாய்த் தாமாக நீங்காவை அவ்விரண்டினையும் ஒருசேர நீக்கலால் தன் காம வேட்கையைக் கணிச்சியாகச் சொல்லினாள். (௧)

காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில்.

இது நெஞ்சினிடத்துத் தோன்றிய காமம் நெஞ்சத்தால் அடக்கப்படு மென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) யாமத்தும் - (எல்லாருந் தொழிலொழிந்து கிடக்கின்ற) யாமத்தும்
என் னெஞ்சத்தை - என்னெஞ்சத்தை
தொழில் - தொழிலிலே
ஆளும் - (தண்டித்து) ஆளுகின்றது (ஆதலால்)

காமமெனவொன்று - காமமென்று சொல்லப் பட்ட ஒன்று
ஓ - ஐயோ
கண்ணின்று - கண்ணோட்ட மில்லாத யிருந்தது - எ - று.

(க - ரை.) எல்லாருந் தொழிலொழியு மிடையாமத்து மென்னெஞ்சத்தை யொறுத்துத் தொழில் கொள்ளா நின்றகாதலாற் காமமென்று சொல்லப்பட்ட வொன்று கண்ணோட்டமின்று யிருந்த தென்பதாம்.

(வி - ரை.) தொழிலிலே ஆளுதல், தலைவனிடத்துச் செல்லவிடுதல், தாயைத் தொழில்கொள்ளுதல், உலகநடையல்லாமையால், காமமென வொன்றென்றும் அது தன்னைக் கொள்ளுகின்றது. அளவறியாது கொள்ளுதலால், கண்ணின்றென்றும் சொல்லினுள். காமம் தன்னாலே அடக்கப்படாமை சொல்லியபடி.

(உ)

மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போற் றோன்றி விடும்.

இது மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது

(ப-ரை.) காமத்தை - இக்காமத்தை
யான் - நான்
ஓ - ஐயோ
மறைப்பேன் - (என்னுள்ளே) மறைக்க நினைப்பேன் (அதனால்)
குறிப்பின்றி - (இது) என் கருத்தின் வழிவராமல்
தும்மல்போல் - தும்மலைப்போல்
தோன்றிவிடும் - வெளிப்பட்டே விடுகின்றது எ - று.

(க - ரை.) இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக் கருதுவேனாதனால் இஃதென் கருத்தில் வாராது. தும்மல்போல் வெளிப்பட்டேவிடா நின்றதென்பதாம்.

(வி - ரை.) மன் - ஒழியிசையில் வந்தது எப்படித்தும்மல் அடங்குகின்றதில்லையோ அப்படியே காமம் அடங்குகின்றதில்லையென்பதாம். (ந)

நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோவென் காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

இதுவுமது.

(ப ரை.) யான் - நான்
ஓ - ஐயோ
நிறையுடையேனென்பேன் - இதுவரையும் (என்னை) நிறையுடையேனென்று நினைத்திருப்பேன் (அதனால்)
என்காமம் - உனது காமம்
மறையிறந்து - மறைத்தலைக்கடந்து
மன்றுபடும் - பலருமறியப்படுகின்றது - எ - று.

(க - ரை.) இன்றுகாறுமெல்லாம்யானென்னைநிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேனாதலானின்றென் காமமறைத்தலைக்கடந்துமன்றின்கண்வெளிப்படாநின்றதென்பதாம்.

(வி - ரை.) மன்-ஒழியிசையில்வந்தது. இனி இக்காமமானதென்னை வினதல்ல வென்பதாம்.

(௫)

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றா ரறிவதொன் றன்று.

இது நம்மை மறந்தவரை நாமும் மறந்துவிடுவேமென்ற
தோழிக்குத்தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை) செற்றார்பின் - தம்மைநீங்கிப்போனவர் பின்
செல்லா - செல்லாது (தாமும்நீங்கியிருக்கிற)
பெருந்தகைமை - நிறையுடைமையானது
காமநோயுற்றார் காமநோயடைந்தவரால்
அறிவதொன்றன்று - அறியப்படுவதொன்றன்று - எ - று.

(க - ரை.) தம்மையகன்று சென்றார்பின் செல்லாது தாமுமகன்றுநின்ற நிறையுடைமை காமநோயினையுறாதா ரறிவதொன்றன்றி யுற்றாரறிவதொன்றன வென்பதாம்.

(வி - ரை.) இன்பத்தோடு கழியுங்காலத்தைத்துன்பத்தோடுகழியும்படி செய்தலாலே செற்றாரென்றாள். பின்சொல்லுதல் மனத்தால்இடைவிடாதுநினைத்தல் பெருந்தகைமைஆகுபெயர். காமநோயுறாதார்-மானமுடையார் நன்றெனவறியாரிடத்தும் சென்றேநிற்கும் யான் அறிவதொன்றன்றென்பதாம்.

(௬)

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) செற்றவர்பின் - (என்னை நீங்கிச் சென்றவர் பின்னே) சேறல்
வேண்டி - யான்செல்லல் வேண்டுதலால்
என்னையுற்றதுயர் - என்னையடைந்த துன்பமானது
எற்று - எத்தன்மையது
அளித்து - மிகநன்று - எ - று.

(க - ரை.) என்னையகன்று சென்றார் பின்னே யான்சேறல்வேண்டுதலா னென்னையுற்றதுயரெத்தன்மை சாலநன் றென்பதாம்.

(வி - ரை.) அரோ - அளித்தென்பது - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோயானது நான்சொல்லவும் கேட்கவும் ஆவதொன்றன்று மிகக்கொடியதென்பதாம்.

(௭)

நாணென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

இது பரத்தையிடத்துப் பிரிந்துவந்த தலைவனோடு நிறையழிவினாலே
கூடியதலைவி நீ பிணங்காமைக்குக் காரணம் யாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது

(ப-ரை.) பேணியார் - (நம்மால்) விரும்பப்பட்டதலைவர் (வந்து)
காமத்தால் - காமத்தினாலே
பெட்ப - (நாம்) விரும்பியவைகளை
செயின் - செய்யுமளவில்
நாணென வொன்றோ - நாணென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையு
மோ
அறியலம் - அறியமாட்டோமா யிருந்தது-எ-று.

(க - ரை.) நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தாலும் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவினோ னென்றொன்று மறியமாட்டோமா யிருந்ததெனென்பதாம்.

(வி - ரை.) விரும்பியவை வேட்கைமிகுதியினாலே நினைத்திருந்த கலவிகள் நிறையழிவால் அறியாமற்கூடிய தன்குற்றநோக்கி அவனையுந்தன்னோடுசேர்த்துக்கொண்டு சொன்னாள். (எ)

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) நம்பெண்மை - நமதுநிறையாகிய அரணத்தை
உடைக்கும் - அழிக்கிற
படை - ஆயுதம்
பன்மாயக்கள்வன் - பலபொய்கள் பேசவல்ல கள்வனுடைய
பணிமொழியன்றோ - தாழ்ந்தசொற்களன்றோ (ஆனபின் அதுநி
ற்கும்விதம் யாது) - எ - று.

(க - ரை.) நந்நிறையாகிய வரணையழிக்குந் தானைபலபொய்களை வல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்த சொற்களன்றோ வானபின்னது நிற்குமா றென்னை யென்பதாம்.

(வி - ரை.) பெண்மை இங்கே தலைமைபற்றி நிறைமேல் நின்றது வந்தால் பிணங்கக்கடவேனென்றும், பிணங்கினால் அவன் சொற்களாலும். செயல்களாலும், நீங்கேனென்றும் இவைமுதலாக எண்ணிக்கொண்டிருந்த யாவையும் காணாமல் கலவியிலே தன்னினும் முற்படும்படி வந்து தோன்றினானென்றற்கு, பன்மாயக்கள்வனென்றாள். பணிமொழி நம்மினும் அதிக வன்புடையோனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அப்படிப் பட்டவனாகச் சொற்கள் அவையாக நமதுநிறை அழியாதொழியுமோ வென்பதாம். (அ)

புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங்
கலத்த லுறுவது கண்டு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (அவர்வந்தபொழுது) புலப்பென - பிணங்கக் கடவேனென்று
நினைத்து

சென்றேன் - அவரெதிர் நில்லாமல் வேறோரிடத்திலே போயினேன் போகியும்
நெஞ்சம் - (என்) னெஞ்சமானது (நிறையினில்லாமல்நி மறந்துக்கொண்டுபோய்)
கலத்தறு லுவது - (அவரோடு) கலத்தலைத்தொடங்குவதை
கண்டு - அறிந்து
புல்லினேன் - இனி அதுவாயாதென்று) தழுவினேன் - எ - று.

(க - ரை.) அவர்வந்தபொழுது புலக்கடவேனென்று கருதிருன் னில்லாது புர்ந்தோரிடத்துப் போயினேன் போயுமென்னெஞ்ச நிறையினில்லாதவரைப் போயவரோடு கலத்தறுடங்குதலை யறிந்தினியது வாயாதென்று புல்லினே னென்பதாம்.

(வி - ரை.) வாயாமை பிணங்குதற்குக் காரணமாகிய நெஞ்சுதானே கலத்தற்குக் காரணமாய் நிற்றலால், அந்நிலைப்பு முடியாமை.

நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ (௰)
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நிணந்தீயிலிட்டன்ன - நிணத்தைத் தீயிலிட்டால் அது உருகுமாறுபோல் தந்தலைவரைக் கண்டால் நிறையழிந்து உருகுகின்ற
நெஞ்சினார்க்கு - நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு
ஊடி - (யாம்)பிணங்கி
புணர்ந்து - (பின்) புணர்ந்து
நிற்பேமெனல் - (அந்நிலையிலே) நிற்கக்கடவேமென்று நினைத்தல்
உண்டோ - உண்டாகுமோ - எ - று.

(க - ரை.) நிணத்தைத் தீயின்கணிட்டாலதுருகு மாறுபோலத் தங்காதலரைக்கண்டா னிறையழிந்துருகு நெஞ்சினையுடையமகளிர்க்கியா முடிப்பின் புணரா தந்நிலையே நிற்கக்கடவோமென்று கருதவுண்டாமோ வாகாதென்பதாம்.

(வி - ரை.) யான் அத்தன்மையே னாகலால், எனக்கு அதுஇல்லையாயிற்றென்பதாம்.

நூற்றி இருபத்தாறாம் அதிகாரம் நிறையழிதல்.
முற்றிற்று.

௧௨௭-ஆம்-அதி-அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது: தூரதேசப்பிரிவிலே தலைவனும், தலைவியும், ஆசைமிகுதிபால் ஒருவரை யொருவர் காணுதற்கு விரைதல். இதுவுள் தலைவி சொல்லாலின் நிறையழிவால் உண்டாதலால், அச்சம்பந்தம்பற்றி அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

இது தலைவி காணற்கு விரைதலால் சொல்லியது.

(ப-ரை.) விரல் - (என்) விரல்கள்
அவர் சென்றநாள் - (அவர் நம்மைப்பிரிந்து) போகியநாள்களை
ஒற்றி - (சுவரிலே குறிவைத்துத்) தொட்டெண்ணுதலால்
தேய்ந்த - தேய்ந்தன (அதுவேயன்று)
கண்ணும் - (என்) கண்களும்
வாளற்று - (அவர்வரும்வழிபார்த்து) ஒளியிழந்து
புற்கென்ற - புல்லியவாயின் (இவ்வாறாகியும் அவர்வரவு உண்டாயிற்றில்லை) எ - று.

(க - ரை.) அவர் நம்மைப்பிரிந்துபோய் நகங்கள் சுவரின்கணிழைத்த வற்றைத் தொட்டெண்ணுதலா லென்விரல்கடேய்ந்தன வதுவேயன்றியவர் வழிபார்த் தென்கண்களு மொளியிழந்து புல்லியவாயின் இவ்வாறாயு மவர் வர வுண்டாயிற்றில்லை யென்பதாம்.

(வி - ரை.) நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் நுட்பமானவைகளைக் காணமாட்டாமை இனி யான் காணும்விதம் யாதென்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபார்த்தலும், ஒருகாற்செய்தொழியாமலெப்போதும் செய்தலால் விதுப்பாயிற்று. (௧)

இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

இது பொறாமை மிகுதலால் எப்பொழுதும் நினையாதே சிறிதுமறக்கல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.

(ப-ரை.) இலங்கிழாய் - விளங்காநின்ற ஆபரணமுடையாய்
இன்று - (இறந்துபடுகின்ற) இந்நாளில்
மறப்பின் - (தலைவரை) மறப்பேனாயின்
மேல் - மறுபிறப்பிலும்
காரிகை - அழகானது
நீத்து - (என்னைவிட்டு) நீங்க
என்றோள் - எனதுதோள்கள்
கலங்கழியும் - வளையல்கள் கழலப்பெறுவனவாம் - எ - று.

(க - ரை.) விளங்காநின்ற விழையினையுடையாய்காதலரையின்றியான் மறப்பேனாயின் மேலுங்காரிகை யென்னை நீப்பவென்றோள்கள் வளைகழல்வனவா மென்பதாம்.

(வி - ரை.) இலங்கிழாயென்பது இதற்குநீயாதும்பரிகின்றாயில்லையென்னுங் குறிப்பிற்று. நீத்தென்பது-நீப்பவென் பொருளில்வந்தது. இச்சமயத்திலே அவரைநினைந்தால், மறுமையிலே அவரை அடைந்து இன்புறலாம் அதனால் மறக்குந்தன்மையே னல்லேனென்பதாம். (௨)

உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

அக்ச க௨௭ - ஆம் - அதி - அவர்வயின்விதும்பல்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) உரனசைஇ - (இன்பத்தை விரும்பாமல்) வெற்றியை விரும்பி
உள்ளந்துணையாக - (நாந்துணையாதலை இழந்து) தம்மனவெழுச்சி துணையாக
சென்றார் - போயினவர்
வரனசைஇ - (அவைகளை இழந்து இங்கு) வருதலைவிரும்புதலால்
இன்னும் - இவ்வெல்லையிலும்
உளேன் - உயிரோடிருக்கிறேன் எ - று.

(க - ரை.) இன்பநுகர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சிநாந்துணையாதலையிழந்து தம்மூக்கந் துணையாகப்போயினா ரவற்றையிகழ்ந் தீண்டு வருதலைநச்சுதலானியானிவ் வெல்லையினு முளேனாயினே னென்பதாம்.

(வி - ரை.) உரன் ஆகுபெயர். அவ்வாசையால் உயிர்வாழ்கிறேன் அது இல்லையாயின் இறந்துபடுவே னென்பதாம். (௫)

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) பிரிந்தார் - நீங்கிய காமத்தாராகிய (நம்மைப்)பிரிந்துபோனவர்
கூடியகாமம் - கூடியகாமத்துடனே
வரவுள்ளி - நம்மிடத்து வருதலைநினைத்தலால்
என்னெஞ்சு - எனது மனமானது வருத்தமொழிந்து
கோடுகொடேறும் - மேன்மேலும் பருத்தெழுகின்றது - எ - று.

(க - ரை.) நீங்கிய காமத்தராய் நம்மைப் பிரிந்துபோயவர் கூடியகாமத்துடனே நங்கண் வருதலை நினைந்தென் னெஞ்சு வருத்தமொழிந்து மேன்மேற்பணைத்தெழாநின்ற தென்பதாம்.

(வி - ரை.) போர்க்குப் பிரியும்போதுகாவின்ப நோக்காமையும், அது முடிந்தவிடத்து அதுவேநோக்கலும் தலைவனுக்கு இயல்பாதலால்கூடியகாமமோடென்றாள். பருத்தெழுதலாகிய காமத்தினது தொழில் நெஞ்சின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அவ்வரவைநினையாமற் போவேனாயின் இறந்துபடுவேனென்பதாம். (௬)

காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு.

இது தலைவனது வரவுசொல்லிப்பொருதவளாய் நிறம் வேறுபடாதே யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப ரை.) கண்ணார - என்கண்களாரும்வகை
கொண்கனை - என் கணவனை
காண்க - நான் காண்பேனாக
கண்டபின் - அப்படிக் கண்டபின்பு
என்மென்றோள் - என்மெல்லியதோளிலுள்ள

பசப்பு - பசலை
நீங்கும் - (தானே) நீங்கும் எ-று.

(க - ரை.) என்கண்கணாரும்வகை யென்கொண்கனையான் காண்பேனாக வங்ஙனம் கண்டபின் னென்மெல்லிய தோளின்கட் பசப்புத்தானே நீங்குமென்பதாம்.

(வி - ரை.) காண்கவென்றது இங்கே வேண்டிக்கொள்ளுதற்பொருளிலேவந்தது. அதுவேண்டுமென்பது படநின்றமையால் மன்னொழியிசை கேட்டவளவிலே நீங்காதென்பதாம். (௫)

வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) கொண்கன் - (இத்தனை நாளாக வாராதிருந்த) தலைவன்
ஒருநாள் - ஒருதினம்
வருக - (என்னிடத்து) வருவானாக (வந்தால்)
பைதனோயெல்லாம் - துன்பஞ்செய்கின்ற இந்நோயெல்லாம்
கெட - நீங்க (அவ்வமிர்தத்தை)
பருகுவன் - (ஐம்பொறிகளாலும்) உண்பேன் எ - று.

(க - ரை.) இத்துணைநாளும் வாராதகொண்கனொருநாளென் கண்வருவானாக வந்தாற் பையுளைச்செய்கின்ற விந்நோயெல்லாங்கெடவவ்வமிழ்தத்தை வாயில்களைந்தாலும், பருகக்கடவே னென்பதாம்.

(வி - ரை.) வருகவென்றதற்கும், மன்னென்றதற்கும், முன்சொல்லப்பட்டபடியேகொள்க. அக்குறிப்பு அவ்வொருநாளைக்குள்ளே இனிவரக்கடவ நோய்களையும் கெடுப்பனென்பதாம். (௬)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின். [கொல்

இதுவுமது.

(ப-ரை.) கண்ணன்னகேளிர்-கண்போற் சிறந்த நண்பர்
வரின் - வருவாராயின்
புலப்பேன்கொல் - (அவர்வரவு) நீட்டித்ததைக்குறித்துப் பிணங்குவேனோ
புல்லுவேன்கொல் - (என்பொறுக்கமாட்டாமையைக் குறித்) தழுவேனோ
கலப்பேன்கொல் - (இவ்விரண்டும்வேண்டுதலால் இவ்விருசெயல்களையும்) கலப்பேனோ (யாதுசெய்யக்கடவேன்) எ - று.

(க - ரை.) கண்போலச்சிறந்த கேளிர் வருவாராயி னவர்வரவுநீட்டித்தமைநோக்கியான் புலக்கக் கடவேனோவன்றி யென்னாற்றாமைநோக்கிப் புல்லக்கடவேனோ விவ்விரண்டும் வேண்டுதலா னவ்விரு செயல்களையும் விரவக்கடவேனோ யாதுசெய்யக்கடவேனென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஓ - அசை. பிணங்குதலும், தழுவுதலும், ஒருபொழுதிலே கூடாமையால், கலப்பேன் கொலென்றாள். மூன்றனையுஞ் செய்தல்கருத்தாகலால் விதுப்பாயிற்று.

(எ)

வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம்விருந்து.

இது அரசனுக்குத் துணையாகப்பிரிந்த தலைவன்றொழின் முடிவு நீட்டித்தவிடத்தே தலைவியை நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ரை.) வேந்தன் - அரசன்
வினைகலந்து - போர்செய்தல் புரிந்து
வென்றீக - வெல்வானாக (யாமும்)
மனைகலந்து - மனைவியைச்சென்றுகூடி
மாலை - (அவ்விடத்து) மாலைக்கு
விருந்து - விருந்தினை
அயர்கம் - செய்யக்கடவேம்.

(க - ரை.) வேந்தன் வினைசெய்தலைப் புரிந்து வெல்வானாக யாமுமனைவியைச்சென்றுகூடி யவளொடை மாலைப்பொழுதிற்குயாம் விருந்தயர்வேகமாகவென்பதாம்.

(வி - ரை.) மனை ஆகுபெயர். போர்செய்தற்கண் வந்தமாலைக்கு எதிர்கொள்ளுதல் அலங்கரித்தல் முதலியவை இல்லாமையால், மனைகலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்க மென்றான். இதுதொழின் முடியுமுன் சொல்லலால்விதுப்பாயிற்று.

(அ)

ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு

இதுவுமது.

(ப-ரை.) சேட்சென்றார் - தூரதேசத்திற்சென்ற தங்காதலர்
வருநாள்வைத்து - (திரும்பி) வாராநின்றநாளை உட்கொண்டு
ஏங்குபவர்க்கு - (அது வருமளவும் உயிரைத்தாங்கி வருந்து மகளிர்க்கு)
ஒருநாள் - ஒருநாளானது
எழுநாள்போல் - பலநாள்போல்
செல்லும் - நெடிதாகக்காட்டும் - எ - று.

(க - ரை.) சேணிடைச்சென்ற காதலர் மீண்டுவரக் குறித்தநாளையுட்கொண்டது. வருந்துனையு முயிர்தாங்கி வருந்து மகளிர்க் கொருநாட்பலநாட்போல நெடிதாகக்காட்டு மென்பதாம்.

(வி - ரை.) எழென்பது அதற்குமேலாய்மிக்கபன்மையைக்குறித்துநின்றது. தலைவி வருத்தம் மிகுதிமேலிட்டுச் சொல்லியபடி.

(௯)

பெறினென்னாம் பெற்றக்கா லென்னா முறினென்ன
முள்ள முடைந்துக்கக்கால்.

இதுவுமது.

(ப-ரை) காதலி உள்ளமுடைந்து - நம்பிரிவுபொறாமல் உள்ளமுடைந்து
உக்கக்கால் - இறந்தவிடத்து
பெறினென்னாம் - நம்மைப் பெறக்கடவளானால் என்னபயன்
பெற்றக்காலென்னாம் - அன்றிப் பெற்றால்என்னபயன்
உறினென்னாம் - அன்றி மெய்யுறக் கலந்தால் என்னபயன் இவை
யொன்றாலும் பயன் இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) காதலி நம் பிரிவினையாற்றாது உள்ளமுடைந்திறந்து பட்டபின் நம்மைப் பெறக்கடவளானாலென்னன்றியே பெற்றாலென்னன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றானென்னன்றியே மெய்யுறக்கலவரை தொழிந்தாற்றானென்னிவை யொன்றானும் பயனில்லை யென்பதாம்.

(வி - ரை.) இம்மூன்றும் உடம்பொடு புணர்த்துச் சொல்லப்பட்டன. அதன்மேலும் முன்னைவழக்கமிருத்தலால், அதற்கு முன்னே நாம் செல்ல வேண்டுமென்பது கருத்தாகலால் விதுப்பாயிற்று. (௧௦)

நூற்றிருபத்தேழாம் - அதிகாரம் - அவர்வயின் விதும்பல்
முற்றிற்று.

௧௨௮-ஆம்-அதி-குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது: தலைவன் தலைவி தோழி என்றிவர்கள் ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவுறுத்தல். இது பிரிந்துபோகிய தலைவன் வந்து கூடியவிடத்து நிகழ்வதாகலால், அவர் வயின் விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்கண்
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு.

இது பிரிந்துகூடிய தலைவன் ஆசை மிகுதியினாலே புணர்ச்சித்தொழிலைப்
புதிதுபுதிதாகப் பலநாளும் பாராட்டல்கண்டு தலைவி இன்னம்
பிரிவரென்று அஞ்ச அதை அவன் குறிப்பால் அறிந்து
அவளுக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) கரப்பினும் - (சொல்லாது) மறைத்தாயினும்
ஒல்லா - அதற்கு உடன்படாமல்
கையிகந்து - (உன்னைக்) கைகடந்து
நின்னுண்கண் - உன் (மை) யுண்டகண்களே
உரைக்கலுறுவது (எனக்குச் சொல்வது)
ஒன்று - ஒருகாரியம்
உண்டு - உண்டாயிருக்கின்றது (இனி) அதனை நீயேதெளியச்சொல்

(க - ரை.) நீ சொல்லாது மறைத்தாயாயினு மதற்குடன்படாதே நின்னைக்கடந்து நின்னுண்கண்களே யெமக்குச்சொல்லலுறுவதொருகாரியமுண்டாயிராநின்றது இனியதனை நீயே தெளியச் சொல்வாயாக வென்பதாம்.

(வி - ரை.) காதல் நாணால் அடக்குதல் தன்னிடத்துப் பிரிதற்குறிப்பு இருக்கிறதாகநினைந்து வேறுபட்டவளது வேறுபாடு குறிப்பால் அறிந்து அவளுக்குத் தன் பிரியாமைக் குறிப்பை அறிவுறுத்தபடி. (௧)

௲கஅ கஉஅ - ஆம் - அதி - குறிப்பறிவுறுத்தல்.

கண்ணிறைத்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது.

இது நாணத்தால் அவள் அது சொல்லாத விடத்து அவன்
தோழிக்குச்சொல்லியது.

(ப - ரை.) கண்ணிறைந்த காரிகை (என்) கண்ணிறைந்த அழகையும்
காம்பேர்தோள்-மூங்கில்போன்ற தோள்களையும் உடைய
பேதைக்கு - (உன்னுடைய) மாதுக்கு
பெண்ணிறைந்த நீர்மை - பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த அறியாமை

பெரிது - (அவ்வளவினதன்றி) மிகுந்ததன-று.

(க - ரை.) என்கண்ணிறைந்த வழகினையும்வேயையொத்த தோளினையுமுடைய நின்பேதைக்குப் பெண்ணியல்பாகிறைந்த மடமை யவ்வளவன்றி மிகுக்க தென்பதாம்.

(வி - ரை.) தன்னிடத்து இல்லாத பிரிவினைத் தன்னிடத்து ஏற்றி அதற்கு அஞ்சுதலால் இப்படிச் சொல்லினன். (௨)

மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) மணியில் - கோக்கப்பட்ட) படிகமணிக்குளிருந்து
திகழ்தரும் - (புறத்தே) காணப்படுகிற
நூல்போல் - நூலைப்போல்
மடந்தை - இம்மடந்தையினது
அணியில் - அழகுக்குளிருந்து
திகழ்வது - புறத்தே காணப்படுவதாகிய
ஒன்று - ஒருகுறிப்பு
உண்டு - உண்டினது.

(க - ரை.) கோக்கப்பட்ட பளிங்கு மணியகத்துக்கிடந்து புறத்துப் புலனாநூல்போல விம்மடைந்தை யணியகத்து புறத்துப் புலனாகின்றதோர் குறிப்புண்டென்பதாம்

(வி - ரை.) அணிபுணர்ச்சியாலாகிய அழகு.அதற்குள்ளிருந்தலாவது. அதனோடு உடனிகழ்வதல்லாதிருந்துப் உடனிகழ்தல் அதனையான் அறிகின்றிலேன் நீ அறிந்துசொல்லல் வேண்டுமென்பது கருத்து. (௩)

முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு

இதுவுமது.

(ப-ரை) முகைமொக்குள் - அரும்பினது முகிழ்ப்பினுள்
உள்ளது - உளதாய்ப்புறந்தோன்றாத
நாற்றம்போல் - வாசனைபோல்
பேதை - உன்மாதினது

நகைமொக்குள் - என்னோடு நகைக்கஎண்ணுகிற நகையது முகி ழ்ப்பினுள்
உள்ளது - உள்ளதாய்ப்புறந்தோன்றாத
ஒன்று - ஒருகுறிப்பு
உண்டு - உண்டெ - று.

(க - ரை.) முகையது முகிழ்ப்பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாதநாற்றம்போல் நின்பேதை யென்னோடு நகக்கருதி நகையது முகிழ்ப்பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர்குறிப்புண் டென்பதாம்.

(வி - ரை.) முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாற் புடைபடுதல், நகைபுணர்ச்சியின் பத்தால். நிகழ்வது. (௫)

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) செறிதொடி - நெறிவகிய வளைகளையுடையவள்
செய்து - (என்னிடத்து இல்லாத பிரிவை) நினைத்து
இறந்தகள்ளம் - (அதுகாரணமாக என்னைமறைத்துப்) போன குறிப்பு
உறுதுயர் - (என்) மிகுந்ததுயரை
தீர்க்குமருந்தொன்று - தீர்க்காநின்ற மருந்தொன்று
உடைத்து - உடையது எ - று.

(க - ரை.) நெருங்கிய வளைகளையுடையா ளென்கணில்லாததொன்றினையுட்கொண்டது காரணமாக வென்னை மறைத்துப்போன குறிப்பேன் மிக்க துயரைத்தீர்க்கு மருந்தாவ தொன்றனையுடைத் தென்பதாம்.

(வி - ரை.) மறைத்தற்குறிப்பு தானும் உடன்போக உட்கொண்டது உறுதுயர் நன்றிசெய்யத் தீங்கு விளைதலாலும், அதுதான் தீர்க்குந் திறம்பெறாமையாலும் உளதாயது. மருந்து பிரியாமைத் தோழியால் தெளிவித்தல். நீ அது செய்தல் வேண்டு மென்பதாம். (௬)

பெறாகாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

இது தலைவன் குறிப்பறிந்த தலைவி அதனை அது தெளிவிக்கச்
சென்ற தோழிக்கு அறிவித்தது.

(ப-ரை.) பெரிதாற்றி - (தலைவர்வந்து தம் பிரிவினாலாகிய துன்பத்தை) மிகவு மாற்றி
பெட்பக்கலத்தல் - (நாம்) மகிழும்வண்ணம் கூடுகின்ற புணர்ச்சி யானது
அரிதாற்றி - பின்னும் (அத்துன்பத்தை) அரிதாகப் பொறுத்திருந்து
அன்பின்மை - (அவரது) அன்பில்லாமையை
சூழ்வது - நினையுந் தன்மையை
உடைத்து - உடையது எ - று.

(க - ரை.) காதலர்வந்து தம்பிரிவினானாய துன்பத்தை மிகவுமாற்றி நாம் மகிழும் வண்ணங் கலக்கின்ற கலவியிருந்தவற்றான் மேலு மத்துன்பத்

 ௧௨௮ - ஆம் - அதி - குறிப்பறிவுறுத்தல்.

தினை யரிதாகவாற்றியிருந்தவ ரன்பின்மையை நினையுந் தன்மையுடையதெ ன்பதாம்.

(வி - ரை.) பிரிதற்குறிப்பினாலே செய்கின்றதாகலால், முடிவிலே து ன்பஞ் செய்வதாகின்ற தென்பதாம். (௬)

தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை.

இதுவுமது.

(ப·ரை.) தண்ணந்துறைவன் - குளிர்ந்த துறையையுடையவன்
தணந்தமை - (நம்மை மெய்யினாலே கூடியிருந்தே மனத்தினாலே) பிரிந்தமையை
நம்மினும் - (அவன் குறிப்பால் அறிதற்குரிய) நம்மினும்
வளை - இவ்வளையல்கள்
முன்னம் - முன்னமே
உணர்ந்த - அறிந்தன எ - று.

(க - ரை.) குளிர்ந்த துறையையுடையவனம்மை மெய்யாற் கூடியிரு ந்தே மனத்தாற் பிரிந்தமையை யவன் குறிப்பா லறிதற்குரிய நம்மினுமிவ்வ ளைகண்முன்னே யறிந்தன வென்பதாம்.

(வி - ரை.) (கருத்து) நிகழ்ந்ததாகலால், தணந்தமையென்றும் யான் தெளிய அறிதற்கு முன்னே தோள்கள் மெலிந்தனவென்றற்கு அதனை வளை மேலேற்றி அதையும் உணர்வுடைத்தாக்கிச் சொல்லினாள்.

நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமு (௭)
மெழுநாளே மேனி பசந்து

இதுவுமது.

(ப-ரை.) எங்காதலர் - எமது தலைவர்
நெருநற்று - நேற்றே
சென்றார் - பிரிந்துபோயினார்
யாமும் - நாமும்
மேனிபசந்து - (அப்பிரிவுக்கு உடம்பு வேற்று நிறமடைந்து
எழுநாளேம் - எழுநாளுடையேமாயினேம் எ - று.

(க - ரை.) எங்காதலர் பிரிந்துபோயினார் நெருநற்றேயப் பிரிவிற்கியா மூமேனிபசந் தேழுநாளுடையேமாயினே மென்பதாம்.

(வி - ரை.) நேற்றுச்செய்த அருளினால் பிரிவு நிச்சயிக்கப்பட்ட தென் றற்கு நெருநற்றுச்சென்றாரென்றும், அதனைச் சந்தேகித்துச் செல்கின்றது எழுநாள் உண்டாகலால், அன்றே மேனிபசந்ததென்றற்கு மேனிபசந்தெழு நாளேமென்றும் சொல்லினாள். இவை தலைவனது பிரிதற்குறிப்பை அறிவி த்து நின்றது.

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி (௮)
யஃதாண்டவள் செய்தது.

இது தலைவி குறிப்பறிந்ததோழி அதனைத் தலைவனுக்கு அறிவித்தது.

(ப-ரை.) (யான் அது தெளிவித்தவிடத்தே தெளியாதவர் பிரிய நான் இங்கேயிருந்தால்) தொடிநோக்கி - (இவை நில்லாவென்றுதன்) வளையல்களைப்பார்த்து
மென்றோளுநோக்கி - (அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியுமென்று) மெல்லியத் தோள்களையும்பார்த்து
அடிநோக்கி - (பின் இவ்விரண்டும் உண்டாகாமல் நீர் நடந்து காத்தல் வேண்டுமென்று தன்) னடிகளையும் பார்த்து
ஆண்டு - அவ்விடத்து
அவள் செய்தது - அவள்செய்தகுறிப்பு
அஃதது - உடன்போக்காயிருந்தது எ - று.

(க - ரை.) யானது தெளிவித்தவழித் தெளியாதவர் பிரியயானீண்டிருப்பி னிவை நில்லாவெனத் தன்றொடியை நோக்கியதற் கேதுவாக விவை மெலியுமெனத் தன் மென்றோள்களையு நோக்கி பின்ன ரவ்விரண்டுநிகழாம னீர்நடந்து காத்தல் வேண்டுமெனத் தன்னடியை நோக்கி யங்ஙன மவள் செய்த குறிப்புடன் போக்காயிருந் தென்பதாம்.

(வி - ரை.) செய்த குறிப்பு செய்தற்கேதுவான குறிப்புஅஃதென்றான் செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளமென்றானுகலின் பிரிதற் குறிப்புண்டாயின் அது அழுங்குதல்பயன். (௯)

> பெண்ணினுற் பெண்மை யுடைத்தென்ப பண்ணினுற்
> காமநோய் சொல்லி யிரவு.

இது தன் பிரியாமைக் குறிப்பினைத் தோழிக்குத் தலைவன் அறிவித்தது.

(ப-ரை.) (மகளிர்) காமநோய் - (தங்) காமநோயை
கண்ணினுற்சொல்லி - (தோழியர்க்கும் வாயாற்சொல்லாது) கண்ணினுற்சொல்லி
இரவு (அது தீர்த்தல் வேண்டுமென்று அவரையிரவாமல் உடன் போதல் குறித்துத் தம்மடியினை) இரத்தல்
பெண்ணினுல்-(தமக்கு இயல்பாகிய)பெண்மையையுடைத்தென்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர் - எ - று.

(க - ரை.) மகளிர் தங்காமநோயினைத் தோழியர்க்கு வாயாற்சொல்லாது கண்ணுற்சொல்லியது தீர்க்கவேண்டுமென் றவரை யிரவாதுடன்போகக் குறித்துத் தம்மடியினையிரத்தற் றமக்கியல்பாகிய பெண்மை மேலுமொரு பெண்மையுடைத் தென்று சொல்லுவாறிந்தோ ரென்பதாம்.

(வி - ரை.) தலைமகளது உடன்போதற்றுணிவு தோழியாலே தெளிதலால், தான் பிரியாதிருக்குங் குறிப்பினை அறிவித்தற்கு அவள் பெண்மையைப் பிறர்மேலிட்டுவியந்து சொல்லினுன். (௧௦)

நூற்றிருபத்தெட்டாம்-அதிகாரம்-குறிப்பறிவுறுத்தல்.

முற்றிற்று.

கஉகூ-ஆம்-அதி-புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது: தலைவனும் தலைவியும் புணர்ச்சிக் கண்ணே விரைதல். மேதேபுணர்ச்சி மிகுதிபற்றித் தலைவன் பிரிதற்குறிப்பை அறிவுறுத்ததலைவி அவனிடத்தே நிகழாது ஆசைமிகுதியினாலே பின்னும் தன்னிடத்தே நிகழ்தலால், இது குறிப்பறிவுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது

உள்ளக் களித்தலுங் காணமகிழ்தலுங் க
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு

இது பிரிதற்குறிப்பினனாகிய தலைவனோடு நீ பிணங்காமைக்குக் காரணம் யாதென்று நகையாடிய தோழிக்குத்தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) உள்ளக்களித்தலும் - நினைத்தவளவிலே களிப்படைதலும்
காண மகிழ்தலும் - கண்டவளவிலே மகிழ்ச்சியடைதலும்
கள்ளுக்கு - கள்ளுண்டார்க்கு
இல் இல்லை
காமத்திற்கு - காமமுடையார்க்கு
உண்டு - உண்டு - எ - று.

(க-ரை.) நினையுந்துணையானே களிப்பெய்தலுங் கண்டதுணையானே மகிழ்ச்சியெய்தலுங், கள்ளுண்டார்க்கில்லை காமமுடையார்க் குண்டென்பதாம்.

(வி-ரை.) களித்தல்-உணர்வழியாதது மகிழ்தல் அவ்வுணர் வழிந்தது இவ்விரண்டும் உண்டவிடத்திலே யல்லாமல் இல்லாமையினாலே கள்ளுக்கில்லென்றாள். அப்படிப்பட்ட காமமுடைய நான்பிணங்கல் எவ்விடத்ததென்பதாம்,

(க)
தினைத்துணையுமூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) காமம் - காமமானது
பனைத்துணையு நிறைய - பனையளவினும்மிக
வரின் - (மகளிர்க்கு)உண்டாமாயின்
தினைத்துணையும் - தினையளவும்
ஊடாமை - (தந்தலைவரோடு) பிணங்காமை
வேண்டும் - (அவரால்) விரும்பப்படும் - எ - று.

(க-ரை.) மகளிர்க்குக் காமம் பனையளவினு மிகவுண்டா மாயினவர் தங் காதலரோடு தினையளவுமூடுதல் செய்யாமை வேண்டப்படு மென்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊடினால்வருத்த மிகுமென்று பிறர்க்கு உறுதிசொல்வார் போன்று தன் விரைவு சொல்லியபடி.

(உ)
பேணாது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்
காணா தமையல கண்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) பேணாது - (நம்மை) அவமதித்து
பெட்பவே - (தான்) வேண்டுமவைகளையே
செய்யினும் - செய்தாலும்
கொண்கனை - கணவனை
கண் - (என்) கண்கள்
காணாது - பாராமல்
அமையல் - அமைகின்றனவில்லை - எ - று.

(க - ரை.) நம்மை யவமதித்துத் தான்வேண்டியனவேசெய்யுமாயினுங் கொண்கனை யென்கண்கள் காணாதமைகின்றனவில்லை யென்பதாம்.

(வி - ரை.) தன் விரைவு கண்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அத்தன்மையேன் அவனோடு பிணங்கும்வழி யாதென்பதாம். (௩)

ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழியது மறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) தோழி - தோழியே (அன்பரைக் காணுதற்குமுன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தன்னோடெண்ணி)
ஊடற்கட்சென்றேன் - அவரோடு பிணங்குதலிலேசென்றேன்
என்னெஞ்சு - என் மனது கண்டபின்
அதுமறந்து - அதைமறந்து
கூடற்கட்சென்றது - புணர்தலிலே சென்றது - எ - று.

(க - ரை.) தோழிகாதலரைக்காணு முன்னவர்செய்ததவற்றைத் தன்னோடுநினைந்தியானவரோ டூடற் கண்ணே சென்றேன்கண்டபி னென்னெஞ்சதனைமறந்து கூடுதற் கண்ணே சென்றதென்பதாம்.

(வி - ரை.) செல்லுதற்றொழிலினது நிகழ்ச்சியினைத்த நெஞ்சிற்குமொத்தலால், அது மறந்தென்றாள். அச்செல்லுதலால் பயன் ஒன்றும் இல்லையென்பது படாநின்றமையால், மன்னொழியிசை. அச்சமயத்திலே நெஞ்சு இழுத்துக்கொண்டுபோகலால் அதுமுடிந்ததில்லை யென்பதாம். (௪)

எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து

இதுவுமது.

(ப-ரை.) முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும் எழுதுங்கால் எழுதும்போது
கோல் - அஞ்சனக்கோலி னியல்பை
காணா - காணமாட்டாத
கண்ணேபோல் - நேத்திரம்போல் [தெல்லாம்
கொண்கன்பழி - கணவனது குற்றத்தை அவனைக்காணுதவிடத்
கண்டவிடத்து - அவனைக்கண்டவிடத்து
காணேன் - காணமாட்டேன் எ-று.

(க - ரை.) முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தெழுதுங்காலத்தஞ்சனக்கோலினியல்பு காணமாட்டாத கண்ணேபோலக் கொண்கனது தவற்றைக்காணு விடத்தெல்லாங் கண்டிருந்தவனைக் கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேனென்பதாம்.

(வி - ரை.) கோல் - அதனியல்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். இயல்பு கருமை என்னியல்பு இதுவாகலால், மேலும் அதுமிடியாதென்பதாம். ( )

காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணாக்காற்
காணேன் றவறல் லவை.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நான் காணுங்கால் - (கணவனைக்) காணும்பொழுது
தவறாய - அவன் குற்றங்களானவைகளை
காணேன் - காண்கின்றிலேன்
காணாக்கால் - அவனைக் காணாதபொழுது
தவறல்லவை - குற்றங்களல்லாதவைகளை
காணேன் - காண்கின்றிலேன் எ-று.

(க - ரை.) கொண்கனை யான் காணும்பொழுதவன் றவறாயவற்றைக் காண்கின்றிலேன் காணாதபொழுதவையல்ல, பிறவற்றைக் காண்கின்றிலே னென்பதாம்.

(வி - ரை.) கணவனென்பது அதிகாரத்தால். வந்தபொழுது நானுடனேடு சொல்லிய தவறுகள் இப்போது காணாமையாலே, பிணங்கிலெனென்பதாம்.

உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) உய்த்தலறிந்து - (தம்மை) யீர்த்துக்கொண்டு போதலறிந்திருந்து
புனல்பாய்பவரேபோல் - (ஓடுகின்ற) நீரிலே பாய்வோர்செயல் போல்
பொய்த்தலறிந்து - (பிணக்கு) முடிவு போகாமையறிந்திருந்து
புலந்து - (கணவனோடு) பிணங்கி
என் - (பெறுவது) யாது எ-று

(க - ரை.) தம்மை யீர்த்துக்கொண்டு போதலறிந்தவைத்தொழுகின்ற புனலுட்பாய்வார் செயற்போலப் புலவி முடிபோகாமை யறிந்துவைத்துக் கொண்கனோடு புலந்து பெறுவதென் னென்பதாம்.

(வி - ரை.) பாய்வரென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல், புறப்படுதல் பிணங்கினாலும் பயன் இல்லை யென்பதாம்.

இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக் (எ)
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

இது தலைவி புணர்ச்சி விரைவறிந்து தோழிதலைவனுக்கு சொல்லியது.

(ப ரை.) கள் - கள்வனே
நின்மார்பு - எங்களுக்கு உனதுமார்பு
களித்தார்க்கு - தன்னையுண்டு களித்தவர்க்கு
இளித்தக்க - அவமானமடையத்தக்க
இன்னாசெயினும் - இனிமையில்லாதவைகளைச் செய்தாலும்
கள்ளற்றே - அவராலே மேலும்மேலும் விரும்பப்படுவதாகியகள்ளைப்போலும எ-று.

(க - ரை.) தன்னைப் புணர்ந்து களித்தார்க்கிளிவரத்தக்க வின்னாதவற்றைச் செய்தினு மவரால் மேன்மேலும் விரும்பப்படுவதாயக் கள்ளுப்போலு மெங்கட்கு நின்மார் பென்பதாம்.

(வி - ரை.) அவ்விளிவரத்தக்கவையாவன நாணில்லாமை ஒழுக்கமில்லாமை உணர்விலாமை. நிறையில்லாமை. இவை முதலாயினவைகளுக்கு நாணில்லாமை முதலியவைகளைச் செய்தினுங் களித்தார்மேன்மேலும் விரும்பப் படுகிற தென்பதாம். கள்வ னென்றதும் அதுநோக்கி. (அ)

மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

இது நீராப்பிணக்கிலே தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) காமம் - காமவின்பம்
மலரினும் - பூவினும்
மெல்லிது - மெல்லியதாயிருக்கும் (அப்படி மெல்லியதாயிருக்கையை அறிந்து)
அதன் செவ்வி - அதன் பக்குவத்தை
தலைப்படுவார் - பெறுவோர்
சிலர் - (உலகத்திலே) சிலர் - எ - று.

(க - ரை.) காமவின்ப மலரினு மெல்லியதாயிருக்கு மம்மன மெல்லியதாதலையறிந் ததன் செவ்வியைப் பெறுவா ருலகத்துச் சிலரென்பதாம்.

(வி - ரை.) தொட்டவளவிலே வாடிப்போகப் பக்குவம் அழிவதாகிய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லிய தென்பதை விளக்கவந்த உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், அநுபவிப்பும், இன்பமும் ஒருகாலத்திலே ஒத்து அநுபவித்தற் குரியவரிருவர் அதற்கேற்ற காலமும், இடமும், உபகரணங்களும், பெற்றுக்கூடி அநுபவிக்கவேண்டியதலால், அதன்செவ்வி தலைப்படுவார் சிலரென்றும் அவைகளுள் யாதானுமொன்றிலே சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலால், மலரினு மெல்லிதென்றும் சொல்லியதன் குறிப்பு ஒவ்வாமையால், யான் அதுபெறு மளவிற்றிலே னென்பதாம். தலைமகள் ஊடலாற்றி வதுபயன். (௯)

கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (என் காதலி முன்னொருநாள் புணரச்சென்றவென்னோடு) கண்ணிற் றுனித்தே - (தன் கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்கி
புல்லுதல் - புணர்தலிலே
என்னினும் - என்னைப் பார்க்கிலும்
தான்விதுப்புற்று - தான் விரைவுற்று
கலங்கினாள் - (அதனையும் அப்பொழுதே) மறந்துகூடிவிட்டாள் (அங்ஙனம்) நான் இப்படி வருந்தவும் விரையாமல் பிணங்கி நிற்கின்ற இவள் (அவளல்லள்) எ - று.

(க - ரை.) காதலி முன்னொரு ஞான்று புல்லல் விதுப்பினாற் சென்ற வென்னோடு தன்கண்மாத்திரத்தா னூடிப் புல்லுதலையென்னினுந் தான்

விதும்பலாவது தன்னையு மப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டா ளதனால் ய னித்தன்மையேனாக விதும்பின்றி யூடிநிற்கின்ற விவளவளல்ல வென்பதாம்.

(வி - ரை.) கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்கல் சொன்னிசழ்ச்சியில்லா மல் அதுசிவந்தவளவேயாதல் அவளாயின் இப்படி யூடற்கண்ணே நீடாளெ ன்பதுபயன். (௧0)

நூற்றிருபத்தொன்பதாம் அதிகாரம் புணர்ச்சி விதும்பல் முற்றிற்று.

௧௩0-ஆம்-அதி-நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது: காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் பிணக்கநினையாமல் புண ர்ச்சியை விரும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைவி பிணங்குதலும், தலைவன் பிண ங்குதலுமாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக் காகா தது.

இது தலைவனிடத்துத் தவறு உண்டாகிய விடத்தும் பிணக்கநினையாத நெஞ்சிற்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) நெஞ்சே - (எனது மனமே
அவர்நெஞ்சு அவரதுமனம்
அவர்க்காதல்கண்டும் - (நம்மை நினையாமல்) அவர்க்காய்நிற்றல் கண்டிருந்தும்
நீயெமக்காகாதது - (நீ அவரையே [illegible]) எமக்காய் [illegible]மைக்குக்காரணம்
எவன் - யாது - எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சே யவருடைய நெஞ்சு நம்மை [illegible] அவர்க்காய் நிற் றல்கண்டுவைத்து நீ யெமக்காய் நில்லாததனை [illegible] காரணம் யாதென் பதாம்.

(வி - ரை.) அவர்க்காதல்-அவர் [illegible] எமக்காகா ததென்றது. பிணங்குதற்கு உடன்படாமையை ஒருகாரியம் [illegible] செய்யமாட்டாதவர் செய்வாரைக் கண்டாயினும் [illegible] அதுவும்செய் கின்றிலை யென்பதாம்.

உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறாஅரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

இதுவுமது

(ப-ரை) என்னெஞ்சு - எனதுமனமே
உறாஅதவர்க்கண்டகண்ணும் - (நம்மிடத்து) அன்பில்லாத [illegible] வரை - (உள்ளபடி) அறிந்தவிடத்தும்
செறாஅரென - (நாம்போனால்) கோபியாரென்பதுபற்றி
அவரை - அவரிடத்து
சேறி - செல்கின்றாய் (உனக்கு இப்படிப்பட்டதும் [illegible]ரறியாமை யுண்டோ) - எ - று.

(க - ரை.) என்னெஞ்சே மேனுநம்மாட் டன்புடையா ராகாதவரை யுள்ளவாறறிந் தவ்விடத்து நாம் சென்றால் வெகுளாரென்பதுபற்றி நீயவர் மாட்டுச் செல்லாநின்றாயிப் பெற்றியது மேலுமோரறியாமை யுண்டோவெ ன்பதாம்.

(வி - ரை.) அவரையென்பது - வேற்றுமைமயக்கம் பழமையாணதாட் சிணியம்பற்றிக் கோபியாரென்பது கருத்தாகச் சென்றால், நீ நினைத்தது முடியுமோ வென்பதாம். (௨)

கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நெஞ்சேநீ - மனமேநீ (என்னிடத்து நில்லாமல்)
பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே
அவர்பின்செலல் - அவரிடத்தேசெல்லுதற்குக் (காரணம்)
கெட்டார்க்குநட்டாரில்லென்பதோ - கெட்டவர்க்கு நட்புற்றவர் (உலகத்திலே) இல்லையென்கிறநினைவோ (உன்னியல்போ சொல்லு) எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சே நீ யென்மாட்டு நில்லாது விரும்பியவா றவர்மா ட்டுச் செல்லுதற்கே காரணங் கெட்டார்க்கு நட்டாருலகத் தில்லையென்னு நினைவோ நின்னியல்போ கூறுவாயாக வென்பதாம்.

(வி - ரை.) என்னைக்கைவிட்டவரிடத்தே செல்லுதல் நீமுன்னமேபழ கியதென்றற்கு பெட்டாங்கென்றும், தான் இப்பொழுது மானமில்லாதலா லே கெட்டார்க்கென்றும் சொல்லினாள். செலல்-ஆகுபெயர். தளர்விடத்து உடன்வருந்துறுத லூடாது தொடர்பாயிற்று. உனது தொடர் பென்பதாம்.

இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நெஞ்சே - மனமே (நீ அவரைக் கண்டபொழுதே இன்பமனுபவி க்க நினைப்பதல்லது)
துனிசெய்து - (அவர்தவறுநோக்கிப்; பிணக்கை யுண்டாக்கி
மற்றுத்துவ்வாய் - (அதனை அளவறிந்து) பின் அனுபவிக்க நினை யாய் (ஆதலால்)
இனி - இனி
அன்ன - அப்படிப்பட்டவைகளை
நின்னொடு - உன்னுடனே
சூழ்வார் - எண்ணுவோர்
யார் - யாவர் நான் அதுசெய்யேன் எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சே நீ யவரைக் கண்டபொழுதே யின்பநுகரக் கருது வதல்ல தவர் தவறுநோக்கி முன் புலவியை யுண்டாக்கியதனை யளவறிந்து பின்னுகரக் கருதாயாக வினி யியப்பெற்றிப் பட்டவற்றை நின்னோ டெண் ணுவார் யாவர் யானதுசெய்யேனென்பதாம்.

(வி - ரை.) அப்படிப்பட்டவை பிணங்குந் திறங்கள் காண உரையவை முன்னெல்லாம் பிணங்க எண்ணியிருந்தும் புணர்ச்சிக்கு விரைதலால் இப்படிச் சொல்லினுள். (ரு)

பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சும்
அறாஅ விடும்பைத்தே னெஞ்சு.

இது ஆற்றாகச் சென்ற தோழி கேட்கத்தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை) (தலைவரைப்பெறாத நாளிலும்) பெறாஅமையஞ்சும் - அப்பெறாமைக்கு அஞ்சாநிற்கும்
பெறின் - பெற்றநாளிலும்
பிரிவஞ்சும் - அவரது) பிரிவைநினைந்து அஞ்சாநிற்கும் (ஆதலால்)
என்னெஞ்சு - என் மனமானது
அறாவிடும்பைத்து - (எந்நாளும்) நீங்காத துன்பமுடைத்தாயிற்று.

(க - ரை.) காதலரைப் பெறாதபொழுது அப்பெறாமைக் கஞ்சாநிற்கும் பெற்றபொழுது அவர்பிரிவினையுட் கொண்டதற் கஞ்சாநிற்குமாதலா லென்னெஞ்சு என்றும் நீங்காவிடும்பையை யுடைத்தாயிற்றென்பதாம்.

(வி - ரை.) காதலரைப் பெற்றிருந்து புணர்ச்சியை இழத்தல் உறுதி யன்று என்கிற கருத்தால் அதற்கு உடன் படுகின்றுளாகலால், பெறாமை யஞ்சுமென்றும், புணர்ச்சி யாருமையிருல் இன்றும் இவர்பிரிவாராயின் யாதுசெய்வேமென்பது நிகழ்தலால் பெறிற்பிரிவஞ்சுமென்றும் இவ்விரண்டு மல்லாமல் வேறேயில்லாமையால், அறாவிடும்பைத்தென்றும் சொல்லினுள்.

தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) என்னெஞ்சு - என்மனமானது
இருந்தது - (இங்கே) இருந்தது
தனியேஇருந்து - அவரைப் பிரிந்திருந்து
நினைத்தக்கால் - (அவர் கொடுமைகளை நான் நினைத்தால்; நினைத்தக்கால் (அச்சமயமறிந்து)
என்னை - என்னை
தினிய - தின்பதுபோல் துன்பஞ் செய்தற் பொருட்டே எ-று.

(க - ரை.) என்னெஞ்சிவ்விடத்தது காதலரைப் பிரிந்தவர் கொடுமை களையான் றனியேநி நினைத்தக்கா லவ்வள வறிந்தென்னைத் தின்பது போ ன்றுன்பஞ்செய்தற்கே யென்பதாம்.

(வி - ரை.) என்னிடத்திருந்து அப்போது அவர் கொடுமைகளை உட் கொண்டு எனக்குப் பொறுக்கமாட்டாமையைச் செய்தற்கே யல்லாது அவைநோக்கி அவரோடு பிணங்குதற் கன்றென்பதாம். (சா)

நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) அவர் மறக்கல்லா - (தன்னைமறந்த) அவரை மறக்கமாட்டாத
மாணா - மாட்சியில்லாத

என் மடநெஞ்சிற்பட்டு - எனது அறிவில்லாத மனத்தோடுகூடி
மாணும் - (என்னுயிரினுஞ்சிறந்த) நாணத்தையும்
மறந்தேன் - மறந்துவிட்டேன் எ - று.

(க - ரை.) தன்னை மறந்த காதலரைத் தான் மறக்கவுமாட்டாதெவன் மாட்சிமையில்லாத மடநெஞ்சுடனே கூடி யென்னுயிரினுஞ் சிறந்தநாணத்தையுமறந்து விட்டே னென்பதாம்.

(வி - ரை.) மடமைகண்டவிடத்து நினைந்து காணுதவிடத்து மறக்கத்தக்க தவறுகளைக் காணுதவிடத்து நினைந்து கண்டவிடத்து மறத்தல் நாணெந்நாளும் கூடியபொழுதினும் அந்நாள் கண்டார்போல் ஒடுங்குதல் கண்டபொழுதே புணர்ச்சிக்கு விரைதலால், அதனை மறந்தேனென்றாள். (எ)

எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) உயிர்க்காதனெஞ்சு - உயிர்மேல் ஆசையுடைய (என்) னெஞ்சு
(நம்மை இகழ்ந்துசென்றாரென்று)
எள்ளின் - (நாமும்) இகழ்வோமாயின்
இளிவாமென்றெண்ணி - (பின்பு நமக்கு) அவமானமா மென்று நினைத்து
அவர்திறம் - அவர்திறத்தையே
உள்ளும் - நினைக்கின்றது - எ - று.

(க - ரை.) உயிர்மேற் காதலையுடைய வென்னெஞ்சு நம்மை யெள்ளிச்சென்றாரென்று நாமுமுள்ளுவோமாயிற் பின்னக்கிளிவாமென்று கருதியவர்திறத்தினையே நினையாநின்ற தென்பதாம்.

(வி - ரை.) எள்ளுதல் அதுமறத்தல். இளிவு வழிபடாமையாலும் பிரிவுபொறுமையாலும், காலமிறமுறையினை இழத்தலாலும் உண்டாவது திறம்தூதுக்குடன் படலும் வருதலும், கூடலும் முதலானவை இழிவிற்கு அஞ்சலாலும், இறந்துபடமாட்டாமை யாலும் கூடநினைக்கின்ற தென்பதாம்.

துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி.

இது ஒழித்தற்கு வாராத பிணக்கின்கண் தலைவன் சொல்லியது

(ப - ரை.) துன்பத்திற்கு - (ஒருவர்க்குத்) துன்பம்வந்தவிடத்து அதைநீக்குதற்கு)
தாமுடை - தாம்உரித்தாகப்பெற்ற
நெஞ்சம் - (தமது) மனமானது
துணையல்வழி - துணையாகாதவிடத்து
துணையாவார் - துணையாகின்றவர்கள்
யாரே - யார் ஒருவருமில்லை) எ-று.

(க - ரை.) நீக்குதற்குத் தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய நெஞ்சந்துணையாகாவழி வேறுதுணையாவ ரொருவருமில்லை யென்பதாம்.

(வி - ரை.) இங்கே துன்பமாவது ஒழித்தற்கு வாராதபிணக்கு நெஞ்சத்துணையாகாமை யாவது அவளை அன்பிலளென் றொழியாதுகூடற்கண்ணே

விரைதல். ஒருதுணையில்லாமையால் இத்தன்பமுற்று வருந்தலே உள்ள தென்பதாம். (௯)

தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) தாமுடைய - தாம்உரித்தாகவுடைய
நெஞ்சம் - மனம்
தமரல்வழி - ஒருவர்குத் தம்மவராகாதவிடத்து
ஏதிலார் - அயலார்
தமரல்லர் - தம்மவரல்லராகுதல்
தஞ்சம் - எளிதன்றோ - எ - று.

(க-ரை.) தாமுரித்தாகவுடைய நெஞ்சமொருவர்க்குத்தமரல்லா வழி யலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ - என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேறொருத்தியைக் காதலியென்று நினைத்து என்னெஞ்ச மேயென்னைக் வருத்துகின்ற பின்பு வேறொருத்தி பிணங்குகின்றது எளி தென்பதாம். (௧0)

நூற்றி முப்பதாம் அதிகாரம் நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

முற்றிற்று.

---

௧௩௧ - ஆம் - அதி - புலவி.

அஃதாவது: இருவர்நெஞ்சும் புணர்ச்சி விரும்பாது பிணங்கி நின்றவிடத்து ஒருவரோடு ஒருவர் பிணங்கல் அதிகாரமுறைமையும் இதுவும் விளங் கும்.

புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது.

இது தூதாகச்சென்ற தோழி தலைவி தூதுக்கு உடன்படாதிருப்பாளுடன் அவளோடு நகைத்துச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) அவருறும் - அக்காதலரடையும்
அல்லனோய் - துன்பநோயினை
சிறிது - சிறிது
காண்கம் - காணக்கடவோம்
புல்லாது - (நீஅவரைவிரைந்துபோய்த்) தழுவாமல்
இராஅ - (இத்தொழிலை மேலிட்டுக்கொண்டு) இருந்து
புலத்தை - பிணங்கு எ - று.

(க-ரை.) அங்ஙனம் புலந்தாற் காதலரெய்து மல்லனோயினை யாஞ்சி றிது காணக்கடவே நீயவரை விரைந்துசென்று புல்லாமே யித்தொழிலை மே விட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக வென்பதாம்.

(வி - ரை.) அல்லநோய் துன்பஞ் செய்யுங் காமநோய் சிறிதென்றான். பிணக்கை நீளவிடலாகாதென்பதுபற்றி புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவள் வழியளாய் நின்ற காம உற்றவருத்தம் சிறிது உறலறிதல் வேண்டுமென ஈகை செய்து நேர்வித்தபடி. (௧)

உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல்.

இதுபிணக்குத் தீர்ந்து தூதுக்கு உடன்படும்வகை சொல்லியது.

(ப-ரை.) புலவி - பிணக்கு (புணர்ச்சியின்பஞ்செய்தற்கு வேண்டுமளவின தாகுதல்)

உப்பமைந்தற்று-உப்பானது (உணவுகளை இன்சுவையாக்குதற்கு) வேண்டுமளவின் தாகுதல்போலும்

நீளவிடல் - இனி அதனை அவ்வளவிற்சிறிது) மிகவிடுதல்

அதுசிறிது மிக்கற்று-அவ்வுப்பளவு சிறிது மிகுந்ததுபோலும்-எ-று.

(க - ரை.) புலவி கலவியின்பஞ் செய்தற்கு வேண்டுமளவித் தாதலுப் புத்துய்ப்பனவற்றை யின்சுவையாக்கற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல் போலு மினியதனையவ்வளவிற்சிறிது மிகவிடுத லவ்வுப்பளவின் மிக்காற்போலுமெ ன்பதாம்.

(வி - ரை.) நீடவிடுதல் அளவறிந்து ஒழியாமல் புணர்ச்சிமேலெழுந்தகு றிப்பு அழுங்குமளவுந் செலுத்தல், சிறிதும் நீளவிடலாகாதென்றாள் நேர்வி கின்றாளாகலால், உப்பு மிகுந்துவிடத்து உணவுசுவை யில்லாமற் போதல் போல் பிணக்கு மிகுந்துவிடத்துப் புணர்ச்சி இன்பமில்லாமற் போமென்ற மையால் இது பண்புவமை. (௨)

அலந்தாரை யல்லல்நோய் செய்தற்றாற் றம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

இதுபரத்தையிடத்திருந்துவந்த தலைவனோடு தலைவிபிணங்கிச் சொல்லியது

(ப-ரை.) (கூடவர்) தம்மைப் புலந்தாரை - தம்மைப்பெறாது பிணங்கியமக ளிரை (அப்பிணக்குநீக்கி)

புல்லாவிடல் - புணராமல் விடுதல்

அலந்தாரை - (முன்னமே துன்பமுற்று) அழிந்தவர்க்கு

அல்லல்நோய்செய்தற்று - (அதன்மேலும்) மிகுந்த துன்பநோய் செய்தது போலுமாம் - எ - று.

(க - ரை.) தம்மைப்பெறாது புலந்த மகளிரைப் புலவிநீக்கிக் கலவாதா டவர் சொல்பண்டே துன்பமுற் றழுந்தாரை யதன்மேலு மிகத்துன்பத்தி னைச் செய்தாற்போலு மென்பதாம்.

(வி - ரை.) பிறரிடத்துச் செல்லுதலால், உம்மைப்பெறாது பிணங்கி யிருக்கின்ற பரத்தையரைப்போய்ப் பிணக்கு நீக்கிப் புணரீராயின் அவர்பொ றாரென்பதாம். (௩)

ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) ஊடியவரை - (உம்மோடு) பிணங்கிய பரத்தையரை
உணராமை - பிணக்குத் தீர்த்துக் கூடாமை
வாடிய - (முன்னமே நீர்பெறாமல்) வாடிய
வள்ளி - கொடியை
முதலரிந்தற்று - அடியிலே அறுத்தல்போலும் - எ - று.

(க - ரை.) நம்மோடூடிய பரத்தையரை யூடலுணர்த்திக் கூடாதொழிதல் பண்டேநீர் பெறாதுவாடிய கொடியை யடியிலே யறுத்தற்போலு மென்பதாம்.

(வி - ரை) நீர் பரத்தையரிடத் திருக்கும்போது எம்புல்லலைக்கண்டு பொறுத்திருக்கவல்லயாம், உம்மோடு பிணங்குதற்கு உரியமல்லேம். ஆகையால் எமக்குப் பிணக்குத் தீர்த்தலும் வேண்டாம். உரியராய்ப் பிணங்கிய பரத்தையருக்கே பிணக்குத் தீர்க்கவேண்டுவது அதனால் அங்கே செல்லு மென்பதாம்.

நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணா ரகத்து.

இது தலைவியைப் பிணக்குத் தீர்த்துக்கூடியதலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ரை.) நலத்தகை - நற்குணங்களாலே தகுதியுடைய
நல்லவர்க்கு - தலைவர்க்கும்
ஏர் - அழகாவது
பூவன்ன கண்ணாரகத்து - மலர்போலுங் கண்ணையுடையார் பக்கலிலுண்டாகின்ற
புலத்தகை - பிணக்கின் மிகுதியன்றே - எ - று.

(க - ரை.) நற்குணங்களாற் றகுதியுடையராய தலைவர்க்கு மழகாவது தம்பூவன்ன கண்ணார்மெற்றி விளைக்கும்புலவி மிகுதியன்றோ வென்பதாம்.

(வி - ரை.) தலைவர்க்குமென்கிற சிறப்பும்மை, விளைதலால் தவறில்லாதார்க்கும் அப்பிணக்கு இனி தென்றற்கு நலத்தகை நல்லவர்க்கு மென்றான். அழகு இன்பப்பயனைப்பெறுதல். தான் அநுபவித்த இன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய பிணக்கை வியந்து சொல்லியபடி. (௫)

துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) துனியும் - பெரும்பிணக்கும்
புலவியும் - சிறுபிணக்கும்
இல்லாயின் - இல்லையாயின்

காமம் - காமமானது
கனியும் - பக்குவமுதிர்ந்த பழமும்
கருக்காயுமற்று - இளங்காயும்போலாகும் - எ - று.

(க - ரை.) முதிர்ந்த காலமாகிய துனியு மிளைய காலமாகிய புலவியு மில்லையாயிற் காமத்தின் செவ்வி முதிர்ந்த பழமுங் காயும்போலு மென்பதாம்.

(வி - ரை.) மிகமுதிர்ந்து அழுகலானதாகிய பழம் அநுபவிப்பார்க்கு மிகவும் இன்பஞ்செய்யாமையால், பெரும்பிணக்கு இல்லையாயிற் கனியத்தென்றும் கட்டிளமைத்தாகிய காய்த்திறங்கைப்பதிற பக்குவத்தன்றாகலால், சிறுபிணக்கு இல்லையாயின் கருக்காயத்தென்றும் சொல்லினேன். இரண்டும்வேண்டுமென்று வியந்துசொல்லியபடி. (௬)

ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) புணர்வது - புணர்ச்சியானது
நீடுவதுகொல் - நீட்டிக்குமோ
அன்றுகொல் - நீட்டியாதோ
என்று - என்று நினைத்தால்
ஊடலின் (இன்பத்திற்கு அவசியம்வேண்டும்) பிணக்கிலேயும்
ஓர் துன்பம் - ஒரு துன்பம்
உண்டு - உண்டாம் - எ - று.

(க - ரை.) இப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்று கருதலா லின்பத்திற்கின்றியமையாத ஊடலின் கண்ணேயுந் துன்பமிகுமென்பதாம்.

(வி - ரை.) [illegible] விருப்பம்போலிருக்கிற இன்பப்புணர்ச்சி விரைவிற்றானே தொலைந்து [illegible] கட்டப்பட்டது ஆங்கென்பது அசைநிலை, [illegible] சொல்லியபடி. (௭)

நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி.

இது குறிப்பறிந்து வாராத பிணக்கிலே தலைவன் தலைவியோடு
பிணங்கிச்சொல்லியது.

(ப-ரை.) நொந்தாரென்று - (நம்பொருட்டு) நொந்தாரென்று
அஃதறியும் - அந்நோவை அறிகிற
காதலர் - அன்புடையவர்கள்
இல்லாவழி - இல்லாவிடத்து
நோதல் - (நாம்) நோவின் பயனெவ்
[illegible] - எ - று.

(க - ரை.) நம்பொருட்டு நொந்தாரென்று நோயினையறியு மன்புடையாரைப் பெறாவிடத்துப் பெருநோவின்றதனாற் பயனென்னவென் பதாம்.

(வி - ரை.) இதை அறிந்து தீர்க்கத்தக்கவன் அல்லாமையால், இந்நோவறி யான் அறியாமையால் நாம் பிணங்குதலாலே பயன் இல்லையென்று தன்பொ றுமை அறிவித்தபடி. (௮)

நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நீரும் - (உயிர்க்கு அவசியம் வேண்டும்) நீரும்
நிழலதே - நிழலுள்ளதே
இனிது - இனிதாகும் (அதுபோல்)
புலவியும் - (புணர்ச்சிக்கு அவசியம் வேண்டும்) பிணக்கும்
வீழுநர்கண்ணேயினிது - அன்புடையவரிடத்தே இனிதாகும் (மற்றையன்பிலாரிடத்து) ஆகாது - எ - று.

(க - ரை.) உயிர்க்கின்றி யமையாத நீருநிழலின் கண்ணதேயினிதாவதனை வெயிலின்கண்ண தாகாததுபோலக் கலவிக்கின்றி யமையாத புலவியுமன்புடையார்கண்ணே யினிதாவதேனை யன்பில்லார்க் கண்ணதாகாதென்பதாம்.

(வி - ரை.) நிழலிடத்துள்ள நீர்மிகுந்த குளிர்ச்சியுடையதாய்த் தாகந்தணித்தலால் இனிதாயிற்று. அன்புடையவர்பொருமைக்கு ஜோருதலுங்கூடுதலிலே ஆசையும், உடையாரானவர் இவளிடத்து அவ்விரண்டும் இல்லாமையால் இப்பிணங்குதலும் துன்பஞ் செய்கின்றதென்பதாம். (௯)

ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) ஊடலுணங்க - (நான்) பிணங்கலிலே வருந்தா நிற்கவும்
விடுவாரோடு - (தன்னை) விட்டிருக்க வல்லாரோடு
என்னெஞ்சம் - என்மனம்
கூடுவேமென்பது - கூடக்கடவேமென்று முயற்சிசெய்தற்குக் காரணம்
அவா - தன் (ஆசையே வேறில்லை) - எ - று.

(க - ரை.) தானூடற்கண்ணேமெலியாநிற்கவும் விட்டிருக்கவல்லாரோடுகூடக் கடவேமென்றென்னெஞ்சு முயலுதற்கேது தன்னவாவே பிறிதில்லையென்பதாம்.

(வி - ரை.) அன்பும், அருளும் இல்லாதவரானாலுடையவரென்றாக், அவரோடியாம் பொருந்துவேமென்றும், நினைத்து அதற்கு முயலுதல் அவாவன்றுளரல்லவலாகலால் கூடுவேமென்பது அவாவென்றான். இக்கூட்டம் முடியாதென்பதாம். (௰)

நூற்றிமுப்பத்தோராம் அதிகாரம் புலவி

முற்றிற்று.

கநஉ - ஆம் - அதி - புலவி நுணுக்கம்.

அஃதாவது; தலைவனும், தலைவியும், ஒருபடுக்கையிலே கூடியிருந்தவிடத்து அவனிடத்துப் பிணங்குதற்குக்காரணம் இல்லாதிருக்கவும் ஆசை அதிகப்படுதலால், நுட்பமாகிய ஒருகாரணம் இருக்கிறதாக உட்கொண்டு அதனை

அவன்மேல் ஏற்றி அவள் பிணங்குதற் காரணத்தின் நுணுக்கம், காரியத்தின் மேல் நின்றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

இது உலாப்போய்வந்த தலைவன் படுக்கையிடத்து வந்தபோது
தலைவி சொல்லியது.

(ப-உரை.) பரத்த - பரத்தையரிடத்துச் செல்லுதலுடையாய்
பெண்ணியலா ரெல்லாரும் - பெண்ணியல்பினையுடையா ரெல்லாரும்
கண்ணின் - (தமது) கண்களால்
பொதுவுண்பர் - பொதுவாக (உன்னை) அநுபவிப்பர் (அதனால்)
நின் மார்பு - (அவரெச்சிலாகிய) நின் மார்பை
நண்ணேன் - பொருந்தேன் - எ - று.

(க-உரை.) பரத்தைமையை யுடையாய் நின்னைப் பெண்ணியல்பினையுடையார் யாவருந் தங்கண்ணாற் பொதுவாகவுண்பர் அதனாலவர் எச்சிலாயநின் மார்பினைப் பொருந்தேனென்பதாம்.

(வி-உரை.) கற்புநாண் முதலாகிய நற்குணங்கள் இல்லாமையால் பரத்தையர்க்கு உளது பெண்வடிவிருக்கை மாத்திரமே என்கிற கருத்தால் பெண்ணியலாரென்றாள், பொதுவாகவுண்டல் தமது சேரியிலே செல்லுகையில் முறையாலன்றி ஒருகாலத்து இருசேர நோக்குதல் அதுவும் ஓர்குற்றம், தான் நோக்கி இன்புற்றபடியே அவரும் நோக்கி இன்புறுவரென்று ஆசங்கித்து அவன் அவரிடத்துப் பொதுமைய அடைதலால் நுணுக்கமாயிற்று. (௧)

ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

இது தலைவன் நீங்கியபோது சென்ற தோழிக்குத் தலைவி படுக்கையிடத்து
நடந்தது சொல்லியது.

(ப-உரை.) ஊடி - (யாந்தம்மோடு) பிணங்கி
இருந்தேமா - (பேசாது) இருந்தேமாக
தும்மினார் - (காதலர்) தும்மினார் (அப்பிணக்குநீங்கி)
யாம் - யாம்
தம்மை - தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக்கறிந்து - நெடுங்காலம் வாழ்கவென்று சொல்லுவேமாக நினைத்து எ - று.

(க-உரை.) யாந்தம்மோடூடி யுரையாடா திருந்தேமாகக் காதலர் தும்மினாரூடனீங்கித் தம்மை நீடுவாழ்கென் றுரையாடுவேமாகக் கருதியிருந்தென்பதாம்.

(வி-உரை.) தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலால், பேசவேண்டியதாயிற்றென்பதாம். இயல்பாக உண்டாகிய தும்மலைக் குறிப்பால் உண்டாகியதாகக் கொள்ளுதலால் நுணுக்கமாயிற்று (௨)

கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று.

இது தலைவியது பிணக்குக் குறிப்பைக் கண்டு நீர்கூடி யொருகாரிக்குப் [illegible] இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை) கோட்டுப்பூ - வளைவாகிய பூமாலையை
சூடினும் - சூடினேனாயினும்
ஒருத்தியை - (உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட) ஒருத்திக்கு
காட்டிய - (இப்பூவழகைக்காட்டி) காட்டுதல்வேண்டி
சூடினீரென்று - அணிந்தீரென்று
காயும் - கோபியாநிற்பள் (இப்படிப்பட்டவளுக்கு) ஒரு காரணம் வேண்டுமோ எ - று.

(க - ரை.) யான் கோடுதலைசெய்யு மாலையைச் சூடினேனாயினு நும் மாற் காதலிக்கப்பட்டா ளொருத்திக்குப் பூவணிக் காட்டல் வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளாநிற்குமித்தன்மையாட் கொருகாரணம் வேண்டுமோ வென்பதாம்.

(வி - ரை.) பூ - ஆகுபெயர். வளையமாக வெளிநுமாம். ([illegible])

யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று

இதுவமது.

(ப-ரை.) (காமம் அநுபவித்தற்கு [illegible] யாரினுங் காதல் மிகுந்த காதலையுடை [illegible] யாரினுங் காத லமென்றே [illegible] யாரினும் [illegible] சொன்னேனாக [illegible] அது [illegible] விரும்பப்பட்ட மகளிர் பலருள் [illegible] தலையுடையே னென்றேனாக [illegible]
யாரினும் - யாரினுமென்று
யாரினும் - யாரினும் [illegible] சொல்லி
ஊடினாள் - பிணங்கினாள் எ - று.

(க - ரை.) காமநுகர்தற்குரிய [illegible] காதலையுடையே மென்பதுகருதி யாரினும் [illegible] தாமென்றேற் காதலிக்கப்பட் [illegible] னென்றேனாகக் கருதியமகளிர் [illegible] ரென்று சொல்லிப் புலந்தா ளென்பதாம்.

(வி - ரை.) தலைவி கருத்துக்குத் [illegible] வன் தன்னை யுயர்த்திச் சொல்லியதாக [illegible] சொல்லியதைக் கருத்து வேறுபட்டுக் [illegible] இல்லை யென்பதாம். ([illegible])

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர் கொண்டனள்

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (காதன்மிகுதியால்) இம்மைப்பிறப்பில் - இப்பிறப்பிலே பிரியலேனென்றேனாக பிரியேனென்று சொன்னேனாக (அதனால்)

என்னை மறுபிறப்பிலே பிரிவேன் என்கிற கருத்துடையே
னாக நினைத்து
கண்ணிறை நீர்கொண்டனள் - (அவள்) கண்ணிறைந்த நீரைக்
கொண்டாள் எ - று.

(க - ரை.) காதலன் இருபியா இம்மையாகிய பிறப்பின்கண் யான் பிரி
யேனென்று சொன்னதனைக்கேட்டு அதனுலவனை மறுமையாகிய பிறப்பின்கட் பிரி
வேனென்னுங் குறிப்பினனாகக் கருதியவடன் கண்ணிறைந்த நீரைக்கொண்
டாளென்பதாம்.

(வி - ரை.) வெளிப்படைச்சொல்லைக் குறிப்புச் சொல்லாகக் கொள்கின்ற
தல்லது என்னிடத்துத் தவறில்லையென்பதாம். (ரு)

உள்ளினேன் என்றேன்மற் றென்மறந்தீ ரென்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

இதுவுமது.

(பொ - ரை.) உள்ளினேனென்றேன் (பிரிவில் இடைவிடாமல்) உன்னைநினை
த்தேன் என்கிற கருத்தால் நினைத்தேனென்றேன் (அவள்
அதனை ஒருகால் மறந்துபின் நினைத்தேனென்று சொல்லிய
தாக எண்ணி)
மற்று - அதற்குவிரோதமாக
என்மறந்தீரென்று - என்னைமறந்தீரென்று சொல்லி முன்னே
தழுவுதற்கு (அமைந்தவள்)
என்னை - என்னை
புல்லாள் - தழுவாளாகி
புலத்தக்கனள் - பிணங்குதற்கு அமைந்தாள் - எ - று.

(க - ரை.) பிரிந்தகாலத்து இடைவிடாமல் நினைத்தேனென்னுங்கரு
த்தால் யானுன்னைநினைத்தேனென்றேன் அவள் அதனையொருகால் மறந்துபின்னை
நினைத்தேனென்றதாகக்கருதி என்னைமறந்தீரென்று சொல்லிமுன்புல்லுதற்கமை
ந்தவளாகியும் தழுவாது புலத்தற்கமைந்தாளென்பதாம்.

(வி - ரை.) மற்று வினைமாற்று. அருத்தாபத்திவகையால் மறத்தலை
உட்கொண்டு பிணங்கினளென்பதாம்.

வழுத்தினாள் தும்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று

இதுவுமது.

(பொ - ரை.) (கூடியிருக்கின்றவள்) தும்மினேனாக யான் தும்மினேனாக
வழுத்தினாள் (தன்னியற்கைபற்றி) வாழ்த்தினாள் (அப்படி வாழ்த்
தியதாலே)
அழித்து - அக்கருமத்தைமறித்து (உம்மைநினைந்து வருந்துகின்ற
மகளிரும்)
யாருள்ளி - யார்நினைத்தலால்
தும்மினீரென்று - தும்மினீரென்று
அழுதாள் (பிணங்கி) அழுதாள் எ - று.

(க - ரை.) கூடியிருக்கின்றவள் யான் தும்மினேனாகத் தன்னியற்கை
பற்றி வாழ்த்தினாளங்ஙனம் வாழ்த்தியதனைமறித்து நும்மைநினைந்துவரு

க்துகின்ற மகளிருள் யாவர் நினைத்தலாற் றும்மினீரென்று சொல்லிப்புலக்தழுதாளென்பதாம்.

(வி.- ரை.) வாழ்த்தலோடு பிணங்கல்பொருந்தாமையால் அழுதென்றாள். அன்புடையார் நினைத்தவழி நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல்தோன்றுமென்பது மகளிர் வழக்கு இவ்வழக்கையும் உள்ளதாக நினைத்துப் பிணங்கினளென்பதாம்.

தும்முச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (எனக்குத் தும்மல் தோன்றியவிடத்தே யார்நினைத்தால் தும்மினீரென்று பிணங்குதற்கு அஞ்சி) தும்முச்செறுப்ப - அத்தும்மலை அடக்கவும்
நுமருள்ளல் - உம்மவர் உம்மை நினைத்தலை
எம்மை மறைத்திரோவென்று - உம்மோடு ஒருசம்பந்தமும் இல்லாத எமக்குமறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லி
அழுதாள் - பிணங்கி அழுதாள் எ - று.

(க - ரை.) எனக்குத் தும்மறோன்றிய வழியாருள்ளித் தும்மினீரென்றுபுலத்தலையஞ்சி யதனை யானடக்கினேனாக அடக்கிய நுமர்நும்மைநினைத்தலையெம்மைமறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாளென்பதாம்.

(வி - ரை.) செறுப்பவும் என்பதினும்மை விகாரத்தால் தொக்கது தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினுங்குற்றம் ஆகியக்கால் இனி யான் செய்தற்றன்மையது யாதென்பதாம்.

தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரிந்நீர ராகுதி ரென்று.

இதுவுமது

(ப-ரை.) தன்னை - (இவ்விதத்தாலே பிணங்கிய) தன்னை
உணர்த்தினும் - (நான்வணங்கிப்) பிணக்குத்தீர்க்கும்போது
காயும் - கோபியாநிற்பள்
பிறர்க்கும் - பிறமகளிர்க்கும்
நீர் - நீர்
இந்நீராகுதிரென்று - (அவர் பிணங்கியபோது) இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத்தீர்க்குந் தன்மையீராகின்றீரென்றுசொல்லி.

(க - ரை.) இவ்வாற்றானூடியதன்னையான் பணிந்துணர்த்தவுங் காயும் வெகுளாநிற்கும் புறமகளிர்க்கு மவரூடியவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்து நீர்மையை யுடையயிராதிரென்று சொல்லியென்பதாம்.

(வி - ரை.) இவள்தெளிவித்த வழியும் தெளியாளென்பது பற்றினன் மேல் ஏற்றிக்கொண்டு அக்குற்றங்களுக்கு உடன்பட்டு வணங்கினேன் வணங்க அதுவும் பிணங்குதற்கு ஏதுவாய் முடிந்தது இனி இவளிடத்துச் செய்யத் தகுவது யாதென்பதாம். (க)

நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (என் சொற்களும் செயல்களும்பற்றித் தான்கோபித்தலால்) இருந்து - (அவைகளை யொழிந்து) இருந்து
நினைத்து - (தன் னவயவங்களின்) ஒப்பில்லாமையை நினைத்து
நோக்கினும் - அவைகளையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்
காயும் - (என்னைக்) கோபியாநிற்பள்
அனைத்தும் - என் னவயவமெல்லாம்
நீர் - நீர்
யாருள்ளி நோக்கினீரென்று - அவைகளி னொப்புமையால் யாவரை நினைத்துப் பார்த்தீரென்று சொல்லி-எ-று.

(க - ரை.) என்சொற்களுஞ், செயல்களும் பற்றித்தான் வெகுளலான வற்றை யொழிந்திருந்து தன்னவயவங்கள் ஒப்பின்மையைநினைத்தவற்றையே நோக்கினு மென்னை வெகுளாநிற்கு மென்னவயவமனைத்து நோக்கி நீரவற்ற தொப்புமையா லெம்மகளிரை நினைத்ததென்றசொல்லியென்பதாம்.

(வி - ரை.) யான் எல்லாவவயங்களாலும் ஒருத்தியோடு ஒத்தல்கூடா மையால் ஒன்றால் ஒருவராகப்பலரையும் நினைக்கவேண்டும் அவரெல்லாரை யும் யான் அறியச்சொல்லுமென்கிற கருத்தால் அனைத்து நோக்கினீர்யாரு ள்ளியென்றாள், சும்மாவிருத்தலுங் குற்றமாயிற் றென்பதாம். (௩௦)

நூற்றிமுப்பத்திரண்டாம் அதிகாரம்புலவிநுணுக்கம்

முற்றிற்று.

௧௩௩ - ஆம் - அதி - ஊடலுவகை.

அஃதாவது: அப்படிப்பட்ட ஊடலால் தமக்குக் கூடலின்பம் சிறந்த விடத்து அச்சிறப்புக்கு ஏதுவாகிய அவ்வூடலைத் தழுவி மகிழ்தலும் தலைவன் மகிழ்தலும் ஆம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

இது தலைவிகாரணம் இல்லாமற் பிணங்குகின்றமை கேட்டு அப்படிநீ பிணங்குகின்றது என்ன வென்ற தோழிக்கு அவள் சொல்லியது.

(ப-ரை.) அவர்க்கு - அவரிடத்து
தவறு - பிழைகள்
இல்லையாயினும் - இல்லாதிருந்தாலும்

அவாளிக்குமாறு - (நமக்கு) அவர் அருள்செய்கின்ற விதம்
ஊடுதல்வல்லது - பிணங்குவே (விளக்க) வல்ல[illegible]து - எ - று.

(க - ரை.) அவர்மாட்டுத்தவறில்லையாயினு மவைகாதலர்தலையளிசெய்கின்றவா றூடுதலை விளக்கவல்லதாகின்ற தென்பதாம்.

(வி - ரை.) அவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம் [illegible] தாகலால், யான் அடைதற்றன்மையதாகிய இத்தலையளி மறவாதும் அவ[illegible] வரென்று நினைத்து அது பொருமையால் ஊடல் நிகழ்கின்ற [illegible]தாம்.

> ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
> வாடினும் பாடு பெறும்.

இது பிணங்காதிருக்கின்றபோதும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அதையிழந்து பிணக்கினுல் வருந்துவது என்னென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.

(ப ரை.) ஊடலிற்றோன்றும் - (பிணங்குதலாலே [illegible]) தோன்றுகி [ன்ற]
சிறுதுனி - சிறியதுன்பத்தால்
நல்லளி - (தலைவர்செய்கிற நல்லருள்
வாடினும் - வாடிமாயினும்
பாடு - பெறுமையை
பெறும் - பெறும் எ - று.

(க - ரை.) ஊடலேதுவாக [illegible] சிறியதுனி [illegible] காதலர் செய்யு நல்லதலையளி வாடிமாயி[illegible] [illegible]

(வி - ரை.) தவறில்லாமல் [illegible] ன்பமும் நில்லரதென்றற்கு சிறிதுனி [illegible] அதனுல் நல்லளி வாடாதென்றற்கு [illegible] ன்றற்குபாடுபெறுமென்றும் சொல்லினுள். [illegible] தாம். [illegible]

> புலத்தலிற் புத்தேளு [illegible]
> நீரியைந் தன்னா ரகத்து

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நிலத்தோடு - நிலத்திலேறு
நீர் - நீரானது
இயந்தன்னாரகத்து [illegible] பொருந்திய [illegible]
புலத்தலின்-பிணங்குதல்போல் [illegible]
புத்தேணுண்டோ - [illegible]

(க - ரை.) நிலத்தோடு நீர்கலந்தாற்போல [illegible] மாட்டுப்புலத்தல்போல நமக்கின்பந் [illegible] வில்லை யென்பதாம்.

(வி - ரை.) எப்படி நீரானது [illegible] அப்ப டியே காதலரும் [illegible]கூடியமகளிரியல்பினராதலால், அதுபற்றி [illegible] பிணங்குதல்நிகழுமென்றற்குநிலத்தொடு நீரியைந்தன்னாரகத்தென்றும் அவர்

நமக்கும் அப்படிப்பட்டவ ராதலால், அப்பிணக்குப் பின்னே பேரின்பம் தருகின்றதென்றற்குப்புலத்தலிற் புத்தேணுண்டோவென்றும்சொல்லினான் உவமம் -பயன்பற்றிவந்தது. (௩)

புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை.

இது அப்பிணக்கு இனி எதனால் நீங்குமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது

(ப-ரை) புல்லி - (அன்பரைத்)தழுவிக்கொண்டு
விடாஅ - (பின்) விடாமைக்கு ஏதுவாகிய
புலவியுள் - அப்பிணக்கினுள்ளே
என்னுள்ளமுடைக்கும் - (தன்மேற்சென்ற) என் னுள்ளத்தைச் சிதைக்கிற
படை - ஆயுதம்
தோன்றும் - உளதாகும் எ - று.

(க - ரை.) காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமைக் கேதுவாகிய வப்புலவிக்கண்ணே யுளதாம், தன்மேற்சென்ற வென்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படைக்கல மென்பதாம்.

(வி - ரை.) வணக்கத்தையும், பணிமொழியையும் உள்ளமுடைக்கும் படையென்றாள். அவற்றால் அப்பிணக்குள்ளம் அழிதலால் பிணக்கு நீங்கும் விதம் சொல்லியபடி. (௪)

தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னாங்கொன் றுடைத்து.

இது தலைவியைப் பிணக்குநீக்கிக் கூடியதலைவன் அதிக மகிழ்ச்சியடைந்தவனாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப - ரை.) தவறிலராயினும் - (ஆடவர்) தம்மிடத்துப் பிழையில்லாதவராயிருந்தாலும் (உடையோர்போல் பிணங்கப்பட்டு)
தாம் வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படு மகளிரது
மென்றோள் - மெல்லிய தோள்களை
அகறலின் - கூடப்பெறாத சமயத்தில்
ஆங்கொன்று - (அவர்க்கு) அப்படிப்பட்டதோரின்பம்
உடைத்து - (பயத்த) லுடைத்து எ - று.

(க - ரை.) ஆடவர் தங்கட்டவறிலராயினு முடையார்போல வூடப்பட்டுத் தாம் விரும்பும் மகளிருடைய மெல்லிய தோள்களைக் கூடப்பெறாதவெல்லைக்கண்ணவர்க்கப் பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத் தென்பதாம்.

(வி - ரை.) தவறுடையார்க்கு ஊடியக்கால் இறந்தவின்பத்தோடு வருமின்பமும் அடைவராகலால் அதுமிகவும் நன்று மற்றைத் தவறிலார்க்கும் ஊடுமின்பத்தை இகழ்ந்த தில்லையென்னும் கருத்தால் தவறிலராயினுமாங் கொன்றுடைத்தென்றான், ஊடலினாலாகிய இன்பம் அளவிறத்தலால், சொ

ல்லுதற்கு அரிதென்றற்கு அப்படிப்பட்ட தொன்றென்றான். தவறில்லாமல் ஊடியதுவும் எனக்கு இன்பமாயிற் றென்பதாம். (௫)

> உணலினு முண்ட தறலினு காமம்
> புணர்தலி னூட லினிது.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (உயிர்களுக்கு) உணலினும் - (மேலே) உண்ணுதலினும்
உண்டதறல் - முன்னுண்டப்பட்டது சீரணித்தல்
இனிது - இன்பந்தரும் (அதுபோல்)
காமம் - காமத்துக்கு
புணர்தலின் - (மேலே) புணர்தலினும்
ஊடல் - முன்னைத் தவறுபற்றிப் பிணங்கல்
இனிது - இன்பந்தரும் - எ - று.

(க - ரை.) உயிர்க்குமேலுண்பதினு முன்னுண்டாதறலின்பந் தருமது போலக் காமத்திற்குமேற் புணர்தலினு முன்னைத் தவறுபற்றி யூடுதலின்பந் தருமென்பதாம்.

(வி - ரை.) காமத்திற்கு என்பதிலேசாரியையும், நான்காம்வேற்றுமை யுருபும், விகாரத்தால்தொக்கன. பசித் துண்ணும்வழிமிகவுண்ணலுமாய் இன் சுவையதுமாம். அதுபோல் அகன்று கூடும்வழி ஆராததுமாய்ப் பேரின்பத் ததுமாவென்று தன்னனுபவம்பற்றிச் சொல்லியபடி. (௬)

> ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங்
> கூடலிற் காணப் படும்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (காமம் அனுபவித்தற்குரிய இருவருள்) ஊடலிற் றோற்றவர் - பிணக்கிலே தோற்றவர்
வென்றார் - வென்றோராவார்
அது - (அப்பொழுது) அறியப்படாதாயினும்
கூடலிற் காணப்படும் - (பின்னே) புணர்ச்சியிலே (அவரால்) அறியப்படும் - எ - று.

(க - ரை.) காமநுகர்தற்குரிய விருவருளூடலின்கட்டோற்றவர்வென் றாரவ ரஃதெப்பொழுது அறியப்படாதாயினும் பின்னர் புணர்ச்சியின் கணவரா லறியப்படு மென்பதாம்.

(வி - ரை.) தோற்றவர் எதிரிடமாட்டாமல் சாய்ந்தவர், அவர்புணர்ச் சியிடத்தே பேரின்பத்தை அடைதலால் வென்றாராயினோர் மன்-உம்-அசை நிலைகள். யான் அதுபொழுது சாய்தலால் இப்பொழுது பேரின்பம் பெற் றே னென்பதாம். (௭)

> ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
> கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) நுதல்வெயர்ப்ப - இப்போது இவளது) நெற்றிவெயர் வரும்படி வகை
கூடலிற்றோன்றிய - புணர்ச்சியிடத்து உளதாகிய
உப்பு - இனிமையை (இன்னுமொருகால்)
ஊடி - (இவள்) பிணங்கி
பெருகுவங்கொல் - (யாம்) பெறவல்லமோ - எ - று.

(க - ரை.) இதுபொழுதிவளுதல் வியர்க்கும் வகை கல்வியின்கணுளதாய் வினிமையை யின்னுமொரு காலிவளூடியாம் பெறவல்லேமோ வென்பதாம்.

(வி - ரை.) புணர்ச்சியினது விசேடம்பற்றிநுதல்வெயர்ப்பவென்றான் இனிமைகண்டு கேட்டுண்டுயிர்த்துற்றதனால் ஆகிய இன்பம். இனிஅப்பேறு கிடைப்பது அரிதென்று பெற்ற தன்சிறப்பு மொல்லியபடி. (௨)

ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா

இதுவுமது.

(ப-ரை.) ஒளியிழை - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தையுடையவள்
ஊடுமகன் - (இன்னும்) எம்மொடு பிணங்குவாளாக
அப்படி - பிணங்கி நிற்றற்கும் (அதனைத் தீர்த்தற்பொருட்டும்)
யாம் - நாம்
இரப்ப - இரந்துநிற்றற்குக் (காதம் பெறும்வகை)
இரா - இவ்விரவு
நீடுமன் - (விடியாது) நீட்டித்தல் வேண்டுக - எ - று.

(க - ரை.) ஒளியிழையினையுடையாளின்னு மெம்மோடு ளாக வந்நன மவளூடியதனை யுணர்த்துதற்பொருட் டியாமிரந்துநிற்றற்குக்காலம் பெறும்வகை யிவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல் வேண்டுக வென்பதாம்.

(வி - ரை) ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கொள்ளுதற் பொருளில் வந்தன. மன்னிரண்டும் ஆக்கத்தில் வந்தன ஓகாரங்கள்-அசைநிலைகள் கூடக்காட்டிலும் ஊடலே அமையு மென்பதாம். (௩)

ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) காமத்திற்கு - காமவனுபவத்திற்கு
இன்பம் - இன்பமாவது
ஊடுதல் (அதனை அனுபவித்தற்குரியோர் ஆருமைபற்றித் தம் முள்) ஊடுதலாம்
அதற்கு - அவ்வூடுதற்கு
இன்பம் - இன்பமாவது
கூடி - (அதனைவறிந்து நீங்கித்தம்முன்) கூடி.
முயங்கப்பெறின்-புணர்தல் கூடுமாயின் (அப்புணர்ச்சியாம்.)

(கு - ரை.) ஒளியிழையினை யுடையாளின்னு மெம்மோ டூடுவாளாக வங்ஙன மவளூடியதனை யுணர்த்துதற் பொருட்டியானு மிரக்கு நிற்றற்குக் காலம் பெறும்வகை யிவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல் வேண்டுக வென்பதாம்.

(வி - ரை.) கூடுதல் ஒத்த வளவினராதல் முதிர்ந்து பெறும் பிணக்காகிய விடத்தே துன்பஞ் செய்தலாலும், முதிராது சிறுபிணக்காகிய விடத்துப் புணர்ச்சி யின்பம் செய்யாமையாலும், இரண்டற்கும் நடுவாகிய அளவறிந்து நீங்குதல் அரிதென்பது பற்றி கூடி முயங்கப்பெறி னென்றான் அரிதென்பது பற்றி கூடி முயங்கப்பெறி னென்றான். ஊடலின்பமும், கூடலின்பமும் யான் பெற்றே னென்பதாம். (௰)

நூற்றிமுப்பத்துமூன்றும் - அதிகாரம் - ஊடலுவகை முற்றிற்று.

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவநாயனார் அருளிச்செய்த

திருக்குறள் மூலமும்

தெளிபொருள்விளக்கவுரையும்,

கருத்துரையும் நிறைவேறின.

ஆக பால் ௩-க்கு, அதிகாரம்-௧௩௩-க்கு, திருக்குறள்-௧௩௩௰.

இக்காமத்துபாலுக்குக் காமத்தைக் குறித்துச் செம்பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட இச்சிற்றின்பப் பொருளன்றி, மோட்சத்தைக் குறித்துக் குறிப்பு பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட பேரின்பப் பொருளும் உண்டு.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.